

Giới thiệu Tới Cao Hoàng Tôn Convert

Ninh Phàm bởi vì muội muội bệnh nặng, đi sâu vào rừng rậm hái thuốc, ngẫu nhiên được Ôn Ngọc một khối, sau đó được (phải) truyền thừa, nghịch thiên tăng lên, chiến đấu cường giả, đánh tiểu nhân, lịch luyện nhân sinh, Tiểu Ngao thiên hạ, thành tựu tới cao Hoàng Tôn!

Bạn đang đọc truyện *Tới Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Giác tỉnh thiếu niên

Chương 1: Thức tỉnh thiếu niên

Quyển thứ nhất - Lôi Nhai phong vân

Chương 1: Thức tỉnh thiếu niên

Ánh mặt trời dần dần dịch chuyển qua ngọn cây, theo phôi nắng lấy cả tòa Lôi Nhai sơn mạch. Sơn mạch uốn lượn liên miên, như Cự Long bình thường kéo dài mở đi ra. Như cự long sơn mạch bên trong trải rộng lấy xanh um cây cối, cao vút trong mây, phóng nhãn nhìn lại tựa hồ vừa lại kinh ngạc tại vì sao có cao như thế rừng rậm.

Tại Lôi Nhai sơn mạch đỉnh núi mặt phía bắc, như đao gọt giống như đứng thẳng, nghiêm chỉnh mảnh nham thạch không có một ngọn cỏ, nếu như đứng ở đỉnh núi hướng về mặt phía bắc dưới núi nhìn lại, tối như mực một mảnh không thấy bất luận cái gì tăm hơi, ngẫu nhiên truyền đến từng trận tiếng sấm làm cho người ta có chút chân đứng không vững cùng, gần muốn rơi vỡ ngã xuống.

Dọc theo sơn mạch nhìn lại, mơ hồ có chút dư mạch như là mạng nhện bình thường khoách tán ra, trong đó một đoạn bao vây lấy một cái trấn nhỏ, đây là Bạch Trấn. Trong trấn khói bếp thướt tha, từng trận diễn võ thanh âm tại không trong đất phát ra, chấn động không biết tên chim chóc từ trên cây phịch phịch bay lên.

"Thật đúng là không may a!"

Ninh Phàm nhào nặn lồng ngực của mình, một bên không ngừng quay đầu nhìn lại, một bên lăm bắm miệng.

Nhắc tới cũng là không may, Ninh Phàm tại dòng suối nhỏ tắm rửa về nhà cũng có thể gặp thấy cái chết của mình đối đầu Trương Buri, kết quả lưỡng lưỡng nhìn không vừa mắt, Ninh Phàm đơn giản chỉ cần không để ý cùng Trương Buri kém ba cấp bậc chênh lệch động thủ, đơn giản là Trương Buri đối với Ninh Phàm trong lời nói đã tiến hành thân người công kích.

Có thể Ninh Phàm làm sao có thể đủ đánh thắng được Trương Buri đâu rồi, dù sao Ninh Phàm cùng muội muội chẳng qua là từ bên ngoài đến sống nhờ người, tuy rằng mấy năm này Bạch Trấn mọi người đem Ninh Phàm nhà bọn họ coi là Bạch Trấn một thành viên, nhưng mà hai cô nhi muốn sinh tồn cũng không dễ dàng a, thường xuyên qua lại tự nhiên tu vi liền theo không kịp.

Trương Buri là Luyện Thể tam cấp, mà Ninh Phàm chẳng qua là Luyện Thể cấp hai, chênh lệch một cấp bậc khoảng cách dĩ nhiên chênh lệch rất xa.

Trên phiên đại lục này này đây hồn lực {vì là} tu luyện mục đích cuối cùng nhất, mỗi người đều truy cầu lấy hồn lực đẳng cấp, càng làm bất đồng hồn lực đẳng cấp cho phân chia thành thượng trung hạ ba cái thứ bậc, từng cái thứ bậc đều không có cùng đẳng cấp.

Ninh Phàm có thể biết rõ đây chỉ có dưới tam đẳng là chia làm: Luyện Thể, Luyện Khí, luyện hồn, bởi vì cái gọi là luyện, cái kia chính là muốn giao thân xác luyện được cường đại lên, do đó có thể dung nạp càng nhiều nữa hồn lực.

Đang nhìn mình nhà nhà gỗ nhỏ, Ninh Phàm vuốt vuốt ngực của mình, thật sâu hít một hơi, tự ngời nói đi ra ngoài tu luyện hồn lực, cũng không nói gì cùng với người đánh nhau, nếu rơi vào tay muội muội của mình biết mình lại cùng Trương Buri đánh nhau, vậy nhất định gặp lo lắng cho mình đây.

"Ca ca! Đã trở về!"

Ngẩng đầu, Ninh Phàm thấy muội muội của mình Ninh Thi mảnh liệt hướng bản thân đánh tới, trong lúc nhất thời cảm giác được một hồi kinh hoàng.

Mảnh liệt cảm giác được một hồi va chạm, Ninh Phàm không khỏi cảm giác được một hồi thiên hôn địa ám, muội muội của mình cho dù so với chính mình Tiểu Tứ tuổi, thể nhưng cũng có mười tuổi rồi, đột nhiên một kích đâm vào lồng ngực của mình.

Phải biết rằng Ninh Phàm ngực cái kia bị Trương Buri đã thương địa phương có thể còn chưa khỏe, tuy rằng không muốn tại muội muội của mình trước mặt bộc lộ ra bản thân bị thương, thể nhưng là đã bị như vậy một kích, Ninh Phàm còn là không khỏi khẽ hừ một tiếng.

"Ca ca, ngươi làm sao vậy? Là Thi nhi quá nặng sao?" Ninh Phàm hừ nhẹ, Ninh Thi ở đâu nghe không được, không khỏi nhảy ra ca ca ôm ấp hoài bão,

đâm ngón tay, về mặt lo lắng nhìn xem ca ca của mình.

Ninh Phàm lắc đầu, sờ lên Ninh Thi cái kia không ngăn tóc nói ra: "Không có chuyện gì, có thể là hôm nay luyện công quá mệt mỏi đi." Nói qua Ninh Phàm vẫn nghiêng thân thể, rất sợ bị Ninh Thi bùng y phục của mình, trông thấy trên ngực tổn thương.

Nhìn xem Ninh Phàm kỳ kỳ quái quái bộ dạng, Ninh Thi không khỏi lời kéo ca ca góc áo, nhìn qua đã vừa được một mét bảy, không biết so với chính mình cao ra bao nhiêu ca ca, Ninh Thi bữu môi nói ra: "Đại lừa gạt ca ca! Ngươi còn nói dối!"

"Ta ở đâu nói dối?" Ninh Phàm trong lòng cá kinh, ngón tay hơi hơi run rẩy. Hàng năm độc lập, tự nhiên gặp không sợ hãi, thế nhưng là duy chỉ có sợ hãi nhà mình cái này một cách tính quái muội tử.

"Còn không có!" Ninh Thi đem bàn tay nhỏ bé cắm vào hông, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi chu, nói ra, "Mỗi lần ngươi gạt người đều sẽ động thủ ngón tay, đừng cho là ta không biết, còn ngươi nữa trên người nhiều như vậy bụi bặm, ngươi {làm:lúc} nhà của ngươi muội tử là gốc hay sao?"

Ninh Phàm gãi gãi đầu nói ra: "Cái kia... Cái kia... Nhưng mà ta không có nói sai a, sự luyện công của ta nhất định sẽ đem trên người khiến cho đều là bụi bặm a, còn có ta run tay ngón tay là thói quen của ta a."

"Hừ! Vẫn gạt ta, trên mặt nhiều như vậy màu xám tro!" Ninh Thi mang theo điểm âm thanh hơi thở như trẻ đang bú nói ra.

"Có sao?" Ninh Phàm thò tay hướng về trên gương mặt của mình sờ soạng.

Ninh Thi thừa cơ hội này nhảy dựng, một chút liền kéo ra Ninh Phàm vạt áo, nhìn xem trên ngực dấu bàn tay, sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Ngươi cùng ai đánh nhau? Làm sao sẽ thụ như vậy tổn thương? !" Ninh Thi cho dù không có tu luyện hồn lực, nhưng mà những năm này cùng Ninh Phàm cùng một chỗ tự nhiên nhãn lực kinh phong mười phần, làm sao sẽ phân biệt không xuất ra đây là hấn người gây nên.

Ninh Phàm thời điểm này mới phát hiện mình lúc trước bị muội muội của mình lừa gạt rồi, xin lỗi sờ lên đầu của mình nói ra, "Còn không phải đại ca gạt Trương Bưu, ngươi cũng biết, ta cùng Trương Bưu có không ít đụng chạm."

"Hắn không phải là lại đang trước mặt ngươi miệng ba hoa đùa giỡn ta?" Ninh Thi có chút ủy khuất chu miệng nhỏ của mình, tro mắt nhìn Ninh Phàm, nắm thật chặt Ninh Phàm góc áo bàn tay nhỏ bé cũng càng phát ra buồng lỏng xuống, nói, "Còn là... Còn là còn nói chúng ta là không cha không mẹ hải tử..."

Nói qua nói qua Ninh Thi một tiếng không phát khóc lên, Ninh Phàm cũng không có quá nhiều lời nói, chẳng qua là đem Ninh Thi ôm vào trong ngực của mình, vỗ nhẹ lấy Ninh Thi bả vai, hàm răng chăm chú mà cắn bờ môi của mình, hơi hơi mà sờ trường run lấy thân thể của mình.

Một lát sau, Ninh Thi từ Ninh Phàm trong ngực giãy giụa, dùng bàn tay nhỏ bé vuốt vuốt ánh mắt của mình, quan sát Ninh Phàm, không khỏi kéo qua Ninh Phàm góc áo lau một chút nước mắt.

"Phốc!" Thấy Ninh Thi động tác này, Ninh Phàm không khỏi nở nụ cười, nói ra: "Ngươi cái này nhỏ bản mèo, cũng không chê bản."

"Ca ca quần áo, dù sao đều như vậy ô uế, chà mẹ nó lau lại thế nào à nha?" Ninh Thi tít một cái miệng, nói qua liền trở mình, cổ hết sức mà từ dưới giường lôi ra một cái cống kênh hòm gỗ, lấy ra một lọ chứa thương dược đặt.

Cẩn thận từng li từng tí mà ngược lại hơi có chút tại trên lòng bàn tay của mình, nhẹ nhàng mà giúp đỡ Ninh Phàm nhào nặn, hơi hơi mà thổi nhẹ khí, sợ làm đau Ninh Phàm.

"Ca ca, có đôi khi không nên quá quan tâm lời của người khác lời nói, bọn hắn nói liền để cho bọn họ nói đi đi, không nên lại cùng bọn họ đánh nhau."

Ninh Phàm nắm chặt lại nắm đấm, lại nơi nói lỏng, nhìn xem cẩn thận từng li từng tí giúp mình thoa thuốc muội muội, vuốt vuốt tóc của nàng, nói ra: "Không phải là ca ca muốn cùng bọn hắn đánh nhau, mà là ca ca không muốn bọn hắn nói như vậy chúng ta."

Ninh Thi thấy ca ca cũng không nghe bản thân đấy, cũng không nói thêm gì, chẳng qua là nhẹ khẽ thở dài một hơi, nói ra: "Muội muội tuy rằng không thể {vì:là} ca ca chia sẻ một ít chuyện, nhưng mà muội muội chỉ hy vọng ca ca bình an là tốt rồi."

Ninh Phàm nhìn xem muội muội của mình, nhẹ gạt đầu, nói ra: "Ta đáp ứng ngươi."

"Tốt rồi. Máy ngày nay còn là không nên đi luyện công rồi, buổi tối hôm nay ta nhiều hơn nữa cho ngươi nấu một cột lõi linh hội đi." Nói qua Ninh Thi lại hướng về hòm gỗ đi đến, bắt đầu lục tung, cái kia chính là Ninh Thi cái tiểu nha đầu này bảo tàng rương.

Lõi linh hội, là trên phiên đại lục này bình thường nhất Linh dược, thậm chí ngay cả nhất phẩm Linh dược cũng không tính là, chỉ có thể coi là là nửa phẩm Linh dược.

Trên phiên đại lục này Linh dược chia làm chín cấp bậc, đẳng cấp càng cao hiệu quả càng mạnh, thậm chí là gấp đôi gấp mười lần độc sức tăng cường. Linh dược tác dụng có rất nhiều, có thể chữa thương, có thể gia tốc tiến độ tu luyện.

Muốn nói Ninh Phàm cùng cái kia Trương Bưu khác biệt, cái kia phần lớn nằm ở chỗ cái này Linh dược trên.

Trương Bưu là nơi đây dân bản địa, nhà người ta phụ thân mỗi tháng đều có thể có đầy đủ Linh dược. Mà Ninh Phàm nhà cho dù có trong trấn phân cho

Linh được, nhưng mà cái kia có thể nói là như muối bỏ biển, căn bản không phải Ninh Phàm như vậy cô nhi có thể ngón tay nhuộm đầy.

Cho nên nói, cũng không phải Ninh Phàm không nỗ lực, mà là hoàn toàn thiếu cái này khơi thông kinh mạch, chữa trị thân thể Linh được, dẫn đến một bước kém, từng bước kém, có thể đi cho tới hôm nay một bước này, đều dựa vào lấy Ninh Phàm chăm chỉ.

Nhìn xem Ninh Thi thịt đau bộ dáng, Ninh Phàm khẽ nhú chân mày nói ra: "Người nhà lõi linh hội còn có bao nhiêu?"

"Ca ca..." Ninh Thi ôm hòm gỗ, ngẩng đầu nhìn Ninh Phàm, cười cười nói ra: "Vẫn có rất nhiều nha, đầy đủ ca ca cùng Thi Nhi ăn được lâu rất lâu đâu!"

"Người đừng lừa gạt ca ca ơ, ca ca không thích nói dối tiểu hài tử." Ninh Phàm có chút chần chờ nói ra, dựa theo trong trán mỗi tháng phát một lượng cột lõi linh hội số lượng, người nhà lõi linh hội có lẽ cũng không nhiều, không khỏi bổ sung nói ra: "Hơn nữa thân thể của người cần lõi linh hội đến ăn cần săn sóc mới được..."

Ninh Phàm tiếng nói vẫn không có rơi xuống, Ninh Thi thân thể đúng là run rẩy lên, huyết sắc không nhiều lắm bờ môi thoáng cái trở nên trắng bệch, rất xa tựa hồ còn có thể cảm giác được một hồi hàn khí.

Cho độc giả mà nói:

Sách mới thượng tuyến (*upload), cảm ơn đã ủng hộ. Đây là quyền thứ nhất, Lôi Nhai phong vân.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Vào núi tìm thuốc

Chương 2: Lên núi tầm được

Chương 2: Lên núi tầm được

"Thi nhi!" Ninh Phàm trong lòng mãnh kinh, tiến lên vịn Ninh Thi bả vai, không đến mức lại để cho Ninh Thi té trên mặt đất.

Hai tay chạm đến, một mảnh xuyên qua tâm lạnh buốt, toàn thân cao thấp không có bất kỳ độ nóng, như cùng một người chết bình thường.

"Thi... Thi nhi không có... Không có việc gì..." Ninh Thi cao thấp hàm răng run rẩy nói ra, nhưng mà mặc cho thế nào nhìn cũng không giống như không có chuyện gì đâu bộ dạng.

"Người nhà, người nhà còn có bao nhiêu Lôi Tham?" Ninh Phàm đem Ninh Thi thả trên giường, sốt ruột đến tìm kiếm lấy.

"Ca ca, không muốn đi tìm rồi, đó là để lại cho người." Ninh Thi nhìn xem Ninh Phàm đang tìm bản thân rương gỗ nhỏ, không khỏi sốt ruột nói ra.

Ninh Phàm từ trong rương xuất ra một cột ngón cái lớn Lôi Tham, mặt trên còn có lấy yếu ớt màu u lam, một hồi nhàn nhạt mùi thơm ngát dạt tản ra trong phòng, nhưng mà Ninh Phàm thời điểm này không khỏi lui lại mấy bước.

"Trung thực nói cho ta biết, trước kia Lôi Tham người có hay không ném qua, ta nói rồi đấy, mỗi tháng mặc kệ trong trán phát hạ bao nhiêu cột Lôi Tham, người đều muốn ăn tươi một cột đấy!" Ninh Phàm chăm chú mà nắm tay trong Lôi Tham, gân xanh nhô lên, Bán Phẩm Linh được vậy mà loáng thoáng bị Ninh Phàm dùng Man lực cho bóp biến hình.

Không biết mình muội muội là từ lúc nào mang đến lạnh nhanh, sự tình trước kia Ninh Phàm không biết vì cái gì không nghĩ ra, nhưng mà từ khi đi vào cái trấn này, Ninh Thi thì có cái bệnh này.

Mà duy nhất có thể giảm bớt Ninh Thi thống khổ, chỉ có Linh được, cho dù là Bán Phẩm Linh được Lôi Tham, cũng có thể áp chế hơn nửa tháng lạnh nhanh lực lượng, mà muốn hoàn toàn trị hết, Ninh Phàm nội tâm biết rõ cái kia phải cần nhị phẩm Linh được mới được.

"Ca ca... Không nên như vậy, thật là dọa người..." Ninh Thi không biết là rét lạnh còn là sợ hãi Ninh Phàm, co rúc ở trên giường một góc, ôm chăn màn lạnh run.

"Ca ca không phải là hung người, ta là tại oán tự chính mình, oán tự chính mình không nhớ nổi sự tình trước kia, người ta tại người cái tuổi này vẫn còn cha mẹ che chở bên trong, thế nhưng là người nhưng là đang chiếu cố ta, sẽ khiến ta chuyên tâm tu luyện." Ninh Phàm rất là bất đắc dĩ nói ra, trong nội

tâm cảm giác được bị ai cùng phần nộ.

Bị ai chính là mình vô lực đi cải biến những thứ này, phần nộ là cha mẹ của mình liền nhấn tâm như vậy bỏ xuống mình và muối muối.

"Ca ca... Không nói nữa, ôm một cái Thi nhi. Ôm một cái thì tốt rồi." Ninh Thi dặt chân mần, vô cùng bản khuôn mặt nhỏ nhắn bị nước mắt ướt nhẹp, phía trên bản núc ních dấu vết làm cho đến khắp nơi đều là.

Ninh Phàm đem Ninh Thi hơi hơi mà khép lại vào đến trong ngực của mình, nói ra: "Trước kia ngươi không có Lôi Tham, ngươi như thế nào chịu đựng được hay sao?"

Ninh Thi mỉm cười, nói ra: "Nhìn một chút thì tốt rồi, trước kia nhìn một chút thì tốt rồi, nhưng là bây giờ nó càng ngày càng lạnh rồi. Ca ca... Thi nhi phải sợ, phải sợ bản thân chết mất, nhưng là vừa thật là nhớ, thật là nhớ chết mất..."

"Không phải nói dạng này ngốc lời nói." Ninh Phàm cắt ngang Ninh Thi lời nói, nói ra: "Ta sẽ cho ngươi vượt qua rất tốt rất tốt cuộc sống, chúng ta muốn tại Bạch Trần mua nhà, chúng ta muốn đi rầm rộ thành, chúng ta về sau sẽ có rất tốt rất tốt sinh hoạt, tin tưởng ca ca."

"Thế nhưng là... Thế nhưng là, Thi nhi lạnh quá, càng ngày càng thống khổ..." Ninh Thi nói qua, nhìn nhìn Ninh Phàm, nói ra: "Lôi Tham có đôi khi một tháng chỉ có một cột, có đôi khi một tháng đều không có, ngươi Linh được không thể ngừng, bằng không thì ngươi cùng Trương Bưu chênh lệch gấp càng lúc càng lớn đấy."

"Ta nghĩ... Ta nghĩ các loại sau khi ta chết, ca ca đem ta chôn đến có thể phơi nắng đến Thái Dương địa phương đi, lạnh quá... Thật sự quá lạnh rồi." Ninh Thi hơi yếu nói ra.

"Không, không biết..." Ninh Phàm điện rồi gõ nhau ôm thật chặt Ninh Thi, nói dóc bắt tay vào làm trong Lôi Tham, dùng rễ cây đứt Ninh Thi.

Không để ý như vậy trôi qua đại bộ phận hiệu quả, cũng không dám cho ăn đến quá nhiều, sợ được hiệu thái quá mức mãnh liệt, sinh Linh được đối với người bình thường mà nói, được tính quá cường liệt rồi.

Một lát sau, nhìn xem Ninh Thi huyết khí chậm rãi đã trở về, Ninh Phàm tâm mới chậm rãi rơi xuống trên mặt đất.

"Về sau không thể như vậy hù dọa ca ca rồi, ngươi là ca ca trên thế giới này thân nhân duy nhất." Ninh Phàm vuốt ve Ninh Thi lỏng mềm như nhung đầu, chậm chậm nói: "Căn này Lôi Tham ngươi phải bắt nó cho hầm cách thủy uống hết."

"Ca ca... Thế nhưng là, thương thể của ngươi làm sao bây giờ?" Ninh Thi yếu ớt nói, "Ta còn là từ bỏ, ca ca ngươi dùng xong đi."

"Không được!" Ninh Phàm rất nghiêm khắc nói, "Hôm nay ta cho ngươi nấu, nghe ca ca mà nói."

"A....." Ninh Thi một tia cảm động cam chịu Ninh Phàm đối với người yêu của mình.

Nhóm lửa châm củi, chuyện như vậy Ninh Phàm rất ít làm, nhưng nhập lại không có nghĩa là sẽ không làm.

Tại qua trong vài năm, Ninh Thi không có lớn lên, vẫn luôn là Ninh Phàm đang chiều cố Ninh Thi, thế nhưng là theo Ninh Thi lớn lên, Ninh Phàm cũng hiểu được bản thân nhất định phải tăng cường thực lực của mình, chỉ có thực lực cường đại mới có thể bảo hộ muối muối.

Nhìn qua sôi trào Lôi Tham nước canh, bên trong không còn có cái gì thêm, tăng thêm bất kỳ vật gì đều là đối với Linh được được tính phá hư, trong lúc nhất thời trong nhà phiêu tán Lôi Tham cái loại này nhân nhạ mùi thơm.

"Ot ot "

Ninh Phàm bụng vang lên, lúc trước ở bên ngoài tu luyện cũng không ném qua cái gì, về đến nhà một lòng lo lắng muối muối cũng chưa kịp chuẩn bị cái gì, giờ này khắc này nghe thấy được Lôi Tham mùi thơm ngát, Ninh Phàm rồi lại cũng nhịn không được nữa.

"Hi hi..." Ninh Thi tự nhiên cũng đã nghe được Ninh Phàm bụng tiếng vang, không khỏi bật cười, nói ra: "Ca ca ngươi cũng uống một chút đi, liền uống một chút điểm thì tốt rồi, Thi nhi không cần nhiều như vậy."

Ninh Phàm nhìn nhìn muối muối của mình, lại đưa ánh mắt đặt ở một cái rương nhỏ kia con cái, tuy rằng Ninh Thi không trả lời thẳng lời của mình, nhưng mà căn này Lôi Tham đích đích xác xác là trong nhà cuối cùng một cột rồi, muối muối bệnh cũng càng ngày càng nặng rồi.

Nhìn nhìn ngoài cửa sổ, Ninh Phàm trong lòng đã có ý định.

Bụng lên một chén Lôi Tham nước canh, phân lượng còn là có đủ đấy. Bởi vì Ninh Phàm biết rõ Ninh Thi chịu không được nhiều như vậy Linh được, chỉ có thể đủ khá nhiều nước pha loãng một chút, huống hồ Ninh Phàm buổi tối hôm nay vẫn ý định đi làm một cái mạo hiểm sự tình, như vậy nhất định phải có thực lực.

Nhìn xem muối muối ừng ực ừng ực cầm chén trong Lôi Tham nước canh cho uống hết, về mặt nhỏ mèo thêm ăn bộ dạng, Ninh Phàm liền âm thầm quyết định bản thân muốn thủ hộ phần này nhỏ hạnh phúc.

Duy nhất biện pháp giải quyết chính là Linh được, mà Linh được từ đâu tới đây, chỉ có cái kia Lôi Nhai son mạch. Cho dù Bạch Trần phụ cận là Lôi Nhai

son mạch dư mạch, nhưng mà tại đây Bạch Yến Sơn trong nhưng vẫn có không ít Linh dược.

Cái này Lôi Tham cũng là từ Bạch Yến Sơn bên ngoài đào móc đi ra đấy, nhưng là muốn phẩm chất cao hơn Linh dược, như vậy liền muốn đi vào đến Bạch Yến Sơn trong phạm vi.

Thế nhưng là Ninh Phàm biết rõ, Bạch Yến Sơn bên trong nguy hiểm nhiều lắm, không chỉ có có cường đại Ma thú trong núi bắt chắp mọi thứ lướt, trong trấn còn có quy định không thể sờ trường vào Bạch Yến Sơn, làm như vậy là để bảo hộ trên núi Linh dược, sợ bị người khác đào móc, cái mảnh này núi chính là Bạch Yến Sơn tài sản riêng.

Chưa cho phép vào núi, nếu rơi vào tay phát hiện, như vậy đó là một con đường chết.

Quan sát ngủ say muội muội, Ninh Phàm còn là quyết định muốn vờ một chút, chỉ có tìm được phẩm chất cấp hai Linh dược, mới có thể lại để cho muội muội thân thể trở nên tốt.

Một cái trở mình, Ninh Phàm nhảy cửa sổ mà ra, cho dù trên người tổn thương còn không có tốt xuyên qua, nhưng mà như trước không giảm tốc độ của mình, thừa dịp cảnh ban đêm hướng về Bạch Yến Sơn mà đi.

Nếu như cảm thấy trạm [trang web] không tệ, mời cho tốt bình luận đi!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3:. Trong núi Ma thú

Chương 3:. Trong núi Ma thú

Chương 3:. Trong núi Ma thú

Rậm rạp Bạch Yến Sơn, tuy rằng chỉ là Lôi Nhai son mạch dư mạch, nhưng mà liên miên không biết có bao nhiêu nghìn mét, phóng nhãn nhìn lại, có thể trông thấy cũng chỉ là cái kia cao vút trong mây ngọn núi, mà liếc nhìn không thấy bờ son mạch, liên miên không dứt, một mực kéo dài Lôi Nhai trong núi.

Xuyên thẳng qua tại Bạch Yến Sơn ở dưới khu rừng nhỏ, thỉnh thoảng còn có thể nghe được từng trận Lôi Lang gào rú, đây là Lôi Nhai son mạch đặc sắc Ma thú, chỉ có Lôi Nhai son mạch mới có.

Những thứ này Lôi Lang nguyên bản cũng chỉ là bình thường Sói, nhưng là vì Lôi Nhai son mạch sinh sản Lôi Tham, những thứ này bình thường Sói ngẫu nhiên ăn tươi Lôi Tham, dần dà trong thân thể hơn nhiều một tia lôi điện lực lượng, trải qua hơn nghìn năm vùi vạ năm tích lũy, hiện tại đã là nhất giai ma thú.

Ninh Phàm sẽ không nhỏ nhìn cấp này Ma thú, bởi vì từ bình thường dã thú tiến hóa đã đến Ma thú sau đó tăng lên không chỉ là một chút, mà là gấp mấy lần thậm chí là mấy chục lần tăng lên tổng hợp tố chất, Càng trọng yếu chính là nhất giai Ma thú đã có thể phóng xuất ra hồn lực.

Nghe được một tiếng này sói hồng, Ninh Phàm nhũ mảy, uống xong Lôi Tham nước canh sau đó Ninh Phàm nội thương tịnh chưa hoàn toàn bộ khôi phục, nhiều lắm là chỉ có thể phát huy ra nguyên bản chín thành thực lực, một hai con Lôi Lang còn nhưng đối với trả giá, nếu như đến trên một đám Lôi Lang, như vậy Ninh Phàm cũng chỉ có thể đủ chạy trốn.

Mặc dù nói không đến mức chết, nhưng mà Ninh Phàm biết rõ có thể tiến Bạch Yến Sơn cơ hội cũng không nhiều, dù sao nếu gặp Bạch Trần hộ vệ đội, cái kia có thể là chiếu theo trong trấn quy định bị xử tử, nếu không tru diệt cả nhà.

Quan sát như là dây nhỏ bình thường ánh trắng, Ninh Phàm nắm chặt lại lòng bàn tay của mình, hướng về Bạch Yến Sơn chính là nhảy lên, chui vào đã đến trong bụi cỏ.

Bạch Yến Sơn trên không có con đường, có thể đi đường chẳng qua là một ít tương đối nhẹ nhàng địa phương. Dù sao con đường đều là người đi ra đấy, đi nhiều người dĩ nhiên là có đạo đường, nhưng mà Bạch Yến Sơn tự nhiên không chuẩn bị điều kiện này.

Ninh Phàm trong chốc lát leo lên lấy, trong chốc lát toát ra, núi dốc đứng cùng độ cao đối với có nhất định tu vi người mà nói nhập lại không coi là cái gì, vẫn như trước như thế, Ninh Phàm tại giữa sườn núi lúc sau đã một hơi thở dồn dập rồi.

"Đừng cho ta đột phá đến Luyện Khí kỳ!" Ninh Phàm quan sát bất ngờ vách đá, không ngừng đến lắm lắm. Dù sao đột phá đến Luyện Khí kỳ là có thể

ngăn ngủ phi hành lơ lửng rồi.

Đây là một cái có rất ít người đi đường, bởi vì nơi này coi như là Bạch Yến Sơn một cái đường tắt, cho dù Ninh Phàm không có tiến vào qua Bạch Yến Sơn, thế nhưng là hẳn đã sớm từ bạn tốt của mình doãn phong cái kia làm đã đến địa đồ, tuy rằng không biết có biết dùng hay không lên, nhưng mà Ninh Phàm lại biết rõ như vậy lo trước khỏi hoạ, không ngờ hôm nay dùng đến rồi.

"Vù vù." Ninh Phàm phé đi sức của chín trâu hai hổ mới leo đến Bạch Yến Sơn hai phần ba địa phương, thời điểm này đã đến đêm khuya canh hai, lưu lại cho thời gian của mình cũng không nhiều rồi.

Bất quá Ninh Phàm không có chút nào lo lắng cho mình gặp không công mà lui, dù sao bình thường hộ vệ đội vì để tránh cho có tổn thương, bình thường đều là đến một phần ba địa phương tìm kiếm Linh dược.

Càng sâu vào, độ cao so với mặt biển càng cao, Linh dược phẩm chất lại càng tốt, nhưng mà thú hộ Linh dược Ma thú liền càng lợi hại.

"Rống!" Ninh Phàm trong lòng còn muốn lấy có thể hay không gặp phải cường đại Ma thú, thời điểm này liền nghe được Lôi Lang một tiếng gào rú.

Ninh Phàm trong lòng chính là cả kinh, từ thanh âm nghe, cái này Lôi Lang khoảng cách cách mình cũng không tính quá xa, nếu như người được bản thân mùi vị, như vậy tất nhiên sẽ hướng phía bản thân mà đến.

Mà Sói khướu giác là số một số hai, Ninh Phàm trong lòng âm thầm mà tính toán lấy, nếu như bản thân đánh đòn phủ đầu, có lẽ hiệu quả gặp tốt hơn rất nhiều.

Dù sao mình là tới thu thập Linh dược đấy, cái này Linh dược không có thu tập được, chớ chọc đến một đồng Ma thú.

Âm thầm nắm chặt lại nắm đấm, Ninh Phàm mua không nổi binh khí, cũng sẽ không dùng binh khí gì, hai tay của mình là chính là tốt nhất vũ khí, Luyện Thể cấp hai, một quyền đánh ra đi, ít nhất cũng có hai trăm cân lực lượng.

Mặt đất hơi hơi địa chấn động, bốn phía bụi đất cũng hơi hơi mà tại nổi lơ lửng, bụi cỏ khẽ run, Ninh Phàm nằm rạp xuống trên mặt đất, một tay hơi hơi chỉ chống đất trước mặt, tựa dợi đến Lôi Lang đến thời điểm cho một kích trí mạng.

"Quả nhiên là người được của ta mùi vị sao?" Ninh Phàm tự tin cười cười thầm nghĩ.

Quả nhiên một cái Lôi Lang ở phía xa chạy như điên lấy, ngăn ngàn nghìn mét khoảng cách, tại hai ba giây bên trong đã bị Lôi Lang trốn thoát đã xong, như là lôi điện giống như tốc độ, vừa mới vẫn ở phía xa, giờ phút này cùng Ninh Phàm khoảng cách nhưng là kéo gần lại không biết bao nhiêu.

Dựng đứng bộ lông, như là gai nhím bình thường dựng đứng lấy, phía trên vẫn mang theo một ít hàn mang, không hoài nghi chút nào bị lấy Lôi Lang bộ lông quét đến sẽ mang theo một mảng lớn huyết nhục.

"Rống!" Lôi Lang cảm giác được Ninh Phàm ở nơi này phụ cận, ngóc lên cực đại đầu lâu ngửa mặt lên trời hét dài.

Giờ phút này Ninh Phàm mới nhìn rõ cái này Lôi Lang đến cùng có bao nhiêu, như thường ngày tổng nghe nói Lôi Lang uy danh, cái này rồi lại là lần đầu tiên thấy. Chiều dài thì đến được ba mét, 1m5 cao, trên thân thể không có một tia thịt thừa, hoàn mỹ cơ bắp đường cong, sau cùng dọa người đứng là dữ tợn bộ lông, cái kia không phải bộ lông? Rõ ràng liền là một cây cột rõ ràng cương chằm.

Bất quá thời điểm này tên đã trên đây, không phát không được, Ninh Phàm thủ bộ dùng sức khễ chống, bấp chân đạp một cái mặt đất, mãnh liệt một lần phát lực, hướng về kia Lôi Lang liền bắn bắn tới.

Lôi Lang tựa hồ không có kịp phản ứng, đầu lâu vẫn ngẩng lên.

"Uống!" Ninh Phàm mãnh liệt một rống, cánh tay vừa thu lại, ra sức một kích.

Vài trăm cân Lôi Lang bị Ninh Phàm một kích vậy mà ngang lấy bay ra vài mét xa, sát mặt đất nhấc lên không ít bụi đất.

Cho dù Ninh Phàm không có cùng Ma thú chiến đấu qua, nhưng mà cùng trong trấn những cái kia bạn cùng lứa tuổi không ít đánh nhau, tự nhiên hiểu được lúc nào muốn đánh chó mù đường, một cước bay đập, mang theo một tia hồn lực liền đá tới.

Đau khổ bức Lôi Lang tại mặt đất còn không có ngóc vài giây, lại bị Ninh Phàm cho đập đến không trung lăn lộn.

Nhưng mà nhất giai Ma thú cũng không có như vậy đồ ăn, xoay người một cái, vậy mà trên không trung nói với xoay tròn, từng đạo màu u lam lôi điện đang xoay tròn Lôi Lang bên người xoay tròn lấy.

Bỗng dưng Ninh Phàm cảm giác được một loại cảm giác nguy cơ cảm giác, vô thức làm ra một cái phòng ngự trạng thái, thời khắc chờ tránh né.

Đột nhiên tại Lôi Lang trước người xuất hiện một cái màu u lam viên cầu, phát ra đùng đùng (không dứt) tiếng vang, tốc độ ánh sáng giống như hướng về Ninh Phàm đụng đánh tới.

Ninh Phàm thời điểm này mới phát hiện mình nghĩ đến đến cỡ nào ngây thơ, căn bản không có biện pháp tránh né, chỉ có thể đu cánh tay của mình cứng rắn chặn một kích này.

Nhưng mà Ninh Phàm thân thể hướng về đằng sau không biết bay ra bao nhiêu gạo, cũng cảm giác bị một khối trăm cân cự thạch cho đập lấy thân thể, trên cánh tay vẫn mang theo một ít tê dại tê dại cảm giác, hơi hơi thiếu chảy cảm giác rất nhanh trong thân thể lan tràn.

Ánh mắt đã bắt đầu có chút mơ mơ hồ hồ, không thể thấy rõ trước mắt đồ vật rồi.

Trong nháy mắt Ninh Phàm mồ hôi lạnh liền từ trên đầu ra rồi, bản thân chẳng lẽ lần thứ nhất rồi nhà phạm vi sẽ chết mất sao?

Muội muội của mình vẫn cùng đợi bản thân...

Cho dù Ninh Phàm cũng không muốn buông tha cho, thể nhưng là thời điểm này đã bỏ cũng không bỏ dậy nổi.

Cảm giác được mặt đất đang chấn động lấy, Lôi Lang khoảng cách cách mình càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, Ninh Phàm trong nội tâm càng phát ra cảm thấy lo nghĩ.

Nên làm cái gì bây giờ? !

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Khe hở Ôn Ngọc

Chương 4:. Khe hở ôn ngọc

Chương 4:. Khe hở ôn ngọc

Ninh Phàm không biết, trong đầu là trống rỗng, trong nội tâm thầm nghĩ đến một câu danh ngôn: Đồ vật vẫn không có được, người rồi lại sớm chết đi rồi.

Bất quá nhớ tới trong nhà muội muội, còn muốn muốn Trương Bưu cái kia kiêu ngạo đức hạnh, nếu như bản thân có một không hay xảy ra, muội muội không nói sinh bệnh mà chết, vậy cũng phải bị Trương Bưu mạnh mẽ đã đoạt!

Nghĩ đến nơi này, Ninh Phàm không biết trong nội tâm nơi nào đến động lực, hai tay nắm tay, phần eo lực lượng mãnh liệt một phát, hướng về Lôi Lang đầu lâu hai tóc mai mà đi.

Rất hiển nhiên Lôi Lang đều không có kịp phản ứng, cứng rắn ấn trong Ninh Phàm nắm đấm. Lưng lay chậm rãi, phục thứ mấy bước ." Ngẩng đầu nhìn lên Ninh Phàm trên đầu chảy xuôi theo máu tươi, toàn thân cao thấp đều là chút ít bụi bặm, nhưng là mãnh liệt một tiếng thét dài, mang theo không cam lòng tâm tình, lưng lay sắp đổ té xuống.

Thời điểm này Ninh Phàm mới thờ phào nhẹ nhõm, đã vừa mới tiêu hao bản thân toàn bộ thể lực, hoàn toàn là dùng đến ý chí tại chiến đấu.

"A, Luyện Thể cấp hai thật là quá yếu." Ninh Phàm không ngừng lắc đầu, có thể là mình đã so với người khác chăm chỉ không ít, nhưng mà lại bởi vì không có Linh dược cheo chống, làm cho mình ngược lại chậm bạn cùng lứa tuổi không ít.

Nói qua, Ninh Phàm như là tan mất toàn thân lực lượng bình thường, phịch an vị ngã xuống trên mặt đất, thật sự quá mệt mỏi, sống hay chết giữa, toàn thân cao thấp khăn trương tế bào đều bị điều động rồi.

Đêm yên tĩnh làm cho người ta có chút sợ hãi, một tia ánh trăng cũng không có thể đủ mang đến bao nhiêu ánh sáng. Yên tĩnh chỉ có thể đủ nghe được Ninh Phàm tiếng thờ đốc âm.

"Rống" đường chân trời lại là một hai tiếng sói hồng, Ninh Phàm trong lòng chính là xiết chặt, nếu như lại đến một hai con Lôi Lang, đây tuyệt đối là chết không có chỗ chôn.

Nhìn nhìn trên mặt đất Lôi Lang thi thể, Ninh Phàm cắn răng, quay đầu hướng về bên kia chạy như bay.

Phải biết rằng Lôi Lang trên người thể nhưng là một thân bảo a, đặc biệt là cái kia da lông, đều có thể thay đổi một cột Lôi Tham rồi. Ninh Phàm cái này gọi là một cái đau lòng a, nhưng mà lột da cần có thời gian, nếu rơi vào tay phát hiện về sau, Lôi Lang quân công, cái kia thật sự đến mười cái Ninh Phàm đều là chỉ còn đường chết a.

Bên kia kỳ thật cũng là một mảnh vách núi vách đá dựng đứng, chẳng qua là hướng lên leo vách núi. Bằng phẳng địa phương đi quá nhiều người, những cái kia tốt nhất Linh được cũng đã bị những người khác cho thu thập hiệt mất hơn phân nửa rồi. Có thể lưu lại cũng là trong lúc lơ đãng bỏ sót xuống đấy, ít càng thêm ít.

Nhìn qua vách núi vách đá dựng đứng, Ninh Phàm cũng là cẩn rắng, ngoan lấy tâm bắt đầu tay không hướng lên leo.

Vách núi vách đá dựng đứng, điểm chống đỡ cũng không tính nhiều, hơi không đề ý tựu sẽ khiến nham thạch buông lỏng. Nếu như trong lúc nhất thời không có chú ý, như vậy sẽ trực tiếp từ trên vách núi rơi vỡ rơi xuống. Liền Ninh Phàm hiện tại cái dạng này, lúc đầu vốn đã bị thương, té xuống đây tuyệt đối là trọng thương một con đường.

Đến lúc đó kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, liền nằm ở cái này Bạch Yến Sơn trên. Không có đợi đến lúc chết đói, sớm đã bị trên núi Ma thú cho ăn được liền xương cốt đều không thừa rồi.

Nhưng mà, Ninh Phàm muốn muốn đi tìm tìm Linh được, như vậy lên núi là duy nhất một con đường, chỉ có lên tới trên vách núi, tại đây ba phần tư núi cao địa phương, có lẽ còn thừa lại một ít không có thu thập thượng đẳng Linh được.

Một tay một cái vết cào, Ninh Phàm cũng sợ chết, cho nên mới chú ý cẩn thận khuấy động lấy, vạn nhất không nghĩ qua là có nham thạch buông lỏng, lúc trước là có thể phát hiện, gặp không có nguy hiểm như vậy.

Thời điểm này Ninh Phàm đột nhiên phát hiện, tại trên sơn nham tựa hồ bắn ra cái gì hào quang, rất yếu ớt. Nhưng mà vào hôm nay đen như vậy đêm trong hoàn cảnh, điểm này điểm hào quang rồi lại trở nên rất rõ ràng.

Hào quang rất yếu ớt, lóe lên lóe lên đấy, lập loè thời gian rất dài, nếu như lơ đãng nhìn liền không có rõ ràng như vậy, hơi chút một cái không có chú ý vậy xem nhẹ đi qua.

Ninh Phàm nhìn xem cái này màu u lục hào quang tựa hồ là bắt được một tia cây cỏ cứu mạng, bởi vì phạm là tại loại này không người đặt chân địa phương xuất hiện quang mang như vậy, như vậy nhất định là có không tầm thường thứ tốt!

Không biết từ khí lực từ nơi nào tới, chân trái mãnh liệt hướng về vách đá đập mạnh, một cái bay vút, đứng là không lơ lửng ở, bảo trì cùng một cái tư thế hai giây, dĩ nhiên bay vút đi lên thân cận mười mét. Mãnh liệt khẽ bóp, cứng rắn vách núi cứng rắn để lại Ninh Phàm một cái vết trào.

Mười cái màu xanh nhạt động, tuy rằng không sâu, nhưng mà dĩ nhiên đầy đủ một mực cố định tại trên thạch bích, phần eo mãnh liệt một lần phát lực, hướng về không trung không biết tăng lên bao nhiêu khoảng cách, tóm lại theo nếp bảo chế nhưng là cách...này tia chớp địa phương không xa.

Nhưng mà như vậy hình dáng, Ninh Phàm nhưng là cảm giác cái kia âm u lục hào quang như cũ là như vậy âm đạm, có đôi khi đôi một cái góc độ sẽ không rất có thể đủ đã nhận ra.

"Chẳng lẽ là ẩn núp trong huyết động." Cho dù Ninh Phàm kinh nghiệm không nhiều lắm, nhưng mà loáng thoáng vẫn có suy đoán như vậy, dù sao đôi một cái góc độ liền nhìn không thấy rồi, như vậy nhất định chính là bị cái gì chặn lại.

"Mặc kệ! Đi lên nhìn một chút sẽ biết." Ninh Phàm tại thầm nghĩ trong lòng, tốc độ lại một lần nữa nhanh hơn, dù sao khoảng cách hùng đông cũng không có đã bao lâu, khi đó đều muốn không bị người phát hiện ra cái này Bạch Yến Sơn liền thật sự quá khó khăn.

Tại khoảng cách lục sắc quang mang còn có mười mét địa phương, Ninh Phàm ngừng giữ lại.

Phàm là có bảo vật gì, Linh được bên người cái kia tất nhiên có thù hộ mấy thứ này Ma thú, dù là không có, Ninh Phàm cũng không dám xem thường.

Cẩn thận từng li từng tí tiếp cận lấy, càng phát ra tới gần, Ninh Phàm càng phát ra cảm giác được kỳ quái, trong lòng đột nhiên cảm giác được một loại phản cảm tâm tình, đều muốn lập tức rời đi nơi đây cảm giác.

Bất quá nghĩ đến trong nhà muội muội, Ninh Phàm đơn giản chỉ cần cố nén loại này phản cảm tâm tình. Cho dù trong nội tâm thập phần đều muốn chạy trốn, mà Ninh Phàm nhưng là càng phát ra tiếp cận lấy tia sáng chỗ chỗ.

"Cái này... Đây là..." Ninh Phàm đột nhiên có chút bị chấn kinh rồi.

Hoặc là nói là một loại kinh hi, kinh hi đột nhiên ngút trời mà đến, đến nhanh như vậy, đến đơn giản như vậy.

Trước mắt là một cái khe hở nho nhỏ, chỉ có thể đủ chứa nạp ba ngón tay, phóng nhãn nhìn lại, bên trong nhưng lại có một cái nho nhỏ Ngọc Bài, ngăn nắp, hoa gì văn đều không có, nhàn nhạt xanh biếc, xuyên qua mà không rãnh, tản ra âm u lục hào quang. Tốt một khối ôn ngọc.

Mà Ninh Phàm lực chú ý cũng không tại đây ôn ngọc phía trên, tại ôn ngọc bên cạnh là một cây nhấp lại không ngờ tiểu thảo.

Đương nhiên chỉ là bên ngoài không ngờ, nhìn kỹ một chút, lại cũng có cùng bình thường tiểu thảo không đồng dạng như vậy địa phương.

Đặc biệt là Ninh Phàm vì muội muội bệnh, đó là tổn sức tâm tư, tự nhiên hiểu rõ qua cái gì Linh được có thể trị liệu muội muội của mình.

Mà trước mắt cái này gốc không ngờ tiểu thảo, đúng là có thể trị liệu muội muội mình tật bệnh nhị phẩm Linh được Liệt Dương cây cỏ, chỉ có có thể hấp thu đến thiên địa linh khí, lại có thể đủ cảm nhận được ánh mặt trời, mà lại không bị ánh mặt trời bắn thẳng đến nơi đến mới có thể dài ra như vậy Linh

được, nơi đây hoàn toàn phù hợp chỉ có điều kiện.

"Thật là thật tốt quá, đem cái này gốc Linh dược mang về, đến lúc đó lại nghĩ biện pháp nấu thành nước canh tề, như vậy muối muối liền được cứu rồi!" Kỳ thật theo lý mà nói, đem Linh dược cho chế tác thành đan dược sẽ tốt hơn, thế nhưng là đan pháp khó tìm, ở đâu có nhiều như vậy đan dược thầy có thể bị Ninh Phàm gặp đây?

Ninh Phàm cẩn thận từng li từng tí đem ngón tay của mình duỗi đi vào, sợ làm hư trước mắt cái này gốc Liệt Dương cây cỏ.

Nhưng mà khe hở thiệt tình quá nhỏ, vách đá thô ráp, không nghĩ qua là lại cũng là mất đi một tí da giấy, hơi hơi chảy ra một ít huyết dịch, bất quá Ninh Phàm cũng không có thái quá mức độ trong lòng, không xuất ra lập tức có thể chữa trị.

Thò tay đủ đã đến Liệt Dương cây cỏ, nhẹ nhàng xé ra, hợp với bộ rễ rút ra, thuận tay mang ra trong khe hở ôn ngọc.

Đột nhiên Ninh Phàm đánh cho một cái giạt mình, toàn thân cao thấp cơ bắp đều buông lỏng mở đi ra, trong nháy mắt sẽ không có bất lấy vách đá, hướng về dưới vách núi liền té xuống

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Trụ cột đan pháp

Chương 5: Trụ cột đan pháp

Chương 5: Trụ cột đan pháp

"Đan pháp một đạo, ở chỗ tĩnh tâm. Tĩnh tâm Ngưng Thần, tâm vô tạp niệm. Lấy thần làm thuốc, hóa nước thuốc, lẫn lộn dược tính, đến được hiệu. Mấy phen thiêu cháy, lại vừa thành dịch thể..."

Trong bóng tối, Ninh Phàm chỉ cảm thấy trong óc đang không ngừng mà từ lấy "Đan pháp" hai chữ, tựa hồ đang mở đọc lấy đan pháp:

"Hòa hợp ở thiên địa, hòa tan vào tinh huyết, cầu trong đó dung, công bằng, sinh sôi không ngừng..."

"Đan pháp chú trọng trụ cột, trụ cột làm gốc, thế gian Vạn Vật đều từ trụ cột bắt đầu. Đan pháp ngàn vạn lưu phái cũng như thế, bởi vậy trụ cột đan pháp {vì: là} đan pháp Bản Nguyên..."

"Trụ cột đan pháp, luyện liền cuối cùng..."

Không biết qua đã lâu, Ninh Phàm hơi hơi mở ra cặp mắt của mình thời điểm, bên trên bầu trời dĩ nhiên không có đen như vậy rồi, đại khái tại buổi sáng canh năm tả hữu.

Vẫn bất chấp thân thể của mình rút cuộc là xuất hiện tình huống gì, mãnh liệt bò lên, trong lòng lập tức chính là cả kinh.

"Như thế nào đã trở thể như vậy, muốn không kịp xuống núi!" Ninh Phàm kinh hoàng nói.

Lúc này mới phát hiện mình trong tay nắm Liệt Dương Thảo, trong lòng mới thoáng an định lại, đây là cứu muối muối mình căn bản, đã có cái này chính mình một chuyển mạo hiểm mới cũng coi là không có uổng phí chạy.

Trong lòng không khỏi lại âm thầm trấn định lại, nhìn qua lúc trước leo vách núi, Ninh Phàm không khỏi cảm giác mình liền là làm một giấc mộng bình thường, từ cao như vậy địa phương rơi vỡ rơi xuống, mà bản thân rồi lại sự tình gì đều không có phát sinh giống nhau.

Lắc đầu, thời điểm này không phải là rồi lại muốn những chuyện này lúc sau, hướng về Bạch Yến Sơn chân núi, Ninh Phàm bắt đầu chạy vội.

Rừng rậm xuyên qua cũng chính là chuyện trong nháy mắt, cái này vừa chạy Ninh Phàm mới phát hiện mình nguyên bản chịu thương rất nặng, thời điểm này đã là hoàn toàn khôi phục. Có thể nói như vậy, toàn thân cao thấp mỗi một chỗ tế bào đều là mình hoàn hảo nhất trạng thái.

"Rút cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Bản thân vậy mà khôi phục thân thể của mình tổn thương, hơn nữa thực lực cũng loáng thoáng tăng lên một ít." Ninh Phàm tại trong lòng nói thầm, không biết mình rút cuộc là chuyện gì xảy ra.

Đột nhiên Ninh Phàm nhớ tới trong tay ôn ngọc, kỳ kỳ quái quái đấy, không rõ lai lịch, tại chạy đi thời điểm Ninh Phàm cũng bắt nó cho rút đi ra trong tay nhỏ nhỏ vuốt vuốt, nhưng nhìn rất lâu, thậm chí đem {vì là} số không nhiều hồn lực cho thua đưa đến ôn ngọc bên trong, có thể đều không có được bất luận cái gì hữu dụng tin tức.

"Vù vù..." Xuống núi vĩnh viễn nếu so với lên núi mau lẹ nhẹ nhõm nhiều lắm, nhưng là vì thời gian đang gấp, Ninh Phàm cũng là không có chút nào nghỉ ngơi, trực tiếp liền chạy tới dưới núi.

Nhanh đuổi chậm đuổi, hơn hẳn ở phía chân trời trở nên trắng lúc trước đuổi đến đem về.

Ninh Phàm trong nội tâm cũng là chăm chú mà níu lấy, phải biết rằng vừa mới hẳn và hộ vệ đội là sai thân ly khai đấy, hộ vệ đội nói chuyện với nhau thanh âm dĩ nhiên bị Ninh Phàm nghe được.

Nếu như Ninh Phàm lúc trước chậm một chút nữa, như vậy tuyệt đối cũng sẽ bị hộ vệ đội cho bắt được. Lúc trước cũng đã nói, bị bắt đến đó cũng không phải là một kiện hay nói giỡn sự tình, mà là muốn bị xử tử. Giả sử muốn phản kháng, như vậy cũng sẽ bị tru diệt gia tộc, trong nhà có mấy người, như vậy liền giết mất mấy người.

Ly biệt không phục, ép quy chính là ép quy, mỗi người đều cần tuân thủ đấy. Giả sử tất cả mọi người không tuân thủ cái quy củ này, trắng như vậy ép liền khoảng cách diệt vong không xa.

"Tha thứ ta, ta cũng đâu là không có cách nào..." Ninh Phàm coi như là một cái cục cứng lâu linh, trong lòng không khỏi lăm lăm, hoàn toàn chính xác nếu không phải bởi vì muội muội của mình, Ninh Phàm cũng sẽ tuân thủ cái này ép quy. Dù sao cái trấn này cũng cứu được Ninh Phàm một mạng, tháng nếu không phải cái trấn này thu lưu Ninh Phàm, như vậy tại nơi này Ma thú hoành hành, lấy võ vi tôn thế giới, bản thân thì cốt sấm không biết đã thành nhà kia phân bón rồi.

"Muội muội, muội muội. Ta đã trở về!" Ninh Phàm mãnh liệt đẩy gia môn, như thường ngày thời điểm này đều là mình đi ra ngoài tu luyện về nhà thời gian.

Kết quả trong nhà một chút âm thanh đều không có, Ninh Phàm cảm giác được một hồi hoang mang, không khỏi gia tăng thanh âm hô: "Muội muội! Thi nhi!" Một bên gào thét, Ninh Phàm một bên tìm kiếm lấy gian phòng của mình, phát hiện cũng không có nhìn thấy muội muội của mình, trong nội tâm mãnh liệt kinh: Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn rồi!

Mãnh liệt đẩy gia môn, chạy đi liền muốn hướng ra phía ngoài tìm kiếm, kết quả nhìn qua đến trước mắt một màn, bước chân không khỏi đình trệ xuống.

Muội muội của mình Ninh Thi tại trước mắt không sai, nhưng mà Ninh Thi rồi lại nhiều mang về một cái bản thân nhập lại không muốn nhìn thấy người Bạch Phượng.

Thiếu niên đa tình, nội tâm ái mộ tự nhiên không thể tránh né. Bạch Phượng chính là cái trấn này bên trong để cho nhất người ưa thích nữ hài tử, bề ngoài lạnh như băng, giống như Băng Tuyết Nữ Vương, đã liền cái kia da thịt cũng như cùng băng tuyết giống nhau băng thanh ngọc khiết, như là nồn nà bình thường.

Rủ xuống vai tóc dài, bình thường thời điểm chọn ghim thành đuôi ngựa, nhẹ nhàng khoan khoái tự nhiên, mà trước mắt Ninh Phàm trước mắt Bạch Phượng nhưng là xõa tóc của mình, tóc dài xõa vai, như ý trắng mà đen nhánh, tựa như nhà bên lười biếng tiểu muội, tại sáng sớm nhìn thấy đại ca của mình bình thường.

Ngũ quan tinh xảo, một phần không nhiều một phần không thiếu, đã liền nam kia tính nhất mê muội đáng người, cũng ngày thường là vừa đúng.

Mười hai mười ba tuổi Ninh Phàm liền bắt đầu động tình, lúc này mười lăm mười sáu tuổi dĩ nhiên nhanh muốn thành niên, tự nhiên càng thêm vui mừng như cô gái này.

Chỉ bất quá bây giờ Ninh Phàm nhập lại không muốn nhìn thấy Bạch Phượng, không phải không ưa thích, mà là thái quá mức ưa thích.

Bởi vì Bạch Phượng còn có một tầng thân phận, cái kia chính là nàng là Bạch Trần Trần Trưởng Bạch Nam Nguyên con gái. Bạch Nam Nguyên tổng cộng có hai cái hài tử, con lớn nhất Bạch Long, duy nhất hồn ngọc quý trên tay chính là cái này Bạch Phượng.

Khi còn bé Ninh Phàm cũng không có cảm giác được trong đó chênh lệch, mà lớn lên sau đó Ninh Phàm càng phát ra cảm thấy trong lúc này chênh lệch quá xa.

Liền lấy niên kỷ mà nói, Bạch Phượng đầu tiểu Ninh Phàm trần một tuổi, nhưng mà hồn lực tu vi rồi lại cao Ninh Phàm không biết bao nhiêu, hiện tại cũng đã là Luyện Thể thất giai.

"Như thế nào? Phàm ca không muốn Phượng Nhi đến? Ngươi là tại trốn Phượng Nhi sao?" Bạch Phượng mỉm cười nhìn Ninh Phàm, trong ánh mắt lộ ra một ít giảo hoạt.

Ninh Phàm lắc đầu, cho dù đều muốn làm bất hòa Bạch Phượng, nhưng mà trong nội tâm vẫn là ưa thích lấy Bạch Phượng đấy, nói ra: "Ta chỉ là bận quá rồi, bề bộn nhiều việc tu luyện."

"Như thế nào? Có chuyện gì không?" Ninh Phàm nhìn xem Bạch Phượng cùng muội muội của mình cùng một chỗ, rất không minh bạch vẫn nói: "Hai người tại sao lại đến cùng đi?"

"Ca ca... Muội muội nhảm chán đất, buổi sáng người lại đi tu luyện đi, ta liền đi bờ sông nhỏ xách nước, kết quả nhìn thấy Bạch Phượng tỷ tỷ. Người trước kia không thật thích Bạch Phượng tỷ tỷ đây, ta sẽ đem Trương Bưu khi dễ chuyện của người nói với Bạch Phượng tỷ tỷ rồi." Ninh Thi kiều ngạo nói.

"Sau đó thì sao?" Thời điểm này Ninh Phàm đột nhiên cảm giác lòng tự trọng {ngừng lại một trận}, tựa hồ bị bộ dáng gì nữa đã kích.

"Ta sẽ không cùng Trương Bưu nói, Phàm ca, ta tin tưởng người!" Bạch Phượng nhìn qua Ninh Phàm, môi son thò khẽ nói ra, "Ta tin tưởng người cũng được, vì vậy ta cho người đã mang đến cái này." Nói qua từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách.

"Nam Độ Quyền." Ninh Phàm mãnh kinh, nói ra: "Người như thế nào đem phụ thân người là quan trọng nhất công pháp lấy ra rồi hả?"

"Hắn cho ta, lại không có nói cho ta biết không thể cho người khác." Bạch Phượng giảo hoạt cười cười, đáng tuổi cười dường như có thể hòa tan băng tuyết bình thường. Ninh Phàm trong lòng mãnh liệt khẽ động, có nhiều thứ tựa hồ bị hòa tan bình thường.

"Ta đây không thể cảm." Ninh Phàm đem 《 Nam Độ Quyền 》 hướng phía Bạch Phượng đẩy nói ra, "Ta mình có thể đấy."

"Ta tin tưởng người cũng được, nhưng mà đây là những năm gần đây này ta đưa cho người lần đầu tiên một vật, người nếu như không thu, về sau người mơ tưởng nhìn thấy ta." Bạch Phượng hướng về phía Ninh Phàm vừa trừng mắt, ra vẻ phát giận bộ dạng nói ra.

"Ta..." Ninh Phàm bị Bạch Phượng ép buộc một cái, cho dù làm bất hòa Bạch Phượng, thế nhưng là trong nội tâm còn là không muốn làm cho Bạch Phượng sinh khí.

"Ca ca... Ca ca, nhận lấy được không nào? Muội muội vẫn chờ người đánh bại Trương Bưu đâu!" Ninh Thi thời điểm này lôi kéo Ninh Phàm góc áo, mang theo một chút ủy khuất nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Được Nam Độ quyền

Chương 6:. Đến Nam Độ Quyền

Chương 6:. Đến Nam Độ Quyền

Nghe được muội muội nói như vậy, Ninh Phàm trong nội tâm cảm giác được mơ hồ có chút đau đớn, như là kim đâm bình thường.

Ninh Thi lời nói này tại Ninh Phàm nghe rất không phải là tư vị, hoàn toàn chính xác tại ngực của mình dưới cho dù lại để cho Ninh Thi ít chịu rất nhiều bạch nhãn cùng ủy khuất, có thể tóm lại lại nói tiếp, dù thế nào ngăn cản, cũng chỉ có từ Ninh Phàm bên người bỏ qua đi một ít.

Nhưng mà cho tới nay Ninh Thi cũng sẽ không cùng Ninh Phàm phản nản mấy thứ gì đó, ngược lại đã làm Ninh Phàm an tâm tu luyện, mười tuổi không tới, liền giống như người trưởng thành giống nhau. Nếu gia cảnh hơi tốt một chút đấy, cha mẹ vẫn còn hài tử cũng sẽ không cùng Ninh Thi bình thường.

Nhìn xem muội muội của mình, Ninh Phàm trong lòng hơi hơi đau xót, nhìn qua Bạch Phượng nói ra: "Cảm ơn..." Một câu từ Ninh Phàm trong miệng phun ra, trong nháy mắt Ninh Phàm thủ vững hồi lâu kia bức bức tường cũng lặng yên không thấy.

"Cho người! Về sau không cho trốn tránh ta a!" Bạch Phượng hướng về phía Ninh Phàm một chu môi, giống như cái nhỏ thê tử tại cùng phu quân của mình làm nũng bình thường.

Ninh Phàm cũng không sao cả bái kiến Bạch Phượng cái dạng này, hơi hơi làm nũng bộ dạng phối hợp tại một bộ lạnh như băng trên khuôn mặt, trong lúc đó cái kia khối băng tại trong nháy mắt đã bị làm nũng bộ dáng cho hòa tan đã trở thành một cái tiểu muội nhà bên, lộ ra là như vậy gần sát, hoạt bát.

Không khỏi, Ninh Phàm trong nội tâm đã có một loại âm âm động tâm cảm giác. Không phải là sai cảm giác, mà là thật sự cảm giác, nội tâm trong nháy mắt tựa tựa hồ bị chia làm vô số khối, sau đó hỗn tạp một cái nho nhỏ thân ảnh đi vào, sau đó lại tổ hợp lại với nhau, nhưng mà cái kia thân ảnh dĩ nhiên bị vây ở Ninh Phàm trong nội tâm.

"Ta lúc nào tránh thoát người a." Ninh Phàm vừa cười vừa nói, không biết lúc nào đối thoại Phượng thái độ đã sớm tại Ninh Phàm trong nội tâm đã đến một cái thay đổi.

"Người còn nói không có tránh thoát ta, khi còn bé người cùng ta vụng trộm đi nhỏ trong suối mò cá, về sau sẽ tìm người, người tổng nói bẽ bộn, cuối cùng liền ở nơi nào cũng không biết." Bạch Phượng một chống nạnh, mang theo bá đạo khí thế nói ra, "Nếu không phải còn có thể trông thấy Ninh Thi, nếu không phải người vẫn còn cùng Bạch Trán, ta còn tưởng rằng người chết ở đâu cái đã ngoại hoang vu rồi!"

"Hừ, ta làm sao có thể yếu như vậy sao?" Ninh Phàm cười khoa tay múa chân hai cái, nói ra: "So ra kém người trắng Phượng đại tiểu thư, đều Luyện Thể thất giai rồi. Nhưng mà ta Luyện Thể cấp hai cũng có tự bảo vệ mình thực lực a."

"Liền người cái này nhỏ cánh tay bấp chân đấy, nếu không hai người chúng ta người đến khoa tay múa chân khoa tay múa chân?" Bạch Phượng mang theo một tia dò xét ánh mắt nhìn xem Ninh Phàm.

"Đội qua trận nhất định đem người cho đánh khóc." Ninh Phàm cũng biết mình hiện tại đánh không lại Bạch Phượng, không khỏi trợn trắng mắt, dù sao nói thì nói như thế, qua trận là qua mấy ngày vậy cũng không biết rồi.

"Phàm ca ca, người bỏ được sao?" Bạch Phượng hướng về phía Ninh Phàm vút ra một cái mị nhãn, dùng đến tê dại tê dại ngữ khí cùng Ninh Phàm nói ra.

Nghe được Bạch Phượng ngữ khí, trong nháy mắt Ninh Phàm liền cảm giác mình bị Bạch Phượng bao vây lấy, mềm nhũn cảm giác làm cho cả mọi người xóp gòn mềm nhũn ra, mà thân thể địa phương khác là xóp gòn mềm nhũn ra, nhưng mà thân thể một chỗ nào đó rồi lại thiếu niên khí phách hơi hơi mà đứng lạng lạng.

"Tốt rồi, không với người nhiều lời, đến lúc đó người mạnh khỏe tốt hiểu thấu đáo 《 Nam Độ Quyền 》, người cẩn thận một chút Trương Bưu, hẩn gần nhất sắp đột phá đến Luyện Thể cấp bốn." Bạch Phượng dùng đến quan tâm ngữ khí nói ra.

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nguyên bản Luyện Thể tam giai đối phó mình đã là dễ dàng rồi, bây giờ còn muốn đột phá. Nếu như bản thân lại không có bất kỳ đột phá, như vậy sau này tình cảnh thì càng khó khăn.

"Trương Bưu, người chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ đánh bại người đấy!" Ninh Phàm tại trong lòng âm thầm nói, hai tay đã trong lúc lơ đãng nắm chặt nắm đấm.

"Ca ca, ca ca, Phượng tỷ tỷ đều rời đi, người vẫn đang nhìn cái gì a?" Ninh Thi lời kéo lấy Ninh Phàm góc áo, yếu ớt nói lấy.

Tại Ninh Thi lời kéo phía dưới, Ninh Phàm thoáng cái phục hồi tinh thần lại, nói ra: "Đúng rồi, Thi nhi, ta đã nói với người một việc, người không nên thật là vui."

"Nói đi, ca ca người còn có thể nói cái gì cho phải sự tình? Chẳng lẽ là hôm nay lúc tu luyện lại có cái gì không cẩn thận đụng vào trên cây tiểu động vật, sau đó bị người nhặt về để làm đồ ăn?" Ninh Thi ẩn chứa ngón tay suy nghĩ một chút.

Nghe được Ninh Thi nghĩ đến ăn thịt, Ninh Phàm không khỏi cười ha ha, nói ra: "Nhỏ mèo thêm ăn." Cho dù người nhà tình trạng kinh tế không tốt lắm, nhưng mà ăn thịt cái này đồ ăn vẫn thực chưa từng thiếu Ninh Thi đấy, dù sao Bạch Yến Sơn dưới còn có không ít dã thú, Ninh Phàm đối phó đứng lên là dễ dàng.

Chỉ bất quá vì bằng không thì Ninh Thi nghĩ đến bản thân ăn thịt là như vậy máu tanh, Ninh Phàm đều là nói với Ninh Thi bản thân ăn thịt là đàn động vật không cẩn thận đụng vào trên cây, sau đó bị bản thân nhặt về nhà đấy.

"Lại đoán xem." Ninh Phàm hơi mỉm cười nhìn Ninh Thi.

Ninh Thi mút vào ngón tay của mình, nghĩ một lát con trai, đang đưa bản thân cái đầu nhỏ nói ra: "Không thể tưởng được... Ca ca xấu người nói cho ta biết đi!"

"Được rồi, người xem đây là cái gì?" Ninh Phàm từ trong lòng sờ mó, móc ra Liệt Dương Thảo.

"Ài, ta còn tưởng rằng là cái gì a, ca ca người không sao chứ? Không phải là tu luyện đem mình luyện thấy ngu chưa, cái này không phải là một cây tiểu thảo sao?" Ninh Thi rất không cho là đúng nhìn xem Ninh Phàm, nói qua quay người liền hướng lấy trong phòng đi đến.

"Muội muội ngốc, người lại nhìn kỹ một chút, đây là cái gì? Tiểu thảo có thơm như vậy sao?" Ninh Phàm cười nhẹ một tiếng, nghĩ đến muội muội của mình tật bệnh có thể trị liệu rồi, không khỏi vui vẻ cực kỳ khùng khiếp.

Ninh Thi nghe ca ca của mình lời nói, lại nhìn kỹ một chút tiểu thảo, phát hiện thật sự cùng bình thường tiểu thảo bất đồng, không khỏi nghi hoặc chần chờ nói ra: "Cái này... Đây là Linh dược?"

Ninh Phàm nhẹ gật đầu nói ra: "Đúng vậy, Liệt Dương Thảo, chuyên môn trị liệu thân thể người tật bệnh. Chỉ bất quá dược tính quá liệt rồi, chúng ta đến lúc đó lại đi tìm một Luyện Đan Sư bắt nó cho luyện thành đan dược thì tốt rồi."

Bắt đầu Ninh Thi nghe được Ninh Phàm lời nói trở nên hết sức vui vẻ, thế nhưng là nghe phía sau phát hiện muốn tìm một Luyện Đan Sư thời điểm, nụ cười trên mặt một cái toàn bộ đã không có.

"Ca ca, thế nhưng là... Thế nhưng là Luyện Đan Sư muốn rất nhiều rất nhiều tiền mới được. Thi nhi rương gỗ nhỏ trong đã không có trước rồi, chúng ta không có tiền rồi, Thi nhi còn là không trị liệu." Ninh Thi giật giật Ninh Phàm góc áo, đáng thương nói.

"Quản lý, như thế nào không trùng trị! Ngày mai ta liền đi trong trấn tìm Trấn Trường, nhìn có thể hay không mang ta đi Lôi Nhai son mạch chủ thành Lôi Nhai thành tìm Luyện Đan Sư. Cho dù là táng gia bại sản, trả giá lớn hơn nữa đại giới ta cũng muốn chữa cho tốt người." Ninh Phàm rất chăm chú nhìn Ninh Thi, nói ra, "Ca ca chỉ hy vọng người có thể hảo hảo đấy."

"Thi nhi, Thi nhi hảo hảo đấy, nhưng mà Thi nhi cũng muốn ca ca hảo hảo đấy." Ninh Thi lời kéo lấy Ninh Phàm góc áo, trên mặt đã khóc thành một cái con mèo nhỏ rồi.

"Ta sẽ nghĩ biện pháp, những thứ này không cần người quan tâm." Ninh Phàm sờ lên Ninh Thi đầu, nhẹ nhàng {vì:} Ninh Thi lau đi nước mắt.

Trở lại trong phòng, móc ra 《 Nam Độ Quyền 》 cùng ôn ngọc Ngọc Bài, thời điểm này Ninh Phàm mới có tâm tư đến tìm hiểu trước mắt hai thứ này vật phẩm

Nhìn tới nhìn lui, cuối cùng ánh mắt còn là lưu lại tại trên ngọc bài, hôm nay rạng sáng đột nhiên rơi xuống sườn dốc, đứng lên về sau phát hiện thân thể được chữa trị rồi, không khỏi không cho Ninh Phàm đưa ánh mắt đặt ở trước mắt ôn ngọc trên.

Lúc trước vội vã chạy đi, cũng không có hảo hảo đi dò xét trước mắt ôn ngọc, thời điểm này Ninh Phàm mới phát hiện trước mắt Ngọc Bài chỗ bất đồng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7:. Nam Độ Nhất Kích

Chương 7:. Nam Độ Nhất Kích

Chương 7:. Nam Độ Nhất Kích

Giờ phút này Ninh Phàm nắm ôn ngọc mới cảm giác được Ngọc Bài bất đồng, chợt nhìn lại trên ngọc bài không có gì, mà nho nhỏ xem tiếp đi phía trên loáng thoáng lộ ra một ít chữ.

Ninh Phàm lại nghiêng, đem Ngọc Bài nghiêng nhìn, phát hiện quả nhiên phía trên mơ hồ lộ ra một ít chữ, tựa hồ như là trên văn tự cổ đại. Ninh Phàm trước kia tại một ít sách vở trên bái kiến những chữ này thân thể, nhưng lại không hiểu được là có ý gì.

Nhìn hồi lâu, không có gì thu hoạch, không khỏi đem Ngọc Bài cho thu tại trong ngực.

Mơ hồ cảm giác được phía trên này chữ tựa hồ rất trọng yếu, Ninh Phàm trong lòng âm thầm ý định về sau đem những này chữ từng cái một chép lại, sau đó lại nghĩ biện pháp tìm kiếm sách vở phải biết phía trên này ý tứ.

Cho dù thiếu niên tâm tính, nhưng mà Ninh Phàm biết rõ phạm là cùng Thượng Cổ dính dáng đồ vật cũng không phải đơn giản như vậy đấy.

Thời điểm này, Ninh Phàm vừa rồi móc ra Bạch Phượng cho mình 《 Nam Độ Quyền 》，đây là Huyền cấp công pháp.

Công pháp chia làm tứ phẩm, tất nhiên là truyền thừa nói: Thiên Địa Huyền Hoàng.

Trời mạnh hơn Địa cấp, dùng cái này suy ra, nhưng coi như là cấp Hoàng công pháp tu luyện tới cấp cao nhất cũng có thể di sơn đảo hải, trong nháy mắt hủy diệt một thành, nhưng mà đúng là vẫn còn có một cái hạn mức cao nhất.

Chớ nói chi là Thiên cấp công pháp, thời kỳ thượng cổ người người tu luyện Thiên cấp công pháp, trong nháy mắt là có thể đem thiên địa đánh nát, những nơi đi qua tro tàn cũng sẽ không lưu lại. Chỉ tiếc cái kia chỉ tồn tại ở truyền miệng trong thần thoại, cho dù là Bạch Trần chỗ rầm rộ vương triều hoàng thất tu luyện cũng không quá đáng tất nhiên cấp công pháp.

Từ cấp công pháp, mỗi cấp một lại có ba cấp bậc, thượng trung hạ. Cấp bậc này quyết định rồi cái này vốn công pháp uy lực lớn nhất, kỳ thật cùng lúc trước tứ cấp phân chia không sai biệt lắm, nhưng mà Huyền cấp công pháp so với cấp Hoàng công pháp hạn mức cao nhất nhiều hơn gấp hai, từng cái nhỏ nhỏ cấp độ, chẳng qua là nhiều chỗ mấy thành, so sánh dưới không có trọng yếu như vậy rồi.

Ninh Phàm trong tay cái này vốn 《 Nam Độ Quyền 》 là Bạch Trần Trấn Trường Bạch Nam Nguyên thành danh công pháp, Huyền cấp hạ phẩm, thế nhưng là tại đây Bạch Trần mà nói đã coi như là không tệ.

Suy nghĩ một chút Bạch Phượng cái kia chờ mong mình luyện thành bộ dáng, lại suy nghĩ một chút Trương Bưu chỉ lúc trước cái loại này đặc chí bộ dạng, Ninh Phàm cho dù ông cụ non, nhưng mà trong nội tâm cái loại này muốn nhất quyết cao thấp rung động như cũ là không kìm nén được.

"Được rồi, nếu như lấy được cái này vốn công pháp, như vậy ta nhất định phải thành công!" Ninh Phàm liếc nhìn công pháp, cùng theo trong sách vận công lộ tuyến điều tức thân thể của mình hồn lực.

Không biết qua bao lâu, Ninh Phàm mới ngừng giữ lại, thời điểm này sắc trời đã tiếp cận hoàng hôn rồi.

"Cuối cùng đã luyện thành." Ninh Phàm nhàn nhạt đây này lẩm bẩm nói ra, trong ánh mắt đột nhiên đã hiện lên một hồi ánh mắt sắc bén.

Đang luyện thành cái này Nam Độ Quyền thời điểm, Ninh Phàm thuận theo tự nhiên đột phá đã đến Luyện Thể tam giai, lúc này đây đột phá so với lúc khác đều cảm giác đến dễ dàng.

"Uống!" Ninh Phàm mãnh liệt một quyền đập nện đi ra ngoài, trước người một tảng đá lớn trong khoảnh khắc đã bị nổ tung, mảnh vỡ lẫn vào bụi mù tứ tán mờ đi ra.

Ninh Phàm bảo trì ra quyền động tác không có bất cứ động tĩnh gì, thật lâu mới thu hồi nắm đấm của mình.

"Cái này mới vừa vận luyện thành, một quyền này thậm chí có ba trăm cân lực lượng. Mà bản thân lúc trước Luyện Thể cấp hai mới có thể đánh ra một trăm cân. Dù là tăng lên tất cả đều, cái này Nam Độ Quyền uy lực cũng quá lớn đi." Ninh Phàm không khỏi tắc lưỡi, xuất thân bình thường, lần thứ nhất tiếp xúc đến mạnh như vậy xu thế công pháp, trong nội tâm tự nhiên cảm thấy bất thường.

"YAA.A.A...", là thời điểm đi trở về, muội muội đang ở nhà trong chờ." Ninh Phàm lúc này mới nhớ lại, bản thân một ngày chưa có về nhà, muội muội đều muốn sốt ruột chờ rồi, vội vàng hướng về trong nhà tiến đến.

Đi tới đi tới, đột nhiên ba người chắn Ninh Phàm trước người, trêu tức nói nói: "Ồ, ta nói là ai đâu rồi, nguyên lai là Ninh Phàm a, muội muội của ngươi có khỏe không? Có nhớ hay không ta Trương Bưu cái kia cột vừa thô vừa to sống a? Hắc hắc!"

Ninh Phàm nghe xong cái này lại quen thuộc bất quá thanh âm, khí sẽ không đánh vừa ra tới, mãnh liệt một ngừng đầu nhìn thấy quả nhiên là Trương Bưu, mặt khác hai cái cũng là Bạch Trần lưu manh, cả ngày cùng theo Trương Bưu không có việc gì.

"Trương Bưu! Ngươi miệng tốt nhất cho ta thả sạch sẽ đi, không phải là ý vào ngươi có một cái người cha tốt sao?" Ninh Phàm tay nắm thật chặt nắm đấm, hận không thể một quyền liền đánh tới Trương Bưu cái kia trương trần đầy trào phúng trên mặt.

Trương Bưu bắt tay cầm xuống, nói ra: "Thoạt nhìn ngày đó đánh ngươi không có phát ra nổi tác dụng a, hôm nay vẫn phải hảo hảo giáo huấn ngươi {ngừng lại;một trận} mới được!"

"A, nói ngươi ý vào phụ thân ngươi uy phong ngươi còn không tin, ngươi ngoại trừ cái này một thân bị đan dược chôn cất đứng lên Luyện Thể ngũ giai ngươi còn có cái gì?" Ninh Phàm mang theo trào phúng nói nói, nếu không phải mình đan dược những vật kia không có Trương Bưu nhiều, bằng vào thiên phú của mình, hoàn toàn có thể đánh cho Trương Bưu khóc ròng.

"Ngươi quân ta uy phong không uy phong, ngươi quân đây? Ta có thể đánh thắng được ngươi là được rồi!" Nói qua Trương Bưu hướng về phía Ninh Phàm chính là một quyền.

Tốc độ quá chậm, Ninh Phàm hơi hơi một trốn liền tránh khỏi, Trương Bưu chưa dùng tới võ kỹ, cái kia hoàn toàn liền không có cách nào đánh tới Ninh Phàm.

"Ồ hắc, tiểu tử, ngươi còn dám trốn ngươi trương Bưu đại gia nắm đấm, nhìn xem ngươi là chết như thế nào." Nói qua Trương Bưu đùi phải hơi hơi tản ra bất đồng khí thế.

Thời điểm này Ninh Phàm cũng cảm giác được Trương Bưu đùi phải bất đồng, loáng thoáng cảm giác được hồn lực tụ tập, liền liền trên mặt đất bụi bặm cũng bị thổi lên một ít.

"Đi chết đi!" Trương Bưu mãnh liệt một cước hướng về Ninh Phàm bay đập qua, trong khoảnh khắc Ninh Phàm có một loại bị khóa định ảo giác. Lần trước chính là bị như vậy đập bay, sau đó một chương bị Trương Bưu đánh vào ngực phía trên.

Nhưng mà lúc này đây Ninh Phàm nhưng là điềm tĩnh, trong ánh mắt hiện lên một hồi sắc bén, nắm tay phải nắm chặt, trong lòng mãnh liệt thầm nghĩ một tiếng: "Nam Độ Quyền! Nam Độ Nhất Kích!"

Toàn thân cao thấp hồn lực đều bị điều bắt đầu chuyển động, một quyền công bằng, trực tiếp đập vào Trương Bưu trên mặt bàn chân.

Một tiếng rắc rắc thanh âm, thẳng tắp một cột xương đùi từ Trương Bưu chỗ đầu gối đâm đi ra, màu trắng xương cốt treo một ít huyết hồng màu sắc, làm cho người ta có một loại cảm giác không rét mà run.

Còn không có hoàn toàn nhảy bay lên Trương Bưu bị Ninh Phàm một quyền liền cho thờ ra đã đến trên mặt đất, tàn mát ra một tiếng thống khổ kêu thảm thiết: "A! A! Ninh Phàm!"

Thời điểm này Ninh Phàm cũng âm thầm vận công, một quyền kia xuống dưới mình cũng cũng không hơn gì, dù sao một cước kia cũng là Trương Bưu

vẫn lấy làm quang vinh công pháp, Ninh Phàm trong lúc nhất thời cũng nhận được nội thương.

Bất quá thời điểm này Ninh Phàm tự nhiên cũng không có thể rụt rè, nhìn qua trên mặt đất Trương Bưu, Ninh Phàm cũng không có đi lên bổ sung một cước, mà là lạnh lùng nói ra: "Về sau miệng thả sạch sẽ tí đi, ta không bảo đảm lúc này đây ngươi đứt gãy đùi phải, tiếp theo ngươi có phải hay không là Ngũ chi đứt đoạn."

Nhìn qua Ninh Phàm, Trương Bưu dữ tợn che mặt sắc mặt nói ra: "Ngươi dám làm tổn thương ta, ngươi chờ đó cho ta, ta muốn ngươi xem rồi muội muội của ngươi tại ta dưới háng trăm luân."

Nghe Trương Bưu lời nói, Ninh Phàm mãnh liệt một cái bay đập, hướng về Trương Bưu ngực chính là một cước qua.

Nhất thời Trương Bưu sát mặt đất, bị Ninh Phàm đập bay ra ngoài đến mấy mét, không ngừng mà tại mặt đất lăn lộn.

"Lần sau ta nghe nữa gặp ngươi miệng không sạch sẽ, ta trực tiếp đã muốn mạng của ngươi." Ninh Phàm đi đến Trương Bưu trước người, nắm bắt Trương Bưu cái cằm nói ra, "Ngươi nhớ kỹ cho ta." Nói qua mãnh liệt hất lên, đứng dậy, hướng về vừa đi ra

Trương Bưu hừ hừ vài câu, cũng không dám nhiều hơn nữa lời nói, về phần Trương Bưu cái kia lưỡng tùy tùng vẫn yên lặng tại kinh hãi bên trong, cảm giác đây hết thảy như là ảo ảnh trong mơ bình thường.

"A phi! Ninh Phàm, mày lý! Đừng cho ta gặp phải, dù là ngươi rời khỏi, một tháng sau ép so với ngươi cũng sẽ bị chết rất thảm đấy." Trương Bưu phun ra một ngụm máu tươi, nhìn qua Ninh Phàm bóng lưng, oán hận nói.

"Còn không đỡ ta đứng lên! Nhìn xem làm cái gì!" Trương Bưu nghiêm nghị đối với ngóc đứng ở một bên người kia nói, "Các ngươi phải làm gì dùng! A!"

Trương Bưu bị hai người nâng dậy, một hồi đau đớn liền mãnh liệt truyền đến, không khỏi rống lớn nói: "Cho ta tìm một cái thương đánh gãy, nhanh lên giờ lên trở về trị liệu! Phế vật!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nồi sắt Luyện Đan

Chương 8: Nồi sắt luyện đan

Chương 8: Nồi sắt luyện đan

Vừa mới một kích kia, lại để cho Ninh Phàm cảm thấy thực lực của chính mình tăng lên, không khỏi cảm giác được vui vẻ, về đến trong nhà nhìn thấy muội muội của mình tại lo liệu lấy hết thảy.

"Ca ca ngươi đã trở về a!" Ninh Thi ngẩng đầu nhìn Ninh Phàm, đột nhiên đi vào Ninh Phàm bên người, hít hà Ninh Phàm mùi trên người, mang theo một tia ánh mắt hồ nghi nhìn xem Ninh Phàm nói ra: "Ca ca... Ngươi lại đánh nhau?"

"Ừ." Ninh Phàm lần này không có né tránh, nói ra, "Ta đã luyện thành ngươi Bạch Phượng tỷ cho Nam Độ Quyên, cũng đột phá đã đến Luyện Thể tam giai."

"Sau đó thì sao?" Ninh Thi xiên lấy eo, nhân tiểu quỷ đại (*) nói, "Sau đó ngươi liền đánh nhau đúng không? Ta nói đừng cho ngươi cùng người khác đánh nhau, ngươi muốn là ra cái không hay xảy ra, ta nên... Ta nên làm cái gì bây giờ?" Nói qua trong hốc mắt dĩ nhiên có nước mắt đảo quanh.

Thấy được Ninh Phàm trong nội tâm được kêu là một cái đau lòng, cảm giác được run nhè nhẹ muội muội, Ninh Phàm một chút ôm muội muội bả vai, nói ra: "Ca ca hiện tại có năng lực, có thể bảo hộ ngươi rồi. Hiện tại chúng ta cũng có Liệt Dương Thảo rồi, đến lúc đó ta ép so với sau cầu Trần Trường cho ngươi tìm Luyện Đan Sư luyện thành đan dược thì tốt rồi."

"Ca ca..." Ninh Thi nỉ non nói nói.

Ninh Phàm một lần lại một lần đích vuốt ve Ninh Thi đầu, nói ra: "Cuộc sống của chúng ta gấp ngày từng ngày sẽ khá hơn."

Vào đêm, Ninh Phàm nhìn qua ngoài cửa sổ, âm thầm mà vận công điều tức, bị Trương Bưu một cước đập đến cánh tay, tự nhiên cũng là bị nội thương.

Ngay tại vận công điều tức thời điểm, Ngọc Bài rồi lại mãnh liệt tản mát ra một hồi năng lượng cường đại, trong nháy mắt sẽ đem Ninh Phàm thân thể nội thương cho chữa trị nguyên vẹn, lập tức Ninh Phàm phát ra một hồi lại thoải mái dễ chịu bất quá rên rĩ:

"Aha... Đây là cái gì?"

Ninh Phàm rất là hiếu kỳ, tự nhiên có thể cảm giác được cái này một hồi lực lượng là đến từ bản thân ôn ngọc, không khỏi lại đem ra, ánh trắng sáng tỏ, hơi yếu ánh trắng tìm đến xuất tại trên ngọc bài, trong khoảnh khắc cường đại tin tức số lượng mãnh liệt truyền tới Ninh Phàm trong óc.

"Đan pháp một đạo, ở chỗ tĩnh tâm. Tĩnh tâm Ngưng Thần, tâm vô tạp niệm. Lấy thần làm thuốc, hóa nước thuốc, lẫn lộn được tính, đến được hiệu. Mấy phen thiêu cháy, lại vừa thành dịch thể..."

Chấn động mạnh một cái, Ninh Phàm lại từ trong bóng tối bị kéo về tới sự thật, đột nhiên liền nghĩ đến ngày đó mình ở trong mộng nghe được những lời này, chưa từng nhìn thời gian đến cùng đi qua bao lâu.

Nhỏ nhỏ cảm ngộ những thứ này vẫn tự, Ninh Phàm càng phát ra cảm thấy cái này vẫn tự không giống bình thường, hoặc là nói là cái ngọc bài này không giống bình thường, chôn dấu nhiều nhiều hơn mình không biết bí mật.

Vừa mới cái kia đoạn vẫn tự nói là trụ cột đan pháp, nhưng là tại nói với mọi người luyện đan rút cuộc là sao thì một cái quá trình, hơn nữa còn cho Ninh Phàm một ít luyện đan ví dụ thực tế đi hiểu thấu đáo.

Thật lâu, Ninh Phàm không khỏi thở dài một hơi, bản thân vậy mà đã nhận được vật như vậy, trong nội tâm nói kinh hi đó là tất nhiên đấy, trong đó còn có chút cảnh giác, thứ này xuất hiện ở Bạch Yến Sơn trên cái kia tất nhiên không phải là trời sinh ngay tại đấy, tất nhiên là đồ vật của người khác, bất quá những thứ này cũng không phải Ninh Phàm giờ này khắc này suy nghĩ đến đấy.

Mơ hồ cảm ngộ trụ cột đan pháp, Ninh Phàm tay tự nhiên là có chút ít ngứa, đều muốn tìm một ít gì đó đến luyện tay một chút.

Liệt Dương Thảo thái quá mức quý trọng, Ninh Phàm tự nhiên không có đánh qua Liệt Dương Thảo chủ ý, phải biết rằng nếu như một cái sơ sẩy, đan vỡ chưa thành, đó là một chút được hiệu đều không có đấy, tự nhiên không thể bốc lên lớn như thế mạo hiểm.

Thế nhưng là bên người không có những thứ khác được liệu, Ninh Phàm muốn luyện đan tâm lúc này mới thôi.

Nhìn qua ngoài cửa sổ, vừa mới trong nháy mắt đó cũng không có qua bao lâu, thật sự là chuyện trong nháy mắt, ánh trắng còn cao treo ở trong bầu trời đêm, chỉ bất quá một đêm này dĩ nhiên đêm đến sâu hơn. ,

Không có có bất kỳ thanh âm nào, ngoài cửa sổ có chỉ có đìu hiu tiếng gió, dài dòng buồn chán mùa thu sẽ phải đi tới, rét lạnh mùa đông cũng không xa.

Trong bầu trời đêm là sao lốm đốm đầy trời, lóe lên lóe lên đấy.

Trăng lười liềm con trai dùng hết lấy toàn lực của mình đem ánh trắng rơi tại cả vùng đất, lại để cho cái này mảnh thổ địa bị ánh trắng làm cho chiếu sáng, Bạch Yến Sơn trên Lôi Lang sói hồng mơ hồ còn có thể nghe được một ít.

"A... A..." Đột nhiên Ninh Thi hơi hơi mà tiếng rên rĩ rồi lại truyền đến Ninh Phàm trong tai, Ninh Phàm mãnh liệt thần tình biến đổi, tất nhiên là muội muội của mình lạnh nhanh phát tác.

Nhanh chóng vượt qua qua nhà mình muội tử cửa sổ, quả nhiên Ninh Thi trên giường lạnh run, sắc mặt đã trở nên trắng bệch, lạnh như băng hàn khí không ngừng mà từ Ninh Thi trên người lan tràn ra, toàn bộ phòng đều muốn so với bên ngoài lạnh lẽo trên thân cận mười tốc độ.

"Thi nhi! Thi nhi! Người không sao chứ!" Ninh Phàm móc ra Liệt Dương Thảo, cạo xuống một chút cây cỏ bọ, đưa đến Ninh Thi trong miệng.

Ninh Thi hơi hơi dùng miệng nước ngâm hóa, sắc mặt mới hơi chút tốt hơn một chút, nhìn qua ca ca của mình, mỉm cười nói ra: "Thi nhi, lạnh quá... Thi nhi không có việc gì."

Nhìn qua trên giường Ninh Thi, nhìn lại một chút trong tay Liệt Dương Thảo, Ninh Phàm cắn răng, nói ra: "Qua đêm nay liền không sao, ca ca cho người đem cái này Liệt Dương Thảo cho luyện thành Liệt Dương đan."

"Ca ca..." Ninh Thi vẫn muốn nói gì.

Ninh Phàm rồi lại vịn Ninh Thi bả vai nói: "Ít nói chuyện, ta có biện pháp. Người trước nghỉ ngơi một chút, cái này Liệt Dương Thảo cây cỏ bọ tuy rằng không ngăn cản được bao lâu, nhưng mà nhất thời nửa khắc vẫn có thể đủ ngăn chặn trên người của người hàn khí."

Ninh Thi nhẹ gật đầu, đối trước mắt Ninh Phàm, Ninh Thi còn là rất tin tưởng.

Nguyên bản không có ý định mạo hiểm đấy, nhưng là bây giờ Ninh Thi không biết vì cái gì lạnh nhanh càng ngày càng ... hơn nặng, muốn phải chờ tới một tháng về sau ép so với đạt được Trần Trường Bạch Nam Nguyên ưu ái cái kia quá xa vời, suy nghĩ một chút Ninh Phàm quyết định mình mở lò luyện đan, mạo hiểm cũng tốt, xúc động cũng được, hiện tại cũng chỉ có biện pháp này.

Đầu tiên luyện đan đến có lửa, đến có bếp lò, bằng vào Ninh Phàm lúc này tu vi, vẫn không thể đủ phóng ra ngoài hỏa diễm.

Tìm một vòng, Ninh Phàm cũng không có phát hiện trong nhà có bếp lò gì đó. Hòa điểm dĩ nhiên là nhóm lửa tốt rồi, cái khác không nhiều lắm, liền là thượng hạng lõi Mộc gia trong cũng không có thiếu,

Không có biện pháp khoảng cách Lôi Nhai son mạch thân cận, Bạch Yến Sơn nhiều đúng là lõi cây, không khỏi độ nóng cao, còn có thể mang có một chút lõi điện khí tức, đối với can trường đan dược, cái này tự nhiên sẽ tăng cường dược tính.

Nhìn nhìn trong nhà đơn sơ đồ vật, Ninh Phàm cắn răng, nâng lên trong nhà nồi sắt đặt ở lõi cây phía trên, sau đó đem Liệt Dương Thảo rút đi ra, để ở một bên.

Luyện đan tự nhiên còn muốn để đặt một ít vật gì đó khác, Liệt Dương Thảo chẳng qua là với tư cách chủ dược sử dụng. Bất quá thì đồ, dùng nhị phẩm Linh dược luyện chế, chỉ biết thành nhất phẩm Linh Đan, tự nhiên không cần rất tốt thuốc phụ.

Bởi vậy cũng nhiều thiếu tại Bạch Yến Sơn chân núi, những thứ này phù hợp dược đến là dễ tìm, một phen chuẩn bị tự nhiên là không có vấn đề.

Nhen nhóm lõi cây, trong nháy mắt liền dấy lên hùng hực hỏa điểm, đại lượng dược liệu bị Ninh Phàm thả đi vào, trên mặt không khỏi toát ra một hạt một hạt mồ hôi, Ninh Phàm hiện tại rất khẩn trương, nếu như có một chút sai lầm, cái kia cũng không có phần thứ hai Liệt Dương Thảo a!

Bất quá đã đến cái này phân thượng, Ninh Phàm không chút do dự, thấy hỏa hầu thỏa đáng, kiên định cầm lấy Liệt Dương Thảo.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đan Thành nhất phẩm

Chương 9: Đan thành nhất phẩm

Chương 9: Đan thành nhất phẩm

Ninh Phàm cho dù là lần đầu tiên luyện đan, nhưng mà nồi sắt bên trong rút cuộc là sao thì một cái tình huống đều tại Ninh Phàm trong lòng bàn tay, thời điểm này đã đến thả Liệt Dương Thảo thời điểm.

Thả?

Còn là không tha?

Ninh Phàm trên ót xuất hiện to như hạt đậu mồ hôi, nắm Liệt Dương Thảo tay đều đã nhưng có đi một tí run rẩy.

"Xác xuất thành công..." Ninh Phàm nỉ non nói nói.

"Xác xuất thành công đến cùng có bao nhiêu..." Ninh Phàm không biết không dám xác định.

Đột nhiên Ninh Phàm nghĩ tới muối muối của mình, nghĩ tới về sau, hơi hơi há miệng nói ra: "Bác một chút đi."

Liệt Dương Thảo không có có do dự chút nào đã bị Ninh Phàm ném vào rồi, thời điểm này không dùng do dự nữa cái gì.

"A. Haaa...!" Ninh Phàm trong tay rất nhanh nắm bắt đan quyết, đây là từ trụ cột đan thuật học luyện tập có được, nghe nói có trợ giúp thành đan hiệu quả.

Giờ phút này Ninh Phàm căn bản không biết cái này đan quyết đến cùng đến cỡ nào trân quý, cái này là bao nhiêu người đều muốn đều không chiếm được đấy, mà Ninh Phàm còn ở nơi này chất vấn cái này đan quyết hiệu quả, ngựa chết trở thành ngựa sống y phương pháp xử lý, không biết bị trụ cột đan pháp chủ nhân biết rõ có thể hay không từ trong phần mộ nhảy ra bóp chết Ninh Phàm.

Ninh Phàm không có tập võ đan, nhưng mà trụ cột đan pháp đều đem những này trình tự nói được rất kỹ càng, luyện đan là quan trọng nhất chính là thu đan khâu, nếu như thu không tốt, coi như là đan thành, cũng sẽ ở cuối cùng một khắc bể nát.

Bất quá thời điểm này Ninh Phàm không có có tâm tư quản thu đan về sau phải như thế nào như thế nào, chau mày, bởi vì cảm giác được sắt trong nồi khí tức tựa hồ không hợp lắm.

Hồn lực hỗn tạp, Linh khí hỗn loạn, Linh dược nên đi ra mùi thơm không có phát ra, mà là bị dẫu ở trong nồi.

"Không thể thất bại a!" Ninh Phàm cau mày ni non lấy, trong óc rất nhanh nhớ lại trụ cột đan pháp có không có nói tới qua biện pháp như vậy.

Thế nhưng là dù thế nào nhớ lại, Ninh Phàm đều tìm không thấy biện pháp giải quyết.

Nhìn qua lên trước mắt một cái nồi sắt, hỏa diễm hùng hực thiêu cháy, Ninh Phàm trên mặt tràn ngập lấy lo nghĩ, đó là duy nhất một cây Liệt Dương Thảo, nhất thời trên mặt lo nghĩ hóa thành đầy ngập hồi hận.

"Không! Không! Không! Nhất định vẫn có biện pháp! Vẫn có biện pháp!" Ninh Phàm thời điểm này đã mang theo cuồng loạn thần tình rồi, không có nghĩ qua cuối cùng này một cột rom rạ thì cứ như vậy đã đến.

Bỏ

Một hồi bay hơi thanh âm, Ninh Phàm muốn đại khái bản thân xong đời, nghĩ đến đến cùng lúc nào lại đi Bạch Yến Sơn đi một lần.

Dù sao Ninh Phàm không phải là một cái thi cứ như vậy buông tha người, huống hồ lúc trước có vận khí tốt đựng phải cái này Liệt Dương Thảo, không có nghĩa là lúc này đây lại đi không có vận khí tốt như vậy rồi.

Đột nhiên một hồi Linh khí tiết ra ngoài khí tức, lại để cho Ninh Phàm trong nháy mắt biểu lộ liên phức tạp đứng lên, một loại ăn cái gì nói không nên lời cảm giác.

"Chà mẹ nó! Cái này tên gì quý!" Ninh Phàm mãnh liệt hét to một tiếng, dù sao cái này đêm hôm khuya khoắt không có những người khác nghe thấy, Ninh Thi càng là không có khí lực đã ngủ.

"Hiện tại mới ra phản ứng, đây là muốn dọa nước tiểu của ta tiết tấu a!" Ninh Phàm nhào nặn cái mũi, vẻ mặt khó chịu nói ra.

Cái này một hồi Linh khí rõ ràng là nói với Ninh Phàm đan thành rồi, chẳng qua là hạnh phúc tới quá trễ, lại để cho Ninh Phàm lo lắng hãi hùng không biết bao lâu, còn kém quay đầu thẳng đến Bạch Yến Sơn sẽ tìm quay về một phần nhị phẩm Linh dược rồi.

Ninh Phàm thời điểm này đã bắt đầu ước mơ đến cùng sẽ ra ngoài bao nhiêu khối đan dược, sở dĩ luyện đan, chính là vì đan dược không chỉ có thể đem dược liệu dược hiệu phát huy ra hiệu quả lớn nhất, còn có thể lại để cho số lượng tăng nhiều.

Một viên đan dược đại khái chống đỡ mà vượt một cây nguyên vẹn dược liệu, mà một cây dược liệu nếu như vận khí tốt ít nhất đều có thể cô đọng ra ba viên thuốc, một ít năng lực siêu phẩm Luyện Đan Sư đã đến công lực thâm hậu thời điểm cô đọng một ít cấp thấp đan dược đó là hơn mười miếng hơn mười miếng ra bên ngoài luyện.

Sâu hít sâu một hơi, thời điểm này Linh khí mùi vị đã đạt đến sau cùng cường thịnh thời điểm, tựa hồ tại nồi sắt phía trên có nho nhỏ luồng khí xoáy.

Thời điểm này đến là thu đan lúc sau, hết thấy đều là lần đầu tiên, Ninh Phàm mới vừa từ hồi hận bên trong đi ra, giờ phút này nhưng là không một chút phân tâm bất quá, một cái sơ sẩy lại để cho nguyên bản thành đan đan dược vỡ nát rồi, cái kia chính là lỗi đại phát rồi, đến lúc đó muốn tâm muốn chết đều đối không trở về đây hết thấy.

"Đan quyết! Ngưng Đan!" Ninh Phàm tay trái chế trụ tay phải ngón trỏ, một phen tạo hình, dùng tay ra hiệu ngưng tụ, đột nhiên phát ra âm u ánh sáng màu lam bảo vệ nồi sắt.

"Ra!" Ninh Phàm tay phải nhẹ lay động, nồi sắt cái nắp rất nhanh được vạch trần, một hồi Linh khí trong nháy mắt liền tràn đầy cả cái gian phòng.

Thời điểm này Ninh Phàm càng là hết sức chăm chú, đã đến thập phần khẩn trương thời điểm, đan dược muốn lên đi ra.

"Đan dược Ra! Đan dược ra!" Ninh Phàm trong tay lại là nhẹ lay động, trong nồi sắt đan dược hướng về Ninh Phàm trong tay bay nhanh bay tới.

Một cái đình ốc, Ninh Phàm bàn tay rất nhanh tiếp theo không trung đan dược, một quả một quả rơi vào đã đến lòng bàn tay của mình bên trong.

"Sáu miếng!" Ninh Phàm ánh mắt thoáng nhìn dĩ nhiên là biết mình lòng bàn tay nắm sáu viên thuốc.

Đột nhiên Ninh Phàm đồng tử rất nhanh phóng đại, lại chậm rãi thu nhỏ lại, ni non nói nói: "Thật không ngờ, vậy mà đều là nhất phẩm Linh Đan."

Phải biết rằng luyện chế nhất phẩm Linh Đan thường xuyên gặp luyện dược bán thành phẩm, chỉ có Bán Phẩm Linh Đan, đầu không phải là Luyện Đan Sư vấn đề, mà là dược liệu vấn đề, dù sao nhất phẩm, nhị phẩm đan dược dược tính không có như vậy cùng cố.

Bất quá Ninh Phàm còn là không đủ giải đan dược công nhận, những thứ này không hề chi chẳng qua là nhất phẩm Linh Đan, mà là nhất phẩm hạng nhất Linh Đan.

Linh Đan không chỉ có chia làm nhất phẩm nhị phẩm, mỗi nhất phẩm còn có thể chia làm thượng trung hạ tam đẳng, nhưng mà tại đây tam đẳng phía trên còn có hạng nhất đan dược, cái này có thể không tầm thường đan dược làm cho có thể so sánh đấy. Nhưng là thật không ngờ tại Ninh Phàm chính là thủ hạ, một cái liền ngưng tụ ra sáu miếng.

Nhưng mà lúc này đây Ninh Phàm không có quá lâu đem tâm tư đặt ở đan dược phẩm chất lên, vô luận là cái dạng gì nữa đây đan dược, chỉ cần là cái

này nhất phẩm đan được đều có thể hóa giải Ninh Thi lạnh nhanh.

Nhẹ giọng đi đến Ninh Thi trong phòng, Ninh Phàm xuyên thấu qua khe hở nhìn xem Ninh Thi.

Ninh Thi chính bình tĩnh nằm ở trên giường, vừa mới một chút Liệt Dương Thảo khiến cho Ninh Thi rất bình tĩnh ngủ rồi.

Chậm rãi đẩy ra Ninh Thi cửa, Ninh Phàm đi tới Ninh Thi bên người, nhẹ nhàng nói ra: "Những năm này lại để cho Thi nhi ngươi chịu khổ, ca ca hiện tại đã đã luyện thành đan dược..."

Ninh Phàm nắm tay trong đan dược, thì cứ như vậy nhìn xem Ninh Thi, cũng không đi đánh thức nàng.

Không biết qua bao lâu, sắc trời cũng đã trở nên trắng, ánh mặt trời rất nhỏ rơi rải vào trong phòng, Ninh Thi lúc này mới hơi hơi vuốt vuốt ánh mắt của mình, nhìn thấy Ninh Phàm tại bên cạnh của mình, rất là kinh ngạc nói: "Ca ca, ngươi như thế nào vào được?"

"Muội muội, về sau ngươi rút cuộc không cần chịu đựng lạnh nhanh thống khổ." Ninh Phàm đỏ hồng mắt, trên mặt cơ bắp hơi hơi mà sở trường run lẩy.

Ninh Thi còn chưa rõ tới đây, ngây ngốc mà nhìn Ninh Phàm

"Ta ngày hôm qua đem đan dược cho luyện ra rồi." Ninh Phàm đem đan dược vững ở lòng bàn tay, nhìn qua Ninh Thi nói, "Ăn tươi thì tốt rồi."

"Ca ca! Ngươi vậy mà gặp luyện đan!" Ninh Thi trước tiên nhập lại thật không ngờ bản thân, mà là nghĩ đến ca ca của mình vậy mà gặp luyện đan, "Cái này có thật không vậy?"

Ninh Phàm nhẹ gật đầu.

"Cũng! Ca ca ta gặp luyện đan! Ca ca ta là Luyện Đan Sư cũng!" Ninh Thi đột nhiên la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Ngọc Bài Hồn Lực

Chương 10: Ngọc Bài hồn lực

Chương 10: Ngọc Bài hồn lực

"Ăn tươi về sau lạnh nhanh tự cũng không phát tác." Ninh Phàm vuốt ve Ninh Thi mái tóc, mang theo một ít suy yếu nói ra.

Luyện đan không chỉ là một cái việc tốn thể lực, hao phí Tinh Thần lực cũng rất nhiều, trong lúc nhất thời trầm tĩnh lại Ninh Phàm cảm thấy vẻ uể oải bắt đầu trong thân thể lan tràn.

"Ừ." Ninh Thi không có quá chú ý Ninh Phàm mệt mỏi bộ dáng, mà là cảm lấy nhỏ được hoàn nhẹ gật đầu, cùng bé thỏ con gặm đồ vật giống nhau, một cái đem đan dược cho gặm đã đến trong miệng.

To như vậy cái Liệt Dương đan tại tiến vào Ninh Thi trong miệng thời điểm hóa thành một hồi mang theo nhiệt lưu linh dịch, nhanh chóng hóa vào Ninh Thi trong thân thể.

Nếu như Ninh Phàm tu vi cao hơn một chút, cái kia tất nhiên có thể nhìn thấy linh dịch này tại tiến vào Ninh Thi trong thân thể chuyển hóa thành một cái nhỏ phần tử, không ngừng mà xua đuổi Ninh Thi trong thân thể hàn khí, không ngừng mà chữa trị Ninh Thi bởi vì hàn khí bị phá hư thân thể.

Bất quá cho dù Ninh Phàm không có tu vi cao như vậy không thấy được đây hết thảy, nhưng mà đứng ở Ninh Thi trước người, còn là rất dễ dàng phân biệt ra Ninh Thi biến hóa.

Nguyên bản quanh năm không hắt như vậy hồng nhuận phon phốt gương mặt giờ phút này đã có huyết sắc, bờ môi cũng có chút huyết sắc rồi. Dù sao cái này lạnh nhanh đi theo Ninh Thi cũng có chút năm, không phải là dược vật trong nháy mắt có thể hóa giải đây, huống hồ điều này cũng vền vẹn chẳng qua là nhất phẩm Linh dược, cũng không phải cửu phẩm Linh dược có thể chữa người đần độn.

Bất quá mặc dù là cái dạng này, Ninh Phàm đã cảm giác được rất an tâm, theo như lẽ thường mà nói một hạt nhất phẩm Linh Đan liền có thể toàn bộ trừ

Ninh Thi trên người lạnh nhanh, giờ phút này Ninh Phàm trong tay còn có Ngũ hạt đan dược, không sợ chút nào đan dược chưa đủ.

"Ca ca, ta cảm giác thân thể ấm áp đấy, tựa hồ tốt hơn nhiều." Ninh Thi nhìn xem Ninh Phàm, trên mặt tràn đầy một loại giải thoát hạnh phúc.

Cũng đúng, một cái mười tuổi hài tử, vậy mà trải qua lấy thống khổ như vậy, thắng nếu không phải Ninh Thi tính cách cứng cỏi một chút, những người khác đã sớm sống không qua đi.

Thấy muội muội như thế vui mừng, Ninh Phàm đột nhiên càng phát ra đều muốn trở nên mạnh mẽ, bởi vì chỉ có trở nên cường đại lên, mới có thể bảo hộ đầy hết thân thể làm cho phải bảo vệ đấy. Cái nhà này, bản thân, bản thân làm cho quý trọng người.

"Ca ca ta rời giường làm việc đi á..., ngươi muốn hảo hảo tu luyện không thể lười biếng ơ" Ninh Thi vỗ vỗ Ninh Phàm bả vai, còn phải đứng trên giường mới có thể đủ đến ca ca của mình.

Nhìn xem Ninh Thi nhân tiểu quý đại (*), Ninh Phàm không khỏi cười cười nói ra: "Được rồi, nhờ có ngươi, bằng không thì ca ca ngươi đem về sẽ phải đói bụng."

"Hừ! Khẳng định á!" Ninh Thi cong lên miệng, giả bộ như có chút có vẻ tức giận, nhảy nhót nhảy nhót liền đi ra cửa.

Nhìn xem Ninh Thi bóng lưng, Ninh Phàm không ngừng lắc đầu, hướng về cửa đi ra ngoài.

Vừa vừa đi vài bước, đột nhiên nhô chân mềm nhũn, thiếu chút nữa ném tới trên mặt đất đi, thì đỡ Ninh Phàm đỡ khuông cửa, một hồi hư không cảm giác đột nhiên kéo tới, vẫn bạn có một chút choáng váng cảm giác.

Ninh Phàm trong lòng biết vừa mới Tinh Thần lực đã trôi qua không ít, mạnh mẽ chống đỡ về tới gian phòng của mình, móc ra vừa mới luyện ra Liệt Dương đan, một cái liền nuốt xuống.

Một hồi không lâu Linh lực mang theo một tia ấm áp nhanh chóng tại Ninh Phàm trong thân thể lan tràn mở đi ra, kéo lấy Ninh Phàm trong thân thể hồn lực tuần hoàn.

Còn có một chút Linh lực bắt đầu chữa trị Ninh Phàm Tinh Thần lực, nhưng mà đan dược hiệu quả đối với Tinh Thần lực chữa trị lực lượng chỉ có thể coi là là cực kỳ bé nhỏ.

Bất quá thời điểm này ăn đan dược, điểm ấy tu bổ hiệu quả đối với Ninh Phàm mà nói đã đầy đủ đã hài lòng, dù sao Tinh Thần lực tiêu hao là một cái chuyện rất phiền phức.

Liệt Dương đan hiệu dụng rất mạnh đấy, dù sao tại Ninh Phàm bản thân thoát nhìn là cái dạng này đấy, bởi vì Bạch Yến Sơn trên có thể luyện được Linh dược không nhiều lắm, có thể luyện ra tăng cường bản thân hồn lực Linh dược cũng không nhiều, Liệt Dương đan hoàn toàn là một cái trong số đó.

Đang không có đột phá luyện hồn thời kỳ thời điểm, thân thể hồn lực không có mảnh phân ra thuộc tính, cái gì thuộc tính đan dược đều có thể phục dụng, Liệt Dương đan cái này hòa thuộc tính đan dược ngược lại mà đối với thân thể hồn lực tăng cường có rất tốt hiệu quả.

Bất quá thời điểm này Ninh Phàm tình cảnh cũng không thể tính quá tốt, trên trán to như hạt đậu mồ hôi không ngừng mà hiển hiện, Tinh Thần lực tiêu hao hậu quả tại thời khắc này đột nhiên liền bạo phát đi ra rồi.

Liệt Dương đan khôi phục điểm này Tinh Thần lực coi như là cực kỳ bé nhỏ, một cái đã bị thân thể cần có Tinh Thần lực cho rút sạch rồi.

Cái này Tinh Thần lực nói như thế nào đây, nó là có một cái hạn định giá trị đấy, Tinh Thần lực còn có đại đa số thời điểm, tiêu hao một ít Tinh Thần lực là có thể bản thân khôi phục. Nhưng mà Tinh Thần lực dùng đến chỉ còn lại có một chút thời điểm, đều muốn khôi phục Tinh Thần lực, đầu tiên sẽ phải điều Tinh Thần lực, vốn Tinh Thần lực sẽ không chân, cái này liền không thể khôi phục.

Giống như là một cái chết tuần hoàn, mà hoàn toàn thời điểm này Ninh Phàm liền bước chân vào cái này chết tuần hoàn bên trong.

"Không... Có thể... Liên... Cái này... Hình dáng... Xuống... Đi..." Ninh Phàm cắn răng hung hăng nói đến.

Cho dù Ninh Phàm nói như vậy lấy, đều muốn đi cái biển, nhưng là căn bản không có bất luận cái gì phương pháp xử lý đi cái biển, Tinh Thần lực hao hết, Tinh Thần lực cản trở, nói trắng ra là chính là tẩu hỏa nhập ma.

"A..." Ninh Phàm cảm giác đầu óc của mình là một hồi xé rách đau đớn, loại cảm giác này phảng phất như là có hơn một nghìn vạn đầu côn trùng tại trong đầu của mình cắn nuốt bản thân mỗi một chỗ tế bào tổ chức.

Đột nhiên ngay tại Ninh Phàm sắp chống đỡ không nổi thời điểm, Ngọc Bài đột nhiên lóe lên một cái, hào quang hết sức yếu ớt, tại còn không có nhìn rõ ràng lúc sau đã trở nên lạng yên không thấy.

Bất quá Ninh Phàm rồi lại cảm thấy một hồi thanh tuyến giống như chất lỏng tại trong thân thể của mình chảy xuôi theo, trong nháy mắt đại não sẽ không có như vậy đau đớn. Tinh Thần lực cũng chậm chậm mà tại sống lại, vừa mới bị tổn thương thân thể cũng đang từ từ mà chữa trị.

"Vù vù..." Ninh Phàm không ngừng mà thở hổn hển trên giường khoanh chân lấy, thầm nghĩ: "Đây rốt cuộc là vật gì, thiếu chút nữa tính mạng của mình sẽ không có, nhiều dựa vào cái này một đạo Thanh Lưu."

Lại một nho nhỏ cảm thụ, Ninh Phàm không khỏi chấn động, bản thân dĩ nhiên tại đan được cùng Tinh Thần lực tiêu hao song trọng hiệu quả dưới đột phá đã đến Luyện Thể tứ giai.

Lau đi một thân mồ hôi, vừa mới vẫn còn bên trong chạy ra tìm đường sống ảo giác, giờ phút này rồi lại là hoàn toàn tỉnh táo lại rồi.

Lúc này Ninh Phàm mới phát hiện, bản thân không chỉ là đột phá, Tinh Thần lực càng là so với bình thường Luyện Thể bốn trích nội dung chính mạnh mẽ một ít, không khỏi nghĩ đến vừa mới đột phá bản thân thức hải là bị chống đỡ lớn thêm không ít, sau đó bị bị cái kia một đám Thanh Lưu cho chữa trị.

Nghĩ đến cái kia một đám thanh tuyến rút cuộc là từ đâu mà đến, Ninh Phàm bắt đầu nghĩ lại lúc trước những cái kia tình huống đặc biệt rồi.

Nghĩ tới nghĩ lui, phát hiện tại đầu đau nhức đến mức tận cùng thời điểm trong phòng đã hiện lên lục quang, vì vậy Ninh Phàm đưa ánh mắt đặt ở lúc trước đặt được trên ngọc bài.

Móc ra Ngọc Bài nhẹ nhàng nắm, quả nhiên Ninh Phàm tại phía trên này cảm thấy một loại có thể mùi vị đạo quen thuộc, lúc trước còn không có loại cảm giác này, mà vừa mới cảm thấy cái kia một hồi Thanh Lưu sau đó, Ninh Phàm liền quen thuộc loại này mùi vị.

Đột nhiên, Ngọc Bài lại lập loè lên âm u lục hào quang, hơi hơi thò ra một tia hồn lực.

Ninh Phàm không có buông tay, mặc cho cái này hồn lực tiến vào đến trong thân thể của mình, hoãn lại lấy thân thể kinh mạch bắt đầu lần vào thân thể của mình bản thân hồn lực, trong nháy mắt Ninh Phàm hồn lực lại cường tráng lớn thêm không ít, liền đang đột phá biên giới rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Có mỹ nữ cùng đi

Chương 11: Có mỹ nữ cùng đi

Qua hồi lâu, hồn lực vận hành mới hơi chút trở nên bình thường. Mà lúc này đây Ninh Phàm đã cảm giác được hết sức thỏa mãn, trong thân thể hồn lực ở vào một cái mệnh môn trạng thái.

Nhìn qua trong lòng bàn tay Ngọc Bài, Ninh Phàm biết mình hoàn toàn chính xác thật là đã nhận được một cái không được bảo bối, không chỉ là trụ cột đan pháp, còn có Tinh Thần lực nung cùng với đối với hồn lực tăng lên.

Lúc này mới đạt được vài ngày? Không đến hai ngày, cái này ngắn ngủn trong hai ngày, Ninh Phàm liền từ Luyện Thể cấp hai tăng lên tới Luyện Thể tứ cấp, đây không thể không nói là Ngọc Bài công hiệu.

"Người đến cùng là dạng gì bảo bối a?" Ninh Phàm lăm bằm lăm bằm bầu này lăm bằm, nhưng là không có bất kỳ người nào đến trả lời hấn vấn đề này.

Không khỏi Ninh Phàm chính là tự giễu cười, cũng đúng, lăm bằm lăm bằm bầu tại sao có thể có đáp lại đây?

Đột nhiên ở thời điểm này, Ngọc Bài lập loè nổi lên sụp xuống hào quang, tựa hồ tại đáp lại Ninh Phàm lời nói bình thường.

Lập tức, Ninh Phàm chính là kinh hãi, nhìn trước mắt Ngọc Bài không khỏi sợ hãi kêu lên một cái, thật không biết cái ngọc bài này làm sao sẽ ở thời điểm này phát ra quang mang như vậy, như là có Linh tính bình thường tại đáp lại bản thân.

"Người có thể nghe được hiểu ta nói gì?" Ninh Phàm hỏi dò, lại không dám xác định, trong nội tâm hết sức thấp thòm lo âu.

Nhưng mà Ngọc Bài cũng không có cho Ninh Phàm bất luận cái gì đáp lại, nhìn trước mắt Ngọc Bài, Ninh Phàm bỗng nhiên đã trầm mặc, không biết rốt cuộc muốn như thế nào đi nói, đã chờ mong Ngọc Bài có thể cho mình một chút đáp lại, lại chờ mong Ngọc Bài không có trả lời, nó chẳng qua là vô cùng đơn giản đấy.

Nhìn xem Ngọc Bài, Ninh Phàm không biết nên nói như thế nào tốt, nhẹ khẽ thở dài một hơi, kết quả Ngọc Bài đột nhiên phát ra khác thường hào quang, không trung bỗng dưng hiện ra một hàng chữ: "Hữu duyên phùng hương đến vừa thấy, vô duyên khó có thể gặp lại."

"Người là ai? Người có Linh tính có phải hay không?" Ninh Phàm đột nhiên nghiêm nghị hỏi, nhưng mà lại không có được bất luận cái gì đáp lại, trong phòng yên tĩnh chỉ có thể đủ nghe thấy Ninh Phàm thanh âm.

Một nhóm màu vàng chữ trên không trung như là bột phấn bình thường chậm rãi phiêu tán, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tựa hồ từ vừa mới bắt đầu sẽ không có xuất hiện qua, tựa hồ lại một thẳng tồn tại ở chỗ này.

Thấy lần này cảnh này, Ninh Phàm cũng biết có lẽ thật sự muốn như là Ngọc Bài theo như lời, hữu duyên tài năng vừa thấy rồi.

Phanh

Phanh phanh

Ngoài cửa truyền đến Bạch Phượng thanh âm: "Ninh Phàm! Ninh Phàm! Mở cho ta cửa! Ninh Phàm ngươi ít nghĩ đến trốn ta, mau mở cửa cho ta, mọi người của ngươi đều nói cho ta biết ở nhà rồi!"

Ninh Phàm đem cửa mở ra, nói ra: "Cửa ta Bạch đại tiểu thư a! Có thể không như vậy dùng sức đây? Nhà ta cửa cũng không phải là ngươi cái kia cửa sắt lớn, đợi lát nữa ngươi vừa dùng lực gõ nát rồi, nhà ta sẽ không có cửa."

Nghe Ninh Phàm lời nói, Bạch Phượng đối với Ninh Phàm chính là một cái bạch nhãn, dùng sức phanh phanh trên cửa gỗ mấy cái, nói ra: "Cùng lắm thì gỗ hư mất ta bồi thường ngươi một cái a! Có cái gì quá không được đấy! Ngược lại là ngươi trốn chuyện của ta chúng ta phải hảo hảo nói ra nói ra rồi."

Nhìn xem Bạch Phượng, Ninh Phàm rất là bất đắc dĩ nói: "Ta bao lâu trốn ngươi rồi? Ta đây không cho ngươi mở cửa sao?"

"Ngươi lúc nào đều trốn ta!" Bạch Phượng trừng mắt Ninh Phàm nói ra, "Ngươi không có một cái nào thời điểm không có ở đây trốn ta đấy, ngươi trong nhà đều không có mở cho ta cửa, ngươi vẫn nói không có tại trốn ta? Ngươi dám nói ngươi không có ở trốn ta?!"

"Ai ai ai! Linh được có thể ăn bậy, nhưng mà lời nói cũng không thể nói lung tung a, từ phòng ta đến đại môn là có xa như vậy a, ta lại không thể thuận đi đến trước mặt ngươi, lại nói, nếu ta đang tắm đi nhà nhỏ WC làm sao bây giờ?" Ninh Phàm nghe Bạch Phượng có chút cố tình gây sự, cũng rất là khó chịu nói ra.

"Đi nhà nhỏ WC tắm rửa ngươi cũng muốn cho ta lập tức Thuận Di tới đây." Bạch Phượng tiếp tục lâm bầm, đi vào Ninh Phàm trong nhà.

"Ta đây liền cho ngươi xem hết, ngươi không biết xấu hổ nhìn, ta còn xấu hổ đi ra đâu." Ninh Phàm dùng đến không lớn không nhỏ Bạch Phượng vừa mới có thể nghe thấy thanh âm lâm bầm nói.

Nghe Ninh Phàm vừa nói như vậy, Bạch Phượng phương hướng mới ý thức tới bản thân lúc trước lời nói đến cỡ nào không đúng, không khỏi sắc mặt một đỏ, không nói thêm gì nữa.

Thấy bản thân một câu xuống dưới tình cảnh đều trở nên lúng túng rồi, Ninh Phàm lại dẫn một ít xấu hổ hỏi: "Gặp ngươi như thường ngày chưa có tới đi tìm ta, hôm nay tại sao lại có lòng dạ thanh thần tới tìm ta?"

"Theo giúp ta đi Lôi Nhai thành nha." Nhớ tới muốn nói chính sự, Bạch Phượng mang theo một ít lâm bầm đối với Ninh Phàm nói ra.

"Đi Lôi Nhai thành?" Ninh Phàm lập lại một lần nói, "Đi vào trong đó làm cái gì a?"

"Theo giúp ta đi lấy đồ vật, phụ thân lập tức sẽ phải sinh nhật rồi, ta đặc biệt tìm mấy vị Tam phẩm Linh dược vì phụ thân luyện chế đan dược." Bạch Phượng chậm rãi nói ra, tựa hồ trong mắt của nàng Tam phẩm Linh dược cũng không coi là quá trân quý.

Nghe Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm lúc này mới nhớ tới, tiếp qua không lâu ép so với sau chính là Bạch Phượng phụ thân Bạch Nam Nguyên sinh nhật rồi.

"Ta một người đi cũng là nhảm chán, như thường ngày lại không có gì bằng hữu, đây không phải là liền nghĩ đến ngươi." Bạch Phượng tiếp tục chậm rãi thuyết phục Ninh Phàm.

Ninh Phàm nhẹ gật đầu nói ra: "Ngươi cho ta mượn 《 Nam Độ Quyền 》 nhìn qua, tự nhiên ta sẽ cùng ngươi đi."

"Chẳng lẽ ta không mượn ngươi 《 Nam Độ Quyền 》 ngươi liền không đi sao?" Bạch Phượng đột nhiên có chút tiểu sinh khí, đem mặt nhếch lên, chẳng muốn đi để ý tới Ninh Phàm.

"Được rồi, không tức giận, ta không phải là ý tứ này, ngươi cũng biết, dù là không có 《 Nam Độ Quyền 》 ta cũng sẽ cùng ngươi đi, chỉ bất quá ta nghĩ nói cho ngươi biết, ta đem Nam Độ Quyền cho đã luyện thành." Ninh Phàm vịn Bạch Phượng bả vai, mang theo một chút kích động nói ra.

Nghe được Ninh Phàm lời nói này, Bạch Phượng phản ứng đầu tiên chính là kích động nói: "Nhanh như vậy! Phải biết rằng ta lúc đầu hao tổn ba ngày thời gian mới trước mặt nhập môn, ngươi một ngày liền nhập môn!"

Ninh Phàm xin lỗi vuốt vuốt cái mũi, nói ra: "Nam Độ Quyền còn giúp ta tấn cấp đã đến Luyện Thể tam cấp, đem Luyện Thể ngũ cấp Trương Bưu cho đánh bại!"

"A! Ngươi đem Trương Bưu cho đánh bại!" Bạch Phượng cảm giác được một hồi không thể tưởng tượng nổi, đột nhiên trên mặt mang một chút lo lắng nói ra: "Cái kia Trương Bưu ca ca Trương Lệ cùng ta tu vi tương xứng, đến lúc đó Trương Lệ nhất định sẽ giúp đệ đệ của hắn báo thù!"

"A." Ninh Phàm cũng không có quá mức để trong lòng, chẳng qua là nhẹ giọng cười nói, "Đi một bước nhìn một bước, võ đạo chi lộ ở chỗ không ngừng về phía trước, làm sao có thể đủ sợ hãi đây?"

"Cái kia... Vậy người mấy ngày nay đi ra ngoài cẩn thận một chút." Bạch Phượng đột nhiên rất ôn nhu nói ra.

Ninh Phàm cũng biết đây là Bạch Phượng tại quan tâm bản thân, không khỏi nhẹ gật đầu, nói ra: "Ta biết rồi, hơn nữa ta không phải là dễ khi dễ như vậy đấy."

"Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất." Bạch Phượng vịn Ninh Phàm bả vai nói ra, "Người muốn suy nghĩ nhiều muốn muối muối của người, người là nàng duy nhất dựa vào."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm không khỏi nhũn mày nói, "Ta minh bạch."

"Người minh bạch là tốt rồi." Bạch Phượng nhẹ gật đầu.

"Vậy người tìm ta, là muốn hôm nay cùng người đi không?" Ninh Phàm lắc đầu, không nguyên ý suy nghĩ tiếp vật gì đó khác.

"Ừ, lên đường đi." Bạch Phượng không nói nhảm quá nhiều, mang theo Ninh Phàm liền đi ra ngoài.

Thời tiết chính vừa vặn, không có mặt trời, hơi gió nhẹ nhàng quét, Bạch Phượng lộn tóc tại Ninh Phàm bên người nghiêng sát qua, mang theo một chút lộn tóc mùi thơm.

Một thân trang phục thiếp thân, không để lại có quá nhiều chỗ trống, chẳng qua là góc áo có chút điểm rộng thùng thình, tại trong gió nhẹ thoáng lay động, quay đầu hướng về phía Ninh Phàm mỉm cười, Ninh Phàm đột nhiên cảm giác được trong lòng một cột tiếng lòng bị nhẹ nhàng búng ra, mang theo một ít khát vọng nhìn qua lấy người con gái trước mắt này.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12:.. Vô tình gặp được Trương Lệ

Chương 12:.. Vô tình gặp được Trương Lệ

Chương 12:.. Vô tình gặp được Trương Lệ

"Nhìn cái gì a?" Bạch Phượng nhìn xem Ninh Phàm có chút sợ run nhìn mình, đỏ lên gương mặt của mình hỏi Ninh Phàm, "Trên người ta có đồ vật gì đó sao?"

Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng hỏi như vậy, hơi hơi mà lắc đầu, theo bản năng phục hồi tinh thần lại nói ra: "Chưa, không có nhìn cái gì. Làm sao vậy?"

Bạch Phượng cho tới nay nhìn thấy đều là khôn khéo quyết đoán Ninh Phàm, ở đâu lại thấy qua Ninh Phàm lần này ngây ngốc bộ dạng, không khỏi buột miệng cười nói ra: "Không có nhìn cái gì, vậy người vừa mới tại đó ngẩn người, ta xem người nhìn qua phía trước hồn đều nhanh không có như vậy."

"A?" Ninh Phàm không khỏi cảm giác được gương mặt như bị phỏng, nhìn qua Bạch Phượng nói ra, "Ta... Ta làm sao vậy? Ta vừa mới đang suy nghĩ chuyện gì nha."

"Hặc hặc." Bạch Phượng không khỏi khẽ cười nói, "Đã biết rõ người đang suy nghĩ chuyện gì, tốt rồi, chúng ta nói cả buổi lời nói, vẫn đứng ở cái này của lớn, nói thêm gì đi nữa đợi lát nữa sẽ phải không chạy trở lại."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, hoàn toàn chính xác, từ Bạch Trấn đến Lôi Nhai thành là rất xa đấy, khoảng cách không biết có bao nhiêu, người bình thường cũng phải đi cái hơn một ngày mới có thể đến.

Ninh Phàm cùng Bạch Phượng tự nhiên bất đồng, Luyện Thể tu sĩ thân thể đều tương đối mạnh cường tráng, nhiều như vậy đường đi xuống sẽ không cảm giác quá mức mỏi mệt, đi đường tốc độ đều cùng vừa mới bắt đầu tốc độ không sai biệt lắm.

Nhưng mà cho dù đi được nhanh như vậy, Ninh Phàm cùng Bạch Phượng cũng muốn đi đại khái gần nửa ngày, thời điểm này đã Thái Dương đã đến giữa

không trung rồi, xem chừng còn có một hai canh giờ đi ra giữa trưa, nói nhảm nữa xuống dưới vậy cũng đi không trở lại.

Đọc theo đường, Ninh Phàm cùng Bạch Phượng ngược lại mà không có bao nhiêu lời nói rồi, chỉ là như vậy lẫn nhau ngẫu nhiên nhìn lên một cái, không khỏi lộ ra hàm răng khể mỉm cười.

Ninh Phàm trong nội tâm đột nhiên cảm giác nhộn nhạo một tia khác cảm giác, loại cảm giác này lúc trước cũng chưa từng có cảm giác, nhưng mà loại cảm giác này lại là thật sự không cách nào kể ra cảm giác.

"O, ta nói là ai a, nguyên lai là Ninh Phàm a." Đột nhiên một tiếng bén nhọn thanh âm từ Ninh Phàm sau lưng xông ra, đem Ninh Phàm tại loại này làm cho mình sung sướng tình cảm bên trong cho gọi tỉnh lại.

Ninh Phàm cùng Bạch Phượng cũng không nhin quay đầu nhìn lại, kết quả vừa vận động thấy một cái trang phục nam tử lưng đeo một thanh trường cung, bên hông vác lấy một cái bao đựng tên, trong tay ôm theo một cái Lôi Lang, một thân hào phóng thô điên cuồng bố giáp, mang theo sát khí ánh mắt dừng ở Ninh Phàm.

Tại nam tử này sau lưng vẫn cùng theo bảy đồng dạng trang phục người, có ít người nhìn qua Bạch Phượng, có ít người nhìn qua Ninh Phàm. Nhưng mà đại đa số nhìn qua Bạch Phượng mắt người trong đều lộ ra một tia khát vọng, mà nhìn xem Ninh Phàm mắt người trong đều mang theo một ít trêu tức.

"Trương Lệ! Ngươi muốn điều gì?" Bạch Phượng tiến về phía trước một bước, âm thầm đem Ninh Phàm cho ngăn ở bên cạnh của mình, mơ hồ có muốn bảo vệ Ninh Phàm ý tưởng.

Nhìn thấy Bạch Phượng cái này một cái cử động, Trương Lệ ánh mắt càng thêm lợi hại rồi, trực tiếp nhìn xem Ninh Phàm, không để ý đến Bạch Phượng nói ra: "Tiểu tử, ngươi đi. Ngươi có gan, ngươi cũng có gan, triển khai ta Trương Lệ đệ đệ, ngươi còn muốn động nữ nhân của ta."

"Nữ nhân của ngươi?" Ninh Phàm rất là nghi hoặc nói, quay đầu nhìn xem Bạch Phượng.

Bị Ninh Phàm ánh mắt nhìn xem, Bạch Phượng không biết nơi nào đến một tia tiêu nộ, nghiêm nghị quát: "Trương Lệ! Ngươi nói rõ cho ta, người nào là nữ nhân của ngươi!"

"Ngươi, Bạch Phượng, ta Trương Lệ tương lai nữ nhân, ngươi về sau liền là nữ nhân của ta." Trương Lệ chống đỡ bên người đại thụ, trong mắt để lộ ra như là Sói bình thường hung ác ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Bạch Phượng, tựa như cùng nhìn mình chăm chăm con mồi giống nhau.

"Ngươi nói một chút, cái này Bạch Trần còn có ai có thể xứng với ngươi? Nam bên trong, trừ ngươi ra ca ca, cái này Bạch Trần liền coi như ta mạnh nhất. Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ngươi bên người cái này không cha không mẹ tạp chủng có thể xứng với ngươi?" Trương Lệ nhìn qua Bạch Phượng, lại dùng ánh mắt quét mắt Ninh Phàm, không chút nào giữ lại đem trong nội tâm đối với Ninh Phàm kỳ thị nói ra.

"Trương Lệ!" Bạch Phượng đột nhiên một tiếng quát lớn, còn chưa nói xong đã bị Ninh Phàm dùng cánh tay cho ngăn lại, "Ninh Phàm..."

Ninh Phàm không nói gì, chẳng qua là lặng yên đem Bạch Phượng cho chắn phía sau của mình, chậm rãi đi về phía trước, mang theo một tia trầm thấp mà lại thanh âm nghiêm túc nói ra: "Trương Lệ, ta chính là đánh cho đệ đệ của ngươi thì như thế nào? Ta triển khai nữ nhân ngươi thì như thế nào? Huống hồ nàng không nhất định là nữ nhân của ngươi, có lẽ là nữ nhân của ta cũng nói không chừng."

Nghe Ninh Phàm lời nói, Bạch Phượng đột nhiên mặt trở nên đỏ bừng, xin lỗi lưng qua mặt đi.

Nhìn thấy nữ thần của mình lần này biểu hiện, Trương Lệ càng là khí không đánh vừa ra tới, nói ra: "Muốn chết!" Nói qua chính là muốn về phía trước cùng Ninh Phàm khô trên một trận.

"Trương Lệ ngươi dám?" Bạch Phượng đột nhiên kịp phản ứng, cùng mình một tầng nữa Trương Lệ thu lại Ninh Phàm thật là thái quá mức dễ dàng, nói qua sẽ phải về phía trước ngăn cản Trương Lệ.

"Ta dám? Ngươi cảm thấy ta có dám hay không, ngươi có thể ngăn trở ta một người, ngươi có thể ngăn ở đằng sau ta vài người khác sao?" Nói qua Trương Lệ chính là vung tay lên, sau lưng mấy người liền đem Ninh Phàm cho vây lại.

"Các ngươi dám? Các ngươi vẫn có phải hay không trong trấn hộ vệ đội! Nghe ai hay sao?" Bạch Phượng nhìn xem Ninh Phàm bị hộ vệ đội cho vây lại, trong lòng chính là quỳnh lên.

"Bạch Phượng, ngươi chẳng qua là Trần Trường con gái, ngươi còn có một ca ca, hơn nữa ca ca ngươi đều không có tư cách ra lệnh cho bọn họ, muốn triệt tiêu mệnh lệnh của ta chỉ có Trần Trường." Trương Lệ quái gở nói.

Bạch Phượng còn muốn nói thêm gì nữa, nhưng lại bị không nói tiếng nào Ninh Phàm cho đẩy ra.

Nhìn qua lên trước mắt Trương Lệ, Ninh Phàm nhân nhật nói ra: "Trương Lệ, kỳ thật ngươi đang ở đây nói câu nói đầu tiên thời điểm ta sẽ không muốn phản ứng ngươi, bởi vì cảm giác ngươi giống như là một cái đồ chó sủa con chó. Ta làm làm một cái có lý trí nhân loại, ta không muốn cùng con chó nói chuyện. Tiếp theo, ta có cha mẹ, ngươi cũng từ cha mẹ, không có người nào là từ trong viên đá đi ra đây, như vậy liền không phải ngươi, vì vậy ngươi đang ở đây làm thấp đi của ta thời điểm ngươi đã ở làm thấp đi chính ngươi, đương nhiên cho dù như vậy, ta cũng rất khó chịu."

"Hừ! Ngươi khó chịu! Ta còn khó chịu đâu! Bằng không trên tay qua qua thực chiêu, nhìn xem người nào lợi hại hơn một chút." Trương Lệ mãnh liệt đập mạnh bước, một cổ sát khí liền đã tập trung vào Ninh Phàm.

Ninh Phàm nếu là không có đối mặt qua Lôi Lang sát khí, nếu là không có Tinh Thần lực tăng cường, nói không chừng giờ khắc này Ninh Phàm liền đã sớm tan vỡ mất, không cách nào nữa tiếp tục chiến đấu đi xuống.

Nhìn chằm chằm vào cái này một cỗ sát khí, Ninh Phàm lộ ra bản thân mang theo một tia tơ máu con mắt, hung ác mà lại ngoan lệ, nói ra: "Một mình đấu? Ngươi cũng không muốn nhớ ngươi so với thực lực của ta, ngươi thật sự có mặt, khó trách có thể đối thoại Phượng nói được ra nói như vậy lời nói, cả một cái cường đạo ăn khóp!"

"Hừ!" Trương Lệ dĩ nhiên chẳng muốn cùng Ninh Phàm nói nhảm nữa đi xuống, một tiếng hừ nhẹ trong tay cũng đã âm thầm phát lực, đều muốn cho Ninh Phàm mạnh mẽ một kích.

Ninh Phàm tự nhiên phát giác được Trương Lệ khác thường, làm sao không biết Trương Lệ đang suy nghĩ gì, trong tay cũng tại âm thầm mà chuẩn bị lấy.

Ngay tại Bạch Phượng cho rằng hai người đối thoại liền đến đây là kết thúc rồi, kết quả lại nghe được Trương Lệ nói ra: "Rất tốt, ngươi rất tốt!" Tiếng nói vẫn không có rơi xuống, Trương Lệ mãnh liệt một chương liền hướng lấy Ninh Phàm kích đánh qua.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Một quyền chi uy

Chương 13: Một quyền chi uy

Chương 13: Một quyền chi uy

Phân phát tiếng xé gió, sát không khí, tựa hồ sẽ phải lại để cho không khí bốc cháy lên bình thường.

Trương Lệ một chương xung quanh không khí đều có chút biến hình, mơ hồ tầm mắt của mọi người, làm cho người ta thoát nhìn tựa như cùng hư ảo bình thường.

Ninh Phàm đã sớm chuẩn bị lấy Trương Lệ một kích này, tại Trương Lệ đưa tay lúc trước Ninh Phàm cũng đã né tránh ra, thế cho nên Trương Lệ một chương này hiềm hiềm sát Ninh Phàm gương mặt mà qua.

Chương phong thổi đi ra hồn lực trên không trung sát Ninh Phàm gương mặt đau nhức, vài chỗ vẫn dần dần đã phá vỡ một hai cái nho nhỏ lỗ hồng, đủ thấy một chương này chi uy.

Nhìn thấy Ninh Phàm lần này bộ dạng, Bạch Phượng rất là lo lắng kêu lên: "Ninh Phàm!"

Nghe Bạch Phượng thanh âm, Ninh Phàm mỉm cười không nói khoát tay áo ý bảo bản thân không có bao nhiêu nguy hiểm.

Nhìn qua Ninh Phàm vẫn vui vẻ bộ dạng, Bạch Phượng tâm mới buông, không phải không yên tâm Ninh Phàm, chẳng qua là đến lúc này Bạch Phượng liền không khỏi cảm thấy khẩn trương.

Nhìn xem Trương Lệ càng ngày càng tới gần Ninh Phàm, Bạch Phượng tâm lại nói ra đi lên, nghiêm nghị quát: "Trương Lệ! Ngươi muốn là hôm nay dám đã thương Ninh Phàm, ngươi tự đội đến chết đi!"

"A!" Trương Lệ vẫn còn xuất chương, nghe được Bạch Phượng nói như vậy, không khỏi cười nói, "Ta chờ đây, ta muốn nhìn một chút ta đem Ninh Phàm cho đánh chết về sau, ngươi còn có thể như thế nào muốn ta đi tìm chết. Ngươi đợi đấy, ép so với sau ta sẽ cùng Trần Trường cầu hôn, lúc kia ngươi đều là của ta, ngươi còn muốn ta chết như thế nào? Khoái hoạt chết?"

Trương Lệ bên người bảy người nghe được Trương Lệ nói như vậy, không khỏi cười lên ha hả, nói: "Nghe được không, đội trưởng muốn sung sướng chết rồi, cái này chết tiết hơn thắm a."

"Mới không phải đâu... Cái này gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng gió a." Đột nhiên lại có một người khác nói ra.

Trong lời nói mang theo trêu tức, khiến cho Bạch Phượng quát lớn cũng không phải, lý khai cũng không phải, chỉ có thể đủ tại nguyên chỗ xấu hổ lấy nhìn bọn họ chiến đấu, các loại đội bọn hắn phân ra một cái kết quả đến.

Nghe Trương Lê chính ở chỗ này dùng những cái kia dám nói lời xấu xa nói qua, Ninh Phàm nhưng là châm chọc nói: "Trương Lê, ngươi cũng chỉ có thể tại trong lời nói hưởng điểm tiện nghi, có gan ngươi đem ta đánh bại a!"

"A, nói khoác mà không biết ngưng!" Trương Lê vừa nói, chuông phong càng phát ra lạnh thấu xương, trong lúc nhất thời Ninh Phàm quần áo đã bị quấy đến tàn phá không chịu nổi, nhìn xem Ninh Phàm tại đó trốn đi trốn tới, Trương Lê lại nói: "Ngươi tạp chủng, có gan ngươi chớ né a! Tới đón ta một chuông!"

Tiếng nói hạ xuống, Trương Lê tốc độ vừa nhanh thêm vài phần, thẳng tắp về phía lấy Ninh Phàm đánh ra.

Lúc này đây Ninh Phàm còn là nghiêng thân thể chặt vật né tránh qua, chẳng qua là lúc này đây kém một điểm đã bị Trương Lê cho đã trúng mục tiêu.

Thấy cái dạng này, Trương Lê tà tà mà cười cười, nói: "Ta xem ngươi kế tiếp còn thể nào trốn, sét đánh chuông!"

Trương Lê lời còn chưa dứt, nhất thời tại Trương Lê bàn tay liền xuất hiện phản phát lôi điện, thấy như thể mọi người cũng là điên cuồng thò ra, chẳng qua là đối với thắng lợi cuồng hi.

Bạch Phượng đã ở kinh hô, kinh hô chính là đối với Ninh Phàm lo lắng, thật là thái quá mức nguy hiểm. Không hiểu người không biết, hiểu được người mới biết được, một chuông kia phối hợp trên Trương Lê thực lực có thể đã nguy hiểm.

Sét đánh chuông, mặc dù là bình thường cấp Hoàng võ kỹ, nhưng mà uy lực mười phần, chú ý chính là tốc độ. Cái này là Trương Lê nhắm vào Ninh Phàm sử dụng đi ra đây, dù sao Ninh Phàm một mực ở trốn tránh, mà nếu Trương Lê tốc độ có thể đuổi theo Ninh Phàm, như vậy Ninh Phàm liền xong đời.

Phản phát điện quang, vẫn mang theo hiển hách tiếng gió, làm cho người ta không khỏi cảm thấy trong lòng một lật, chăm chăm lên trước mắt hai người dường như thời gian đều muốn dừng lại bình thường, lại nháy mắt, tựa hồ một giây sau sẽ phải phân ra thắng bại.

Ninh Phàm thời điểm này hô hấp bắt đầu dồn dập lên rồi, cảm giác được thân thể của mình bên trong một ít cơ năng đã bị thôi phát đã đến cực hạn, trên mặt cũng viết một ít nghiêm trọng thần tình, tựa hồ tâm lý nắm chắc mà thôi.

"Ta nói rồi, ta không thích người khác mắng ta, đặc biệt là ngươi đang ở đây mắng ta thời điểm ngươi là tại làm thấp đi chính ngươi, đương nhiên cũng là đang vũ nhục ta, vì vậy ta sẽ cho ngươi cảm miệng!" Tiếng nói không rơi xuống đi, Ninh Phàm đã một cái trùng bước hướng về Trương Lê nhảy tới.

Lúc đầu vốn cũng không tính quá khoảng cách xa, bị Ninh Phàm mãnh liệt nhảy lên đã đến gần không biết bao nhiêu.

"Ngươi nói ta không dám chiến! Ta đây liền chiến! Chiến thống khoái! Chiến cái sinh tử! Hoặc là sinh! Hoặc là chết! Nam sang!" Ninh Phàm cơ hồ là chữ chữ cắn bờ môi của mình, dùng đến ngoan lệ ngữ khí nói ra.

Cũng là mãnh liệt một cái bộc phát, trong tay nắm chặt nắm đấm liền mãnh liệt kích đánh ra ngoài. Nắm đấm bỗng dưng tản ra một loại màu vàng nhạt sắc thái, Ninh Phàm gương mặt đều có chút vận vẹo, thoát nhìn tựa hồ đã dùng hết Ninh Phàm lực lượng lớn nhất.

"Phá cho ta! Phá! Phá!" Cuối cùng một chữ rơi xuống đất, Ninh Phàm một quyền cùng với Trương Lê mãnh liệt đụng đụng vào nhau, ở giữa không trung mãnh liệt nổ tung, giữa hai người tản mát ra không biết bao nhiêu bụi sương mù.

Thấy lần này cảnh tượng người cũng đã không biết trong nháy mắt là vật gì rồi, cũng chỉ có thể đủ như vậy nhìn trước mắt, không biết ai thắng ai thua.

Bụi mù tản đi, mọi người mới phát hiện hai người đều tắt cả lui lại mấy bước, Ninh Phàm lui ba bước, nhưng mà Trương Lê cũng không tính là tốt, một liền lui lại hai bước, cũng chính là tám lạng nửa cân khái niệm đi.

"Hừ!" Ninh Phàm thời điểm này rồi lại mở miệng trước, nhẹ tiếng kêu đau đớn, xong tất cả cũng không có đem Trương Lê coi thành chuyện gì to tát.

Hoàn toàn chính xác giữa hai người kém bốn cấp bậc, cái này vẫn chiến đấu đến khó phân thắng bại, Ninh Phàm có cái này tiềm chất.

"Hừ! Tiểu tử, ta thừa nhận ngươi không tệ, nhưng mà đây không phải điên cuồng vốn liếng, đến lúc đó hai ta ép so với cách nhìn, nhất định phải ngươi mạng chó." Trương Lê chỉ vào Ninh Phàm, quay đầu liền hướng lấy một mặt khác rồi đi, nhìn đều không có lại nhìn Ninh Phàm cùng Bạch Phượng liếc.

Ninh Phàm tự nhiên chẳng muốn phản ứng người như vậy, người như vậy ngươi cùng hắn giải thích cái gì, như vậy chính ngươi liền thua.

"Ninh Phàm! Ninh Phàm! Ngươi không sao chứ." Bạch Phượng thời điểm này vội vàng chạy tới Ninh Phàm trước người, quan tâm nhìn xem Ninh Phàm

Ninh Phàm thời điểm này không nói gì, lắc đầu, đi vài bước, "Phốc" đến một tiếng, chính là một cái tụt huyết phun ra.

Nhìn thấy Ninh Phàm thổ huyết, Bạch Phượng ở đâu còn có thể trấn định xuống được, lôi kéo Ninh Phàm lo nghĩ nói: "Ninh Phàm! Trừ ca ca! Ngươi không sao chứ! Ngươi đến cùng làm sao vậy? Đến cùng làm sao vậy?"

Ninh Phàm khoát tay áo, có chút suy yếu nói: "Ta không sao, Trương Lê cũng không tốt qua. Ngươi cũng biết đấy, cái này cửa tụt huyết nhỏ ra thì tốt rồi, ngươi là quan tâm sẽ bị loạn."

Nghe được Ninh Phàm câu nói sau cùng, Bạch Phượng mặt đột nhiên đỏ lên một cái, thẹn thùng cúi đầu.

Bên này Trương Lệ đi ra ngoài không xa, đột nhiên liền vịn cây cối từng ngum từng ngum thở hổn hển, phun ra một cái mạng theo tơ máu nướn bọt nói: "Mẹ kiếp, tiểu tử này từ đâu bỗng xuất hiện đây, thiếu chút nữa bị hấn cho đánh thành nội thương! Xem ta ép so với thời điểm có thể tha cho được hấn!"

"Đại ca uy vũ! Đánh chết hấn!" Trương Lệ bên người đội viên bất mãn nói.

Ninh Phàm nhìn nhìn thẹn thùng Bạch Phượng, khẽ cười cười, nói: "Tốt rồi, hiện tại không có gì rồi, chúng ta tiếp tục lên đường đi."

"Có thể là thân thể của ngươi... Chúng ta còn là qua trận lại đi đi." Bạch Phượng lo lắng nói.

Ninh Phàm cười cười nói ra: "Không có việc gì, ta không có chuyện gì đây." Nói qua Ninh Phàm âm thầm nắm ôn ngọc, nội tâm đã kinh ngạc vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14:. Lôi Nhai nội thành

Chương 14:. Lôi Nhai nội thành

Chương 14:. Lôi Nhai nội thành

Ninh Phàm lúc trước bị Trương Lệ cho đánh thành trọng thương, đầu nhỏ ra một miệng lớn máu, nhưng mà đang ở Ninh Phàm cầm chặt ôn ngọc Ngọc Bài thời điểm, thương thế vậy mà rất nhanh được chữa trị rồi.

Giờ này khắc này Ninh Phàm cũng cảm giác được trong thân thể của mình tháo chạy lấy nhiệt lưu, trong thân thể hồn lực cùng theo nhiệt lưu không ngừng mà tuần hoàn, bổ sung Ninh Phàm trong thân thể bị thương địa phương, đã bị nội thương địa phương cũng được chữa trị đến hoàn mỹ vô khuyết trạng thái.

"Cái này... Điều này cũng quá thần kỳ đi." Ninh Phàm kinh ngạc mà nỉ non lấy.

"Hả? Ngươi nói cái gì?" Bạch Phượng tò mò hỏi, Ninh Phàm lúc trước thanh âm cho dù nhỏ, nhưng mà Bạch Phượng hay là nghe đã đến Ninh Phàm phát ra tiếng, chẳng qua là không biết đang nói cái gì mà thôi.

Ninh Phàm lắc đầu, Ngọc Bài thần kỳ chỗ thái quá mức thần kỳ, không tiện tại nói cho người khác biết, dù là trước mắt người này cùng mình hôn lại bí mật bất quá, nhưng là loại này bí mật làm sao có thể đủ cùng ngoại nhân đạo đây?

Thất phu vô tội, hoài bích có tội.

Một câu nói kia thả tới đó, đều có đạo lý trong đó, làm cho người ta không thể không đem mình có đồ vật cho che giấu.

"Chưa, không có gì." Ninh Phàm run rẩy ngón tay, nói ra, "Ta chỉ là cảm giác được thân thể của mình tựa hồ tốt một chút rồi."

"Tốt một chút rồi hả?" Bạch Phượng rất nghi hoặc nói, "Bị đánh thành nặng như vậy tổn thương, ngươi có thể cảm giác tốt một chút?"

Ninh Phàm cười cười, gật đầu nói: "Ngươi không trả muốn xuất phát đi Lôi Nhai thành sao? Chậm một chút nữa ngươi liền không đến được rồi."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng cũng muốn lên bản thân muốn đi Lôi Nhai thành, không khỏi nhẹ gật đầu, nói: "Đúng vậy, chúng ta muốn nhanh một chút rồi, thế nhưng là ngươi bây giờ thân thể có thể làm sao?"

Ninh Phàm cười cười, không có phủ nhận, thời điểm này Ninh Phàm thân thể đã hoàn toàn không có vấn đề rồi, chẳng qua là không thể nói với Bạch Phượng mà thôi. Suy nghĩ một chút, nói: "Được rồi, thân thể ta vẫn là không có vấn đề gì đây, ngươi bây giờ có thể nhìn ra thân thể của ta có vấn đề gì không?"

Bạch Phượng nhìn trái nhìn phải nhìn, cảm thấy Ninh Phàm hấn là không có vấn đề gì rồi, không khỏi nói ra: "Ừ, nhìn xem ngươi là không có vấn đề gì rồi, nhưng mà ngươi nếu là có cái gì không thoải mái nhất định muốn nói cùng, dù là hôm nay không đi, qua mấy ngày vẫn là có thể đi đây."

Ninh Phàm nhú mày nói, : "Hôm nay ta cùng Trương Lệ đánh thành cái dạng này, trở về nhất định sẽ truyền đi xôn xao, ta nhất định phải tốt xong trở về tu luyện, như vậy sau đó liền không có thời gian cùng ngươi đi ra."

"Được rồi, như vậy cũng tốt, vậy hôm nay nhanh đi mau trở về." Bạch Phượng gật đầu nói.

Ninh Phàm cũng nói: "Đúng là như thế."

Nói qua, hai người rất nhanh chạy trốn.

Thái Dương còn cao treo trên không trung, phương xa đã mờ hồ lộ ra Lôi Nhai thành quy mô rồi, màu vàng đất tường thành, tràn đầy chính là hào phóng thô điên cuồng phong cách. Thành trì mặt trên còn có lấy tinh kỳ tung bay, phần phạt cuồng phong từ cốc khẩu rót ra.

Cuồng phong xoáy lên bão cát thổi tan tại thành trì phía trên, nhưng mà lại bị thành trì làm cho mang tầng một không thấy được màng bảo hộ cho ngăn đỡ được.

Ninh Phàm đã tới một hai lần Lôi Nhai thành, nhưng mà mỗi một lần còn là cảm giác được Lôi Nhai thành bất đồng, bị loại này cuồng dã mà vừa thô hung ác phong cách cho khiếp sợ ở.

"Không có biện pháp, cái này Lôi Nhai thành đệ nhất đảm nhận thành chủ cũng không biết đầu óc ở đâu nước vào rồi, đem Lôi Nhai xây thành thiết lập tại như vậy một cái đầu gió chỗ." Bạch Phượng nhìn xem Ninh Phàm ánh mắt, mang theo một tia giải thích ý vị đến nôn rãnh

Ninh Phàm lắc đầu, nói ra: "Cái này đến không phải là cái gì vấn đề, người ta có rất nhiều thực lực, ta suy nghĩ vì cái gì cùng nhau đi tới đều là màu xanh hoa cỏ, mà hết lần này tới lần khác tại đây Lôi Nhai thành chỗ chỗ chính là một mảnh cát vàng sa mạc hoang mạc."

Bạch Phượng nghe xong Ninh Phàm vấn đề này, cười cười, nói ra: "Người đây liền không hiểu, cái này chuyện xưa liền ghi tại lịch trong sử sách, nói rất đúng tại đây mảnh thổ địa trên đã từng phát sinh qua động trời đại chiến, một cuộc chiến đấu xuống, nơi đây trở nên hoang vu một mảnh. Từ nay về sau không có một ngọn cỏ, về sau chiến thắng cái vị kia, cũng không biết đi nơi nào, nhưng mà Lôi Nhai thành cũng tại cái kia cuộc chiến đấu sau đó rất nhanh thành lập. Đồn đại chính là chiến thắng cái vị kia, Lôi gia Tổ Tiên thành lập đấy."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm âm thầm đem những lời này nhớ kỹ trong lòng, chung quanh nơi này cường đại như vậy nhân vật, có thể chế tạo ra như vậy một mảnh hoang vu thổ địa, như vậy nhất định là chí cường giả, có thể hay không cùng mình Ngọc Bài có chỗ liên hệ.

Bất quá những thứ này cũng không phải Ninh Phàm bây giờ có thể đủ nghĩ quá nhiều đấy, dù sao trên tay không có có nhiều như vậy chứng cứ, đi chứng minh là đúng cái này một ít phỏng đoán, đặc biệt là Lôi Nhai thành đã tại trước mắt của mình, cửa vệ binh trên người áo giáp đường vân đều có thể sờ mó có thể thấy được rồi.

"Luyện Thể cấp một đấy." Bạch Phượng thân nhiên nói, dù sao Ninh Phàm đến Lôi Nhai thành tới ít, Bạch Phượng không muốn Ninh Phàm cái gì cũng đều không hiểu, nhân nhạ đang bỏ sung một ít lời nói, "Đều là dùng để sung bề ngoài đấy, hiển lộ rõ ràng Lôi Nhai thành uy nghiêm."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nhưng lại chưa từng có nghĩ như vậy qua, Ngọc Bài tăng cường tinh thần lực của hắn về sau liền âm thầm cảm giác được Lôi Nhai thành bên trong có cái gì cường lực nhân vật đang tại quét lấy cái gì, trong lúc nhất thời Ninh Phàm mọi cử động bị đối phương cảm giác.

Bất quá Ninh Phàm cũng cảm giác được, đối phương đưa ánh mắt quét tại trên người mình, trong nháy mắt đã trôi qua rồi. Dù sao vào thành nhiều người như vậy, muốn từng cái chú ý dù sao không có có nhiều như vậy tinh lực, bất quá như vậy Ninh Phàm cũng không dám đi khinh thường Lôi Nhai thành, dù sao người ta chỉ cần động động ngón tay là có thể đã muốn tính mạng của mình.

"Vào thành, chúng ta đầu tiên đi đến chỗ nào trong?" Ninh Phàm không có tiếp Bạch Phượng lời nói, mà là hỏi muốn đi đâu cái địa phương.

"Chúng ta đi trước đan dược các đi." Bạch Phượng mang theo một ít ưu nhã nói ra, "Trước đem chánh sự giúp, sau đó đi binh khí các mua ít đồ."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, binh khí các đồ vật Ninh Phàm cũng muốn mua thêm một ít, dù sao cường địch Trương Lệ liền tại trước mắt của mình, bản thân đến lựa chọn một cái vừa tay binh khí mới được.

Lôi Nhai trong thành đường đi lộ ra rất là mệnh mông rộng rãi, hai bên có một ít người bán hàng rong tại mua lấy một ít nhỏ vật phẩm, Ninh Phàm cho dù không sao cả tới đây Lôi Nhai thành, cũng không có nhìn chung quanh, Bạch Phượng tự nhiên cũng sẽ không đi chú ý những vật kia.

Duy nhất hấp dẫn Ninh Phàm chính là giữa ngã tư đường ương binh lính tuần tra, những binh lính này đều cất giấu một cái Luyện Thể ngũ cấp đội trưởng, thẳng nếu không phải Ninh Phàm Tinh Thần lực đã có rất lớn đột phá, vẫn thật không có phát hiện.

Dù sao tại loại này góc hẻo lánh, Luyện Thể tu sĩ dĩ nhiên tính là lợi hại nhất được rồi, vì vậy Luyện Thể ngũ cấp dĩ nhiên coi như là thật tốt nhân vật.

Bởi vậy thấy ở đây, Ninh Phàm thấy như vậy tuần tra đội ngũ, tự nhiên cảm thấy Lôi Nhai thành nội tình thâm hậu.

Đi trong chốc lát, Ninh Phàm cùng Bạch Phượng liền đi tới đan dược các lúc trước, trước mắt đan dược trong các nhìn qua liền không có có bao nhiêu người, mà chiêu bài nhưng là như vậy vàng son lộng lẫy.

"Nơi đây?" Ninh Phàm chưa có tới qua đan dược các, thấy tình cảnh này hơi có chút do dự.

Bạch Phượng giống như có lẽ đã biết rõ sẽ là cái dạng này, gật đầu nói: "Ừ, chính là trong chỗ này, vào đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bán đan dược

Chương 15: Bán đan dược

Chương 15: Bán đan dược

Ngẩng đầu lại một lần nữa nhìn nhìn trước mắt đan dược các, bình thường đây, bình thường tên, bình thường vẻ ngoài, duy nhất được cho trắng lệ chỉ có "Đan dược các" ba cái lưu kim chữ to.

Ninh Phàm nhìn nhìn Bạch Phượng, nhẹ gật đầu, cùng Bạch Phượng cùng một chỗ bước chân vào đan dược các đại môn.

Vừa vào cửa chỉ nghe đến một hồi mùi thuốc xông vào mũi, các loại dược liệu mùi vị hỗn tạp cùng một chỗ, nhưng là vừa có thể rõ ràng rõ ràng, không chút nào lộn xộn, đây là làm Ninh Phàm chắc chắn tắc lưỡi một chỗ.

Chỉ có Linh dược cùng Linh Đan mới có thể sinh ra hiệu quả như vậy, mà nhiều như vậy mùi vị, cái này muốn hỗn tạp bao nhiêu đan dược ở chỗ này bán? Ninh Phàm lập tức cảm thấy nơi đây bối cảnh có lẽ rất sâu.

"Nơi đây chẳng qua là một nhà chi nhánh, đan dược các tại toàn bộ Lôi Nhai sơn mạch đều có tồn tại, rầm rộ trong thành cái kia càng là nó tổng khách điểm chỗ, nghe nói đan dược này các là Hoàng tộc làm cho ra" Bạch Phượng nhỏ nhỏ âm thanh theo sát Ninh Phàm giải thích nói ra.

Nghe được Bạch Phượng lần này nói, Ninh Phàm vừa rồi nhẹ gật đầu, hiểu được một ít gì đó. Lôi Nhai thành nói thật cũng không phải như vậy an ổn, dù sao tọa lạc tại đế quốc biên thủy, trị an cùng pháp luật cơ hồ là không có.

Nhưng nếu không có thâm hậu bối cảnh ở chỗ này mở cửa hàng, vẫn bán như vậy trân quý đan dược, không bị người đoạt đi vậy kì quái.

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi cần thứ gì?" Thời điểm này nhân viên cửa hàng đã đi tới hai người trước người, dò hỏi, "Nơi này có tam cấp trở xuống đan dược bán."

Ninh Phàm nghe xong, có bối cảnh cửa hàng chính là không giống nhau a! Cái gì cũng dám hướng mặt ngoài bán, tam cấp đan dược là cái gì khái niệm, cái kia ít nhất cũng phải dùng tứ phẩm Linh dược mới có thể ngưng luyện ra. Tứ phẩm Linh dược khó tìm, đại khái toàn bộ Bạch Yến Sơn cũng khó khăn đến tìm được một lượng gốc, có lẽ tại Lôi Nhai sơn mạch cái này trăm ngàn vạn trong núi lớn có lẽ có một ít tứ phẩm trở lên Linh dược.

"Ta là tới lấy đan dược đây, ta trước trận cho các người đan dược các đưa tới vài cọng Tam phẩm Linh dược Tử Văn hoa." Bạch Phượng cắt ngang nhân viên cửa hàng lời nói, nhẹ nói nói: "Lúc ấy là Giang Vạn Thủy Trường Lão đáp ứng luyện chế cho ta Tử Văn đan, nhập lại sẽ khiến ta một tháng về sau tới bắt, đây đã là một tháng."

"Cái này đến người tự mình đi Trường lão các hỏi thăm Giang trưởng lão." Nhân viên cửa hàng hướng về phía Bạch Phượng khẽ vờn tay, cho Bạch Phượng chỉ một con đường.

Bạch Phượng nhẹ gật đầu, nói ra: "Cảm ơn rồi." Nói qua liền mang theo Ninh Phàm hướng về đan dược trong các đi đến.

Vừa lúc đó nhân viên cửa hàng đem Ninh Phàm cho ngăn ngăn lại, nhìn qua Ninh Phàm cùng Bạch Phượng hai người không hiểu ánh mắt, nhân viên cửa hàng lộ ra một cái xin lỗi đáng tuổi cười cùng một cái áy náy ánh mắt nói ra: "Thật có lỗi, Giang trưởng lão thói quen là duy nhất một lần chỉ thấy một người, vì vậy người đi vào, vị này Tiểu ca chỉ có thể đứng ở bên ngoài đợi lát nữa rồi."

Nghe được nhân viên cửa hàng nói như vậy, Ninh Phàm cũng không có cưỡng cầu cái gì, nhìn xem có chút khó khăn Bạch Phượng, Ninh Phàm cười cười nói ra: "Tốt rồi, người vào đi thôi, ta ở bên ngoài chờ người thì tốt rồi, thuận tiện ta nhìn lại một chút đan dược."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng gật đầu nói: "Như vậy cũng tốt, người ở bên ngoài chờ ta trong chốc lát, rất nhanh đấy, ta đi một chút sẽ trở lại."

"Không dùng vội vả như vậy, ta cũng thuận tiện nhìn xem đan dược, nhìn xem thì tốt rồi." Ninh Phàm nói ra, cười cười, lộ ra một cái làm cho người ta ấm áp mà lại an tâm đáng tuổi cười.

Nhìn qua Bạch Phượng một người tiến vào đan dược trong các, Ninh Phàm cũng là không có lo lắng quá nhiều, tại đan dược trong các đi tới đi lui, nhân

viên cửa hàng chỉ là đi theo Ninh Phàm sau lưng, giữ vững một cái khoảng cách, lại có thể đủ trước tiên {vì:} Ninh Phàm giải đáp vấn đề.

"Các người nơi đây đan được giá cả đại khái là bao nhiêu a?" Ninh Phàm rời đi một vòng, phát hiện phía trên đều không có đánh dấu giá cả, không khỏi cảm giác được nghi hoặc.

Nhân viên cửa hàng nghe được Ninh Phàm hỏi như vậy, cười cười nói ra: "Mỗi một chủng đan được đều có được bất đồng đặc tính, nhất phẩm đan được giá cả muốn mười kim, nhị phẩm đan được tức thì muốn năm trăm kim, Tam phẩm đan được Vạn Kim thấp nhất. Nhưng mà bất đồng đan được đặc tính lại gặp tại cái giá tiền này càng thêm trên một chút, đan được phẩm cấp bất đồng giá cả cũng sẽ bất đồng. Ví dụ như hiện tại trong quầy cái này một quả Liệt Dương đan."

Nói qua, nhân viên cửa hàng đi vào trong quầy lấy ra Liệt Dương đan, nói: "Cái này một viên thuốc là bốn điểm Trường lão sông lớn vạn thủy làm cho luyện chế, cho dù chẳng qua là cấp một đan được, nhưng mà nó chủ Linh được là Lôi Nhai sơn mạch sản xuất Liệt Dương đan, không chỉ có có can trường còn có một tí Lôi thuộc tính, hiệu quả càng cường đại hơn, đặc biệt là Giang Vạn Thủy Trường Lão cô động đan được, lại để cho này cái cấp một đan được phẩm giai đạt tới trung phẩm chênh lên. Bởi vậy bình thường Liệt Dương đan bán đến mười kim, cái này một quả tức thì cần trăm kim."

Nghe được nhân viên cửa hàng lời nói này, Ninh Phàm chấn động mạnh một cái, trước mắt cái này trung phẩm Liệt Dương đan là có thể bán được trăm kim, cái kia trên tay hắn còn dư lại cái kia mấy viên Liệt Dương đan có thể mua được giá bao nhiêu cách a? ! Không nói trăm kim, chính là mua cái hơn mười hai mươi kim mình cũng là kiếm. Phải biết rằng một kim là có thể lại để cho người bình thường sinh hoạt một năm rất khá rồi, Ninh Phàm bản thân tu luyện, tiêu phí hơi chút nhiều một chút, nhưng mà hơn mười hai mươi kim hoàn toàn có thể cho Ninh Phàm rút cuộc không cần lo lắng chuyện tiền bạc chuyên tâm tu luyện.

"Ta muốn hỏi một chút, các người nơi đây thu mua đan được sao?" Ninh Phàm yếu ớt mà hỏi, sợ hãi bị cự tuyệt, lần thứ nhất cùng người khác tiến hành giao dịch.

"Đan được? Chúng ta nơi đây chỉ lấy Linh Đan, nếu người có lên đẳng cấp Linh Đan chỉ bằng bắt được chúng ta đan được các đến bán, chúng ta sẽ có chuyên môn Linh được Giám định sư giúp ngài xem xét người trong tay đan được, cho ngài một cái phù hợp giá cả." Nhân viên cửa hàng mỉm cười đáp trả Ninh Phàm lời nói, chẳng qua là cái loại này đáng tươi cười thoạt nhìn giống như một loại công thức hoá đáng tươi cười, tựa hồ một chút cũng không tin Ninh Phàm có thể xuất ra đan được.

"Ta hiện tại đã nghĩ muốn bán đan được." Ninh Phàm do do dự dự nói, tuy rằng những cái kia Liệt Dương đan đối với tu vi của mình tăng lên có trợ giúp rất lớn, cải thiện một cái người nhà sinh hoạt cũng là rất trọng yếu đấy.

"Đan được? Linh Đan? Có thể trước lấy ra cho ta nhìn một chút không?" Nhân viên cửa hàng một chút cũng không tin Ninh Phàm có thể đem đan được cho lấy ra, mang theo một chút qua loa ngữ khí nói ra.

Cái này Ninh Phàm ngược lại là nghe được nhân viên cửa hàng cái chủng loại kia làm cho người ta không thoải mái ngữ khí, không khỏi cảm giác được một tia âu hòa đạo: "Cho người xem? Người có thể xem hiểu được sao?"

"Ta đây đem Giám định sư kêu đi ra, đến lúc đó người không có đan được người nếu mà biết thì rất thê thảm đấy." Nhân viên cửa hàng đã âm thầm định đem Lôi Nhai thành đan được các phù hợp các chủ kêu đi ra xem xét, bộ dạng này các chủ thể nhưng là tính khí là cổ quái nhất, hơn nữa quyền thế to đến dọa người người. Bình thường tựa hồ không quá quân sự tình, nhưng mà hắn có tổng các thân phận, tại Lôi Nhai thành cái này một cái tiểu thành thị, thành chủ đều không xen vào hắn.

"Đi gọi, trong tay của ta có đan được." Ninh Phàm xuất ra đan được vỗ bàn một cái.

Nhân viên cửa hàng nhìn qua Ninh Phàm xuất ra chính là một cái bình thường đàn hộp gỗ, không khỏi cảm giác được khinh thường, tại đây cái cái hộp có thể có đồ vật gì đó. Bất quá nghĩ đến muốn chinh cả Ninh Phàm tâm tư, liền cũng bước nhanh làm cho người ta đi gọi phù hợp các chủ.

Nhìn qua Ninh Phàm, nhân viên cửa hàng nói ra, "Đến lúc đó phù hợp các chủ đã đến, người không có đan được kết cục nhưng là sẽ rất thảm đấy."

Cho độc giả mà nói:

Internet có vấn đề, ngày mai hai canh

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Đông Phương Các Chủ

Chương 16: Đông Phương các chủ

Chương 16: Đông Phương các chủ

Nghe được nhân viên cửa hàng lời nói này, Ninh Phàm càng là khí không đánh vừa ra tới, tức giận nói: "Nếu như ta lấy ra đan dược, ngươi lại có lời gì nói?!"

"A, liền ngươi cái dạng này còn có thể xuất ra đan dược? Nhỏ tùy tùng ngươi không có làm đi? Ngươi muốn nói là vừa mới vị tiểu thư kia có đan dược ta tin, thế nhưng là ngươi cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính ngươi, nhìn xem chính ngươi lần này bộ dáng." Nhân viên cửa hàng đem con mắt đảo một vòng, phối hợp tại làm lấy chuyện của mình.

Ninh Phàm kết nhanh mà nắm trong tay mình hộp gỗ, nhìn qua nhân viên cửa hàng, trong nội tâm sớm đã là lửa giận hừng hực, không biết từ lúc nào bắt đầu Ninh Phàm đặc biệt không thích người khác xem thường hắn cái loại cảm giác này.

"Ta khuyên ngươi a, ngươi nếu là có điểm tự mình biết rõ ngươi hay là trước đi cho thỏa đáng, đến lúc đó Phó Các Chủ đã đến, trách tội ngươi, coi như là vị tiểu thư kia là thành chủ nhà đây, cũng bảo vệ ngươi không được." Nhân viên cửa hàng hơi lấy một ít trào phúng ngữ khí nói ra, vừa mới nhân viên cửa hàng đã sớm tính đến Phó Các Chủ đã đến tới rồi.

"A, hắn đã đến tự nhiên có thể trông thấy đan dược, nhưng mà ta suy nghĩ đến cùng là cái dạng gì nữa đây lực lượng cho ngươi cảm thấy ta lấy không xuất ra đan dược, đến lúc đó ngươi nếu mà biết thì rất thâm." Ninh Phàm thần nhiên nói, nhỏ như vậy lâu la nếu như thái quá mức tích cực ngược lại mà không có chút nào ý tứ.

"Cái gì rất thâm a?" Một người trung niên nam tử thanh âm từ lâu các sau đó phát ra.

Nhân viên cửa hàng nghe được thanh âm này, thấp phần cung kính nghênh đón tiếp lấy, nhắc lên rèm, nói: "Không có gì, chẳng qua là một ít việc nhỏ."

Nghe được nhân viên cửa hàng nói như vậy, Ninh Phàm cũng không có nói cái gì nữa, vốn chỉ là muốn đem cái này Liệt Dương đan cho bán đi đổi một chút tiền mà thôi.

Nhìn qua màn cửa, chậm rãi từ bên trong đi ra một người trung niên nam tử, tóc mai lúc giữa dĩ nhiên có chút tóc trắng, một trương mặt chữ quốc cương nghị vô cùng, trên môi là hai phiến như đao kiếm bình thường chòm râu, tiến đến thời điểm còn nhẹ chọn một phần. Trên người làm lấy một kiện hoa lệ trường bào, khó trách nhân viên cửa hàng thoạt nhìn cảm thấy bản thân cũng không muốn là có được Linh Đan người, món này áo choàng tối thiểu cũng phải muốn vài kim tệ.

"Tiểu tử, chính là ngươi muốn bán Linh Đan?" Trong tiệm chỉ có Ninh Phàm một người, Phó Các Chủ quét qua liền quét đến Ninh Phàm nói, "Ngươi có biết ta là ai không? Ta là đan dược này các trú Lôi Nhai thành Phó Các Chủ Đông Phương Vân an, thời gian của ta thế nhưng là rất quý giá đấy."

"Ta biết rõ." Ninh Phàm đột nhiên mở miệng cắt ngang Đông Phương Vân an lời nói nói, "Ta chính là ra bán đan dược đấy, cũng không có những cái kia thời gian rồi đến lừa gạt ngươi." Nói qua Ninh Phàm liền đem trong tay mình hộp gỗ cho đẩy đi ra.

Nhân viên cửa hàng lờm Ninh Phàm liếc, đến bây giờ hắn còn là không cho rằng Ninh Phàm có thể lấy được ra Linh Đan, nhiều lắm là cũng chính là một ít nửa cấp Linh Đan, không đủ trình độ phẩm giai đấy, hắn rất ngạc nhiên đến lúc đó Đông Phương các chủ gặp như thế nào trừng phạt Ninh Phàm.

"Tiểu tử ngươi có chút có ý tứ a." Đông Phương Vân an mang theo một tia giọng tán thưởng nói ra, tiếp nhận Ninh Phàm hộp gỗ nhỏ, cũng không có thái quá mức để trong lòng cái này có đồ vật gì đó, rất là tùy ý mở ra, vừa nói: "Đan dược ta là thấy cũng nhiều, thăng nếu không phải cái này Lôi Nhai thành thực không có mấy người Giám định sư, cũng vàng không được ta rồi nói, vì vậy tiểu tử đừng chậm trễ thời gian của ta, nếu ta mở ra không là vật gì tốt, ngươi nhất định sẽ rất thâm đấy. Ngươi bây giờ hỏi hận lời nói, ngươi còn kịp."

Nghe lên trước mắt cái này Đông Phương Vân an lời nói, Ninh Phàm không khỏi tại trong lòng bạch nhãn Đông Phương Vân an, thầm nghĩ: "Người nọ là không phải là đầu óc có chút vấn đề, có thể tìm đến hắn bán đan dược, chẳng lẽ còn có thể cầm chút ít không nhập lưu đồ vật đến lừa gạt hắn?"

Ninh Phàm trong lòng không có nắm chắc cái này Liệt Dương đan tính là rất cao phẩm cấp, nhưng mà ít nhất so với cái kia cái gọi là Giang trường lão Liệt Dương đan tốt hơn một ít. Thật tình không biết sông lớn vạn thủy nghe được Ninh Phàm tại trong lòng lần này nhớ hắn, có thể hay không một cái lão mấu nôn trên không trung.

Ninh Phàm cười mà không nói, chẳng qua là đưa ánh mắt nhìn về phía bản thân hộp gỗ, ý bảo Đông Phương Vân an bắt nó cho mở ra.

Đông Phương Vân an bộ dáng gì nữa người đều gặp, cảm thấy Ninh Phàm tên tiểu tử này cũng rất có ý tứ đấy, không khỏi ha ha cười cười, trong lòng âm thầm cảm thấy nếu như Ninh Phàm không có lấy ra vật gì tốt đến cũng sẽ không trách tội hắn.

Nhưng mà đợi đến lúc Đông Phương Vân an đem hộp gỗ vừa mở ra, ngược lại là mãnh liệt sững sờ, biểu hiện trên mặt tại một khắc này hoàn toàn định dạng ở.

Ninh Phàm ngược lại mà không có đi chú ý Đông Phương Vân an, tự nhiên cũng không có phát hiện Đông Phương Vân an giờ phút này biểu lộ, ngược lại là nhân viên cửa hàng tại âm thầm mừng thầm, ngộ nhận là Đông Phương Vân an bị Ninh Phàm lấy ra rách rưới cho khí bối rối.

Thấy Đông Phương Vân an hồi lâu không có mở miệng nói chuyện, cũng không có phản ứng chút nào, Ninh Phàm không khỏi đem xoay chuyển ánh mắt, nhìn qua Đông Phương Vân an nói: "Như thế nào? Có vấn đề gì không?"

"Nhất định là có vấn đề a!" Nhân viên cửa hàng nhảy lên lông mi, không kiên nhẫn nói: "Nhìn qua người lấy ra đồ vật liền chưa tính là vật gì tốt, khi đến các chủ đi."

"Người cầm miệng cho ta!" Đông Phương Vân an đột nhiên vỗ bàn một cái nói ra.

Nghe được Đông Phương Vân an nói như vậy, nhân viên cửa hàng lập tức chính là cả kinh, nhắm lại miệng của mình, điểm ấy nhìn mặt mà nói chuyện bốn sự đều không có, cái kia những năm này liền không uống công bụng bít.

"Đan dược này là của người?" Đông Phương Vân an nhìn xem Ninh Phàm, trên mặt chòm râu một nhúc nhích đầy, thoát nhìn rất đúng kích động.

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nói: "Ta lấy đến đây, dĩ nhiên là của ta a."

"Người trước cùng ta tiến đến, trên lầu các rồi hãy nói." Đông Phương Vân an đem hộp gỗ một che, mang theo Ninh Phàm hướng về cây trên lầu đi đến.

Ninh Phàm đi qua nhân viên cửa hàng bên người, còn dùng lấy ánh mắt khác thường nhìn trước mắt cái tiệm này thành viên, thời điểm này nhân viên cửa hàng đã hai chân phát run đứng không vững rồi.

"Về sau ly biệt mắt chó nhìn người kém." Ninh Phàm hung hăng nói.

"Đúng, người tên là gì? Mặc kệ người tên là gì rồi, ngày mai người có thể không dùng đã đến." Đông Phương Vân an nhìn trước mắt cái tiệm này thành viên tức giận nói.

Nghe được Đông Phương Vân an lời nói này, nhân viên cửa hàng tại chỗ liền quỳ xuống nói ra: "Đông Phương các chủ! Không nên a!"

"Không nghe thấy lời của ta sao?" Đông Phương Vân an thân nhiên nói.

"Tốt rồi, Đông Phương các chủ, hần cũng không biết ta sẽ có cái này đan dược, ta xem còn là lưu lại hần đi." Ninh Phàm nhìn qua lên trước mắt cái tiệm này thành viên, trong ánh mắt lộ ra một chút không đành lòng, dù sao Ninh Phàm cũng biết tầng dưới người cảm giác, một khi đã mất đi sinh hoạt nơi phát ra vậy nhất định rất thảm.

"Được rồi, người tạm thời lưu lại, về sau phát hiện nữa có hành động như vậy, xác định không buông tha người." Đông Phương Vân an lạnh lẽ ác liệt nói, trong lời nói đột nhiên mà dẫn dắt không ít sát khí.

"Cảm ơn các chủ! Đa tạ công tử!" Nhân viên cửa hàng không khỏi hướng về hai người nói lời cảm tạ.

Nhưng mà Ninh Phàm giờ phút này rồi lại nhìn đều không có trước mắt nhân viên cửa hàng, lắc đầu cùng theo Đông Phương Vân an hướng về các trên lầu đi đến, trong lòng cũng có chút lo sợ bất an, không biết vì sao bán cái đan dược, trước mắt cái này Đông Phương các chủ còn muốn đem bản thân cho gọi là lên trên lầu đi.

"Vào đi." Đông Phương Vân an đẩy ra một phiến đại môn nói, "Nơi này là của ta đan phòng."

Ninh Phàm theo sát phía sau, phóng nhãn vừa nhìn trong phòng, chấn động mạnh một cái.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Đặc Cấp linh đan

Chương 17.: Đặc cấp Linh Đan

Chương 17.: Đặc cấp Linh Đan

Trong phòng bố trí Ninh Phàm cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua xa hoa, các loại quý báu dược liệu ở chỗ này chẳng qua là với tư cách bốn hoa mà thôi.

Liệt Dương Thảo, Tử Vân hoa...

Nhìn qua trong phòng những cái kia Linh dược, Ninh Phàm tại đầu óc của mình trong tự động đối đã thành kim tệ, liếc trông đi qua, cái này ít nhất giá trị hơn một nghìn kim đầu.

Xem hết những linh dược này, ánh mắt mới chuyển dời đến trong sảnh một cái bát tô, cái nồi lóe lên kim quang, phía dưới có một cái hơi hơi lổm hổ nhỏ, mặt trên còn có ba chân chèo chống lấy cái nồi. Không cần nghĩ, cái này bát tô chính là người ta người nhà lò luyện đan.

Bất quá Ninh Phàm không có quá để ý cái gì, bản thân cảm nồi sắt đều có thể luyện, lò đan tính là cái gì. Nếu như Ninh Phàm biết rõ cái này người ta nhà lò luyện đan giá trị hơn mười Vạn Kim, cái kia không được sợ tới mức trông mắt đều muốn bạo đi ra.

"Ngồi đi." Đông Phương Vân An chỉ chỉ một bên ghế, nói ra, "Ta đan phòng cũng chỉ có một cái ghế, tránh cho những người khác tới nơi này quấy rầy quá lâu, bình thường ta cũng không thói quen mang những người khác tới nơi này, nhưng là hôm nay mang người đến là có chút vấn đề muốn hỏi người."

Ninh Phàm nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, trong lòng có chút tâm thần bất định, không biết Đông Phương Vân An muốn cùng bản thân nói cái gì đó.

Bất quá Ninh Phàm còn là ngồi xuống, trực tiếp mà nhìn qua Đông Phương Vân An, cùng đợi hắn kể tiếp muốn nói lời nào.

"Đan dược này là nơi nào đến hay sao?" Đông Phương Vân An chậm rãi nói ra, nhưng mà trong giọng nói để lộ ra đến được chứ gấp trong lúc lơ đãng liền để lộ ra đã đến.

Ninh Phàm cho dù tuổi không lớn lắm, nhưng mà tâm tư vẫn phải có, tự nhiên hiểu được cái gì là thất phu vô tội hoài bích có tội đạo lý, gãi gãi đầu của mình nói ra: "Đây là một vị lão giả tặng cùng ta, hắn đáp ứng chờ ta Luyện Khí kỳ thời điểm thu ta làm đồ đệ."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Đông Phương Vân An vô thức sửng sốt, nói: "Thật đúng? Vị lão giả kia người còn có thể tìm được hắn sao?"

Ninh Phàm lắc đầu, nói: "Cái này ta không biết, hắn nói liền ở bên cạnh ta, đến lúc đó ta đạt tới Luyện Khí kỳ sau đó rồi hãy tới tìm ta."

Nói đến đây lời nói, Ninh Phàm đã sớm tại trong nội tâm bố trí rất lâu, thậm chí mình cũng đã tin tưởng lý do này, phàm là nói dối đem mình cho lừa gạt hắn, như vậy liền nhất định có thể lừa gạt người khác.

"Ừ." Đông Phương Vân An trong lúc nhất thời lại trầm mặc lại, Ninh Phàm cũng không tốt nói tiếp xuống dưới.

Nhìn qua Đông Phương Vân An dĩ nhiên trầm tư một đoạn thời gian, thời gian tương đối nhanh chóng Ninh Phàm, không khỏi cất ngang nói ra: "Cái này có vấn đề gì không? Vấn đề của ta đan dược có vấn đề gì? Ta chỉ là muốn đem đan dược cho bán đi."

"A?" Đông Phương Vân An từ trong trầm tư khôi phục lại, lắc đầu nói: "Không có vấn đề gì, người Linh Đan phẩm giai là đặc cấp, vì vậy ta vừa mới suy nghĩ có ai có thể luyện ra như vậy Linh Đan. Càng cho ta xem không hiểu là cái này luyện đan thủ pháp, tựa hồ là dùng một loại đặc thù luyện đan khí cụ."

A, Ninh Phàm tại thầm nghĩ trong lòng, nếu như nếu là có thể bị người phát hiện là cái gì luyện đan khí cụ vậy kì quái, mặc cho người muốn xé trời đi đều sẽ không nghĩ tới ta đây là cầm lấy nồi sắt luyện ra đây. Bất quá Đông Phương Vân An nói đây là đặc cấp Linh Đan hãy để cho Ninh Phàm chần chờ, thật không ngờ bản thân đan dược thậm chí có tốt như vậy phẩm chất.

"Ài. Đáng tiếc a, đáng tiếc." Đông Phương Vân An mở ra Ninh Phàm hộp gỗ, xuất ra Liệt Dương đan nho nhỏ quan sát, chỉ chốc lát thờ dài nói ra.

"Có cái gì đáng tiếc hay sao?" Ninh Phàm đây là thật không hiểu, không phải nói đặc cấp đan dược sao? Chẳng lẽ còn có cái gì đáng tiếc đây.

Đông Phương Vân An tựa hồ mình bạch Ninh Phàm muốn biết cái gì, chỉ vào đan dược giải thích nói ra: "Theo lý thuyết luyện chế đan dược phải có kỹ càng pha thuốc, người biết không? Người lấy ra cái này một quả Liệt Dương đan căn bản không có chú ý pha thuốc, dùng rất nhiều không hơn cấp bậc dược liệu. Thật không biết dựa theo nghiêm khắc pha thuốc, cái này đặc cấp đan dược có phải hay không còn có thể lại đột phá?"

Nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, Ninh Phàm mới biết mình lúc trước làm được là đến cỡ nào qua loa. Nhưng là trước kia cái kia hoàn cảnh, nếu không luyện ra đan dược, như vậy Ninh Thi là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Nghĩ như vậy hỏi một chút, viên thuốc này có thể bán ra bao nhiêu tiền?" Ninh Phàm yếu ớt mà hỏi thăm.

"Dùng tiền đến cân nhắc là vũ nhục cái này đan pháp." Đông Phương Vân An hơi phát có chút cá giận nói, "Nhưng mà người nếu như mang theo viên thuốc này, ta cho người cho một cái giá đi. Năm trăm kim."

"Năm trăm kim?" Ninh Phàm có chút chần chờ kinh hô, không phải là quá ít, mà là nhiều lắm, cái này đều đủ mua một quả cấp hai linh đan.

"Cái giá này, nói thật người là thua thiệt." Đông Phương Vân An chậm rãi nói, "Nhưng mà, dù sao người tới đến đan dược các, nơi đây cũng có những người khác ánh mắt, cho quá nhiều cho người, cũng sẽ đưa tới người khác ghen ghét, vì vậy ta dùng năm trăm kim đổi cho người một quả đặc cấp Liệt Dương đan."

Nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, Ninh Phàm nơi nào sẽ không nhìn được tốt, gật đầu nói: "Ta tự nhiên mình bạch."

"Còn có, nếu như lần sau người gặp vị lão giả kia, hy vọng người có thể giúp ta dẫn tiến một chút." Đông Phương Vân An nói qua lại có chút ít hưng phấn, hoàn toàn chính xác truy cầu lấy luyện đan cực hạn Đông Phương Vân An, thấy như thế luyện đan kỹ nghệ nơi nào sẽ có buông tha đạo lý.

Nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, Ninh Phàm cơ trí nhẹ gật đầu, dù sao lão giả này là mình giả thuyết đi ra đấy, cũng không có lấy một người.

"Đây là năm trăm kim" Đông Phương Vân An đưa cho Ninh Phàm một cái thẻ.

Ninh Phàm tiếp nhận nhìn qua, là để quốc thông dụng kim tệ kệt.

"Kỳ thật ngươi viên thuốc này nếu bắt được bán đấu giá trong, không biết cũng bị những cái kia luyện đan Luyện Đan Sư vồ tới bao nhiêu tiền đi." Đông Phương Vân An lơ đãng nói, "Kỳ thật ta còn là buồn bán lời tiện nghi của ngươi, đương nhiên ta đây cái tiện nghi cũng không lợi nhuận ngươi đấy, về sau có chuyện gì, tại đây Lôi Nhai trong thành, ngươi tìm đến ta, ta cũng có thể hết sức giúp ngươi."

Nghe được Đông Phương Vân An nói như thế, Ninh Phàm lại cũng là nhẹ gật đầu, kỳ thật mình cũng không có khả năng bắt được bán đấu giá đi, dù sao cái loại địa phương đó người nào cũng không biết tính an toàn có phải hay không tốt một chút. Kỳ thật hiện tại Ninh Phàm cũng cảm giác hôm nay đem đặc cấp Linh Đan lấy ra cử động thái quá mức qua loa, bắt quá đó cũng là bản thân không biết là đặc cấp Linh Đan.

"Về sau muốn vẫn có như vậy đan dược, ngươi có thể trực tiếp cầm đến cho ta." Đông Phương Vân An nói ra, đồng thời móc ra một khối kim bài nói, "Mặt này thân phận bài ngươi cất kỹ, cầm lấy mặt này bài tử, có thể tại đan dược các bát tám phần trăm, đồng thời cũng có thể trực tiếp tới gặp ta."

Ninh Phàm tiếp nhận mặt này bài tử, thấy phía trên đã viết một chữ "Thiên", cũng không hiểu là có ý gì, chẳng qua là bắt nó cho thu vào.

"Ta nghĩ ta được đi xuống trước rồi, ta phụng bồi bằng hữu của ta đến đấy, vì vậy ta còn muốn đi chờ đợi nàng, nếu nàng đi ra không phát hiện ta sẽ rất nóng vội đấy." Ninh Phàm nhìn xem không có chuyện gì khác rồi, há miệng liền nói.

"Ừ, ngươi đi đi, ta vẫn có chút việc liền không nổi nữa." Đông Phương Vân An nói.

Ninh Phàm đi đến dưới lầu, thấy nhân viên cửa hàng cẩn thận từng li từng tí nhìn mình, không khỏi lắc đầu nói: "Cái này biết rõ ta không phải gạt người đi?"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Chủ lớn thì lần Khách

Chương 18:. Điểm Đại lừa gạt khách

Chương 18:. Điểm Đại lừa gạt khách

"Nào dám, nào dám." Nhân viên cửa hàng hướng về phía Ninh Phàm cúi đầu khom lưng nói: "Là nhỏ có mắt không trông, công tử nhân từ đại đức buông tha nhỏ nhỏ, nhỏ nhỏ ở đâu còn dám xem nhẹ công tử, là tại hạ sai, nhìn qua công tử tha thứ."

Ninh Phàm lắc đầu nói: "Trong nội tâm của ta không có gì không thoải mái đấy, vốn ngươi là bằng quần áo nhìn người, ta mặc cái này thân vốn cũng không phải là cái gì công tử cách ăn mặc, hơn nữa ta vốn không phải là công tử, một kẻ nhỏ dân mà thôi."

"Tại Hạ không dám." Nhân viên cửa hàng giờ phút này đã là đầu đầy mồ hôi rồi, nhìn qua Ninh Phàm trong ánh mắt tràn ngập lấy hoảng sợ.

"Đừng sợ, lúc trước ta không để cho Đông Phương các chủ sa thải ngươi, dĩ nhiên là không có trách tội ngươi, cái kia không giải quyết được vấn đề, chẳng qua là hy vọng về sau ngươi có thể hảo hảo đối xử mọi người, dù sao không phải là mỗi người đều là ta như vậy đấy." Ninh Phàm nói qua, bắt tay một lưng, nhiều năm qua bị người ức hiếp Ninh Phàm trong nội tâm dĩ nhiên là có một cột thước đo, đối với tại người bên cạnh mình đặc biệt để ý, bản thân ngược lại mà không có quá để ý.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, nhân viên cửa hàng hướng về phía Ninh Phàm cúi đầu khom lưng, cho Ninh Phàm lên một ly trà.

"Nơi đây Giang Vạn Thủy Trường Lão rất khó gặp? Như thế nào đồng bạn của ta đi lâu như vậy đều chưa có trở về?" Ninh Phàm lúc trước nói lâu như vậy cũng có chút khát, nâng chung trà lên nhẹ nhàng thổi lướt nhẹ qua lấy nước trà, lơ đãng mà hỏi.

"Giang Vạn Thủy Trường Lão tại đan dược các địa vị là gần với Đông Phương các chủ, vì vậy rất nhiều chuyện chúng ta những thứ này làm nhân viên cửa hàng cũng không hiểu, nhưng mà Giang Vạn Thủy Trường Lão sự vật hoặc nhiều hoặc ít hơi nhiều, hơn nữa lúc trước vị tiểu thư kia bảo là muốn Giang

Vạn Thủy Trường Lão luyện đan, chỉ sợ..." Nói qua nhân viên cửa hàng thanh âm càng phát ra nhỏ giọng...mà bắt đầu, đi đến Ninh Phàm bên người, dân Ninh Phàm bên tai nói ra, "Giang Vạn Thủy Trường Lão thường xuyên gặp tham ô người khác được liệu, vì vậy chỉ sợ lúc trước tiểu thư Linh được sẽ bị tham ô rồi."

Nghe được nhân viên cửa hàng nói như vậy, Ninh Phàm chén trà trong tay phiêu dật đi ra hương trà đều bị Ninh Phàm làm cho không để mắt đến, cho dù hiện tại Bạch Phượng tu vi so với bản thân muốn cao hơn nhiều, nhưng Ninh Phàm từ đầu đến cuối đều đem Bạch Phượng coi như muối muối của mình, cho dù những năm này không có như thế nào cùng Bạch Phượng kết giao, nhưng mà tại qua năm tháng, cùng với bây giờ đối với tại Bạch Phượng bảo hộ Ninh Phàm cũng không ít qua.

"Người nói cái gì!" Ninh Phàm cắn răng nói ra, giờ này khắc này đã nghĩ chỗ xung yếu đến hậu viện đi tìm cái kia cái gọi là Giang Vạn Thủy đi ra.

"Đây chẳng qua là đang dưới trong lúc lơ đãng nghe thấy người khác theo như lời, đảm đương không nổi thực." Nhân viên cửa hàng nhìn qua Ninh Phàm như thế phần nộ, cũng là hơi chút bị kinh hãi đã đến, không khỏi nói ra, "Công tử ngàn vạn đừng xúc động, nơi này là đan dược các, bối cảnh thâm hậu đến nỗi ngay cả Lôi Nhai thành thành chủ đều không thể trêu vào."

Nghe được nhân viên cửa hàng nói như vậy, Ninh Phàm hơi chút tĩnh lặng tâm, nhưng mà còn là lo lắng Bạch Phượng, nói ra: "Ta đây chờ một chút, người giúp ta đi xem như thế nào?"

"Không! Điều đó không có khả năng!" Đột nhiên tại cửa hàng đằng sau liền truyền đến Bạch Phượng thanh âm, thanh âm bén nhọn mang theo một ít tuyệt vọng phần nộ, nghe được Ninh Phàm trong lòng chính là cả kinh, vội vàng hướng đằng sau mà đi.

"Phượng Nhi! Làm sao vậy? !" Ninh Phàm nhếch lên màn cửa, chỉ thấy đến Bạch Phượng bị mấy người dùng đến côn gỗ phụ giúp hướng về trong đại sảnh đi ra.

"Bọn hần... Bọn hần... Bọn hần nếu dám ta đi ra ngoài." Bạch Phượng thấy Ninh Phàm xuất hiện, bắt lực tâm thoáng cái đã tìm được dựa vào, vội vàng nương đến Ninh Phàm bên người.

"Vị tiểu thư này, xấu hổ, Giang trưởng lão mời người bây giờ liền rời đi đan dược các." Một cái cầm trong tay côn gỗ trắng hán nghiêm nghị nói ra.

"Các người Giang Vạn Thủy Trường Lão đem của ta vài cọng Tử Vân hoa luyện chế đến chỉ còn lại có cuối cùng một cây rồi, cầm lấy cái này một cây Tử Vân hoa nói cho ta biết nói những cái kia đều luyện chế đã thất bại, liền được mẫu vận đều không có nhìn thấy." Bạch Phượng chống nạnh, bắt lực nói ra.

Bốn đại hán nghe được Bạch Phượng nói như vậy, chút nào đều không có đi để ý tới Bạch Phượng, cầm trong tay côn gỗ hướng về Bạch Phượng liền kích đánh qua, một bên còn nói nói: "Giang trưởng lão cho người ly khai, người liền rời đi! Nếu không đánh chết người đều không coi vào đâu!"

"Ta đây ngược lại muốn nhìn các người có thể như thế nào đây?" Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng nói như vậy, hơn nữa lúc trước nhân viên cửa hàng lời nói, làm sao không biết xảy ra chuyện gì bộ dạng sự tình.

Hai tay nắm tay, hồn lực bám vào tại hai tay của mình lên, hướng về côn gỗ liền mãnh liệt đụng đánh tới.

Phịch một tiếng, mảnh gỗ vụn văng khắp nơi.

Côn gỗ vốn không phải là cái gì vũ khí tốt nhất, bốn cái đuổi người đại hán cũng chỉ là Luyện Thể tam cấp mà thôi, so với Ninh Phàm Luyện Thể tứ cấp còn muốn rất kém nhiều.

Trong lúc nhất thời Ninh Phàm cũng không có nghĩ qua muốn thu ở quyền thế, hướng về kia bốn đại hán đụng đánh tới.

Lúc trước bốn người kia cũng không có nghĩ qua có người lại vẫn đuổi đánh trả, cũng không có nghĩ qua đánh trả người thực lực còn mạnh hơn qua bản thân, chút nào phòng bị đều không có, trực tiếp bị phá khai rồi.

"Ninh Phàm! Người gây tai họa rồi!" Bạch Phượng thời điểm này không có lo lắng mặt khác, lớn tiếng mà lại hoảng sợ nói ra, "Người đi mau, người đi mau, đan dược các người chúng ta không thể trêu vào, người chạy trước, có chuyện gì ta tới giúp người vượt qua."

"Các người... Các người một người đều đi không được!" Đại hán té trên mặt đất, khóe miệng còn treo một tia vết máu, không biết là bị chấn ra nội thương còn là răng cửa mất mấy viên, hung dữ mà hướng về phía Ninh Phàm cùng Bạch Phượng một đoàn người nói ra.

Ninh Phàm đi lên chính là một cước dẫm lên cái này nói chuyện đại hán trên miệng, dùng sức một cọ sát, không biết mài đi mất bao nhiêu da thịt, hung hăng nói: "Người nói nhảm nhiều lắm."

Nói qua Ninh Phàm lại quay đầu nhìn xem Bạch Phượng, thu hồi lúc trước lạnh lùng cùng nghiêm khắc, trong ánh mắt để lộ ra một tia âm áp cùng bình tĩnh nói ra: "Tin tưởng ta, chúng ta đều không có chuyện gì đấy, nơi đây giao cho ta xử lý tốt sao?"

"Không, người không biết, Ninh Phàm người không biết bọn hần đan dược các tại rầm rộ đế quốc thực lực đến cỡ nào khổng lồ, người chạy đến đâu trong đều bị bắt trở lại đấy." Bạch Phượng đã ở vào hoảng sợ bên trong rồi, thấy Ninh Phàm động thủ, không khỏi động thủ vẫn đem đối phương cho đánh thành lần này bộ dáng.

Lẽ ra thực lực, Bạch Phượng mạnh hơn so với Ninh Phàm quá nhiều, nhưng mà Bạch Phượng chậm chạp không dám động thủ chính là bản khoản đối

phương là đan dược các người, căn bản không dám đánh trả, chỉ có thể đủ ngôn ngữ của mình đến án đây hết thấy.

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm thấy nằm trên mặt đất mấy người còn muốn đang nói gì đó, tiến lên chính là ba chân đem trên mặt đất người cho đưa đến một bên, mới vừa nói nói: "Ta nói, không cần lo lắng, người ta Điểm Đại lừa gạt khách, ta cũng không tin trên cái thế giới này còn không có nói rõ lý lẽ địa phương."

"Không cần thối lại, trên cái thế giới này ta nói đúng là để ý, đan dược các chính là để ý, người nói ta Điểm Đại lừa gạt khách, ta nói người là tại phi báng vì vậy ta sẽ cho người trả giá thật nhiều đấy." Đột nhiên từ bên trong phòng lộ ra một cái trầm trọng thanh âm, mãnh liệt phòng cửa bị đẩy ra, đi ra một thân ảnh, nhìn nhìn mà người trên, lại nói, "Đã thương nhiều người như vậy, cái cửa này người hôm nay phải không dùng đi ra ngoài!" Nói qua mãnh liệt ngẩng đầu, ánh mắt ngưng liệt, tựa hồ lóe ra một đạo hàn mang.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Cường địch bức bách

Chương 19:. Cường địch bức bách

Chương 19:. Cường địch bức bách

Nhìn qua lên trước mặt Giang Vạn Thủy, một đầu đen nhánh tóc, nhưng mà trên mặt nếp uốn rồi lại không che giấu được năm tháng dấu vết, khoe miệng lúc giữa hiện lên một chút giao hoạt cùng gian trá, tựa hồ như nói chân lý liên tại chỗ của hắn.

Một thân hoa lệ trường bào, màu đỏ thắm sắc thái đem toàn bộ người nâng nổi bật lên mặt mày hồng hào, ở phía sau hắn vẫn cùng theo một cái áo lam nam tử, mỗi son thờ khê, nam sinh nữ tướng, tựa như mọi người đồng đội chuồng nuôi tiểu bạch kiểm bình thường.

"Vẫn không có nghe rõ?" Cái kia áo lam nam tử đột nhiên mở miệng nói ra, "Sự phụ ta đã sớm cho người đã đi ra, người còn có nhiều lời như vậy, hiện tại đã thương ta đan dược các người, muốn muốn ly khai cũng là khó khăn!"

"Hừ! Người của các người như thế ngang ngược, chẳng lẽ còn không thể cho chúng ta tự vệ sao?" Bạch Phượng thời điểm này thấy tình cảnh dĩ nhiên là lần này bộ dáng, đứng dậy đem Ninh Phàm cho chắn phía sau của mình.

"Tự vệ? Người tự an ủi một cái cho ta xem một chút?" Áo lam nam tử đột nhiên về mặt dâm cười nói, "Nếu không người lưu lại, người nam này ta đây có thể cho sự phụ làm chủ thả hắn ly khai."

"Dâm tặc!" Bạch Phượng thẹn thùng đến nghiêm nghị gào to.

Ninh Phàm cũng là phần nộ muôn phần, về phía trước một cái bay đập, cũng bất chấp đối thủ thực lực mạnh còn là yếu, một tay nắm móng vuốt, hướng về áo lam nam tử chộp tới.

Nhìn qua Ninh Phàm hướng về bản thân chộp tới, áo lam nam tử một chút lo lắng đều không có, chỉ có một lè mỉm cười nhìn Ninh Phàm.

"Người dám!" Ngay tại Ninh Phàm muốn tiếp cận áo lam nam tử thời điểm, Giang Vạn Thủy một tiếng gào to, tay phải vung lên, một hồi hồn lực mặc thân thể mà ra, chạy Ninh Phàm đi.

Vốn lại đột nhiên, theo lý thuyết Ninh Phàm khó có thể tránh đi, có thể Ninh Phàm tinh thần lực của mình đã đề cao đến một cái rất cường đại cảnh giới, hơn nữa Giang Vạn Thủy không có chút nào che giấu thủ đoạn của mình, lập tức Ninh Phàm chính là một cái né tránh, tránh thoát Giang Vạn Thủy một kích này.

"Luyện Khí đỉnh cao." Ninh Phàm giờ phút này thân thể của mình đều đang run rẩy, mới vừa tới đến thái quá mức hoảng sợ, kém một điểm bản thân liền thân vẫn tại chỗ.

"Điểm ấy thủ đoạn người cảm thấy người có thể xúc phạm tới ta?" Giờ phút này áo lam nam tử nhưng là ha ha cười nói, "Ta Giang Phong có tốt như vậy đối phó?" Nói qua chấn động mạnh một cái, hồn lực nhập vào cơ thể mà ra, nói ra: "Luyện Khí cấp một, mặc dù có điểm thấp, nhưng mà đối phó người là dư xài."

Thấy lần này tình cảnh, Bạch Phượng là khê run lên, không khỏi cảm giác được một tia tuyệt vọng, nhìn qua Ninh Phàm nói: "Hôm nay là ta liên lụy người rồi."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm nhẹ khẽ vuốt một cái Bạch Phượng bàn tay nhỏ bé cánh tay, cảm giác được phía trên mềm yếu, nhưng lúc này cũng không phải để trong lòng những điều này thời điểm, an ủi: "Người là của ta đánh chính là, Giang Vạn Thủy lão tặc cũng là mắng đấy, có cái gì liền hướng về phía ta đến nha."

Nói qua Ninh Phàm mang thâm ý hướng về phía Giang Vạn Thủy cùng Giang Phong chính là bí hiểm cười cười, nói: "Có cái gì để lại ngựa tới đây, ta tất cả đều."

Lúc trước Ninh Phàm xuất thủ thời điểm, Giang Vạn Thủy cũng đã nhìn thấu Ninh Phàm tu vi, lắc đầu đi về phía trước hai bước nói ra: "Ta muốn nhìn người một cái Luyện Thể tứ cấp tiểu tử có bản lĩnh gì, đến lúc đó ta muốn cho người muốn sống không được muốn chết không xong, muốn người hối hận đi vào trên cái thể giới này đầu thai trở thành một người."

"Ta đây ngược lại muốn nhìn." Ninh Phàm một vòng cái mũi nói, "Người mờ ám người khác Linh được vẫn như vậy ngôn từ chính nghĩa, về mặt nguy quân tử qua đức, ra về đạo mạo, lần này bộ dáng có thể có làm cho người ta muốn sống không được muốn chết không xong thủ đoạn tiểu nhân tự nhiên cũng không tính ngoài ý muốn."

"Người có chứng cứ gì! Ít tới nơi này phi báng sư phụ của ta!" Giang Phong chỉ vào Ninh Phàm lạnh lùng nói.

"Sư phụ? Ta xem là phụ thân của người đi?" Bạch Phượng thời điểm này đột nhiên mở miệng nghiêm nghị nói ra, lúc trước chẳng qua là bị đan được các ba chữ đề đến có chút không ngẩng đầu được lên, giờ phút này thấy Ninh Phàm đã lần này không sao, Bạch Phượng liền cũng không có thái quá mức quan tâm.

"A, ta xem cũng thể." Ninh Phàm thời điểm này ở một bên lặng yên bỏ sung đao.

Nghe được Ninh Phàm cùng Bạch Phượng nói như vậy, Giang Phong mãnh liệt chính là một cái bay đập, bàn tay làm đao, một đao hướng về Ninh Phàm trực tiếp bổ tới.

Cổ tay chặt mang theo hồn lực, nghiêm nhiên hóa thành một đạo lợi hại đao phong, sát bốn phía không khí tất cả đều tránh tản ra đi, Ninh Phàm giờ phút này cũng cảm thấy cường đại hồn lực thẳng đến lấy bản thân mà đến, sát khí mười phần tập trung vào thân thể của mình bốn phía.

Giờ phút này Ninh Phàm cũng biết đối phương tựa hồ thật sự nổi giận, nhưng mà đối với Ninh Phàm mà nói cũng cũng không tính là chuyện gì xấu, một cái rút lui bước hướng về một bên mà đi.

"Chạy đi đâu?" Giang Phong cũng không phải là cái gì quả hồng mềm, thấy Ninh Phàm hướng về một bên tránh đi, cổ tay chặt hóa móng vuốt, như là ung trào bình thường, nhiều sợi gân xanh nhô lên, độ mạnh yếu phát đã đến cực hạn, hướng về Ninh Phàm chính là một trào quét ngang qua.

Ninh Phàm cảm giác được hồn lực chấn động, vội vàng nhảy lên, trên không trung chính là một cái xoay quanh, chưa rơi xuống đất, chỉ nghe một hồi nổ mạnh, sau lưng một tảng đá lớn nổ bễ ra, Tiểu Thạch Đầu tại trong đình viện tứ tán.

Giờ phút này, Ninh Phàm không dám có chút lười biếng, tự nhiên cũng không dám quay đầu lại nhìn khối dĩ nhiên bị Giang Phong ở phía xa cầm ra đến năm cái vết cào, một tảng đá lớn tồn tại lưu lại chỉ còn lại cuối cùng điểm này cái bệ rồi.

"Ninh Phàm!" Bạch Phượng lo lắng la lên Ninh Phàm tên, thấy Ninh Phàm vừa mới tránh thoát một kích kia, không khỏi thanh thế lại trầm thấp xuống nói, "Cẩn thận một chút..."

"Sư phụ ta chỉ là của ta dưỡng phụ mà thôi, người đừng vội tại trong lời nói để nhục sư phụ ta!" Giang Phong hất lên bản thân áo lam, tóc dài bãi xuống, ra về tiêu sái nói, "Các người còn là chém đầu đi."

Ninh Phàm giờ phút này mặc dù có chút chật vật, nhưng là không mất phong độ, thấy Giang Phong như thế nói, không khỏi nói ra: "Các người cho là mình ý vào bản thân có thực lực cùng thể lực là có thể muốn làm gì thì làm!"

"Ta chính là hôm nay giết người, cũng không ai có thể nói cái gì." Giang Vạn Thủy không có tiếp Ninh Phàm lời nói, chẳng qua là lạnh lùng nhìn xem Ninh Phàm, đột nhiên lạnh lùng cười nói: "Người thiếu niên, ta nghĩ người có chút nhớ nhưng hơn nhiều, cái thể giới này không có gì muốn làm gì thì làm sự tình, có chỉ là của ta thực lực so với người còn mạnh hơn, quyền nói chuyện so với người nhiều, người phản kháng không được."

"Người!" Ninh Phàm nắm chặt nắm đấm, lại không biết nói cái gì đó mới tốt.

"Người quả thật là mờ ám của ta Linh được? !" Bạch Phượng nhìn qua Giang Vạn Thủy hung hăng nói ra. Lúc trước Bạch Phượng nói được Tam phẩm Linh được tựa hồ rất dễ dàng tới tay, nhưng mà đó cũng là Bạch Phượng tìm lượt Bạch Yến Sơn mới lấy được.

"A, ta đan được các có là vô tận Linh được, ta muốn người đan được lại có thể có gì hữu dụng đâu?" Giang Vạn Thủy hai tay một vũng rất là không sao cả nói.

"Ta nghĩ, là vì người vậy liền thích hợp nhi tử Giang Phong đi." Ninh Phàm thập phần không sao cả nói, ngôn ngữ đậm mạc, nhưng là đánh trúng sự thật chân tướng bình thường lời nói.

"Muốn chết!" Giang Vạn Thủy một tiếng quát chói tai, mang theo cuồng bạo hồn lực hướng về Ninh Phàm liền bay thoáng qua, bàn tay nắm ngón tay thành chộp, móng vuốt gió lẳng lẹ ác liệt, điên cuồng thổi mạnh giữa không trung thể khí.

Bốn phía lá cây cũng nhao nhao bị cái này trận cuồng bạo khí lưu cho thổi rơi, Ninh Phàm không ngần tóc cũng đã tung bay, đồ lên hai mắt hung dữ mà nhìn Giang Vạn Thủy, nghiêm nghị quát: "Chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Cuối cùng một gốc

Chương 20:. Cuối cùng một cây

Chương 20:. Cuối cùng một cây

"Ninh Phàm!" Bạch Phượng thấy Ninh Phàm cũng dám cùng một cái Luyện Khí đỉnh cao tu sĩ chiến đấu, không khỏi hô to lên tiếng.

Nhưng mà Ninh Phàm giờ phút này hết sức chăm chú tại Giang Vạn Thủy trên người, Bạch Phượng nói cái gì đó cũng nhập lại không có nghe thấy, trong óc toàn bộ đều là chiến! Chiến! Chiến!

"Đi tìm chết!" Ninh Phàm dữ tợn lấy mặt mũi của mình, trong tay năm ngón tay dĩ nhiên nắm chặt nắm đấm, Nam Độ Quyền tại Ninh Phàm trên người đạt đến lớn nhất hiệu quả.

"Độ Nhân! Độ Kỳ! Độ Sinh Tử! Nam Độ!" Ninh Phàm cảm thụ được Giang Vạn Thủy mang đến áp lực, cản bờ môi của mình mãnh liệt về phía trước một kích.

"Thằng nhãi ranh nguoi dám!" Giang Vạn Thủy một tiếng hét to, mãnh liệt cách không chính là một trào, móng vuốt gió lăng lệ ác liệt mang theo một tia không hiểu màu sắc trên không trung bay múa.

Mãnh liệt hai cổ hồn lực trên không trung va chạm ra, chướng mắt ánh sáng bắn ra làm cho người ta ánh mắt có chút thấy đau, đỉnh viện cây cối nhao nhao rơi xuống lá cây, lạnh rung sát khí làm cho người ta không dám phát ra tiếng.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trong đỉnh viện yên tĩnh thần kỳ, có chỉ có các loại tiếng hơi thở.

Giang Phong ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đến Ninh Phàm nửa ngồi ở một bên, tay phải chống đất trước mặt, từng ngụm từng ngụm phun máu tươi.

Mà bên kia Giang Vạn Thủy chấp tay sau lưng đứng tại nguyên chỗ, dùng những người khác nhìn không thấy góc độ âm thầm xoa xoa ngón tay của mình, vừa mới Ninh Phàm một kích kia lại cũng lại đề cho Giang Vạn Thủy ngón tay bị chấn động càng phát ra đau nhức.

"Ninh Phàm!" Bạch Phượng sốt ruột hô lớn, nhanh chóng hướng phía Ninh Phàm chạy vội qua.

Nhưng mà Giang Phong động tác nhanh hơn, Bạch Phượng còn không có động thời điểm, Giang Phong dĩ nhiên hướng về Ninh Phàm bay đập qua, năm ngón tay thành chộp, hướng về Ninh Phàm yết hầu khóa tới.

"Nguoi dám!" Bạch Phượng tay nắm lạnh lẽ, sớm đã thấy Giang Phong lần này với tư cách, nhanh chóng đem bên cạnh mình hộp gỗ ném tới.

Giang Phong nhìn qua có bất minh phi hành vật bay về phía bản thân, một cái xoay quanh, trên không trung lại hướng về một bên bay đi, giờ phút này đã sai sót đánh chết Ninh Phàm cơ hội tốt nhất rồi.

Bạch Phượng vịn Ninh Phàm, mang theo phần nộ ánh mắt nhìn qua Giang Phong nói: "Không nghĩ tới tâm tư của nguoi dĩ nhiên là như thế ác độc."

"A, dài cây cỏ chưa trừ diệt cội." Giang Phong khinh miệt cười, một móng vuốt đột nhiên xuất hiện hướng về Bạch Phượng mà đi.

Bạch Phượng tự nhiên cũng đề đó Giang Phong chiêu thức ấy, một chưởng liền kích đánh vào Giang Phong cánh tay, mượn lực bắn ra Giang Phong bàn tay, nhưng mà điều này cũng làm cho Bạch Phượng cũng không hơn gì, dù sao Giang Phong cũng là Luyện Khí cấp một, phạm là qua một cái khám thực lực liền một trời một vực.

"Bạch... Bạch Phượng..." Ninh Phàm thờ hồn hèn nói ra, "Không nên cùng hần đây đưa, nhanh chóng thoái lui, ta có biện pháp."

Lúc này Ninh Phàm đã đem ôn ngọc cho đặt ở lòng bàn tay của mình bên trong, nho nhỏ cảm thụ được cái này một cổ dòng nước ấm trong thân thể của

mình lưu chuyển, trong lúc nhất thời trên người sở thụ nội thương nhưng là tốt rồi bảy tám phần.

Thế nhưng là thời điểm này Bạch Phượng ở đâu còn có thể nghe được tiến Ninh Phàm lời nói, một bên dùng đến chương pháp đang cùng Giang Phong du đấu, vừa nghĩ như thế nào mới có thể đánh bại Giang Phong.

Nhưng mà Giang Phong lại có vẻ càng nhẹ nhõm, nhân nhả đạo chơi bình thường ứng đối Bạch Phượng công kích. Vốn Bạch Phượng cùng Giang Phong đẳng cấp còn kém đi một tí, giờ này khắc này phần nộ Bạch Phượng càng là tổn thương không được Giang Phong một phần một chút nào.

Thấy lần này tình cảnh, Ninh Phàm cũng không hề lo lắng thương thế của mình, tổn thương mới vừa vận tốt rồi bảy thành, mãnh liệt một lần phát lực về phía trước một cái bay đập, nhanh chóng gia nhập chiến cuộc.

Trong lòng bàn tay nắm ôn ngọc, càng làm toàn thân hồn lực hướng về tay phải của mình tập trung, một phát, mãnh liệt chính là Nam Độ Quyền đánh ra, một quyền đánh vào Giang Phong móng vuốt trên. Lại là một kích cứng đối cứng, Giang Phong mãnh liệt bị Ninh Phàm một kích cho đánh tới một bên.

Thừa cơ Ninh Phàm kéo một phát Bạch Phượng, từ chiến trong cục lui đi ra, lại là mãnh liệt một ngụm máu tươi nôn trên mặt đất.

Cứng đối cứng, nhất thời không có chuẩn bị Giang Phong không nịnh nọt, nhưng mà thực lực chênh lệch không biết bao nhiêu Ninh Phàm bị thương càng thêm nghiêm trọng. Lúc trước thương thế vốn cũng không có tốt, lần này càng thêm là tổn thương càng thêm tổn thương, thực lực nghiêm trọng bị thương.

"Chúng ta... Chúng ta đánh không lại bọn hán." Ninh Phàm trầm thấp thanh âm nói thẳm nói nói, "Chúng ta không nên cùng bọn hán liều mạng."

"Thế nhưng là, thế nhưng là ngươi bây giờ thân thể?" Bạch Phượng bị Ninh Phàm kéo ra, từ phần nộ bên trong đi ra cũng biết mình vừa mới là đến cỡ nào không lý trí, thế nhưng là như trước vẫn đang lo lắng Ninh Phàm có hay không có thể cam đoan hán an nguy của mình.

Ninh Phàm lắc đầu, có tình đem Ngọc Bài thời điểm nói với Bạch Phượng, nhưng mà hiện tại cũng không phải một cái thời cơ tốt, bởi vậy cũng chỉ có thể đủ bảo trì trầm mặc.

"Ngươi lưu lại, ta có thể thả hán đi." Thời điểm này Giang Phong hướng về phía Bạch Phượng chính là vẻ mặt cười dâm đãng, cười đến lại để cho Bạch Phượng càng phát ra cảm thấy buồn nôn.

"Ngươi suy nghĩ nhiều, mạng của ta không cần bắt luận kẻ nào đến chỉ phối, không phải là ngươi nói sẽ khiến ta sống thì sống, sẽ khiến ta chết thì chết đấy." Ninh Phàm nhìn qua Giang Phong, rất là lạnh nhạt nói.

"Ta đây muốn nhìn ngươi có thể đi hay không ra đan dược này các?" Giang Phong cười ha ha.

"Đan dược này các cũng không phải ngươi mở đấy, ta có đi hay không đi ra ngoài mắc mớ gì đến chuyện của ngươi." Ninh Phàm thần nhiên nói.

"Nhưng mà lão phu cho ngươi sống thì sống, cho ngươi chết thì chết." Giang Vạn Thủy thời điểm này đứng ở Giang Phong sau lưng, dùng đến một loại thập phần khí phách ngữ khí nói ra, "Tóm lại nghe lời có lẽ có một đường sinh cơ."

"Chẳng lẽ quả thật các ngươi đan dược các là như thế bá đạo sao?" Bạch Phượng thời điểm này cũng là khí không đánh một chỗ đến.

"Ai nói chúng ta đan dược các như thế bá đạo?" Đột nhiên từ màn cửa chỗ truyền ra một thanh âm, mọi người đem xoay chuyển ánh mắt, lại phát hiện là Đông Phương Vân An từ màn cửa chỗ đi ra nói, "Ta đan dược các đứng các mới bắt đầu liền chú ý chính là một chữ thành. Giang Vạn Thủy! Ngươi nói cho ta biết là chuyện gì xảy ra?!"

Thấy Đông Phương Vân An thứ nhất, lại nhìn đi theo phía sau nhân viên cửa hàng, Ninh Phàm nhưng cũng là âm thầm đã minh bạch mấy thứ gì đó, không khỏi cảm giác mình lúc trước buông tha nhân viên cửa hàng là làm một cái lựa chọn sáng suốt, mà nhìn thấy Đông Phương Vân An cũng là âm thầm an tâm xuống, tuy nói Đông Phương Vân An không có tới có thể xuất ra cái kia trước mặt kim bài, nhưng mà ai biết cái này Giang Vạn Thủy cùng Giang Phong hai người có nhận hay không tám bảng này, nếu không đã chết cũng không có nói đề ý đi.

Nhưng mà Giang Vạn Thủy nhìn thấy là Đông Phương Vân An cũng là tròn tròn mắt, chỉ chỉ ngô ngô không biết nói cái gì cho phải, chuyện của hán trên cơ bản tại đan dược này trong các không có ai biết, nhiều lắm thì ngộ nhận là luyện đan đã thất bại, hướng hồ có đôi khi bản thân tâm tình tốt còn có thể làm cho người ta một ít đan dược, dĩ nhiên là không có người hoài nghi. Nhưng là bây giờ Đông Phương Vân An đã đến, đến lúc đó một kiểm tra được mấu vụn vậy liền cái gì đều lộ bộ mặt thật rồi.

Giang Vạn Thủy nói không nên lời, thế nhưng là không có nghĩa là không có ai biết, Bạch Phượng mang theo một tia thanh âm nức nở cùng Đông Phương Vân An đầu đuôi gốc ngọn nói.

Nghe xong Bạch Phượng lời nói, Đông Phương Vân An mở to hai mắt nhìn nói ra: "Giang Vạn Thủy ngươi cũng được a! Ba gốc Tử Vân hoa, ngươi chính là lãng phí hết một cây cũng không có vấn đề, thế nhưng là ngươi hợp với hai gốc ba gốc đều thất bại, ngươi còn là một tam cấp Luyện Đan Sư sao?"

"Ta... Ta..." Giang Vạn Thủy cũng không biết nói cái gì đó mới tốt, chỉ có thể đủ chỉ chỉ ngô ngô.

"Còn có Tử Vân hoa sao?" Đông Phương Vân An thành linh mà hỏi.

"Còn có một gốc." Giang Phong kịp thời trả lời đến.

Đồng Phương Vân An nhất thời có chút đau đầu nói: "Cái gì! Còn có cuối cùng một cây rồi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Luyện Tử Vân Đan

Chương 21.: Luyện Tử Vân đan

Chương 21.: Luyện Tử Vân đan

Ninh Phàm trong lòng biết Giang Phong Giang Vạn Thủy nhất định vẫn có lưu Tử Vân hoa, thế nhưng là lúc này không có chứng cứ cũng không tốt nói cái gì đó, chỉ có thể đủ như vậy nhìn xem Đồng Phương Vân An nhìn Đồng Phương Vân An xử lý như thế nào chuyện này.

Chỉ thấy đến Đồng Phương Vân An nhú mày, nhìn nhìn Giang Vạn Thủy lại nhìn một chút Bạch Phượng, cuối cùng đưa ánh mắt ngừng lưu tại Ninh Phàm trên người, chậm chậm nói: "Cái này gốc Tử Vân hoa ta đến luyện chế, nhưng mà ta không thể cam đoan có thể luyện ra Tử Vân đan."

Nghe được Đồng Phương Vân An nói như vậy nói, Ninh Phàm không khỏi nhú mày, trầm nghĩ trong lòng bản thân tùy tiện liền luyện ra Liệt Dương đan, sao thì một cái Phó Các Chủ vẫn không cách nào cam đoan có thể luyện ra Tử Vân đan, có thể Ninh Phàm lúc này cũng không có nói ra đến.

Bất quá luyện đan khó khăn Ninh Phàm tự nhiên là không có thể nghiệm qua, bởi vậy liền đem luyện đan cho nghĩ đến có chút nhẹ nhõm rồi.

"Đa tạ Đồng Phương các chủ, tiểu nữ chỉ là muốn lấy một cái công bằng mà thôi, cái này Giang trưởng lão thị phi chẳng phân biệt được, thậm chí đều muốn đưa ta cùng Ninh Phàm vào chỗ chết, không biết đối với cái này lần có gì nói rõ?" Bạch Phượng đau lòng nhìn xem Ninh Phàm, nhú mày mang theo một chút lẳng lơ ác liệt dùng đến lợi hại ngữ khí nói ra.

Đồng Phương Vân An nhìn xem Ninh Phàm vết máu trên người, cùng với trên mặt đất những cái kia loang lổ điểm đỏ, không khỏi nội tâm cười khổ, chỉ có thể đủ lắc đầu, việc này đích xác là chính mình lần không chiếm được ý, đầu phải nói: "Ninh công tử thương thế ta sẽ dành cho ba miếng cấp một đan được đi trị liệu, về phần Giang Vạn Thủy Trường Lão sự tình, chỉ có thể đủ nói hấn thẹn quá hoá giận, dù sao luyện đan thành công cũng có thất bại, hơi không chú ý đan được sẽ luyện hỏng, đây là khó tránh khỏi sự tình."

Nghe được Đồng Phương Vân An giải thích, một bên Ninh Phàm khí không đánh một chỗ, nói: "Tại sao có thể nói thành công có thất bại đây? Giang Vạn Thủy hấn có chứng cứ gì lấy ra chứng minh bản thân không có che giấu dưới những linh dược này đâu."

Nghe được Ninh Phàm lời nói, Giang Vạn Thủy khinh miệt nói: "Ngươi cũng không nhìn một chút lão phu thân phận gì, cái này tiểu hài tử gia gia chính là không hiểu chuyện, ta sẽ che giấu ngươi cái kia một chút Linh dược sao? Ta nghĩ muốn bao nhiêu Linh dược, tự nhiên có người cho lão phu đưa tới."

"Đúng đấy, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem bản thân, ngươi hiểu luyện đan sao? Có bản lĩnh ngươi tới luyện luyện thử xem?" Giang Phong ở một bên châm chọc khiêu khích nói ra, "Cũng không nhìn một chút ngươi cái dạng này, ngươi hiểu cái gì gọi là luyện đan sao?"

"A, ta Ninh Phàm tuy nói không tinh thông luyện đan, nhưng vẫn là đại khái hiểu rõ một ít, tự nhiên biết rõ như thế nào luyện đan, trong mắt ta thoát nhìn ngươi còn chưa đủ tư cách." Ninh Phàm hai tay cầm xuống, mang theo một chút phần nộ nói ra.

"Vậy ngươi luyện một viên thuốc ra đến xem a?" Giang Phong như là nhìn một người ngu ngốc giống nhau nhìn xem Ninh Phàm, nếu như đan được tốt như vậy luyện, mình cũng sẽ không nhiều như vậy năm đều không có xuất sư rồi, phải biết rằng Giang Vạn Thủy sở dĩ che giấu dưới những đan dược kia, kỳ thật đều là cho mình lấy ra luyện tập rồi.

"Ta tuy rằng không tinh thông, nhưng mà ta còn là đại khái hiểu được, dù sao ta nhận thức một người, hấn đã dạy ta." Ninh Phàm rất bình thản nói, nói xong nhìn nhìn Đồng Phương Vân An.

Hiểu rõ Ninh Phàm Bạch Phượng thời điểm này minh bạch, Ninh Phàm lúc này đã đến thịnh nộ biên giới rồi, càng là phần nộ lại càng là bình tĩnh.

Mà Đồng Phương Vân An thời điểm này cũng rất là kinh ngạc, nhìn qua Ninh Phàm. Có một cái lão giả cho Ninh Phàm đan dược, thời điểm này Đồng Phương Vân An minh bạch, nhưng mà Đồng Phương Vân An không biết lão giả này rút cuộc là thế nào mới tại như vậy trong thời gian ngắn đã dạy Ninh Phàm luyện chế đan dược.

Giang Phong cười cười, trong mắt hấn xem ra cái này căn bản là một kiện chuyện không thể nào, cái này lên giá phí bao nhiêu thời gian mới có thể học thành luyện dược chuyện này a, ít nhất Giang Phong không được, cùng theo sự phụ của mình Giang Vạn Thủy học được nhanh mười lăm năm luyện dược,

chỉ có thể đủ luyện chế một ít rất trụ cột đan dược.

"Đứng đây nói chuyện không đau thất lưng, ngươi cũng tới luyện luyện?" Giang Phong rất là khinh miệt mà phun từng chữ.

"A." Ninh Phàm cười cười, nói: "Ta đến theo ta, hôm nay khiến cho ngươi xem một chút dùng như thế nào cái này một cây Tử Vân hoa luyện ra Tử Vân đan đến." Chút nào đều không có giận dữ đích cái loại này ngữ khí, toàn thân cao thấp đều tản ra một loại tự tin cảm giác.

Nói qua, Ninh Phàm lại quay đầu nhìn xem Bạch Phượng nói ra: "Cuối cùng một cây Tử Vân hoa, ngươi nguyện ý tin tưởng ta sao?"

"Ta tin tưởng ngươi." Bạch Phượng nhẹ gật đầu, vô luận Ninh Phàm nói cái gì đó, tại Bạch Phượng xem ra đều là giá trị phải tin tưởng đấy.

"Đây chính là cuối cùng một cây Tử Vân bỏ ra." Đông Phương Vân An ngữ khí có chút chần chờ, không khỏi nói ra, "Không bằng đổi một loại đan dược đi?"

"Bạch Phượng nguyện ý tin tưởng ta, ta tự nhiên sẽ không để cho nàng thất vọng." Ninh Phàm nói qua, mang theo một tia nhu tình, thấy được Bạch Phượng đều hơi phát có chút thẹn thùng thấp cúi đầu của mình.

Ngay sau đó Ninh Phàm lại đem đưa tầm mắt nhìn qua, chuyển đến Giang Phong trên người, lạnh lùng nói: "Hơn nữa ta cũng muốn lại để cho hai người bọn họ nhìn xem, Giang Phong trước kia thời gian khả năng đều dùng để cho chó ăn rồi, điểm ấy luyện đan kỹ thuật đều không có."

"Nói được dễ dàng." Giang Vạn Thủy tại Đông Phương Vân An trước mặt không có nói quá nhiều lời nói, chẳng qua là lạnh trào phúng giống như làm bầm lâu bầu nói ra.

Thế nhưng là giờ này khắc này không có người đi để ý tới cái này Giang Vạn Thủy, đã liền đan dược các Đông Phương Vân An giờ phút này đều tại khuyên bảo Ninh Phàm nói: "Không nên như thế xúc động, lão phu có thể đền bù tổn thất, luyện ra Tử Vân đan."

"Tin tưởng ta." Ninh Phàm tựa hồ đối với lấy Đông Phương Vân An nói ra, nhưng mà ánh mắt rồi lại đặt ở Bạch Phượng trên người.

Chỉ nghe Bạch Phượng "Ừ" một tiếng, Ninh Phàm liền thỏa mãn cười cười, đối với Đông Phương Vân An nói ra: "Lão giả kia cho của ta cũng không phải một chút như vậy đồ vật, ta nghĩ ta có thể luyện đan đấy."

"Tốt... Được rồi." Đông Phương Vân An nghe được Ninh Phàm nói như thế, cũng là chần chờ một chút nói, "Cái kia dùng của ta đan phòng đi."

"Cái này tại sao có thể?" Giang Vạn Thủy thời điểm này rồi lại đứng dậy, nói ra, "Đông Phương các chủ người đan phòng tại sao có thể nhường lại a?"

"Ta nói có thể, cái kia có thể. Chuyện của ngươi đợi đến lúc các chủ đem về, đến lúc đó ta lại nói với hấn xử lý như thế nào." Đông Phương Vân An trừng Giang Vạn Thủy liếc.

Nhìn qua Đông Phương Vân An lại là như thế này một cái thái độ, tự nhiên cũng không biết nói cái gì cho phải, không khỏi rụt rụt đầu, nói: "Không dám."

"Biết không dám là tốt rồi." Đông Phương Vân An tức giận nói, mang theo Ninh Phàm liền hướng lấy đan phòng mà đi.

Nhìn qua Ninh Phàm bóng lưng, Giang Vạn Thủy sắc mặt biến đổi, nhìn xem Giang Phong không khỏi nói ra: "Đuổi kịp."

Giang Phong nhẹ gật đầu, vốn là không thể gặp Ninh Phàm tốt, giờ phút này càng là tại trong ánh mắt hơn nhiều chút ít oán độc ánh mắt, chỉ bắt quá chợt lóe lên không có quá nhiều người phát hiện.

"Ninh Phàm, ngươi có nắm chắc?" Bạch Phượng thời điểm này đột nhiên đứng ở Ninh Phàm sau lưng yếu ớt nói, bắt đầu nói tin tưởng Ninh Phàm chỉ là bởi vì không muốn tại loại này thời điểm yếu đi khí thế, thời điểm này thấy Giang Vạn Thủy Giang Phong không có theo tới, tài nhược yếu mà hỏi Ninh Phàm.

Ninh Phàm cười cười nói: "Ngươi xem ta lúc nào đã làm chuyện không có nắm chắc."

Đi vào đan phòng, nhìn qua cái này bếp lò, Ninh Phàm tự tin nói: "Cái này bếp lò liền tiếp ta dùng một lát, hôm nay khai lò luyện Tử Vân đan!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đan pháp Tự Nhiên

Chương 22.: Đan pháp tự nhiên

Chương 22.: Đan pháp tự nhiên

"Cái này bếp lò há lại là người có thể dùng hay sao?" Giang Phong chỉ vào Ninh Phàm nghiêm nghị quát. Phải biết rằng Giang Phong đều không có cơ hội đến sử dụng cái này bếp lò, nhưng mà lại để cho Ninh Phàm như vậy một cái không biết từ đâu tới đây đưa nhà quê cho dùng tới rồi.

Ninh Phàm thời điểm này đã lười để ý đến gặp người như vậy rồi, tại qua vô số trong năm tháng, người như vậy so với Trương Bưu đều muốn buồn nôn.

"Giang Phong, nơi này có người nói chuyện phân sao? Giang Vạn Thủy ở nơi nào? Cũng không tới hảo hảo quản quản." Lúc đầu vốn định chuyện này thì cứ như vậy vạch trần đi qua, Giang Phong lời nói này lại để cho Đông Phương Vân An khí không đánh vừa ra tới, vỗ bàn quát lớn.

Thấy Đông Phương Vân An bão nổi, cái này kém nhiều cái bồi phạt Giang Phong tự nhiên đến rút lại đầu của mình không dám lên tiếng.

Bất quá thời điểm này Giang Vạn Thủy đã đi rồi tiến đến, cũng nghe được lúc trước Giang Phong nói, tự nhiên minh bạch Giang Phong đều muốn dùng cái này lò luyện đan đến luyện chế đan dược, dù sao những người khác không biết còn chưa tính, Giang Vạn Thủy với tư cách đan dược các {vì: là} số không nhiều Trưởng lão một trong tự nhiên biết rõ cái này lò luyện đan đối với luyện đan trợ giúp lớn đến bao nhiêu.

"Đông Phương các chủ, cái này không tốt sao." Giang Vạn Thủy mang theo một tia khuyên khuyên như ý tứ nói ra, nhưng mà trong lời nói rồi lại mang theo không thể bác bỏ ý cự tuyệt.

"Có gì không tốt?" Đông Phương Vân An híp mắt dùng đến ánh mắt sắc bén nhìn xem Giang Vạn Thủy, trong lòng dĩ nhiên rất là khó chịu.

"Chẳng lẽ Đông Phương các chủ người quên mất, đan dược các có quy định, lò đan không được cho mặt khác ngoại nhân sử dụng." Giang Vạn Thủy cũng híp mắt, hai người tựa như cùng hai lão hồ ly bình thường tại trong lời nói giao phong.

"Quy củ là cái chết, người là sống, nếu như ta có quyền sử dụng, vì vậy ta nghĩ cho ai dùng liền cho ai dùng." Đông Phương Vân An mang theo một tia giận dỗi nói ra.

"Kỳ thật đi, ta không có cái này lò luyện đan ta cũng có thể luyện đan." Ninh Phàm thời điểm này nhìn bọn họ cãi lộn cũng rất là không kiên nhẫn, không khỏi ở một bên lạnh lùng nói ra.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Giang Vạn Thủy cùng Đông Phương Vân An còn không có kịp phản ứng, Giang Phong ngược lại là nghe xong cười ha ha, chỉ vào Ninh Phàm nói ra: "Không dùng lò luyện đan, người muốn chết cười ta! Ha ha ha! Người không dùng lò luyện đan người dùng cái gì luyện đan? Nồi sắt sao? Cái kia ta hôm nay thật đúng là muốn được thêm kiến thức a!"

"Không sai a, chính là nồi sắt." Ninh Phàm rất là trung thực bắt tay một vũng, vốn trước khi đến Liệt Dương đan chính là dùng nồi sắt luyện.

Thời điểm này nghe được Ninh Phàm lời nói, đã liền cái kia Bạch Phượng đều kéo căng không ngừng nở nụ cười, một bên cười vừa nói: "Ninh Phàm... Ninh Phàm người cũng thật là quá trêu chọc rồi, nồi sắt có thể luyện đan sao? Người vẫn như vậy nghiêm trang mà nói, ha ha ha... Không được, không được... Cười đến đau bụng rồi."

Giang Vạn Thủy thời điểm này nghe Ninh Phàm lời nói, cũng không khỏi đến cười cười, thật không biết hiện tại những thứ này tiểu tử trong đầu nghĩ cái gì, luyện đan không có lò đan có thể luyện đan sao?

Đông Phương Vân An giờ phút này cũng đứng Ninh Phàm có chỗ cái nhìn, không khỏi lắc đầu, không quá xem trọng Ninh Phàm có thể đem Tử Vân đan cho luyện ra rồi.

"Bất quá, hôm nay liền trừng Giang Phong cái này thái độ, ta là dùng định rồi cái này lò đan." Ninh Phàm nhìn xem dĩ nhiên như cùng một người điên bình thường Giang Phong hung hăng nói.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Giang Phong không khỏi bạch nhãn Ninh Phàm bình thường, dùng đến trong phòng đều có thể nghe được rõ ràng thanh âm nhỏ giọng thầm thì: "Nói cho cùng còn không phải muốn dùng cái này lò đan."

Ninh Phàm tự nhiên cũng đã nghe được Giang Phong lời nói, nhưng mà giờ này khắc này Ninh Phàm không có làm ra cái gì phản bác cử động, chẳng qua là không tự chủ được cười cười, không có đem Giang Phong cho đề vào mắt.

Hoàn toàn chính xác, lúc trước nhẹ nhàng thời đại hỗn loạn đen tối tốt công tử, một bộ áo lam, lộ ra tiêu sái vô cùng, nhưng mà giờ này khắc này không biết vì sao một bộ áo lam trở nên áo mũ quan không cả, toàn bộ người tựa như cùng là rồi đi ngàn dặm bình thường.

Đương nhiên, mặc cho người nào đánh nhau một trận cũng sẽ là đầy bụi đất, nhưng Ninh Phàm tự cho là mình xuất thân cũng không phải cao quý như vậy, cái này "Đế nữ" liền "Đế nữ" đi, nhưng nhìn trước mắt cái này 'trang Bức' Giang Phong trở nên như thế bộ dáng, trong lòng không khỏi chính là một hồi tối thoải mái.

Nhìn qua lên trước mắt lò đan, Ninh Phàm không tự chủ được liền nghĩ đến trụ cột đan pháp bên trong theo như lời đồ vật, Ngưng Thần yên tĩnh, trong

nhảy mất Ninh Phàm trở nên tự nhiên vô cùng, cùng lúc trước khí chất hoàn toàn khác nhau rồi.

Đầu tiên cảm giác được cái này trận biến hóa chính là Đông Phương Vân An, cảm giác được tại toàn bộ trong phòng khí tràng liền không giống nhau, thoáng cái liền chuyển biến rồi.

Ngay sau đó Giang Vạn Thủy cũng cảm thấy cái này trận khí tràng, ngay người tại nguyên chỗ, không tự chủ được nói: "Thiên Nhân Hợp Nhất."

"Thiên Nhân Hợp Nhất?" Ngược lại Bạch Phượng cùng Giang Phong hai cái tu vi cùng đan tu trình độ bên trên mà nói đều tương đối thấp không có chịu ảnh hưởng, nghe được Giang Vạn Thủy ni non lời nói, Bạch Phượng rất là tò mò hỏi, nhưng mà không ai đến giải đáp Bạch Phượng lời nói, đều yên lặng tại Ninh Phàm luyện đan bên trong.

Giờ phút này Ninh Phàm không có lúc trước lỗ mẫn, lúc trước cái kia hoàn toàn chính là đang đánh cuộc vận khí, hiện tại có điều kiện này rồi, cũng không cần khiến cho thảm như vậy hề hề rồi.

Nhìn qua lên trước mắt lò đan, Ninh Phàm không hiểu cũng cảm giác được một hồi được liệu mùi thơm ngát, đây là một loại luyện chế ra không biết bao nhiêu loại được liệu mới sẽ xuất hiện mùi vị, ngẩng đầu nhìn Đông Phương Vân An, không có đã bị ngoại giới chút nào ảnh hưởng, đem phụ trợ được liệu cho bỏ thêm đi vào.

Mà Đông Phương Vân An giờ phút này ánh mắt đều thẳng, Ninh Phàm ánh mắt tại trên người của mình khẽ quét mà qua, nhưng mà nhập lại không có nghĩa là Đông Phương Vân An không đi chú ý Ninh Phàm, Ninh Phàm cái này khai lò luyện đan mỗi một cái động tác, để đặt được liệu từng cái thủ pháp, đều mang theo một loại tự nhiên cảm giác.

Dường như Ninh Phàm hết thảy động tác đều là tinh khiết thiên nhiên đấy, không có bất kỳ kiểu bóp làm ra vẻ cảm giác, đây là bất luận cái gì đan pháp đều không có làm được một việc.

Dù sao đan pháp là người đến sau sáng tạo đấy, mà Linh dược trước tiên là Thiên đấy, tóm lại Tiên Thiên đồ vật nếu so với hậu thiên tới càng thêm trân quý một ít, cũng chỉ có cái này phù hợp tự nhiên thủ pháp mới có thể đem Tiên Thiên Linh dược hoàn toàn cho chiết xuất đi ra.

"Haaaa...!" Ninh Phàm thời điểm này đã cảm thấy Tinh Thần lực áp bách, dù sao khai lò luyện đan bình thường cũng là muốn đến luyện khí thời điểm mới có thể hoàn toàn khống chế, đây cũng là lúc trước vì cái gì Giang Phong gắp cười nhạo Ninh Phàm. Một cái Luyện Khí kỳ đều không có đến người, lại vẫn gấp luyện đan, đây đối với lò đan khống chế đều không có nắm giữ tốt.

Bất quá thời điểm này Ninh Phàm dĩ nhiên đã có lần thứ nhất giáo huấn, biết rõ tại luyện đan trong quá trình sẽ có Tinh Thần lực hao tổn, liền đem Ngọc Bài cho đặt ở thấp thân địa phương, chậm rãi cho mình khôi phục Tinh Thần lực.

Cảm giác được trong lò đan được liệu chậm rãi chuyển hóa làm nước thuốc, Ninh Phàm không cần đi nhìn cũng biết thời điểm này muốn gia nhập Tử Vân bỏ ra.

"Tử Vân hoa lấy ra." Ninh Phàm rất là lạnh nhạt nói, cùng lúc trước Ninh Phàm khí chất hoàn toàn bất đồng, giờ này khắc này Ninh Phàm tự nhiên cùng là tự nhiên hài hòa bình thường, hoàn toàn phù hợp tại trong tự nhiên.

"A." Nghe được Ninh Phàm lời nói, mọi người mới vừa rồi là ngây người một lúc, bất quá Đông Phương Vân An cũng không phải là tân thủ, thuận tay Tử Vân hoa liền đưa tới, lúc này Đông Phương Vân An mới phát giác đến vừa mới Ninh Phàm thần kỳ chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đan Thành lên cấp

Chương 23.: Đan thành tấn cấp

Chương 23.: Đan thành tấn cấp

Đem Tử Vân hoa đưa cho Ninh Phàm, Đông Phương Vân An lúc này mới dư vị lên vừa mới Ninh Phàm mỗi một cái động tác đều là như vậy tự nhiên, bất tri bất giác liền hấp dẫn đã đến bản thân, nghĩ đến nơi này, Đông Phương Vân An ánh mắt đột nhiên bén nhọn...mà bắt đầu, nho nhỏ nhìn chăm chăm vào Ninh Phàm.

Ninh Phàm giờ phút này cũng không biết người chung quanh là ý kiến gì bản thân đấy, mỗi một cái động tác biết rõ hơn nhắm tại tâm, vừa đúng đem Tử

Vân hoa đem thả đưa đi vào.

Tinh Thần lực khổng lồ chế được nước thuốc tại trong lò đan không ngừng mà hỗn hợp, dung hợp cùng một chỗ. Giờ này khắc này Ninh Phàm mồ hôi đã chậm rãi đi ra, cảm thấy một loại cổ hết sức cảm giác.

Bất quá thời điểm này không ai quan tâm Ninh Phàm như thế nào như thế nào, cũng biết lập tức sẽ phải đến thành đan lúc sau, thành hay bại liền trong một sát na này.

Hiểu được luyện đan tự nhiên trong lòng nhấp lên, cảm giác trong lòng lộn xộn phức tạp tự nhiên là không dễ dàng biểu lộ, đã liền cái kia sẽ không luyện đan Bạch Phượng thấy được mọi người thần tình tự nhiên cũng biết là đã đến một cái thời điểm mấu chốt, nội tâm không khỏi cũng là xiết chặt.

Cho dù nhị phẩm đan được muốn hoặc là không nên đối với Bạch Phượng cũng không ít một chút như vậy, liền Bạch Nam Nguyên những cái kia của cải cũng không biết giá trị bao nhiêu nhị phẩm đan được, mà bây giờ đánh bạc đúng là cái này một hơi, đan được các ý thể hiệp người, Ninh Phàm có hay không có thể đem đan được luyện thành khẩu khí này, trong tự nhiên tâm một tóm.

Bất quá Ninh Phàm tự nhiên cũng không có để ý mọi người thần tình, thời điểm này dĩ nhiên không cho phép Ninh Phàm đến chú ý cái này một chút. Hoàn toàn chính xác đan được là ở thành bại giữa, tại ngay từ đầu cho dù Ninh Phàm không có đem luyện đan để ở trong lòng, nhưng mà theo đan được chậm rãi thành hình, tự nhiên mà vậy Ninh Phàm tiến vào đã đến rất nghiêm túc trạng thái.

Trong tay không tự giác bắt đầu nắm bắt đan quyết, hai tay nhanh chóng kết ấn, lò luyện đan lúc này cũng tản mát ra một hồi hào quang.

"Đã thành!" Trước hết nhất hô lên cái này một câu chính là Đông Phương Vân An, mãnh liệt nắm chặt nắm đấm, so với bất luận kẻ nào đều muốn tới kích động. Cái này lò luyện đan là Đông Phương Vân An đấy, tự nhiên Đông Phương Vân An biết rõ cái này lò đan có một cái công hiệu chính là tại đan thành thời điểm tản mát ra hào quang.

"Là được rồi?" Giang Vạn Thủy mang theo một tia chờ nói ra, Đông Phương Vân An lò đan tự nhiên Giang Vạn Thủy cũng biết có cái này công hiệu, thế nhưng là đối với Ninh Phàm có thể luyện thành cái này Từ Văn đan cũng rất là hoài nghi.

Đông Phương Vân An cùng Giang Vạn Thủy thanh âm tự nhiên không có cố ý thả nhỏ giọng, Giang Phong nghe được rất là kinh ngạc hô lớn: "Làm sao có thể?"

"Hừ." Nghe được Giang Phong nói như vậy, Bạch Phượng chẳng qua là hừ nhẹ một tiếng, trong nội tâm tự nhiên là sáng khoái vô cùng, cũng không biết là vì cái gì, thế nhưng là nhìn trước mắt người này kinh ngạc cũng cảm giác được khoái chăng.

Ninh Phàm không có thụ mấy người này ảnh hưởng, cho dù Từ Văn đan dĩ nhiên tại trong lò luyện đan đã thành, như thế nào lấy ra mới là trọng yếu. Tinh Thần lực cho dù lúc trước tăng lên một lần, nhưng mà luyện cái này nhị phẩm đan được vẫn rất cố hết sức, hầu như liền không đủ.

Nhưng Ninh Phàm còn là cẩn thận, ngón tay sờ, kết thúc một cái đan quyết, vừa thu lại liền đem lò đan đem thả mở, tổng cộng ba viên thuốc bay đến Ninh Phàm trong lòng bàn tay.

Sau đó liền nghe được một tiếng nhẹ khó chịu thanh âm, lại nhìn qua trong lò đan trải rộng lấy tản ra vờ đan màu xám tro.

"Ba miếng!" Giang Vạn Thủy quá sợ hãi, mãnh liệt quát to một tiếng, sững sờ ngay tại chỗ.

Đông Phương Vân An tự nhiên cũng trông thấy Ninh Phàm thu ba viên thuốc, hơn nữa lò đan là chính bản thân hắn đấy, nho nhỏ nhìn qua, không khỏi nói ra: "Ít nhất cái này ba viên thuốc đều là thượng đẳng đan được, Ninh Tiểu Tử có thể cho người mượn đan được đánh giá."

"È hèm." Ninh Phàm thời điểm này không kịp trả lời Đông Phương Vân An lời nói, đan được vừa thu lại liền ngồi xếp bằng tại nguyên chỗ mà làm, toàn thân cao thấp lỗ chân lông nhao nhao mở ra, hấp thu ngoại giới hồn lực.

"Đây là muốn đột phá!" Đông Phương Vân An chấn động mạnh một cái, luyện cả đời đan được, tự nhiên cũng biết có ít người luyện đan luyện lấy luyện lấy đã đột phá, "Giang Vạn Thủy Giang Phong các người đi ra ngoài trước, Bạch nữ tử, người cũng đi ra ngoài, nơi đây liền lưu lại ta một người thì tốt rồi."

Mọi người nghe được Đông Phương Vân An lời nói, tự nhiên không có có dị nghị, chỉ bất quá thấy Ninh Phàm đem đan được cho luyện chế ra đã đến, Giang Phong sắc mặt cũng không tính đẹp mắt.

Ninh Phàm giờ phút này đích xác là đã đến đột phá thời điểm, lúc trước cùng Trương Lệ thời điểm chiến đấu đã sắp đột phá, thời điểm này luyện đan lại một kích thích, Ngọc Bài về này kỳ dị lực lượng có không ngừng mà giúp đỡ Ninh Phàm chữa trị, sinh sôi không ngừng, đem lúc đầu vốn cần thật lâu quá trình cho rất nhanh rút ngắn.

Cảm giác hồn lực của mình mãnh liệt vừa đột phá, Ninh Phàm không khỏi ề hèm một tiếng, thân thể bốn phía hồn lực không khỏi dật tràn ra, thổi chà xát được bốn phía đồ vật bay loạn.

Bất quá Đông Phương Vân An ngay tại Ninh Phàm bên người, làm sao sẽ lại để cho Ninh Phàm đem nơi đây khiến cho bừa bãi lộn xộn, tay áo vung tay lên, một cái vòng bảo hộ liền đeo trên Ninh Phàm bốn phía, đem Ninh Phàm lực phá hoại cho đeo trên bên trong, mặc cho lấy Ninh Phàm ở bên trong theo bản năng như thế nào phóng thích hồn lực của mình đều không có chuyện gì.

"Haaa...!" Ninh Phàm hai tay thoáng gãy giữa, mãnh liệt một tiếng thoải mái hô to, cảm giác được trong thân thể của mình tràn đầy lực lượng, thời điểm này mới ý thức tới bản thân cũng không phải trong nhà, mà là đang người khác đan phòng, nếu như làm hư người ta cái gì Linh được cái kia cũng không hay rồi, đem mình bán đi đều không thường nổi.

"Đột phá?" Đông Phương Vân An thấy Ninh Phàm dĩ nhiên đột phá, không khỏi cười hỏi.

Thời điểm này Ninh Phàm mới phát hiện bên cạnh của mình có người, lại nhìn qua bên cạnh mình đồ vật cũng còn hoàn hảo, tự nhiên biết là Đông Phương Vân An công lao, không khỏi nhẹ gật đầu, vừa cười vừa nói: "Đa tạ Đông Phương các chủ, lần này cảm ngộ rất sâu, đột phá đã đến Luyện Thể ngũ cấp."

"Bạch Phượng đây?" Thời điểm này Ninh Phàm phát hiện Bạch Phượng cũng không ở chỗ này, có chút lo lắng hỏi.

"Lúc trước sợ quá rầy đến người tu luyện, ta liền để cho bọn họ đều đi ra." Đông Phương Vân An hơi khẽ cười nói, "Tất cả vào đi."

"Đúng rồi, Ninh Phàm người có thể đem người vừa mới luyện thành đan dược cảm đến cho ta xem một chút?" Đông Phương Vân An thời điểm này đem vừa mới Ninh Phàm không có nghe được lời nói lại lặp lại một bên.

"Cái này sao?" Ninh Phàm nói qua đang muốn đem đan dược đưa cho Đông Phương Vân An, thời điểm này chỉ thấy đến đan phòng cửa bị đẩy ra, Bạch Phượng đi nhanh đi đến.

"Ninh Phàm ca ca, người đột phá?" Bạch Phượng rất là vui vẻ, dù sao bao nhiêu năm đều không có thấy Ninh Phàm tu vi tiến triển bao nhiêu, giờ phút này nhưng là liên tiếp cho Bạch Phượng kinh hi.

Kỳ thật Ninh Phàm mình cũng rất là thích nhảy, lúc này mới bao lâu, đã liên tiếp đột phá, hơn nữa đều cùng luyện đan có một chút quan hệ, khiến cho Ninh Phàm mình ở muốn, mình là không phải là làm điểm Linh được lại đến luyện luyện đan.

"Đúng vậy, ta đột phá đến Luyện Thể ngũ cấp rồi." Ninh Phàm vừa cười vừa nói, tuy rằng lời nói rất là bình thản, thế nhưng là như trước không che giấu được Ninh Phàm trong nội tâm cái kia trận thích nhảy.

"Mới Luyện Thể ngũ cấp mà thôi." Giang Phong đi tới, liên tiếp khinh bỉ nói, ánh mắt mang theo một tia khinh miệt.

"Giang Phong!" Đông Phương Vân An thời điểm này đột nhiên nghiêm nghị quát, "Người cùng Giang Vạn Thủy hiện tại về trước đi."

Nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, Giang Vạn Thủy vậy mà không nói thêm gì, mang theo Giang Phong liền đi, nhìn qua Ninh Phàm, nhàn nhạt nói: "Người rất không tồi."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Hỏi thăm Đan pháp

Chương 24: Hỏi thăm Đan pháp

Ninh Phàm rất không hiểu thấu nhìn xem Giang Vạn Thủy bóng lưng, thẳng đến biến mất tại tầng trệt cửa, trong nội tâm cũng không có hiểu rõ như thế nào cuối cùng là như vậy ngũ khí, có chút bình thản, thế nhưng là kiên quyết không giống lúc trước như vậy ngang ngược kiêu ngạo.

Bất quá nghĩ mãi mà không rõ sự tình Ninh Phàm cũng lười đi nghĩ nhiều như vậy, cầm trong tay ba miếng Tử Vân đan đưa cho Bạch Phượng nói ra: "Vâng, cất kỹ Tử Vân đan, người chỗ đó có cái gì giả bộ sao?"

"A? Có, có." Bạch Phượng thời điểm này mới phát hiện trước mắt Ninh Phàm dĩ nhiên có thể mang đến cho mình không ít kinh hi, xuất ra một cái hộp ngọc nhỏ nói ra, "Sớm liền chuẩn bị xong."

"Ừ." Ninh Phàm nhẹ gật đầu, chuẩn bị cùng Đông Phương Vân An nói cái gì đó.

Nhưng mà Bạch Phượng rồi lại giữ chặt Ninh Phàm nói ra: "Ta... Ta không cần nhiều như vậy, cái này hộp ngọc người thu, đến lúc đó chỉ cần cho ta một quả thì tốt rồi."

Ninh Phàm cầm lấy Bạch Phượng cho đan dược rất là kinh ngạc, nói ra: "Linh dược người đều cung cấp ba gốc, mới đổi về một viên thuốc chẳng phải là quá thiếu?"

"Ta ngay từ đầu nguyên bản chính là định dùng ba gốc Tử Văn hoa đổi một quả Tử Văn đan kia mà, đan dược này thái quá mức quý trọng, thường xuyên chính là cái này đổi phần trăm." Bạch Phượng hướng phía Ninh Phàm giải thích, tự nhiên biết rõ Ninh Phàm vẫn luôn chưa có tới được chứng kiến thế giới bên ngoài.

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nói ra: "Ta đây nguyện ý đem cái này ba viên thuốc đều cho ngươi, bởi vì chúng ta không phải là giao dịch, hiểu không?"

Nhìn qua Ninh Phàm đáng tuổi cười, nghe Ninh Phàm lời nói, Bạch Phượng trong nội tâm tựa hồ có cái gì không hiểu đồ vật thoáng cái liền kéo căng mở, trong ánh mắt ẩn chứa một chút ý nghĩ - yêu thương, hướng về phía Ninh Phàm, tựa hồ Bạch Phượng mình cũng không rõ.

Bên này Giang Phong cùng Giang Vạn Thủy mới vừa vặn ra đan phòng cửa, Giang Phong liền phản nản đi lên, nói ra: "Sư phụ, ngươi không phải là câu cửa miệng đạo chém cây cỏ muốn trừ tận gốc sao? Tiểu tử này hiện tại thì có như thế năng lực, về sau chỉ sợ sẽ có một phen mãnh liệt {vì: là} a?"

"Ngươi cũng biết đối phương có một phen mãnh liệt {vì: là} a?" Giang Vạn Thủy tức giận nói, "Ngươi cũng không biết xấu hổ cùng đối phương đấu võ mồm, hiện tại hôm nay người ta đem đan dược cho luyện ra rồi. Thì đỡ ngươi không có cùng người ta định ra cái gì đồ ước, nếu không ta xem ngươi bây giờ như thế nào nói rõ."

"Ta..." Giang Phong bị Giang Vạn Thủy nói được không có lời nói đến trả lời.

"Hôm nay luyện đan thủ pháp ngươi có trông thấy được không? Tuy rằng cảnh giới của ngươi chưa đủ nhìn không ra, nhưng mà ta có thể đủ nói cho ngươi là, nhưng nếu không có hãn đan pháp, như vậy hãn hiện tại cũng là luyện không xuất ra đan dược đến đây!" Giang Vạn Thủy rất là khẳng định nói.

"A, như thế nói đến, hãn trên người có bí mật rất lớn." Giang Phong lúc này mang theo một chút lạnh lợi mãnh liệt vỗ bàn tay của mình.

Giang Vạn Thủy nhẹ gật đầu, nói: "Đích xác là như thế, ngươi cho rằng ta đưa cho ngươi những dược liệu kia là cho chó ăn sao? Ngươi luyện nhiều như vậy đan, tự nhiên mạnh mẽ tại trụ cột, thế nhưng là hết lần này tới lần khác có ít người trên người thì có một ít gì đó, há lại là ngươi có thể so với mà vượt hay sao?" Nói qua Giang Vạn Thủy thở dài một tiếng, không biết là đang thở dài lấy đồ đệ của mình bất hạnh còn là những chuyện khác.

Nghe được Giang Vạn Thủy lời nói, Giang Phong nhăn chau xoay động, tiểu tâm tư lại bắt đầu bắt đầu chuyển động, nói ra: "Sư phụ, chúng ta đây sao không đem Ninh Phàm trên người bí mật túm lấy đến?"

"A." Giang Vạn Thủy hừ nhẹ một tiếng, mang theo một tia khinh miệt trào phúng cười nói, "Ngươi cho rằng bí mật có thể vàng mà vượt ta thầy trò hai người, như vậy đan pháp định nhưng là có cao nhân ở phía sau truyền thụ, muốn đạt được bí mật không khó, khó được như thế nào sống sót."

"A." Giang Phong thời điểm này có chút bị Giang Vạn Thủy dọa sợ.

"Nhớ kỹ làm sư phụ mà nói, có nhiều thứ có mệnh cầm, nhưng mà mất mạng sử dụng." Nói qua Giang Vạn Thủy mang theo một tia trầm trọng tâm vô vô Giang Phong bả vai, chấp tay sau lưng hướng về một bên gian phòng đi tới, lưu lại Giang Phong một người đứng tại nguyên chỗ nghĩ đến Giang Vạn Thủy lời nói.

Giờ này khắc này Ninh Phàm cùng Bạch Phượng đối mặt cũng là bị Đông Phương Vân An tiếng ho khan làm cho cắt ngang, nhìn qua có chút xấu hổ Bạch Phượng, Ninh Phàm cảm thấy trước mắt cô bé này thật sự là đáng yêu cực kỳ, không khỏi nói ra: "Ngươi đi trước bên ngoài nhìn xem, ta sẽ chờ cứ tới đây."

Bạch Phượng nhìn nhìn Ninh Phàm, lại nhìn một chút Đông Phương Vân An, biết rõ hiện tại nam hài này không bao giờ nữa lúc trước người nam kia hài rồi, mà là có thêm rất nhiều chuyện muốn làm, thực lực cũng là càng ngày càng lớn mạnh rồi, không khỏi tại trong lòng âm thầm quyết định bản thân muốn càng thêm nỗ lực, không có thể trở thành vương vãi.

Thấy Bạch Phượng đi ra ngoài, Ninh Phàm cai đầu dài thoáng nhìn nói ra: "Đa tạ Đông Phương các chủ giúp đỡ Ninh Phàm hộ pháp rồi."

Đông Phương Vân An cười cười nói ra: "Không có việc gì không có việc gì, đây coi là không được cái gì, lúc trước không biết tiểu tử ngươi còn có thể luyện đan a!"

Ninh Phàm lắc đầu, nói ra: "Đây quả thật là ta lần thứ hai luyện đan, lão gia kia chẳng qua là dạy ta một ít thô mật kỹ pháp mà thôi."

"Sau đó ngươi sẽ đem cái kia đan dược cho đã luyện thành, ngươi phải biết rằng ngươi luyện ra thế nhưng là nhị phẩm đan dược! Hơn nữa còn là thượng đẳng đấy, nếu không phải ngươi đem cái này Tử Văn đan cho tiểu nha đầu kia, không thể nói trước ta thậm chí nghĩ nhận lấy một quả nhỏ nhỏ nghiên cứu đâu."

Ninh Phàm cười cười, nói ra: "Ta đây đem Bạch Phượng gọi là tiền đến, tiền đưa một quả cho ngài?"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Đông Phương Vân An cũng là cười lắc đầu, ai cũng biết đây cũng chính là ý tứ ý tứ mà thôi, dù sao nhị phẩm đan dược giá trị Đông Phương Vân An vẫn có thể đủ suy nghĩ cho ra, huống hồ tại Đông Phương Vân An trong nội tâm cái này Ninh Phàm đem đan dược luyện ra, cùng mình cái này lò đan cũng có lớn lao quan hệ, bất quá quan trọng nhất là Ninh Phàm luyện đan thủ pháp.

Giang Vạn Thủy có thể nhìn ra được đồ vật, Đông Phương Vân An nhìn càng thêm thêm thấu triệt, bất quá cũng biết Ninh Phàm trong tay đan pháp là một cái lớn hấp dẫn.

Suy nghĩ một chút, Đông Phương Vân An mở miệng nói thẳng: "Vậy người đan pháp cũng là lão giả kia truyền của người?"

"Đúng vậy, là lão giả kia truyền cho ta." Ninh Phàm biết mình hôm nay có chút sự sắc sảo bại lộ, lúc trước là thiếu niên tâm tính, đều muốn tại người mình yêu mến trước mặt khoe khoang một ít gì đó, nhưng là bây giờ người rời đi, tự nhiên tâm tính cũng liền bày chính ngay ngắn, càng làm đan pháp sự tình từ chối cho lão giả.

Ninh Phàm lại suy nghĩ một chút, cảm thấy cái này còn chưa đủ, lại bổ sung một câu nói ra: "Lão giả vẫn nhiều lần giao cho ta không thể đem cái này đan pháp tiết lộ cho những người khác, nếu không..."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Đông Phương Vân An không khỏi cảm giác được một hồi thất vọng, nhưng mà nghe được Ninh Phàm nói ra cuối cùng câu nói kia, lại không tự chủ được mà hỏi: "Nếu không cái gì?"

"Nếu không sẽ đem biết rõ đây hết thảy mọi người cho giết chết." Ninh Phàm không quá sẽ nói láo, ra vẻ bình tĩnh nói.

Đông Phương Vân An nghe Ninh Phàm trong lời nói run rẩy, cũng không có suy nghĩ nhiều tự nhiên tưởng rằng Ninh Phàm đang sợ, không khỏi lắc đầu, biết mình đều muốn đi biết rõ đan pháp khả năng có thể lớn gây nên là không có rồi, nói ra: "Lão giả kia thực lực đây?"

"Thực lực?" Ninh Phàm suy nghĩ một chút, nói ra: "Rất mạnh, đã vượt qua cửa ta nhận thức, tựa hồ không giống như là luyện hồn cường giả."

"Càng mạnh hơn nữa? ! Vượt qua luyện hồn!" Đông Phương Vân An hoảng sợ nói rộng ra ánh mắt, kinh ngạc nói.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Luyện Hồn trên

Chương 25: Luyện hồn phía trên

Chương 25: Luyện hồn phía trên

Nghe được Đông Phương Vân An lời nói, Ninh Phàm biết rõ đây là một cái hiểu rõ vượt qua luyện hồn đẳng cấp cơ hội tốt nhất, không khỏi nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, tiếp xúc vị lão giả này thời điểm ta liền phát hiện thực lực của hắn rất là không thể tưởng tượng."

"Không thể nào a." Đông Phương Vân An đột nhiên cảm thán một câu nói ra.

"Làm sao vậy?" Ninh Phàm nắm lấy cơ hội truy vấn.

Đông Phương Vân An suy nghĩ một chút, nói ra: "Người bây giờ đẳng cấp coi như quá yếu, chờ người đã đến ta thời điểm này người mới có thể miễn cưỡng đạt được một ít tin tức, mọi người đều cho rằng luyện hồn dĩ nhiên là siêu nhiên cảnh giới, thật tình không biết luyện hồn mới là vừa mới bắt đầu. Thượng trung hạ, Luyện Thể Luyện Khí luyện hồn đúng là vẫn còn dưới tam đẳng, mà tại luyện hồn phía trên là trong tam đẳng, nhưng là muốn muốn đột phá luyện hồn thể nhưng là khó a."

"Không biết luyện hồn phía trên là cảnh giới gì đây?" Ninh Phàm ni non nói nói, thuơ nhỏ liền nhận hết người khác đối xử lạnh nhạt, tự nhiên Ninh Phàm truy cầu lấy thực lực cường đại, trước kia không dám hy vọng xa vời cái gì, nhưng mà hôm nay liền tiếp đột phá, lại để cho Ninh Phàm đã có một tia trở thành thực lực chí cường giả ánh rạng đồng.

Đông Phương Vân An tự nhiên minh bạch biết rõ Ninh Phàm suy nghĩ cái gì, không khỏi phát cười nói: "Dùng vội thật cao theo đuổi xa, cái kia các loại cảnh giới khoảng cách người khoảng cách quá xa. Người không phải đã nói, đợi đến lúc nhất định thời điểm lão giả kia liền sẽ tìm đến người sao? Các loại cho đến lúc đó người tự nhiên sẽ hiểu."

"Người nào không hiểu kỳ cường giả, ai không ngưỡng mộ cường giả đâu." Ninh Phàm nhàn nhạt nói ra, "Có đôi khi cũng không phải thật cao theo đuổi xa, mà là đối với tương lai có một loại truy cầu."

"Kỳ thật cũng không có cái gì, cái này trong tam đẳng truyền lưu tại rậm rạp thành bên trong, theo ta nói biết rậm rạp đế quốc liền có mấy cái trong tam đẳng tồn tại." Đông Phương Vân An suy nghĩ một chút nói ra, "Nhưng mà người nói lão giả tựa hồ am hiểu luyện đan, tại trong ấn tượng của ta mấy vị này trong tam đẳng ngoại trừ ta đan dược các các chủ liền không có những người khác, mà hiển nhiên hắn không gặp lại tới đây."

Nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, Ninh Phàm trong lòng liền có nắm chắc rồi, tương truyền rậm rạp đế quốc bên ngoài còn có đế quốc

khác, nhưng mà đều cũng không giáp giới, có núi lớn biển rộng làm cho cách trở, bởi vậy cũng là đồn đại mà thôi, như vậy như thế nói đến, cả khối Đại Lục đều không có mấy người trong tam đẳng.

"Không biết đẳng cấp có là như thế nào phân chia đây này?" Ninh Phàm rất tò mò hỏi, dưới tam đẳng có Luyện Thể Luyện Khí luyện hồn, như vậy trong tam đẳng vậy là cái gì đây?

Đồng Phương Vân An suy nghĩ một chút, thấp giọng nói ra: "Cái này luyện hồn phía trên chính là thức tỉnh, cảm giác thần, cảm giác hồn, xưng là ba cảm giác thời kỳ. Dưới tam đẳng là ba luyện thời kỳ, về phần trên tam đẳng, không biết cái này toàn bộ Đại Lục còn có ... hay không."

Nghe được Đồng Phương Vân An nói như vậy, Ninh Phàm liền biết rõ tại trên phiên đại lục này vẫn có kia đế quốc của hắn đấy, nội tâm đột nhiên bật phát ra một loại dã tâm, đều muốn tại sinh thời đi khắp đại lục này.

Ninh Phàm cũng biết vậy nhất định cần rất thực lực cường đại, bất quá Ninh Phàm chút nào đều không có sợ hãi qua, tại trong lòng nói thầm nhất định phải nỗ lực.

Thời điểm này Ninh Phàm nhưng là nghe được Đồng Phương Vân An tại âm thầm nói thầm lấy lão giả kia lai lịch, trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười, dù sao lão giả này đầu Ninh Phàm biên đi ra đấy.

"Nếu như không có chuyện gì khác rồi, sắc trời cũng không sớm, ta cùng Bạch Phượng còn có những chuyện khác muốn đi làm." Ninh Phàm thời điểm này nhìn xem sắc trời bên ngoài, cũng sợ Bạch Phượng chờ mình quá lâu, mở miệng nói ra.

Đồng Phương Vân An giờ này khắc này còn đang suy nghĩ lấy lão giả sự tình, đối với Ninh Phàm cũng không có quá mức để tâm, nghe được Ninh Phàm lần này nói, phát phát tay ý bảo Ninh Phàm ly khai, sau đó suy nghĩ một chút còn nói thêm: "Nếu như thuận tiện, dẫn tiễn ta đi thấy một cái vị lão giả kia, còn có về sau muốn cái gì vậy có thể trực tiếp tới tìm ta."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nói ra: "Đến lúc đó nhất định sẽ phiền toái người đấy."

Đồng Phương Vân An nghe được Ninh Phàm nói như vậy, liền cũng là hiểu ý cười cười, không nói thêm gì nữa, mà là bắt đầu trầm tư, nhìn qua Ninh Phàm đi ra đại môn, không khỏi nỉ non nói ra: "Đột nhiên xuất hiện ba cảm giác thời kỳ cường giả, chẳng lẽ cái sùng này rơi lại có thể lực đưa ánh mắt để ở chỗ này sao? Hy vọng không phải chứ. Ài..."

Ninh Phàm lúc này mới đi ra ngoài, Bạch Phượng liếc mắt liền nhìn thấy Ninh Phàm, lẩm bẩm nói ra: "Người bây giờ mới đi ra, ta cũng chờ thật lâu rồi, ta suy nghĩ người muốn là còn không ra ta sẽ đem một mình người ném khỏi đây trong." Lúc này Bạch Phượng bộ dáng này nếu như nếu như bị Bạch Trần những thiếu niên kia trông thấy, vậy nhất định gặp chấn kinh cái cảm, người nào đều sẽ không nghĩ tới đường đường Luyện Thể bát cấp Bạch Phượng, vậy mà cùng một cái con gái rượu bình thường làm nũng.

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm không ngừng mà cười khổ, tại trước kia những cái kia trong năm tháng sâu sắc Bạch Phượng làm nũng độc hại, biết rõ Bạch Phượng một làm nũng đến vậy nhất định muốn mình làm ra nhất định được hi sinh, còn không bằng mình bây giờ đồng ý một cái đồ vật đầu.

Nghĩ đến đây, Ninh Phàm không ngừng nói ra: "Được rồi được rồi, hiện tại dẫn người đi dạo phố vừa ý cái gì, ta mua cho người nhé."

"Thật vậy chẳng?" Bạch Phượng đem ánh mắt của mình mở sâu sắc, mang theo khao khát ánh mắt nhìn qua Ninh Phàm

Ninh Phàm coi như là lúc trước là hay nói giỡn đấy, thời điểm này cũng bị Bạch Phượng ánh mắt cho đánh bại, mang theo một chút ái mộ ánh mắt nói ra: "Đúng vậy."

"Đúng rồi, đan dược này cho người." Bạch Phượng thời điểm này còn là móc ra một cái hộp ngọc nhỏ nói ra, "Ta đã đem Tử Vân đan phần đi ra, nơi này là một viên, tính là của người luyện đan phí hết."

"Ta không phải đã nói rồi sao?" Ninh Phàm đem nhượng mảy, nói ra, "Ta lúc trước không phải đã nói cái này ba viên thuốc đều cho người sao?"

Bạch Phượng thề lười nói ra: "Nói, người luyện đan thù lao a! Về sau không thể nói trước ta còn muốn phiền toái còn người, dù sao người luyện đan so với nơi đây thuận tiện hơn nhiều a!"

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm ngược lại yên tâm thoải mái một chút.

Bạch Phượng lại nói tiếp: "Vậy người có muốn hay không, không quan tâm ta liền thu lại?" Nói qua giả ý muốn đem hộp ngọc thu lại.

Ninh Phàm vội vàng tiếp nhận hộp ngọc nói ra: "Ai ai, đừng nóng vội a, ta đáp ứng rồi! Về sau người ra dược liệu, ta đến luyện đan, bất quá chúng ta còn muốn đi mua một cái lò luyện đan mới được, nhà ta không có lò đan."

"Hừ ~" Bạch Phượng thấy Ninh Phàm cuối cùng vẫn là đem đan dược cho cầm tới, không khỏi hừ nhẹ một tiếng, mang theo một chút nhẹ nhàng tâm tư nói ra, : "Vậy bây giờ đi thôi, chúng ta đi trên báo các nhìn xem, có thể hay không tìm tới ra một cái người cần lò luyện đan đầu."

Nói xong, Bạch Phượng chạy đi liền hướng lấy cửa lớn đi đến, đột nhiên lại nghĩ đến cái gì, đối với Ninh Phàm nói ra: "Nếu không có tiền, người có thể mở miệng hỏi bốn tiểu thư mượn a! Bốn tiểu thư có tiền, hặc hặc." Nói được Ninh Phàm nhất định phải hỏi mình vay tiền mới được, bất quá nhắc tới cũng là, Bạch Phượng tự nhiên biết rõ Ninh Phàm gia cảnh, đều muốn mua một cái lò đan, đó cũng không phải là một kim hai kim sự tình.

Ninh Phàm sờ lên trong ngực kim tệ kẹt, không khỏi suy nghĩ một chút, Bạch Phượng tiểu tâm tư gấp rơi vào khoảng không, bất quá Ninh Phàm thời điểm này cũng không có đi quét Bạch Phượng tính chất, mở miệng nói ra: "Được rồi, đi thôi."

Nói qua, hai người tới trần bảo các trước cửa, nói thật ra lời nói, trần bảo các cùng đan dược các cũng không có cách xa nhau rất xa, bất quá bên trong so với đan dược các mà nói chỉ có thể đủ coi như là không vắng lặng, mà so với bình thường cửa hàng mà nói coi như quanh quẩn.

Nguyên nhân là trần bảo các đồ vật bên trong so với đan dược các muốn được hoan nghênh một ít, bất quá đối với người bình thường mà nói còn là mắc không ít, Ninh Phàm muốn không phải là không có cái này bán Liệt Dương đan tiền, cũng không dám tiến cái này đại môn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Không lành lặn Đan Lô

Chương 26: Không trọn vẹn lò đan

Chương 26: Không trọn vẹn lò đan

"Đây là Trần Bảo Các thấy thế nào đứng lên cùng đan dược các không kém là bao nhiêu?" Ninh Phàm nhìn qua giống nhau trang trí, đã liền vị trí cách đều không có cách xa nhau rất xa.

Bạch Phượng ở một bên che miệng khẽ mỉm cười, nói ra: "Cái này là một nhà a, đều là rầm rộ thành bên kia mở vượt qua đâu."

"Cái này thật sự là muốn rất cường đại quyền thế a." Ninh Phàm không khỏi lắc đầu cảm khái nói ra.

Phải biết rằng Lôi Nhai sơn mạch đã là rầm rộ đế quốc rất chỗ thật xa rồi, Lôi Nhai thành tự nhiên vị trí địa lý cũng không khá hơn chút nào, tuy nói là cái này Lôi Nhai sơn mạch phụ cận tốt nhất thành thị, nhưng mà nghe một ít đến Lôi Nhai thành đại nhân nói, tương truyền những cái kia tới gần rầm rộ thành thành trấn đều tốt hơn qua Lôi Nhai thành.

Lúc kia Ninh Phàm đã nghĩ muốn dẫn lấy muối muối ly khai Bạch Trần, hẳn cảm giác mình cột có lẽ tại những địa phương kia, chỉ bất quá có rất nhiều trí nhớ nhất thời nửa khắc cũng nhớ không nổi, hoặc là nói là vĩnh cửu đã mất đi, bất quá Ninh Phàm trong tay có một trương không trọn vẹn địa đồ, là từ nhỏ sẽ theo thân mang theo đây, bí mật này Ninh Phàm vẫn luôn chưa cùng người đã từng nói qua.

Vào điểm, Ninh Phàm nhìn nhìn, bên trong quả nhiên có không ít thứ tốt. Đương nhiên bằng vào Ninh Phàm nhãn lực kinh phong cũng không thể phân biệt những vật kia là tốt, những vật kia cũng không tính quá tốt, nhưng là có đan dược các kiến thức, Ninh Phàm tự nhiên biết rõ đồ vật trong này có lẽ mắc hơn không ít.

"Xin hỏi hai vị muốn dùng cái gì?" Giờ phút này nhân viên cửa hàng rất là lạnh lợi nhích lại gần.

Ninh Phàm vốn là nhẹ gật đầu, nhìn nhìn Bạch Phượng, hỏi: "Bạch Phượng, ngươi còn muốn mua điểm cái gì?"

"Ta nghĩ xem trước một chút." Bạch Phượng nhất thời cũng có chút thêu hoa mắt.

"Tiểu thư không bằng đến bên này nhìn xem cây trầm đi, chúng ta Trần Bảo Các cây trầm đều có chứa nhất định được công hiệu đâu." Nói qua nhân viên cửa hàng liền Bạch Phượng hướng về tiểu điểm trong góc ôm, xuất ra một cột mang theo hoa mai cây trầm, nói ra: "Căn này hoa mai trầm có hút bụi lau công hiệu, đầu phải mang theo căn này cây trầm như vậy tựa cũng không làm dơ bản thân."

Nghe được nhân viên cửa hàng vừa nói như vậy, cô bé nào không thích trên người mình sạch sẽ một chút, Bạch Phượng không khỏi ánh mắt sáng ngời, hỏi: "Cái này cột cây trầm muốn bao nhiêu tiền?"

"Không đắt." Nhân viên cửa hàng cười cười, trong lòng tự nhiên minh bạch cô bé nào có thể cự tuyệt hấp dẫn như vậy, nói ra, "Giá cả cũng chính là một trăm kim."

Nghe được nhân viên cửa hàng nói như vậy, Ninh Phàm ngược lại là tặc lưỡi không thôi, một cột nhỏ nhỏ cây trầm, cái gì thành phẩm đều không có, vậy mà chống đỡ mà vượt mười khối nhất phẩm đan dược, người bình thường không ăn không uống cả đời cũng mua không nổi như vậy một cột.

"Ừ, đến xem cái này một cột." Nhân viên cửa hàng thời điểm này lại từ trong quầy lấy ra một khác một cột cây trầm, phía trên này ngược lại mà không có

quá lâu trang trí, chỉ có một chút đơn giản đồ án, lộ ra màu mắt thanh đậm.

"Căn này bạch ngọc trầm không có quá nhiều hoa văn, nhưng mà chỉ dùng để bạch ngọc chế thành, Luyện Khí Đại Sư chuyên môn luyện chế, có thanh tâm Ngưng Thần tác dụng." Nhân viên cửa hàng đưa cho Bạch Phượng, ý bảo Bạch Phượng thử xem

Bạch Phượng cũng không làm nguy, mang theo căn này cây trầm liền cảm thấy thể xác và tinh thần một mảnh thanh tịnh, không khỏi nhẹ gật đầu.

"Cái này cột bạch ngọc trầm muốn bao nhiêu tiền?" Ninh Phàm thấy Bạch Phượng ưa thích, mở miệng hỏi.

Nhân viên cửa hàng ra về nghỉ ngơi, nói ra: "Căn này bạch ngọc trầm là Luyện Khí Đại Sư chuyên môn luyện chế, có thanh tâm Ngưng Thần công hiệu, tu luyện làm chơi ăn thật, tự nhiên muốn mắc hơn rất nhiều, nhìn người muốn thành tâm muốn căn này mà nói, chắc giá, năm trăm kim."

Nghe xong nhân viên cửa hàng giá cả, Bạch Phượng sẽ đem cây trầm cho lấy xuống, tuy rằng toàn bộ Bạch Trần cũng có thể tính là của mình, nhưng mà phụ thân Bạch Nam Nguyên mỗi tháng có thể cho Bạch Phượng chi phối tiền tài cũng không coi là nhiều, bởi vậy như thế quý nhân giá tiền là khó có thể thừa nhận.

Ninh Phàm nghe xong, cũng là tắc lưỡi không thôi, lúc trước một trăm kim đối với Ninh Phàm mà nói dĩ nhiên coi như là rất mắc, hiện tại đến năm trăm kim đồ vật, cái này tại Ninh Phàm qua trong sinh hoạt phải không từng có qua đây, bởi vậy Ninh Phàm càng thêm cảm thấy đắt đỏ.

Bất quá giờ này khắc này Ninh Phàm dĩ nhiên coi như là một kẻ có tiền người, cũng không thấy đến có bao nhiêu khó chịu nổi, thấy Bạch Phượng đem cây trầm thả ra rồi, Ninh Phàm tiếp miệng hỏi: "Ta nghĩ muốn một cái lò đan, người nơi này có sao?"

Nơi đây nhân viên cửa hàng thoạt nhìn công tác kinh nghiệm nếu so với lên đan được các phong giàu nhiều lắm, thấy Bạch Phượng Ninh Phàm không có muốn những thứ này cây trầm cũng không nói gì thêm, mà là thái độ rất ôn hòa đem cây trầm cất kỹ, thò tay hướng về khác vừa nói: "Mời hướng bên này, lò đan ở chỗ này."

"Lò đan cùng binh khí giống nhau chia làm bốn loại, Thiên Địa Huyền Hoàng." Nhân viên cửa hàng một bên mang theo Ninh Phàm cùng Bạch Phượng đi tới, một bên cùng Ninh Phàm giải thích lò đan đẳng cấp, sau đó nói tiếp: "Đương nhiên tiêu điểm có cũng chỉ có cấp Hoàng lò đan, đều muốn Huyền cấp lò đan phải đi rầm rộ thành tông khách điểm, mà về phần Thiên cấp, Địa cấp cái kia càng là mới nghe lần đầu."

"Cái kia đan được các cái kia Đông Phương Vân An các chủ người nhận thức sao?" Bạch Phượng nhớ tới Ninh Phàm lúc trước luyện đan, cái kia lò đan tựa hồ ra không ít lực lượng.

Nhân viên cửa hàng tựa hồ cũng biết Đông Phương Vân An tên tuổi, nhẹ gật đầu nói ra: "Đó là rầm rộ thành tông bộ phái tới đây, cái kia lò đan có chút lai lịch, nghe nói là có thể trợ giúp thành đan, cái kia phải là Huyền cấp lò đan rồi."

Bạch Phượng có chút ghen ghét nhìn trần trời, không biết nên nói như thế nào.

Nghe được nhân viên cửa hàng như thế giải thích, Ninh Phàm mới biết mình lúc trước đan thành là đến cỡ nào miễn cưỡng, thắng như không phải như thế Huyền cấp lò đan, vẫn có trợ giúp thành đan đặc hiệu, bằng vào Ninh Phàm lúc này năng lực là luyện không xuất ra đan được đây.

"Bên này chính là cấp Hoàng lò đan rồi." Nhân viên cửa hàng chỉ vào trên quầy ba cái lò đan nói ra, "Không nhiều lắm, nhưng mà có thể dùng tới những lò luyện đan này cũng không nhiều."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, trong lòng tự nhiên biết rõ luyện đan đến cỡ nào không dễ dàng, loại địa phương nhỏ này có thể ra mấy cái Luyện Khí, luyện hồn cường giả cái kia dĩ nhiên là rất không tệ một chuyện, còn muốn luyện đan, quả thực là si tâm vọng tưởng.

"Cái này lò đan bao nhiêu tiền?" Ninh Phàm mở miệng hỏi thăm đến, chỉ vào một bên một cái thoạt nhìn cao lớn trên lò đan.

"Công tử, người nhân lực thật tốt!" Nhân viên cửa hàng há miệng chính là tán dương nói ra, "Cái này lò đan có thể có lai lịch rồi, gọi là khắc hoa đồng xanh lò, là cái này tốt nhất lò đan rồi, nó đặc điểm lớn nhất chính là đối với Linh Đan thành đan tỷ lệ có một tia tăng lên."

Nghe được nhân viên cửa hàng nói như vậy, Ninh Phàm không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Cái kia giá tiền là bao nhiêu đây?"

"Chắc giá, một nghìn kim." Nhân viên cửa hàng mở miệng báo giá cả, lập tức lại để cho Ninh Phàm có một loại 【tắt con chó cảm giác】.

"Vậy người nói một tia tỷ lệ có bao nhiêu đây?" Bạch Phượng trong lòng biết Ninh Phàm đều muốn một cái lò đan luyện đan, ở một bên giúp đỡ Ninh Phàm hỏi.

Nhân viên cửa hàng tự hào nói: "Một phần ngàn."

Nhất thời Ninh Phàm cái loại này đều muốn cái kia cái gì con chó tâm tình liền càng thêm trầm trọng, điều này cũng muốn một nghìn kim! Không khỏi bốn phía nhìn xem có thể hay không phát hiện những thứ khác lò đan, cái này nhìn qua phía dưới, ngược lại thực bị Ninh Phàm phát hiện tại trên để đó một cái đã tích đầy bụi bặm lò đan.

"Cái này lò đan là chuyện gì xảy ra?" Ninh Phàm chỉ vào cái kia tích đầy bụi bặm lò đan nói ra.

Nhân viên cửa hàng nhìn theo Ninh Phàm ngón tay nhìn quá khứ, nói ra: "Người nói cái này không trọn vẹn lò đan a!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Cảm ứng Đan Lô

Chương 27: Cảm ứng lò đan

Chương 27: Cảm ứng lò đan

Ninh Phàm nhìn một chút, phát hiện là mình lúc trước trông thấy lò đan, tùy theo nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, thấy thế nào thấy nó tại đó Mông Trần."

Nhân viên cửa hàng cười cười, nói ra: "Cái này lò đan ta cũng không hiểu nhiều đến lai lịch của nó, nhưng là từ ta đi tới nơi này cửa tiệm thời điểm nó chính là chỗ này, tựa hồ là trước kia người nào bán được tiệm chúng ta bên trong đến đây. Công tử người đừng xem nó như vậy không ngờ, nhưng mà dù sao đây cũng là một cái lò đan."

Nghe được nhân viên cửa hàng mà nói, Bạch Phượng cùng Ninh Phàm đều nhin cười không được cười, dù sao ai cũng biết thả tại loại này trong góc làm sao có thể đủ cũng coi là tốt lò đan đâu.

Bất quá Ninh Phàm đột nhiên có một loại cảm giác, cái này lò đan có lẽ có trọng dụng. Bất quá càng nhiều nữa Ninh Phàm là cảm giác mình tựa hồ là có thể mua được cái này lò đan rồi.

"Vậy sao người nói đây là một cái không trọn vẹn lò đan đây?" Ninh Phàm đi qua, ý bảo nhân viên cửa hàng đem cái này không trọn vẹn lò đan lấy tới.

Nhân viên cửa hàng một bên lau sạch lấy phía trên bụi bặm, một bên đưa cho Ninh Phàm, nói ra: "Ta đây ta cũng không gạt người, dù sao đồ vật bán đi không dùng được người hay là muốn quay về tới tìm ta. Cái này lò đan nó phía trên cái chỗ này có một cái hố, nhất thời nửa khắc là luyện không được đan đây, thẳng nếu tìm được Luyện Khí Sư đến chữa trị lỗi của nó cái kia tất nhiên không có vấn đề."

"Hừ, nói cho cùng còn không phải một cái rách rưới hàng." Bạch Phượng bạch nhãn nhân viên cửa hàng nói ra, "Người cũng đã biết tìm một Luyện Khí Sư đến chữa trị muốn bao nhiêu tiền sao?"

Nhân viên cửa hàng nghe được Bạch Phượng lời nói, cũng chỉ là ngượng ngập chê cười, không biết như thế nào trở về trả lời Phượng lời nói, hoàn toàn chính xác tìm một Luyện Khí Sư đến có thể khó hơn rất nhiều, huống chi người ta Luyện Khí Sư hầu như toàn bộ bình tâm tình, thu người nghìn đem Vạn Kim cũng không tính ít.

Bất quá Ninh Phàm thời điểm này không nói gì, mà là nho nhỏ cầm lấy lò đan nhìn xem, phía trên điêu khắc một ít hoa văn, tựa hồ lại cùng thời kỳ thượng cổ văn tự có quan hệ. Cái kia hố Ninh Phàm cũng nhìn được, rất rõ ràng nhất, bất quá nhìn thấy cái này một cái hố thời điểm Ninh Phàm rõ ràng ngăn người.

Thấy Ninh Phàm một mực ở vuốt vuốt trong tay lò đan, nhân viên cửa hàng thời điểm này rồi hướng Ninh Phàm bắt đầu giới thiệu nói: "Nếu như công tử cảm thấy mặt khác lò đan tương đối đắt đỏ, cái này không trọn vẹn lò đan tựa hồ cũng có thể cầm lại gia dụng trên một hồi, cái này hố mặc dù có chỉ ra lộ ra, nếu như dùng điểm tài liệu khác, trong lúc nhất thời cũng có thể bỏ sung, chỉ bất quá không có bao nhiêu lò đan công hiệu mà thôi."

Nhân viên cửa hàng cũng biết cái này lò đan bởi vì không trọn vẹn không ít, không có cách nào cung cấp lò đan xứng đáng công hiệu, bởi vậy liền một cái phẩm cấp cũng không tính là rồi.

" Bao nhiêu tiền?" Ninh Phàm đột nhiên mở miệng nói ra.

Nhân viên cửa hàng nghe xong Ninh Phàm lời nói, không khỏi trên mặt nổi lên thích nhảy thần tình, nói ra: "Cái này lò đan có thể cũng coi là tương đối khá lò đan rồi, thẳng nếu không phải có chút ít không trọn vẹn cũng không trở thành rơi vào trình độ như thế, bởi vậy một cái giá ba trăm kim, công tử người thấy được không?"

"Ninh Phàm ca ca!" Ninh Phàm còn không có nói cái gì đó, Bạch Phượng ngược lại là nóng nảy, lôi kéo Ninh Phàm nói ra, "Không có tiền, ta chỗ này còn có một bộ phận, không đến mức mua như vậy một cái lò đan."

Ninh Phàm hướng về phía Bạch Phượng cười cười, nói ra: "Ta chỗ này cũng có một bộ phận tiền, lúc trước không phải nói tiễn đưa người một món lễ vật sao?"

"A?" Bạch Phượng trong lúc nhất thời không có phải biết Ninh Phàm lời nói.

"Cái này lò đan, hơn nữa lúc trước bạch ngọc trâm, cùng một chỗ năm trăm kim." Ninh Phàm rất là quyết đoán nói.

"Ài! Công tử cái này không thể được!" Nhân viên cửa hàng nghe xong Ninh Phàm, đầu tiên nóng nảy nói ra: "Trần Bảo Các đồ vật đều là công khai ghi giá, xu không ít. Đây đã là ưu đãi nhất giá tiền."

Ninh Phàm chỉ vào cái này không trọn vẹn lò đan nói ra: "Cũng thì cứ như vậy lò đan, người nói ba trăm kim?"

Nhân viên cửa hàng nghe xong Ninh Phàm chỉ vào lò đan, không khỏi ngượng ngập cười nói: "Đây ít nhất là cái lò đan nha."

"Ta dùng nồi sắt đoán chừng cũng cùng cái này hiệu quả không sai biệt lắm." Ninh Phàm thần nhiên nói, "Cái này không trọn vẹn lò đan liền với tư cách cái kia bạch ngọc trâm thêm đầu đi."

"A." Bạch Phượng thời điểm này nghe được Ninh Phàm tựa hồ muốn đem cái kia bạch ngọc trâm mua, không khỏi lôi kéo Ninh Phàm nhỏ giọng nói nói: "Ninh Phàm ca ca, cái này quá mắc."

"Ta vừa mới bán đi một viên đan dược, vì vậy ta còn có tiền, người nhớ đừng quên rồi, trong tay người Tử Văn đan thế nhưng là giá trị không ít tiền ơ, người cũng là tiểu phú bà." Ninh Phàm có chút đều muốn nắm bắt Bạch Phượng cái mũi, nhưng là vừa nhìn được, nhìn qua lên trước mắt cái này vì chính mình ý định nữ hài tử, Ninh Phàm cười giải thích nói ra.

"Đan dược? Người còn có đan dược?" Bạch Phượng đề thấp lấy thanh âm nói ra.

Ninh Phàm không có nói quá nhiều, chẳng qua là nhẹ gật đầu nói ra: "Đến lúc đó ta cho người hai khóa." Dứt lời lại đem ánh mắt nhìn nhân viên cửa hàng từ trong ngực của mình móc ra Đông Phương Vân An cho mình sợi tổng hợp mảnh, nói: "Ta cũng không biết các người Trần Bảo Các có nhận hay không Đông Phương Vân An các chủ căn cứ chính xác mình, nhưng mà ta nghĩ người có thể đi xin chỉ thị người một chút chủ quản."

Nhân viên cửa hàng lúc đầu vốn là có chút ít do dự có hay không muốn bán cho Ninh Phàm, thấy Đông Phương Vân An sợi tổng hợp mảnh, tự nhiên nói ra: "Không cần không cần, cái này bạch ngọc trâm cùng lò đan liền năm trăm kim bán cho công tử. Cho ngài gói kỹ còn là?" Nói qua nhân viên cửa hàng nhìn một chút Bạch Phượng.

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, suy nghĩ một chút nói ra: "Lò đan gói kỹ cho ta, bạch ngọc trâm đưa cho ta."

Nhân viên cửa hàng đem bạch ngọc trâm đưa cho Ninh Phàm, liền đi tẩy trừ lò đan đi, dù sao lò đan bụi bặm tích lũy nhiều như vậy năm, bản muốn chết.

"Đến, tới đây, ta cho người mang theo." Ninh Phàm cầm lấy bạch ngọc trâm, đi tới Bạch Phượng bên người.

Bạch Phượng lúc này đỏ lên mặt của mình, đã không biết như thế nào đứng.

Ninh Phàm một chút kéo qua Bạch Phượng, hơi hơi co lại Bạch Phượng tóc, đây đối với Ninh Phàm mà nói cũng không tính khó khăn, dù sao Ninh Thi tóc cũng Ninh Phàm làm cho. Dùng trong tay bạch ngọc trâm xuyên qua cái kia búi tóc, lại nhìn một chút, nói ra: "Thật đẹp."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng mặt càng thêm hồng nhuận, không biết nên nói như thế nào.

"Công tử, người lò đan gói kỹ rồi." Thời điểm này nhân viên cửa hàng tới đây giúp đỡ Bạch Phượng giải vây rồi.

Ninh Phàm cũng từ Bạch Phượng trên người phục hồi tinh thần lại, nhìn qua lên trước mắt vu vật, nhẹ gật đầu, nói ra: "Tốt, đây là năm trăm kim kim tệ kẹ, người trực tiếp cầm đi đi." Nói xong liền đem bản thân kim tệ kẹ đưa cho nhân viên cửa hàng, nhận lấy lò đan.

Thời điểm này Ninh Phàm mới đem tâm tư đặt ở lò đan trên người, vừa mới đều muốn mua cái này lò đan nguyên nhân, Ninh Phàm cảm ứng được lò đan phía trên có chính mình quen thuộc khí tức, quan trọng nhất là cái này lò đan phía trên chính là cái kia không trọn vẹn bộ vị, chính cùng mình Ngọc Bài không sai biệt lắm.

Ninh Phàm tận lực tin tưởng đây là một trận trùng hợp, cũng không quá nguyên ý bỏ qua một cái cơ hội như vậy, rất có thể bỏ qua cũng chưa có.

Bất quá lúc này đây bắt được trên tay mình thời điểm, Ninh Phàm một bên nắm bản thân Ngọc Bài, một bên cảm ứng đến cái này lò đan khí tức, mới phát giác mình làm đúng rồi.

"Cái này lò đan lại lịch người biết không?" Ninh Phàm hỏi nhân viên cửa hàng.

Nhân viên cửa hàng suy nghĩ một chút nói ra: "Hình như là trước đây thật lâu có người ở Lôi Nhai sơn mạch phát hiện đấy, bất quá thời gian quá lâu ta cũng không nhớ rõ."

Chương 28: Hợp thành Đan Lô

Chương 28: Hợp thành lò đan

Chương 28: Hợp thành lò đan

"Được rồi." Ninh Phàm nhẹ gạt đầu tỏ vẻ đã nghe được nhân viên cửa hàng lời nói, trong lòng cũng hiểu rõ tin tức như vậy một cái nhân viên cửa hàng sẽ không biết quá nhiều.

"Đi thôi?" Ninh Phàm nhìn thoáng qua tại bên cạnh mình dĩ nhiên hạnh phúc đến không kèm chế được Bạch Phượng.

Trước mắt Bạch Phượng trong ánh mắt tràn đầy đều là hạnh phúc đôi mắt nhỏ thần, tựa hồ cũng là bởi vì Ninh Phàm đưa cho Bạch Phượng cái này một cái nho nhỏ bạch ngọc trầm, mặc dù nói Bạch Phượng nhập lại không thiếu hụt vật này, thế nhưng là ngay tại Ninh Phàm cho Bạch Phượng mang theo một sát na kia, Bạch Phượng nhưng trong lòng thì động tâm rồi.

Nghe được Ninh Phàm lời nói, Bạch Phượng mãnh liệt động đất một cái, phục hồi tinh thần lại, nhìn qua Ninh Phàm, nhẹ gạt đầu, nói ra: "Ừ, thời gian cũng không sớm, trở về đi."

Một đường Ninh Phàm cùng Bạch Phượng không có nhiều hơn nữa lời nói, nhưng mà hai người lại rất có ăn ý đem khoảng cách lẫn nhau sát lại tới gần không ít. Bắt đầu đến trên đường giữa hai người không sai biệt lắm có một người khoảng cách, giờ này khắc này giữa hai người dĩ nhiên chỉ có một nắm đầm khoảng cách, thẳng nếu không phải hai người đều không có gì tỏ vẻ, có lẽ dĩ nhiên tay nắm về nhà.

"Ừ, một tháng sau ép so với muốn cố gắng lên." Đi tới đi tới, Bạch Phượng đột nhiên ngừng đầu nhìn Ninh Phàm, mang theo một tia dạn dò ý vị nói ra.

"A?" Ninh Phàm ngây người một lúc, lấy lại tinh thần nói ra: "Những năm qua đều có ép so với, hà tất để ý như vậy?"

"Bởi vì ép so với về sau, ba thứ hạng đầu muốn tới Lôi Nhai thành tiến hành thành so với, đến lúc đó sẽ có tông môn tới chọn người." Bạch Phượng rất nghiêm chỉnh nói ra: "Ta lập tức sẽ phải đột phá đến Luyện Thể cửu cấp, sau đó ta sẽ đi ca ca ta tông môn."

Nghe được Bạch Phượng lời nói, Ninh Phàm còn không có cái gì khái niệm, bởi vì tông môn không tông môn đấy, khoảng cách Ninh Phàm rất xa.

Nhìn qua Ninh Phàm không có bao nhiêu tỏ vẻ, Bạch Phượng biết rõ Ninh Phàm nhập lại không hiểu ý của mình, nhìn xem Ninh Phàm, đứng đắn nói ra: "Người biết không? Cái này ý vị như thế nào?"

"Ý vị như thế nào?" Ninh Phàm nhìn qua Bạch Phượng như thế đứng đắn, cũng bắt đầu nghiêm chỉnh, nhìn xem Bạch Phượng.

"Có nghĩa là ta phải ly khai Bạch Trán rồi." Bạch Phượng mang theo một tia không muốn nói ra, "Nếu như ngươi không thể rời đi, chúng ta gặp khoảng cách đến càng ngày càng xa đấy."

"Càng ngày càng xa?" Thời điểm này Ninh Phàm bắt được trọng điểm, trong lòng không khỏi xiết chặt, lúc trước làm bất hòa Bạch Phượng cũng là bởi vì nguyên nhân này, chính là vì hai người thực lực chênh lệch quá lớn, nguyên bản dĩ nhiên sẽ không hy vọng xa vời, thế nhưng là gần nhất kỳ ngộ lại để cho Ninh Phàm sinh ra động tâm.

Thời điểm này Bạch Phượng cùng Ninh Phàm nói những lời này, lại để cho Ninh Phàm lại một lần nữa sinh ra cảm giác vô lực, nhưng là muốn muốn bản thân Ngọc Bài, cùng gần nhất thu tập được lò đan, trong lòng lại không khỏi sôi trào lên, hai tay nắm thật chặt nắm đầm của mình, đây hết thấy còn có đến cái biến.

"Yên tâm, ta sẽ cố gắng đấy." Ninh Phàm rất là chăm chú nhìn Bạch Phượng.

"Hơn nữa cha ta gặp từ hần tư tàng bên trong xuất ra một thanh vũ khí ban thưởng cho đệ nhất danh, ba thứ hạng đầu đều có ban thưởng đấy." Bạch Phượng nhìn qua Ninh Phàm, rất sợ Ninh Phàm không nỗ lực.

Ninh Phàm cười cười, nói ra: "Như vậy đến lúc đó ta cùng với ngươi tranh đoạt đệ nhất sao?"

"Cẩn thận một chút Trương Lệ." Bạch Phượng nhìn xem Ninh Phàm, không nói thêm gì, trong lòng đã sớm âm thầm quyết định nếu như gặp phải Ninh Phàm, cũng không cùng Ninh Phàm giao thủ.

"Lần này trở về, ta sẽ gặp bề quan đến ép so với cái ngày đó." Ninh Phàm trùng trùng điệp điệp nói.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng liền không có nói thêm gì nữa.

Hai người đi thẳng đến thôn trấn cửa, nhìn qua hai cái mở rộng chỉ nhánh đường, Bạch Phượng rồi mới lên tiếng: "Cái kia đi trở về, chính người cẩn thận một ít."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, không có nhiều lời, chẳng qua là khoát tay áo, liền rời đi.

Nhìn qua Bạch Phượng bóng lưng, Ninh Phàm đột nhiên trong lòng có loại cảm giác, hai người tựa hồ phải đi bắt đồng hai con đường, bất quá ý nghĩ này rất nhanh đã bị Ninh Phàm cho vung so với trong đầu sau đó.

Về đến trong nhà, thấy Ninh Thi đã làm tốt đồ ăn, Ninh Phàm cười kêu gọi Ninh Thi đem thức ăn ăn, nói ra: "Hôm nay ca ca ngươi đi Lôi Nhai thành, dùng đan dược đổi đi một tí tiền, chỉ bất quá bị ca ca ngươi hoa đến không sai biệt lắm, bất quá vẫn là lưu lại một hai cái kim tệ, ngươi lấy trước lấy hoa."

Ninh Phàm từ trong túi sách của mình trước mặt móc ra hai cái kim tệ, đây là lúc trước cùng Trương Lệ đánh nhau thời điểm trên mặt đất nhặt được đấy, lúc trước bán đan dược tiền đều đã xài hết rồi. Bất quá hai cái kim tệ đã đầy đủ Ninh Thi dùng tới đã lâu.

Nhìn thấy Ninh Phàm xuất ra hai cái kim tệ, Ninh Thi hai mắt cùng với một cái nhỏ tiền tài mê một dạng, một chút giành lấy Ninh Phàm tiền trên người, nói ra: "Thuộc về ta rồi." Nói qua liền chạy tới trong phòng đi.

Nhìn qua Ninh Thi bóng lưng, Ninh Phàm không khỏi lắc đầu, nếu như là gia đình giàu có nữ tử, như thế nào lại vì cái này hai cái kim tệ vui vẻ đến như thế, trong lòng âm thầm mà có một ít đau đớn, hơi phát đau lòng lên muối muối của mình, quyết định muốn cho muối muối vượt qua ngày tốt lành.

Xuất ra lò đan, chuyện này duy nhất thu hoạch chính là cái này lò đan rồi. Nhìn qua phía trên không trọn vẹn bộ phận, Ninh Phàm lại lấy ra Ngọc Bài, trong lòng rất là do dự có hay không muốn đem cái này Ngọc Bài cho khảm nạm đến cái này không trọn vẹn địa phương lên, vạn nhất bất không được, dĩ nhiên là thiếu đi một cái có thể khôi phục bản thân Tinh Thần lực cùng hồn lực tuyệt hảo bảo bối.

Bất quá không tha đi lên, Ninh Phàm lại không biết cái này lò đan đến cùng cùng Ngọc Bài có phải hay không có quan hệ, cần rằng, Ninh Phàm mãnh liệt một lần phát lực đem Ngọc Bài cho khảm vào đến trong lò đan.

Quả nhiên, không chút nào kém, không có chút nào không phù hợp địa phương, chẳng qua là thoáng vừa dùng lực, Ngọc Bài liền cắm ở lò đan phía trên, xung quanh một ít nhỏ dấu răng vừa đúng phù hợp lò đan, cái này lò đan căn bản cũng không phải là cái gì ngoài ý muốn không trọn vẹn, mà như vậy cái bộ dạng đấy.

Một đạo kim quang hỗn tạp lấy màu u lục hào quang trong phòng lóng lánh, cả hai rất nhanh trong phòng quán quanh lấy, làm cho người ta thoát nhìn ánh mắt hoa mắt.

Bất quá Ninh Phàm thời điểm này không có chút nào nhắm mắt, ánh mắt từ đầu đến cuối đều nhìn chăm chăm vào lò đan cùng Ngọc Bài, đều muốn phát hiện chúng nó giữa đến cùng có thể biến thành bộ dáng gì nữa.

Lại để cho Ninh Phàm kinh ngạc sự tình trong khoảnh khắc liền đã xảy ra, nhất thời khiến cho Ninh Phàm miệng có chút không khép được.

Ngọc Bài cùng lò đan kết hợp lại đồ vật trên không trung càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ. Cho dù cả hai hào quang càng ngày càng chói mắt, bất quá Ninh Phàm còn là rất dễ dàng phân biệt ra được chủ yếu đồ vật biến hóa, đích xác là càng ngày càng nhỏ rồi.

Từ vừa mới bắt đầu muốn hai tay ôm lấy lò đan chậm rãi trên không trung biến thành lúc trước Ngọc Bài lớn nhỏ lò đan, mà Ngọc Bài dĩ nhiên liền biến thành một cái điểm nhỏ.

Chậm rãi hào quang thu vào, chậm rãi từ không trung rơi xuống Ninh Phàm trên tay.

Nhất thời Ninh Phàm liền nóng nảy, nhỏ như vậy một cái lò đan như thế nào luyện đan?

Quýnh lên, Ninh Phàm liền thúc giục trong thân thể của mình hồn lực, lò đan trong nháy mắt liền biến lớn thêm không ít, thấy lần này bộ dáng, Ninh Phàm trong lòng biết cái này lò đan có đủ biến lớn nhỏ đi công năng, trong lúc nhất thời cảm giác mình nhặt được bảo rồi, dù sao tại không có gì trừ vật công cụ dưới tình huống, có thể một cái như vậy lò đan, tùy thân mang theo, đây là có cỡ nào thuận tiện.

Muốn không phải là không có được tài gì, không thể nói trước Ninh Phàm sẽ phải tại chỗ bắt đầu luyện đan, thử xem cái này lò đan công hiệu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Bế quan tu luyện

Chương 29.: Bế quan tu luyện

Chương 29.: Bế quan tu luyện

Hồn lực vừa thu lại, lò đan lại chậm rãi nhỏ đi.

Thời điểm này Ninh Phàm phát hiện lò đan biến lớn thời điểm, bản thân phát ra hồn lực cực kỳ bé nhỏ, chút nào đều không cần lo lắng có phải hay không một lò đan được còn không có luyện xong hồn lực của mình cũng chưa có.

Nhỏ đi về sau lò đan vây quanh Ninh Phàm đối tới đối lui, đang nhìn mình bên người lò đan, Ninh Phàm càng phát ra cảm thấy có ý tứ.

Ngón tay nhẹ nhàng đi đụng chạm lò đan, cái này lò đan rồi lại giống như cái nhỏ tinh linh giống nhau, trên không trung tránh thoát Ninh Phàm vuốt ve.

Nhìn thấy lò đan như vậy tránh né bản thân, Ninh Phàm quýnh lên, hướng về lò đan liền bắt tới. Thời điểm này lò đan tựa hồ phát hiện đã đến Ninh Phàm vội vàng xao động tâm tình, lại chậm rãi bay đến Ninh Phàm bên người cạ lấy Ninh Phàm ngón tay.

Cái này nhắc tới cũng kỳ quái, kim chúc chất liệu lò đan cạ lấy Ninh Phàm không hiểu có một loại toàn thân cảm giác thư thích, thanh tịnh mà Ngưng Thần cảm giác.

"Cho ngươi lấy cái tên đi?" Thời điểm này Ninh Phàm nhẹ nhàng cầm lò đan, mở ra bàn tay, nhẹ giọng đối với lò đan nói ra.

Ninh Phàm suy nghĩ một chút, nhưng là thật không ngờ cái gì tốt tên, không khỏi có chút sầu muộn, đột nhiên linh cơ khẽ động nói ra: "Tên của ta gọi là Ninh Phàm, không bằng ngươi tự kêu là Luyện Phàm Lô đi."

Ninh Phàm lòng bàn tay Luyện Phàm Lô không khỏi nhảy vài cái, liền Ninh Phàm cũng cảm nhận được Luyện Phàm Lô loại này thích nhảy cảm giác.

"Thoạt nhìn ngươi cũng ưa thích cái tên này, luyện phàm trần... Luyện phàm trần..." Ninh Phàm vuốt ve tay mình lòng bàn tay Luyện Phàm Lô, thấy nó tại Ninh Phàm trong lòng bàn tay giống như cái thông linh sủng vật bình thường nhu thuận.

Ninh Phàm nỉ non lấy nhớ kỹ "Luyện phàm trần" hai chữ, nói ra: "Tên của ta bên trong mang cái bình thường, chỉ hy vọng sau này bản thân không hề bình thường." Nói qua, Ninh Phàm nắm chặt nắm đấm của mình, chăm chú đem Luyện Phàm Lô cho nắm tại trong lòng bàn tay.

Luyện Phàm Lô tựa hồ cũng cảm thấy, phát ra trợn trợn hồn lực, làm dụ Ninh Phàm.

Vừa vặn thời điểm này Ninh Thi từ trong phòng đi ra, Ninh Phàm gặp được Ninh Thi, mãnh liệt ngừng đầu nói ra: "Ta quyết định rồi, từ hôm nay trở đi, mãi cho đến ép so với ta đều muốn bế quan."

"Ca ca, như thế nào đột nhiên như vậy?" Ninh Thi cũng có chút bị Ninh Phàm dọa sợ. Bế quan lại bất đồng tại bình thường tu luyện, mà là biết một cá nhân tìm một chỗ, liều mạng ngoại trừ tu luyện chính là tu luyện.

"Bởi vì ngươi ca ca ta à, cảm thấy thực lực của mình còn là quá yếu, ta nhưng là phải trở thành một đội trời đập đất người đâu!" Ninh Phàm bay sượt cái mũi của mình nói ra, "Huống hồ ngươi không phải là một mực thích ngươi Bạch Phượng tỷ tỷ sao? Ca ca ngươi nếu sẽ không cố gắng một chút, nàng muốn đi."

"A?" Ninh Thi trong giọng nói lộ ra một ít tiếc nuối, nói ra: "Bạch Phượng tỷ tỷ muốn đi đâu a?" Tiểu cô nương yếu ớt thanh âm dù sao vẫn là như vậy làm cho người ta thương tiếc.

Ninh Phàm nhìn nhìn Ninh Thi, tay khoác lên Ninh Thi trên bờ vai, nói ra: "Bạch Phượng hiện tại đã là Luyện Thể bát cấp tu vi, lập tức sẽ phải đột phá đến Luyện Thể cửu cấp, Luyện Thể đỉnh cao rồi, đến lúc đó đột phá đến Luyện Khí kỳ, Bạch Long sẽ tiếp nâng đi tống trong cửa đây."

"Cái kia... Cái này cùng ca ca nỗ lực có quan hệ gì đây?" Ninh Thi cắn ngón tay của mình đầu nói ra, một cái mười tuổi tiểu cô nương vẫn nghĩ mãi mà không rõ trong lúc này có quan hệ gì.

Ninh Phàm lắc đầu nói ra: "Ngươi Bạch Phượng tỷ tỷ cùng ca ca ta đã nói rồi, nói tại Lôi Nhai thành thành so với thời điểm sẽ có tông môn đến chọn lựa nhân tài."

Ninh Thi nhìn qua Ninh Phàm không nói gì, chỉ thấy đến Ninh Phàm đi ra khỏi nhà, vừa đi vừa nói: "Ở nhà bản thân chiếu cố tốt bản thân, đưa cho ngươi kim tệ cất kỹ nhé."

Ninh Phàm hướng về phía Ninh Thi làm một cái mặt quỷ, nói ra: "Ép so với về sau đi Lôi Nhai thành, ca ca cho ngươi mạng ăn ngon đem về."

Nhìn qua nhìn qua, mãi cho đến nhìn không thấy Ninh Phàm bóng lưng rồi, Ninh Thi mới nỉ non nói: "Ca ca không phải nói muốn dẫn lấy ta đi tìm phụ thân mẫu thân sao? Cái kia ca ca ngươi đi tông môn, Thi thi làm sao bây giờ a?" Một bên nỉ non, trong hốc mắt đã có điểm ẩm ướt.

Thời điểm này Ninh Phàm đã đi tới Bạch Yến Sơn chân núi, phía trước chính là cấm khu, bất quá Ninh Phàm thời điểm này cũng không cần phải đi vào

đến cái chỗ này, mà là tuyển một chỗ có thác nước địa phương, khoan chân ngồi xuống.

Bốn phía cỏ cây xanh um tươi tốt, thác nước nhao nhao từ chỗ cao đánh rơi xuống, tóe lên bọt nước tại Ninh Phàm góc áo lúc giữa rơi xuống, từ chối nghe đều là thác nước đục chạm lấy hồ sâu thanh âm.

Ninh Phàm hít một hơi thật sâu mang theo hơi nước không khí, nơi đây nhưng là không quen thuộc nữa.

Lúc trước Ninh Phàm liền phát hiện như vậy một chỗ nơi tốt, dùng để Luyện Thể là không thể tốt hơn rồi. ngón tay nhân tiện là nơi đây hồ sâu cùng thác nước, hồ sâu rét lạnh có thể làm cho thân thể càng thêm cứng rắn, thác nước trùng kích càng là đối với gân cốt tốt nhất đánh bóng.

Luyện Thể cấp một cấp hai thời điểm, Ninh Phàm chỉ có thể đứng tại đây hồ sâu bên trong ngẩng ngốc nửa canh giờ, nếu là muốn tại hồ sâu bên trong thừa nhận thác nước cọ rửa, như vậy Ninh Phàm chỉ có thể thừa nhận được nửa khắc đồng hồ thời gian.

"Không biết hiện tại tại có thể thừa nhận được bao lâu?" Ninh Phàm nhìn qua sâu âm u hồ sâu bị thác nước chắn ra trận trận rung động, không tự chủ được mà nỉ non nói nói.

Cởi trên người mình quần áo, không mảnh vải che thân trực tiếp nhảy vào hồ sâu.

Một cái chênh lệch rất lớn bọt nước, Ninh Phàm liền cảm thấy mình bị một hồi rét lạnh bao vây lại.

Trong nháy mắt trên người lỗ chân lông nhanh rút vào cùng một chỗ, toàn thân cao thấp huyết dịch gia tốc tuần hoàn đứng lên, trên người hồn lực vận chuyển cũng nhanh thêm vài phần, trong khoảnh khắc sự tỉnh, Ninh Phàm toàn thân liền tự nhiên mà vậy ấm áp...mà bắt đầu.

Trong thân thể ấm áp, thân thể bên ngoài rét lạnh tạo thành rất tươi sáng rõ nét sai biệt.

Bất quá Ninh Phàm thời điểm này dĩ nhiên điều tiết bản thân, cũng không làm cho này chút ít mà lo lắng, ở trong nước giống như con cá con trai giống nhau trong nước bơi lên.

Tại Ninh Phàm bên người ngẫu nhiên cũng có một hai điều cá con sát Ninh Phàm thân thể qua, Ninh Phàm mang theo một tia chơi đùa tâm tính cùng những thứ này con cá ở trong nước du dương.

Tại hồ sâu bên trong không có bao nhiêu con cá, đại khái là vì những cái kia con cá không thích ứng được trong nước độ nóng, hơn nữa đều rất nhỏ, nhỏ chỉ là, không có xương dăm, toàn thân mềm mại. Ninh Phàm có đôi khi ở chỗ này tu luyện, hưởng qua một ít những thứ này cá con làm thành canh cá, cái loại này mùi vị có lẽ chỉ có rầm rộ đế quốc hoàng thất điều khiển trù mới có thể làm xuất hiện đi.

Trong nước buồn bực có một khắc nhiều chuông. Ninh Phàm mãnh liệt vạch nước mà ra, ngừng đầu, bỏ lấy mái tóc dài của mình, tóe lên một đạo bọt nước.

"A!" Ninh Phàm tự đáy lòng thư trì hoãn lấy rên rỉ.

"Chút nào không cảm giác được cái này hồ sâu mang cho mình khó khăn, là thời điểm đi thử một chút cái này thác nước rồi." Ninh Phàm trong nước ngâm trong chốc lát, cảm giác được cái này hồ sâu đối với tại thực lực của mình tăng lên không có bao nhiêu trợ giúp, cũng không lại để cho Ninh Phàm cảm thấy khó chịu.

Thoáng cái đã đến Luyện Thể ngũ cấp, thân thể tố chất cũng tăng lên không ít.

Thác nước tại hồ sâu một phương hướng khác, từ cao cao Bạch Yến Sơn trên rơi xuống, mãnh liệt chắn lấy hồ sâu. Ninh Phàm hoài nghi tại một số năm trước cũng không có cái này hồ sâu, chẳng qua là bị cái này thác nước cọ rửa thời gian lâu dài, hồ sâu cũng càng ngày càng sâu rồi.

Hướng về thác nước mà đi, Ninh Phàm càng phát ra cảm thấy mặt nước thúc đẩy lực cản. Bất quá Luyện Thể cấp một thời điểm liền có thể, lúc này đối với Ninh Phàm cái kia càng không phải là một chuyện rồi.

Đứng lặng tại trên thác nước, lần thứ nhất trùng kích đánh cho Ninh Phàm lại có chút ít quỷ quái, thiếu chút nữa đã bị đánh ngã xuống đất, bất quá Ninh Phàm đơn giản chỉ cần vượt qua xuống dưới.

"Haaa...!" Ninh Phàm một tiếng kêu đau đớn, đứng ở dưới thác nước, thì cứ như vậy vận công, Nam Độ Quyền nện búa lấy thác nước, tựa hồ có một loại muốn đem thác nước cho đánh thủng ảo giác.

"Phá!" Ninh Phàm hô to một tiếng, Nam Độ Quyền hướng về phía trước mãnh liệt đập nện đi ra ngoài.

Chương 30:. Trấn Bì bắt đầu

Chương 30:. Trấn Bì bắt đầu

Chương 30:. Trấn Bì bắt đầu

"Phá "

Ninh Phàm thanh âm tiếng vang vẫn còn trong sơn cốc nhộn nhạo, chỉ thấy đến thác nước đã bị Ninh Phàm cho cắt ra đã thành hai đoạn.

Tuy rằng rất nhanh thác nước lại tục dựa vào rồi, bất quá mặc cho người nào cũng sẽ không phủ nhận lúc trước cái kia trong nháy mắt Ninh Phàm dùng nắm đấm của mình đem thác nước cho đánh gãy rồi.

"Ha." Ninh Phàm vừa thu lại khí tức của mình, nhìn qua đỉnh núi Thái Dương chậm rãi bay lên, lăm bằm lâu bầu ni non nói nói: "Hôm nay chính là Trấn Bì thời gian, nhìn cái này Thái Dương, có lẽ nhanh đến thời gian rồi, ta cũng nên xuất phát."

Cái này gần một tháng qua, Ninh Phàm đều tại trong sơn cốc này, dưới thác nước tiềm tu lấy. Dù sao khát có cái này hồ sâu nước, đói bụng có cái này hồ sâu cá con, còn có một nhà gỗ nhỏ, Ninh Phàm tự nhiên cái gì cũng không thiếu.

Cho dù tu vi của mình vẫn còn là Luyện Thể ngũ cấp, bất quá Ninh Phàm rồi lại vững chắc tu vi của mình, lúc trước tại dưới thác nước chỉ có thể thừa nhận được nửa canh giờ, về sau chậm rãi có thể thừa nhận được một canh giờ, mãi cho đến thác nước cọ rửa lực lượng đối với Ninh Phàm không có có tác dụng gì mới thôi, từ nơi này là có thể nhìn ra được Ninh Phàm thân thể dĩ nhiên bị đoán luyện tới nội liễm tinh tiến rồi.

Lại càng không dùng xách Ninh Phàm Nam Độ Quyền rồi, lúc trước một quyền có lẽ không có phá vỡ thác nước, thế nhưng là theo Ninh Phàm đối với hồn lực khống chế, đối với lực lượng sử dụng, thế cho nên lúc này liền có thể đủ một quyền đoạn thác nước, tuy rằng không lâu sau, nhưng mà ít nhất Ninh Phàm cũng là làm được.

"O, Bạch Phượng, tiểu tình nhân của ngươi như thế nào còn không có đến a? Không phải là sợ rồi sao?" Trương Lệ mang theo nhất ban chó săn trên chọc lấy đứng ở đầu thôn Bạch Phượng, từ lúc trước tập hợp bắt đầu liền nhìn ra Bạch Phượng mất hồn mất vía rồi, đằng sau càng là chạy tới đầu đình, Trương Lệ càng phát ra biết rõ Bạch Phượng đang đợi người nào.

Bạch Phượng nghe thấy Trương Lệ loại này buồn nôn ngữ khí, nhìn đều không có nhìn Trương Lệ liếc, lại càng không dùng lược thuật trọng điểm đối với Trương Lệ nói cái gì đó rồi.

"Ly biệt đợi, ngươi đợi không được hần." Bạch Phượng không để ý đến Trương Lệ, nhưng mà Trương Lệ vẫn là cùng một cái đồ quý sứ chán ghét giống nhau dính đã đến Bạch Phượng bên người, dùng một loại u ám ngữ khí nói ra: "Ngươi cảm thấy hần còn dám tới sao?"

"Ngươi dám đối với hần làm những chuyện gì, đừng trách ta ta không tha cho ngươi!" Bạch Phượng trừng mắt Trương Lệ, dùng một loại hung dữ lời nói nói ra.

"A, chị dâu, các loại ca ca ta đã trở thành Bạch Trấn đệ nhất thời điểm, ca ca ta sẽ cùng Trấn Trương cầu hôn, ta nghĩ lúc kia Trấn Trương sẽ đem ngươi gả cho ca ca ta đi." Trương Bưu thời điểm này từ Trương Lệ sau lưng đứng dậy.

"Hừ!" Bạch Phượng chẳng muốn cùng Trương Bưu so đo, chẳng qua là hừ nhẹ một tiếng.

Bất quá Trương Bưu sẽ không hiểu được cái gì là thu liễm, nhìn thấy Bạch Phượng không dám nói cái gì đó, vì vậy liền tiếp tục nói: "Chị dâu ngươi chẳng phải nhớ kỹ Ninh Phàm tiểu từ kia sao? Đến lúc đó tại trên lời đài gặp phải hần, ta nhất định đánh hần một cái Ngũ chi đứt đoạn, lại để cho hần rút cuộc sợ không đứng dậy, như vậy ngươi có thể cùng ca ca ta hảo hảo sống rồi."

Bạch Phượng ở đâu nghe được "Ngũ chi đứt đoạn" nói như vậy, như thế nào lại không biết "Ngũ chi" ngón tay là cái gì, mang theo một tia xấu hổ và giận dữ, nói giận nói: "Muốn chết? !"

"Được rồi, tiểu đệ không hiểu chuyện, Bạch Phượng ngươi hà tất như vậy so đo đây?" Trương Lệ nhìn thấy Bạch Phượng đã tức giận, không khỏi cười cười đánh cho cái giảng hòa, thế nhưng là trong nội tâm tựa hồ không có để ý.

"Các ngươi cho rằng Ninh Phàm liền dễ đối phó như vậy?" Bạch Phượng đột nhiên tiêu tan nguôi giận, nhìn qua phía trước giao lộ, rất là lạnh nhạt nói.

"Hần? A, tính cái thứ gì?" Trương Bưu mang theo trào phúng cười nói, "Thắng nếu không phải đánh lên ta, ta sẽ thua? Dù là hần bây giờ là Luyện Thể ngũ cấp, có thể ta cũng là Luyện Thể ngũ cấp, hơn nữa ta so với hần trụ cột tốt."

"Cho nên nói rồi, ngươi hà tất lại để cho hần đến? Không thể nói trước hần hiện tại đã sợ hãi đến không biết núp ở chỗ nào không dám tới." Trương Lệ cũng trào phúng cười nói, "Phải biết rằng trên lời đài sinh tử bất kể, rất có thể chính là một chết."

"Chết thì thế nào?" Đột nhiên từ một bên mặc đến một thanh âm, mọi người nhìn qua, rồi lại Ninh Phàm thân ảnh, chỉ bất quá giờ này khắc này Ninh Phàm so với lúc trước mà nói lộ ra muốn rắn chắc rất nhiều, trên người cơ bắp tựa hồ cũng vận thành một cỗ rồi.

"Còn có, ta Ninh Phàm từ không biết cái gì gọi là sợ." Ninh Phàm nhìn qua Trương Lệ cùng Trương Bưu cùng với cái kia một đồng chó săn, chút nào cũng không có ở ý, rất là lạnh nhạt nói ra: "Dù là người Trương Lệ là Luyện Thể ngũ cấp, hai ta cũng không như cũ có thể so so chiêu sao?"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Trương Bưu rất là kinh ngạc nhìn Trương Lệ, đều muốn từ ca ca của mình trên người đạt được cái này là nói dối đáp án, rồi lại thật không ngờ ca ca của mình đứng đây.

"Ta thừa nhận một kích kia thật là sẽ khiến ta lui lại mấy bước, bất quá ta muốn lần kia người hẳn là bị thương nặng đi." Trương Lệ lạnh lùng nói ra, "Người tốt nhất chờ mong người thi đấu thời điểm không nên gặp phải ta, nếu không ta sẽ phải người nằm ở phía trên kia."

"Ca ca, không dùng người xuất mã." Trương Bưu nghe được Ninh Phàm nguyên lai chẳng qua là cùng ca ca của mình đối bình, hơn nữa còn bị tổn thương, rất là tự tin nói ra: "Ta tự mình một người là có thể đối phó hẳn." Nói qua Trương Bưu vẫn chỉ vào Ninh Phàm nói: "Đến lúc đó ta lại để cho người biết cái gì là Ngũ chi tấn phế cảm giác, đừng lo lắng muội muội của người, ta sẽ giúp người chiếu cố đấy."

Nghe được Trương Bưu nói ra muội muội của mình, Ninh Phàm lập tức cũng cảm giác được con giận của mình bay thẳng đại não, nắm chặt song quyền sẽ phải hướng về Trương Bưu đập nện qua.

"Đồng "

"Tùng tùng "

"Là trong trán chuông lớn, tại triệu tập chúng ta." Bạch Phượng thời điểm này bay nhanh nói, "Ninh Phàm chúng ta phải nhanh lên một chút qua, người còn không có đưa tin đâu."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, nguyên bản nắm lên nắm đấm lập tức sẽ phải xuất kích Ninh Phàm đem nắm đấm vừa buông ra, nhìn qua Trương Bưu, dùng đến chỉ có Trương Bưu mới có thể nghe rõ ràng thanh âm nói ra: "Người chờ đó cho ta, đã đến trên lôi đài ta không đem người đánh cho Ngũ chi tấn phế ta không gọi Ninh Phàm."

"Cái kia phải xem nhìn người có bản lĩnh này hay không rồi." Trương Bưu cảm giác được buồn cười, không khỏi cười mĩa nói: "Đến lúc đó ta nhất định sẽ lưu lại người một mạng, lại để cho người xem rồi ta và người muội muội động phòng."

Bất quá Trương Bưu nói những lời này thời điểm, Ninh Phàm đã cùng theo Bạch Phượng đi xa rồi, bằng không thì liều mạng bị ép quy trừng phạt, Ninh Phàm cũng phải cùng Trương Bưu đánh nhau một trận.

"Ta còn tưởng rằng người đừng tới." Bạch Phượng cùng Ninh Phàm cùng một chỗ, tự nhiên cũng chưa có lúc trước cái chủng loại kia lãnh đạm.

Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng nói như vậy, không khỏi nói: "Người chờ ta đợi thật lâu?"

"Ừ, ta sợ người không đuổi kịp, bởi vì vì mọi người đều đã đến, chỉ có người chưa có tới." Bạch Phượng có chút khẩn trương, nhưng là vừa chậm rãi bản thân lông mày, nói ra, "Thì đỡ người bắt kịp rồi."

"Ta nói, ta sẽ đến đấy. Hơn nữa ta nhất định sẽ đi Lôi Nhai thành tham gia thành so với đấy." Ninh Phàm nhìn qua cách đó không xa quảng trường, rất là kiên định nói.

"Người..." Bạch Phượng muốn nói gì, nhưng mà lời nói đến nửa đường, lại rút trở về, nói ra: "Người cẩn thận một chút."

"Ta cảm thấy đến Trương Bưu vẫn không gây thương tổn ta, về phần Trương Lệ, ta cảm thấy đến ta vẫn có nhất định được sức chiến đấu đấy." Ninh Phàm suy nghĩ một chút, nói ra, "Vì vậy không có gì nguy hiểm."

Thời điểm này Ninh Phàm đã đến quảng trường chỗ, đem tên của mình cho viết lên đi, rất nhanh quảng trường người càng ngày càng nhiều.

"Các người nhìn, Ninh Phàm vậy mà đã đến..."

"Nghe nói hẳn đắc tội Trương Bưu trương Lệ huynh đệ..."

"Thật sự là không sợ chết a..."

...

Nghe bên người thanh âm huyền ảo, Ninh Phàm quan sát Bạch Phượng, lại nhìn nhìn qua lôi đài, không khỏi cười cười.

Trần Bị, muốn bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Đối chiến Trương Bưu

Chương 31.: Đối chiến Trương Bưu

Chương 31.: Đối chiến Trương Bưu

Đám người bạo động, Ninh Phàm biết rõ hẳn là Trần Trường Bạch Nam Nguyên đi lên rồi, lại hướng phía Bạch Phượng nhìn lại, trong lúc nhất thời không thấy Bạch Phượng.

"Tốt. Mọi người yên lặng một chút." Bạch Nam Nguyên thanh âm từ trên quảng trường trên sân thượng truyền ra, hơi chút dùng hơi có chút hồn lực liên lạc cho cả Bạch Trần đều nghe thấy được Bạch Nam Nguyên thanh âm.

Nhất thời quảng trường chỗ đám người đều yên tĩnh trở lại, có lần tự bắt đầu đem đội ngũ cho sắp xếp đi. Đây là ở Bạch trong trấn từng cái nam tử đều kỹ năng, cái kia chính là xếp hàng nhóm.

Cùng rầm rộ để quốc địa phương khác thành trấn bất đồng, Lôi Nhai sơn mạch phía trên ẩn chứa nhiều vô số kẻ Ma thú, ngẫu nhiên tại trong lúc lơ đãng Ma thú sẽ đánh hạ trong núi, không có bất kỳ báo hiệu. Nếu như không có một cái thành trấn đều không có một ít tổ chức, như vậy trong khoảnh khắc là có thể lại để cho tòa thành thị này biến mất tại để quốc bản đồ bên trong.

Sở dĩ không thể làm cho người ta tùy tiện đi vào Bạch Yến Sơn cũng có như vậy một bộ phận nguyên nhân, bởi vì ai cũng không biết lúc nào sẽ đem trên núi Ma thú cho dẫn ra.

Đám người đem đội ngũ lập, Ninh Phàm gặp được Bạch Nam Nguyên, tại Bạch Nam Nguyên bên người đứng đấy Bạch Phượng cùng bọn họ Trương gia một vị tộc lão, đây cũng là Trương Thị huynh đệ chỗ dựa, nếu như Bạch Trần không có Trương Thị gia tộc, trắng như vậy ép thực lực gặp yếu bớt không biết bao nhiêu, ít nhất là một phần ba.

"Tốt, hôm nay là ta Bạch Trần thi đấu ngày. Rầm rộ để quốc dùng võ lập quốc, ta Lôi Nhai sơn mạch càng là nguy cơ trùng trùng, nhưng mà vật cạnh thiên trạch, đòi ta tự nhiên cùng Vạn Vật tranh giành! Không ngừng mà tăng lên tự mình, vượt qua tự mình. Bởi vậy sẽ có Bạch Trần thi đấu, lấy kiểm tra võ kỹ, lẫn nhau luận bàn, tăng lên tự mình!" Bạch Nam Nguyên rất là trịnh trọng nói, quét mắt toàn trường nói: "Nhưng mà quyền cước không có mất, thi đấu tự nhiên lấy sinh tử luận chiến, sinh tử bất kể!"

Bạch Nam Nguyên nói xong, nhìn nhìn bên cạnh mình Trương Thị tộc lão, nhẹ gật đầu.

Trương Thị tộc lão đứng ra đây nói: "Phía dưới liền để ta làm vì mọi người rút ra hôm nay thi đấu danh sách. Phàm là không tam cường lấy một ván xác định thắng bại, tam cường sau đó lẫn nhau quyết đấu, thủ thắng trận người nhiều nhất."

"Vâng!" Trên quảng trường mọi người lớn tiếng trả lời.

"Ca, có phải hay không hết thầy đều sắp xếp xong xuôi, sẽ khiến ta ván đầu tiên đối chiến Ninh Phàm?" Bên này Trương Bưu nho nhỏ âm thanh đối với Trương Lệ nói ra.

"Không có vấn đề, tộc lão đã đáp ứng chúng ta. Nhưng mà ta lo lắng cái này Ninh Phàm khó đối phó a, hẳn đã học được Nam Độ Quyền rồi." Trương Lệ trầm thấp thanh âm của mình nói ra.

"Ca, ngươi tự đi đi lo lắng. Cái này Ninh Phàm thật là quá tự đại, ta lần này tự muốn đem lần trước khuất nhục cho tìm trở về, xem ta không cắt ngang hắc Ngũ chi, đem cái kia cột cho đập vỡ, ta xem hẳn lấy cái gì đi làm nam nhân? Hắc hắc!" Trương Bưu nhìn chăm chăm vào Ninh Phàm hắc hắc cười.

"Hắc hắc!" Trương Lệ nghe được Trương Bưu nói như vậy, rất là đắc ý nói ra: "Đến lúc đó ta sẽ đem Ninh Phàm cô muội muội kia đoạt lấy đến cấp ngươi làm vợ! Thiểu niên ngươi vị nặng như vậy, một cái mười tuổi tiểu nha đầu ngươi cũng ưa thích."

"Ca ca ngươi liền không hiểu, mười tuổi tiểu nha đầu mới tốt chơi, hết thầy chậm rãi điều 【tắt dạy nha.】 Trương Bưu về mặt hèn mọn bỉ ổi nói, ánh mắt từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm vào Ninh Phàm, nếu ánh mắt có lực công kích, thời điểm này Ninh Phàm có lẽ đã bị Trương Bưu cho đánh lên bị thương.

Bất quá không thể không nói Ninh Phàm Tinh Thần lực không phải là đến không đấy, loáng thoáng Ninh Phàm cũng cảm giác được tại phía sau của mình tựa hồ có ai đang ngó chừng nơi đây, nhanh liệt vừa quay đầu lại phát hiện là Trương Bưu cùng Trương Lệ hai người.

Bất quá cách xa nhau quá xa, Ninh Phàm cũng không nghe thấy bọn hắn đến cùng đang nói cái gì, nhưng nhìn ánh mắt của bọn hắn cũng có thể nghĩ đến hẳn không phải là chuyện tốt lành gì.

Trông thấy Ninh Phàm tại nhìn mình, Trương Bưu cùng Trương Lệ cũng không có chút nào đoán chừng, thì cứ như vậy mang theo một ít cười nhạo nhìn trở về, trong ánh mắt đều là một ít trêu tức, thời điểm này trong mắt bọn họ Ninh Phàm cũng chính là một cái đồ chơi mà thôi.

"Ninh Phàm!" Đột nhiên trên đài niệm đã đến Ninh Phàm tên.

"Trương Bưu!" Tiếp theo lại là Trương Bưu tên.

Nhất thời tại Trương Bưu cùng Ninh Phàm người bên cạnh phát ra từng trận ồn ào thanh âm.

Ninh Phàm cái này càng là không kiêng nể gì cả nhìn xem Trương Bưu, dùng miệng hình hướng phía Trương Bưu nói ra: "Đội lấy bị ta cắt ngang Ngũ chỉ."

"Ngươi!" Trương Bưu tự nhiên là đọc đã hiểu Ninh Phàm hình dáng của miệng khi phát âm, hết lửa giận đều muốn hướng phía Ninh Phàm phát tiết, có thể không biết làm sao rồi đi quá xa.

Trương Lệ kéo lại Trương Bưu, nói ra: "Đừng quá sinh khí."

"Hắn!" Trương Bưu muốn nói cái gì, lại không biết như thế nào biểu đạt, không khỏi một đập chân nói ra: "Khinh người quá đáng!"

"Ly biệt trong kế sách của hắn, hắn liền là muốn chọc giận ngươi." Trương Lệ nghĩ đến tổng so với Trương Bưu nhiều một chút, lắc đầu, ý bảo Trương Bưu không nên vọng động, nói: "Huống hồ đội lát nữa ngươi sẽ phải lên đài rồi, lúc kia ngươi lại lấy tính mệnh của hắn cũng không muộn."

"Ta mới sẽ không giết hắn!" Trương Bưu hung hăng mà nhìn chằm chằm vào Ninh Phàm, nói ra: "Ta muốn phế hắn, ta muốn hắn giống như ghềnh bùn nhão nằm rạp trên mặt đất, xem ta đem muội muội của hắn cho chinh phục, muốn hắn nhìn lấy hắn ưa thích Bạch Phượng trở thành chị dâu của ta."

"Hặc hặc." Trương Lệ nghe được Trương Bưu lại nói người trong lòng của mình Bạch Phượng rồi, không khỏi cười ha ha.

Bất quá thời điểm này Ninh Phàm đã đem ánh mắt cho thu đem về, nhìn qua trên lôi đài.

Lôi đài chỉ có một, nhưng mà trận đấu rất nhanh. Bởi vì chính thức sinh tử đánh đấm không sẽ kéo dài thật lâu, từng chiêu từng thức giữa liền có thể đủ phân ra thắng bại.

Bất quá tu vi cao cũng không nhiều, nhớ tới Ninh Phàm không khỏi cảm khái, bản thân lúc trước cũng là lần này bộ dáng, tu vi Luyện Thể cấp hai, rồi lại không muốn một phát đã đến hôm nay trình độ như vậy.

"Ninh Phàm, Trương Bưu lên đài." Thời điểm này đã gọi vào Ninh Phàm cùng Trương Bưu.

Ninh Phàm nhìn thoáng qua Trương Bưu, Trương Bưu cũng đứng lúc nhìn xem Ninh Phàm.

Hai người mỉm cười, cười đến hàm ý cũng không cùng, Ninh Phàm muốn chính là đánh bại Trương Bưu sau đó khoảng cách Bạch Phượng lại thân cận một ít, Trương Bưu nghĩ đến là đem Ninh Phàm đánh thành phế nhân lại để cho hắn tại trào phúng trong tiếng cười vượt qua quãng đời còn lại.

"Cố gắng lên. Ta tin tưởng ngươi." Cùng Bạch Phượng sát bên người mà qua, Bạch Phượng nhẹ giọng đối với Ninh Phàm nói ra.

Ninh Phàm khước miệng nhẹ nhàng giọng lên nói: "Ta tin tưởng ngươi tin tưởng ta."

"A." Trương Bưu thấy Ninh Phàm cùng Bạch Phượng nói chuyện, ở một bên gió mát nói ra: "Là ở nói rõ lắm chung di ngôn sao? Yên tâm ta sẽ không đánh chết ngươi đấy."

Nói qua dừng lại, Trương Bưu nói tiếp: "Ta sẽ đem ngươi đánh thành một tên phế nhân."

"Ngươi muốn chết." Ninh Phàm rất là lãnh đạm nói, lúc trước Trương Bưu liền đem Ninh Phàm cho chọc giận, thời điểm này càng làm cho Ninh Phàm rất là khó chịu.

"Ngươi muốn tìm cái chết, thế nhưng là ta sẽ không để cho ngươi chết, bởi vì ta muốn cho ngươi xem rồi Ninh Thi như thế nào tại ta dưới háng rên rì." Trương Bưu rất là hèn mọn bi ối nói, cái dạng kia muốn nhiều hèn mọn bi ối thì có nhiều hèn mọn bi ối, muốn nhiều dâm đảng thì có nhiều dâm đảng, muốn nhiều tà ác thì có nhiều tà ác.

"Ngươi muốn chết!" Ninh Phàm lần thứ hai nói ra miệng, đứng ở trên đài, mãnh liệt chính là một cái giẫm chặn tại chỗ hướng về Trương Bưu bay đập mà đi, tay phải một tay nắm tay, một quyền như là ngút trời pháo binh thường hướng phía Trương Bưu miệng liền đánh tới.

Chương 32: Đoạn người năm chỉ

Chương 32: Đoạn người Ngũ chỉ

Chương 32: Đoạn người Ngũ chỉ

Một quyền này tại mọi người nhìn lại tới là như vậy nhanh chóng, như là lôi điện bình thường mau lẹ.

Lôi điện trên không trung cũng chỉ hiện lên trong nháy mắt, Ninh Phàm một quyền này cũng chỉ là trên không trung hiện lên trong nháy mắt mà thôi.

Giấy thứ nhất ra quyền, một giây sau nắm đấm đã đánh tới Trương Bưu trên người.

Sinh ra hiệu quả gì Ninh Phàm không biết, Ninh Phàm chỉ biết là một quyền kia xuống dưới cảm giác mình tay có chút tê dại tê dại đấy, sau đó còn nghe được rắc rắc một tiếng, tựa hồ đem cái gì cho cả đứt gãy giống nhau.

Những người khác cũng là trợn mắt há hốc mồm nhìn xem trên trận một màn này, ai cũng cho rằng Ninh Phàm căn bản cũng không phải là Trương Bưu đối thủ, kết quả cái này vừa ra tay đã biết rõ có hay không.

Đặc biệt là Bạch Nam Nguyên thấy rất rõ ràng, nhìn thấy một màn này, quay đầu hỏi Bạch Phượng nói ra: "Người đem 《 Nam Độ Quyền 》 cho thúc cừu từ này?"

Bạch Phượng nghe được Bạch Nam Nguyên hỏi như vậy, chột dạ nhẹ gật đầu, nói ra: "Người cũng không nói không thể cho a."

"Hặc hặc." Bạch Nam Nguyên vừa cười một bên lắc đầu, nói ra: "Con gái lớn lên rồi."

Bên này Trương Bưu cảm giác mình rất thảm, một quyền kia đánh tại trên người của mình, cái kia rắc rắc trong nháy mắt, Trương Bưu liền biết mình cái cẳng đã bị đứt cắt đứt. Cái này ở trước mặt mọi người tại sao có thể lại để cho Trương Bưu dưới được đài.

"A . . A . . A . . A... (ta muốn giết người)" Trương Bưu dùng đến chỉ có chính hắn nghe hiểu được thanh âm đối với Ninh Phàm nói qua.

Quảng trường mọi người vây xem ở phía dưới n mĩa mai n mĩa mai cười to, thấy một màn này, Trương Lệ nắm chặt nắm đấm nói ra: "Ninh Phàm người dám dẫm thương đệ đệ của ta đến lúc đó đừng trách ta vô tình."

Trương Lệ thanh âm rất có xuyên thấu lực lượng, dù sao dùng tới hồn lực, không có không thể nghe thấy đấy.

Nghe đến đó lời nói, Ninh Phàm chẳng qua là khinh miệt cười, nhìn qua tại đó a a nói không ra lời Trương Bưu, nói ra: "Nghe được không, ca ca người lại uy hiếp ta. Người phải biết rằng, ta cho tới bây giờ sẽ không có sợ hãi qua uy hiếp, trước người nói muốn đoạn ta Ngũ chỉ, ta bây giờ còn không có đối với người ra tay, vì vậy. . . Ha ha."

"A . . A . . A . . A . . A... (Ninh Phàm người dám như vậy ta và người không để yên!)" Trương Bưu còn là dùng đến chỉ có hắn có thể nghe hiểu được lời nói phản kháng nói nói, bất quá thời điểm này Trương Bưu cũng không có ngồi chờ chết, mau lẹ chính là một chưởng hướng phía Ninh Phàm đánh qua.

"Nam sang!" Ninh Phàm mãnh liệt một rống, bấp chân mãnh liệt một lần phát lực đụng vào trên lôi đài, một cái hố nhỏ xuất hiện, loáng thoáng vẫn trông thấy một chút đá vụn, mãnh nhìn thật kỹ Ninh Phàm tay phải nắm đấm mơ hồ còn có chút sắc thái.

"Cái này. . . Cái này. . ." Bạch Nam Nguyên mắt trợn tròn nhìn xem trên lôi đài Ninh Phàm nắm đấm, giật mình nói: "Phượng Nhi, người cho hắn Nam Độ Quyền sóng lâu? Làm sao sẽ luyện đến tình trạng như thế, vậy mà mơ hồ xuất hiện nam sang chỉ sương mù."

"Một tháng đi." Bạch Phượng yếu ớt nói, chỉ sợ gây lên cảm vào mình bất mãn.

"Một tháng!" Bạch Nam Nguyên ăn cả kinh kêu lên.

"Làm sao vậy?" Bạch Phượng nhìn thấy phụ thân của mình như thế giật mình, cũng rất là nghi hoặc.

Bạch Nam Nguyên lắc đầu, tức giận nói: "Nhìn qua người sẽ không có hảo hảo dụng tâm luyện tập Nam Độ Quyền, phải biết rằng cái này có thể là phụ thân người thành danh công pháp. . ."

"Tốt rồi, tốt rồi, ta biết rõ người còn có một ngoại hiệu gọi là Bạch nam sang rồi." Bạch Phượng lè lưỡi không kiên nhẫn nói.

"Vì vậy người muốn chỉ dùng để tâm luyện công người đã biết rõ Ninh Phàm một quyền này dĩ nhiên đã đến rất thao thâm cảnh giới, vì vậy hồn lực mới dùng cánh tay chỗ tản mát ra một ít sương mù đến." Bạch Nam Nguyên còn là cẩn thận {vì là} nữ nhi của mình giải thích nói, "Lúc này đây Trương Bưu

tất nhiên là dữ nhiều lành ít."

Bất quá Trương Bưu nào biết đâu những thứ này, thấy Ninh Phàm một quyền hướng về bản thân mà đến, hét lớn: "A . . A . . A... (đến thật tốt!)" "

"Hừ!" Bất quá Ninh Phàm lại có vẻ rất không thèm để ý, hét lớn một tiếng nói: "Phá cho ta!"

Ninh Phàm không quan tâm Trương Bưu nắm đấm, là vì ở đẳng kia thác nước bên trong dĩ nhiên đem mình trụ cột cho đánh rất khá rồi, thậm chí có thể một quyền cắt đứt thác nước, cái kia độ mạnh yếu dĩ nhiên vượt ra khỏi ngang nhau ngũ cấp võ giả gấp bội rồi.

Này biến mất so sánh, Ninh Phàm như thế nào lại sợ hãi Trương Bưu đâu.

"Rắc rắc" một tiếng, Trương Bưu lại một lần quát to lên, bất quá cái này tiếng la phát âm đều phát không cho phép: "A . . !" Lộ ra là thể thâm vô cùng.

"Đệ đệ!" Trương Lệ đỏ hồng mắt hướng phía trên đài hô mìa mai, thế nhưng là trên đài sinh tử bất kể, hẳn lại không thể đủ đi lên, chỉ có thể đủ như vậy nhìn xem đệ đệ của mình Trương Bưu tay phải trực thức bị Ninh Phàm cho đánh xuyên qua rồi.

Đúng, là đánh xuyên qua rồi.

Ninh Phàm một quyền oanh kích tại Trương Bưu nơi bàn tay, cứng rắn lại để cho Trương Bưu xương cốt từ Trương Bưu nơi bả vai thoát ra một mảng lớn, tay phải các đốt ngón tay đều bị đánh nát hơn phân nửa, nhưng nếu không có tốt nhất ngoại thương Linh dược, cái kia Trương Bưu cái này đầu tay phải đã nhưng là phế đi.

"A . . !" Trương Bưu bị Ninh Phàm một quyền oanh gãy tay, người rơi vỡ qua một bên trên mặt đất, tay trái che gãy chi, thống khổ lẫn lộn.

Nhìn thấy Trương Bưu cái dạng này, Ninh Phàm cười cười nói ra: "Còn muốn chiến đấu nữa sao?"

"A . . ! A . . A . . ! (a! Đi tìm chết!)" Trương Bưu mãnh liệt hét lớn một tiếng, phần eo mãnh liệt một lần phát lực, xông lên, trong nháy mắt đùi phải thập phần nổi lên bỏ tới, như là cây roi bình thường trên không trung hiển hách rung động.

"Håaa. . . !" Nhìn thấy Trương Bưu hướng phía bản thân một chân bỏ đi qua, Ninh Phàm cũng không ngờ rằng gấp như vậy đột nhiên, đánh cho Ninh Phàm trở tay không kịp. Bất quá đang ở đó chân hướng về bản thân mà đến thời điểm, Ninh Phàm mãnh liệt một hô, một lần phát lực dùng đến bờ vai của mình liền hướng phía Trương Bưu va chạm qua.

Vừa vặn sát Trương Bưu đùi phải hướng về Trương Bưu ngăn lại mà đi, phụ giúp Trương Bưu một mực bước nhanh phụ giúp.

"Phanh" một tiếng va chạm, Trương Bưu bị Ninh Phàm phụ giúp đâm vào trên cây cột.

"A!" Tại đầu đòn kịch liệt phía dưới, Trương Bưu lại đem cái này "A" chữ cho phát âm phát cho phép. Trùng lớn ánh mắt giống như cái bóng đèn giống nhau, làm cho người ta lo lắng có phải hay không gặp từ trong hốc mắt rơi xuống đi ra.

Cứng rắn Trương Bưu là bằng vào thân thể của mình tổ chất mới không có đã bất tỉnh, cái kia một cái va chạm lại để cho Trương Bưu cảm giác mình thứ năm chỉ trụ như vậy phế bỏ.

Đặc biệt là Ninh Phàm tại va chạm cây cột thời điểm vẫn âm thầm phát lực, lại để cho cái chỗ kia vỡ đến không thể lại nát, trên quảng trường trông thấy một màn này nam tử dĩ nhiên n mìa mai n mìa mai kẹp chặt hai chân của mình.

Trương Lệ đã đỏ hồng mắt, khàn cả giọng hô không lên tiếng đã đến.

Ninh Phàm không có nhìn người phía dưới, cũng không biết phía dưới rút cuộc là phản ứng gì, nhưng mà ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm vào Trương Bưu, nhìn qua thống khổ không thôi Trương Bưu nói ra: "Người biết không? Người đối phó ta không có vấn đề, nhưng mà người muốn tổn thương thân nhân của ta bằng hữu, như vậy người sẽ phải trả giá thật nhiều."

Nói qua, Ninh Phàm mãnh liệt buông lỏng kinh phong, bị Ninh Phàm kẹp ở trên cây cột Trương Bưu liền từ trên cây cột tuột xuống, bất quá Ninh Phàm hiển nhiên không có nghĩ qua nếu như vậy buông tha Trương Bưu, một cước mãnh liệt liền đá vào Trương Bưu chân trái xương cốt lên, rắc rắc một tiếng dĩ nhiên bấp chân biến tạo thành một cái góc vuông.

Lập tức, Trương Bưu hay dùng bản thân bấp chân trái nửa quỳ trên mặt đất, tạo thành một cái rất quý dị góc độ, Trương Bưu đùi phải đã cùng một bãi bùn nhão giống nhau uốn lượn không được nữa, lúc trước Ninh Phàm va chạm dĩ nhiên lại để cho Trương Bưu đùi phải xương cốt đều nát bấy rồi.

Nhìn qua Trương Bưu hạ bộ chảy ra buồn nôn màu đỏ, Ninh Phàm nói: "Lúc trước người nói đoạn ta Ngũ chi, hôm nay ta đoạn người Ngũ chi, vẫn thừa tay trái của người cánh tay." Nói qua chính là một cước hướng về Trương Bưu đập tới.

"Chạm đã!"

Chương 33: Lên cấp tam cường

Chương 33:. Tấn cấp tam cường

Chương 33:. Tấn cấp tam cường

"Chậm đã!" Trương Lệ lại là hô to một tiếng, đều muốn Ninh Phàm dừng lại.

Nghe được một câu nói kia, Ninh Phàm do dự chút nào đều không có, ngược lại càng thêm nhanh chóng một cước đạp mạnh đi lên, dùng sức dẫm nát Trương Bưu trên cánh tay trái.

"Ngươi dám!" Nhìn thấy Ninh Phàm dĩ nhiên một cước dẫm nát Trương Bưu trên cánh tay, Trương Lệ mắt tròn tròn gào thét, trên quảng trường Bạch Trần thiếu niên đều trông lớn ánh mắt nhìn xem Trương Lệ hoặc là Ninh Phàm.

"Tiểu tử này thật ác độc." Bạch Nam Nguyên chẳng qua là hơi ngẩng đầu, liếc qua Ninh Phàm, sau đó thấp giọng nói ra.

"Ha ha." Bạch Nam Nguyên bên người Trương Thị tộc lão cũng nhìn nhìn tình cảnh, nói ra: "Tiểu tử này cũng không sợ sau đó bị trả thù."

"Trương thúc thúc..." Bạch Phượng thời điểm này hai mắt uông uông nhìn xem Trương Thị tộc lão.

"Tốt rồi tốt rồi, tiểu bối sự tình, tiểu bối bản thân đi giải quyết đi." Trương Thị tộc lão nhắm mắt lại, không biết suy nghĩ cái gì.

Bên này Ninh Phàm rồi lại căn bản không có bận tâm Trương Lệ tại đó hô mấy thứ gì đó, một cước dùng sức giẫm phải Trương Bưu cánh tay, không ngừng mà đi xoa bóp lấy.

"Rắc rắc rắc rắc" thanh âm không ngừng mà thông qua xương cốt truyền đến Trương Bưu trong lỗ tai, mà giờ khắc này Trương Bưu chẳng qua là mắt tròn tròn, lớn lên lấy miệng tựa hồ đều muốn đem cảm giác đau kêu gào kêu đi ra, nhưng đến lúc này mới cảm giác được bản thân dĩ nhiên đau nghẹn ngào.

"Cái này là ngươi vũ nhục muối muối ta đại giới, miệng thả sạch sẽ tí đi." Ninh Phàm phui liếc trên mặt đất giống như con chó chết Trương Bưu, lạnh lùng nói.

"Ninh Phàm! Ngươi dám!" Trương Lệ thời điểm này đã đứng ở dưới lôi đài, nhìn qua trên lôi đài hấp hối, Ngũ chi đứt đoạn Trương Bưu, đỏ bừng lấy cặp mắt của mình hướng về phía Ninh Phàm lớn tiếng gào thét lấy.

"Ta sẽ tại trận chung kết thời điểm chờ ngươi." Ninh Phàm cúi đầu nhìn nhìn Trương Lệ, lúc này Ninh Phàm đứng ở trên lôi đài, mang theo người thắng trận tư thái rất là lãnh đạm nói.

"Ta đây ngay tại trận chung kết thời điểm chờ ngươi, nhất định sẽ giết ngươi." Trương Lệ hung hăng đấy, cơ hồ là từng chữ một nói.

"Ninh Phàm, hơn hẳn!" Trên đài trọng tài rất là bình tĩnh nói.

Mặc cho lúc trước đánh cho dù thế nào đặc sắc, trọng tài đã gặp không biết bao nhiêu chiến đấu, tự nhiên cũng sẽ không có bao nhiêu tình cảm chán động.

Ninh Phàm chậm rãi đi xuống lôi đài, tìm một cái cùng Trương Lệ đối lập địa phương lặng lẽ ngồi xuống nghỉ ngơi.

Vừa mới một kích kia điều động Ninh Phàm cao thấp bảy mươi phần trăm hồn lực, mãnh liệt bộc phát hầu như rút sạch Ninh Phàm thân thể, lúc này một hồi hư không xông lên đầu, lại để cho Ninh Phàm không dám lại đi đối mặt Trương Lệ.

Biết rõ không thể làm làm chi là người ngu, Ninh Phàm biết rõ cùng Trương Lệ chiến đấu vẫn ở phía sau đấy.

Tay phải chậm rãi nắm Luyện Phàm Lô, hồn lực rất nhanh tại Ninh Phàm trong thân thể sinh sôi, nhanh chóng trợ giúp Ninh Phàm khôi phục hao tổn hồn lực.

Nhìn qua đã bị mình chọc giận Trương Lệ, Ninh Phàm tự tin cười cười, dù là Trương Lệ là Luyện Thể bát cấp, mình cũng có thể cùng hắn một trận chiến.

"Trận tiếp theo..."

Ninh Phàm nghe được lại đang kêu gọi tên của mình rồi, không nhanh không chậm đứng lên, hướng phía trên lối đi đến.

"Ninh Phàm." Ninh Phàm đứng ở vị trí của mình, rất là tỉnh táo niệm đến tên của mình.

Nhưng mà đối diện cũng không có người đi lên, Ninh Phàm quan sát dưới đài, người phía dưới bầy cũng tại đều nghị luận.

Bất quá Ninh Phàm nhập lại không nóng lòng, dù sao nhiều một phần chuông thời gian nghỉ ngơi là một phút đồng hồ thời gian nghỉ ngơi.

Qua đại khái một khắc đồng hồ, Ninh Phàm mở mắt ra nhìn qua trọng tài.

Trọng tài nhìn nhìn mấy tính giờ, nhẹ gật đầu nói ra: "Đối thủ bỏ quyền, Ninh Phàm hơn hẳn."

Một cuộc chiến đấu đều không có phát sinh, Ninh Phàm chậm rãi đi xuống đài, nghiêng tai nghe nghị luận của người khác.

"Ngươi biết không? Vừa mới Ninh Phàm một kích kia đem Trương Bưu đánh thành cái dạng kia, hiện tại cũng không dám cùng Ninh Phàm quyết đấu rồi."

"Ai dám a! Dù sao lấy trước Ninh Phàm cái dạng kia, chúng ta không ít khi dễ hắn, hiện tại Ninh Phàm lợi hại đi lên, đến lúc đó đem ngươi đánh thành Trương Bưu cái dạng kia."

"Phế Ngũ chi cũng." Người nói chuyện tựa hồ vẫn đánh cho một cái lạnh run, bề ngoài giống như rất sợ hãi bộ dạng.

"Đừng nói phế Ngũ chi, đem ngươi cái kia cắt ngang..."

Ninh Phàm nghe những người này lời nói, không khỏi cười cười. Nói thật trước kia thực lực thấp thời điểm, lại là một cái người từ ngoài đến, không có cha mẹ, không ít bị người khi dễ.

Bất quá Ninh Phàm cũng không quá quan tâm những chuyện này, bởi vì dù sao cũng phải mà nói Bạch Trần nhân tâm mà đều coi như là tốt, nguyện ý tiếp nhận Ninh Phàm hai huynh muội, vẫn đem Lôi Tham số định mức phân cho Ninh Phàm Ninh Thi. Ninh Phàm cũng hiểu được cái gì là tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), thế nhưng là Trương Bưu người như vậy thật là quá ác tâm, Ninh Phàm trong lòng điểm mấu chốt liền là không có thể lại để cho bằng hữu của mình thân nhân bị thương tổn.

"Trận tiếp theo, Ninh Phàm, hạ phi."

Ninh Phàm đứng ở trên đài, nhìn qua lấy cô gái trước mắt. Nói thật tại Bạch Trần luyện công bình thường đều là nam, có rất ít nữ tính cũng tu luyện.

Bất quá trước mắt cái này hạ phi, Ninh Phàm cũng không tính quá quen thuộc, nhiều năm tu luyện lại để cho mọi người chỉ nghe nói qua hạ phi tên mà chưa thấy qua bản thân.

"Ninh Phàm."

"Hạ phi."

Hai người hồ đạo tên, ngay tại tiếng nói hạ xuống một khắc này, hạ phi chính là một cái Thuận Bộ, hướng về Ninh Phàm liền cộ đi qua.

Ninh Phàm cũng không phải bình thường người, đã có lúc trước cùng Lôi Lang đối chiến kinh nghiệm, nhìn thấy hạ phi một động tác dĩ nhiên là minh bạch là hướng phía tự mình ra tay rồi.

Eo mãnh liệt một lần phát lực, vừa thu lại eo, trong tay nắm đấm liền hướng lên trước mắt đập tới.

Kế tiếp hình ảnh chính là hạ phi xuất hiện ở Ninh Phàm nắm đấm lúc trước, tựa như cùng Ninh Phàm cùng hạ phi thương lượng tốt rồi, Ninh Phàm ra quyền, hạ phi tới đây lần lượt nện bình thường.

Bất quá hạ phi có thể đi đến vòng thứ ba, cũng không phải là dễ đối phó, hai chân mãnh liệt khê cong, nửa quỳ trên không trung, nửa người trên hướng về sau lưng khê đảo, vừa đứng tránh thoát Ninh Phàm nắm đấm, hướng về Ninh Phàm trượt tới.

"Haaa...!" Ninh Phàm chân phải mãnh liệt một lần phát lực, chút nào đều không do dự.

Một đạo đá ngang trên không trung lướt qua một đạo dấu vết, nhưng mà vừa lúc này hạ phi tay phải đột nhiên hiện ra một cây tiểu đao, hướng về Ninh Phàm đùi phải thối đi.

Tại xuất ra cây đao trong nháy mắt, Ninh Phàm đã nhưng cảm giác được cái này một hồi sát khí, mãnh liệt một cái xoay quanh, đùi phải quất vào trên mặt đất, cứng rắn thu lại thể công của mình, tránh thoát hạ phi cây đao.

Trận đấu không có nói không có thể mang vũ khí, chỉ bất quá không có vũ khí tốt nhất ngược lại mà là một loại vướng víu, ai có thể đủ nghĩ đến hạ phi như thế đột nhiên sử dụng một cây tiểu đao, còn thiếu chút nữa làm bị thương Ninh Phàm.

"Vù vù..." Ninh Phàm thở dốc một hơi, nói ra: "Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa đã muốn mạng của ta."

"Làm sao sẽ đây?" Hạ phi hướng phía Ninh Phàm mỉm cười, nói ra, "Ta biết rõ người nhất định sẽ trốn được đi đây." Nói qua chính là một đao hướng về Ninh Phàm bay đi.

Thật tình không biết Ninh Phàm đã sớm bắt được phi đao quý tích, thừa dịp thời điểm này một cái bước lướt, đúng là gần sát đã đến hạ phi bên người.

Nhìn thấy Ninh Phàm đi vào bên cạnh của mình, hạ phi trên mặt lộ ra hoảng sợ, trắng bệch lấy sắc mặt kinh hoảng nói: "Ta nhận thua."

Nghe được hạ phi nói ra nhận thua, Ninh Phàm thu hồi mình muốn đập nện đi ra ngoài nắm đấm, nói: "Như thế nào?"

"Ta thua rồi, người đã gần sát đã đến bên cạnh của ta, của ta cây đao lại bay ra ngoài." Hạ phi lắc đầu nói ra: "Người đã thắng."

"Người cũng không kém." Ninh Phàm ngao kiêu nói, "Chỉ bất quá người gặp ta, ha ha ha ha."

"Hặc hặc." Hạ phi cười cười, lắc đầu, thật không biết nói Ninh Phàm cái gì tốt.

Sau đó Ninh Phàm lại liên tiếp chiến đấu mấy trận, nhưng mà có thể vượt qua Trương Bưu người thật sự không nhiều lắm, tự nhiên là tấn cấp đã đến tam cường.

"Tốt, tam cường đã định. Bạch Phượng, Ninh Phàm, Trương Lệ." Bạch Nam Nguyên đứng dậy tuyên đọc tam cường danh sách, nhìn qua dưới đài ánh mắt trao đổi ba người, nói ra: "Tam cường trận đấu ngày mai bắt đầu."

Dưới đài Ninh Phàm mang theo một loại đều muốn trở nên mạnh mẽ ánh mắt nhìn qua phía trước, mà Bạch Phượng dừng đến một loại ái mộ ánh mắt nhìn qua Ninh Phàm, bên kia Trương Lệ rồi lại dừng đến một loại cừ hận ánh mắt nhìn xem Ninh Phàm.

Ở trên bục Bạch Nam Nguyên tự nhiên đem đây hết thảy thu hết vào mắt, không khỏi thở dài một hơi, tam cường cuộc chiến không biết lại gặp có bộ dáng gì nữa biến cố.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Trương Nghiêm đánh lén ban đêm

Chương 34:. Trương Lệ đánh lén ban đêm

Chương 34:. Trương Lệ đánh lén ban đêm

Bên này, Ninh Phàm cũng biết trận đấu muốn ngày mai tiếp tục tiến hành, đặc biệt thời điểm ra đi đợi một cái Bạch Phượng.

Bạch Phượng nở nụ cười hướng về Ninh Phàm đi tới, nói ra: "Ta biết ngay người gặp chờ ta, như thế nào? Hôm nay hay là muốn về nhà?"

Ninh Phàm nhẹ gật đầu nói ra: "Ta có gần một tháng không có trông thấy muội muội rồi, nếu như xuất quan vậy ta còn đi gặp nàng một chút đi."

"Nàng rất tốt, ta luôn luôn nhìn nàng đâu." Bạch Phượng nhếch miệng vừa cười vừa nói, "Bất quá nàng nhưng đối với người câu oán hận không ít a."

Ninh Phàm nhún vai nói ra: "Ta có thể đủ có biện pháp nào đây? Người Bạch đại tiểu thư đều lên tiếng nói muốn ta cầm một cái thành tích tốt, ta có thể đủ không nỗ lực sao?"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng hơi hơi thề lưỡi nói ra: "Không cho gọi là Ninh Thi nghe được a, bằng không thì nàng không chừng như thế nào oán trách ta đâu."

Ninh Phàm cười cười nói ra: "Nào dám a. Huống chi ta cũng muốn trở nên mạnh mẽ a."

Ninh Phàm cùng Bạch Phượng cười cười nói nói hướng về đầu trần đi đến, lúc này một đạo lợi hại mắt một mực truy tung lấy Ninh Phàm cùng Bạch Phượng bóng lưng, thấy Ninh Phàm đi xa, từ chỗ bóng tối chậm rãi đi ra một người thân ảnh.

"Hiện tại vui vẻ, đến lúc đó mới sẽ cho người biết cái gì gọi là đại giới... Đệ đệ..." Nếu như Ninh Phàm ở chỗ này vừa quay đầu lại tất nhiên có thể phát hiện, nói chuyện chính là Trương Lệ.

Trương Bưu bị Ninh Phàm đánh thành cái dạng kia, Trương Lệ lại là đau lòng lại là cừu hận, đau lòng là Trương Bưu dĩ nhiên Ngũ chi đứt đoạn, kẻ thù hận chính là Ninh Phàm vậy mà dưới như thể nặng tay.

Phải biết rằng Trương Bưu ngoại trừ tay phải đùi phải xương cốt là sai vị trí mà ra, mặt khác mấy cái địa phương đều là bị Ninh Phàm cho đánh thành nát bấy tính gãy xương, thân thể xương cốt là bề từng mảnh từng mảnh, nhưng nếu không có thượng đẳng chữa thương Linh dược Trương Bưu này sinh cũng chính là như vậy chuyện quan trọng rồi.

Huống hồ Linh dược có thể trị liệu xương cốt, nhưng cũng không thể đủ trị liệu Trương Bưu dưới đùi quần cái kia mấy lượng thịt, liền bỗng mang trứng đều bị Ninh Phàm cho chà đạp đã thành một đoàn thịt nhão, bất luận cái gì bằng bộ đáng gì nữa Linh dược đều không có dùng, trừ phi là trong truyền thuyết sinh bạch cốt người dân đồn cừu cấp Linh dược, bất quá làm sao sẽ dùng tại Trương Bưu trên người đâu.

Nhìn qua lên trước mắt dĩ nhiên nhanh có tầm một tháng chưa từng gặp qua nhà, Ninh Phàm đột nhiên có một loại lạ lắm cảm giác, đứng ở cửa ra vào chậm chậm không dám đẩy cửa ra đi, sợ nhìn thấy muội muội của mình Ninh Thi không biết như thế nào cùng năng giải thích bản thân lý khai lâu như vậy.

Cho dù ngay từ đầu liền nói với muội muội bản thân phải đổi mạnh mẽ, bản thân muốn đi bế quan, có thể Ninh Phàm chưa từng có thời gian dài như vậy không có về nhà.

Vừa lúc đó, chỉ thấy đến cửa nhẹ nhàng bị đẩy ra, một cái cái đầu nhỏ chậm rãi từ trong cửa thò ra, chỉ thấy đến đúng là một cách tinh quái Ninh Thi.

"Ca ca, là người sao?" Ninh Thi đầu còn không có duỗi đi ra thời điểm, thanh âm đã tới trước, đợi đến lúc Ninh Phàm nghe được câu này thời điểm không, Ninh Thi thân thể đã lộ ra hơn phân nửa.

Cửa gỗ một cái đã bị Ninh Thi phá khai, như là bay bình thường đập lấy Ninh Phàm trong ngực, hô lớn: "Ca ca! Người về nhà!"

Nói qua Ninh Thi dùng đến thịt thịt bàn tay nhỏ bé bắt đầu ở Ninh Phàm trên người kiểm tra, sờ sờ cái này, sờ sờ cái kia, mang theo một tia lo lắng ngữ khí nói ra: "Hôm nay là Trần Bì thời gian, người không có bị thương đi?"

Ninh Phàm nghe được Ninh Thi quan tâm như vậy bản thân, khẽ cười cười, vuốt vuốt Ninh Thi đầu, đem Ninh Thi ôm lấy đi vào trong nhà, đặt ở trên mặt ghế nói ra: "Ca ca người làm sao sẽ thua trận đấy? Vòng thứ nhất đối chiến đúng là Trương Bưu tiểu tử kia."

"A!" Ninh Thi từ trên ghế nhảy dựng lên, nhìn qua ca ca của mình nói ra: "Người không có bị thương đi?"

"Người đã quên? Ta đánh bại qua Trương Bưu a, lúc này đây ta bế quan sau đó tu vi càng thêm tinh tiến rồi, Trương Bưu làm sao có thể đủ là đối thủ của ta." Ninh Phàm tự tin một cười nói, "Hơn nữa lần này ca ca người ta tiến nhập ba thứ hạng đầu. Trương Bưu tiểu tử kia rất thâm, hiện tại đã đã trở thành một tên phế nhân."

"A?" Ninh Thi há hốc miệng, lộ ra rất là giật mình.

"Lại để cho miệng hân không sạch sẽ, dù sao vẫn là đứa cợt chúng ta, hiện tại cũng là lại để cho hân nhận thức nhận thức cái loại này mùi vị." Ninh Phàm mang theo một tia ngạo lệ nói ra.

Cho dù Ninh Phàm hàng năm, có thể Ninh Phàm biết có kẻ thù tất báo.

"Thế nhưng là, thế nhưng là... Ca ca, còn có Trương Lệ a." Ninh Thi hiển nhiên không có quên Trương Lệ tồn tại.

Ninh Phàm cười cười, nói ra: "Ngày mai ta sẽ cùng Trương Lệ giao thủ, đến lúc đó ta có lực đánh một trận."

Ninh Phàm nói được rất là tự tin, hoàn toàn chính xác Ninh Phàm trong lòng mình mình bạch, mình và Trương Lệ là có lực đánh một trận đấy. Bằng vào bản thân Nam Độ Quyền, còn có trụ cột đan pháp điều trị thân thể của mình, hơn nữa như là ăn gian giống nhau Luyện Phàm Lô cho Ninh Phàm liên tục không ngừng hồn lực cung cấp, Ninh Phàm làm sao sẽ không có lực đánh một trận?

"Được rồi, đến lúc đó ca ca người nhưng là phải tham gia thành so với, đến lúc đó bằng vào ca ca thực lực tiến vào đến tông môn bên trong, sau đó tìm được địa đồ bí mật, tìm kiếm được cha mẹ của chúng ta." Ninh Phàm vừa cười vừa nói.

Ninh Thi nghe được Ninh Phàm nói như vậy, cũng đứng tương lai có đi một tí rất tốt đẹp ước mơ, nhẹ gật đầu nói ra: "Tốt."

Đêm dài, Ninh Phàm nằm ở trên giường chỉ có thể đủ nghe thấy côn trùng tuôn rơi thanh âm, ngẫu nhiên còn có một chút tiếng gió tại Ninh Phàm bên tai xuyên qua, nhà gỗ nhỏ khe hở tiết vào một tia ánh trăng.

Ninh Phàm lòng tham yên tĩnh, nhưng mà người cũng rất loạn.

Bởi vì Ninh Phàm tại nghĩ lại bản thân hôm nay hành vi, không biết lúc nào trở nên như thế thô bạo, có thể là người khác vừa nhắc tới Ninh Thi, Ninh Phàm liền có một loại rất muốn bảo hộ Ninh Thi dực vọng, không cho Ninh Thi đã bị một tia tổn thương.

Đột nhiên, Ninh Phàm lỗ tai khẽ động, loáng thoáng nghe thấy được phần đông người bước chân thanh âm.

Ninh Phàm đối với thanh âm rất là mẫn cảm, đặc biệt là Ninh Phàm cùng Ninh Thi chỗ nhà gỗ nhỏ là một cái rất là vắng vẻ địa phương, đừng nói buổi tối,

chính là ban ngày cũng hiếm có người từ bản thân qua, tự nhiên nhiều người như vậy thì có quý.

Xoáy lên chấn màn ném qua một bên, Ninh Phàm một cái trở mình liền nhảy ra khỏi ngoài cửa sổ, phi thân nằm rạp xuống tại nhà gỗ bên cạnh trong bụi cỏ.

Phóng nhãn nhìn lại, chỉ thấy đến bốn người hóp lưng lại như mèo hướng về nhà gỗ nhỏ mà đến, nhìn qua cái kia lén lén lút lút bộ dạng cũng không giống là người tốt lành gì.

Bất quá Ninh Phàm thời điểm này còn không có bộc lộ ra thân hình của mình, thì cứ như vậy trốn ở trong bụi cỏ.

Bốn người dần dần tới gần Ninh Phàm nhà gỗ, đột nhiên dẫn đầu người làm một cái đình chỉ thủ thế, nói ra: "Thừa dịp Ninh Phàm ngủ say, trực tiếp giết chết hẳn, sau đó lại bắt đi Ninh Thi, một môi lửa đốt đi cái này nhà gỗ."

Một nghe thanh âm, Ninh Phàm trong lòng chính là cả kinh, dĩ nhiên là Trương Lệ. Thảm nghĩ trong lòng, thậm chí có như thế bị ỏi người.

Nhất thời Ninh Phàm lúc trước suy nghĩ vấn đề thoát cái liên giải quyết dễ dàng, gút mắt trong lòng tự nhiên mà vậy mở ra, Trương gia đã khi nhục đến nước này rồi, bản thân còn muốn lui tới khi nào? Cái kia điểm thương tổn có lẽ đều nhẹ rồi.

Giờ này khắc này Ninh Phàm thân thể chính đang run rẩy, toàn thân a-đrê-na-lin bài tiết đã đến cực đại nhất, trong tay nắm đầm tri hoãn mà chậm nắm chặt.

Ngay tại Trương Lệ hóp lưng lại như mèo mảnh vụn bước hướng phía Ninh Phàm nhà gỗ nhỏ mà đến thời điểm, Ninh Phàm mãnh liệt từ trong bụi cỏ một nhảy ra, hướng về phía Trương Lệ chính là một quyền.

Tiếp theo Ninh Phàm một tiếng hét dài: "A! A! NGAO!"

Đánh lên ban đêm! Chuyển biến thành phục kích!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Lưỡng bại câu thương

Chương 35:. Lưỡng bại câu thương

Chương 35:. Lưỡng bại câu thương

Tại hành động lúc trước, Trương Lệ nhập lại không có nghĩ qua gặp được phản kháng muốn thế nào, dù sao cái này điểm đều đang ngủ, một đao là có thể đã muốn Ninh Phàm tính mạng.

Hướng chi, dù là Ninh Phàm cùng mình phản kháng, cái kia cũng không phải là đối thủ của mình. Nhưng mà Trương Lệ hết lần này tới lần khác không có nghĩ tới, Ninh Phàm nếu như từ trong bụi cỏ xông tới làm sao bây giờ?

Từ trong bụi cỏ thoát ra Ninh Phàm, như là bay bình thường nhảy lên trên không trung, trong tay quyền đầu đeo một tia sương mù hóa hồn lực, hướng về phía Trương Lệ đầu liền đập tới.

"Nam ĐỘ!" Ninh Phàm một hét lên điên cuồng, tay phải nắm đầm chỗ lập tức cũng cảm giác như là đánh trúng cái gì vật nặng bình thường, chấn động có chút run lên.

Ninh Phàm không dễ chịu, bị đánh đích Trương Lệ thì càng thêm không dễ chịu rồi.

Đột nhiên tới một quyền, đúng lúc nện trúng ở Trương Lệ xương mũi lên, một đầm khiến cho Trương Lệ cái mũi lệch ra, màu đỏ chất lỏng trong chốc lát ngay tại Trương Lệ trên mặt tràn ra. Toàn bộ người đều bị Ninh Phàm độ mạnh yếu cho mang bay ra ngoài.

Mất đi Trương Lệ là Luyện Thể bát cấp tiếp cận Luyện Thể cửu cấp tu vi, đổi lại những người khác một quyền đã bị Ninh Phàm đánh chết cũng khó nói.

Ninh Phàm một đầm đập trúng Trương Lệ, không mang theo do dự chút nào, hướng về mặt khác ba người liền nhào tới.

Giờ này khắc này Trương Lệ cảm giác đầu của mình tựa như cùng muốn bạo tạc nổ tung bình thường chỉ có thể đủ cảm giác được đau đớn, chóng mặt chóng mặt nặng nề ở một bên rung đùi đắc ý, cái gì đều chẳng quan tâm suy nghĩ, toàn bộ người đều bị Ninh Phàm từ trong bụi cỏ nhảy lên một quyền cho đánh hôn mê rồi.

Bất quá dù là thiếu đi Trương Lệ, còn có ba người tại. Ba người này Ninh Phàm đều tính nhận thức, cùng theo Trương Lệ lăn lộn hộ vệ đội đấy, tự nhiên thực lực cũng kém không đi nơi nào.

Hiển nhiên ba người này thực lực còn không tính quá kém, nhìn thấy Trương Lệ bị Ninh Phàm đánh lui, trong nháy mắt liền phản ứng tới đây, một cái rút lui bước, lại để cho qua Ninh Phàm nắm đấm, trong nháy mắt cùng với Ninh Phàm kéo ra khoảng cách.

"Các ngươi thật đủ lớn mật, cũng không sợ ép quy xử phạt!" Ninh Phàm trừng mắt nghiêm nghị nói ra.

"A, hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay đem ngươi giết đi, lại có ai biết được?" Trong ba người một cái trong đó người đề nặng thanh âm của mình nói ra.

"YAA.A.A.. Nha nha!" Nghe được trước mắt cái này người nói như vậy, Ninh Phàm biết rõ khó có thể chấm dứt chuyện này rồi, trừ phi trong trấn có người tới đây.

Lúc trước Ninh Phàm cái kia một tiếng gầm điên cuồng dĩ nhiên có thể cho trong trấn người nghe được, nhưng là từ thôn trấn đến nơi đây lên giá phí hơn nửa canh giờ thời gian.

Ninh Phàm một bên gào thét, trong tay nắm đấm càng là liên tục, hướng về kia ba người công tới.

Mà ba người này mặc dù không có Trương Lệ chỉ huy, tu vi cũng đều tại Luyện Thể bốn năm cấp tả hữu, nhưng là thấy đến Ninh Phàm công tới đây, chút nào đều chưa chắc bối rối, đem Ninh Phàm cho dẫn vào trong ba người lúc giữa, bao vây lại cùng Ninh Phàm run rẩy.

"Nam Độ!" Ninh Phàm cũng biết hiện tại chính mình hoàn cảnh xấu ở nơi nào, ba người du đấu, bản thân chỉ có thể đủ phòng ở hai người, phòng không ngừng phía sau mình chính là cái người kia, dứt khoát liền buông tha phòng thủ, trong cửa mở rộng ra, trong tay nắm đấm quán thủy lực cường đại nhất hỗn lực bắt đầu hướng phía một cái trong đó người tấn công mạnh qua.

Ba người ở đâu nghĩ tới Ninh Phàm đánh nhau như vậy không muốn sống, trong lúc nhất thời bị Ninh Phàm đuổi theo đánh chính là cái người kia lui về phía sau lui, ba người trận hình trong khoảnh khắc đã bị Ninh Phàm làm cho tan rã.

Tan rã sau đó ba người tựa như cùng cát rời giống nhau bị Ninh Phàm từng cái đánh bại, toàn thân cao thấp hỗn lực như là không cần tiền giống nhau hướng phía Ninh Phàm cánh tay phải dừng nắm lao tới, một đạo lại một đạo hỗn lực nhìn theo Ninh Phàm nắm đấm đập tới.

Trương Lệ giờ này khắc này ở một bên quơ quơ đầu, mới phát hiện mình mang đến ba cái người đã bị Ninh Phàm đập phá cái bị giày vò, không nói có thể xúc phạm tới Ninh Phàm nửa phần, ba người bản thân đều có chút tràn đầy nguy cơ.

"Phá!" Ninh Phàm rống to một tiếng, Nam Độ Quyền lại một lần nữa hướng về ba người đập tới, lúc này đây ba người khó hơn nữa lấy chèo chống, cho dù cùng Ninh Phàm đẳng cấp không sai biệt lắm, có thể Ninh Phàm Nam Độ Quyền trên tu vi rồi lại muốn tới đến cao thâm nhiều lắm, công pháp cũng muốn cao thâm rất nhiều.

"Haaa...!" Nhưng mà đang ở Ninh Phàm ra quyền đánh đập ba người đồng thời, Trương Lệ một chương vỡ vào Ninh Phàm bên hông.

Nhìn qua Ninh Phàm hướng về phía trước bay rớt ra ngoài không xa, Trương Lệ mang theo một tia dữ tợn hung hăng mà cười lấy. Trên mặt còn treo lệch ra bảy xoay tám xương mũi, máu mũi tuy rằng đã sớm ngừng, nhưng mà trên mặt loang lổ màu đỏ lộ ra chặt vật không chịu nổi.

Nhưng mà lúc này Trương Lệ rồi lại hắc hắc cười, nói: "Đánh lên? Đánh lên là đi? Có một số việc là phải trả giá thật lớn."

Giờ này khắc này Ninh Phàm cảm giác được bản thân lực phù ngũ tạng đều tại đau đớn, một quyền kia lại để cho Ninh Phàm cảm giác được toàn thân mình cao thấp khí quan đều di chuyển vị trí rồi, một cái mặn tanh mùi vị tại trong miệng của mình tràn ngập.

"Phốc" một cái, Ninh Phàm phun ra một ngụm máu tươi, nhìn qua Trương Lệ, cười toét hàm răng của mình cười nói: "Ngươi cũng cứ như vậy bị ôi."

"Ngươi trước đánh lên của ta." Trương Lệ chấp tay sau lưng nhìn qua Ninh Phàm, lộ ra nhất phái chính nhân quân tử cảm giác, chỉ bất quá trên mặt lệch ra bảy xoay tám cái mũi làm cho cả mọi người lộ ra toàn bộ người cũng kỳ quái không ít.

"A, nửa đêm canh ba tới nhà của ta thương lượng giết người của ta, kiếp muối muối của ta, đốt phòng ốc của ta, ngươi cũng không biết xấu hổ nói, hôm nay hai ta sau này không chết không thôi! Chuyện này ta nhất định sẽ làm cho Trần Trường đến xử trí!" Ninh Phàm một vòng khoe miệng của mình trên máu tươi, nghiêm nghị nói, hàm răng trắng nõn trên còn dính nhuộm màu hồng vết máu.

"Không chết không thôi! Ngươi đang ở đây trên lời đài đem đệ đệ của ta cho đánh thành cái dạng kia thời điểm, hai ta không cũng đã là không chết không thôi sao?" Trương Lệ nhìn qua Ninh Phàm, rất là phần nộ nói ra, phảng phất là muốn dùng ánh mắt đem Ninh Phàm cho vỡ ra đến.

"Như vậy hãy bớt sàm ngôn đi, chiến đi!" Ninh Phàm mãnh liệt gầm lên giận dữ, trong tay nắm đấm nắm chặt, lúc trước đối thoại đã lại để cho Ninh Phàm dùng lò luyện đan khôi phục không ít thương thế cùng hỗn lực, một quyền đột nhiên xuất hiện hướng về Trương Lệ đập tới.

Hiển nhiên Trương Lệ cũng thật không ngờ Ninh Phàm tại trong một quyền của mình sau đó còn có như vậy sức chiến đấu, bất quá giữa hai người thật có

chút khoảng cách, cũng không có lúc trước tại trong bụi cỏ như vậy tới đột nhiên, Trương Lệ một chương nhanh chóng đem Ninh Phàm nắm đầm cho đón đỡ mở đi ra, tiếp theo Ninh Phàm nắm đầm, bàn tay sát Ninh Phàm thiếp thân mà đi.

Ninh Phàm cũng biết không có thể đủ cho Trương Lệ sát lại thân cận quá, dù sao Trương Lệ tu vi không phải là cho không đầy, lúc trước đã lĩnh giáo qua Trương Lệ một chương kia rồi, nếu như lại bị Trương Lệ rắn rắn chắc chắc đánh lên một chương, Ninh Phàm cũng biết mình rất có thể sẽ không có khôi phục cơ hội.

Kết quả là Ninh Phàm nắm Trương Lệ, tay trái nắm chặt lại là một quyền hướng về Trương Lệ cổ tay đánh tới.

Trương Lệ nhìn thấy Ninh Phàm nắm đầm lại hướng về bản thân công tới, hợp với biến hướng, một chương đánh về phía Ninh Phàm quyền trái.

Cả hai hồn lực trên không trung không gian thu hẹp bên trong xuyên qua, lẫn nhau va chạm. Ninh Phàm thật không tốt thụ, bị cả hai hồn lực lúc giữa va chạm chấn khai một chút khoảng cách, lại là một ngụm máu tươi phun tới, nhưng mà trông thấy Trương Lệ bộ dạng, Ninh Phàm lại nhếch miệng nở nụ cười.

Trương Lệ hiển nhiên cũng cũng không hơn gì, cùng Ninh Phàm qua mấy chiêu đều là tại bị động đón đỡ, tự nhiên không có Ninh Phàm đến như vậy có chuẩn bị, hồn lực lẫn nhau va chạm chấn động Trương Lệ cái mũi lại mở một cái lỗ thủng, máu mũi rào rào chảy xuống, quần áo cũng bị hồn lực ảnh hưởng cho xé thối ra.

"Haha, Trương Lệ, ngươi cảm thấy ngươi hôm nay có thể đánh bại ta?" Ninh Phàm giờ này khắc này lại có chút ít đánh không lại Trương Lệ rồi, dù sao đẳng cấp sai biệt tại đó, bất quá Ninh Phàm có Luyện Phàm Lô ở một bên ăn gian, tự nhiên mà vậy đang cùng Trương Lệ nói qua nói nhảm kéo dài thời gian.

Nhìn qua Ninh Phàm, Trương Lệ dĩ nhiên chẳng muốn nói nhảm, dù sao trôi qua không lâu rất có thể Bạch Trán hộ vệ sẽ phải đã đến, mặc dù mình là hộ vệ đội trưởng, nhưng mà tại trước mắt bao người, lại không phải là của mình tâm phúc, tất nhiên là không bảo vệ được bản thân, mãnh liệt chính là hô to một tiếng: "Ít nói lời vô ích!"

Một chương hiển hách sinh hướng gió lấy Ninh Phàm đập đi qua, Ninh Phàm lập tức biến sắc, không ngờ rằng Trương Lệ sẽ như thế như vậy ra tay quyết đoán!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Lôi đài giao thủ

Chương 36:. Lôi đài giao thủ

Chương 36:. Lôi đài giao thủ

Có thể nói giờ này khắc này Ninh Phàm cùng Trương Lệ cũng đã là lưỡng bại câu thương tình cảnh, lúc trước Trương Lệ bị Ninh Phàm đánh lên đến cái kia một cái cũng không hơn gì, có thể Ninh Phàm cứng rắn chịu Trương Lệ một chương, cái kia càng thêm không dễ chịu a.

Hiện nay Ninh Phàm nhìn qua đến Trương Lệ một chương hướng phía bản thân đập đi qua, trong lòng tất nhiên là cả kinh, bản thân còn không có hoàn toàn khôi phục, căn bản không dám cùng Trương Lệ chọi cứng.

Vội vàng một cái bước lướt, Ninh Phàm nhanh chột hiện qua một bên, rồi lại cảm giác được bên tai của mình bị kinh phong sáng bóng có chút đau nhức, lại nhìn qua vừa vận thấy Trương Lệ cùng mình sai mở một cái thân vị trí.

Thấy vậy Ninh Phàm mới trong lòng chậm rãi một ít, bất quá muốn nói Ninh Phàm phản ứng cũng coi như nhanh chóng, một quyền không chút nào dây dưa dài dòng hướng về Trương Lệ đập tới.

Hiển nhiên Trương Lệ có chút truy cầu đánh bại Ninh Phàm tốc độ, thái quá mức nóng lòng cầu thành, một chương chút nào đều không có thụ lực lượng, mãnh liệt đụng vào trên tảng đá, tóe lên không biết bao nhiêu đá vụn.

Đá vụn bên trong Ninh Phàm nắm đầm phá vòng vây mà ra, một quyền kích đánh vào Trương Lệ trên bờ vai, chỉ nghe rắc rắc một tiếng, tựa hồ Trương Lệ xương bả vai cũng bị Ninh Phàm cắt đứt.

"Nam Độ!" Ninh Phàm mãnh liệt vừa quát, "Độ Nhân! Hàaaa...!" Nhanh chóng vừa thu lại nắm đầm, lại hướng phía Trương Lệ bị thương bả vai mãnh liệt

một kích, một tiếng này rặc rặc thanh âm tới càng thêm thanh thúy.

Trương Lệ cũng chỉ là nhẹ tiếng kêu đau đón một cái, không có cùng Trương Bưu giống nhau hô to, xoay người một cái, hướng về phía Ninh Phàm chính là một chưởng, liều mạng muốn đem Ninh Phàm cho đánh chết cũng không có chút nào đều muốn lui về phía sau ý tứ.

Lần này con cái Ninh Phàm không thể không lui, bởi vì một chưởng kia Ninh Phàm đã cảm thấy Trương Lệ chưởng phong uy lực, nếu như một chưởng bị đánh cái thật sự, bản thân tất nhiên mạng nhỏ khó bảo toàn, mà như vậy đánh tiếp nhiều lần thì đem Trương Lệ cho đánh thành trọng thương mà thôi.

Ninh Phàm vừa lui, Trương Lệ nhanh chóng dấn đi lên, chút nào đều không có cho Ninh Phàm thở dốc cơ hội, chưởng phong hiển hách, mỗi một chưởng đều hướng về phía Ninh Phàm trên người lục phủ ngũ tạng mà đi, nếu như một chưởng đánh thực, cái kia lục phủ ngũ tạng đều tất cả đều bị Trương Lệ cho đánh nát.

Dù sao Luyện Thể bát cấp cũng không phải hay nói giỡn đấy, há lại là một cái Luyện Thể ngũ cấp có thể đánh thắng đấy.

Bất quá Ninh Phàm hơn nữa là tá lực đã lực, chút nào cũng không cùng Trương Lệ có rất rõ ràng va chạm, thời điểm này không rất thích hợp cứng đối cứng.

Đặc biệt là Ninh Phàm trong tay có Luyện Phàm Lô có thể chữa trị Ninh Phàm thương thế, đến một lần vừa đi ngược lại có thể làm cho Ninh Phàm đạt được thoát khỏi phục. Thế nhưng là Trương Lệ bất đồng, cho dù thực lực so với Ninh Phàm muốn mạnh hơn nhiều, nhưng mà bả vai bị thương, hơn nữa Ninh Phàm thỉnh thoảng còn muốn cho Trương Lệ một điểm thương tổn, hầu như không có khôi phục thời cơ, cái này lại thể nào cùng Ninh Phàm quyết đấu đây?

Nhưng là vì đẳng cấp quan hệ, Trương Lệ mạnh hơn Ninh Phàm nhiều lắm, tự nhiên mà vậy trận chiến đấu này vẫn còn là đè nặng Ninh Phàm đánh. Bất quá càng đánh tiếp Trương Lệ càng sốt ruột, đơn giản là rất nhanh trong thôn hộ vệ đội sẽ phải dám đến rồi.

Vừa lúc đó, lúc trước bị Ninh Phàm đánh đập ba người lại vọt lên, lớn tiếng nói: "Lão đại, chúng ta cùng một chỗ vây công hắn!"

Nghe thế một câu, Trương Lệ chính là đại hi, động tác trong tay càng thêm nhanh, mang theo vẻ đắc ý nói ra: "Nhanh! Nhanh lên!"

Nhưng mà Ninh Phàm nhưng là hoảng hốt, nhất thời vô ý bị Trương Lệ lau một cái, thân thể bị thương không nhẹ. Trong lúc nhất thời Ninh Phàm lộ ra có chút chống đỡ không nổi rồi, trên người một chỗ vết thương nhỏ tựa như cùng cân bằng bị đánh vỡ giống nhau.

Trương Lệ càng thêm làm tâm trọng thêm, trong tay chưởng phong hiển hách, bàn tay đập nện đi ra tần suất làm cho người ta phần không rõ ở đâu là thực ở đâu là hư nhưột, làm cho người ta phân biệt rõ không được, chỉ có thể cúi né tránh, có thể Ninh Phàm lại ở đâu có thể né tránh mở nhiều như vậy chưởng ảnh.

"Haaaa..."! Đột nhiên ba người ngang vào chiến cuộc, tuy rằng đều bị không ít tổn thương, thế nhưng là ba người này nhiều năm cùng Trương Lệ cùng một chỗ liên hệ, tự nhiên là hiểu được phối hợp, cái này phối hợp lại, áp chế đến làm cho Ninh Phàm cảm giác được khắp nơi bó tay bó chân.

Ninh Phàm bị thua thoát nhìn cũng chỉ là trong lúc nhất thời sự tình, Ninh Phàm tự nhiên cũng hiểu rõ điểm này, thế nhưng là bất đắc dĩ không có cách nào đem mình từ nơi này xu hướng suy tàn bên trong cứu thoát ra.

"Đội gặp ta sẽ phải mạng của ngươi!" Trương Lệ lộ ra rất là cuồng bạo, ra khỏi cửa chính là đã muốn Ninh Phàm tính mạng, bốn người cùng một chỗ đem Ninh Phàm cho bao bọc vây quanh.

Ninh Phàm thời điểm này trên người đã chịu không ít tổn thương, hoàn toàn chỉ còn lại có chống đỡ công phu rồi, bất quá trong tay quyền ảnh càng thêm nhanh chóng, hai mắt đột nhiên đóng chặt đứng lên.

"Nam Đệ! Độ Nhân! Độ Kỹ!" Ninh Phàm hét lớn một tiếng, hai tay nắm tay, quanh quẩn trên không trung dựng lên, hai quyền chạm nhau, một cái trung bình tấn rất là thân pháp quý dị tránh thoát bốn người công kích, hai tay hướng về phương hướng bất đồng một quyền đánh ra, nhất thời bên người hai người liền hướng lấy một bên bay ra ngoài, trong miệng máu tươi cùng không cần tiền giống nhau rơi lấy.

Mãnh liệt Ninh Phàm nhanh chóng lại là đem song quyền vừa thu lại, nhập lại nắm hướng về phía trước mãnh liệt chính là một kích, trong nháy mắt một đạo máu tươi phun trên mặt đất, Ninh Phàm trước người cũng ngã xuống một người.

Bất quá Ninh Phàm ở thời điểm này đột nhiên cảm giác được cái hông của mình tựa hồ bị cái gì đập nện đã đến bình thường, một cái mẫn mẫn tanh lại dừng mãnh vào trong miệng, lập tức chính là một ngụm máu tươi phun tới.

Một cái lão đạo, Ninh Phàm về phía trước trôi vài bước. Bất quá rất nhanh Ninh Phàm chính là một cái quay người, hồn lực gia tăng tại trên tay phải, nhìn cũng không nhìn chính là một quyền hướng về phía trước đập nện đi ra ngoài.

Quả nhiên, một hồi cường đại lực phản chấn chấn động Ninh Phàm cánh tay phải run lên, bất quá Ninh Phàm cũng tiếp theo cơ hội này hướng về thân lui về sau không ít, cùng Trương Lệ kéo ra khoảng cách.

"Ta biết ngay ngươi gặp đánh lên ta." Ninh Phàm nhỏ giọng máu nói ra, "Thì đỡ ta liệu đến."

"Vậy thì thế nào?" Trương Lệ hung hăng mà nhìn Ninh Phàm nói, "Ngươi như cũ phải chết."

Nhưng mà vừa lúc này, cách đó không xa xuất hiện từng trận ánh lửa, Trương Lệ mãnh liệt biến sắc.

Ninh Phàm tự nhiên cũng nhìn thấy một màn này, vừa cười vừa nói: "Thoạt nhìn ngươi không có cơ hội trùng ta hạ thù."

"Hừ! Ngày mai trên lôi đài cách nhìn, không phải là ngươi chết chính là ta chết!" Trương Lệ mãnh liệt khoát tay chặn lại, buông ngoan thoại, mang theo ba cái trên mặt đất miễn cưỡng đứng lên chính là thủ hạ hướng về trong trấn chạy tới.

Ninh Phàm nhìn thấy Trương Lệ ly khai, cũng bất chấp đây là ở đâu trong rồi, hai chân vô lực ngồi ngay đó, lúc trước chiến đấu đã tiêu hao Ninh Phàm quá nhiều thể lực cùng hồn lực rồi, nếu như lại cùng Trương Lệ chiến đấu nữa, Ninh Phàm tất nhiên sẽ chịu không nổi đấy.

Một lát sau, nơi xa ánh lửa đã nhích tới gần, từ trong rừng cây đi ra mười người, nhìn thấy Ninh Phàm một người ngồi ở chỗ này, khắp nơi đều là vết máu, liền vội vàng hỏi: "Ninh Phàm, đây là thể nào?"

Ninh Phàm ngẩng đầu nhìn thoáng qua, phát hiện là trong trấn hộ vệ, nói ra: "Không có gì, chẳng qua là Bạch Yến Sơn trên Lôi Lang không biết làm sao vậy, liền ra rồi, một phen đánh nhau, ta cũng không có nịnh nọt, nhưng mà ta đem bọn họ cho đánh lui."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, mười người này nhẹ gật đầu, cũng không có hoài nghi cái gì, dù sao Bạch Yến Sơn trên Lôi Lang cũng thường xuyên xuống núi, chỉ bất quá thấy Ninh Phàm bộ dạng thái quá mức thâm mà thôi.

Ninh Phàm sờ đi không có nói thật ra, là vì dù sao Trương Lệ địa vị tại trong thôn coi như dù sao cao, bản thân nói ra được lời nói có lẽ ngoại trừ Bạch Phượng không có ai sẽ tin tưởng, vừa không có người trông thấy, vừa không có những thứ khác chứng cứ.

Lôi đài sao? Ninh Phàm tại trong lòng âm thầm mà cười lấy, dù sao buổi tối hôm nay phen này chiến đấu xuống Trương Lệ trên người bị thương có thể so với chính mình tương xứng, mà bản thân có Luyện Phàm Lô tại, tự nhiên không có vấn đề gì, bất quá Trương Lệ... Vậy nói không tốt.

Một đêm Ninh Phàm đều nắm Luyện Phàm Lô khôi phục thân thể của mình, nhìn qua ngoài cửa sổ mặt trời đỏ, Ninh Phàm mỉm cười, trời đã sáng, cuối cùng trận chung kết muốn bắt đầu.

Ninh Phàm hướng về thôn trấn đi đến, thời điểm này trong trấn người không có so với ngày hôm qua ít người, dù sao đây là tam cường so đấu, phen này chiến đấu vô luận là xem xét tính rút cuộc vẫn là chiến đấu cảm ngộ đều là thật tốt đấy, tự nhiên trong trấn người đều sẽ không bỏ qua một màn này.

"Không có sao chứ? Nghe nói Lôi Lang ngày hôm qua đã đến nhà của ngươi?" Bạch Phượng thời điểm này nhìn thấy Ninh Phàm đã đến, mang theo một tia lo lắng hỏi Ninh Phàm.

Ninh Phàm lắc đầu, nhìn xem Trương Lệ nói ra: "Hắn không phải là ngày hôm qua Lôi Lang sao?"

"Ngươi!" Trương Lệ nghe được Ninh Phàm lời nói, đem mình ví von thành Bạch Yến Sơn trên tùy ý có thể thấy được Lôi Lang, Trương Lệ tự nhiên cảm thấy bất mãn, nói ra: "Hôm nay nhất định sẽ giết ngươi! Ngươi bây giờ hối hận vẫn còn kịp."

"Phụng bồi đến cùng." Ninh Phàm một bước không lùi nhìn xem Trương Lệ nói, "Lôi đài giao thủ chết chính là ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37:. Bạch Phượng Trương Lệ

Chương 37:. Bạch Phượng Trương Lệ

Chương 37:. Bạch Phượng Trương Lệ

Ninh Phàm cùng Trương Lệ không có lên lôi đài cũng chỉ có thể đứng chút trên miệng tiện nghi, hai người tại nhỏ giọng cãi lộn lấy, chút nào cũng không dám lại để cho mọi người phát hiện ở trên bục khác thường, càng không muốn Bạch Nam Nguyên phát hiện giữa hai người không được tự nhiên.

Bất quá Bạch Phượng đang nhìn mình phụ thân trên mặt cơ bắp hơi hơi mà run run, cái loại này khác thường biểu lộ, rất nhanh sẽ hiểu phụ thân của mình dĩ nhiên nghe thấy được hai người này mắng nhau, lại không tốt lên tiếng.

Hoàn toàn chính xác, Bạch Nam Nguyên tu vi không biết so với Ninh Phàm hai người so với cao hơn bao nhiêu, tại sao lại gặp nghe không được giữa bọn họ thanh âm đây? Dù là tuy nhỏ thanh âm, chỉ cần cẩn thận đi nghe đều có thể nghe thấy đấy, lại càng không dùng xách cái không gian này lại lớn như

vậy.

"Tam cường tranh đoạt, áp dụng hai hai quyết đấu, nói cách khác giữa các người đều có cơ hội giao thủ, căn cứ thắng bại buổi diễn cùng thắng bại quan hệ đến quyết định hơn hẳn cục." Bạch Nam Nguyên nhìn qua ba người rất là chính thức đối với ba người nói ra.

Ninh Phàm, Trương Lệ cùng Bạch Phượng đều hướng về phía Bạch Nam Nguyên nhẹ gật đầu nói ra: "Vâng!"

"Quyền cước không có mất, tự nhiên trên lôi đài sinh tử bất kể." Bạch Nam Nguyên đột nhiên lại rất là đứng đắn hướng phía dưới đài ba người nói ra: "Vì vậy, các người rất có thể vứt bỏ tính mạng, ngày hôm qua thi đấu chỉ từ đã có ba người, làm bị thương vô số, bởi vậy chính các người muốn cân nhắc tốt!"

"Hừ, ta hôm nay chính là tới lấy Ninh Phàm tính mạng đấy." Trương Lệ tiếp lời nói ra.

Ngày hôm qua tất cả mọi người gặp được Trương Bưu bị Ninh Phàm đánh thành cái dạng kia, tự nhiên thời điểm này Trương Lệ nói lời như vậy lời nói, cũng không có ai đến chỉ trích Trương Lệ không phải là, bất quá đối với Ninh Phàm mọi người cũng không có bao nhiêu ác cảm, dù sao rầm rộ để quốc lấy võ vi tôn, huống chi Trương Bưu đều như vậy đi nhục nhã Ninh Phàm rồi, Ninh Phàm đánh trả cũng là nên phải đấy.

Mà Ninh Phàm nghe được Trương Lệ nói như vậy, không khỏi cười cười, nói: "Ngày hôm qua thương thế của người xong chưa?"

"Tồn thương?" ...

"Trương Lệ làm sao sẽ bị thương?" ...

"Nghe nói Ninh Phàm nhà ngày hôm qua tiến Lôi Lang rồi, nói không chừng bị Trương Lệ đụng phải a." ...

...

"Cái kia Trương Lệ cũng sẽ không đánh không lại Lôi Lang a?"

...

Dưới đài đám người vậy xem nghe được Ninh Phàm nói Trương Lệ có thương tích, nhao nhao lẫn nhau nghị luận đứng lên. Mọi người đều biết Ninh Phàm điều đó không có khả năng gặp nói mò, bởi vì thụ không có bị thương, đợi lát nữa thời điểm chiến đấu sẽ nhìn ra được.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Trương Lệ ngược lại là hồ nghi, dù sao ngày hôm qua cùng Ninh Phàm giao thủ, Ninh Phàm nhận được tồn thương so với chính mình nghiêm trọng nhiều hơn, nhưng mà giờ này khắc này rồi lại sự tình gì đều không có.

Ninh Phàm nào biết đâu Trương Lệ đang suy nghĩ gì, dù là biết rõ Trương Lệ muốn vấn đề, Ninh Phàm cũng sẽ không nói với Trương Lệ. Nhìn thấy Trương Lệ hỏi lâu đều không nói gì, Ninh Phàm mỉm cười nói ra: "Vì vậy ta hôm nay gặp đánh bại người."

Trương Lệ vẫn muốn nói gì, lại nghe được Bạch Nam Nguyên tại đài võ một cái cái ghế nói ra: "Tốt! Hiện tại rút ra thứ tự xuất trận, mỗi người rút hai lần."

Nghe được Bạch Nam Nguyên nói như vậy, Trương Lệ cũng không có cơ hội cãi lại, vươn tay sờ soạng hai trương giấy đi ra, mở ra: "Ất, bính."

Ninh Phàm thời điểm này cũng thò tay đi sờ, biểu hiện ra cho mọi người xem, trên đó viết: "Giáp, bính."

Bạch Phượng bắt tay một võng, cười đối với Ninh Phàm nói ra: "Vậy ta còn có cần phải rút thăm sao? Ván đầu tiên cùng người đánh, ván thứ hai cùng Trương Lệ đánh."

"Ha ha, nên đi hình thức hay là muốn đi nha." Ninh Phàm hướng về phía Bạch Phượng cười cười.

Bạch Phượng cười cười, rút ra "Giáp, ất.", đối với Ninh Phàm nói ra: "Yên tâm đến lúc đó ta nhất định sẽ đem Trương Lệ đánh thành trọng thương."

"Tao. Biểu. Con cái." Trương Lệ từng chữ một nói ra.

"Người nói cái gì? !" Bạch Phượng còn không có kịp phản ứng, Ninh Phàm rồi lại nghiêm nghị nói ra, Bạch Phượng hảo tâm giúp mình, rồi lại nhắm trúng Trương Lệ nhục mạ, Ninh Phàm nơi nào sẽ không khí.

"Ta không nói hai lần." Trương Lệ nhìn một cái Bạch Nam Nguyên, thấy Bạch Nam Nguyên sắc mặt đã không được tốt lắm nhìn, tự nhiên ngậm miệng không nói.

Bất quá thời điểm này Bạch Phượng rồi lại nổi giận, nhìn qua Trương Lệ trừng lớn lấy ánh mắt của mình, sắc mặt giống như băng sương bình thường, nói ra: "Trương Lệ người lập lại lần nữa!"

"Ha ha." Trương Lệ cười cười nói ra, "Hai người các người nên lên rồi."

"Ta nhận thua." Trương Lệ lời còn chưa dứt, Bạch Phượng lại đột nhiên mở miệng nói ra.

Nhất thời người phía dưới bấy như là nổ nôi giồng nhau nhìn xem Bạch Phượng, Bạch Nam Nguyên cũng mang theo một loại ánh mắt hồ nghi nhìn xem Bạch Phượng, lại nhìn một chút Ninh Phàm, không khỏi lắc đầu, thờ phào nhẹ nhõm.

"Đây không phải là hợp quy củ." Trương Thị tộc lão đột nhiên mở miệng nói ra.

"Ta nhận thua là xấu cái nào một cái quy củ?" Bạch Phượng mở miệng phản bác.

Trương Thị tộc lão bị Bạch Phượng một câu nói kia cho nghẹn ứ, hoàn toàn chính xác quy tắc trên cũng không có nói không thể nhận thua.

"Vì vậy rồi." Bạch Phượng ánh mắt lạnh thấu xương, nhìn qua Trương Lệ nói ra: "Lên đài, ta và ngươi đánh!"

"Hừ!" Trương Lệ không nói nhảm, một cái phi thân lên đài, nói ra: "Ta đây trước hết đem ngươi cho đánh bại, sau đó ta sẽ đi giết Ninh Phàm." Nói qua Trương Lệ vẫn liếm liếm đầu lưỡi của mình, lộ ra khát máu vô cùng.

Bạch Phượng giờ phút này đã trước mặt như băng sương, một cái bay đập, xoay quanh đã đến trên đài, thì cứ như vậy gất gao nhìn chăm chăm vào Trương Lệ.

Trương Lệ dùng đến chỉ có Bạch Phượng có thể nghe được thanh âm nói ra: "Đến lúc đó ta sẽ cùng Trần Trường cầu hôn, mà tiểu tình lang của ngươi Ninh Phàm ta nhất định sẽ đánh chết hán đấy. Đến lúc đó ta lại đến hảo hảo dạy dỗ dạy dỗ ngươi."

"Ngươi!" Bạch Phượng nghe được Trương Lệ lời nói, trong nháy mắt đã bị chọc giận.

Không có bắt đầu, lên đài chính là chiến đấu bắt đầu, Bạch Phượng một cái đá ngang liền hướng về phía Trương Lệ mà đi, lau ra kinh phong lại để cho Trương Lệ cảm giác được cổ của mình hiển hách phát lạnh.

Bất quá Trương Lệ rất hiển nhiên hiểu rõ Bạch Phượng gấp như thế nào ra chiêu, một cái dựa vào dãn vậy mà sát Bạch Phượng đá ngang gần sát Bạch Phượng, một chương hướng về phía Bạch Phượng thân thể mà đi.

Bạch Phượng một cái xoay quanh, vậy mà kéo mình ở không trung xoay tròn lấy, hai chân trên không trung cuộn cuộn đá nghiêng, đem Trương Lệ bàn tay cho đón đỡ ra.

"A." Trương Lệ cười cười, nói thật nếu không phải lúc trước cùng Ninh Phàm đánh bị thương, giờ này khắc này căn bản hoàn toàn có thể lấy lực lượng áp người.

"Đánh hán cái mũi." Ninh Phàm đột nhiên mở miệng nói ra.

Bạch Phượng nghe được Ninh Phàm lời nói, ánh mắt nhất động, giữa lông mày nhảy lên, vừa rơi xuống đất tay phải nắm chặt nắm đấm liền hướng về phía Trương Lệ mà đi, tự nhiên mà vậy Bạch Phượng cũng là một cái Nam Độ Quyền.

Chỉ bất quá Bạch Phượng Nam Độ Quyền cùng Ninh Phàm phong cách một trời một vực, Bạch Phượng hồn lực tựa hồ mang theo một tia âm nhu, lại dẫn một tia băng sương rét lạnh, như là tại mùa đông khắc nghiệt qua sông bình thường rét thấu xương, thẳng tắp chạy Trương Lệ xương mũi mà đi.

Trương Lệ cũng cảm thấy cái này một hồi hàn khí, vội vàng hướng lui về phía sau đi, liên tiếp hai bước đi từ từ lui về phía sau, bàn tay hướng lên mãnh liệt vừa nhắc, đều muốn đem Bạch Phượng Nam Độ Quyền cho đỡ lên.

Nhưng là phải là ở hôm qua, có lẽ Trương Lệ có thể thành công, nhưng mà Bạch Phượng từ lúc bái kiến Ninh Phàm Nam Độ Quyền sau đó liền đã minh bạch lực lượng tầm quan trọng, một quyền này tự nhiên lại có chứa một tia Ninh Phàm đặc điểm.

Nhìn qua Trương Lệ thì cứ như vậy dùng bàn tay đón đỡ tới đây, Bạch Phượng ngược lại mà không có bất kỳ lui e sợ, cắn răng một cái, một tiếng kiên định hét lớn mang theo một tia mềm mại mà ra: "Uống!" Một quyền nhất thời liền kích đánh vào Trương Lệ trên bàn tay.

Bạch Phượng nhất thời cũng cảm giác được một hồi cường đại lực đẩy, liền bề bộn lui lại mấy bước. Bất quá Trương Lệ thời điểm này cũng cũng không hơn gì, hướng về phía sau liên liền lui lại bảy tám bước mới đình chỉ xuống.

Ngẩng đầu, Trương Lệ hung dữ mà nhìn Bạch Phượng, nói ra: "Thật không hổ là Bạch Trần thiên tài thiếu nữ, vậy mà dồn ép ta đến tình trạng như thế, bất quá ta Trương gia chương pháp cũng không phải là như thế dễ đối phó!" Nói qua mãnh liệt hướng về không trung một tháo chạy, hướng phía Bạch Phượng đầu lâu chính là một chương.

Mãnh nhìn thật kỹ, Trương Lệ bàn tay lại vẫn bao trùm lấy một tia hỏa diễm tại phía trên này!

Chương 38: Cuối cùng một trận

Chương 38:. Cuối cùng một trận

Chương 38:. Cuối cùng một trận

"Vậy mà..." Ninh Phàm ánh mắt xiết chặt, không tự chủ được mà nỉ non nói ra, "Vậy mà đã đến tình trạng như vậy rồi hả? Luyện Thể đỉnh cao..."

Hoàn toàn chính xác chỉ có đạt tới Luyện Thể đỉnh cao tiếp cận Luyện Khí kỳ thời điểm mới có một tia hồn lực bên ngoài phóng xuất, lúc trước Ninh Phàm bên ngoài thả ra hồn sương mù cũng chẳng qua là cho mượn công pháp trùng hợp, lúc này thấy đến Trương Lệ bên ngoài thả ra hỏa diễm, tự nhiên minh bạch từ ngày hôm qua cuộc chiến đấu sau đó, Trương Lệ lại tiến một bước.

"Luyện Thể đỉnh cao!" Bạch Nam Nguyên lúc này nhìn qua Trương Lệ ánh mắt cũng có chút biến hóa, lúc trước không sao cả tại giờ này khắc này biến thành thường thức, nếu như lại bước ra một bước, tại toàn bộ Lôi Nhai thành mà nói đều đáng giá bồi dưỡng.

Về phần trên lời đài Trương Lệ có thể hay không đem Bạch Phượng thể nào, chi cần đánh không chết Bạch Nam Nguyên đều có biện pháp đem Bạch Phượng cấp cứu đem về.

Bạch Phượng thời điểm này tự nhiên cũng có chút kinh ngạc, bất quá trong chiến đấu cũng không có bối rối, mà là cười nhạt một tiếng nói ra: "Ngươi cảm thấy ngươi đến nơi này loại tu vi, ta sẽ kém qua ngươi sao?" Nói qua chính là một cái triệt thoái phía sau, trong tay nhưng là âm thầm tụ lực.

"Nam Độ! Băng sương!" Bạch Phượng mãnh liệt chính là một tiếng quát nhẹ, lập tức chính là một quyền hướng về Trương Lệ bàn tay đập nện qua, trên nắm tay vẫn mang theo một tia băng sương rét lạnh.

Ninh Phàm Tinh Thần lực cũng rất nhỏ bé bắt được điểm này, sắc mặt cũng là hơi có chút thay đổi, thật không ngờ mình ở tầng lên đồng thời những người khác cũng không có chút nào mang theo.

Trương Lệ một chuồng vốn là hướng phía Bạch Phượng Thiên Linh Cái mà đi, lúc này lại là hướng về Bạch Phượng ngực trái mà đi, nhưng mà Bạch Phượng là hậu phát chế nhân, một quyền lại để cho qua Trương Lệ bàn tay, kích đánh vào Trương Lệ hõm vai chỗ.

Băng sương lực lượng hơn nửa Nam Độ Quyền uy lực, vậy mà đánh cho Trương Lệ cổ chút bị đau, bàn tay lại cũng không có trên tóc lực lượng, chút nào đều không có cho Bạch Phượng cấu thành một ít tổn thương.

Bất quá dù sao Trương Lệ ở bên ngoài chiến đấu kinh nghiệm còn là so với Bạch Phượng nhiều, thấy vai của mình ỏ bị đánh trúng ăn một cái nhiều thiệt thòi, tự nhiên cũng bất phân lại để cho, hóa chuồng thành chộp, một móng vuốt liền bắt tại Bạch Phượng trên cánh tay.

Một cái đá ngang trực tiếp đá vào Bạch Phượng trong bụng, trong nháy mắt đã bị Trương Lệ cho đánh bay, nhưng mà cánh tay bị Trương Lệ nhanh nắm ở trong tay, lại mãnh liệt bị Trương Lệ cho kéo lại một cước bay đập.

Tới thái quá mức đột nhiên, Bạch Phượng thậm chí đều không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra liền bị Trương Lệ đá kích như vậy, trong nháy mắt liền có một loại trời đất quay cuồng cảm giác.

Lục phủ ngũ tạng đều có một tia bị thiêu cháy ảo giác, nhưng mà Bạch Phượng lại biết rõ đây đại khái là bị hồn lực cho thâm thấu tiến vào thân thể.

Bất quá giờ phút này Bạch Phượng cũng có được ứng đối phương pháp, dù sao mọi người tu vi đều là ngang cấp đấy, huống hồ Bạch Phượng công pháp còn tốt hơn qua Trương Lệ. Trong nháy mắt Bạch Phượng một lần phát lực đem Trương Lệ cho tùm hướng về phía bản thân, dưới chân không lưu tình một chút nào trước mặt đúng là một cước đá vào Trương Lệ chỗ ngực.

Trương Lệ mãnh liệt ăn một lần đau nhức, bụng lỏng ra Bạch Phượng cánh tay, thời điểm này Bạch Phượng cũng không có nương tay, không chút nào bận tâm thân thể của mình đã bị tổn thương, một cái bước lướt trong nháy mắt liền gần sát đã đến Trương Lệ bên người, trong tay nắm chặt năm nắm oanh tại Trương Lệ trong bụng.

Lập tức Trương Lệ cũng cảm giác được bụng của mình bị một khối cực lớn tảng đá cho đập lấy bình thường, đau đớn làm cho người ta khó có thể thừa nhận.

"Haaa...!" Trương Lệ thật vất vả thoát ly Bạch Phượng phạm vi công kích, nhìn qua Bạch Phượng thờ phào, nói: "Thật không ngờ ngươi cũng đột phá, nếu như ta ngày hôm qua không có đột phá, hôm nay thua rất có thể là ta rồi. Bất quá thi đỡ, vận khí không tệ, vì vậy hôm nay thua là ngươi."

Nói qua Trương Lệ mãnh liệt trên không trung dùng bàn tay vẽ lên một cái vòng tròn, hóp lưng lại như mèo vẫy quanh Bạch Phượng lần quần.

Trong lúc nhất thời nhìn thấy Trương Lệ như thế kỳ quái, Bạch Phượng cũng có chút sờ không được ý nghĩ, nhưng mà cũng biết đây có lẽ là Trương Lệ kia công pháp của hắn, không dám cầm phía sau của mình đi đối mặt Trương Lệ, vì vậy Bạch Phượng cũng cùng theo Trương Lệ xoay tròn lấy.

"Du Long chừng..." Bạch Nam Nguyên biến sắc, nhìn nhìn Trương Thị tộc lão, nhìn thấy đối phương cũng là vẻ mặt giết mình, lập tức Bạch Nam Nguyên trong nội tâm hồ nghi càng thêm nhiều hơn.

Dù sao du Long chừng cái này chừng pháp Bạch Nam Nguyên vẫn là rất rõ ràng đấy, cũng coi là thượng đẳng Huyền cấp công pháp, vượt ra khỏi chính mình cửa 《 Nam Độ Quyển 》. Bất quá giờ này khắc này Bạch Nam Nguyên cũng biết không phải là xoắn xuýt những điều này thời điểm, mà là đưa ánh mắt nhìn về phía Bạch Phượng.

Bạch Phượng hiển nhiên chưa từng gặp qua như vậy chừng pháp cùng động tác, ứng đối không đến đâu có thể bị động phụng bồi Trương Lệ tại trên lôi đài đảo quanh, trong nội tâm cảnh giác cũng theo thời gian trôi qua chậm rãi yếu bớt.

"Haaa...!" Đột nhiên, Trương Lệ hướng về Bạch Phượng chính là mãnh liệt bỏ nhào qua, một chừng chiếu vào Bạch Phượng thân thể liền đánh ra.

Lúc này Bạch Phượng cũng không có trước tiên làm ra phản ứng, mà là đợi đến lúc Trương Lệ hướng phía bản thân đánh tới thời điểm làm ra phản ứng đã đã chậm.

Một chừng bị Trương Lệ đánh cho một cái thật sự, trên không trung bay ngược lấy tựa như cùng con Diều bình thường vẫn thỉnh thoảng nôn một búng máu đi ra.

Nhìn thấy Bạch Phượng bị đánh bay, Ninh Phàm ánh mắt đều có chút đỏ lên.

"Hừ!" Cho dù lại như thế nào thương thức Trương Lệ, Bạch Nam Nguyên nữ nhi của mình bị đã thương đúng là vẫn còn có chút không vui, một cái Thuần Di, trong nháy mắt đã đến Bạch Phượng sau lưng, nhẹ nhàng nâng Bạch Phượng.

Nhất thời Ninh Phàm cũng cảm giác được một hồi cường đại hồn lực tại liên tục không ngừng từ Bạch Nam Nguyên trong thân thể chuyển vận cho Bạch Phượng, nhanh tận lực bồi tiếp một viên thuốc xuất hiện ở Bạch Nam Nguyên trong tay dứt cho Bạch Phượng.

"Phụ thân..." Bạch Phượng nhìn thấy mình bị phụ thân của mình tiếp được, mang theo một tia ủy khuất thanh âm nói ra.

Bạch Nam Nguyên cười cười nói ra: "Không có việc gì."

"Trương Lệ hơn hẳn!" Cho dù Bạch Phượng bị Bạch Nam Nguyên tiếp được, nhưng mà trận đấu như trước muốn tiếp tục, bất quá cái dạng này rất hiển nhiên Bạch Phượng đã mất đi sức chiến đấu, Trương Thị tộc lão liền tuyên bố so tài người thắng trận.

"Cẩn thận một chút." Lúc này Bạch Phượng còn có chút suy yếu, nhìn qua Ninh Phàm, dùng tất cả mọi người có thể nghe được thanh âm nói ra.

"A." Ninh Phàm rất hiển nhiên không có chuẩn bị, Ninh Phàm không có nghĩ qua Bạch Phượng lại còn là đã thua bởi Trương Lệ, cái này tại Ninh Phàm trong nội tâm căn bản không có dự đoán đấy.

Thời điểm này Bạch Phượng đi đến Ninh Phàm bên người, đối với Ninh Phàm nói ra: "Ta đã mất đi sức chiến đấu, ngươi phải cẩn thận một chút, thật sự đánh không lại ngươi liền nhận thua, không có có cái gì quá không được đấy."

Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng nói như vậy, lại nhìn một chút Trương Lệ vênh vào tự đắc bộ dạng, lắc đầu nói ra: "Ta nghĩ, dù là ta nhận thua hẳn cũng sẽ không bỏ qua ta đấy, không bằng thì cứ như vậy đường đường chính chính đánh một trận, không có có cái gì quá không được đấy."

"Trận tiếp theo, Trương Lệ, Ninh Phàm." Đứng ra đây nói ra.

Nghe được trận đấu bắt đầu thanh âm, Ninh Phàm hướng về phía Bạch Phượng cười cười nói ra: "Ta cho ngươi đánh hẳn, hả giận."

Nói qua, Ninh Phàm liền hướng lấy trên đài đi đến, đây là cuối cùng một cuộc tranh tài rồi.

"A, cuối cùng một cuộc tranh tài rồi." Trương Lệ nhìn qua Ninh Phàm, hung hăng nói: "Yên tâm, ta sẽ nhường cho trận đấu này trở thành ngươi đời này cuối cùng một cuộc tranh tài đấy."

"Đáng tiếc, đây đối với ta mà nói chẳng qua là Trần Bi cuối cùng một cuộc tranh tài, cuộc sống về sau còn dài mà." Ninh Phàm mỉm cười, lúc trước Bạch Phượng bị Trương Lệ chọc giận, sau đó đánh cho rất là cấp tiến, bản thân vốn thực lực cũng không bằng Trương Lệ, như thế nào lại trên Trương Lệ {làm lúc} đấy?

"Hãy bớt sàm ngôn đi đi, phóng ngựa tới đây." Ninh Phàm hướng về phía Trương Lệ mỉm cười, trong tay nhưng là âm thầm phát lực chuẩn bị xuất kích.

"A!" Nghe thấy Ninh Phàm nói xong câu nói kia, Trương Lệ nhưng là không có chút nào lưu thủ, cho dù lúc trước vẫn cùng Bạch Phượng đánh cho lâu như vậy, bản tay hôm vai còn thiếu chút nữa bị cắt đứt rồi, bất quá nhưng như cũ không để cho Trương Lệ kiêu ngạo khí điểm dừng lại, hướng về Ninh Phàm chính là một chừng mà đi!

Chương 39: KO Trương Nghiêm

Chương 39: KO Trương Lệ

Chương 39: KO Trương Lệ

Ninh Phàm thấy Trương Lệ một chương trực tiếp hướng về bản thân mà đến, trông mắt hơi híp, nắm chặt nắm đấm liền hướng lấy Trương Lệ đập nện qua.

Đồng dạng là hôm vai, nơi đó là Trương Lệ phát lực địa phương, rất hiển nhiên Ninh Phàm biết rõ chặn đánh đánh cái nào cái mà mới có thể chế trụ Trương Lệ.

Dù sao Trương Lệ một chương hướng về Ninh Phàm ngực mà đi, nếu như Ninh Phàm cũng là một quyền hướng về Trương Lệ ngực đập nện qua, cái kia thế tất gặp tạo thành một cái kết quả, cái kia chính là lưỡng bại câu thương. Có thể Ninh Phàm đập nện Trương Lệ hôm vai liền không giống nhau, đó là Trương Lệ bàn tay phát lực trọng tâm. Ninh Phàm một quyền đập nện tại đó, tự nhiên sẽ lại dễ cho Trương Lệ một chương kia độ mạnh yếu yếu bớt, mà Trương Lệ còn muốn bị Ninh Phàm trọng thương, dù sao chỗ đó lúc trước đã bị Bạch Phượng đập nện qua.

Quả nhiên, nhìn thấy Ninh Phàm hướng về vai của mình ồ mà đi, Trương Lệ không khỏi lạnh lùng nói: "Hèn hạ!" Nói qua liền hóa chương thành trào, hướng về Ninh Phàm cúi chồm tới, muốn chặn đứng Ninh Phàm đập nện bản thân hôm vai nắm đấm.

Bất quá Ninh Phàm một quyền kia qua, đã sớm liệu đến Trương Lệ sẽ không cùng mình cứng đối cứng, nếu không thua nhất định là Trương Lệ, bởi vậy Ninh Phàm đã sớm liệu đến Trương Lệ trong hội đồ biến chiêu, tự nhiên hư hư thật thật không có hướng về Trương Lệ hôm vai mà đi, mà là một búa hướng về phía dưới nện cho xuống dưới, chỗ đó đúng là Trương Lệ móng vuốt chỗ.

"Người dám!" Trương Lệ một tiếng hét to, tự nhiên biết rõ Ninh Phàm cái này một búa lợi hại, lại tránh cũng không thể tránh, mãnh liệt chính là một chương hướng lên đập đi.

Một bên đến có chuẩn bị, một bên là vội vàng ứng đối, lập tức Ninh Phàm nắm đấm liền nện đánh vào Trương Lệ nơi lòng bàn tay.

Bất quá chính là như vậy, Ninh Phàm cũng cảm thấy một hồi cường đại lực đánh vào phần chân lấy nắm đấm của mình, tựa như cùng bản thân nện vào một khối thép tấm phía trên, hơn nữa cái này khối thép tấm tựa hồ còn là pha không biết cái gì nguyên tố hỗn hợp kim chuc.

Bên này Trương Lệ cũng thật không tốt thụ, vội vàng ứng đối tự nhiên là không có chuẩn bị sẵn sàng, một chương kích đánh vào Ninh Phàm trên nắm tay, tựa như cùng bị vật nặng cho đập trúng bình thường, nhất thời bàn tay tê dại hướng về cánh tay lan tràn qua, toàn bộ tay phải đều ở vào ma túy trạng thái.

Trong nháy mắt hai người nhao nhao tiếp theo quyền uy hướng về phía sau nhảy dựng, thoát ly trạng thái chiến đấu.

Ninh Phàm cẩn thận từng li từng tí nhìn xem Trương Lệ, trong lòng biết trước mắt đối thủ này là khó mà đối phó đấy, đối phương từ ngày hôm qua mà bắt đầu bị thương, hôm nay cùng Bạch Phượng chiến đấu có tổn thất không ít thể lực, kết quả cùng mình vẫn chiến thành ngang tay, thậm chí loáng thoáng còn có chút áp chế bản thân, không khỏi cảm giác được đẳng cấp sai biệt là khó có thể vượt qua đấy.

Bất quá Ninh Phàm thật không ngờ chính là mình cùng Trương Lệ dù sao kém bốn cấp bậc, huống hồ Trương Lệ còn kém nửa bước là có thể vượt qua đến Luyện Khí kỳ rồi, đến lúc đó lại là một cái bất đồng cấp bậc đẳng cấp, lúc kia Ninh Phàm lại càng không cần phải nói cùng Trương Lệ như vậy chiến đấu.

Ninh Phàm không biết là, Trương Lệ giờ này khắc này cũng cẩn thận từng li từng tí đề phòng Ninh Phàm, tại Trương Lệ trong mắt cho dù Ninh Phàm cùng mình kém bốn cấp bậc không bằng bản thân, hơn nữa như thế chán ghét, có thể Ninh Phàm càng thêm lại dễ cho Trương Lệ kiêng kỵ, dù sao ngày hôm qua đánh lên Trương Lệ thừa nhận không phải là ngẫu nhiên, lúc trước đối chương tuy rằng làm bị thương Ninh Phàm, có thể là mình cũng cũng không hơn gì, này sẽ càng là ăn Ninh Phàm một cái ám khuy (lên bị thiệt thòi).

Hai người thì cứ như vậy lẳng lặng yên lẫn nhau nhìn xem, Trương Lệ đã từ từ mà bắt đầu hướng phía Ninh Phàm chạy lấy, Ninh Phàm cùng theo Trương Lệ đang xoay tròn lấy, bất quá Ninh Phàm giờ phút này chút nào cũng không dám đem mình kê hở bực lộ ra, dù sao Trương Lệ lúc trước du Long chương uy lực Ninh Phàm cũng là bá kiến đấy.

Thì cứ như vậy hai người giằng co có chừng lấy bốn năm phút đồng hồ, Ninh Phàm cảm giác được bản thân muốn kéo căng không thể, dù sao loại này thời điểm phòng thủ người vĩnh viễn nếu so với công kích người mệt mỏi, trên tinh thần căng thẳng cái kia càng thêm là tiêu hao Tinh Thần lực đấy.

Dù là Ninh Phàm Tinh Thần lực khác hẳn với thường nhân, ở thời điểm này cũng là tiêu hao quá lớn. Ninh Phàm cảm giác được bản thân tiếp tục như vậy

nữa, kết cục chỉ biết rơi vào cùng Bạch Phượng giống nhau, bởi vậy Ninh Phàm nắm tay phải đã bắt đầu tụ lực đứng lên, tụ đợi đến tìm được một cái cơ hội hướng phía Trương Lệ ra tay.

"Không tốt, Ninh Phàm cái này có thể sẽ gặp nguy hiểm rồi." Bạch Nam Nguyên chau mày đầu nói ra, "Ninh Phàm kể hồ bặc lộ ra đã đến, Trương Lệ nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội này đây."

"A!" Nghe được Bạch Nam Nguyên nói như vậy, Bạch Phượng không khỏi cả kinh, mang theo lo lắng nhìn qua Ninh Phàm.

"Không, không đúng, Ninh Phàm tiêu tử này dùng một cái kế sách, cố ý câu dẫn Trương Lệ bên trên a." Bạch Nam Nguyên lắc đầu, nói ra: "Hắn cũng thực có can đảm, nếu như nhất thời vô ý, cái kia chính là tuyệt lộ a."

"Ta tin tưởng hắn." Bạch Phượng hơi khẽ cười nói, "Hắn nói hắn sẽ giúp ta báo thù."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Bạch Nam Nguyên nhưng là lắc đầu, lại đưa ánh mắt thất chặt có hứng thú nhìn xem ở trên bực Ninh Phàm.

Ninh Phàm lúc này hơi lộ ra một sơ hở, bất quá Ninh Phàm Tinh Thần lực nhưng là tăng lên tới lớn nhất, thập phần cảnh giác Trương Lệ ở thời điểm này bạo khởi, bởi vì Ninh Phàm đã đem bản thân kể hồ cho lộ ra rồi, liền nhìn Trương Lệ gặp sẽ không xuất thủ rồi.

Bất quá Trương Lệ thời điểm này như thế nào lại buông tha cơ hội này đâu rồi, chạy vài giây đồng hồ, nhìn qua Ninh Phàm ánh mắt lập tức chính là sáng ngời, không để lại bất cứ dấu vết gì hướng phía Ninh Phàm đột nhiên tập kích mà đi, một chương liền hướng phía Ninh Phàm phát qua.

"Du Long chương." Một tiếng nhanh chóng thanh âm, Ninh Phàm chỉ thấy được Trương Lệ trong lòng bàn tay hiện ra một tia kim quang, mơ hồ vẫn cảm thấy một hồi uy nghiêm tại đánh thẳng vào bản thân.

Bất quá người luyện võ như thế nào lại bởi vì này chút ít uy nghiêm mà sợ hãi đây? Ninh Phàm chấn động mạnh một cái, toàn thân khí huyết hiện lên đi lên, lập tức sẽ đem loại này mặt trái cảm giác cho cách ly ra. Tay phải đã sớm tụ lực nắm đấm hướng về Trương Lệ liền vội đến qua.

Một quyền kích đánh vào Trương Lệ xương mũi lên, nhất thời Trương Lệ cũng cảm giác được bản thân xương mũi lại một lần nữa phá vỡ đi ra, máu mũi gì gì đó nhao nhao dâng lên, đại não một mảnh choáng váng, còn có một ít muốn khóc vị chua.

Bất quá giờ này khắc này Ninh Phàm cũng cũng không hơn gì, loại này đấu pháp cùng với lưỡng bại câu thương không sai biệt lắm, lúc trước Trương Lệ du Long chương đánh vào Ninh Phàm nơi bả vai, rắc rắc một tiếng Ninh Phàm biết mình bả vai đã bị Trương Lệ cắt đứt.

Cũng may là vai trái, Ninh Phàm biết rõ nhập lại không ảnh hưởng bản thân chiến đấu, bất quá chấn động mạnh mẽ phản xung lực thiếu chút nữa đem mình cho đánh bay, cũng là bị Ninh Phàm cứng rắn cho áp chế xuống.

"Nam ĐỘ! Độ Kỳ!" Ninh Phàm mãnh liệt một tiếng hét to, cường ép chế trụ bản thân vai trái đau đớn, thừa dịp Trương Lệ bị một quyền của mình đánh vào xương mũi choáng váng qua cơ hội, một quyền hướng phía Trương Lệ hõm vai đánh tới.

"Rắc rắc" một tiếng, nguyên bản đã bị Bạch Phượng cho đá thương hõm vai, lúc này đây tự nhiên tránh khỏi vận rủi, Ninh Phàm một quyền trực tiếp đem Trương Lệ vai phải cắt đứt.

Dưới chân công phu Ninh Phàm cũng không có chút nào buông lỏng, dù sao đánh chó mù đường đạo lý tự nhiên còn là rõ ràng, một cước dĩ nhiên hướng phía Trương Lệ bụng dưới đạp tới.

Ninh Phàm vẫn chú ý một cái phát lực, một cước chẳng qua là đem Trương Lệ đạp đến tại trước người của mình, mà không có đạp bay.

Một cái lớn vàng bổ, chân phải trên không trung xẹt qua một cái một trăm hai mươi tốc độ đường vòng cung, mang theo một tia hồn lực mãnh liệt đụng vào Trương Lệ phổi.

Trong nháy mắt Trương Lệ chính là một ngụm máu tươi phun tới, há hốc mồm nhưng là hô không lên tiếng đến.

"Ta nói rồi, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào đến uy hiếp ta." Ninh Phàm nghiêm chỉnh đối với Trương Lệ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Trấn so bỉ đệ nhất

Chương 40:.. Trần Bỉ đệ nhất

Chương 40:.. Trần Bỉ đệ nhất

Nói qua Ninh Phàm rồi lại là không có lại đem chân của mình đạp xuống đi, mà là buông lỏng ra Trương Lệ, đi qua một bên nhìn qua Trương Lệ giống như con chó chết nằm ở trên lồi đài.

Ninh Phàm trong nội tâm không khỏi có chút lo sợ không yên, thì cứ như vậy kết thúc, đây hết thấy cảm giác cùng với mộng giống nhau. Một tháng trước kia Ninh Phàm căn bản không có nghĩ tới bản thân sẽ đi cho tới hôm nay như vậy địa vị, trở thành Bạch Trần thanh niên bên trong đệ nhất.

Mà Trương Lệ trước kia là Ninh Phàm nhìn lên đối tượng, không bởi vì nhân phẩm đầu chỉ cần bởi vì lực lượng, Trương Lệ lúc trước Ninh Phàm mong muốn mà không thể thành mục tiêu, bây giờ lại bị bản thân cho dẫm nát dưới chân. Cho dù Trương Lệ lúc trước dù thế nào nhục mạ Ninh Phàm, thời điểm này Ninh Phàm nhưng không có đối phó Trương Lệ tâm tư.

Bởi vì chính mình có thể đánh bại Trương Lệ một lần, như vậy liền nhất định có thể đánh bại lần thứ hai, Ninh Phàm trong mắt mục tiêu đã đặt ở Lôi Nhai thành, đặt ở trong tay mình cái kia tấm bản đồ lên, bởi vì Ninh Phàm tổng cảm giác cái kia tấm bản đồ có thể cởi bỏ bản thân thân thể chỉ mê.

"Thờ ra." Ninh Phàm thời điểm này lại bị dưới đài hoan hô kinh ngạc thanh âm cho kéo về tới sự thật, Trương Lệ một búng máu nhổ ra tựa hồ tuyên cáo hân thất bại, dĩ nhiên là cam chịu số phận giống như nằm trên mặt đất không chịu đứng lên.

"Thật không hổ là ta Bạch Trần binh sĩ, lần này chiến đấu thật sự là khẩu nhân tâm huyền." Bạch Nam Nguyên đứng người lên, hướng về trên lồi đài đi đến, vừa đi một bên khen ngợi Ninh Phàm nói ra: "Luyện Thể ngũ cấp có thể có thành tựu như vậy, thật sự là không dễ dàng."

Nghe được Bạch Nam Nguyên một câu vạch trần cảnh giới của mình, Ninh Phàm nhưng là cười cười, bởi vì chỉ có Ninh Phàm mình mới biết rõ, mình đã đem cơ bắp đoán luyện tới đạt đến đỉnh cao trình độ, hơn nữa tinh thần lực của mình mở rộng, nếu là nói ra không bằng Luyện Thể đỉnh cao, đây chẳng qua là cực hạn tại hồn lực có bao nhiêu rồi.

"Ăn đi, ngươi cũng biểu hiện được không tệ." Bạch Nam Nguyên nhìn qua trên mặt đất Trương Lệ, đào ra một quả đan dược nhét vào Trương Lệ trong miệng, tự nhiên cũng biết trước mắt Trương Lệ đã gặp phải không ít đã kích, phát phát tay lại để cho Trương Thị tộc lão dẫn người đem Trương Lệ cho giờ lên xuống dưới.

"Tốt rồi, hiện tại ta tuyên bố Bạch Trần thi đấu đầu tiên là Ninh Phàm!" Bạch Nam Nguyên nhìn qua dưới đài, khẽ cười nói, nhưng Ninh Phàm từ bên cạnh nhìn lại, lại phát hiện Bạch Nam Nguyên tựa hồ có cái gì tâm sự giống nhau, cái loại này đáng tuổi cười có một chút điểm hư giả.

Bất quá những thứ này cũng không phải Ninh Phàm có thể quản đấy, bởi vì Ninh Phàm thời điểm này thật cao hứng, không phải vì bản thân đã trở thành thứ nhất, mà là mình đã lấy được đi Lôi Nhai thành thi đấu tư cách, càng thêm lại để cho Ninh Phàm vui vẻ chính là mình có thể đạt được một kiện Bạch Nam Nguyên tư nhân trân tàng binh khí.

Phải biết rằng Lôi Nhai thành thi đấu cũng không phải là Bạch Trần nhỏ như vậy địa phương, đến lúc đó cái gì binh khí, thậm chí là có thể trong nháy mắt khôi phục hồn lực đan dược đều sẽ xuất hiện, Ninh Phàm không làm không được chuẩn bị.

Bởi vì Bạch Phượng thành tích không ít, năng có một cái tại tông môn thành {vì là} đệ tử hạch tâm ca ca Bạch Long, Ninh Phàm rồi lại không còn có cái gì.

"Dựa vào chính mình đi." Ninh Phàm lăm bằm lâu bầu ni non lấy, rồi lại là không có bất kỳ người nào nghe được, nhưng Ninh Phàm nội tâm của mình đã bắt đầu kiên định đứng lên.

"Tốt rồi, Ninh Phàm lúc trước ta đồng ý qua lúc này đây Bạch Trần thi đấu đệ nhất có thể đạt được binh khí một chút, cấp Hoàng trung phẩm binh khí." Bạch Nam Nguyên nhìn qua Ninh Phàm, vừa cười vừa nói, "Ngươi sở trường hình dạng thế nào binh khí?"

Nói thật, Ninh Phàm bản thân nhập lại không biết mình đến cùng thích hợp bộ dáng gì nữa binh khí, bởi vì Ninh Phàm căn bản không có dùng qua binh khí.

Suy nghĩ một chút, Ninh Phàm theo bản năng nắm chặt lại nắm đấm của mình nói ra: "Xin hỏi Trần Trường có hay không có bao tay ngón tay Hồ gì gì đó? Thích hợp quyền pháp của ta."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Nam Nguyên nhưng là sững sờ, nói ra: "Bởi vì cái gọi là binh khí một tắc ngắn một tắc hiểm, nhất thốn trường nhất thốn cường, tuy nói bao tay, ngón tay Hồ cũng có thể hơi chút ngăn cản một ít lợi hại binh khí, thế nhưng là người phải biết rằng có một chút binh khí có thể trực tiếp đánh gãy cánh tay của người."

Ninh Phàm nghe được Bạch Nam Nguyên nói như vậy cũng là sững sờ, bất quá trong nội tâm rồi lại không có bao nhiêu dao động, dù sao dùng bản thân không biết binh khí, cái kia tương đương hết thấy đều muốn bắt đầu lại từ đầu, cái kia không biết lên giá phí bao nhiêu thời gian, huống hồ Ninh Phàm đã có Nam Độ Quyền, tự nhiên biết rõ một quyền công pháp đối với tu luyện mà nói có bộ dáng gì nữa trọng yếu tác dụng.

"Ta đã suy nghĩ kỹ, ta sẽ phải hai thứ này trong đó giống nhau, không biết Trần Trường có hay không có?" Ninh Phàm trông mong nhìn qua Bạch Nam Nguyên, nếu là không có những thứ này triển khai bản thân nắm đấm vũ khí, cái kia có lựa chọn binh khí khác rồi.

Bạch Nam Nguyên nhìn xem Ninh Phàm, suy nghĩ một chút, nói ra: "Ta có, nhưng mà..."

"Nhưng là cái gì?" Ninh Phàm rất tò mò nhìn Bạch Nam Nguyên.

Bạch Nam Nguyên lắc đầu nói ra: "Ngươi nếu như không cảm thấy nguy hiểm, ta đây liền cho ngươi. Đây là ta từng dùng qua binh khí, cũng là một bộ bao tay. Ngươi đã tu luyện Nam Độ Quyền, cái này bao tay ta cũng không kém của ngươi."

"Cảm ơn Trần Trường." Ninh Phàm cũng không hỏi đến cùng là cái dạng gì nữa đây bao tay, vốn là nói lời cảm tạ, sợ Bạch Nam Nguyên sau đó đổi ý.

"Hặc hặc." Bạch Nam Nguyên cũng những năm này đã tới, làm sao sẽ nghe không xuất ra Ninh Phàm tâm tư đâu rồi, không khỏi cảm thấy Ninh Phàm người này rất có ý tứ đây, cười ha ha nói, "Ngươi tiểu tử này. Tốt rồi! Bạch Trần thứ nhất, cùng theo ta đi lựa chọn binh khí của ngươi đi."

Nghe được Bạch Nam Nguyên lời nói, Ninh Phàm nhẹ gật đầu, lập tức đi theo, về phần những người khác vẫn yên lặng tại Ninh Phàm đánh bại Bạch Nam Nguyên trong lúc khiếp sợ.

"Ta biết ngay ngươi nhất định sẽ làm được." Bạch Phượng thời điểm này đi tới Ninh Phàm bên người,

Ninh Phàm hướng về phía Bạch Phượng cười cười, thời điểm này có Luyện Phàm Lô Ninh Phàm thân thể đã khôi phục được không sai biệt lắm, nhưng Ninh Phàm cũng không dám lại để cho thân thể hoàn toàn khôi phục, dù sao cùng Bạch Nam Nguyên cùng một chỗ, tự nhiên không thể lại để cho Bạch Nam Nguyên nhìn ra.

"Coi như không tồi." Ninh Phàm rất là lạnh nhạt nói, nhưng mà trong nội tâm vẫn có một ít nhỏ ngạo kiêu.

Bạch Phượng tự nhiên nghe được Ninh Phàm nhỏ ngạo kiêu, không khỏi bật cười lên nói ra: "Được rồi, của ta Bạch Trần thứ nhất, không xuất ra chút sức lực liền đánh bại Trương Lệ, có thể đi? Hặc hặc."

Bị Bạch Phượng vừa nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là vuốt vuốt đầu của mình, xin lỗi cười ra tiếng âm, nói ra: "Cũng không phải như vậy nói, ta chỉ nói là tâm tình của ta á..., ngươi phải biết rằng cái gì là không đau buồn không thích."

"Dù sao không phải là ngươi như vậy đây." Bạch Phượng hướng về phía Ninh Phàm một lè lưỡi, sôi nổi đi tới cha mình bên người, không biết cùng Bạch Nam Nguyên đang nói cái gì, nói trong chốc lát lại chạy trở về Ninh Phàm bên người.

"Ngươi biết cha ta cấp cho ngươi cái gì bao tay sao?" Bạch Phượng hỏi Ninh Phàm.

Ninh Phàm lắc đầu, tự nhiên không biết đến cùng gặp là cái dạng gì nữa đây bao tay, dù sao nhiều như vậy mấy ngày này, Ninh Phàm vẫn không sử dụng binh khí, lại càng không cần phải nói binh khí bên trong nhỏ nhiều người vũ khí, bao tay rồi.

"Chính là cùng Nam Độ Quyền nguyên bộ vũ khí, cha ta gọi là gọi là Nam Độ." Bạch Phượng nghe được Ninh Phàm rất là hiếu kỳ, hi hi vừa cười vừa nói.

"Nam Độ? , Nam Độ Quyền. Nam Độ..." Ninh Phàm ni non lấy tái diễn nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Nam độ Quyền Sáo

Chương 41.: Nam Độ Quyền bộ

Chương 41.: Nam Độ Quyền bộ

Đi trong chốc lát, đi tới nhà của trưởng trấn trong.

Ninh Phàm không khỏi không cảm khái đến cùng còn là làm Trần Trường người a, người nhà như thể vàng son lộng lẫy.

Một cái sâu sắc sân nhỏ tọa lạc tại Bạch Trần nhân khí đủ nhất địa phương, vừa vào cửa chính là một cái sâu sắc đình viện, bên trong tầng tầng lớp lớp không biết còn có mấy gian phòng.

Rẽ ngang rẽ dọc, Ninh Phàm dĩ nhiên cùng theo Bạch Nam Nguyên có chút lượn quanh choáng luôn, thời điểm này đi tới Bạch Nam Nguyên trong nhà

hoa viên.

"Phượng Nhi, người mang Ninh Phàm tại trong hoa viên chơi gấp, ta đi đem bao tay mang tới." Bạch Nam Nguyên nhìn qua Ninh Phàm, đối với Bạch Phượng nói ra.

Ninh Phàm cùng Bạch Phượng nhẹ gật đầu, dù sao Nam Độ Quyền bộ vật như vậy không cần nghĩ cũng là đặt ở tương đối địa phương bí ẩn, Ninh Phàm dù sao vẫn chỉ là một cái ngoại nhân.

"Không nghĩ tới ta lúc trước vừa nói như vậy, phụ thân lại đem Nam Độ Quyền bộ cho người." Bạch Phượng nhìn qua Ninh Phàm, có chút kinh ngạc nói.

"Chẳng lẽ lúc trước bá phụ không có đem bao tay cho người sử dụng sao?" Ninh Phàm đột nhiên nhớ tới, Bạch Nam Nguyên có một đứa con trai một đứa con gái, tự nhiên sẽ trước tiên đem bao tay cho bọn hắn sử dụng.

Bạch Phượng cười lắc đầu, nói ra: "Ca ca ta Bạch Long không rất ưa thích bao tay, hắn từ nhỏ thiên tư thông minh tiến vào tông môn, học chính là một bộ thương pháp, tự nhiên dùng chính là trường thương."

"Vậy còn người?" Ninh Phàm nhìn qua Bạch Phượng, rất là tò mò nói ra: "Ta có thể chưa từng gặp qua người sử dụng binh khí?"

Bạch Phượng giả hoạt cười cười, nói ra: "Người đoán thử coi ta dùng là cái gì binh khí?"

"Kiếm? Nữ hài tử không tầm thường đều ưa thích loại này nhẹ nhàng binh khí sao?" Ninh Phàm hỏi dò.

Bạch Phượng không nói chuyện, chẳng qua là lắc đầu, ý bảo Ninh Phàm đã đoán sai, nói ra: "Người lại đoán xem."

"Chẳng lẽ còn có thể là Chủy thủ?" Ninh Phàm lại đoán một cái, nhưng mà lập tức lại chối bỏ nói ra: "Điều đó không có khả năng, phong cách của người không phải là Chủy thủ phong cách."

"Hắc hắc." Bạch Phượng cười cười, nói ra: "Đoán không đến rồi a."

"Vậy người nói cho ta biết chứ sao." Ninh Phàm khẽ cười nói, nội tâm rất hiếu kỳ đã đạt tới một loại cực hạn.

Bạch Phượng run lên bản thân bàn tay nhỏ bé, đột nhiên chính là một cái băng màu lam đường cong xuất hiện ở Ninh Phàm trước người.

"Cửu Tiết Tiên." Bạch Phượng hơi hơi nói ra, "Phượng múa cây roi, cấp Hoàng thượng phẩm".

"Người làm sao sẽ ưa thích như vậy vũ khí a?" Ninh Phàm rất là nghi hoặc.

Bạch Phượng hướng về phía Ninh Phàm vừa tròng mắt, nói ra: "Ta làm sao lại không thích hợp như vậy vũ khí?"

"Quá nhu hòa, không tốt đón đỡ một ít binh khí." Ninh Phàm suy nghĩ một chút, vẫn là đem cái nhìn của mình nói ra.

"Người bao tay cũng không có như vậy cứng rắn, nói không chừng gặp phải cái gì binh khí dài là có thể phá người bao tay đâu." Bạch Phượng tức giận nói.

"Thế gian Vạn Vật đều là tương sinh tương khắc, binh khí tự nhiên cũng là như thế." Ninh Phàm đột nhiên một bộ cao thâm bộ dạng, mang theo một tia cảm khái nói ra.

Bạch Phượng rồi lại lắc đầu, nói ra: "Binh khí vốn không có tương khắc, mà là quyết định bởi tại dùng người."

Ninh Phàm còn muốn nói thêm gì nữa, thời điểm này chỉ thấy được Bạch Nam Nguyên đã đi rồi tới đây, vội vàng kêu lên: "Bạch Trần dài."

Bạch Nam Nguyên hướng về phía Ninh Phàm khoát tay chặn lại nói ra: "Vâng, đây là Nam Độ Quyền bộ, hy vọng người về sau đừng cho nó Mông Trần."

Ninh Phàm nhìn qua Bạch Nam Nguyên trong tay Nam Độ Quyền bộ, phía trên nhập lại không có có cái gì đặc biệt địa phương, đầu là một bộ rất bình thường nắm đấm, bất quá màu sắc rồi lại mang theo một tia cổ đồng u lam sắc thái.

"Ninh Phàm tự nhiên yêu quý." Ninh Phàm tiếp nhận Bạch Nam Nguyên bao tay, rất là trịnh trọng nói.

"Cũng không phải yêu quý, mà là khiến nó phát huy ra nó xứng đáng giá trị." Bạch Nam Nguyên nhìn qua Ninh Phàm nói, "Từ ta được đến nó bắt đầu liền dùng nó nam chinh bắc chiến, tại toàn bộ Lôi Nhai sơn mạch đều đánh ra tên của nó đầu, Nam Độ Bạch Nam Nguyên. Mà người, ta hy vọng sau này người cũng không nên yếu đi Nam Độ Quyền tên tuổi."

"Tiểu tử tự nhiên nỗ lực!" Ninh Phàm nắm chặt bao tay, cảm giác được trên tay là nặng trĩu sứ mạng cảm giác.

"Cái này bao tay là ta tại Lôi Nhai sơn mạch cùng Nam Độ Quyền cùng một chỗ lấy được, vì vậy cũng không biết lai lịch của nó, nó chất liệu, nhưng mà ta lại biết rõ nó không chỉ là cấp Hoàng trung phẩm vũ khí, chỉ bất quá không biết tại sao là cái dạng này mà thôi." Bạch Nam Nguyên chấp tay sau lưng, tựa hồ tại nhớ lại qua lại chuyện xưa.

Nghe được Bạch Nam Nguyên nói như vậy, Ninh Phàm tự nhiên càng thêm cảm giác mình trong tay bao tay tới trần quý, không khỏi cảm trong tay bao tay, nhìn qua Bạch Nam Nguyên nói ra: "Đa tạ Trần Trường."

"Không có gì." Bạch Nam Nguyên vỗ vỗ Ninh Phàm bả vai, nói ra: "Nếu là Bạch Trần một thành viên, như vậy tự nhiên lẫn nhau canh gác. Hai người các ngươi được ba thứ hạng đầu, tự nhiên có thể tiến vào Bạch Trần Tầng Thứ Các tìm kiếm một quyền công pháp."

Nghe được Bạch Nam Nguyên nói như vậy, Bạch Phượng trên mặt vẫn không có có phản ứng gì, Ninh Phàm dĩ nhiên có chút mừng rỡ, dù sao công pháp vật như vậy đối với tài thực lực của mình tăng lên có trợ giúp rất lớn.

"Đa tạ Trần Trường!" Cái này Ninh Phàm lần thứ hai hướng về Bạch Nam Nguyên nói lời cảm tạ.

Bạch Nam Nguyên khoát tay chặn lại nói ra: "Trong trấn Tầng Thứ Các đều là Bạch Trần mấy trăm năm qua cất chứa bí tịch, không thể mang đi ra ngoài, hơn nữa có thể tìm được cấp bậc gì công pháp cũng là nhìn chính các ngươi rồi." Nói qua Bạch Nam Nguyên ánh mắt mong rằng lấy Ninh Phàm, tựa hồ đều muốn nói cái gì đó giống nhau.

Bất quá đợi đến lúc Ninh Phàm nhìn qua Bạch Nam Nguyên thời điểm, Bạch Nam Nguyên rồi lại đem ánh mắt của mình cho thu trở về.

"Thứ xem Nam Độ Quyền bộ đi." Bạch Nam Nguyên đối với Ninh Phàm nói ra.

"Ồ chỗ này?" Ninh Phàm có chút chần chờ, nhìn qua trong hoa viên hoa hoa thảo thảo.

"Bên kia." Bạch Phượng chỉ vào bên kia Diễn Võ Trường nói ra, "Tại đó có khảo thí lực lượng đồng cỏ khô."

Ninh Phàm nhìn theo Bạch Phượng ngón tay nhìn lại, quả nhiên tại một cái Diễn Võ Trường bên trong dựng đứng lấy một cái người bù nhìn.

"A, Ninh Phàm ngươi cũng chớ xem thường nó a, cái này thế nhưng là Bạch Trần đứng tính mạng chi khí, nó có thể tiếp nhận được bất luận cái gì công kích." Bạch Nam Nguyên rất là tự hào nói, "Đồng thời nó có thể thông qua phản hồi nói cho ngươi biết đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu lực công kích."

Nghe Bạch Nam Nguyên cùng Bạch Phượng lời nói, Ninh Phàm hướng về người bù nhìn đi tới, còn có hai mươi mét thời điểm, Ninh Phàm mãnh liệt xông về trước đi, đeo Nam Độ Quyền bộ nắm đầm hướng về người bù nhìn liền kích đánh qua.

"Nam Độ! Độ Ký! Độ Nhân!" Ninh Phàm thanh âm gầm nhẹ, tay phải Nam Độ Quyền mặc lên vậy mà xuất hiện từng trận màu u lam hỗn lực, nhanh tận lực bồi tiếp chấn động.

Ninh Phàm nhìn thấy người bù nhìn trên đầu vậy mà nổi lên một hồi khói xanh, khoảng chừng ba đạo.

"Ba nghìn cân lực lượng." Bạch Nam Nguyên nhẹ gật đầu, tựa hồ rất hài lòng nói.

Ninh Phàm cái này mới cảm giác có chút kinh ngạc, theo đạo lý mà nói Luyện Thể ngũ cấp có lẽ chỉ có năm trăm cân lực lượng, luyện Nam Độ Quyền cũng chẳng qua là gia tăng lên một chút, hơn nữa Ninh Phàm tại dưới thác nước luyện tập, như thế nào cũng sẽ không vượt qua hai nghìn cân, lần này vậy mà biên độ tăng trưởng nhanh gấp đôi.

"Chẳng lẽ cái này là binh khí lực lượng sao?" Ninh Phàm rất là giật mình nói.

Bạch Nam Nguyên rồi lại cười ha ha nói ra: "Nam Độ Quyền bộ cũng không chỉ điểm này năng lực, kia năng lực của hắc vẫn chờ chính ngươi đi đào móc."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Trụ cột quyền pháp

Chương 42: Trụ cột quyền pháp

Chương 42: Trụ cột quyền pháp

Đã đi ra nhà của trưởng trấn, Ninh Phàm lại cùng Bạch Phượng hai người cùng một chỗ hướng phía Tầng Thứ Các mà đi.

"Ninh Phàm, ngươi muốn chọn bộ đáng gì nữa sách a?" Bạch Phượng nhìn qua Ninh Phàm, hai mắt thẳng tắp mà nhìn chăm chăm vào Ninh Phàm.

Ninh Phàm bị Bạch Phượng thấy được có chút xấu hổ, gãi gãi đầu của mình nói ra: "Ta... Ta làm sao biết a? Ta lại chưa từng đi Tầng Thư Các, nghe người khác nơi đây đến dựa vào vận khí."

"Đúng vậy a, ta đi vào, có muốn hay không ta nói cho ngươi biết a?" Bạch Phượng trong ánh mắt để lộ ra một tia giảo hoạt.

Ninh Phàm lần thứ nhất cảm giác được Bạch Phượng vẫn còn có như vậy một mặt, hoàn toàn chính là tiểu ma nữ tính cách a. Không khỏi đem tay của mình khoắc lên trên trán của mình, nhưng Ninh Phàm biết rõ muốn là mình không nhìn theo Bạch Phượng mà nói nói tiếp nhất định sẽ có rất thảm hậu quả.

"Ta muốn biết a, ngươi nói cho ta biết a." Ninh Phàm buồn khổ lấy vừa cười vừa nói.

"Hừ, một chút thành ý đều không có! Ngươi cầu ta à, ngươi cầu ta, ta sẽ nói cho ngươi biết." Bạch Phượng hướng phía Ninh Phàm mở trừng hai mắt.

Ninh Phàm cười cười, nói ra: "Được rồi, ta cầu ngươi, Bạch đại tiểu thư ngươi liền nói cho ta biết đi."

"Được rồi, nhìn tại ngươi như vậy thành tâm thành ý đặt câu hỏi phân thượng, ta đây liền lòng từ bi nói cho ngươi biết đi." Bạch Phượng dừng một chút, nhìn qua Ninh Phàm, một cách tinh quái nói: "Xem vận khí."

"A!" Ninh Phàm vỗ trán của mình, hoàn toàn thật không ngờ sẽ là đáp án này, không khỏi tức giận nói: "Ngươi không phải nói ngươi đi vào a."

"Đúng vậy a, ta đi vào, thế nhưng là ngươi đi vào về sau sẽ phát hiện, trong Tầng Thư các sách thật là nhiều lắm, không cũng chỉ có công pháp, còn có một chút trên đại lục lịch sử." Bạch Phượng nhìn qua Ninh Phàm rất là nghiêm chỉnh nói ra, "Quan trọng nhất là sách quá nhiều."

"Có rất nhiều sao?" Ninh Phàm rất nghi ngờ hỏi.

"Ngươi suy nghĩ một chút, Bạch Trán cao nhất kiến trúc là nơi nào?" Bạch Phượng đột nhiên cảm thấy Ninh Phàm rất dần, tức giận nói: "Tự nhiên là Tầng Thư Các, nhiều như vậy số tầng, mỗi tầng một đều là tràn đầy sách vở, hơn nữa Thiên Địa Huyền Hoàng, phía trước hai loại có lẽ tại Bạch Trán không có, nhưng mà Huyền cấp thượng phẩm công pháp cũng sẽ cho người hưởng thụ vô cùng."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nói ra: "Ta biết rõ a, dù sao Bạch Trán nhiều năm như vậy sách vở đều ở nơi này."

"Vi vậy rồi, những công pháp này không là dựa theo đẳng cấp đến phân bố đấy, mà là tùy cơ hội phân bố, cầu chính là một cái hữu duyên." Bạch Phượng thân nhiên nói, "Vi vậy cái này là tìm vận may, ta bởi vì là Trán Trưởng con gái, vì vậy ta có một lần đi vào cơ hội, chính ngươi nắm chắc tốt cơ hội lần này."

"Khẳng định a." Ninh Phàm hướng về phía Bạch Phượng cười cười, nhưng mà trong nội tâm Ninh Phàm nhưng là vô cùng coi trọng một cơ hội này, dù sao Ninh Phàm so ra kém những cái kia thị tộc thế gia, bản thân vốn chính là một cái cùng khổ hài tử, lại ở đâu lý khai bí tịch.

Bạch Trán không có bao nhiêu, rồi đi một đoạn đường chính là Tầng Thư Các, rách rưới cũng không có cái gì bài tử treo ở bên ngoài, nhưng mà Bạch Trán mọi người đem nơi đây trở thành thần thánh nhất địa phương. Bởi vì người người tập võ, người người đều tìm kiếm công pháp.

Nghĩ tới đây, Ninh Phàm không khỏi thở dài một tiếng, nếu như mọi người của mình không phải là bởi vì trên người tật bệnh, cũng đến sớm tập võ tuổi rồi.

"Tầng Thư Các, xin dừng bước." Đột nhiên một cái thanh âm già nua truyền đến.

Thời điểm này Ninh Phàm mới chú ý tới tại Tầng Thư Các cửa ra vào một cái âm u góc chết ngồi một người.

"Đây là Ngọc Bài." Bạch Phượng nhưng không có nói nhiều, từ trong lòng ngực xuất ra hai cái Ngọc Bài, nói ra: "Hai chúng ta thi đấu ba thứ hạng đầu, đạt được công pháp lựa chọn sử dụng tư cách."

"Một canh giờ." Thanh âm già nua vô cùng, lời nói cũng rất đúng đơn giản.

Nhưng mà Bạch Phượng nhưng không có kia phản ứng của hắn, chẳng qua là nhẹ gật đầu, đem Ngọc Bài giao cho lão giả.

"Hắn là ai?" Đi vào Tầng Thư Các sau đó, Ninh Phàm nhỏ nhỏ giọng hỏi.

Bạch Phượng lắc đầu, nói ra: "Lai lịch của hắn ta cũng không biết, dù sao phụ thân nói từ hắn ghi việc thời điểm lão giả này chính là chỗ này. Mọi người cũng không biết lai lịch của hắn, cũng không biết hắn là ai, tất cả mọi người gọi hắn Bạch lão."

"Bạch lão?" Ninh Phàm rất là nghi hoặc lặp lại.

Bạch Phượng nhẹ gật đầu, nói ra: "Đúng vậy, Bạch Trán lão giả. Dù sao ai cũng cùng hắn không nói nên lời, cũng không biết hắn gọi là gì."

Ninh Phàm lần thứ nhất biết rõ Bạch Trán còn có như vậy số một người, trong nội tâm không khỏi lắc đầu, xem ra tại cái trấn này bên trong bản thân không biết sự tình thật là nhiều lắm.

"Tốt rồi, người nhanh lên đi tìm sách của người tịch ly biệt làm hại thời gian." Bạch Phượng thời điểm này đã bắt đầu thúc giục Ninh Phàm rồi, dù sao tại trong Tầng Thư các có mệnh mông sách vở, nếu như muốn tìm kiếm được một quyển tốt công pháp, như vậy đến một quyển một quyển tìm kiếm, bằng vào nhãn lực của mình đến phân biệt bên trong ghi nội dung rút cuộc là thuộc về cái gì cấp độ công pháp.

"Tốt." Ninh Phàm tự nhiên cũng biết này thời gian ý vị như thế nào, hướng về phía Bạch Phượng nhẹ gật đầu, nói ra: "Người cũng nhanh lên đi tìm đi."

Hai người đều có hai người mục tiêu, tự nhiên liền tách ra.

Ninh Phàm thời điểm này mới chính thức đi vào trong Tầng Thư các, nhất thời ánh mắt mở sâu sắc đấy, có một loại trợn mắt há hốc mồm cảm giác.

Thật là quá nhiều sách rồi!

Rất nhiều sách rồi!

Tầng Thư Các không giống với những địa phương khác, nó tầng một thì có năm ~ sáu mét độ cao, cao cao trên giá sách đều là chút ít sách vở, Ninh Phàm biết mình không cần đi lâu hai, tại lầu một này là có thể tìm được mình muốn sách.

Mục tiêu rất rõ ràng, bất quá nhìn qua cái này mệnh mông sách vở Ninh Phàm cũng không biết đến cùng từ đâu tìm được.

Tiện tay tại trước mắt mình rút ra một quyển sách, giữa phía trên ghi đến 《Bát Hoang Chương (Tàn)》. Ninh Phàm lại khẽ đảo cái này vốn công pháp, phát hiện bên trong ghi nội dung rất là huyền diệu, có lẽ có Huyền cấp hạ cấp trình độ. Có thể Ninh Phàm lại nhìn qua đằng sau, phát hiện thiết tình là "Tàn phế" đấy, đằng sau đã không có.

Không khỏi Ninh Phàm lắc đầu, càng làm sách vở đem thả trở về, đưa tay tùy tiện lại rút một quyển sách đi ra. Dù sao nơi đây sách rất hiếm có vô số, đây hết thầy đều dựa vào vận khí.

Nhìn qua quyển sách trên tay tịch, lúc này đây rút thăm được sách vở là 《Thiên Tinh bước》, một quyển thân pháp. Ninh Phàm lại tùy tiện mở ra, phát hiện bên trong ghi chép đồ vật rất là dễ hiểu, chỉ cần là bằng vào Ninh Phàm bây giờ thân thể cũng có thể làm được những chuyện này, căn bản đối với Ninh Phàm không có bao nhiêu trợ giúp, chỉ có thể coi là là cấp Hoàng hạ phẩm.

Không khỏi, Ninh Phàm lại chỉ có thể là lắc đầu, vẫn luôn không có tìm được bản thân yêu tha thiết sách vở, lại một lần nữa đem sách vở cho cắm vào, đi vài bước, thuận tay lại rút một quyển sách đi ra.

Lúc này đây Ninh Phàm đột nhiên đến đi một tí hứng thú, bởi vì Ninh Phàm vẫn luôn sử dụng lấy là nắm đầm của mình, còn chiếm được một bộ bao tay, tự nhiên quyền pháp Ninh Phàm vẫn luôn rất cảm thấy hứng thú, lúc này đây quyển sách trên tay tịch tên gọi là 《trụ cột quyền pháp》.

"Trụ cột quyền pháp?" Ninh Phàm ni non nói nói, "Rút cuộc là cỡ nào trụ cột đây?"

Mang theo một tia nghi hoặc, Ninh Phàm đem quyển sách này mở ra, cái này khẽ đảo lại để cho Ninh Phàm có một loại mê mẩn cảm giác, tuy nói là trụ cột, nhưng mà nội dung bên trong nhưng là từ màu xanh nhạt cùng sâu làm cho người ta xâm nhập đi vào.

"Trụ cột quyền pháp!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Chọn công pháp

Chương 43:. Chọn lựa công pháp

Chương 43:. Chọn lựa công pháp

Khép lại sách vở, Ninh Phàm lẳng lặng yên nhắm cặp mắt của mình, nội dung bên trong tại Ninh Phàm trong óc nhiều lần phản chiếu, có một loại lái đi không được cảm giác.

"Thật là thái quá mức huyền diệu, trụ cột đan pháp... Trụ cột quyền pháp... Nhưng mà lại cũng không phải như vậy trụ cột." Ninh Phàm ni non tự nói, không khỏi lắc đầu, "Ài, những chuyện này nghĩ như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ, mà thôi."

Thời điểm này Ninh Phàm mới phát hiện mình vừa mới nhìn trong tay 《trụ cột quyền pháp》 dĩ nhiên dùng đi hơn nửa canh giờ, lưu lại thời gian cũng không nhiều rồi.

Bất quá Ninh Phàm cũng không có đem trứng gà đặt ở một cái trong giỏ xách, cho dù rất muốn đem 《trụ cột quyền pháp》 cái này vốn công pháp mang đi, nhưng mà kia công pháp của hắn Ninh Phàm cũng là thèm thường không thôi.

Thuận tay lại cầm lấy một quyển công pháp, chỉ thấy trên đó viết 《thất tinh kiếm quyết》, Ninh Phàm lật vài tờ, phát hiện bên trong ghi chép lấy đều là sinh tử chém giết chi thuật, động chính là nhất kích tất sát, thắng nếu không thể đủ nhất kích tất sát, như vậy chỉ có thể đủ ngàn dặm chạy xa.

Ninh Phàm lắc đầu, càng làm cái này vốn công pháp đem thả đi vào, thất tinh kiếm quyết vững chắc dù không sai, tuy nhiên lại muốn một quyển tốt nhất thân pháp phối hợp, Ninh Phàm đây không phải là không có một quyển tốt thân pháp sao? Nhất kích tất sát, thắng nếu không thể, như vậy Ninh Phàm cũng chỉ có thể đủ chờ chết.

Liên tiếp nhìn vài vốn công pháp, Ninh Phàm đều không có tìm được rất phù hợp đây, cảm giác thời gian còn thừa lại mấy phút, nhìn qua trên tay ba quyển công pháp, Ninh Phàm cũng không biết lựa chọn cái nào vốn tốt.

Một quyển là 《trụ cột quyền pháp》, còn có hai quyển công pháp, một quyển là 《U Mộng Bộ Pháp》, một quyển là 《Hấp Hồn Đại Pháp (Tàn)》.

Cái này ba quyển đều có tất cả chỗ tốt, 《trụ cột quyền pháp》 Ninh Phàm ngay từ đầu thế thi ý công pháp; mà 《U Mộng Bộ Pháp》 Ninh Phàm trong này tìm được tốt nhất một quyển thân pháp công pháp đâu rồi, thời gian ngắn có thể bộc phát ra gấp hai tốc độ, nơi đây nói tốc độ rồi lại là tốc độ công kích cùng tốc độ di chuyển, nếu lật lên gấp hai như vậy có thể bộc phát ra nhiều tốc độ nhanh, hơn nữa sẽ không ngừng mà nâng cao; một quyển khác 《Hấp Hồn Đại Pháp (Tàn)》 càng là cực kỳ khủng khiếp, nó có thể thu nạp người khác hồn lực biến thành hồn lực của mình, không ngừng mà đột phá bản thân, cuối cùng thành tựu bản thân, chỉ bất quá 《Hấp Hồn Đại Pháp (Tàn)》 không trọn vẹn không ít, bên trong chỉ có tầng thứ nhất.

Suy nghĩ một chút, Ninh Phàm rất khó lựa chọn, đầu tiên đem 《U Mộng Bộ Pháp》 cho đứt trở về, dù sao hiện tại Ninh Phàm không nghĩ thủ đoạn công kích, nếu như được cái này vốn công pháp nhanh hơn tốc độ của mình, mà mình cũng đánh không xuất ra hữu hiệu tổn thương.

Trong tay còn thừa lại hai quyển công pháp, cái này Ninh Phàm có chút khó khăn rồi, không biết rốt cuộc muốn như thế nào lựa chọn mới tốt.

Là 《Hấp Hồn Đại Pháp (Tàn)》 còn là 《trụ cột quyền pháp》 đây?

Giả sử ngay từ đầu Ninh Phàm không có trông thấy 《trụ cột quyền pháp》 như vậy nhất định sẽ lựa chọn 《Hấp Hồn Đại Pháp (Tàn)》 đây, dù là quyển sách này là không hoàn thiện đây. Thế nhưng là 《trụ cột quyền pháp》 rồi lại Ninh Phàm rất mê muội một quyển công pháp, bên trong đối với quyền thuật vận dụng là do màu xanh nhạt cùng sâu.

Suy nghĩ một chút, Ninh Phàm còn là mang theo một tia không muốn đem 《Hấp Hồn Đại Pháp (Tàn)》 đem thả trở về giá sách bên trong, quyển sách này vững chắc dù không sai, có thể Ninh Phàm vẫn cảm thấy hấp thụ người khác hồn lực có một loại không làm mà hưởng cảm giác, chuyện như vậy có thương tích Thiên cùng, huống hồ quyển sách này chỉ có hơi mong vài trang giấy, bên trong làm cho ghi chép nội dung không có đến tiếp sau công pháp, Ninh Phàm rất sợ có cái gì đi chứng.

Nhìn qua trong tay 《trụ cột quyền pháp》, Ninh Phàm bản thân âm thầm tại trong lòng ổn định lại, ni non lắm lắm: "Đừng để cho ta thất vọng, hãy nhìn người đó."

Cầm lấy công pháp, Ninh Phàm hướng về cửa ra vào đi đến, chỉ thấy được Bạch Phượng cũng ôm công pháp đi ra.

"Người lựa chọn cái gì?" Ninh Phàm rất là nghi ngờ hỏi.

Bạch Phượng nhìn qua Ninh Phàm, hướng về phía Ninh Phàm cười cười: "Có muốn hay không ta cùng người đổi một quyển a?" Nói qua Bạch Phượng vẫn cầm lấy công pháp hướng về phía Ninh Phàm quơ quơ, nói ra: "Huyền cấp thượng phẩm công pháp 《Đăng Long Tiên》 nhé."

Nghe được là tiên pháp, Ninh Phàm lắc đầu, nói ra: "Không có quá lớn hứng thú, ta vẫn là đem quyền pháp của mình cho luyện tốt là được rồi."

"YAA.A.A., người chọn chính là một quyển quyền pháp a?" Bạch Phượng rất là kinh ngạc nói ra: "Người cũng không phải có 《Nam Độ Quyền》 rồi hả?"

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nói ra: "Nhưng mà ta cảm thấy đến trong tay của ta công pháp càng có thể tăng lên tự chính mình."

"Ta xem một chút." Nói qua Bạch Phượng liền bu lại, một coi mắt trên chữ, không khỏi lắc đầu, nói ra: "《trụ cột quyền pháp》 người trông chờ bên trong có vật gì tốt a?"

"Ta cảm thấy đến nó hấp dẫn ta." Ninh Phàm nhìn qua Bạch Phượng rất nói đơn giản nói.

"Được rồi." Bạch Phượng cũng biết đến lúc này, tự nhiên cũng không có thể đi đổi một quyển rồi, vì vậy liền đem công pháp của mình đưa cho Bạch lão, nói ra: "Bạch lão, ta chọn cuốn này."

"Hả?" Bạch lão cầm lấy Bạch Phượng công pháp, lặp lại nhớ kỹ nói ra: "《Đăng Long Tiên Pháp》, không tệ." Nói qua liền lấy ra lúc trước Bạch Phượng cho Bạch lão Ngọc Bài, quét qua lại đưa trả lại cho Bạch Phượng nói ra: "Quy củ người hiểu đây, các loại xem hết quyển sách này, Ngọc Bài tự nhiên sẽ

vỡ vụn, người cũng không có thể đủ đem cái này vốn công pháp nội dung nói cho người khác biết, nếu không người gặp bề nát kinh mạch đấy."

Bạch Phượng hướng về phía Bạch lão hành lễ nói ra: "Phượng Nhi tự nhiên minh bạch."

Ninh Phàm học theo đem sách vở đưa cho Bạch lão, nội tâm cũng biết lúc trước Bạch lão cái kia lời nói kỳ thật cũng là tại đối với chính mình nói, dù sao mình là lần đầu tiên đến.

"Ừ!" Bạch lão hiển nhiên có chút giật mình, nỉ non nói nói: "Vậy mà người sẽ chọn quyển sách này, 《 trụ cột quyền pháp 》." Nói qua Ngọc Bài quét qua, liền lại giao trả lại cho Ninh Phàm, nói ra: "Hai người các người Ngọc Bài cũng chỉ có mình mới có thể nhìn, vì vậy cũng không cần nghĩ đến lẫn nhau trao đổi."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, hoàn toàn không có chú ý tới Bạch lão lúc trước giật mình thần sắc, bất quá không có chú ý cũng là nên phải đấy, dù sao vừa mới cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Hoàn thành đây hết thảy sau đó, Bạch Phượng liền dẫn Ninh Phàm đã đi ra Tầng Thứ Các, nói ra: "Cái này huyền diệu, cha ta cũng không rõ, tóm lại có Bạch Trần thời điểm, cái này Tầng Thứ Các đại khái cũng đã tồn tại. Cái ngọc bài này bên trong có thể chứa đựng một quyển sách tin tức, tuy rằng người khác nhìn không thấy cái này nội dung bên trong, bất quá người còn là cẩn thận chớ làm mất."

"Cái này... Cái này muốn thấy thế nào?" Ninh Phàm yếu ớt mà hỏi, "Ta không biết cũng."

"Người dùng hồn lực thử tham tiến vào thì tốt rồi." Bạch Phượng biết rõ Ninh Phàm cái gì cũng không biết.

Ninh Phàm dùng đến hồn lực của mình dò xét đi vào, phát hiện quả nhiên bên trong đều là sách vở nội dung, chỉ bất quá lúc trước là lật sách, hiện tại chỉ dùng để tinh thần lực của mình trong đầu đọc qua, phàm là nhìn quá khứ một tờ, bản thân trong óc liền nhớ kỹ cái này một tờ. Đương nhiên điều này cũng vẹn vẹn chẳng qua là nhớ kỹ mà thôi, đều muốn thông hiểu đạo lý, vẫn cần có thời gian cùng thực chiến tích lũy.

Tầng Thứ Các chỗ bóng tối, Bạch lão nhìn qua Ninh Phàm cùng Bạch Phượng bóng lưng thật lâu, đột nhiên thở dài nói ra: "Trụ cột quyền pháp, lại bị người hữu duyên đã nhận được, phúc này họa này... Ài..."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Trong rừng thiếu nữ

Chương 44: Trong rừng thiếu nữ

Chương 44: Trong rừng thiếu nữ

Trong núi rừng Ninh Phàm huy động nắm đấm của mình hướng về mỗi thân cây cối mà đi, không nghe được cái gì âm thanh, chỉ thấy được mỗi thân cây cối chặn ngang mà đoạn, oanh đến một tiếng ngã trên mặt đất.

Thấy lần này tình hình, Ninh Phàm nhưng là thu công thu xu thế, nhìn qua phương xa mây mù vùng núi không biết trong nội tâm nghĩ đến mấy thứ gì đó, thật lâu nỉ non lấy làm bầm lâu bầu nói ra: "Trụ cột quyền pháp, trụ cột quyền pháp, thật sự là một chút không trụ cột ha."

Ninh Phàm thời điểm này lại nghĩ tới lúc trước trong nhà sự tình.

Ninh Phàm phục chế xong công pháp sau đó liền từ biệt Bạch Phượng, về tới trong nhà, gặp được muội muội của mình, nhìn qua như thế nhỏ nhỏ miên kỳ dĩ nhiên gánh chịu cái nhà này tất cả mọi chuyện, Ninh Phàm trong nội tâm một tia không đành lòng.

"Muội muội, bệnh của người đã trị, đến lúc đó người cũng muốn bước vào võ đạo tu hành bên trong rồi." Ninh Phàm suy nghĩ một chút, rất là trịnh trọng đối với Ninh Thi nói ra.

Ninh Thi nghe được Ninh Phàm nói như vậy, buông xuống đôi đũa trong tay, nói ra: "Thi nhi cũng có thể luyện võ sao?"

"Đúng vậy, tại người cái này tuổi thời điểm ca ca người ta cũng đã nhập môn." Ninh Phàm cười ha ha nói ra.

"Tốt lắm tốt lắm, ca ca người dạy ta." Ninh Thi rất là vui vẻ nói.

"Ừ, lúc này đây ta còn cần đi ra ngoài bế quan, người liền lấy ta làm ban đầu tu luyện nhập môn tâm đắc nhìn một cái, trước vào Luyện Thể cửa." Ninh Phàm từ trong rừng tìm ra lúc trước Bạch Trần chia nhà nhà tu luyện nhập môn tâm đắc.

"A! Ca ca người lại muốn đi?" Ninh Thi cầm lấy công pháp rất là không muốn nói.

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nói ra: "Ừ, dù sao ca ca người ta qua trận còn muốn đi Lôi Nhai thành đại biểu Bạch Trần đi tham gia thành so với, đến lúc đó cũng tìm được rất nhiều tu hành tài nguyên."

Ninh Thi tự nhiên biết rõ những điều này tầm quan trọng, chỉ là có chút lưu luyến không rời mà thôi, lắm bả miệng nói ra: "Vậy người... Vậy người muốn sớm chút đem về nhé."

Ninh Phàm vuốt Ninh Thi đầu, liền lại một lần đi lúc trước hồ sâu thác nước.

Đem Ngọc Bài bên trong 《 trụ cột quyền pháp 》 nhớ kỹ tại trong lòng, Ninh Phàm mới biết mình có được đồ vật gì đó thật là thật không đơn giản.

Bên trong bao hàm chính là rất nhiều quyền pháp, thậm chí Nam Độ Quyền trong này nhập lại không coi là cái gì.

Như là vừa mới Ninh Phàm đánh ra đi một quyền kia rất bình thường quyền pháp, lại là không có kéo một tia hồn lực, là có thể đem một viên ôm hết đại thụ cắt đứt, cái này dĩ nhiên là đủ nói rõ bên trong quyền pháp đến cỡ nào tinh diệu rồi.

"Thật không ngờ, một quyển 《 trụ cột quyền pháp 》 bên trong có như vậy quyền pháp, hơn nữa còn muốn làm từng bước, không thể đơn giản luyện tập, dù sao tham thì thâm." Ninh Phàm lại đi tới hồ sâu bên cạnh, lặng lẽ ngồi xếp bằng.

"Trường quyền..." Một bên ní non lấy, Ninh Phàm một bên đem nắm đấm của mình kích đánh ra ngoài.

Đúng, chính là rất bình thường tên, nhưng mà lại có rất uy lực cường đại, nếu như nói Nam Độ Quyền là một, dài như vậy quyền có lẽ chính là không chấm tám, nhưng mà phát lực so với Nam Độ Quyền muốn tới đến nhẹ nhõm.

Tuôn rơi

"Há?" Đột nhiên Ninh Phàm đã nghe được một hồi bụi cỏ động thanh âm, nhất thời đề cao bản thân cảnh giác. Lúc trước có Trương Lệ đánh lên cái kia một lần, Ninh Phàm liền dĩ nhiên rất là chú ý thanh âm như vậy rồi.

Hướng hồ tại Ninh Phàm chung quanh hồ sâu mà nói, cũng không có mấy người gặp lại tới đây, như vậy nếu như phát ra thanh âm như vậy như vậy nhất định là có vấn đề đấy.

Mang theo Nam Độ Quyền bộ, Ninh Phàm một cái phi thân ẩn nấp tại hồ sâu phụ cận trong bụi cỏ, hơi hơi lộ ra một tia ánh mắt nhìn qua thanh âm đến địa phương.

Không lâu, trước mắt một cái bụi cỏ chỗ xuất hiện một nữ tử.

Một bộ áo bào trắng, chỉ tiết áo bào trắng dĩ nhiên hơn nhiều nhẹ nhàng màu đỏ sậm, Ninh Phàm ánh mắt một nhon tự nhiên nhìn bạch phía trên là một ít huyết sắc. Lại nhìn qua, huyết sắc chung quanh áo bào trắng vẫn lộn xộn không chịu nổi, mang theo chút ít bụi bặm.

Lúc này, nữ tử khuôn mặt dĩ nhiên xuất hiện ở Ninh Phàm trong tầm mắt, trong nháy mắt Ninh Phàm chính là cả kinh. Có thể nói Bạch Phượng dung mạo dĩ nhiên là Lôi Nhai thành phụ cận khu vực số một số hai tuyệt sắc, nhưng so với trước mắt chỉ nữ tử rồi lại âm đậm rồi vài phần.

Nữ tử một đầu mềm mại tóc dài, cho dù y phục trên người biểu hiện nàng dĩ nhiên chặt vật không chịu nổi, thế nhưng là tóc lại có vẻ phiêu như ý mà cũng không lộn xộn.

Bất quá nữ tử mặc dù đẹp mắt, Ninh Phàm nhưng không có đi ra. Bởi vì Ninh Phàm cảm giác được người con gái trước mắt này tu vi so với chính mình cao hơn đến rất nhiều, cũng bị truy đuổi đến chặt vật như thế, như vậy đã nói lên còn có cường địch tại sau lưng.

Mỹ nữ tuy hảo, nhưng cùng Ninh Phàm không có bao nhiêu quan hệ.

"Rống!" Quả nhiên, Ninh Phàm suy đoán không có sai lầm, chỉ nghe nữ tử sau lưng truyền đến một hồi sói hồng thanh âm, nhất thời Ninh Phàm chính là trong lòng xiết chặt, trong tay nắm đấm nhanh nắm lại.

Thanh âm này quá quen thuộc, là Lôi Lang thanh âm. Có thể nói Ninh Phàm mỗi ngày đều muốn nghe lấy cái này trận thanh âm tiến vào đến trong mộng, sau đó sẽ bị thanh âm như vậy làm cho làm thức tỉnh.

"Thế nào lại là một cái Lôi Lang?" Ninh Phàm rất ngạc nhiên, theo lý thuyết Lôi Lang cũng không có cỡ nào thực lực cường đại, mình ở Luyện Thể cấp hai thời điểm là có thể đối phó một cái, như thế nào trước mắt người thiếu nữ này còn có thể bị Lôi Lang truy đuổi đến chạy khắp nơi?

Đột nhiên Ninh Phàm nội tâm mãnh kinh, không khỏi trong đầu nhảy ra ba chữ: Lôi Lang Vương!

Tựa hồ là tại hòa cùng Ninh Phàm phỏng đoán, từ trong bụi cỏ vậy mà nhảy ra một con sói đến. Ninh Phàm đồng tử mãnh liệt phóng đại lại nhanh chóng rút trở về, quả nhiên chính là Lôi Lang Vương.

Thiếu nữ tựa hồ biết rõ Lôi Lang Vương có thể như vậy bỏ nhào về phía trước, mãnh liệt chính là một cái gia tốc, về phía trước bước nhanh thoát ra một khoảng cách, hiểm hiểm tránh thoát Lôi Lang Vương cái này bỏ nhào về phía trước.

"NGAO!" Lôi Lang Vương nhìn thấy thiếu nữ lại một lần tránh thoát công kích của mình, rất là phẫn nộ một tiếng rú lên - lồng lộn, chân trước mạnh mẽ khẫu trừ lên một khối hòn đá hướng về thiếu nữ ném tới, lôi điện lực lượng vây quanh hòn đá tại vì hòn đá tăng thêm lấy uy lực.

Ninh Phàm lập tức trong lòng xiết chặt, kèm chế đi ra ngoài xúc động tiếp tục trốn ở trong bụi cỏ. Cái này Lôi Lang Vương mặc dù không có nhìn thấy qua, nhưng là từ lời của người khác lời nói bên trong Ninh Phàm biết được tại Bạch Yến Sơn trên là có Lôi Lang Vương tồn tại, hơn nữa thực lực đạt đến tam giai.

Phải biết rằng tam giai tương đương với Luyện Khí kỳ tồn tại, Ninh Phàm tại sao lại dám ra tay đâu.

Thiếu nữ thời điểm này tựa hồ cảm thấy Lôi Lang Vương công kích, lại là một cái phi thân, nghiêng tránh khỏi, nhưng mà lúc này đây Lôi Lang Vương rồi lại là một cái lôi cầu từ trong miệng của mình phun tới.

Lúc này đây thiếu nữ nhưng là tránh cũng không thể tránh, bất đắc dĩ xoay người một cái, trong tay cây roi hướng lên trước mắt lôi cầu rút qua.

Ninh Phàm lập tức lại là cả kinh, trước mắt người thiếu nữ này chiêu thức ấy thậm chí có Luyện Khí kỳ bốn ngũ lục cấp uy lực.

Lôi cầu tại giữa không trung bị thiếu nữ rút đã thành nát bấy, to khắp tại trong không khí, mà Lôi Lang Vương rồi lại chống đỡ lúc này lại một lần kéo gần lại cùng thiếu nữ khoảng cách.

"Ồ?" Thiếu nữ ánh mắt hướng về Ninh Phàm bụi cỏ quét qua, trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được phía sau của mình phát lạnh, tựa hồ bị cái gì đã tập trung vào giống nhau.

"Đi ra!" Thanh âm của thiếu nữ rất bén nhọn, tựa hồ có thể xuyên thấu Vạn Vật giống nhau, trực chỉ Ninh Phàm chỗ.

Ninh Phàm trong nháy mắt chính là cả kinh, biết mình dĩ nhiên bị phát hiện rồi.

"Xuất hiện! Giúp đỡ... Giúp ta." Thiếu nữ rất là lãng lệ ác liệt, chỉ nói là đến giúp đỡ thời điểm khí thế nhưng là yếu đi xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Chiến Lôi Lang Vương

Chương 45:. Chiến Lôi Lang Vương

Chương 45:. Chiến Lôi Lang Vương

Nghe được thiếu nữ nói như vậy, Ninh Phàm trong nội tâm càng là cả kinh, xác định không thể nghi ngờ là phát hiện mình rồi.

Tuy rằng không biết rút cuộc là để lộ ra sơ hở ở chỗ nào, bất quá Ninh Phàm thời điểm này nhưng không có muốn nhiều như vậy, như trước trốn ở trong bụi cỏ, chỉ cần mình không hiện ra, như vậy Lôi Lang Vương cũng sẽ không đến công kích bản thân.

"Oanh!" Lại là một hồi trùng kích, Lôi Lang Vương biến đổi pháp hướng phía thiếu nữ công kích mà đi, một cái lôi cầu như là món đồ chơi bình thường bị Lôi Lang Vương ném đến ném đi, nhưng mà thiếu nữ thời điểm này cũng không phải là tốt như vậy chịu.

Trong tay cây roi run lên rút phá không biết bao nhiêu cái lôi cầu, nhưng mà lôi cầu tứ tán đi ra uy thế lại để cho Ninh Phàm thấy được cũng không khỏi tặc lưỡi, cái này ảnh hưởng ở đâu là ảnh hưởng a, coi như là sát bản thân qua đều làm cho mình không chịu đựng nổi a.

Bất quá trước mắt người thiếu nữ này dù là sự tình cường đại, nhưng mà cuối cùng là bị thương bộ dạng, cái này lôi cầu ảnh hưởng lại để cho thiếu nữ thương thế càng tăng thêm.

"Tốt, ngươi không đi ra đúng không!" Thiếu nữ hướng phía Ninh Phàm trừng, tức giận nói.

Hướng phía Ninh Phàm phương hướng buông tay một roi, mang theo hiển hách tiếng gió, hồn lực xen lẫn tại thiếu nữ cây roi lên, từ Ninh Phàm góc độ

nhìn lại, tựa hồ một giây sau sẽ phải xuất hiện ở trước mắt của mình, đúng là lại để cho Ninh Phàm cảm giác được bản thân tựa hồ bị đã tập trung vào bình thường.

Bất quá cuối cùng cái này một roi con cái không phải là hướng phía Ninh Phàm mà đi đấy, tự nhiên Ninh Phàm một cái trở mình liền tránh khỏi.

"Ồ, ta nói là cái dạng gì nữa đây nhân vật, lớn lên một bộ tuần tú bộ dáng, vậy mà đi này bị ồ sộ tình." Thiếu nữ vừa đỡ Lôi Lang Vương thể công, mang theo châm chọc khiêu khích ngữ khí hướng phía Ninh Phàm nói qua.

Ninh Phàm khuôn mặt biến đổi, nói ra: "A, người nói thật nhẹ nhàng, ta vốn gặp không có chuyện gì, lại bị người cuốn vào trong trận chiến đấu này, người nói là mặt mũi trọng yếu vẫn là sinh mệnh trọng yếu?" Nói qua Ninh Phàm liền muốn rời khỏi.

Nhưng mà Lôi Lang Vương thời điểm này dĩ nhiên phát hiện đã đến Ninh Phàm, ánh mắt tại Ninh Phàm cùng thiếu nữ giữa chừng đưa.

"Giúp ta." Thiếu nữ lạnh nhạt nói, "Hai ta người nào cũng đừng nghĩ đi, người muốn là đi ta để lại cái này Lôi Lang Vương đến đuổi theo người, đến lúc đó ta chỉ muốn chạy đến so với người nhanh thì tốt rồi."

"Người!" Ninh Phàm đột nhiên cảm thấy Bạch Trần bên ngoài nhân tâm hiểm ác, tại sao có thể có người như vậy, vậy mà liên lụy người khác, không khỏi nói ra; "Vậy người muốn thế nào? Ta một cái Luyện Thể ngũ cấp lại có thể đủ như thế nào giúp người?"

"Giúp ta ngăn chặn nó nửa khắc đồng hồ." Thiếu nữ nói được rất quyết đoán, một cái xoay quanh nhưng là roi xuống Ninh Phàm sau lưng.

Lôi Lang Vương trong nháy mắt liền đã mất đi thiếu nữ thân ảnh, lại nhìn qua, thiếu nữ dĩ nhiên là trốn được Ninh Phàm sau lưng, không khỏi bắt đầu điên cuồng hét lên lấy, hướng phía Ninh Phàm chạy như điên mà đến.

Ninh Phàm thần sắc biến đổi, nhất thời Lôi Lang Vương áp lực toàn bộ đều đi tới Ninh Phàm trên người. Cho dù một người một thú còn không có giao thủ, Ninh Phàm dĩ nhiên có thể cảm thấy Lôi Lang Vương cho mình uy thế. Trong tay mang theo bao tay nắm chặt, không có nghĩ qua bản thân lần thứ nhất sử dụng, dĩ nhiên là đối phó như vậy một cái vượt qua bản thân đẳng cấp tồn tại.

"Rống!" Lôi Lang Vương tựa hồ có thể cảm giác được Ninh Phàm trên người nhỏ yếu, căn bản cũng không sử dụng cái gì công kích từ xa, hướng phía Ninh Phàm chính là một hét lên điên cuồng, một cái bên cạnh phốc.

Ninh Phàm thấy cơ hội này, một cái bước lướt, trong nháy mắt chính là một quyền kích đánh ra ngoài, đánh Sói nhất định khom lưng.

Đồng đầu lưng sắt đầu hũ eo, những lời này chính là hình dung Lôi Lang loại sinh vật này, mà Lôi Lang Vương tự nhiên không thể ngoại lệ, cường đại trở lại tồn tại tự nhiên cũng có được nhược điểm của nó. Lôi Lang Vương nhược điểm chính là eo của nó, nếu như Lôi Lang Vương có thể vượt qua điểm ấy nhược điểm, như vậy nó dĩ nhiên là không còn là tam giai ma thú, mà là càng cường đại hơn tồn tại.

"Người nói tốt nửa khắc đồng hồ đấy!" Ninh Phàm mãnh liệt một quyền đập nện đi ra ngoài, đúng là đem lời nói cho rống lên.

Một quyền trường quyền oanh kích tại Lôi Lang Vương trên lưng, tựa hồ cũng là Lôi Lang Vương khinh địch, lại đem cái nhược điểm này bại lộ cho Ninh Phàm.

Một quyền này đập nện đi ra ngoài, mang theo Ninh Phàm trong thân thể hồn lực, dĩ nhiên cũng làm tại giữa không trung trùng trùng điệp điệp đem Lôi Lang Vương cho chặn đường xuống dưới, mãnh liệt một quyền rơi đập trên mặt đất.

"A..." Thậm chí là Lôi Lang Vương gào to trong khoảnh khắc đó vậy mà cũng đã trở thành một tia rên rỉ.

Ninh Phàm tự nhiên sẽ không lo lắng Lôi Lang Vương đến cùng đang nói cái gì, làm vì nhân loại Ninh Phàm tự nhiên cũng không có nghe hiểu Lôi Lang Vương đến cùng đang nói cái gì, chính là dùng đến nắm đấm của mình lại hướng phía lõi thân thể của lang vương trên vòi đến qua.

Mãnh liệt một quyền liền kích đánh vào Lôi Lang Vương hốc mắt chỗ, trong nháy mắt Lôi Lang Vương sắt bình thường đầu lâu vậy mà cháy ra nhè nhẹ máu tươi.

Thiếu nữ thấy lần này tình hình, vậy mà cũng là ngẩng đầu lên rất là kinh ngạc lờm Ninh Phàm liếc, nhưng mà rất nhanh lại vừa quay đầu, chẳng quan tâm tiếp tục tu luyện đứng lên điều tức lấy trên người mình thương thế.

Lôi Lang Vương có thể trở thành tam giai Ma thú tự nhiên cũng không phải như thế dễ đối phó, căn bản không phải Ninh Phàm cái này cấp bậc có thể đối phó đấy. Thoáng cái bị Ninh Phàm kích té trên mặt đất chẳng qua là bởi vì ăn khinh địch thiệt thòi, cho dù là bị Ninh Phàm nện đến hốc mắt đỏ máu, Lôi Lang Vương vẫn không có mất đi sức chiến đấu.

Mãnh liệt một hét lên điên cuồng, Lôi Lang Vương run rẩy trên người bộ lông, trong nháy mắt liền đứng yên đứng lên, tựa hồ cũng bởi vì bị đau, trong ánh mắt viết đều là điên cuồng, giống như này hung dữ mà nhìn Ninh Phàm.

Điều này cũng nhờ có Ninh Phàm lúc trước nhảy nhanh hơn, né tránh ra Lôi Lang Vương đứng dậy thời điểm run run, bằng không thì cái kia như là cương châm giống nhau bộ lông, sát Ninh Phàm cũng sẽ không khiến Ninh Phàm dễ chịu đấy.

Nhưng mà Lôi Lang cũng không có nghĩ qua nếu như vậy buông tha Ninh Phàm, mãnh liệt khẽ bóp mặt đất chính là một mảnh hòn đá hướng phía Ninh Phàm liền bay đi.

Ninh Phàm trong nháy mắt một cái né tránh, nhưng mà liền nhìn xem hòn đá đằng sau vẫn cùng theo một cái lối cầu hướng về bản thân mà đến, Lôi Lang vẫn thừa cơ đánh tới.

Vẫn nửa khắc đồng hồ, lúc này mới đi qua khoảng chừng nửa phút khiến cho Ninh Phàm có chút ăn không tiêu.

Tránh cũng không thể tránh, Ninh Phàm mãnh liệt chính là một quyền kích đánh vào lối cầu phía trên, mãnh liệt rống to một tiếng: "Nam Độ!"

Trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được nắm đấm của mình run lên, lối cầu trên không trung tứ tán, ảnh hưởng thoắt thoắt mạnh Ninh Phàm cũng không tính dễ chịu, toàn thân cao thấp đều là chập choạng đau nhức chập choạng đau, một tia vết thương nhỏ của tại Ninh Phàm trên người không biết hơn nhiều hơn mười chỗ?

Nhìn qua tứ tán đằng sau Lôi Lang Vương, mãnh liệt nhào đầu về phía trước cũng là chuyện trong nháy mắt, Ninh Phàm liền thờ dốc thời gian đều không có, lại mãnh liệt là một tiếng bộc phát, hét lớn một tiếng: "Oanh!" Trong nháy mắt chính là một quyền hướng phía Lôi Lang Vương mà đi.

Tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể đủ nghênh chiến, nếu như quay người như vậy không thể nghi ngờ là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Ninh Phàm thời điểm này cột vốn không muốn nhìn trước mắt bộ dáng, bởi vì cánh tay truyền đến đau đớn lại để cho Ninh Phàm cảm giác cũng không hơn gì.

Lôi Lang Vương lúc trước ăn Ninh Phàm thiệt thòi, lúc này đây tự nhiên hiểu được bảo hộ nhược điểm của mình, chân trước hướng phía Ninh Phàm nắm đấm trào tới.

Cái này cũng may mà Ninh Phàm mang lên trên Nam Độ Quyền bộ, nếu không một kích này sẽ phải lại để cho Ninh Phàm song quyền trở thành thịt nhão một bãi. Bất quá cho dù là có Nam Độ Quyền ngăn cản, nhưng mà truyền đến lực lượng cường đại lại để cho Ninh Phàm cũng không hơn gì, nhờ có Ninh Phàm là chủ động nghênh đón đây, mơ hồ vẫn mang có một chút thủ thế, phân tán Lôi Lang Vương công kích, nếu không lần này cho dù là không có bị bắt nạt, cái kia tất nhiên cũng là muốn bị phế sạch.

Bị đánh bay qua một bên Ninh Phàm quanh quẩn trên không trung bốn năm vòng, mang theo một nụ cười khổ nhìn qua đem nguy hiểm mang cho mình thiếu nữ, nửa khắc đồng hồ, hiện tại liền bình thường thời gian đều không có vượt đi qua.

Bất quá cũng nhiều thiếu Ninh Phàm lúc trước một quyền kia, Lôi Lang Vương vậy mà không có cơ hội truy kích đi lên, cho Ninh Phàm trên mặt đất có đi một tí điều chỉnh thời gian.

Nhìn qua lên trước mắt cường đại như thế tồn tại, Ninh Phàm trên người mồ hôi không ngừng mà lưu lại, trong tay nắm chặt nắm đấm, mãnh liệt về phía trước một cái giẫm chặn tại chỗ, nắm đấm trong nháy mắt liền vùng đánh ra ngoài.

"Nam Độ! Độ Nhân! Độ Kỳ!" Ninh Phàm mãnh liệt một hét lên điên cuồng, có Nam Độ Quyền bộ, thi triển đi ra Nam Độ Quyền uy lực càng thêm cường đại, lại có thể đạt tới Luyện Khí kỳ thực lực, hơn nữa Ninh Phàm đem trụ cột quyền pháp bên trong tư thế cho dùng tại Nam Độ Quyền lên, lần này nhưng là bạo phát ra không nhỏ uy thế.

Lôi Lang Vương tựa hồ cũng cảm thấy cái này một hồi uy thế, nhưng mà làm làm một cái Ma thú, tự nhiên chỉ số thông minh cũng không có cao như vậy, triều lên trước mắt Ninh Phàm điên cuồng hét lên lấy.

Nhưng mà lúc này đây Ninh Phàm nắm đấm đã đi ra, một quyền liền kích đánh vào Lôi Lang Vương trên người, trong nháy mắt hồn lực tại lối thân thể của lang vương trên nổ tung ra màu u lam hào quang.

Ninh Phàm cũng không chút nào nhìn Lôi Lang Vương rút cuộc là bị thương vẫn như thế nào hình dáng, nhanh tận lực bồi tiếp một cái đá bay đá vào Lôi Lang Vương trên người, thẳng tắp mà đem Lôi Lang Vương cho đập ra ngoài vào bước.

Trong tay nắm đấm lại một lần hướng về Lôi Lang Vương đập nện qua, từ trên xuống dưới, dĩ nhiên là đem Lôi Lang Vương cho đánh cho lơ lửng.

Mãnh liệt một cước bay đập, Lôi Lang Vương trên không trung không ngừng lăn quẩn.

Bất quá như vậy nhưng là lại để cho Ninh Phàm hao phí không ít thể lực, mãnh liệt vừa thu lại Ninh Phàm cũng biết mình muốn giữ vững vị trí, đợi đến lúc phía sau mình thiếu nữ khôi phục lại.

"Nhất định đừng để cho ta thất vọng a." Ninh Phàm trong lòng âm thầm mà mặc niệm nói, bởi vì Ninh Phàm cũng không thể đủ chèo chống rất dài thời gian.

Một người một thú lại bắt đầu kiên trì, Ninh Phàm trong tay mang theo bao tay, cũng đã ra không ít mồ hôi, thì cứ như vậy vẫy lên trước mắt Ma thú quay trở ra, tìm kiếm lấy cơ hội phản kích, nhưng mà Lôi Lang cũng đang tìm cơ hội.

Ngay tại Ninh Phàm vừa mới ra quyền thời điểm, Lôi Lang Vương lại tựa hồ như bắt được Ninh Phàm một sơ hở, hướng phía Ninh Phàm chính là một cái nhanh chóng bay nhào, Ninh Phàm đều chưa từng gặp qua tốc độ như vậy, nhìn qua Lôi Lang Vương vẫn tại trước mặt mình rất xa, một giây sau cũng đã bỏ nhào bản thân, tràn đầy mùi tanh miệng rộng đã nhắm ngay bản thân.

"Chẳng lẽ, thì cứ như vậy chết đi sao..."

Cho độc giả mà nói:

Ta có thể nói ta bắt đầu hai canh sao? Bắt đầu từ ngày mai

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Luyện khí chi uy

Chương 46: Luyện khí chi uy

"Lê nào, liền chết đi như thế à..." Ninh Phàm ni non nói rằng, trong nội tâm tràn ngập không cam lòng.

Trong nháy mắt Ninh Phàm nghĩ đến em gái của chính mình, nghĩ đến... Bạch Phượng. Ninh Phàm trong nháy mắt không biết nghĩ đến bao nhiêu sự tình, chỉ có điều nhìn cái kia tràn đầy mùi tanh lang miệng, dĩ nhiên là sinh ra một loại cảm giác vô lực, Ninh Phàm không có một chút nào biện pháp đến phản kháng, dĩ nhiên bị Lôi Lang Vương cho nhào ngã trên mặt đất.

"Súc sinh!" Thiếu nữ vào lúc này một tiếng quát nhẹ, trong giọng nói mang theo một chút ác liệt, vọng cũng không từng vọng quá Ninh Phàm, nhưng là một cước đá vào Lôi Lang Vương trên người.

Trong nháy mắt Lôi Lang Vương liên quan móng vuốt lôi kéo hạ xuống Ninh Phàm quần áo đồng thời bay ngược ra ngoài, Ninh Phàm cảm giác được chính mình trước ngực là một mảnh lạnh lẽo, cùng với thấu xương giống như đau đớn, lại vừa nhìn, chính mình trước ngực né nẩy cái vết máu, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, lại muốn cái một phần nửa phần thời gian, chính mình sẽ chết với này.

Trong nháy mắt Ninh Phàm nhìn thiếu nữ ánh mắt không khỏi trở nên phức tạp, theo lý thuyết thiếu nữ cứu mình, nhưng là Ninh Phàm cũng rất là rõ ràng, tất cả những thứ này tai nạn chính là thiếu nữ này mang đến.

"Thật sự vô dụng." Thiếu nữ nhìn trên đất Ninh Phàm, không vui nói: "Mới kiên trì ngắn ấy thời gian, ngươi có phải là một người đàn ông?"

"Hừ, có phải là một người đàn ông ngươi thử một chút thì biết." Ninh Phàm một vuron mình, nhảy lên một cái, nhìn trước mắt ác miệng giống như thiếu nữ, lớn tiếng nói rằng: "Ngươi đây là muốn hại chết ta."

"Ngươi nếu như kiên trì nữa một hồi hồi lâu ta liền có thể thuận sát nó." Thiếu nữ không chút nào bị Ninh Phàm lời nói cho làm tức giận, chỉ là lạnh lùng nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Giả như ngươi miệng lại như vậy không sạch sẽ, cẩn thận như vậy cái mạng nhỏ của ngươi!"

Cái cuối cùng tự cắn đến rất nặng, trong nháy mắt Ninh Phàm liền cảm giác mình phảng phất là rơi hầm băng như thế, ở trong hầm băng bị tức sát Hàn Băng cho bao vây lấy.

Trong lúc nhất thời Ninh Phàm bị thiếu nữ ngôn ngữ chế trụ, có điều rất nhanh Ninh Phàm lại phản ứng lại, chính là trước mắt tên thiếu nữ này để cho mình suyết chút nữa làm mất mạng, lại có cái gì không tốt lên tiếng?

Nhưng mà Ninh Phàm vừa ngừng đầu, nhưng nhìn thấy thiếu nữ roi văng ra ngoài, vừa vụn trong số mệnh ở lối đôi mắt của lang vương bên trên, trong nháy mắt chính là một đạo vết máu xuất hiện, đột nhiên liền phun ra một vòi máu.

Vọng đến tình cảnh này, Ninh Phàm không khỏi tắc lưỡi, đây cũng quá mãnh một điểm. Ninh Phàm trước như vậy quyết đấu sinh tử cũng không có đem này Lôi Lang Vương cho làm sao nhỏ, thậm chí một quyền đánh ở Lôi Lang Vương viên mắt bên trên cũng không có đạt đến thiếu nữ hiệu quả.

Thiếu nữ này một roi xem như là đem Lôi Lang Vương một con mắt phế bỏ đi, cái kia máu tươi là dường như phi mũi tên bắn ra. Đúng như dự đoán, thiếu nữ đem roi vừa thu lại, Ninh Phàm liền thấy rõ Lôi Lang Vương thống khổ nhắm lại mắt trái của chính mình, mí mắt chỗ còn chảy ra từng trận huyết dịch, mí mắt càng là ao lồm vào, vừa thiếu nữ một roi dĩ nhiên là đem lối đôi mắt của lang vương cho đánh nổ.

Có điều lúc này Lôi Lang Vương cũng là rất là bị đau, mắt trái của chính mình bị thiếu nữ cho đánh nổ, đột nhiên chính là hét lên một tiếng.

Trong nháy mắt Ninh Phàm cảm giác được một trận mạnh mẽ lực xung kích mang theo sấm sét uy thế mà đến, từng trận tiếng gào liền như cùng là Lôi Minh giống như vậy, trong nháy mắt Ninh Phàm cảm giác được thân thể của chính mình dĩ nhiên đang phát run.

Có điều loại này run cảm giác sợ hãi chỉ là chuyện trong nháy mắt, Ninh Phàm cảm giác được Luyện Phàm Lô trong nháy mắt liền mang đến cho mình

một trận cảm giác ám áp.

Nhưng mà thiếu nữ nhưng không có Luyện Phàm Lô trợ giúp, trong nháy mắt ra chiêu liền bị Lôi Lang Vương cắt đứt. Trong lúc nhất thời rơi trên mặt đất, cương trực một lúc.

Lôi Lang Vương tại sao lại sẽ bỏ qua cho cơ hội như vậy đây, đột nhiên hướng về thiếu nữ chính là bỏ một cái, nhào thời điểm liên quan quét qua, trên mặt đất tảng đá liền đường như từng cái từng cái đạn pháo bình thường hướng về thiếu nữ thân thể va đập tới.

"Không!" Ninh Phàm thấy như vậy, con người đột nhiên co rút lại, không khỏi hô lên thanh, hầu như là không để ý thương thế của chính mình liền muốn xông lên phía trước, chỉ có điều vừa lao ra nửa bước Ninh Phàm cũng cảm giác được thân thể thương thế vẫn liên lụy chính mình.

Dù cho là có Luyện Phàm Lô chữa trị, Ninh Phàm vẫn là cảm giác được thân thể của chính mình thương thế chữa trị rất chậm. Ninh Phàm chính mình cũng biết, chính mình trước thương thế quá nặng, chữa trị tốc độ dĩ nhiên là chậm lại.

Nhìn Lôi Lang Vương hướng về thiếu nữ mà đi, Ninh Phàm tâm người nửa đoạn. Không phải nói trong lòng có cỡ nào quan tâm thiếu nữ, mà là Ninh Phàm sâu sắc biết, nếu thiếu nữ bị mất mạng, như vậy chính mình cũng cách cái chết không xa.

Có điều Ninh Phàm vẫn là rất hiển nhiên đánh giá thấp trước mắt tên thiếu nữ này, chỉ thấy được hòn đá lập tức liền chặn đánh đánh vào thiếu nữ trên người, kết quả thiếu nữ nhưng là đột nhiên vừa kéo rơi trong tay của chính mình, rơi dài bám vào lên hòn lục, trong nháy mắt liền đem hòn đá cho đánh đến nát tan.

Tiếp theo tay của thiếu nữ cánh tay đột nhiên run lên, một tiếng quát chói tai: "Thiên Triều!"

Chỉ thấy được thiếu nữ rơi trong nháy mắt liền sát hóa thành bụi hòn đá hướng về Lôi Lang Vương cái cổ triều đi, trong nháy mắt liền thật chặt chụp vào Lôi Lang Vương trên cổ. Một vượn mình, thiếu nữ phi thân hướng về Lôi Lang Vương mà đi.

Mà Lôi Lang Vương trước bị thiếu nữ dùng rơi như vậy một triều, càng là ở giữa không trung rơi rụng ở địa, gây nên không ít bụi, trong lúc nhất thời dĩ nhiên liền đường như bị chủ nhân đất không nghe lời câu cầu giống như vậy, chết cứng trên cổ rơi muốn tránh thoát ra.

Nhưng mà thiếu nữ thật vất vả quần quanh tới rơi như thế nào sẽ làm trước mắt Lôi Lang Vương liền làm sao dễ như ăn cháo tránh thoát đây.

Ninh Phàm thậm chí còn nhìn thấy thiếu nữ khóe miệng bên trên hiện ra từng tia một ý cười, tựa hồ là mang theo sự vui vẻ vì báo được thù ở bên trong, trong nháy mắt Ninh Phàm không khỏi run lên một cái, cảm giác được một trận băng hàn.

Có điều vào lúc này thiếu nữ nhưng không có tâm tư chú ý Ninh Phàm đến cùng là nghĩ như thế nào, trong tay rơi dài gắt gao trùm vào Lôi Lang Vương, chăm chú lôi kéo, mà trước một phi thân nhưng là hóa thành quay người phi đập, để vừa đứng lên đến Lôi Lang Vương lại trong nháy mắt bắt đến ở địa.

"Lẽ nào đây chính là Luyện Khí kỳ sao?" Ninh Phàm ni non nói rằng, càng là bị thiếu nữ trước mắt cho làm cho khiếp sợ, vào lúc này Ninh Phàm mới có thể lý giải thiếu nữ trước nói không uống, nếu chính mình chống đỡ đủ nửa khắc đồng hồ thời gian, hay là uy lực kia thật sự sẽ một đòn thuận sát.

"Không! Không đúng!" Ninh Phàm đột nhiên phản ứng lại, thiếu nữ trước mắt uy thế nhưng là muốn so với lên cái khác Luyện Khí kỳ đến muốn mạnh hơn nhiều, nhưng là vừa không có đạt đến luyện hồn cảnh giới, trong nháy mắt thiếu nữ trước mắt ở Ninh Phàm trong mắt bắt đầu thần bí lên.

"Súc sinh! Để trước người đánh lên ta!" Thiếu nữ vào lúc này một tiếng khê kêu, lại là đột nhiên run lên tay của chính mình oản, thấy rõ rơi không ngừng từ Lôi Lang Vương trên cổ phóng thích ra, nhưng là Lôi Lang Vương cũng thuận theo quanh quần trên không trung, liền như cùng là một trục xoay như thế.

Nghe được thiếu nữ mấy lời nói này, Ninh Phàm mới biết trước mắt tên thiếu nữ này bị thương chỉ là bởi vì bị Lôi Lang Vương đánh lên gây nên, còn nàng là làm sao trên Bạch Yến sơn, Ninh Phàm nhưng là chưa hề nghĩ tới tra cứu. Dù cho đây là Bạch Trăn tư hữu địa, nhưng là bên ngoài đại năng đạt được nhiều là, Ninh Phàm đã nhìn thấy thiếu nữ chỉ uy, nhưng cũng không dám làm sao lỗ mãng.

Có điều trong lòng cái kia viên muốn muốn trở nên mạnh hơn tâm trong nháy mắt lại bành trướng không ít.

"Sau đó, sau đó thật sự không thể còn như vậy chặt vật." Ninh Phàm ở trong nội tâm âm thầm ni non, ngẩng đầu nhìn dường như đùa bỡn Lôi Lang Vương bình thường thiếu nữ, Ninh Phàm âm thầm quyết định một ngày nào đó muốn đạt đến trước mắt uy thế như vậy.

Lôi Lang Vương quanh quần trên không trung cũng chỉ có điều là chuyện trong nháy mắt, thiếu nữ thu hồi rơi dài, nhưng là không chờ Lôi Lang Vương dừng lại, chính là một roi mạnh mẽ đánh ở Lôi Lang Vương trên người.

Trong nháy mắt Ninh Phàm trừng lớn hai mắt của chính mình, liền liền miệng mình đều là giạt mình mở ra, bởi vì thiếu nữ này một roi nhưng là đem trước mắt Lôi Lang Vương cho đánh đến da tróc thịt bong, mơ hồ vẫn có thể nhìn thấy Lôi Lang Vương trong bụng nội tạng.

Một ít ruột đã lọt đi ra lạc ở trên mặt đất, huyết dịch cùng không cần tiền bình thường, như dòng nước chảy.

Ninh Phàm thấy như vậy, trong nội tâm cũng biết Lôi Lang Vương tựa hồ hoạt không lâu.

Lôi Lang Vương cũng biết mình khả năng không xong rồi, mang theo ánh mắt thù hận nhìn kích thương chính mình thiếu nữ, đột nhiên một hít một hơi, Ninh Phàm hai mắt trong nháy mắt liền khóa chặt Lôi Lang Vương đầu lâu.

Bởi vì ở Lôi Lang Vương trước người dĩ nhiên hình thành một không lớn không nhỏ quả cầu sét, trực tiếp hướng về thiếu nữ vọt tới.

"Hừ!" Thiếu nữ chỉ là một tiếng giọng mũi quát nhẹ, roi trong tay trong phút chốc văng ra ngoài, chỉ là chuyện trong nháy mắt liền đem không trung quả cầu sét cho đánh đến chia năm xẻ bảy, chỉ có từng tia từng tia liền Ninh Phàm cũng không thể thương tổn chớp giạt dùng mắt trần có thể thấy trên không trung trời nổi.

Lôi Lang Vương thấy như vậy cũng không có cách nào xúc phạm tới thiếu nữ, nhưng là đột nhiên quay đầu liền chạy. Cứ việc nó không biết tại sao trước còn bị chính mình truy đến chạy rất lâu nhân loại sẽ có sức mạnh như vậy, thế nhưng chút nào đều không có để Lôi Lang Vương cảm thấy chạy trốn là đáng thẹn sự tình, dù cho cảm giác được chính mình rất có thể chạy không thoát.

"Còn muốn chạy?" Thiếu nữ đột nhiên trợn mắt, roi trong tay thẳng tắp hướng về Lôi Lang Vương mà đi.

Trong lúc nhất thời roi tốc độ còn muốn so với Lôi Lang Vương tốc độ phải nhanh, một roi đánh ở Lôi Lang Vương bụng, đem Lôi Lang Vương đánh bay đến không trung, đột nhiên lại là một roi xuống.

Ninh Phàm chỉ thấy được Lôi Lang Vương liền hô một tiếng gào thét đều không có lên tiếng, trực tiếp địa trên không trung bị thiếu nữ một roi cho đánh nát.

Đồng đầu thiết bối đậu hũ eo, một roi từ phần lưng đến eo giạt một đối với xuyên, huyết nhục tung toé.

Ninh Phàm thấy rõ như vậy hình ảnh, không khỏi cảm giác được: Luyện khí chi uy, dường như thần nhân.

Nói là luyện khí, không bằng nói là thiếu nữ, trong lúc nhất thời Ninh Phàm nhìn thiếu nữ ánh mắt càng ngày càng phức tạp lên.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Người còn chưa xứng

Chương 47: Người còn chưa xứng

Nữ tử vừa thu lại chính mình roi, liền dường như một người không liên quan giống như vậy, nhìn ngó trên đất đã bị mình đánh đến da tróc thịt bong lồi lang, nhũ nhũ mảy.

Tiếp theo nữ tử lại hơi liếc nhìn Ninh Phàm, dùng rất là lạnh nhạt âm thanh nói rằng: "Này Lôi Lang Vương thi thể coi như làm ta đưa cho người bồi thường đi, dù sao người cũng được một chút thương tổn."

Nói nữ tử nhưng là xem đều không có lại nhìn Ninh Phàm một chút, quay đầu xoay người liền hướng về khác vừa đi.

Ninh Phàm nhìn thấy nữ tử xoay người, liền vội vàng kêu lên: "Chờ đã!"

"Hả?" Nữ tử vừa quay đầu lại, nhìn Ninh Phàm, mang theo một tia thiếu kiên nhẫn nói rằng: "Đã đem Lôi Lang Vương thi thể cho người, không muốn như vậy lòng tham không đáy. Được rồi, viên thuốc này liền cho người." Nói thiếu nữ đột nhiên hướng về Ninh Phàm ném qua một viên đan dược.

Tốc độ làm đến nhanh chóng cực kỳ, Ninh Phàm miễn miễn cưỡng cưỡng mới có thể đem viên thuốc này cho nhận vào tay, vẫn không có tỉnh tể xem trong tay đan dược, thấy rõ nữ tử phải đi, vội vả gọi lại nói rằng: "Cô nương! Cô nương hiểu lầm! Ta Ninh Phàm sao lại là lòng tham không đáy hạng người? Ta chỉ muốn hỏi một chút cô nương tục danh, tương lai trở lại lĩnh giáo."

Ninh Phàm mang theo một tia phẫn hận âm thanh, trận này tai hoạ vốn là tên thiếu nữ này mang đến, nếu không phải nàng đem Lôi Lang Vương đưa tới, Ninh Phàm cũng sẽ không cứu từ nhất sinh roi vào kết quả như thế, nhưng nếu không có Luyện Phàm Lô, Ninh Phàm hay là sẽ nằm trên giường ba mươi, bốn mươi thiên, vậy không biết đạo đến hạ xuống bao nhiêu tu vi, thậm chí là sẽ bỏ qua năm Lôi Nhai thành Đại Tỷ Đầu.

Nhưng mà nghe được Ninh Phàm lời nói, cô gái kia nhưng là không hề quay đầu lại, không nói tiếng nào.

Nhìn thấy tình hình như thế, Ninh Phàm suyết chút nữa đã nghĩ vận lên hồn lực đuổi tới, nhưng là vừa vừa nghĩ nhân gia thực lực hiện nay ở chính mình bên trên, chính mình đi tới chọc giận đối phương hay là đó là một con đường chết.

Có lúc trên thế giới nhất làm cho người tức giận sự tình cũng không phải người ta nói cái gì, mà là nhân gia hoàn toàn căn bản không thèm để ý người đến cùng là cái thứ gì.

"Cô nương?" Ninh Phàm mang theo thăm dò tính lại hô một câu.

"Hanh. Người còn chưa xứng!" Nữ tử âm thanh rất lạnh nhạt, nói xong câu này Ninh Phàm dĩ nhiên không thấy được thiếu nữ bóng lưng, bóng lưng của nàng dĩ nhiên biến mất ở rừng cây nhỏ một bên khác.

Vào lúc này Ninh Phàm rất là phẫn hận, nhưng là lại không có biện pháp gì, nắm chặt song quyền lại một lần nữa biết được tăng cao thực lực tầm quan trọng.

Nhìn trước mắt Lôi Lang Vương thi thể, Ninh Phàm cũng không có cảm thấy buồn nôn cái gì, ni non nói rằng: "Người gia đại nghiệp đại không đau lòng, phải biết này Lôi Lang Vương thân thể tuy nhưng đã nát thành bộ dáng này không biết tiền, thế nhưng bên trong ma hạch nhưng là có thể tăng lên chính mình không ít thực lực a."

Nói Ninh Phàm đưa tay ra tìm tòi Lôi Lang Vương nát thành không biết hình dáng gì thi thể, tuy rằng đây là thiếu nữ mang theo một loại bố thí thái độ cho Ninh Phàm, thế nhưng Ninh Phàm không đáng cùng vật có giá trị không qua được, huống hồ dùng mình muốn đối phó người dành cho đồ vật đến tăng cao thực lực đối phó nàng, chẳng phải là càng thêm hã giận.

Bởi vậy Ninh Phàm ngược lại là chuyện đương nhiên ở Lôi Lang Vương trong thân thể tìm tòi, chỉ chốc lát sau liền từ lõi thân thể của lang vương bên trong móc ra một Tiểu Tiểu tinh thạch, cái gì sắc thái đều không có, tựa hồ không có chút đáng chú ý nào, nhưng là vừa mang theo một tia hồn lực gọn sóng.

Ninh Phàm tự nhiên rõ ràng đây là vật gì, đây chính là Lôi Lang Vương mang đến hồn lực kết tinh. Hơi một cảm xúc, Ninh Phàm không khỏi cả kinh, lắc đầu, quả nhiên thứ tốt chính là thứ tốt, này cấp ba Ma Thú sinh ra đến cấp ba ma hạch nhưng so với bình thường ma hạch mạnh hơn quá hơn nhiều.

Đem ma hạch lau chùi sạch sẽ, phóng tới bên cạnh chính mình. Vào lúc này Ninh Phàm mới nhớ tới trong tay mình còn có nữ tử ném tới được đan dược một viên.

Tuy rằng Ninh Phàm không có cái kia tâm tư muốn muốn vật này, thế nhưng nhân gia cho Ninh Phàm cũng là thu rồi, dù sao Ninh Phàm cũng sẽ không lập dị nhiều như vậy.

Suy nghĩ một chút, trước tựa hồ chính mình đem đan dược cho đặt ở chính mình trong túi, không khỏi bắt đầu trên dưới tìm tòi chính mình đâu, ở lấy ra đan dược trong nháy mắt, Ninh Phàm sững sốt.

Thật sự, Ninh Phàm nhưng nếu không có được cơ sở đan pháp truyền thừa thời điểm, viên thuốc này Ninh Phàm cũng sẽ không nhận thức, nhưng là có cơ sở đan pháp trong truyền thừa, Ninh Phàm gặp lại được viên thuốc này chỉ có thể sững sốt.

Bởi vì viên thuốc này dược liệu tuy rằng không sao nhỏ, thế nhưng luyện pháp lại làm cho Ninh Phàm giật nảy cả mình, này con có một người gọi là làm (được vương quyết) đồ vật mới có thể luyện ra như vậy đan dược, đương nhiên (được vương quyết) đồ vật bên trong (cơ sở đan pháp) cũng có, cái này không cần hỏi Ninh Phàm, Ninh Phàm chính mình cũng không biết.

Trong nháy mắt Ninh Phàm liền biết nữ tử lai lịch cường đại đến mức nào, chỉ ít cũng là so với Bạch Phượng ca ca Bạch Long cái kia tông môn muốn lợi hại hơn, dù sao muốn có được (được vương quyết) luyện chế ra đến đan dược cũng không phải người bình thường, dù sao (được vương quyết) chỉ có Được Vương Cốc cái này tông môn mới hiểu được luyện chế.

Nhất thời Ninh Phàm đem đan dược ném vào trong miệng, cốt ca cốt kết nhai : nghiền ngẫm một hồi. Kỳ thực cũng không cần nhai : nghiền ngẫm, như vậy đan dược vào miệng tức hóa, chỉ có điều Ninh Phàm vì biểu hiện ra chính mình trâu bò đáng vẻ, quyết định hay là muốn nhai : nghiền ngẫm một hồi biểu lộ ra chính mình cơ sở đan pháp thân phận, tuy rằng Ninh Phàm bên người cũng không có ai đến nhìn hấn.

Trong nháy mắt chính là một khoanh chân mà làm, Ninh Phàm chậm rãi dùng Luyện Phàm Lô đến vận công điều tức, từng trận mạnh mẽ hồn lực từ trong nước thuốc kích thích ra đến, sau đó lại trải qua Luyện Phàm Lô hướng về Ninh Phàm trong thân thể tuần hoàn.

Liền như vậy tuần hoàn mấy cái chu quyền, Ninh Phàm mới cảm giác được hiệu đã tiêu hao hết, có điều vào lúc này Ninh Phàm cũng coi như là ít có thu hoạch, càng là kẹt ở luyện thể cấp sáu này một cảnh giới nhỏ quan phía trên thế.

Đương nhiên cái này tiểu cửa ải đối với Ninh Phàm không tạo thành được cái gì nghi hoặc, chỉ có điều Ninh Phàm cảm khái chính là một viên đan dược dĩ nhiên trợ giúp chính mình đột phá.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm lại tựa hồ như cảm giác được mùi gì khác, nhú nhú mảy, tìm đi vị vị trí.

Vào lúc này Ninh Phàm mới phát hiện mình Luyện Phàm Lô dĩ nhiên hắc không ít, còn chảy ra một ít chất lỏng màu đen.

Ninh Phàm ngửi một cái, cảm giác không ra này rốt cuộc là thứ gì, không khỏi phùng một chút hồ sâu thùy đổ vào Luyện Phàm Lô bên trong, quơ quơ đi thanh tẩy bên trong chất lỏng màu đen, hướng về trên đất đổ ra, trong nháy mắt trên đất có nhỏ liền bị thiêu đến ăn mòn.

Trong nháy mắt Ninh Phàm giật mình, cẩn thận từng li từng tí một đi cầu chứng này chất lỏng màu đen đến cùng là những thứ gì.

Đột nhiên, Ninh Phàm nghĩ đến cơ sở đan pháp bên trong đã từng nói phàm là đan dược hoặc nhiều hoặc ít sẽ có đan độc, mà đan độc sẽ thâm nhập đến hồn lực bên trong, vì lẽ đó cả một đời làm hết sức không dựa vào đan dược đến tăng cao tu vi.

Trong nháy mắt Ninh Phàm liền hiểu rõ ra, trước chính mình dùng như vậy chút đan dược, đặc biệt lại ăn thiếu nữ cho Ninh Phàm cái này rất quý giá đan dược tăng lên không ít tu vi, kết quả Ninh Phàm mà xui quý khiến nắm Luyện Phàm Lô đến luyện hóa hồn lực, dĩ nhiên đem nhiều năm tích lũy ở trong thân thể của mình đan độc cho luyện hóa đi ra.

Trong lúc nhất thời Ninh Phàm cảm giác mình Luyện Phàm Lô tựa hồ có rất nhiều hơn mình nói không biết huyền bí đang đợi chính mình.

Làm xong tất cả sự tình, Ninh Phàm tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua trước mắt này đồ tốt, đương nhiên được đồ vật chỉ chính là Lôi Lang Vương.

Tuy rằng Lôi Lang Vương bị đã nát dùng không được, nhưng là những kia thịt rồi lại là tốt nhất đồ nướng vật liệu, đặc biệt Lôi Lang Vương thịt có thể rất nhanh tốc bổ sung thể lực.

Trước Ninh Phàm đầu tiên tiêu hao chính là tinh thần lực của mình, thứ yếu chính là mình thể lực, trái lại cuối cùng mới là chính mình hồn lực.

Dù sao Ninh Phàm cùng Lôi Lang Vương vẫn có một ít chênh lệch, lực lượng tinh thần chủ yếu là đặt ở ứng đối Lôi Lang Vương những kia uy thế, đặt ở làm sao phán đoán Lôi Lang Vương công kích, mà chính mình lại muốn làm sao tránh thoát đi mới được.

Thể lực tự nhiên chính là những kia né tránh động tác, Ninh Phàm dùng tới hồn lực địa phương thật sự không nhiều, cũng chính là công kích thời điểm sẽ dùng tới, nhưng là Lôi Lang Vương lại có thể Ninh Phàm bao nhiêu cái cơ hội như vậy đây? Tự nhiên là không hiện thực.

Dấy lên lửa lớn rừng rực, ngược lại đầu đầu cũng có đồ nướng vật liệu, Ninh Phàm dùng cành cây ăn mặc Lôi Lang Vương thịt, cẩn thận từng li từng tí một đồ nướng, không phải sợ đem Lôi Lang Vương thịt cho đốt cháy khét, mà là sợ đem cành cây cho thiêu đoạn.

Ngược lại gia vị liệu nơi này đều có, Ninh Phàm tự nhiên là ăn no nê một trận, nhìn Thái Dương chậm rãi hạ xuống sơn đi, Ninh Phàm đột nhiên cảm thấy cuộc sống như thế quá tốt rồi.

Dù sao cùng Lôi Lang Vương chiến đấu một sát na kia, sinh tử chi cách, kém một chút Ninh Phàm thì sẽ không thể ăn chộp mất này bữa tối.

Thế nhưng Ninh Phàm nhưng là biết, nơi có người sẽ có mầm họa, ở trên thế giới này cường giả bên trên, nắm đầm có thể lớn lao đạo lý, Ninh Phàm tự nhiên rõ ràng nếu là không có nhất định tu vi, dù cho người muốn trải qua không tranh với đời sinh hoạt, như vậy đều là uống công.

Đặc biệt thiếu nữ trước câu nói đó, để Ninh Phàm lòng tự ái cảm giác được gặp khó, như thế tuổi, không giống nhau tu vi, dĩ nhiên nói cho Ninh Phàm nói hán không xứng biết thiếu nữ tên, điều này làm cho Ninh Phàm làm sao có thể tiếp thu được.

Dù cho Ninh Phàm từ nhỏ xem bạc hết mắt, cũng chưa từng thấy lớn như vậy chênh lệch, càng làm cho Ninh Phàm oán giận chính là, là một người tu vi cao người, dĩ nhiên sẽ đem như vậy nguy hiểm mang cho người khác. Mặc kệ người khác sẽ làm thế nào, chỉ ít chuyện như vậy ở Ninh Phàm đạo đức trong Quan diện là sẽ không xuất hiện.

Ca

Ninh Phàm mạnh mẽ lấy tay bên trong cành cây cho bài đoạn, mang theo một tia sắc bén ngữ khí nói rằng: "Một ngày nào đó, ta sẽ tìm được người, vào lúc ấy ngày hôm nay tất cả những thứ này đều muốn người trả lại."

Dứt lời, Ninh Phàm dĩ nhiên đứng dậy, ở đất trống chỗ lại một lần diễn luyện từ bản thân (cơ sở quyền pháp).

Ở này bản quyền pháp bên trong, dĩ nhiên ghi chép rất rất nhiều Ninh Phàm không biết công pháp, chỉ có điều rất nhiều thứ đều là bởi vì bị quản chế với thực lực và thời gian quan hệ, Ninh Phàm cũng không thể đủ đem nó cho toàn bộ luyện tập đi ra, thế nhưng Ninh Phàm trước sau tin tưởng, chỉ cần cho mình thời gian, như vậy nhất định sẽ đem này đồ vật bên trong thông hiểu đạo lý.

"Ha! Đến thời điểm ta sẽ để người nhìn ta một chút đến cùng xứng hay không xứng!" Ninh Phàm đột nhiên ra quyền, quát to một tiếng, trong tay nắm đầm đột nhiên đánh ở trước người cây cối bên trên.

Oanh lại là một thân cây mọc ngã trên mặt đất, bắn lên một đám lớn tro bụi đem Ninh Phàm cho bao phủ ở bên trong.

Nhưng mà Ninh Phàm lại tựa hồ như không để ý lắm, một bước lướt lại đột nhiên một quyền đánh ở khác một thân cây mọc bên trên, quát to một tiếng: "Phá cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Vừa hôn đính ước

Chương 48: Vừa hôn đính ước

"Phá cho ta!" Ninh Phàm quát to một tiếng, trong tay nắm đấm hướng về phía trước hồ sâu đánh mà đi, trong thân thể hồn lực đột nhiên bắn ra, ở hồ sâu mặt nước đột nhiên nổ tung, đầy trời bọt nước ào ào ào giống như từ trên bầu trời rơi rụng.

Đột nhiên ở Ninh Phàm bên người truyền đến vỗ tay âm thanh.

Ninh Phàm vừa nghiêng đầu, phát hiện càng là Bạch Phượng, không khỏi từ này Bạch Phượng khẽ mỉm cười, nói rằng: "Ngươi làm sao đến rồi?"

Bạch Phượng nhìn thấy Ninh Phàm bộ dáng này, cũng là hiểu ý nở nụ cười, nói rằng: "Ta liền biết ngươi cái này tu luyện cuồng nhân sẽ quên thời gian a, nói thật sau một tháng Lôi Nhai thành thành bị, hiện tại đã sắp muốn đến. Ta đi nhà ngươi tìm ngươi, Ninh Thi nhưng là rất oan ức, nói ngươi càng làm nài một người bỏ lại."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm vỗ vỗ đầu của chính mình, trong lòng có chút thật không tiện, đến thăm tăng lên chính mình, dĩ nhiên quên muội muội mình ý nghĩ. Có điều vào lúc này Bạch Phượng ở trước người của chính mình, Ninh Phàm lại nói: "Như vậy ngày hôm nay khoảng cách thành bị còn có mấy ngày?"

"Coi như ngươi còn nhớ chuyện này." Bạch Phượng không vui nói, "Còn có ba ngày, chúng ta ngày mai liền xuất phát."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm không khỏi ở bên trong tâm nhỏ nước bọt đạo, trước ngươi còn tự nói với mình, tại sao lại sẽ quên đây, lại không phải ngư, làm sao sẽ không nhớ ra được bảy ngày chuyện lúc trước.

"Hả? Ngươi, ngươi đột phá?" Bạch Phượng vào lúc này tựa hồ nhớ tới trước nhìn thấy Ninh Phàm đánh đi ra ngoài củi đấm kia, rất là tò mò hỏi, bởi vì củi đấm kia đánh đi ra ngoài uy thế cũng không giống như là một luyện thể cấp năm có thể làm được, dù cho Ninh Phàm dựa vào trong tay nam độ quyền sáo.

Ninh Phàm hướng về phía Bạch Phượng chính là quý bí nở nụ cười, nói rằng: "Ngươi đoán."

"Đoán!" Bạch Phượng rất không vui nói, trong tay nắm đấm liền hướng Ninh Phàm bắt chuyện quá khứ.

Có điều Ninh Phàm mấy ngày nay cũng coi như học được một vài thứ, hồn lực nhẹ nhàng vận chuyển, cánh tay nhẹ nhàng run lên liền ngăn cản ở trước người của chính mình, chặn lại rồi Bạch Phượng thế tiến công.

"A." Bạch Phượng nhìn thấy Ninh Phàm dùng cánh tay chặn lại rồi quả đấm của chính mình, không khỏi cười khẩy, cảm thấy thú vị lên, nói rằng: "Lẽ nào Ninh Phàm ca ca ngươi còn muốn cùng ta quá qua tay?"

"Trước ở trên lời đài không có lãnh hội đến Phượng Nhi sức mạnh của ngươi." Ninh Phàm một triệt cánh tay của chính mình, đột nhiên tay trái nắm đấm hướng về Bạch Phượng kích đánh tới, nói rằng: "Vì lẽ đó ta rất hiếu kì ta có thể hay không đánh thắng được ngươi."

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Bạch Phượng cánh tay vô cùng linh hoạt, Ninh Phàm một triệt cánh tay của chính mình, Bạch Phượng ngay lập tức liền phản ứng lại, theo liền quần quanh đi tới, chặn lại rồi Ninh Phàm nắm đấm, mang theo một tia nhu tình nói rằng: "Ta liền biết ngươi sẽ đánh lên, ta mạnh hơn ngươi cấp ba, ta luyện thể cấp chín."

Bạch Phượng lời nói rất ôn nhu, trong tay nắm đấm cũng chỉ là hướng về Ninh Phàm chống đỡ, cũng không căn cứ vào đánh bại Ninh Phàm.

Nghe được Bạch Phượng lời nói, Ninh Phàm tâm thần nhưng là run lên bắn bật, nguyên lai ở chính mình tăng lên thời điểm, người khác cũng đang tăng lên, trong nháy mắt Ninh Phàm trong nội tâm kích thích mình muốn trở nên mạnh mẽ tâm càng thêm nóng bỏng.

"Nhưng là Phượng Nhi ngươi không có tác dụng rồi." Ninh Phàm lại là một quyền quá khứ, nhẹ giọng quát lên: "Mà ta có quyền sáo! Trường quyền!"

Một quyền, không có bất kỳ đẹp đẽ, trực tiếp địa hướng về phía Bạch Phượng giáp mà đi, đến chính là như vậy nhanh chóng mà lại nhanh chóng, không chút nào dùng bất kỳ sức lực, so với nam độ quyền tới nói, củi đấm này làm đến đột nhiên cực kỳ.

Bạch Phượng ánh mắt đột nhiên căng thẳng, tự nhiên rõ ràng Ninh Phàm củi đấm này là làm sao hung hiểm, cân nhắc đều không có cân nhắc, một cước liền hướng về Ninh Phàm thân thể đá tới, tiếp sức phiến diện, sát Ninh Phàm nắm đấm lùi qua một bên.

Ninh Phàm ăn Bạch Phượng một cước, tuy rằng không có chịu đến tổn thương gì, thế nhưng Ninh Phàm biết đó là Bạch Phượng chưa dùng tới hồn lực. Có điều Ninh Phàm cũng biết, dù cho Bạch Phượng dùng tới hồn lực, chính mình cũng sẽ không đánh mất sức chiến đấu.

Trong tay nắm đấm đuổi theo Bạch Phượng mà đi, Ninh Phàm sẽ không bởi vì Bạch Phượng mà thả lỏng, bởi vì Ninh Phàm muốn thử một chút mình rốt cuộc có thể hay không cùng luyện thể cấp chín một trận chiến.

Bạch Phượng một tiếng khẽ kêu, trong tay nắm đấm hướng về Ninh Phàm nắm đấm đón đỡ quá khứ, cái kia một điểm quyền sáo Tiểu Tiểu hỗ trợ, ở Bạch Phượng trong mắt cũng không thể đủ tạo thành uy hiếp gì, thế nhưng bởi vì là trang bị nguyên nhân, thân thể còn chưa thể cùng nắm đấm lẫn nhau va chạm, Bạch Phượng càng nhiều dùng là một loại xảo lược, mỗi một quyền đều là đánh ở Ninh Phàm cánh tay nơi.

Một giây sáu quyền, nhanh đến mức Ninh Phàm chính mình cũng không thấy rõ mình và Bạch Phượng giao chiến cánh tay, nhìn thấy đều là tàn ảnh, thế nhưng trên cánh tay truyền đến từng trận tê dại cảm giác, để Ninh Phàm giác đến cánh tay của chính mình đã không phải là mình như thế.

Có điều Bạch Phượng vào lúc này cũng cũng không hơn gì, nàng chưa hề nghĩ tới Ninh Phàm cánh tay dĩ nhiên như vậy rắn chắc, để cho mình căn bản không có biện pháp gì. Thế nhưng Bạch Phượng cũng biết, như vậy vẫn hao tổn nửa chỉ có thể là chính mình thắng, bởi vì đẳng cấp chênh lệch là ở đây.

Ninh Phàm cũng biết điểm này, liên tục chính mình cũng sẽ không đánh thắng được Bạch Phượng, thế nhưng đã giao thủ đến cái trình độ này, Ninh Phàm đương nhiên sẽ không dễ dàng như thế trong tay, đánh nghi binh Bạch Phượng một quyền, Ninh Phàm đột nhiên vừa thu lại tay, trong nháy mắt lại là một quyền kích đánh tới, đột nhiên quát to một tiếng: "Nam độ! Độ ký! Độ Nhân!"

Trong nháy mắt Ninh Phàm cánh tay xuất hiện sương mù nồng nặc, cuốn sạch lấy hồ sâu bên trên một ít nhỏ bé Thủy Châu, hướng về Bạch Phượng mà đi.

Trong nháy mắt Bạch Phượng ánh mắt căng thẳng, chưa hề nghĩ tới Ninh Phàm ở luyện thể cấp sáu thời điểm liền có thể làm được tất cả những thứ này, dù sao mình cũng là đến luyện thể đỉnh cao thời điểm mới có thể điều động hồn lực đây.

"Đóng băng!" Bạch Phượng quát to một tiếng, hai tay khoanh, tựa hồ đang triệu hoán thiên nhiên món đồ gì giống như vậy, thế nhưng Ninh Phàm biết, đây là Bạch Phượng ở dùng trong thân thể của mình hồn lực dẫn dắt tự nhiên bên trong nguyên tố.

"Vạn Lý!" Bạch Phượng đột nhiên nắm chặt bàn tay, trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được cánh tay của chính mình truyền đến từng trận hàn khí, Thủy Châu cùng sương mù dùng mất thường có thể nhìn thấy tốc độ rất nhanh trên không trung ngưng tụ đi rơi trên mặt đất.

Ninh Phàm trong nội tâm cũng là căng thẳng, ra quyền bị nghẹt, Ninh Phàm nhưng đột nhiên hướng về Bạch Phượng nện cho quá khứ, quát âm phát lực nói: "Thái Cực Chuy!"

Đây là Ninh Phàm ở cơ sở quyền pháp bên trong học được đồ vật, đến từ trong đó một môn Thái Cực quyền bên trong kỹ xảo nhỏ, nhưng là Ninh Phàm nhưng hiện nay còn chưa thể tập đến Thái Cực quyền, Ninh Phàm chính mình cảm giác ở chính mình hiện nay cái này đẳng cấp căn bản không làm được.

Thái Cực Chuy tuy rằng làm đến ung dung, chỉ là nhìn dùng nắm đấm hóa chuy hướng về Bạch Phượng mà đi mà thôi, nhưng là Ninh Phàm chính mình rõ ràng, cú đấm này trùng ở một cái phát lực quá trình, làm sao đi sử dụng loại sức mạnh này kỹ xảo.

Bạch Phượng nơi nào gặp Ninh Phàm loại này tự quyền mà lại không phải quyền công pháp, không khỏi về phía sau lùi lại, này vừa vịn rơi vào đến Ninh Phàm trong cái trong, Ninh Phàm đuổi theo, một quyền hướng về Bạch Phượng thân thể mà đi.

Trong lúc nhất thời Bạch Phượng không thể tránh khỏi, sắp muốn ngã nhào trên đất, kéo lại Ninh Phàm.

Nhưng mà Ninh Phàm cũng chưa hề nghĩ tới Bạch Phượng sẽ kéo chính mình, chính mình vừa cú đấm kia tuy rằng thủ xảo, thế nhưng là làm đến đột nhiên không có ổn định chính mình hạ bàn, kết quả Bạch Phượng như vậy lôi kéo xả, Ninh Phàm cũng theo Bạch Phượng hướng về trên đất đổ tới.

Vừa vịn Ninh Phàm đặt ở Bạch Phượng trên người, hai người lẫn hai vòng, nhìn đặt ở chính mình dưới thân Bạch Phượng, Ninh Phàm tựa hồ cảm giác được đầu óc có chút hôn, lại có chút nhiệt, liền như vậy nhìn Bạch Phượng.

Mà Bạch Phượng cũng như vậy nhìn Ninh Phàm, hai người liền như vậy lẫn nhau tình tứ nhìn.

Đột nhiên Bạch Phượng đem vừa nhắm mắt lại, Ninh Phàm không biết từ đâu tới đây ý nghĩ, quỷ thần xui khiến, hướng về Bạch Phượng môi hôn tới.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Nhà có nảy sinh muội

Chương 49: Nhà có nảy sinh muội

Ninh Phàm thời điểm này đầu cảm giác mình va chạm vào một tia thấm ướt mà vừa mềm mềm địa phương, trong óc nhất thời chính là trống rỗng, tim đập

âm âm gia tốc.

Chưa bao giờ nghĩ tới gặp cái dạng này, Ninh Phàm trong đại não trong nháy mắt đã bị máu của mình cho trùng kích đã đến, hoàn toàn không biết kế tiếp nên làm cái gì bây giờ. Thử thăm dò dùng đầu lưỡi của mình nhẹ khấu trừ Bạch Phượng hàm răng.

Nhưng mà Bạch Phượng thời điểm này cũng là bị Ninh Phàm dọa sợ, ngơ ngác tựa như vậy nằm bị Ninh Phàm ôm ấp lấy, hai mắt tròn to hoàn toàn không biết làm sao bây giờ.

Đột nhiên Bạch Phượng mãnh liệt tỉnh ngộ lại, một thẹn thùng, mãnh liệt sẽ đem Ninh Phàm đẩy ra đến.

Ninh Phàm một cái té ngã liền quăng xuống đất, nhìn thấy Bạch Phượng phản ứng lớn như vậy, Ninh Phàm đột nhiên có chút bối rối rồi.

"Ta..." Ninh Phàm muốn mở miệng, nhưng mà không biết cùng Bạch Phượng nói cái gì đó, là mình chủ động đi hôn Bạch Phượng đấy, giải thích thế nào đều không có dùng.

"Ta biết rõ..." Bạch Phượng đỏ mặt, rất là thẹn thùng nói: "Ta biết rõ ngươi muốn nói gì, ta biết rõ."

"Ngươi biết?" Ninh Phàm thời điểm này nghi ngờ, rất là nghi hoặc nói: "Ngươi biết cái gì?"

Bạch Phượng trong nháy mắt mặt liền hồng thắm, một bộ tiểu cô nương bộ dạng tại Ninh Phàm trước mặt.

Ninh Phàm nhìn thấy tình cảnh này ở đâu không biết Bạch Phượng tâm tư, chính là tâm tư của mình.

"Ta thích ngươi." Ninh Phàm rất là trịnh trọng từng chữ một nói.

"Ừ." Bạch Phượng đỏ mặt thẹn thùng nói.

Nhìn thấy tình hình như vậy, Ninh Phàm đầu óc lại là xúc động nhất thời, một chút lời kéo Bạch Phượng tay, đem Bạch Phượng khép lại vào trong ngực của mình.

Ninh Phàm thì cứ như vậy ngơ ngác nhìn qua Bạch Phượng, Bạch Phượng cũng là như thế này ngơ ngác nhìn qua Ninh Phàm, nai con đi loạn bình thường lẫn nhau nhìn xem, không biết làm sao.

"Ta thích ngươi, Bạch Phượng. Ta rất ưa thích thích ngươi." Ninh Phàm ni non nói nói, một cái liền hôn vào Bạch Phượng trên miệng nhỏ.

Môi son điểm nhẹ, không giống với chuồn chuồn lướt nước giống như hôn môi, mà là một loại tình đến chỗ sâu hôn sâu. Ninh Phàm từ nhỏ nhìn thấy chính là Bạch Phượng, trong lòng nghĩ đến cũng là Bạch Phượng, tự nhiên ưa thích cũng là Bạch Phượng.

Bạch Phượng cũng bị Ninh Phàm hôn cho hôn choáng luôn, đây là Ninh Phàm nụ hôn đầu tiên, cũng là Bạch Phượng nụ hôn đầu tiên.

Thật lâu, Ninh Phàm thả Bạch Phượng, thì cứ như vậy nhìn xem Bạch Phượng.

"Như thế nào?" Bạch Phượng rất nghi hoặc, sờ lên gương mặt của mình, nói ra: "Ta trên mặt có đồ vật sao?"

"Chưa, ta chẳng qua là muốn nhìn ngươi một chút." Ninh Phàm lời nói tốc độ rất chậm.

"Ta mặt có cái gì tốt nhìn hay sao?" Bạch Phượng rất là thẹn thùng nói.

Ninh Phàm cười cười, nhếch miệng lên nói: "Ồ đâu đều xem trọng, cả đời đều xem không đủ."

"Ta phát hiện trước kia ngươi không như vậy a." Bạch Phượng như trước rất thẹn thùng, thông đỏ mặt, hướng về một bên liền chạy đi, vừa chạy vừa nói: "Ngày mai nhớ kỹ đến Bạch Trần, đến lúc đó cùng một chỗ khai trình đi Lôi Nhai thành."

Nhìn qua Bạch Phượng chạy đi bóng lưng, Ninh Phàm cũng không có tiến lên đi giữ chặt Bạch Phượng, chỉ là như vậy nhìn xem, sờ lên bờ môi của mình, trong lòng âm thầm có chút chấn động, không biết làm sao lại xúc động như vậy.

Bất quá Ninh Phàm mình làm qua sự tình, tự nhiên cũng sẽ không sửa đổi, rất nhanh sẽ đem tâm tư bỏ vào chính sự phía trên, Lôi Nhai thành thi đấu.

"Ai, thời gian trôi qua thật nhanh." Ninh Phàm ni non nói nói, "Mỗi một lần bế quan cũng không đủ tận hứng, bất quá cũng hoàn toàn chính xác, nhân sinh nhập lại không phải là vì luyện võ mà luyện võ, mục đích của mình là muốn nhiều bồi bồi rồi." Nói qua Ninh Phàm hơi chút thu thập một cái liền hướng lấy người nhà tiến đến.

Đẩy cửa ra, Ninh Phàm còn chưa hô: "Ta đã trở về." Chỉ thấy đến Ninh Thi một cái gấu ôm hướng phía Ninh Phàm đánh tới, cùng cây túi gấu giống nhau treo ở Ninh Phàm trên người liền không xuống.

"Ca ca! Ngươi muốn chết ta!" Ninh Thi lăm lăm miệng nói ra, "Ngươi mỗi lần đều đi bế quan lâu như vậy."

Ninh Phàm sờ lên Ninh Thi đầu, nói ra: "Được rồi, ca ca đây không phải trở về rồi sao? Ca ca là vì tăng cường thực lực, chẳng lẽ ngươi muốn ca ca giống

như trước đây bị người khác đánh sao?"

Ninh Thi từ Ninh Phàm trên thân thể tuột xuống, cắn ngón tay của mình, tựa hồ suy nghĩ rút cuộc là ca ca ngẫu nhiên ly khai một tháng tốt, còn là ca ca mỗi ngày đem về bị người đánh tốt.

Bất quá cái này rất dễ dàng lựa chọn, không có qua vài giây, Ninh Thi lại là một cái gấu ôm ôm lấy Ninh Phàm, nói ra: "Cái kia... Còn là một tháng không thấy được ca ca tốt, Thi nhi cũng không muốn muốn ca ca bị đánh."

Nghe được Ninh Thi nói như vậy, Ninh Phàm có chút cảm động, một chút ôm lấy Ninh Thi đến trong ngực của mình nói ra: "Tốt rồi, về sau ca ca sẽ nhiều hơn một chút thời gian đến theo ngươi."

"Thật vậy chăng?" Ninh Thi nghe được Ninh Phàm như vậy cầu nguyện, mắt mở thật to, hai con mắt to có thần nhìn xem Ninh Phàm.

Ninh Phàm nhìn qua Ninh Thi như vậy chân thành ánh mắt, trong nội tâm âm thầm quyết định nhất định phải xuất ra nhiều nhiều thời giờ đến bồi bạn Ninh Thi, nhẹ gạt đầu, nói ra: "Đúng vậy, về sau ca ca gặp cảm nhiều thời gian hơn đến bồi bạn ngươi đấy."

Ninh Thi nghe được ca ca nói như vậy, vui vẻ mà cười cười.

"Bất quá ca ca ngày mai muốn với ngươi Bạch Phượng tỷ tỷ đi Lôi Nhai thành vài ngày, đến lúc đó ngươi ai ya ở nhà, ca ca cho ngươi mang ăn ngon đem về." Ninh Phàm suy nghĩ một chút, vẫn là đem tin tức này nói cho Ninh Thi.

Thật không ngờ, Ninh Thi rất độc lập nhẹ gạt đầu, cũng không quán quít lấy Ninh Phàm, nói ra: "Thi nhi biết rõ, Bạch Phượng tỷ tỷ cùng Thi Nhi nói. Bất quá nhất định phải mang ăn ngon đem về nhé."

Ninh Phàm nghe thấy Ninh Thi khả ái như thế, không khỏi cười cười, nói ra: "Ngươi xem ca ca lúc nào đã lừa gạt ngươi nha, đến lúc đó quay về đến cấp ngươi mang ăn ngon đấy, vẫn mang ngươi bắt đầu tu luyện."

"Tu luyện?" Ninh Thi đột nhiên bị Ninh Phàm những lời này cho hấp dẫn ở.

Ninh Phàm nhẹ gạt đầu, nói ra: "Đúng vậy, ngươi bây giờ đã đến tu luyện tuổi rồi, sẽ không luyện sẽ trễ. Dù sao ngươi trước kia bởi vì tật bệnh, không thể tu luyện, mà ngươi bây giờ đã tốt rồi."

"Cũng!" Ninh Thi sừng sốt một chút, đột nhiên lớn tiếng kêu lên, nói ra: "Ta cũng có thể tu luyện!"

Nhìn qua Ninh Thi kích động như thế, Ninh Phàm không khỏi sinh ra một ít áy náy, nếu có thể sớm một chút lại để cho Ninh Thi khôi phục lại, như vậy Ninh Thi cũng có thể sớm một chút tu luyện.

"Tốt rồi." Ninh Phàm vuốt vuốt Ninh Thi tóc, nói ra: "Ăn cái gì đi, ca ca ta đói bụng."

Thời gian vĩnh viễn qua vô cùng nhanh, sáng sớm thời điểm Ninh Phàm rất tự nhiên liền đã tỉnh, cái này là nhân thể một loại đồng hồ sinh vật, nhìn một cái người nhà, Ninh Phàm rón ra rón rén nhìn thoáng qua Ninh Thi, nhìn thấy Ninh Thi vẫn còn ngủ say, giúp đỡ Ninh Thi sắp xếp chăn đệm.

Đột nhiên Ninh Thi cầm Ninh Phàm ngón tay, ní non lấy nói: "Ca ca, không cần đi... Ca ca..."

Ninh Phàm nghe được Ninh Thi mà nói, nho nhỏ âm thanh mà nói: "Ca ca đi đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ quay về." Vừa nói một bên cẩn thận từng li từng tí đem ngón tay của mình rút ra.

Nhìn qua Ninh Thi, Ninh Phàm có chút không bỏ được ly khai, tựa hồ ly khai sẽ sẽ không còn được gặp lại Ninh Thi giống nhau.

Bất quá Ninh Phàm rất nhanh sẽ đem loại cảm giác này cho ném đến tận sau đầu, Ninh Phàm cũng không thích như vậy mặt trái tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50:. Lôi Nhai Lôi gia

Chương 50:. Lôi Nhai Lôi gia

Đi vào Bạch Trăn, mấy người đã đợi chờ tại Bạch Trăn.

Tại Bạch Nam Nguyên sau lưng, Ninh Phàm càng là nhìn thấy vượt qua năm mươi người nhiều binh sĩ, không khỏi sửng sò, nhưng mà cũng biết mình bất quá là một cái tham gia Lôi Nhai thành thi đấu Bạch Trăn thiếu niên, tự nhiên không có hỏi nhiều cái gì.

Hướng về phía Bạch Nam Nguyên nhẹ gật đầu, đứng ở Bạch Nam Nguyên bên người.

Thời điểm này Ninh Phàm phát hiện Trương Lệ cũng không có tới, không khỏi hiếu kỳ hỏi Bạch Phượng.

"Như thế nào, Trương Lệ chưa có tới? Hắn không phải là Bạch Trăn thứ hai đây?" Ninh Phàm thanh âm rất nhỏ, không muốn bị những người khác nghe thấy thanh âm của mình.

Bạch Phượng cũng giảm thấp xuống thanh âm của mình nói ra: "Trương Lệ nghe nói bị thương thể của người rất nặng, vì vậy lúc này đây nhập lại tới không được." Nói xong nhìn thoáng qua Bạch Nam Nguyên, sau đó mới nói tiếp, "Vốn Trương Lệ đã đến Luyện Thể bát cấp thực lực, dựa theo những năm qua lệ cũ, Bạch Trăn ít nhất có thể thu hoạch một cái mười thứ hạng đầu. Lần này bởi vì người thiếu đi như vậy một cái danh ngạch, vì vậy người không hăng hái tranh giành điểm, hừ hừ."

Nhất thời Ninh Phàm cảm giác đầu đầy mồ hôi, có một loại không hiểu áp lực cảm giác, đã liền Bạch Nam Nguyên ngẫu nhiên nghiêng mắt nhìn đến một cái ánh mắt, Ninh Phàm cũng có chút cảm giác được sấm rền, tựa hồ chính là Bạch Nam Nguyên tại nhớ kỹ bản thân, đều muốn đem Ninh Phàm cho cầm ra đến giằng nhau.

Nhìn qua nhìn qua, Ninh Phàm không khỏi rụt rụt đầu, sợ hãi bị Bạch Nam Nguyên cho trông thấy.

Nhìn thấy Ninh Phàm cái dạng này, Bạch Phượng không khỏi cười cười, nói ra: "Tốt rồi, phụ thân cũng sẽ không là như vậy, bất quá đến lúc đó người cũng phải vì Bạch Trăn làm vẻ vang mới được, nếu không người lại để cho phụ thân làm sao bây giờ?"

"Ách." Ninh Phàm rất là xin lỗi lau mồ hôi, nói ra: "Tốt tốt, người phải tin tưởng ta nha. Bất quá lại nói không phải nói ba thứ hạng đầu mới qua, làm sao sẽ có nhiều người như vậy?" Ninh Phàm vẫn là có chút nghi ngờ hỏi.

Bạch Phượng cùng Ninh Phàm vừa đi, một bên cùng Ninh Phàm giải thích nói ra: "Cái này Lôi Nhai thành thi đấu người là lần đầu tiên, cho nên mới hỏi vấn đề như vậy cũng là có lẽ. Kỳ thật Lôi Nhai thành thi đấu có hai cái, một cái là đoàn thể thi đấu, một cái là cá nhân thi đấu. Đoàn thể thi đấu chính là đi vào dựa vào đoàn thể lực lượng đến đây, hàng năm quy tắc đều có sửa đổi, năm trước là săn giết Ma thú, năm nay không biết gặp là cái gì. Mà cá nhân thi đấu liền là từng đôi từng đôi quyết, rất nhanh là có thể chấm dứt chiến đấu, nhưng mà hàng năm quá trình đều là vô cùng thâm vô cùng."

Nghe được Bạch Phượng lời nói, Ninh Phàm đột nhiên có chút như có điều suy nghĩ.

"Đúng rồi, người lần này cần cẩn thận Lôi Nhai thành Lôi gia." Bạch Phượng đột nhiên đem Ninh Phàm từ trong trăm tư cho triệu hoán đi ra.

"Lôi Nhai Lôi gia?" Ninh Phàm cảm giác rất ngạc nhiên, lúc trước tại Lôi Nhai thành thời điểm liền nghe nói qua Lôi gia, nghe nói là Lôi Nhai thành sau cùng nguời bức tồn tại, bị nhân viên cửa hàng lấy ra phụ trợ hắn đan dược các đây, nhô lên đến không lợi hại, nhưng mà nhớ tới đã biết rõ, đan dược các liền là cả rầm rộ trong đế quốc khá lớn thực lực, mà cái này Lôi Nhai thành bên trong, gần với đan dược các thực lực chính là Lôi gia rồi.

"Đúng, Lôi Nhai Lôi gia." Bạch Phượng thừa nhận Ninh Phàm lời nói, tiếp theo bổ sung nói ra: "Lôi gia chính là Lôi Nhai thành thể lực lớn nhất, là Lôi Nhai thành bên trong thành chủ, tựa hồ từ rầm rộ đế quốc thành lập thời điểm đã nhưng tại Lôi Nhai thành đặt chân, chỉ bất quá so với tông môn mà nói nội tình muốn sai, nhưng mà như trước tại Lôi Nhai thành mọi người trong mắt là thể lực lớn nhất."

"Đặc biệt là Lôi Nhai Lôi gia đi ra thi đấu mà nói, như vậy nhất định sẽ là Lôi gia tinh nhuệ nhất nhân viên." Bạch Phượng rất là sàu muội nói.

Dù sao đến lúc đó Bạch Phượng một đoàn người sẽ cùng Lôi gia đụng với độ sức một phen, thời điểm này tại sao có thể không cân nhắc địch nhân tồn tại đây?

Đặc biệt là Bạch Phượng thời điểm này càng là phiền não, bởi vì nàng biết rõ Lôi gia thế hệ này người trẻ tuổi, cũng chính là Lôi Nhai thành thành chủ nhi tử Lôi Thích tu vì đã đạt tới Luyện Khí cấp một.

Nghe được Bạch Phượng tin tức này, Ninh Phàm cũng bắt đầu đã trầm mặc, cảm giác được khó giải quyết. Lúc trước tại đan dược các lúc sau đã cùng bên trong cùng Luyện Khí kỳ độ sức qua được rồi, tự nhiên biết rõ sâu cạn của đối phương.

Bất quá Ninh Phàm thời điểm này cũng không có áp lực quá lớn, đến lúc đó vẫn là có thể mượn nhờ đan dược lực lượng, hướng về đến lúc đó đi Lôi Nhai thành đem trên người mình đan dược cho bán đi, sau đó luyện ra tốt hơn đan dược, cái này Luyện Phàm Lô từ khi hợp thành sau đó còn không có bị Ninh Phàm lấy ra luyện đan đầu rồi, không khỏi cảm giác được có chút ngứa tay.

"Đúng rồi, Trương Lệ thương thể có lẽ ăn chút ít đan dược sẽ tốt?" Ninh Phàm đột nhiên nhớ tới Trương Lệ tình huống, cho dù cùng Trương Lệ có một phen tranh đấu, thế nhưng là Trương Lệ từ khi bại bởi Ninh Phàm, Ninh Phàm sẽ không có lo lắng qua về sau Trương Lệ bảo hộ. Dù sao hồ sẽ cùng Sói so đo sao?

Bạch Phượng lắc đầu, nói ra: "Ta cũng không rõ ràng lắm, phụ thân cũng đi tìm qua Trương Lệ, nhưng mà Trương Lệ nếu không có tham gia lúc này đây Lôi Nhai thành hành trình."

"Khả năng bởi vì ta tại đi?" Ninh Phàm có chút không quá khẳng định nói.

"Khả năng đi." Bạch Phượng cũng không quá muốn nhìn thấy Trương Lệ, lúc trước nói như vậy chỉ là vì bảo vệ Bạch Trần lợi ích.

Ninh Phàm quan sát Bạch Nam Nguyên, phát hiện Bạch Nam Nguyên so với trước một hồi lại nội liễm không ít, tựa hồ thực lực có chút trở nên mạnh mẽ.

Nhìn qua Lôi Nhai thành thành quách, Ninh Phàm không khỏi cười cười, trước trận tại Lôi Nhai thành đã nhận được Luyện Phàm Lô, còn lần này lại có thể có được cái gì đây?

Đột nhiên một đội người từ cửa thành đi tới, ngăn cản Ninh Phàm một đoàn người.

Nhìn thấy nhiều như vậy người, Ninh Phàm mãnh liệt nắm chặt nắm đấm cánh giác.

Nhưng mà lại thấy đối phương đi ra một người nói ra: "Lôi Nhai Lôi gia lúc này nghênh đón Bạch Trần!" Nói qua sau lưng hơn mười người đột nhiên bộc phát ra một hồi hét lớn: "Lôi Nhai Lôi gia lúc này nghênh đón Bạch Trần!" Thanh âm chấn động mặt đất tựa hồ cũng đang run rẩy.

Ninh Phàm nhìn nhìn Bạch Nam Nguyên, phát hiện Bạch Nam Nguyên híp mắt, tựa hồ cũng biết cái này Lôi gia nghênh đón người dùng tới hồn lực tại hô.

Chỉ thấy đến Bạch Trần một ít thiếu niên đã hiển hách phát run, tâm thần có chút thất thủ rồi.

Ninh Phàm không khỏi lắc đầu, thật không ngờ Lôi gia vậy mà sẽ ở Bạch Trần vào thành thời điểm đến như vậy một tay, trong lúc nhất thời Bạch Trần sĩ khí không biết mất bao nhiêu, ngày mai trong chiến đấu nhất định sẽ rơi vào hạ phong.

"Hừ!" Bạch Nam Nguyên dùng hồn lực nhẹ giọng vừa quát, nhất thời Ninh Phàm cũng cảm giác được một hồi áp lực cường đại.

Chỉ thấy đối với trước mặt lúc trước phát sinh người nọ biến sắc, sau lưng mọi người càng là gánh không được quỳ xuống, trên mặt to như hạt đậu mồ hôi rất nhanh chảy xuôi theo.

Cho dù áp lực không là hướng về phía Ninh Phàm mà đến, nhưng mà Ninh Phàm cũng cảm thấy Bạch Nam Nguyên phát ra từng trận áp lực, hơn nữa những thứ này áp lực vẫn đang không ngừng tăng cường, có phần có một loại không đem người đối diện đè suy sụp, thế không thôi khí thế ở bên trong.

Người đối diện tự nhiên cũng cảm thấy cái này một hồi uy thế, bất kể là ai, tại Bạch Nam Nguyên dưới áp lực cũng đã từ quỳ xuống biến thành gục xuống, mặt gất gao dán tại trên mặt đất.

Thấy cái dạng này, Ninh Phàm không khỏi cảm thấy thực lực có thể lỗi nặng hết thảy.

"Nam Nguyên huynh! Hà tất như thế!" Đột nhiên từ xa phương hướng truyền đến một hồi trung khí mười phần thanh âm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51:.. Ân oán tình cừ

Chương 51:.. Ân oán tình cừ

"Hừ!" Bạch Nam Nguyên nghe thế trận thanh âm nhưng là một tiếng quát nhẹ, mang theo một tia bất mãn, trong nháy mắt một hồi áp lực cường đại liền hướng phía Lôi gia mọi người phóng thích mà đi.

Người tới thấy Bạch Nam Nguyên thật không ngờ không nể tình, cũng rất là khó chịu, mang theo một tia âm lãnh nói ra: "Người Bạch Nam Nguyên giống như này không cho ta Lôi Thiên mặt mũi sao?"

"Mặt mũi là người cho." Bạch Nam Nguyên ngữ khí rất là lãnh đạm, châm chọc khiêu khích nói: "Thế nhưng là ta chưa từng gặp qua như vậy đến đón khách đấy. Lôi thành chủ, có thể hỏi đây là của người này đạo đãi khách?"

"Hừ." Lôi Thiên bay vút đến Bạch Nam Nguyên trước người, bãi xuống bản thân trường bào nói ra: "Ta và người năm năm trước cuộc chiến sau đó liền dĩ nhiên là như thế bộ dáng, hà tất lại giả nhân giả nghĩa."

"Người Lôi Thiên tại trước mặt tiểu bối như thế không biết xấu hổ trước mặt ta cũng không có lời nói có thể nói." Bạch Nam Nguyên nghe được Lôi Thiên vậy mà nói như vậy, tức giận nói.

Lôi Thiên cười cười: "Hặc hặc, vào thành đi. Ngày mai ta Lôi gia gặp cho các người Bạch Trần kiến thức đến cái gì là thực lực chân chính."

"Cái kia phải xem xem các người đến cùng có cái gì bản lĩnh thật sự rồi!" Bạch Nam Nguyên hai tay chấp sau lưng, rất là ngạo khí nói.

Lôi Thiên thấy Bạch Nam Nguyên như thế, trong ánh mắt đột nhiên hiện lên một tia ngoan lệ, không biết trong nội tâm suy nghĩ cái gì.

"Năm năm trước?" Ninh Phàm bên này rất là nghi hoặc, nho nhỏ âm thanh hỏi Bạch Phượng, tuy rằng năm năm trước Bạch Phượng cũng mới gần mười tuổi không hiểu nhiều sự tình, nhưng Ninh Phàm đối với chuyện như vậy càng thêm không rõ.

Bạch Phượng nghe được Ninh Phàm hỏi như vậy, liền biết rõ Ninh Phàm tại hiếu kỳ qua năm xưa chuyện cũ, lúc đầu nói ra: "Ta cũng không rõ lắm năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì bộ dạng sự tình, ta chỉ nghe nói phụ thân cùng Lôi thành chủ khiêu chiến, trận chiến ấy chiến một ngày một đêm, cuối cùng cha ta đem về tu dưỡng ba tháng, mà phía sau nhưng vẫn đều không có Lôi Thiên Lôi thành chủ tin tức."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là như có điều suy nghĩ, nhìn qua Bạch Nam Nguyên, không khỏi cảm thấy Bạch Nam Nguyên che giấu rất sâu.

Theo lý thuyết tại Lôi Nhai sơn mạch tự nhiên thế lực của Lôi gia là lớn nhất, tu vi tự nhiên cũng là Lôi gia chiếm ưu thế xu thế, dù sao tài nguyên đều tập trung vào Lôi gia. Có thể là thật không ngờ Bạch Nam Nguyên vậy mà thực lực còn mạnh hơn qua Lôi Nhai thành thành chủ Lôi Thiên, Bạch Nam Nguyên nhi tử Bạch Long tại tông môn bên trong, thực lực cũng muốn mạnh hơn tại Lôi Thiên nhi tử Lôi Thích.

Trong lúc nhất thời Ninh Phàm đột nhiên phát hiện cái này Bạch Nam Nguyên vẫn có rất nhiều át chủ bài không có bày ra, chỉ bắt quá Bạch Nam Nguyên tại bên cạnh của mình, Ninh Phàm trong lúc nhất thời cũng không tốt hỏi lại Bạch Phượng cái gì.

"Vào thành." Nhìn thấy Lôi Thiên rời đi, Bạch Nam Nguyên cái này mới mở miệng nói ra, trong giọng nói mang theo một tia âm trầm cùng khó chịu, dù sao mặc cho ai tại đây cửa thành bày một đạo đều không có gì thật thoải mái đấy.

"Hừ, cái này Bạch Trần nông dân vẫn cho là mình có gì đặc biệt hơn người đấy, cũng dám cùng thành chủ như vậy đối kháng." Ninh Phàm đi qua cửa thành thời điểm, cũng tại bên tai nghe được nói như vậy lời nói, trong lòng nhất thời đã cảm thấy khó chịu.

"Được rồi được rồi, nông dân mà thôi, đến lúc đó Thiếu thành chủ gặp để cho bọn họ đẹp mắt đấy." Nghe bên tai lời nói lạnh nhạt, Ninh Phàm nhất thời cũng cảm giác được nội tâm không khỏe.

Thiếu thành chủ? Lôi Thích? Ninh Phàm trong nội tâm đã hiện lên hai cái này từ, tự nhiên minh bạch cái này Lôi Nhai thành cùng Bạch trong trấn ân oán tình cừ, trong lòng âm thầm quyết định đến lúc đó nhất định phải khiêu chiến một chút.

Tiến vào Lôi Nhai thành, Bạch Nam Nguyên cũng không có lại để cho mọi người một mực đứng ở trong khách sạn, hơn nữa Bạch Nam Nguyên cũng không biết đi nơi nào.

Ninh Phàm thấy không có người quản nó, rồi lại hướng phía đan dược các mà đi, Ninh Phàm đều muốn đem trong tay mình Liệt Dương đan lại bán mất một viên.

Tự từ ngày đó kiến thức cái kia thần bí thiếu nữ cho mình đan dược, Ninh Phàm liền cảm thấy như vậy cấp một đan dược dĩ nhiên không rất thích hợp chính mình rồi.

Mặc dù đại đa số người liền cấp một đan dược đều ăn không nổi, bất quá đối với Ninh Phàm mà nói đó cũng không phải vấn đề gì.

"Xin hỏi người muốn mua chút gì đó?" Đi vào đan dược các, người bán hàng dĩ nhiên thay đổi một cái.

Ninh Phàm vuốt vuốt cái mũi, cũng không biết có phải hay không là lần trước bởi vì đắc tội bản thân vì vậy cái kia người bán hàng cho đã khai trừ, bất quá Ninh Phàm cảm thấy hẳn không phải là như vậy, có lẽ là cắt lượt rồi a.

Bất quá lúc này đây Ninh Phàm cũng không có đều muốn đến giả heo ăn thịt hổ, đều muốn đào ra trong tay mình Đông Phương Vân An Minh Bài cho nhân viên cửa hàng.

Kết quả nghe được bên người truyền đến một hồi rất âm thanh chói tai: "Ồ, đây không phải Bạch Trần nông dân sao? Tại sao có thể đến lên chỗ như thế a? Nhân viên cửa hàng người có thể muốn hảo hảo nhìn chăm chăm vào người này a, hẳn thế nhưng là Bạch Trần đến đấy, cái chỗ kia nghèo rớt dãi a, căn bản không có có tiền thiếu niên, nói không chừng hẳn chính là đến trộm đồ vật đấy."

Ninh Phàm nhìn theo thanh âm nhìn lại, nói chuyện người nọ chính là hôm nay tại Lôi Nhai ngoài thành "Nghênh đón" bản thân trong một đám người một cái trong đó, nhìn xem quần áo trên người, tựa hồ tại đây Lôi gia lần lộn cũng không tính quá kém.

Nhân viên cửa hàng nghe thế cái Lôi gia người mà nói, trong nháy mắt nhìn xem Ninh Phàm ánh mắt liền không giống nhau.

Bất quá Ninh Phàm cũng không thêm đề ý những thứ này, lần trước dĩ nhiên bị miệt thị một lần, lúc này đây Ninh Phàm trong lòng càng là so với trước đó lần thứ nhất còn muốn nắm chắc khí. Bất quá Ninh Phàm nhưng bây giờ là muốn hiểu rõ trước mắt cái này Lôi gia người đến cùng tính cái thứ gì?

"Ngươi là người của Lôi gia? Ngươi tính cái thứ gì?" Ninh Phàm rất là khinh miệt nói.

Lôi gia người nọ nghe xong, nội tâm cảm giác ngay cả có lấy một loại hỏa khí, tức giận nói: "Gia gia của ngươi là Lôi gia chi nhánh, Lôi Tiến!"

"Ai kêu gia gia ta?" Ninh Phàm đột nhiên đùa bỡn một trong đầu.

"Ta là gia gia ngươi..." Tiếng nói vừa mới nói ra miệng, Lôi Tiến cũng cảm giác không được bình thường, vội vàng nhắm lại miệng của mình.

"Hặc hặc." Ninh Phàm nghe được đối phương nói như vậy, tự nhiên không khỏi nở nụ cười, ngay tiếp theo nhân viên cửa hàng khóe miệng đều có chút rút rút.

"Ngươi!" Lôi Tiến rất là sinh khí, nói qua liền muốn động tay.

"Mời không nên ở chỗ này động thủ." Nhân viên cửa hàng đột nhiên đứng dậy, ngăn cản hai người nói ra, "Nơi này là đan dược các."

"Làm hỏng cái gì muốn theo giá bồi thường." Ninh Phàm tại vừa nói ngồi chăm chọc.

"Làm hỏng vào ta bồi thường chính là, hôm nay ta nhất định phải làm cho tiểu tử này trả giá thật nhiều!" Nói qua Lôi Tiến triệt lên tay áo đã nghĩ muốn hướng phía Ninh Phàm đánh qua.

"Ngươi không thường nổi." Đột nhiên tại Lôi Tiến bên người truyền đến một thanh niên nam tử thanh âm.

Ninh Phàm nghe xong thanh âm này cũng biết là người nào, ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên chính là Giang Phong rất bực ở một bên.

"Giang Thiếu!?" Nhân viên cửa hàng vẫn không nói gì, Lôi Tiến có chút không dám xác định nói.

Tuy rằng đan dược này các có một cái Giang Vạn Thủy Trường Lão đồ đệ gọi là Giang Phong, bất quá có thể nhìn thấy cũng không có nhiều người.

"Ngươi không thường nổi." Giang Phong vừa nói vừa đi đến Lôi Tiến bên người, cẩn thận nhìn một chút Lôi Tiến liếc, lại nhìn nhìn Ninh Phàm liếc, híp mắt nói ra: "Ngươi cũng đánh không lại hắn."

"Ngươi..." Lôi Tiến lại bị Giang Phong bức cho không phải nói.

Giang Phong cười cười: "Đây là uyển chuyển nói, ngươi cũng không dám đánh hắn!"

"Ta như thế nào không dám!" Lôi Tiến bị Giang Phong một kích đã nghĩ muốn đánh Ninh Phàm.

Kết quả Ninh Phàm lại đem Đông Phương Vân An Minh Bài sờ mó, ném cho nhân viên cửa hàng.

Nhân viên cửa hàng một xem sắc mặt đại biến, nói ra: "Đông Phương các chủ Minh Bài!"

"Cái gì!" Lôi Tiến nghe được nhân viên cửa hàng lời nói sắc mặt lập tức chính là phong vân biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Đấu giá đan dược

Chương 52: Đấu giá đan dược

Lôi Tiến ở đâu không biết Đông Phương Vân An tên tuổi, thấy Ninh Phàm vậy mà xuất ra trân quý như thế Minh Bài, trong nháy mắt phía sau lưng đã bị mồ hôi lạnh đổ mồ hôi ướt một mảng lớn.

"A, ngươi không nên đưa cho hắn nhìn đấy." Giang Phong thời điểm này chậm rãi hướng phía Ninh Phàm đi tới, vẫn vừa nói ngồi chăm chọc.

Ninh Phàm lắc đầu, nhìn qua Giang Phong. Đối với Giang Phong cảm giác, Ninh Phàm vẫn lưu lại lúc trước, chỉ bất quá thấy Giang Phong hiện tại đứng ra đây {vì: là} chính mình nói chuyện, tự nhiên không có quá lớn ác cảm.

"Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện." Ninh Phàm rất là bình tĩnh nói.

"Thế nhưng là ta nghe nói Lôi gia cũng không có cho các người Bạch Trần mặt mũi a?" Giang Phong khước miệng hơi hơi giơ lên, mang theo một tia châm ngòi ngữ khí ở bên trong.

Ninh Phàm nghe được Giang Phong nói như vậy, cũng không có sinh khí, chẳng qua là nhìn qua Lôi Tiến nói ra: "Hắn chính là tới đón tiếp ta Bạch Trần Lôi gia đệ tử trong một cái a."

Nghe được Ninh Phàm như vậy nhắc tới bản thân, Lôi Tiến thậm chí có một loại đều muốn quay người đào tẩu ảo giác. Có trời mới biết cái này Ninh Phàm cùng Đông Phương Vân An đến cùng có bộ dáng gì nữa quan hệ, nhưng là từ Đông Phương Vân An có thể đem tùy thân Minh Bài giao cho Ninh Phàm chuyện này đến xem, quan hệ sâu.

Tất cả mọi người biết rõ cái này Minh Bài ý vị như thế nào, trên cơ bản chính là thấy bài tử như thấy bản thân, tượng trưng cho là một loại thái độ cùng địa vị.

Ninh Phàm cười cười, đi đến Lôi Tiến bên người, nói ra: "Người bây giờ không dám đánh ta, người cũng đánh không lại ta." Cái này đang nói chuyện nhưng là nhìn qua Giang Phong.

Giang Phong biết rõ Ninh Phàm là có ý gì, tuy rằng hiện tại Giang Phong không biết Ninh Phàm lại đột phá, nhưng mà Giang Phong biết rõ lúc trước Ninh Phàm là có thể chơi cứng bản thân, như vậy Lôi Tiến đối với Ninh Phàm mà nói nhập lại không coi vào đâu khó mà đối phó đối thủ.

"Đúng vậy, người cũng đánh không lại hắn." Giang Phong cười toe toét hàm răng trắng nõn hướng về phía Lôi Tiến cười cười.

Lôi Tiến thời điểm này đã lâm vào sợ hãi thật sâu bên trong không thể tự kim chế rồi, làm sao có thể đủ suy nghĩ cẩn thận rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Nghe nói Ninh Phàm tiểu hữu tìm ta?" Người chưa đến, âm thanh tới trước.

Trong thanh âm khí mười phần rồi lại hơi có vẻ già nua, mọi người nghe xong ở đâu không biết là Đông Phương Vân An thanh âm.

Lôi Tiến vừa nghe đến cái thanh âm này, tựa như cùng đã gặp quỷ bình thường, hướng phía bên ngoài liền chạy ra ngoài.

Ninh Phàm cùng Giang Phong thấy cái này người như thế cũng không có ngăn trở, chẳng qua là càng phát ra cảm thấy buồn cười.

"Hà? Người nọ là Lôi gia hay sao?" Đông Phương Vân An đi ra thời điểm vừa vặn trông thấy Lôi Tiến bóng lưng. Lôi gia quần áo đều có một chút dấu hiệu ở phía trên, liếc là có thể nhận ra.

Đông Phương Vân An sau khi đi ra, Giang Phong nhưng lại không biết đi nơi nào.

Ninh Phàm nhẹ gạt đầu, nói ra: "Là Lôi gia đấy."

"Lần này Lôi gia mưu đồ không nhỏ a." Đông Phương Vân An rất là âm hồi nói, "Tốt rồi, lần này tiểu hữu tới đây không biết có chuyện gì?"

Ninh Phàm như thế nào nghe không xuất ra Đông Phương Vân An lời nói, tự nhiên minh bạch Lôi gia lúc này đây tựa hồ có cái gì đại động tác, âm thầm đem những lời này cho ghi xuống.

"Ta nghĩ bán đi một quả Liệt Dương đan, mua một ít dược liệu." Ninh Phàm đem lúc này đây mục đích nói ra.

"Còn là lần trước đặc cấp Liệt Dương đan?" Đông Phương Vân An hỏi.

Ninh Phàm nhẹ gạt đầu, nói ra: "Đúng vậy."

"Người về sau gặp được vị lão giả kia?" Đông Phương Vân An còn bắn khoả Ninh Phàm lập đi ra giả dối hư ảo lão giả.

Ninh Phàm nghe được Đông Phương Vân An hỏi như vậy, trong nội tâm suy nghĩ một cái, nói ra: "Ừ, về sau lại gặp được một lần, hắn truyền ta một ít thô thiển công pháp, nói ta còn không có vào bọn họ bức tường. Chỉ nói là đến Luyện Khí kỳ sau này hãy nói."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Đông Phương Vân An híp mắt, âm thầm mà tại trong nội tâm muốn một ít chuyện. Đột nhiên nhìn qua Ninh Phàm nói ra: "Tiểu hữu lại tinh tiến không ít."

"Ừ." Ninh Phàm rất là lạnh nhạt nói ra, đột nhiên liền nghĩ tới cái kia thần bí nữ tử, không biết nàng tại Bạch Yến Sơn bên trong có chuyện gì, nói ra: "Đây cũng là tiểu tử mặt khác một phen kỳ ngộ."

Nói qua Ninh Phàm vẫn lắc đầu, tựa hồ đều muốn đem nữ tử thần bí thân ảnh cho ném khoảng cách trong đầu của mình.

"Kỳ thật tiểu hữu đem đan dược bán được ta Đan Dược Các coi như là thiếu đấy, lần này cùng Bạch Nam Nguyên tới đây, người cũng có chút vốn liếng có thể đi bán tiền nhiều hơn rồi, không bằng đi bán đấu giá?" Đông Phương Vân An cho Ninh Phàm một cái lựa chọn.

Về phần đan dược gì Bhutan được đấy, tại Đông Phương Vân An xem ra có một quả đến nghiên cứu cũng đã tốt rồi.

Nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, Ninh Phàm nhẹ gật đầu, càng phát ra cảm thấy Đông Phương Vân An là một cái rất tốt trường bối, có thể cho mình ngón tay một con đường sáng.

Giang Phong không biết từ chỗ nào lại chạy đến rồi, nói ra: "Ta mang người đi qua đi."

Ninh Phàm nghe xong vốn muốn cự tuyệt mất Giang Phong đấy, dù sao lần trước Giang Phong cho Ninh Phàm cảm giác nhập lại không tốt lắm.

Đông Phương Vân An thời điểm này nghe được Giang Phong lời nói, rồi lại nhẹ gật đầu, đối với Ninh Phàm nói ra: "Bối như vậy cũng tốt, khiến cho Giang Phong cùng tiểu hữu cảm lấy của ta Minh Bài đi qua đi, đến lúc đó cũng có thể lại đề cho một ít không có mất người an phận một chút."

Nghe được Đông Phương Vân An nói như vậy, Ninh Phàm cũng cùng theo nhẹ gật đầu, nói ra: "Như thế cũng tốt."

Nhìn qua Đông Phương Vân An ly khai, Giang Phong mang theo Ninh Phàm đã đi ra Đan Dược Các.

"Kỳ thật bán đấu giá khoảng cách Đan Dược Các cũng không có rất xa, chỗ đó thường xuyên có một chút tốt nhất dược liệu cùng ma hạch." Giang Phong vừa đi một bên cùng Ninh Phàm có một câu không có một câu đáp lời nói, "Dù sao toàn bộ Lôi Nhai sơn mạch sản xuất đồ vật đều bắt được Lôi Nhai thành đến tiêu thụ."

Trên đường đi, Ninh Phàm nghe được Giang Phong lời nói, cũng không khỏi nhẹ gật đầu, tự nhiên biết rõ những kiến thức này bản thân tuy rằng cũng có thể đi phải biết, nhưng mà dù sao đến lúc đó cần không ít thời gian đi phát hiện cùng thăm dò, hiện tại có Giang Phong giới thiệu dễ dàng không ít.

"Tốt rồi. Đã đến bán đấu giá rồi. Lần trước... Lần trước..." Giang Phong dừng bước nói ra, tựa hồ Giang Phong còn muốn nói cái gì đó, nhưng mà lời nói thanh âm càng phát ra nhỏ lại, Ninh Phàm cũng không có chú ý nghe, tự nhiên không nghe rõ ràng.

Nhìn thấy bán đấu giá, Ninh Phàm cũng hiểu được nơi này là một chỗ xa hoa địa phương, lắp đặt thiết bị khắp nơi lộ ra phú quý vô cùng, hơn nữa còn phân ra nhiều cái đại sảnh.

Thời điểm này đã có tùy tùng nhận ra Giang Phong, đã đi tới nói ra: "Giang Phong công tử."

Giang Phong nhẹ gật đầu, nói ra: "Mang bằng hữu của ta tới đây bán một viên thuốc."

"Giang Phong công tử bằng hữu là lần đầu tiên đến đây đi?" Tùy tùng nhìn qua Ninh Phàm là mặt lạ hoắc, rất khẳng định hỏi, "Phòng đấu giá chúng ta có Lôi Nhai sơn mạch sau cùng toàn bộ vật phẩm, muốn muốn cái gì đều có thể ở chỗ này tìm được, nếu như tìm không thấy, tại Lôi Nhai sơn mạch trong phạm vi cũng sẽ không tìm được."

"Đợi gặp hần lấy ra đồ vật các người liền tìm không thấy." Nghe được tùy tùng nói như vậy, Giang Phong vừa cười vừa nói.

Tùy tùng cũng là mỉm cười, không có thật đúng, dù sao Giang Phong đám người là bán đấu giá khách hàng, không đáng cùng bọn họ cãi lộn.

Mấy người tới giám định gian phòng, tùy tùng nói ra: "Xin chờ một chút một cái, Giám định sư lập tức sẽ tới."

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nhìn qua cả cái gian phòng, bên trong khắp nơi đều thể hiện phòng đấu giá này bất đồng, khắp nơi đều là xa hoa quý giá châu báu. Kỳ thật mấy thứ này tại Lôi Nhai sơn mạch bên trong nhập lại không coi là cái gì, nhưng mà có thể đem nhiều như vậy châu báu tụ tập lại cũng không dễ dàng.

"Lần này lại là đan dược? Chẳng lẽ là Đan Dược Các lại luyện ra cái gì tốt đan dược đã đến?" Một cái thô điển cuồng thanh âm từ bên ngoài gian phòng truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53:.. Lôi Nhai Nhị thiếu gia

Chương 53:.. Lôi Nhai Nhị thiếu gia

"Hồ cung phụng." Người vẫn không có vào, tùy tùng đã rất là cung kính kêu lên bên ngoài người nọ tính danh rồi.

Lời còn chưa dứt, ngoài cửa đi tới một người năm sáu chục tuổi lão già, một bộ tiền phong đạo cốt bộ dáng, tóc chòm râu tất cả đều trắng bệch, nhưng mà sắc mặt hồng nhuận phon phớt, chút nào đều không có bình thường lão nhân già nua chi sắc.

Thấy lần này bộ dáng, Ninh Phàm cũng không dám chút nào khinh thường đối phương, loại này bộ dáng chỉ ở Đông Phương Vân An trên người bá kiến.

"Giang tiểu tử?" Đối phương đầu tiên trông thấy chính là Giang Phong, vẻ mặt chịu không nổi thêm nghi hoặc biểu lộ nói ra, "Lần này lại luyện xảy ra điều kỳ quái đan dược tại các người Đan Dược Các bán không được, muốn bắt đến nơi này của ta bán hay sao?"

Nghe thế cái gọi là Hồ cung phụng như vậy một phen lời nói, Ninh Phàm dùng đến một loại rất là ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn xem Giang Phong, tựa như cùng nhìn qua một cái rất là người kỳ quái. Dù sao từ Hồ cung phụng trong lời nói, Ninh Phàm đã nghĩ tới Giang Phong làm ra rất nhiều kỳ kỳ quái quái đan dược giống nhau.

Giang Phong bị Ninh Phàm ánh mắt thấy được không khỏi có chút chột dạ, đành phải giải thích nói ra: "Ta có đôi khi yêu nghiên cứu thiên môn đan dược, cho nên đối với dược liệu sử dụng rất lớn, lúc trước mới xuất hiện sự phụ vì ta làm ra chuyện như vậy. Nhưng mà những thứ này thiên môn đan dược luyện sau khi đi ra nhập lại không có có tác dụng gì, người bình thường không thể phục dụng, chỉ có thể là một loại chút ít đặc biệt đám người phục dụng. Vì vậy thường xuyên đưa tới Hồ Tác Phi lão tiên sinh nơi đây."

Ninh Phàm nghe được Giang Phong một phen lời nói tự nhiên hiểu được lúc trước những chuyện kia động cơ, song khi nghe thế cái Hồ cung phụng tên, Ninh Phàm rồi lại là có chút há hốc mồm. Hồ Tác Phi, làm xằng làm bậy ý tứ sao? Bất quá khi lấy người trước, Ninh Phàm tự nhiên cũng không tốt lộ ra cái gì khác thường biểu lộ.

"Hồ cung phụng, lần này cũng không phải ta đến đấu giá đan dược, mà là vị này Tiểu ca." Giang Phong cười chỉ vào Ninh Phàm nói ra: "Cam đoan các người bán đấu giá không có cái này đan dược."

"Hừ." Hồ Tác Phi mang theo một tia tức giận ngữ khí hừ nhẹ nói nói, "Người những cái kia chó má đan dược vẫn đặt ở bán đấu giá bên trong không có bán đi đâu rồi, ly biệt lúc này đây còn nói làm đến một ít gì độc nhất vô nhị đan dược cho phòng đấu giá chúng ta đấu giá."

"Cái kia người xem hàng về sau ngàn vạn đừng hối hận, chúng ta đi tìm những người khác." Giang Phong trêu ghẹo nói ra.

Thời điểm này Ninh Phàm mới phát hiện Giang Phong mặt khác một mặt dĩ nhiên là như thế khôi hài hài hước, không biết như thế nào đi đánh giá cho thỏa đáng.

Bất quá khi Giang Phong nói đến câu nói kia thời điểm, Ninh Phàm cũng không có đều muốn lấy thêm bộp cái gì, liền đem mình Liệt Dương đan lấy ra đặt ở trên mặt bàn.

"Liệt Dương đan, không có gì... Ồ!" Hồ Tác Phi nhìn thấy Ninh Phàm đem Liệt Dương đan rút đi ra, cũng không có cảm thấy có cái gì quá không được đây, ngược lại là chẳng thềm ngo tới, bình thường cao cấp đan dược thấy cũng nhiều, cái này Liệt Dương đan lại được coi là cái gì đây?

Nhưng mà không đợi Hồ Tác Phi vừa ý hai mắt, lúc trước câu nói kia nhưng là nói không được nữa, bởi vì làm làm một cái bán đấu giá cung phụng, Hồ Tác Phi vẫn có vài phần nhãn lực kinh phong đây. Đông Phương Vân An có thể nhìn ra được đồ vật, cái này Hồ Tác Phi cũng có thể nhìn ra được, mặc dù không có Đông Phương Vân An thấy được những cái kia cần thận, nhưng mà Hồ Tác Phi liếc còn là nhìn ra Ninh Phàm cái này Liệt Dương đan bất phàm

"Có thể vào tay đánh giá." Hồ Tác Phi rất là nghiêm chỉnh đối với Ninh Phàm nói ra.

Trong lúc nhất thời tùy từng đều có chút cảm giác được kinh ngạc, bởi vì chưa từng có bá kiến Hồ Tác Phi cung phụng có thể có như vậy ngữ khí đối với người khác nói chuyện.

Bất quá thời điểm này người nào cũng sẽ không đi để ý tới trước mắt tùy từng kinh ngạc, Giang Phong đưa ánh mắt đặt ở Hồ Tác Phi trên người, mà Hồ Tác Phi tức thì đem tâm tư đặt ở Liệt Dương đan trên người, Ninh Phàm nhưng là lão thần khắp nơi.

Thò tay ý bảo, Ninh Phàm nói ra: "Có thể."

Lúc này Hồ Tác Phi mới vào tay cầm lấy Liệt Dương đan nhỏ quan sát, thỉnh thoảng đi ngửi một cái Liệt Dương đan mùi vị, đột nhiên thần sắc biến đổi, nói ra: "Tầm mười năm, có tầm mười năm không có nhìn thấy cái này đặc cấp đan dược, thật không ngờ ở chỗ này lại vẫn có thể nhìn thấy đặc cấp đan dược!"

"A! Hồ lão nhân, ta nói không sai đi, hiện tại không cho các người bán đấu giá người có phải hay không sẽ hối hận a." Giang Phong vừa cười vừa nói.

Hồ Tác Phi tức giận trừng Giang Phong liếc, nói ra: "Viên thuốc này đặt ở ta bán đấu giá đấu giá, ít nhất một nghìn kim lên, nếu như có kim chủ tại, giá cả khó nói."

Nghe được Hồ Tác Phi lời nói, Ninh Phàm nhưng là tại trong lòng cả kinh, minh bạch Đông Phương Vân An lúc trước lời nói cũng không có lừa gạt bản thân, mà là thật sự chính là nhiều như vậy giá tiền.

"Đương nhiên, nếu như công tử nguyện ý đem đan dược phóng tới phòng đấu giá chúng ta đấu giá, chúng ta đem đưa lên thẻ vàng một trương, về sau tại ta bán đấu giá đấu giá chỉ cần 2% thủ tục phí, mua mua đồ có thể hưởng thụ chín thành chín chiết khấu giá." Hồ Tác Phi nghiêm mặt nói ra.

"Lão đầu, người đây là dưới vốn gốc rồi." Ninh Phàm không hiểu Hồ Tác Phi cho mấy thứ này đại giới, nhưng mà Giang Phong rồi lại rõ ràng vô cùng, người bình thường ở chỗ này đấu giá đồ vật, bán đấu giá đều muốn thu một thành thủ tục phí, cho dù là bản thân có thể bạc cũng muốn nửa thành thủ tục phí, nghĩ tới Ninh Phàm Liệt Dương đan là đồ tốt, nhưng là thật không ngờ Ninh Phàm xuất ra cái này một quả Liệt Dương đan thậm chí có hiệu quả như vậy.

Ninh Phàm nhìn lướt qua Giang Phong, tự nhiên biết mình đã nhận được không ít chỗ tốt, tự nhiên là nhẹ gật đầu, nói ra: "Như vậy lúc nào có thể đấu giá?"

"Buổi tối hôm nay liền có một trận." Tùy tùng lạnh lợi bổ sung.

Ninh Phàm nhẹ gật đầu, nói ra: "Vậy buổi tối hôm nay đi?"

"Có thể." Hồ Tác Phi thời điểm này đưa lên một tấm thẻ vàng, đối với Ninh Phàm nói ra: "Đây là bán đấu giá thẻ vàng, người cầm cái này tấm thẻ vàng là có thể hưởng thụ đỉnh cấp khách quý đãi ngộ."

Ninh Phàm tiếp nhận thẻ vàng, nhẹ gật đầu nói ra, ta đây bốn phía dạo chơi, đến lúc đó đấu giá thời điểm ta lại đến xem.

"Ta đây cùng người đi?" Giang Phong thấy mọi nơi nhàm chán, liền đối với Ninh Phàm nói ra.

Cái này Lôi Nhai thành Ninh Phàm lần cận cũng liền đã tới một lần, vẫn còn là Bạch Phượng dưới sự dẫn dắt đến đây, tự nhiên không biết ở đâu thú vị, những thứ này có Giang Phong làm bạn, hơn nữa thông qua ngắn ngủi rất hiểu rõ, Ninh Phàm tự nhiên minh bạch cái này Giang Phong kỳ thật bản tính không hỏng, tự nhiên cũng liền đồng ý đây.

"Công tử cũng có thể đến ta bán đấu giá bên trong nhìn xem hôm nay đấu giá đồ vật." Tùy tùng thời điểm này đi ra chen vào nói nói ra.

Ninh Phàm nhất thời chính là trong lòng khẽ động, lần này tới Lôi Nhai thành vốn là đều muốn tìm một ít luyện được đồ vật, mà phòng đấu giá này không thể nghi ngờ gặp có một chút trân quý được liệu.

Tại Ninh Phàm liền mang theo một tia trung cầu ngữ khí đối với Giang Phong nói ra: "Nếu không trước dạo chơi phòng đấu giá này?"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Giang Phong ở đâu không biết Ninh Phàm tâm tư, liền cũng gật gật đầu nói: "Cũng tốt, xem trước một chút đồ vật trong này."

Tùy tùng liền dẫn Ninh Phàm cùng Giang Phong hai người hướng phía đại sảnh đi đến, lại nghe được bên ngoài cãi nhau, Ninh Phàm tựa hồ vẫn nghe thấy Bạch Phượng thanh âm "Các người tránh ra cho ta!"

"Ta Lôi Nhai Nhị thiếu gia, người chi bằng đi hỏi thăm một chút, ở đâu có chúng ta nhường đường phần."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54:.. Lôi Nhai thế lực

Chương 54:.. Lôi Nhai thế lực

"Ta Lôi Nhai Nhị Thiếu, người chi bằng đi hỏi thăm một chút, ở đâu có chúng ta nhường đường phần." Thanh âm tự nhiên là cuồng ngạo, trong giọng nói hiện ra là một loại vô cùng kiêu căng.

Nhưng mà Ninh Phàm tự nhiên sẽ không có kỵ cái này kiêu căng thanh âm, quan tâm chỉ bắt quá lúc trước Bạch Phượng thanh âm. Nghe tới Bạch Phượng thanh âm một khắc này, Ninh Phàm dĩ nhiên là biết rõ Bạch Phượng gặp được phiền toái.

Mà nghe phía sau cái này cái gọi là Lôi Nhai Nhị Thiếu lúc nói chuyện, Ninh Phàm hiểu thêm, cái này cái gọi là Nhị thiếu gia chính là chỗ này phiền toái nguồn suối.

"Đi xem đi." Ninh Phàm ngữ khí rất là bình thản, nhưng mà Giang Phong rồi lại nghe được tại Ninh Phàm trong lời nói mang theo một ít phần nộ.

Giang Phong không khỏi đầu lông mày nhảy lên, cô gái này thanh âm, kỳ thật Giang Phong coi như là quen thuộc, trước đó không lâu chuyện đã xảy ra,

Giang Phong tự nhiên minh bạch, cái này nghe được lại là nữ tử này, Giang Phong biết có hảo hỉ.

Giả vờ giả vịt giống như thờ dài một tiếng nói ra: "Giang Phong, đã biết rõ cùng theo Ninh Phàm công tử người tự nhiên sự tình gì liền gặp mà vượt."

Ninh Phàm như thế nào nghe không xuất ra Giang Phong giọng điệu này, bất quá cũng là thoáng nhìn Giang Phong, bước nhanh hướng về Bạch Phượng mà đi.

Nhưng mà lúc này đây Ninh Phàm mới nhìn rõ ràng cái kia cái gọi là mở miệng nói Lôi Nhai Nhị Thiểu người bộ dáng.

Thế lực thiết tình không coi là nhỏ, từ đi theo phía sau hai cái tùy tùng Ninh Phàm đại khái liền đoán được đối phương địa vị, bởi vì cái kia hai cái tùy tùng thực lực mơ hồ phóng ra ngoài, đã đến Ninh Phàm loại này Tinh Thần lực trình độ, tự nhiên đoán được đối phương thực lực đại trí là Luyện Thể bát cấp tả hữu.

Một mặt khác còn có một người, sau lưng cũng là hai cái tùy tùng, Ninh Phàm tự nhiên minh bạch đây đại khái là Lôi Nhai Nhị Thiểu một người khác rồi.

"Cho ta đã nắm đến!" Thời điểm này Lôi Nhai Nhị Thiểu một người trong đó vùng tay lên lên tiếng nói ra.

"Các người dám!" Bạch Phượng thời điểm này phần nộ nói ra, nhưng mà tại Bạch Phượng bên người mấy cái Bạch Trần thiếu niên đã đoạt xuất thủ trước, tiến đến ngăn cản.

Bất quá thời điểm này Ninh Phàm đã nhìn ra, Bạch Trần cái này mấy người thiếu niên căn bản là ngăn không được cái này cái gọi là Lôi Nhai Nhị Thiểu.

Quả nhiên, Bạch Trần mấy người thiếu niên hai hai ra tay, hướng về đối phương dưới tay đuổi vượt qua bàn tay ngăn cản qua, lại bị đối phương quét qua quét qua một bên, vậy mà không phải là hợp lại chỉ đích.

Nhìn thấy lần này tình hình, Ninh Phàm biết mình muốn động thủ.

Im hơi lặng tiếng, Ninh Phàm âm thầm nắm chặt Nam Độ Quyền bộ, có đầy đủ thời gian chuẩn bị, một nhảy dựng lên, rất nhanh lướt qua không trung, tay phải nắm đấm hướng về kia người đập tới.

Một tiếng hét to: "Nam Độ!"

Mọi người lúc này mới tại Ninh Phàm hét to trong tiếng phục hồi tinh thần lại, nhưng mà lúc này đây Ninh Phàm nắm đấm đã mời đến đã đến trên mặt của đối phương.

Chỉ là một quyền, đối phương đã bị Ninh Phàm cho nện đến mặt mũi bầm dập bộ dáng, bay rớt ra ngoài.

Nhìn thấy lần này tình hình, Ninh Phàm cũng không khỏi cảm giác đối phương thực lực thiết tình không tệ. Đối lại người bình thường không có chút nào chuẩn bị, bị Ninh Phàm như vậy thoáng cái cho đập trúng, cái kia đến thổ huyết vãi lên cao mới có thể phụ trợ ra Ninh Phàm lợi hại.

Nhưng mà cái này người chỉ là thụ đi một tí nhỏ nhỏ bị thương ngoài da, một cái trở mình liền đứng dậy, nhìn qua Ninh Phàm, mở miệng nói ra: "Công tử lần này đánh lên, tựa hồ không phải quân tử gây nên đi?"

"Ninh Phàm!" Bên này Ninh Phàm còn chưa kịp hồi phục lời nói của đối phương, Bạch Phượng rồi lại vui vẻ kêu to lên, một chút kéo qua Ninh Phàm cánh tay, nói ra: "Người tại sao lại ở chỗ này."

Ninh Phàm nhìn qua Bạch Phượng, không khỏi cảm thấy buồn cười, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt vẫn như thế lần này tự nhiên, bất quá cũng chỉ có Bạch Phượng mới có thể có tốt như vậy tâm tính, nghĩ đến đây, Ninh Phàm nhưng là đuổi ra ngón tay của mình tại Bạch Phượng trên mũi vuốt một cái, nói ra: "Tự nhiên là bởi vì muốn tới cứu người a."

"Người lại gạt người liệt." Bạch Phượng bĩu môi đi nhìn qua Ninh Phàm.

Thời điểm này Ninh Phàm nhưng là đem tâm tư thu đem về, nhìn qua đối phương, rất là lãnh đạm lại dẫn một tia không dễ dàng phát giác phần nộ nói ra: "Các người như vậy khi dễ một nữ tử, vậy là cái gì quân tử gây nên?"

"A." Đột nhiên đối diện cái gọi là Lôi Nhai Nhị Thiểu đứng đây, rất là khinh miệt nói: "Chúng ta Lôi Nhai Nhị Thiểu vốn chính là tiểu nhân a? Hà tất làm quân tử? Người thấy đúng không? Vương Kiệt?"

Lôi Nhai Nhị Thiểu một trong Vương Kiệt cười cười, đột nhiên ngừng lại, rất là nghiêm chỉnh nói ra: "Hà Hải, người ít đem người cái kia tiểu nhân luận điệu đặt ở ta Lôi Nhai Nhị Thiểu phán đoán suy luận bên trong, ta đã nói với người mấy lần, ta Lôi Nhai Nhị Thiểu hẳn là ngụy quân tử!"

Nghe thế hai người lời nói, Ninh Phàm đột nhiên có một loại thế giới quan chạy bại cảm giác, không có nghĩ qua thậm chí có người có thể làm được như vậy vô sỉ.

Nhìn qua Ninh Phàm sững sờ bộ dạng, Vương Kiệt cùng Hà Hải nhưng là cười lên ha hả, nói ra: "Hiện tại đã biết ta Lôi Nhai Nhị Thiểu tên tuổi, có phải hay không có chút sợ hãi a? Các loại người biết phía sau chúng ta rút cuộc là cái gì thế lực, các người đến lúc đó nhất định sẽ đem cái này Little Girl cho bản thiếu gia đưa tới."

"Vương Kiệt, Vương gia đệ tử, coi như là cái này Lôi Nhai thành bên trong ít có thể gia đệ tử rồi." Bạch Phụng thời điểm này rất là lạnh như băng nói, nguyên bản Bạch Phụng chính là chỗ này giống như lạnh như băng tính tình, như vậy càng là lạnh như băng rồi, nếu như sắc mặt có độ nóng, Bạch Phụng như vậy độ nóng liền thuộc về có thể đông lạnh phải chết người độ nóng.

"Hà Hải, chính là kia đào quáng Hà gia, Ô Trần chính là bọn họ nhà đấy." Giang Phong thời điểm này đứng dậy, không biết từ đâu đem hán cái thanh kia quạt xếp lại sờ soạn đi ra, rất là tiêu sái tự nhiên ở một bên huy động.

Ninh Phàm có thể đem Giang Phong cho rằng người qua đường, thế nhưng là Giang Phong thanh danh tới nếu so với Ninh Phàm lớn, ít nhất tại đây Lôi Nhai thành bên trong chưa có tăng trên nhân sĩ không có nghe đã từng nói qua Giang Phong thanh danh đấy.

Trong lúc nhất thời trên trận sắc mặt của mọi người lại không chỉ có bình thường, Ninh Phàm không có tim không có phổi, cái này sự tình tự nhiên sẽ không để ở trong lòng.

Mà về phần Bạch Phụng, sáng sớm liền biết rõ hai người này lai lịch, chỉ bất quá nhìn thấy Giang Phong đi ra, lại nghĩ tới trước đó không lâu những cái kia vụn vặt sự tình, tự nhiên sắc mặt không được tốt lắm nhìn.

Mà trên trận lưỡng biến sắc hóa tối đa vẫn thuộc cái kia Lôi Nhai Nhị Thiếu Vương Kiệt, Hà Hải, Giang Phong hai người bọn họ là biết, nhưng mà thời điểm này Đứng ra đây không biết là địch là bạn bè.

Sắc mặt thoáng biến đổi, còn là thịt núc ních Vương Kiệt cười ngênh đón tiếp lấy, nói ra: "Giang công tử hôm nay như thế nào cũng ở nơi đây a?"

Giang Phong cùng theo Ninh Phàm đến đây, tự nhiên là xem kịch vui đấy, bất quá cũng lười để ý tới Vương Kiệt, chẳng qua là mắt liếc nói ra: "Ta chẳng qua là đi ngang qua mà thôi, các ngươi tiếp tục."

Nghe được Giang Phong lời nói, Ninh Phàm ở một bên nhưng là bạch nhãn một cái, bất quá cũng không có cảm thấy thế nào hình dáng, chỉ là bởi vì cái này Vương Kiệt Hà Hải hai người lại để cho Ninh Phàm có một hồi tà hỏa, không biết từ đâu mà đến tà hỏa.

"Ngươi hai người cứ ra tay đi." Ninh Phàm không có trường kiếm, tự nhiên không có như vậy phiêu dật, nhưng mà Ninh Phàm nhưng là dùng đến bản thân bao tay trong không khí đánh ra mấy cái phá không tiếng vang, đối với hai người này tại tuyên chiến bình thường.

Vương Kiệt nhìn thấy Ninh Phàm như vậy sắc mặt còn không có biến, nhưng mà một bên rất là đứng đắn nghiêm túc Hà Hải nhưng là nở nụ cười, mang theo hai người thủ hạ, cười hướng phía Ninh Phàm đi tới.

"Tốt rồi, đi ra ngoài bên ngoài không nên đánh đánh giết giết sao? Nhiều như vậy không tốt." Hà Hải trên mặt cười, tiểu tử cười đến không biết đến cỡ nào ánh mặt trời, tự nhiên không so sánh được Vương Kiệt như vậy béo người, cười lộ lên cũng là một lượng phiêu dật.

Nhìn thấy Hà Hải như vậy, Ninh Phàm rồi lại là có chút buông lỏng, nói ra: "Không đánh đánh giết giết, các ngươi lúc trước là đang làm cái gì?"

"Là muốn mạng của ngươi!" Hà Hải mới đi thân cận Ninh Phàm vài bước, nghe được Ninh Phàm lần này hỏi pháp, đột nhiên sắc mặt một vòng ngoan lệ, mang lấy thủ hạ hai người hướng phía Ninh Phàm chính là một quyền qua.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55:.. Nên ra tay lúc

Chương 55:.. Nên ra tay lúc

Trong nháy mắt, mọi người ở đây biến là sắc mặt đột biến, chỉ có Vương Kiệt lão thần khắp nơi ở một bên mang theo cười yếu ớt nhìn xem Hà Hải ra tay.

Hà Hải ra tay, tại Vương Kiệt trong mắt lại bình thường bất quá, như vậy trò hề không biết Hà Hải chơi qua bao nhiêu lần rồi, tại Lôi Nhai thành bên trong vùng hồ qua người không có hai mươi cũng có ba mươi rồi, điều này cũng làm cho khi dễ khi dễ Ninh Phàm như vậy người bên ngoài, bất quá bởi như vậy cũng là đủ rồi.

Vương Kiệt trong mắt vẻ tươi cười hiện lên, trong tay nhưng là xuất hiện ba ngọn phi đao, chút nào đều không có nhìn Hà Hải tại Ninh Phàm vậy thì có sao thu hoạch, trực tiếp hướng về phía Ninh Phàm thân thể vọt tới.

Bên này Hà Hải nắm đầm mới vừa vịn ra tay, bắt quả tại Ninh Phàm trước người dĩ nhiên xuất hiện nhiều tiếng phá không, cách xa nhau vài mét, Ninh Phàm dĩ nhiên cảm thấy kinh phong hướng phía gương mặt của mình thối tới.

Giờ này khắc này Ninh Phàm mới phát giác mình đã rơi vào đã đến đối phương trong bẫy, không khỏi âm thầm oán trách bản thân, mình mới cái gì bỗng sự, vậy mà phạm vào khinh địch sai lầm. Tựa hồ là lúc trước những cái kia sinh tử một đường thắng lợi đã làm cho mình cảm giác được tự mãn rồi.

Bắt quả Ninh Phàm cũng biết, hiện tại phát hiện vấn đề này vẫn gắn liền với thời gian không muộn, bởi vì đối phương thực lực cũng không có vượt qua Luyện Thể kỳ, như cũ là tại Luyện Thể kỳ, không coi là chênh lệch quá lớn.

Ninh Phàm dùng đến một cái rất quý dị tư thế chợt hiện tránh thoát Vương Kiệt phi đao, phần eo mãnh liệt uốn éo một lần phát lực, Ninh Phàm trong tay nắm đầm một lần phát lực hướng về kia ba người ngăn cản qua.

Chính là rất bình thường Trường Quyền, Ninh Phàm nhưng là một giây ba quyền, đụng vào Hà Hải ba người trên nắm tay.

Trong nháy mắt Ninh Phàm hướng về sau lưng chính là nhảy lên, mãnh liệt tháo xuống trên người mình kinh lực. Vừa mới ba quyền lực lượng toàn bộ đều chồng lên đã đến Ninh Phàm trên người, cho dù mang theo bao tay chậm rãi này một hồi lực lượng, như trước chấn động Ninh Phàm cánh tay run lên.

Ninh Phàm vừa mới còn muốn mạnh mẽ đập nện đi ra ngoài ba quyền, càng làm cho Ninh Phàm giờ này khắc này cánh tay đã khổng chế không nổi phát run.

Nhìn qua Hà Hải ba người, Ninh Phàm lại là thoáng nhìn Vương Kiệt, âm thầm mà đem cánh tay của mình lưng tới, không bị mọi người phát hiện khác thường.

"A." Thời điểm này Bạch Phượng mới phản ứng tới vừa mới đến cỡ nào hung hiểm, cho dù Bạch Phượng cũng có được tiếp cận Luyện Thể đỉnh cao thực lực, nhưng là trước kia Vương Kiệt phi đao quá nhanh, chút nào lại để cho Bạch Phượng đều không có kịp phản ứng, đợi đến lúc kịp phản ứng thời điểm, Ninh Phàm đã đã hiện lên phi đao.

"Ta không sao." Ninh Phàm thản nhiên nói, hẳn biết rõ Bạch Phượng thời điểm này đang lo lắng mấy thứ gì đó.

"Tiểu tử ngươi đợi đấy, đến lúc đó dù là ngươi có thể địch nổi chúng ta Lôi Nhai Nhị Thiếu, đến lúc đó vẫn có người sẽ không bỏ qua ngươi." Thấy lúc trước đánh lên không có hiệu quả, Vương Kiệt thời điểm này ở một bên chỉ vào Ninh Phàm, thả ra ngoan thoại đã đến.

Nghe được Vương Kiệt lời nói, Ninh Phàm nhưng là thất chặt có coi trọng nhìn qua Vương Kiệt, thời điểm này lại nghe được bên tai gào thét kinh phong.

Ninh Phàm theo bản năng lệch lạc đầu của mình, nhưng mà lại cảm thấy lồng ngực của mình có một hồi đau đớn, trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được mất trọng lượng bay rót ra ngoài cảm giác.

Một cái mặn tanh mùi vị vọt lên Ninh Phàm yết hầu, xôn xao đúng là một ngụm máu tươi phun ra.

Ninh Phàm không phải là cái loại này chết sĩ diện khổ thân người, cái này ngụm máu tươi nếu như Ninh Phàm không nôn, bị thương hại còn muốn càng lớn một chút.

Thời điểm này Ninh Phàm mới nhìn rõ ràng ra sao rộng biến lấy cái kia hai bàn tay dưới hướng phía bản thân đánh lên.

Nhìn thấy Ninh Phàm bị kích thương, Bạch Phượng lập tức sẽ phải ra tay, kết quả Vương Kiệt hất lên trong tay phi đao, hướng về Bạch Phượng mà đi.

Bạch Phượng ngăn lại phi đao, chỉ thấy được Vương Kiệt đã gần sát bên cạnh của mình, một đôi lớn mập tay đã hướng về bản thân đánh tới.

Bên này Ninh Phàm rồi lại chẳng quan tâm Bạch Phượng cùng Vương Kiệt đánh nhau, đơn giản là Hà Hải nhưng là dán tiến vào Ninh Phàm bên người.

Lúc này đây Ninh Phàm ăn phải cái lỗ vốn, tự nhiên biết rõ tại thời điểm chiến đấu không nên phân tâm, nếu không chính là một kiện muốn chết sự tình, đặc biệt là tại vậy công thời điểm.

Nhưng mà Ninh Phàm không muốn đi muốn những chuyện khác, Hà Hải nhưng là một bên cùng Ninh Phàm giao thủ, một bên cùng Ninh Phàm nói liên miên cần nhắc lấy: "Ngươi biết không? Phòng đấu giá này cầm đánh nhau, nhưng mà duy chỉ có đối với chúng ta có đặc quyền, cuối cùng thụ xử phạt hay vẫn là."

Nói qua, Hà Hải cùng dưới tay hai người nhưng là đem Ninh Phàm vây lại, đã thành một hình tam giác đem Ninh Phàm cho giam ở trong đó, rất là cân đối hướng phía Ninh Phàm công kích, trong lúc nhất thời Ninh Phàm chỉ có thể đủ tại thủ thế bên trong.

Đột nhiên Hà Hải chính là một chưởng hướng phía Ninh Phàm mặt mà đến, gần đến giờ mặt thời điểm, lại hướng phía dưới phui nhẹ. Thì đồ Ninh Phàm lực chú ý tập trung, song quyền cách chặn một kích này, mãnh liệt vừa buông ra Hà Hải, hướng phía hai bên chống đỡ qua.

Chỉ thấy đến hai bên lại duỗi thân ra hai cái nắm đầm hướng phía Ninh Phàm thân thể đập nện mà đến, ba người hồn lực trên không trung va chạm, chấn động trong đại sảnh đồ vật nhao nhao nát bầy.

Người vây xem đã sớm rậm rạp chằng chịt, chỉ bắt quả loại chuyện này tại rầm rộ đế quốc mà nói đã là chuyện thường ngày, cảm thấy hiếu kỳ chỉ là bởi vì thật không ngờ có người sẽ ở phòng đấu giá này bên trong đánh nhau.

"Người muốn biết tại sao không? Bởi vì chúng ta là hội viên, chúng ta có nơi đây thể đồng. Bất quá ta nhớ người như vậy nông dân chắc chắn sẽ không lý giải loại vật này đây." Hà Hải hướng về phía Ninh Phàm nói qua, trong tay càng là không có chút nào đều muốn buông tha Ninh Phàm ý tứ.

Bởi vì Hà Hải rất rõ ràng, đến lúc đó cho dù là bán đấu giá hộ vệ đã đến, cũng chẳng qua là đem Ninh Phàm đánh một trận mà thôi. Mà Hà Hải bọn hắn muốn là cái kia gọi là Bạch Phượng cô nương, tại sao lại sẽ để cho Ninh Phàm sống khá giả đây? Tối thiểu muốn đem Ninh Phàm cho đánh thành nặng tốc độ tàn phế, Hà Hải mới cảm giác được vui vẻ.

Ninh Phàm nghe được Hà Hải nói như vậy, sắc mặt nhưng là hiện ra quỷ dị cười cười. Trong tay cũng là không có lại lưu lại lực lượng, bởi vì Ninh Phàm cảm giác được tại đây hình dáng trong vây công, nếu như không ngăn chặn đối phương, bị đối phương như vậy vây quanh tiêu hao mà nói, tổng sẽ bị thua trong này đây.

Tuy rằng ba người thực lực đều không có Trương Lệ lợi hại như vậy, nhưng mà ba người hợp cùng một chỗ hiệu quả cũng không phải một cộng một thêm một bậc tại ba đơn giản như vậy, mà là tương đương Ngũ hoặc là sáu.

Mà Ninh Phàm thực lực mới đột phá đến Luyện Thể lục cấp, khoảng cách Luyện Thể thất cấp còn có một nhỏ cảnh giới muốn đột phá, cùng ba người này đều không so sánh được, chẳng qua là chiếm được công pháp cùng Tinh Thần lực tiện nghi.

Nghĩ đến đây, Ninh Phàm nhưng là mãnh liệt vừa thu lại nắm đấm của mình, đột nhiên toàn thân huyết dịch vậy mà gia tốc chảy xuôi đứng lên, hồn lực khắp nơi Ninh Phàm trong thân thể bốn phía chạy.

Hà Hải cùng dưới tay hai người cũng không biết Ninh Phàm làm mấy thứ gì đó trò, nhưng là thấy đến cơ hội này, nhưng là mãnh liệt về phía trước đập mạnh bước, nắm đấm nhất thời liền hướng phía Ninh Phàm đập tới, góc độ nhưng lại có lẫn nhau ở giữa phối hợp, mặc cho Ninh Phàm như thế nào né tránh, ít nhất đều muốn thụ trên một quyền.

Nhưng mà Ninh Phàm nếu ở thời điểm này bị đập nện trên một quyền mà nói, như vậy thế tất liền lại bị đằng sau hai người lại đập nện trên hai quyền, đến lúc đó cùng với quả cầu tuyết bình thường, tự nhiên cũng không cách nào từ nơi này loại quần cảnh bên trong đi ra.

Bất quá Ninh Phàm thời điểm này đã tại âm thầm tích góp lực lượng của mình rồi, như thế nào lại rơi vào đến Hà Hải bọn hắn xếp đặt thiết kế tốt trong cạm bẫy đâu.

Một bên Giang Phong nụ cười trên mặt đã hiện lên đứng lên, tại Ninh Phàm bên người liền thuộc thực lực của hắn coi như là cao nhất, liếc liền có thể đủ nhìn ra Ninh Phàm thời điểm này là trong bóng tối tích góp lực lượng của mình, đến lúc đó xem thường Ninh Phàm nhất định sẽ đã bị thảm thiết nhất công kích.

Bất quá Ninh Phàm thời điểm này cũng đang tìm thời cơ, đều muốn dùng lực lượng lớn nhất phá tan như vậy quần cảnh.

Ngay tại Hà Hải ra quyền cái kia một thoáng cái kia thời điểm, Ninh Phàm mãnh liệt một quyền đánh ra, nên ra tay lúc!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Vậy thì ra tay

Chương 56: Vậy thì ra tay

Ninh Phàm nắm đấm mang theo chính mình to lớn nhất hồn lực hiển hách phong thanh hướng về Hà Hải mà đi, trong không khí liên tục mang theo phá không Khí Bạo âm thanh, liền ngay cả Ninh Phàm trong thanh âm đều là mang theo một ít khàn giọng.

"Nam độ! Độ Nhân! Độ kỷ! Độ! ! !" Ninh Phàm trong miệng liên tục quát ầm, trong nháy mắt ở Ninh Phàm đánh đi ra ngoài nắm đấm lại vẫn mang theo một tia tia chớp.

Thấy rõ này một vệt ánh sáng, một bên không có tham gia chiến đấu Giang Phong nhưng là trợn mắt ngoác mồm nhìn Ninh Phàm, tựa hồ là ở nhìn rất không tư nghị một chuyện.

Có điều Ninh Phàm đối thủ Hà Hải vào lúc này cũng đã hoảng rồi, bởi vì hắn từ Ninh Phàm nắm đấm bên trong cảm giác được từng trận áp lực, tựa hồ là muốn đem tất cả những thứ này đều cho ép vỡ, để Hà Hải trong nháy mắt thì có một loại chờ chết ảo giác.

Có điều có thể ở Lôi Nhai trong thành trở thành Lôi Nhai nhị thiếu Hà Hải cũng không phải dễ đối phó như vậy, trong tay nắm đấm nhưng là mang theo một tia tàn nhẫn, biết rõ không địch lại Ninh Phàm cũng phải cùng Ninh Phàm quyết đấu, dù cho sẽ bị thua cũng không thể không hề làm gì.

"Từ không chịu thua!" Hà Hải căn chính mình nha đột nhiên đem quả đấm của chính mình đánh đi ra ngoài, mà Hà Hải bên người hai người thủ hạ vào lúc này nhưng là nhiếp với Ninh Phàm uy thế, dĩ nhiên không có ra quyền dừng khí.

Ninh Phàm nhìn Hà Hải vẫn còn có hướng về chính mình ra quyền dừng khí, không khỏi nở nụ cười, cảm giác được trong nội tâm cái kia viên hiếu thắng nội tâm dĩ nhiên đang thiêu đốt cái gì.

Không tự chủ được Ninh Phàm quát to một tiếng: "Đến đúng lúc!" Trong tay quyền thế dĩ nhiên lại mạnh mấy phần, liền như vậy hướng về Hà Hải mà đi.

Chính là trả lời một câu thoại, lúc nên xuất thủ, vậy thì ra tay.

Ninh Phàm nắm đấm vẫn không có chạm tới Hà Hải nắm đấm, Ninh Phàm dĩ nhiên cảm giác được một trận sức mạnh to lớn hướng về chính mình ăn mòn mà tới.

Không cần nghĩ, đây chính là Hà Hải nắm đấm uy lực, từng trận hồn lực thông dong ứng đối Ninh Phàm nắm đấm.

Quan trọng nhất chính là Hà Hải trong tay không có bất kỳ vũ khí, mà Ninh Phàm nhưng là mượn quyền sáo sức mạnh.

Hai hai chạm nhau, Ninh Phàm này mới cảm giác được Hà Hải thực lực chân chính, đòn đánh này cũng là Hà Hải mạnh mẽ nhất một đòn, ở Ninh Phàm trong tay cảm giác được Hà Hải nắm đấm từng trận lực xung kích, trong lúc nhất thời Ninh Phàm cánh tay đến vai lại tới toàn bộ thân thể đều ở tê dại.

Nhưng mà Hà Hải cũng cũng không hơn gì, hướng về phía sau bắt đầu bay ngược ra ngoài, trong miệng một ngụm máu tươi dường như không cần tiền bình thường ói ra thật lớn một bãi, nhìn Ninh Phàm ánh mắt đều có một ít biến hóa.

Bên này Bạch Phượng nhưng cũng dùng tới binh khí của chính mình, có điều cùng Ninh Phàm không giống, có thể nói Bạch Phượng là đề lên Vương Kiệt ở đánh, mà Vương Kiệt cũng chỉ là tình cờ móc ra phi đao thỉnh bình thường cho Bạch Phượng đến trên hai đao.

Nếu không phải này phi đao uy lực, Vương Kiệt sớm không biết thua đi nơi nào.

Có điều Vương Kiệt hai người thủ hạ cũng ở trên đấu Bạch Phượng, để Bạch Phượng đánh không ra tinh lực có thể cùng Vương Kiệt ở nơi đó quyết đấu, ba đánh một cục diện, nhưng là Bạch Phượng mạnh mẽ dựa vào roi trong tay cùng mấy người đánh cho là lực lượng ngang nhau.

Vương Kiệt không khỏi thở một ngụm nước bọt, mạnh mẽ nói rằng: "Lạnh quá một đóa hoa hồng, dĩ nhiên là như vậy đâm tay, có điều ta một mực liền yêu thích này một cái." Nói trong tay nhưng là móc ra một cái phi đao màu vàng óng.

Một bên Giang Phong tuy rằng ở nhìn Ninh Phàm, thế nhưng Bạch Phượng bên này cũng hơi có chú ý, nhìn thấy Vương Kiệt đem này thanh phi đao cho nắm lúc đi ra, ánh mắt nhưng là đột nhiên căng thẳng, trong con ngươi co rút lại một thả, tựa hồ là cảm giác được khó có thể tin.

Một lúc lâu, Giang Phong nhưng là nỉ non nói rằng: "Kim Phong Đao... Không nghĩ tới trên tay hắn dĩ nhiên sẽ có một cái."

Bạch Phượng cũng chú ý tới Vương Kiệt vào lúc này lấy ra cây đao này không giống, trong ánh mắt cũng mang theo một tia cẩn thận, có điều cũng không có quá mức lưu ý, bởi vì phi đao thứ này, cũng phải đánh tới nhân tài hành.

Vương Kiệt vọng trong tay Kim Phong Đao, lại hơi liếc nhìn Bạch Phượng, ánh mắt đột nhiên căng thẳng, tựa hồ là một loại cao thủ bình thường khí chất, đột nhiên khóa chặt Bạch Phượng.

Vào lúc này Bạch Phượng động tác đã có chút chần chờ, bởi vì nàng cảm giác được một trận bị món đồ gì cho khóa chặt cảm giác, để động tác của chính mình bắt đầu trở nên chậm chậm lên, đây là một loại lực lượng tinh thần áp chế.

Vừa lúc đó, Vương Kiệt nhưng là đột nhiên vung một cái trong tay mình Kim Phong Đao. Vào lúc này Bạch Phượng nhưng cảm giác được không trung né qua một cái kim tuyến. Theo bản năng Bạch Phượng đem roi trong tay của chính mình vung một cái, trên không trung xoắn một cái.

Sát đến một tiếng, Bạch Phượng roi trong tay liền đứt rồi, mà cái kia kim tuyến vẫn rất nhanh trên không trung phi.

Có điều cũng chính là cơ hội này, Bạch Phượng vận vẹo thân thể chính mình, miễn miễn cưỡng cưỡng tránh thoát bộ vị yếu hại của mình.

Kim Phong Đao sát Bạch Phượng vai bay đi, Bạch Phượng cúi đầu vừa nhìn, chính mình nơi bả vai quần áo đã bị cắt vỡ, lộ ra trên da diện có thêm một đạo dấu vết, một lát sau mới có một tia huyết dịch thấm lộ ra đến.

"Đao thật là nhanh." Bạch Phượng vào lúc này cũng không khỏi tán dương.

"A." Vương Kiệt tự giễu nở nụ cười, nói rằng: "Còn không phải là bị ngươi cho né qua."

"Vương công tử Kim Phong Đao có thể nói là Lôi Nhai trong thành số một số hai, chỉ có điều là hắn xem thường với dùng độc, nếu Vương công tử dùng độc, vào giờ phút này, tiểu cô nương ngươi đã có thể nằm trên đất." Đột nhiên một người trung niên dùng hai ngón tay đầu mang theo Vương Kiệt Kim Phong Đao hướng về mọi người đi tới.

"Nói như vậy, trái lại là cảm tạ Vương công tử?" Bạch Phượng trừng một chút Vương Kiệt, có điều trong nội tâm cũng là biết, nếu Vương Kiệt thật sự đang phi đao trên tôi độc, như vậy vào lúc này chính là Đại La Kim Tiên cũng cứu không được chính mình.

Vào lúc này Ninh Phàm cùng Hà Hải cũng dồn dập dừng tay, từng người dừng lại.

Ninh Phàm nhìn Bạch Phượng vết thương nói rằng: "Đau không?"

Bạch Phượng cắn răng, lắc lắc đầu, nói rằng: "Không có chuyện gì."

"Ta biết rất đau." Ninh Phàm có chút đau lòng nói rằng, "Giang Phong, người nơi đó có được sao?"

"Có." Giang Phong cũng không nói nhảm, từ trong ngực của chính mình đem dược đưa cho Ninh Phàm.

Ninh Phàm cẩn thận từng li từng tí một đem dược cho Bạch Phượng phu trên, lại xé đi y phục của chính mình quấn vào Bạch Phượng trên bả vai cầm máu, lúc này mới đem ánh mắt đặt ở Hà Hải cùng Vương Kiệt trên người.

Kỳ thực Hà Hải cùng Vương Kiệt hai người cũng không có kết quả tốt, Hà Hải bị Ninh Phàm một quyền cho đánh thổ huyết không nói, Vương Kiệt cùng Bạch Phượng triển đấu lâu như vậy, y phục trên người đã sớm không trọn vẹn ngón ngang không thể tả, liền như cùng là một tên ăn mày như thế, hay là trên đường cái ăn mày nếu so với Vương Kiệt mặc quần áo cũng còn tốt.

Nhìn hai người, Ninh Phàm nhưng là cười khinh bỉ, ác giả ác báo.

Có điều ở Vương Kiệt cùng Hà Hải trong ánh mắt nhưng biểu hiện một ít ánh mắt hài hước, có điều một tia ánh mắt nhưng là để Ninh Phàm cũng không đủ rõ ràng rốt cuộc là ý gì.

Thế nhưng một bên Giang Phong nhưng là biết Vương Kiệt cùng Hà Hải đánh cho là ý định gì, thế nhưng Giang Phong cũng không muốn nói gì, bởi vì hắn chỉ là muốn khỏe mạnh xem một tuồng kịch mà thôi.

Vào lúc này người trung niên đã đi tới hai nhóm người trung gian, hướng về phía Vương Kiệt nói rằng: "Vương công tử, người Kim Phong Đao." Nói liền thanh phi đao đưa cho Vương Kiệt, nói rằng: "Thu cẩn thận."

"Đa tạ, Trương chủ sự." Vương Kiệt tiếp nhận phi đao không dám lơ đãng giống như nói rằng.

Vào lúc này cái này Trương chủ sự mới nhìn quét mọi người, nhìn Ninh Phàm đám người nói: "Các người có biết ta phòng đấu giá cầm chi tranh đấu sao?!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Vậy bọn họ ni

Chương 57: Vậy bọn họ ni

Nghe được Trương chủ sự lời nói, Ninh Phàm còn không hề nói gì, Bạch Phượng bên này nhưng trước tiên cuống lên, mang theo một tia sự phẫn nộ nói rằng: "Bọn họ cũng động thủ, tại sao không nói bọn họ đây?"

Trương chủ sự nghe được Bạch Phượng lời nói nhưng ha ha hiện lên một loại không tên nụ cười, nụ cười như thế khó có thể nhận dạng, nhưng lại khiến người ta xem ra có chút ngoài cười nhưng trong không cười. Liền như vậy nhìn Bạch Phượng, Trương chủ sự nói rằng: "Kỳ thực cũng không có cái gì, chỉ bất quá bọn hắn là nơi này đồng thể hội viên, mà các người nhưng chẳng là cái thá gì!"

Nghe được Trương chủ sự lời nói, Bạch Phượng không tên trầm mặc, trong lòng tự nhiên rõ ràng chuyện ngày hôm nay hay là không thể dễ dàng.

Dù sao Bạch Phượng trước đây vẫn muốn chính là tăng lên chính mình, rất ít đi tới nơi này Lôi Nhai thành đến, mà ca ca của chính mình Bạch Long không ở, nếu Bạch Long ở, bọn họ cũng không dám như vậy lơ đãng, như vậy đến bắt nạt chính mình.

Nhìn thấy Bạch Phượng đều trầm mặc, Ninh Phàm làm sao không biết Bạch Phượng trong nội tâm nghĩ cái gì, trong lòng không khỏi mang theo ý tứ cảm khái, nói thật, Bạch Phượng cái gì cũng tốt, chỉ có điều có lúc thật sự hung hăng không đứng lên, đối mặt tình huống như thế thời điểm quá mức nhu

nhược. Không nói Ninh Phàm chính mình có thể vàng hội viên, dù cho không có cái này hội viên, Ninh Phàm cũng sẽ không liền như vậy khuất phục.

"Trương chủ sự? Đúng không?" Ninh Phàm trong giọng nói mang theo một ít nghi vấn, thế nhưng mặc cho là ai cũng nghe ra Ninh Phàm trong giọng nói không hữu hảo.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, dù cho Trương chủ sự vẫn luôn cười, lúc này cũng có chút hơi đổi một chút màu sắc, có điều cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt, sắc mặt liền như vậy biến hóa trở về.

Nhìn thấy tình cảnh này, Ninh Phàm cũng không khỏi cảm thấy tấm này chủ sự sắc mặt xác thực trở nên rất nhanh, khiến người ta đều có chút cân nhắc không tới cảm giác.

Có điều dù cho chính là như vậy, Ninh Phàm ngày hôm nay cũng không có dự định dễ dàng chuyện này, bởi vì Ninh Phàm đã nghe được, ngày hôm nay chuyện này Trương chủ sự cũng không có dự định liền như vậy buông tha đoàn người mình, đứng này cái gọi là Lôi Nhai nhị thiếu một bên.

"Làm sao?" Trương chủ sự vào lúc này còn mang theo rất hữu hảo tâm tình hồi phục Ninh Phàm, điều này làm cho người chung quanh không thể không khâm phục Trương chủ sự định lực.

Ninh Phàm đứng dậy, nói rằng: "Ta thật không biết các người này cửa hàng tại sao vẫn luôn như thế mở ra, đến hiện tại vẫn không có bị người bị đập phá?"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Trương chủ sự trong nháy mắt đã nghĩ khiến người ta đem trước mắt thiếu niên này ném ra.

Nhưng mà vào lúc này Ninh Phàm nhưng nói tiếp: "Người liền như vậy coi trọng cái gọi là thân phận sao?"

"Thiếu niên lang, mới vào Lôi Nhai thành chứ? Hay là nói người vừa mới mới vừa tiếp xúc thế giới bên ngoài chứ? Trương chủ sự vào lúc này đã đi tới Ninh Phàm bên người, mang theo một tia giáo huấn giọng điệu quay về Ninh Phàm nói, chút nào cũng không có đem chính mình xem là cái gì người ngoài đáng về.

"Ha ha." Nghe được Trương chủ sự nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là không tên muốn cười một cái, nói thật sự, xưa nay chưa từng nhìn thấy chuyện như vậy. Có điều Ninh Phàm cười có Ninh Phàm sức lực, bởi vì hắn biết mình có hình dáng gì là bài tẩy.

Giang Phong vào lúc này không biết có phải là chính là muốn nhìn một chút hí, vào lúc này sớm liền đi tới một bên khiến người ta không thấy được hắn đến cùng ở nơi nào.

Có điều tất cả mọi người không có để ý đến hắn, mà là đưa ánh mắt đặt ở Vương Kiệt cùng Hà Hải trên người, chỉ thấy được vào lúc này Vương Kiệt mang theo một thân thịt mỡ đứng dậy, nở nụ cười mang theo trên mặt thịt mỡ đều đang run rẩy nói rằng: "Cô nàng, người còn dám đem ta đánh thành bộ dáng này, người tới hôm nay nếu nếu như chịu theo ta một buổi tối, ta tự nhiên sẽ buông tha người."

Nghe được Vương Kiệt nói như vậy, Bạch Phượng trên mặt không khỏi hiện ra một loại kiêu nộ sắc thái, quát mắng: "Vô liêm sỉ!"

"Có nghe không, nói các người vô liêm sỉ đây!" Ninh Phàm đứng dậy, nhìn trước mắt mấy người, mang theo một tia hi cười nói, nhưng mà Ninh Phàm lời nói ra bên trong nhưng là mang theo một tia không thể nghi ngờ không cho phản bác lời nói.

Mọi người nghe được Ninh Phàm nói như vậy, trong nháy mắt đều nhìn thẳng vào lên Ninh Phàm đến, nhìn trước mắt Ninh Phàm. Trương chủ sự cũng cảm thấy Ninh Phàm hay là cũng không phải năm ngón cuồng vừa thôi, mà là một loại ngón cuồng, không khỏi mang theo một loại rất khó chịu ngữ khí nói rằng: "Thiếu niên lang, người biết không? Hành vi của người như vậy chính là đang tìm cái chết!"

"Vậy người có nghĩ tới hay không, cuối cùng chết người là người?" Ninh Phàm rất không để ý trả lời một câu, lớn tiếng nói rằng: "Người ngày hôm nay liền muốn nâng đỡ bọn họ đến cùng?"

"Đây là quy củ! Các người như vậy nhà quê vẫn là rút khỏi Lôi Nhai thành đi, bằng không huynh đệ chúng ta còn có thể dạy người đến cùng làm người như thế nào! Đương nhiên ở rút khỏi Lôi Nhai thành thời điểm đem cô nàng này lưu lại hầu hạ ta, đợi được ta chơi thoải mái, vào lúc ấy các người là có thể đi rồi!" Vương Kiệt mang theo một loại dám tà ánh mắt liền như vậy nhìn Bạch Phượng.

Ninh Phàm tự nhiên biết đối phương đang suy nghĩ gì, không khỏi chính là giận dữ, ngày đó không cẩn thận khê hôn đến Bạch Phượng thời điểm, Ninh Phàm liền lúc ấy lúc hiện đem Bạch Phượng xem là vậy ngược của chính mình, vào lúc này Vương Kiệt ba lần bốn lượt đến đụng chạm vậy ngược của chính mình, hoàn toàn chính là đang tìm cái chết!

Vào lúc này Ninh Phàm nhưng càng thêm ẩn nhẫn, khóe miệng không khỏi nổi lên một nụ cười, tuy rằng Ninh Phàm không biết ý thế hiếp người đến cùng là cảm giác gì, nhưng là Ninh Phàm lại biết nếu một đồng thể hội viên liền có thể làm cho cái này Trương chủ sự như vậy kính cẩn, cái kia Giang Phong Ngân thế cùng mình thế vàng lại sẽ có hình dáng gì hiệu quả đây? Ninh Phàm khóe miệng nổi lên nụ cười không khỏi để Giang Phong đều cảm giác được một loại quý dị, không khỏi run lên một cái.

"Giang Phong, người không ra nói hai câu sao?" Vào lúc này Ninh Phàm quét qua, quét đến kinh phí dĩ nhiên chạy đến một tiểu trong góc, không khỏi cảm thấy buồn cười, đứng như dự đoán muốn xem cuộc vui, thế nhưng Ninh Phàm nhưng như thế nào sẽ làm Giang Phong được toại nguyện đây? Câu nói đầu tiên đem Giang Phong cho cho gọi ra đến rồi.

Nguyên bản tình cảnh liền có vẻ rất là căng thẳng, Ninh Phàm một câu nói như vậy nhưng là đem mọi người nhãn cầu đều hấp dẫn, không khỏi theo Ninh

Phạm ánh mắt nhìn tới.

Chỉ thấy được Trương chủ sự trông mắt trong nháy mắt trải qua phóng to cùng thu nhỏ lại hai cái quá trình, trên đầu xoay xoay địa giữ lại mờ hồ hồ, phía sau lưng trong nháy mắt trong quá trình dĩ nhiên ướt đầm. Những người khác Trương chủ sự không nhận ra có thể, thế nhưng này Giang Phong nhưng là không thể quen thuộc hơn được, càng là biết hẳn là Ngân thẻ hội viên.

Vương Kiệt cùng Hà Hải hai người cùng Giang Phong cũng không có đánh như thế nào liên hệ, trong lúc nhất thời vẫn không có nhớ tới Giang Phong người này, chỉ là có chút hoang mang, cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng là vừa không tính làm sao quen thuộc loại kia.

"Giang... Giang công tử..." Trương chủ sự gọi vào Giang Phong tên, trong giọng nói đều có chút run rẩy.

Nghe được Ninh Phạm gọi mình, Giang Phong trên mặt chính là một trận cười khổ, đứng như dự đoán Trương chủ sự liền nhìn thấy chính mình, gọi vào tên của chính mình.

Không khỏi, Giang Phong từ trong góc đi ra.

"Cam lòng đi ra?" Ninh Phạm mang theo một tia điều cười nói Giang Phong.

Giang Phong nhìn Ninh Phạm, chỉ có thể là nỗ bữu mồi.

"Giang công tử, đây chính là bằng hữu của ngài?" Trương chủ sự ổn định chính mình run rẩy, chậm rãi nói rằng.

Giang Phong lắc đầu, đột nhiên Trương chủ sự cùng Vương Kiệt, Hà Hải đều thở phào nhẹ nhõm. Vương Kiệt cùng Hà Hải lại không ngốc, nghe được tầm này chủ sự như thế kính cẩn đối xử Giang Phong, tự nhiên rõ ràng đối phương địa vị cũng không thấp.

"Giang Phong, ngươi muốn nhìn hi người không phải như vậy xem mà, ta thật thất vọng a!" Ninh Phạm mang theo một tia điều cười nói, kỳ thực Ninh Phạm cũng rõ ràng dù cho là Giang Phong không ra nói chuyện, chính mình cũng cũng không sẽ như thế nào.

"Hắn cũng không phải bằng hữu của ta, chỉ có điều ngươi cũng không trêu chọc nổi hắn." Giang Phong vào lúc này đột nhiên một câu nói càng làm Trương chủ sự tâm cho nâng lên.

Nghe được Giang Phong nói như vậy, Trương chủ sự tâm trong nháy mắt quả nhiên là bị Giang Phong cho nhắc tới : nhắc lên.

"A." Ninh Phạm nhìn Trương chủ sự, rất là khinh bỉ nói rằng: "Ngươi đoán ta là thân phận gì a?"

"Hừ! Đừng để ý đến bọn họ, nhất định là tại lừa chúng ta!" Vương Kiệt vào lúc này đã đối với Ninh Phạm có chút e ngại, nhưng là vừa không cam lòng vào lúc này rời đi.

Nghe được Vương Kiệt câu nói này, Trương chủ sự sắc mặt lại hơi đổi một chút, nói thật Trương chủ sự ở phòng đấu giá này dốc sức làm nhiều năm như vậy, xem người tự nhiên có chính mình một bộ, vậy mà lúc này giờ khắc này nhưng là không biết thấy thế nào Ninh Phạm, bởi vì ở Trương chủ sự bên trong đôi mắt Ninh Phạm cũng không tính là gì, thế nhưng mơ hồ lại cảm thấy Ninh Phạm không cũng chỉ có ngần ấy.

Vào lúc này Trương chủ sự lựa chọn một đề việc khác sau đều cảm thấy vui mừng lựa chọn, nói rằng: "Không biết vị công tử này tên gì?"

Ninh Phạm cười cợt, tự nhiên là rõ ràng tầm này chủ sự là nghĩ như thế nào, không khỏi móc ra trong lòng vẫn không có ô nhiệt thẻ vàng, nói rằng: "Ninh Phạm."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Bán đấu giá bắt đầu

Chương 58: Bán đấu giá bắt đầu

"Ninh Phạm? Ninh Phạm thì thế nào? !" Vương Kiệt nghe được Ninh Phạm báo tên của chính mình, một mặt không để ý nói rằng.

Nhưng mà vào lúc này Trương chủ sự nhưng tiên kiến đến Ninh Phạm trong tay thẻ vàng, cứ việc mới lộ ra một Tiểu Tiểu góc, thế nhưng là để Trương chủ sự là con mắt đột nhiên cả kinh, liền đối Trương chủ sự tâm cũng là đột nhiên căng thẳng.

Tấm thẻ kia Trương chủ sự không thể quen thuộc hơn được, đây chính là trong phòng đấu giá thẻ vàng, tuy rằng Trương chủ sự biết này thẻ vàng ở Lôi Nhai trong thành cũng không nhiều, cũng không hiểu là lúc nào lại phát ra ngoài một tấm thẻ vàng, thế nhưng Trương chủ sự biết có thể phát hành này tấm thẻ vàng người cũng không hề ít, ngược lại chính mình là không có tư cách này.

Hà Hải vào lúc này vẫn chú ý Trương chủ sự mặt, nhìn thấy Trương chủ sự như vậy căng thẳng, cũng tự nhiên cảm thấy có nhiều chỗ không đúng. Có điều từ đầu hải góc độ, nhưng không nhìn thấy Ninh Phàm đến cùng món đồ gì đi ra.

Bạch Phượng vào lúc này cũng nhìn chăm chăm Ninh Phàm, nhìn thấy Ninh Phàm đảo xảy ra điều gì đồ vật, có điều nhưng lại không biết Ninh Phàm đến cùng ở thao túng gì đó.

"Rốt cuộc là thứ gì? Đáng giá như người vậy trình trọng lấy ra?" Bạch Phượng rất là nghi ngờ hỏi Ninh Phàm.

Ninh Phàm cười cợt, đem thẻ vàng móc đi ra phóng tới Bạch Phượng trong tay, nói rằng: "Người xem một chút liền biết rồi." Câu nói này mặc dù đối với Bạch Phượng nói, nhưng là Trương chủ sự mồ hôi hột nhưng không ngừng chảy.

Luôn có một loại cảm giác câu nói này là ở quay về Trương chủ sự đang nói, bởi vậy Trương chủ sự nhìn Ninh Phàm sắc mặt đã rất là không được, một loại thấp kém, lại mang theo một loại sợ hãi cùng lúng túng.

"Quên đi, người cũng không biết thân phận của ta, ta rất có thể hiểu được người." Ninh Phàm cười nhìn Trương chủ sự, nhưng mà cái nụ cười này ở Trương chủ sự xem ra nhưng có chút sồn cả tóc gáy.

"Ninh Công Tử! Ninh Công Tử! Là tiểu nhân không phải, là tiểu nhân có mắt không trông." Trương chủ sự liên tục hướng về Ninh Phàm xin lỗi, thân thể cúc cung đều sắp kề sát tới trên đất đi tới.

"Làm cái gì! Họ Trương! Chúng ta này đồng thể hội viên còn có tác dụng hay không? !" Vương Kiệt vào lúc này vẫn không có nhìn rõ ràng tình thế, ở một bên lớn tiếng hét lên.

Hà Hải vào lúc này đã nhìn thấy Bạch Phượng trong tay thẻ vàng, lại liên tưởng đến Trương chủ sự cách làm, trán cũng là một giọt mồ hôi cỡ hạt đậu chảy xuống, nơi nào không rõ ràng này Ninh Phàm đến cùng là thân phận gì a!

Liên tục muốn lôi kéo Vương Kiệt đi, nhưng mà Ninh Phàm nhưng là đem lần này tình hình cho thu ở trong mắt, nói thật không có phạm ở trong tay chính mình cũng coi như, nhưng là chọc tới Ninh Phàm, Ninh Phàm làm sao có khả năng để bọn họ liền rời khỏi như thế đây.

"Trương chủ sự, đúng không?" Ninh Phàm mang theo một tia quái dị ngữ khí nói rằng.

Trương chủ sự nghe được Ninh Phàm lần này ngữ khí, không khỏi chính là chấn động, tự nhiên rõ ràng Ninh Phàm tựa hồ là có dặn dò gì muốn tự nhủ.

"Ta nhớ tới đã từng người bắt đầu đã nói phòng đấu giá cấm chỉ động võ đúng không?" Ninh Phàm học Trương chủ sự trước lời nói nói rằng, "Bọn họ tính thế nào đây?"

"sai, vậy thì cái." Trương chủ sự nơi nào không rõ ràng Ninh Phàm ý tứ, nghe được Ninh Phàm nói như vậy, lập tức cọt nhả nói rằng, xoay người lại hướng về phía Vương Kiệt cùng Hà Hải, sắc mặt liền thay đổi, vung tay lên, lớn tiếng quát lên: "Người đến, đem bọn họ loạn côn đánh ra!"

Vừa dứt lời, mấy tên hộ vệ là lẫn nhau nhìn, cũng không biết tấm này chủ sự là có ý gì.

Bên này Vương Kiệt đã bắt đầu bắt đầu kêu gào: "Họ Trương! Người mấy cái ý tứ! Ngày hôm nay người không cho ta cái bàn giao, ngày mai ta dẫn người đập phá các người cửa hàng!"

Nghe được Vương Kiệt câu nói này, Trương chủ sự sắc mặt đã là biến đổi, trong ánh mắt né qua một tia tàn nhẫn, nhìn Vương Kiệt cùng Hà Hải, mang theo một tia trào phúng nụ cười nói rằng: "Ta phòng đấu giá này từ hưng thịnh thành mờ ra Lôi Nhai thành, không người nào dám nói câu nói này, nói rồi câu nói này người cũng đã không ở! Ta còn thực sự muốn nhìn một chút đến cùng nhà này phòng đấu giá bị đập cho đáng về!"

Vừa dứt lời, những hộ vệ này gây liền lên đi tới, này muốn còn nghe không ra Trương chủ sự rốt cuộc là ý gì, những hộ vệ này cũng nên thay đổi.

Vào lúc này Ninh Phàm mới phát hiện những hộ vệ này cũng rất có thực lực, đều là luyện thể cấp năm, tuy rằng không có Vương Kiệt cùng Hà Hải cao như vậy, thế nhưng là hai, ba phối hợp lại cùng nhau, một điểm sai lầm đều không có, dùng một loại cùng đánh thủ đoạn đem Vương Kiệt cùng Hà Hải cho đánh ra phòng đấu giá.

Vương Kiệt một bên đi ra ngoài, một bên ở hô to: "Họ Trương! Người chờ ta!"

Nhưng mà Hà Hải nhưng chẳng hề nói một câu, chỉ là rất hung tàn nhìn Ninh Phàm cùng Bạch Phượng chờ người, không biết trong nội tâm đến cùng đang suy nghĩ gì.

Mà Vương Kiệt cùng Hà Hải thủ hạ tự nhiên cũng biết vào lúc này cũng không phải tranh dài ngắn thời điểm, liền che chở chủ nhân của chính mình lùi ra.

Nhìn thấy vương bọn chúng mắt người cũng đã bị đánh ra đi tới, Bạch Phượng vào lúc này mới thu hồi chính mình kinh ngạc biểu hiện, nắm trong tay tấm kia rất không đáng chú ý thẻ vàng, hướng về Ninh Phàm nói rằng: "Tại sao lại như vậy?"

"Cô nương nhưng là nói tại sao ta lại sẽ đến giúp các ngươi?" Trương chủ sự nhân lực kính coi như không tệ, thấy rõ Bạch Phượng có vấn đề, không khỏi đứng ra chấp tay, hướng về Bạch Phượng nói rằng, "Trước mạo phạm mấy vị, là bởi vì Ninh Công Tử vẫn không có đem hần thê vàng hội viên thân phận hiển lộ ra. Hai người bọn họ là đồng thê hội viên, ở phòng đấu giá chúng ta bên trong chú ý chính là thân phận."

Nghe được Trương chủ sự nói như vậy, Bạch Phượng cũng chỉ là gật gật đầu, trong lòng tự nhiên rõ ràng người khác làm khó dễ chỗ, không khỏi hỏi: "Như vậy muốn thế nào mới có thể thu được hội viên thân phận đây?"

"Muốn có địa vị khá cao." Trương chủ sự đứng mực giải thích nói rằng.

"Hanh." Vào lúc này Ninh Phàm nhưng là một tiếng hừ nhẹ.

Trương chủ sự nơi nào không hiểu Ninh Phàm đây là ở biểu đạt chính hần bất mãn, không khỏi lại nói tiếp nói rằng: "Tiểu nhân có thể dành cho cô nương đồng thê hội viên thân phận, cao đến đâu liền không phải tiểu nhân có thể làm chủ."

Nghe được Trương chủ sự nói như vậy, Bạch Phượng lại nhìn một chút Ninh Phàm, sau đó nhìn một chút Trương chủ sự, tự nhiên biết có như vậy một cái thân phận rất nhiều chuyện đều làm rất dễ, không khỏi gật gật đầu.

"Được rồi, thời gian cũng không còn sớm, chúng ta đi xem ngày hôm nay bán đấu giá chứ?" Bạch Phượng đạt được hội viên đồng thê, thấy mình lại đang đấu giá hành gặp phải Ninh Phàm, không khỏi nói rằng.

Ninh Phàm vốn là muốn đi phòng đấu giá mở mang đấu giá được để có vật gì tốt, dù sao trước Ninh Phàm ở trấn bảo các gặp nhiều như vậy thứ tốt, này bán đấu giá tự nhiên có thứ càng tốt.

"Tốt." Ninh Phàm rất cao hứng nghênh hợp Bạch Phượng nói rằng, sau đó lại nhìn Giang Phong một chút, nói rằng: "Ngày hôm nay đa tạ Giang Phong người làm bạn." Nói chính là vừa chấp tay.

Giang Phong không khỏi cười, cảm thấy Ninh Phàm kỳ thực rất là đáng yêu, hôm nay nhìn một tuồng kịch, tự nhiên cũng biết mình cũng đến lúc rồi đi, không khỏi nói rằng: "Hôm nay đã mang Ninh Phàm người đem chính sự làm, tự nhiên phải trở về."

Thấy rõ Giang Phong đi xa, Bạch Phượng lúc này mới nói thầm nói rằng: "Người tại sao lại cùng hần đi tới đồng thời? Còn có làm cái gì chính sự a."

Ninh Phàm lúc này mới cười đem trước chuyện này rõ ràng mười mười nói rồi, nói mình đến bán đấu giá đan dược, hồ làm không phải cho mình này tấm thê vàng.

"A." Bạch Phượng nghe xong rất là kinh ngạc nhìn Ninh Phàm, nói rằng: "May nhờ ta trước lo lắng người, nguyên lai người đã sớm là thê vàng hội viên thân phận này."

Nhìn thấy Bạch Phượng trong ánh mắt dĩ nhiên có chút sùng bái, Ninh Phàm cũng không khỏi có chút Tiểu Khai tâm, gật gật đầu, nói rằng: "Này vừa không có cái gì."

"Hanh. Ta mới đồng thê hội viên đây." Bạch Phượng lăm bầm miệng, có chút tức giận. Xác thực chỉ có ở Ninh Phàm trước mặt, Bạch Phượng mới sẽ như vậy bé gái.

Nhìn thấy Bạch Phượng bộ dáng này, Ninh Phàm cũng không khỏi vui cười, cảm thấy quả nhiên cô gái chính là rất khó lý giải.

Đi vào phòng đấu giá sàn đấu giá, đột nhiên có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa, Ninh Phàm lúc này mới phát hiện, tại sao trước nói bán đấu giá đan dược có thể càng quý hơn, nhiều người như vậy, một phen tranh giá, làm sao có thể không thăng lên đi? !

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Thấy ngựa mất

Chương 59: Thấy ngựa mất

Bạch Phượng còn đang suy nghĩ mình tới thời điểm làm nơi nào đây? Dù sao mỗi một nơi cũng là muốn thân phận. Đương nhiên vào lúc này Bạch Phượng vẫn không có nhớ tới đến, thân phận của chính mình đã tiểu nhân không phải vừa bắt đầu như vậy.

Có điều đối lập với cái này phòng đấu giá sàn đấu giá tới nói, Bạch Phượng tư cách vẫn tính là kém một chút, dù sao ở cái này trong phòng đấu giá đồng thể hội viên mới có tọa địa phương.

Nhưng mà, không ngờ quá, mới vừa mới vừa đi tới trong này, vẫn không có đứng lên mấy giây, liền đâm đầu đi tới một thị giả, khom người nói rằng: "Ninh Công Tử, ngài vị trí đã an bài xong, ở mười một hào phòng khách."

Ninh Phàm nghe được bản thân dĩ nhiên có một phòng khách, không khỏi cảm giác phòng đấu giá này sắp xếp xác thực rất là đúng chỗ, dù sao phòng khách nơi đó là ưa nhìn nhất bán đấu giá vật địa phương, khoảng cách gần, lại và những người khác ngăn cách mờ ra.

Thực không gặp những kia người có thân phận đều là ngồi ở trong bao sương? Đương nhiên Ninh Phàm không biết có những người kia sẽ ngồi ở chỗ này diện, thế nhưng dựa vào chính mình thể vàng hội viên thân phận cũng ngồi vào này mười một hào phòng khách, tự nhiên biết rõ còn có thân phận càng cao hơn người.

Đi vào phòng khách, Ninh Phàm mới cảm thấy phòng đấu giá này đúng là phục vụ thượng giai, ở trong này bày da thật ghế dựa, còn có trên một chiếc bàn bày ra các loại đồ ăn cung người lấy dùng. Lại vừa nhìn, một bên còn có một cái ghế, tạo hình quái dị, dĩ nhiên có rất nhiều cái tay vịn, rồi cùng cái kia bạch tuộc gần như.

Bạch Phượng tự nhiên so với Ninh Phàm kiến thức rộng rãi, thấy rõ thượng tầng quý tộc xã hội đến cùng là cái gì đáng đáp, thấy vật ấy, không khỏi mặt đỏ lên.

Thấy rõ Bạch Phượng mặt đỏ, Ninh Phàm không rõ phong tình hỏi: "Làm sao? Là cảm giác quá nóng sao?"

"Không... Tiểu nhân không phải, chỉ là..." Bạch Phượng có chút ấp úng, có điều lúc này bán đấu giá vừa vận bắt đầu, Ninh Phàm cũng không có hỏi kỹ xuống.

Ninh Phàm cùng Bạch Phượng vừa mới ngồi xuống đi, thấy rõ bán đấu giá người liền đem cái thứ nhất bán đấu giá item hiện tới.

"Chào mọi người, rất cao hứng lại cùng đại gia ở đây gặp gỡ. Ngày hôm nay cho đại gia mang đến không còn là quá khứ chín cái item. Bởi vì ngày hôm nay có một vị nhân vật thần bí đưa tới một viên đặc cấp đan dược, tuy rằng cấp bậc không cao, thế nhưng sẽ vào hôm nay cuối cùng then chốt ra trận." Người chủ trì lên đài vừa đem đoạn văn này nói xong, dưới đài đã nổ tung.

Liền dường như một cục đá vút tại vì ba hồ nước bên trong, bắn lên đến bọt nước là đủ để bốn phía đều tạo nên gợn sóng.

Trước sàn bán đấu giá chỉ là thoáng ầm ĩ, mà đang chủ trì người nói chuyện câu nói kia sau khi, sàn bán đấu giá liền như cùng là một chợ bán thức ăn bình thường.

Bạch Phượng tự nhiên biết bên ngoài ảnh hưởng, không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Ninh Phàm nói rằng: "Người bán đấu giá?"

Ninh Phàm cũng không biết chính mình viên thuốc đó dĩ nhiên có như vậy hiệu quả, không khỏi gật gật đầu, nói rằng: "Nên... Là đi."

Có điều rất nhanh đại gia đều đưa ánh mắt đặt ở cái thứ nhất món đồ bán đấu giá mặt trên, kỳ thực cái thứ nhất món đồ bán đấu giá nói như vậy đều sẽ không xem như là quá đắt, giá cả vừa phải. Chỉ có điều lần này cái này bán đấu giá vật có chút hấp dẫn nữ tính ánh mắt, càng là một khối tinh khiết cực kỳ ngọc thạch.

"Khối này ngọc thạch là Lôi Nhai bên trong dãy núi thuần thiên nhiên sinh thành, ai cũng không biết nó từ đâu tới đây, ai cũng không biết nó có tác dụng gì, thế nhưng vẻn vẹn là nó đáng vẽ, đã là đủ hấp dẫn đến rất nhiều người. Bởi vậy bản phòng đấu giá được viên lam bảo thạch này, tự nhiên cũng sẽ không đem gác xó, đang ngồi ai như có Tâm Di nữ tử, cảm khối này ngọc thạch mà đi, cái kia nhất định sẽ không tay không mà về..." Người chủ trì ở dưới đài miệng lưỡi lưu loát ca ngợi khối này ngọc thạch.

Mà Ninh Phàm vào lúc này ánh mắt đều ở Bạch Phượng trên người, bởi vì hắn cảm giác được Bạch Phượng đã bị lam bảo thạch này hấp dẫn đến. Nữ nhân tựa hồ đời trước đều là Cự Long, bởi vì yêu thích châu báu cái này đặc điểm tới nói nữ nhân cùng Cự Long không có khác biệt gì.

"Yêu thích?" Ninh Phàm ở Bạch Phượng bên tai rất có từ tính khinh tở.

"Ừ! Ân..." Bạch Phượng rất là kích động theo bản năng gật đầu, mà đi sau hiện là Ninh Phàm ở bên cạnh chính mình, không khỏi càng làm loại kia rất là yêu thích si ngốc dáng vẻ cho thu lại rồi.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm dĩ nhiên biết Bạch Phượng rất là yêu thích khối này ngọc thạch, dĩ nhiên là tích trữ đập xuống khối này ngọc thạch tâm tư. Cứ việc vào giờ phút này Ninh Phàm trên người không có tiền, thế nhưng đan dược bán đấu giá trên, Ninh Phàm khẳng định liền vừa loại kia bầu không khí, tất nhiên có thể vớ tới một ngàn kim, này kiện món đồ thứ nhất chỉ là đẹp đẽ, đắt nữa có thể quý quá một ngàn kim?

"Giá khởi đầu, năm mươi kim!" Nghe được người chủ trì vừa nói như thế, Ninh Phàm khóe miệng không khỏi giương lên.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm không có trước tiên cướp đập, chuyện như vậy muốn lưu đến mặt sau tới làm, bởi vì trước tiên đánh ra giá cả, nói như vậy đều sẽ có người lại báo một giá cả.

Đúng như dự đoán, liền đang chủ trì người dứt tiếng sau đó không lâu, thì có người lục tục báo giá.

"Năm mươi hai kim." Theo âm thanh nhìn lại, Ninh Phàm nhìn là ngồi ở biên giới một đồng thê hội viên gọi giá, bên người còn có một cô gái, không khỏi cười cợt, vừa nhìn có thể xài nhiều tiền như vậy người, đều là vì mình bên người cô gái kia.

"Sáu mươi kim!"

"Sáu mươi lăm kim!"

...

"Một trăm kim!" Vào lúc này Ninh Phàm chỉ nghe ngồi ở khá cao vị trí, có người hô lên một trăm kim giá cả.

Tựa hồ cái giá này đạt đến trong lòng mọi người giới vị điểm giới hạn, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không có một người lại mở miệng nâng bài.

"Một trăm kim! Lần thứ nhất!" Người chủ trì rất là công thức hóa hô, "Còn có người đồng ý đem khối này mỹ lệ ngọc thạch cho mang đi sao?"

Ninh Phàm vào lúc này khẽ mỉm cười, một lần bài, nhẹ giọng nói: "101 kim." Không có thêm quá nhiều tiền, Ninh Phàm liền bỏ thêm một kim.

Nhìn thấy Ninh Phàm báo giá, Bạch Phượng nhưng là cả kinh, Ninh Phàm mua cái này ngọc thạch chỉ có cho mình, nghĩ đến đây, Bạch Phượng mặt lại không khỏi một đỏ, không biết làm sao đã nghĩ đến sau khi vào cửa nhìn thấy tấm kia tám trảo ghê tởm.

Có điều vào lúc này bị Ninh Phàm đè ép một kim người kia, cũng rất là không vui, nhìn Ninh Phàm phòng khách phượng hướng, tàn nhẫn mà nói rằng: "Là ai như vậy lần này không nể mặt mũi."

Bởi vì có phòng khách cách trở, tự nhiên không thấy được Ninh Phàm đáng đáp.

"Chỉ là nhìn người không hợp mắt mà thôi." Ninh Phàm cúi đầu nhìn kêu gào người kia, rất là trào phúng nói rằng.

"Vậy phải xem xem các hạ ngày hôm nay có bao nhiêu tiền! 110 kim!" Người kia cắn răng báo một giá cả.

Ninh Phàm từ một trong số đó cười, rất là bình thản nói rằng: "111 kim."

Nghe được Ninh Phàm như vậy báo giá, Bạch Phượng đều không khỏi phù phù nở nụ cười, nói rằng: "Ninh Ca nhi, người là muốn tức chết người kia sao?"

Ninh Phàm nhìn vào lúc này tiểu nữ nhân trạng Bạch Phượng, nhếch hàm răng của chính mình cười nói: "Đám đối với thứ ta muốn ra giá, bị tức chết cũng là đáng đời a."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng nhưng cảm giác được một loại cực kỳ thô bạo.

"120 kim!" Người kia lại đề lên Ninh Phàm giá cả, nói nghiêm túc nói rằng: "Các hạ không bằng muốn cho."

"Người vì sao không cho!" Ninh Phàm mang theo một tia trào phúng, lại có một tia thiếu kiên nhẫn nói rằng: "Không muốn cùng người chơi! 150 kim!"

Một câu nói hô lên, sàn đấu giá trong nháy mắt chính là cả kinh, dù sao giá khởi đầu mới năm mươi kim, 150 kim không biết có thể ở bên ngoài mua bao nhiêu bảo thạch.

Người kia tựa hồ cũng rõ ràng đạo lý này, mang theo một tia không cam lòng cảm nhận hiệu, muốn gọi lại không nở gọi.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm lại phát hiện người này loại tâm tình này, cười khinh bỉ nói rằng: "Người gọi lại không gọi, cái kia làm bảo thạch này ta lấy đi? Người chủ trì, người có thể gọi lần thứ nhất."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Giá trên trời đan được

Chương 60: Giá trên trời đan được

Nghe được Ninh Phàm lời nói, người chủ trì vội vã phản ứng lại: "150 kim, lần thứ nhất!"

"150 kim, lần thứ hai!" Người chủ trì tựa hồ cũng bị cái giá này cho kinh sợ rồi, không nghĩ tới kiện món đồ thứ nhất liền đấu giá như vậy một kinh người giá cả, liền cũng không có lại kích động người đang ngồi.

"150 kim, lần thứ ba! Thành giao" người chủ trì vừa rơi xuống chùy, Ninh Phàm khẽ mỉm cười, nói thật vào giờ phút này Ninh Phàm đối với tiền tài cũng không có quá to lớn khái niệm, có cơ sở đan pháp trong lòng, Ninh Phàm tự nhiên luyện chế đan dược thuận buồm xuôi gió.

Mà đan dược ở trên mảnh đại lục này ý vị như thế nào? Liền mang ý nghĩa tiền tài.

Trước cùng Ninh Phàm tranh đoạt người kia cũng không dám sẽ cùng Ninh Phàm đoạt, dù sao Ninh Phàm thân phận cũng thể hiện ở nơi đó, 150 kim giá cả cũng vượt qua người kia trong lòng điểm mấu chốt.

"Đưa cho người." Ninh Phàm nhìn Bạch Phượng, rất là ôn nhu nói.

Vừa bắt đầu Bạch Phượng cũng chỉ là lúc ẩn lúc hiện cảm thấy Ninh Phàm sẽ đem khối này ngọc thạch đưa cho mình, thế nhưng vẫn tiểu nhân không phải như vậy xác định, dù sao Ninh Phàm cũng khả năng đem ngọc thạch cho em gái của chính mình, nhưng là nghe được Ninh Phàm nói như vậy, rõ ràng không có sai sót tự nói với mình ngọc thạch là đưa cho mình, Bạch Phượng trong lúc nhất thời nhưng hơi kinh ngạc.

"Đến thời điểm đem nó làm thành điều roi, khỏe không?" Ninh Phàm đã đang suy nghĩ ngọc thạch công dụng.

Bạch Phượng suy nghĩ một chút chính mình mang theo ngọc thạch đáng đắt, không kim lòng được gật gật đầu, nói rằng: "Tất cả nghe lời người."

Nhìn thấy Bạch Phượng bộ dáng này, Ninh Phàm cảm thấy Bạch Phượng thật sự đáng yêu cực kỳ.

Vào lúc này trên sân lại đánh ra vài món binh khí cùng công pháp, thế nhưng Ninh Phàm nhưng không có tâm tư gì muốn đi đấu giá, một cái trong tay mình đã có thích hợp chính mình nam độ quyền sáo, thứ hai công pháp cái gì, Ninh Phàm một chốc cũng không có nhu cầu gì, dù sao một quyền (cơ sở quyền pháp) Ninh Phàm đều không có hiểu rõ, còn làm sao dám đi mơ tưởng xa vời.

"Phía dưới đem bán đấu giá tới hôm nay thứ mười kiện thương phẩm!" Người chủ trì đem thứ chín kiện item bán đấu giá ra sau khi, rất là trịnh trọng đối với đại gia nói rằng.

Trong nháy mắt nguyên bản vẫn tĩnh âm ỉ phòng khách trong chốc lát liền yên tĩnh lại, đại gia đều đem ánh mắt của chính mình chuyển đến trên đài, muốn nhìn một chút trên đài đến cùng đấu giá đến chính là hình dáng gì đan dược.

"Viên đan dược kia cấp bậc không cao, thế nhưng là là đặc cấp đan dược." Người chủ trì dùng chính mình có sức hấp dẫn âm thanh hướng về mọi người giải thích.

"Một viên Liệt Dương đan, một cấp đan dược. Thế nhưng nó dược tính đã có thể cùng cấp hai đan dược cùng sánh vai, không thể nghi ngờ là luyện thể sơ kỳ dùng để phục dụng tới được thật đan dược!" Người chủ trì vừa nói, một bên đem Ninh Phàm Liệt Dương đan cho công bố đi ra.

Trong lúc nhất thời bên trong đại sảnh đầy rẫy Liệt Dương đan độc nhất mùi thuốc.

Trong khoảnh khắc nguyên bản yên tĩnh hội trường lại dường như nổ tung giống như vậy, nghị luận sôi nổi.

"Thuốc này vị! Như vậy nồng nặc, cái kia định là đặc cấp đan dược."

...

"Đan dược này ta muốn!" Đột nhiên trong bao sương vang lên một người đàn ông trung niên âm thanh.

Ninh Phàm quay đầu nhìn lại, nhưng là số ba bên trong bao sương người lên tiếng, chỉ là không biết là ai.

Nhiên mà ngay tại lúc này, số năm phòng khách lại truyền tới một nhu mị nữ tính âm thanh: "Viên đan dược kia cũng tiểu nhân không phải người nói muốn liền muốn, nhà ta Mị nhi đứng lúc hậu, viên đan dược kia ta Hà gia muốn!"

Đã báo lên gia tộc, tự nhiên là muốn dùng gia tộc mình tiếng tăm đi uy hiếp mọi người, để những người khác người không nên cùng chính mình đến tranh đoạt cái này đan dược. Có điều Ninh Phàm trọng điểm nhưng là ở chỗ Hà gia hai chữ, dù sao Ninh Phàm mới vừa cùng Hà Hải đấu một hồi, vào lúc này không thể nghi ngờ đối với Hà gia Ninh Phàm rất là miễn cảm.

"Như vậy người cho rằng ta Ngô gia lại là dễ ức hiếp?" Số ba trong bao sương người mang theo một tia hơi giận mở miệng nói rằng.

"Ngô gia cùng chúng ta Bạch Trần khá là thân thiết một điểm, cũng là Lôi Nhai trong thành thế gia. Trẻ tuổi có Ngô Hùng, tu vi đại thể cùng ta gần như." Bạch Phượng nói rằng thời điểm chiến đấu, để lộ ra đến ngữ khí thần thái cũng khác nhau với cùng Ninh Phàm cùng nhau thời điểm, "Đến lúc đó ở Đại Tỷ Đấu bên trong sẽ là chúng ta kinh địch."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là gật gật đầu, đáp ứng rồi Bạch Phượng làm hết sức tranh thủ một thật thứ tự, như vậy Ninh

Phạm liền sẽ tận lực đi tranh thủ một hồi.

"Được rồi, nếu hai không nhường nhịn, chúng ta liền nhìn ai nhiều tiền!" Ngô gia người đàn ông trung niên nhưng là mở miệng đánh võ cương cục, trực tiếp hô một giá cả: "Một ngàn kim!"

Vừa dứt lời, trong hội trường liền tuôn ra một trận kinh ngạc, chưa từng thấy trực tiếp tới liền đem giá cả nhắc cao như vậy. Tuy nói người chủ trì vẫn không có tuôn ra giá rẻ, thế nhưng bình thường giá thị trường đan dược này cũng sẽ không vượt qua tám trăm kim.

"Hai vị, đan dược này cũng không chỉ là gia tộc của các ngươi muốn. Huống hồ mua lại viên thuốc này nói không chắc vẫn có thể giao hảo này luyện đan người đâu? Như vậy chuyện làm ăn ai không biết làm a?" Vào lúc này số bốn phòng khách nhưng là có người mở miệng nói chuyện.

Nghe được này nói chuyện ngữ khí, Ninh Phạm cảm thấy thật là thân thiết.

Bạch Phượng so với Ninh Phạm kiến thức muốn nhiều, tự nhiên đoán được cái kia là ai, ở một bên cùng Ninh Phạm giải thích: "Người này là Vương gia chủ Vương Tranh, hẳn trong giọng nói đều là như vậy hòa ái, khiến người ta sinh không nổi chút nào ác cảm."

Ninh Phạm nghe được Bạch Phượng vừa nói như thế, tự nhiên cũng cảm giác được Vương Tranh trong giọng nói cảm giác thân thiết. Đột nhiên Ninh Phạm nghĩ đến Vương Kiệt, tò mò hỏi: "Cái kia Vương Kiệt?"

"Con trai của hắn." Bạch Phượng rất là quả đoán địa nói rằng.

Nghe được Bạch Phượng vừa nói như thế, Ninh Phạm gật gật đầu, nói: "Ài, này Vương Tranh cùng Vương Kiệt hai người là kiên quyết không giống a."

Vào giờ phút này bán đấu giá đã tiến vào gay cấn tột độ.

Vương Tranh gia nhập không thể nghi ngờ đề nghị hỗ trợ tranh đã biến thành tam quốc đại chiến, giá cả từ một ngàn đến một ngàn một, lại tới một ngàn hai, chỉ chốc lát sau Hà gia phụ nữ trung niên liền đem giá tiền này cho nhắc đến một ngàn ba.

"Hai vị thật sự muốn như vậy cùng ta Hà gia không qua được sao? Vương lão đầu, ngươi cũng là như thế nghĩ tới sao?" Hà gia vị kia phụ nữ trung niên tuôn ra giá cả sau khi, liền mở miệng uy hiếp nói rằng.

Tiếp theo liền truyền đến Vương Tranh sang sảng nụ cười, nói: "Này lại có cái gì không qua được, ta hai nhà ai là ai? Thế nhưng đan dược này quy đan dược, giao tình quy giao tình, cũng tiểu nhân không phải một mã sự, cũng không thể nói làm một!"

"Ha ha." Ngô gia người đàn ông trung niên cũng là cười nói: "Ta Ngô gia tự nhiên cũng là như thế, thế nhưng các ngươi Hà gia bắt nhất trực cùng chúng ta Ngô gia không qua được sao? Này lại không qua được một điểm thì thế nào a? 1,500 kim!" Chuyển khẩu, Ngô gia liền tuôn ra 1,500 kim giá cả.

Nghe được cái giá này, Bạch Phượng nhưng là đột nhiên nắm chặt rồi Ninh Phạm tay, không tự chủ được nói rằng: "Coi là thật là một giá trên trời a!"

Ninh Phạm tự nhiên trong nội tâm sớm đoán được tất cả những thứ này, không có một chút nào không thích ứng, chỉ là bị Bạch Phượng nắm lấy tay của chính mình, cảm giác được Bạch Phượng lòng bàn tay chộp mắt mềm mại, không khỏi có chút thất thần.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Xích vũ vô tận

Chương 61: Xích vũ vô tận

Có điều trong khoảnh khắc Ninh Phạm liền chuyển tình lại, nhìn Bạch Phượng, giống như nở nụ cười.

Bạch Phượng cầm lấy Ninh Phạm tay, cũng là cảm giác được một loại giống như điện giật ảo giác, ngay ở Ninh Phạm chuyển tình một sát na kia, Bạch Phượng cũng chuyển tình lại, buông ra tay của hai người.

Ở hưng thịnh đế quốc cứ việc lấy võ vi tôn, giữa nam nữ đều có thể tu luyện, thế nhưng nam nữ chỉ cách vẫn có, không giống với trước Ninh Phạm bế quan bí ẩn địa, này trong bao sương liền thân ở bán đấu giá trong hội trường, Bạch Phượng tự nhiên sẽ thẹn thùng.

Thấy rõ Bạch Phượng thẹn thùng, Ninh Phạm không khỏi cười cợt.

Vào lúc này đan được đã lấy 1,500 kim giá cả đánh ra đi tới, thấy rõ lần này tình hình, Ninh Phàm liền nói rằng: "Đi thôi, đi tính tiền, thuận tiện đem người ngọc thạch cầm về."

Vào lúc này Bạch Phượng nơi nào còn có sức lực ngẩng đầu nhìn Ninh Phàm, chỉ là thẹn thùng ừ một tiếng.

Ninh Phàm cũng không muốn bị những kia tộc trưởng của đại gia tộc nhìn thấy, tự nhiên đi được rất nhanh, giao hàng rất thuận lợi. Đem 1,500 kim khấu trừ thủ tục phí sau khi, lại chụp rơi mất ngọc thạch giá cả có thể.

Vào lúc này Ninh Phàm cũng mới thiếp thân nhìn thấy lam bảo thạch này đáng đáp, so với bình thường bảo thạch tới nói khối này ngọc thạch phải lớn hơn nhiều, so với bình thường trứng ngỗng càng lớn hơn rất nhiều. Nhìn như vậy xanh thẫm ngọc thạch, Ninh Phàm cũng cảm thấy cái giá này cũng đáng 150 kim.

Nhưng mà ngay ở Ninh Phàm cầm lấy khối này ngọc thạch thời điểm, sắc mặt lại đột nhiên đột nhiên biến đổi. Có điều rất nhanh, Ninh Phàm liền ổn định tâm tình của chính mình, để lần này tâm tình lại biến hóa trở lại, dường như bình thường như thế.

Đương nhiên cái này Ninh Phàm trong nội tâm đã là trời đất xoay vần, liền dường như trước chính mình phát hiện Luyện Phàm Lô như thế, ở lam bảo thạch này bên trên Ninh Phàm cũng cảm giác được dường như Luyện Phàm Lô như thế khí tức, như vậy chỉ có một ý nghĩ, này Luyện Phàm Lô, ôn ngọc, ngọc thạch đều là đồng thời.

"Làm sao?" Bạch Phượng nhìn đồ ra Ninh Phàm, lắc lắc Ninh Phàm

Vào lúc này Ninh Phàm mới phục hồi tinh thần lại, nhìn Bạch Phượng lại không biết làm sao mở miệng, dù sao khối này ngọc thạch mình đã đáp ứng phải cho Bạch Phượng.

"Lớn như vậy một khối ngọc thạch, ta muốn tìm một khảm nạm thợ thủ công cũng rất khó đi." Bạch Phượng lời kéo Ninh Phàm, nhỏ giọng nói nói.

Vào lúc này Ninh Phàm phát hiện chính mình có thể tìm một chỗ, trước tiên nghiên cứu một chút trong tay mình một khối ngọc thạch. Bởi vì Ninh Phàm đã đem chính mình hồn lực truyền vào đi vào, phát hiện khối này ngọc thạch cũng không có ôn ngọc cùng Luyện Phàm Lô khô phục tác dụng, loại khí tức này chỉ là có chút quen thuộc mà thôi, cũng không phải nói đây chính là hoàn toàn tương tự.

"Không bằng Đại Tỷ Đầu sau khi khảm nạm được rồi, Ninh Phàm ca ca người giúp ta mang tới?" Bạch Phượng mỉm cười nói.

Ninh Phàm gật gật đầu, hai người vào lúc này đã đi tới Bạch Trần trụ sở, một đám Bạch Trần thanh niên võ giả đều tụ tập ở đây chờ ngày mai Đại Tỷ Đầu.

"Ngày mai sẽ phải Đại Tỷ Đầu, cần trọng một chút." Ninh Phàm nhìn Bạch Phượng, rất là cẩn thận căn dặn.

"Ngày mai Ninh Phàm ca ca người làm chủ tướng, ta làm phó tướng." Bạch Phượng rất là bình tĩnh nói.

"Ta làm sao có thể hành đây?" Ninh Phàm rất là chần chờ, dù sao mình ở bề ngoài tu vi cũng chỉ có luyện thể cấp sáu, còn không bằng Bạch Phượng.

Bạch Phượng lắc lắc đầu nói rằng: "Chính người xem, Bạch Trần thiếu niên hiện tại đều nhìn người. Năm đó Bạch Trần có ca ca ta đột nhiên xuất hiện, năm không ít năm số một, bây giờ có Lôi Thích, như vậy chúng ta Bạch Trần cũng phải có người tâm phúc. Nguyên bản Trương lệ miễn cưỡng có thể đảm nhiệm được, thế nhưng hấn tư tâm quá nặng."

"Tư tâm?" Ninh Phàm dùng chỉ có Bạch Phượng có thể nghe được âm thanh nói rằng, "Người không sợ ta cũng có tư tâm, đem người ăn thịt a."

"Muốn chết rồi!" Bạch Phượng cười cùng Ninh Phàm đùa giỡn.

Trở lại phòng của mình, Ninh Phàm trên mặt biểu hiện càng ngày càng trở nên trịnh trọng lên, móc ra khối này ngọc thạch, cẩn thận từng li từng tí một đem nó cùng Luyện Phàm Lô để ở một bên. Quả nhiên ở hai người này trên người cảm giác được khí tức là như thế, nếu Ninh Phàm không có được ôn ngọc, còn chưa thể phát hiện lam bảo thạch này trên khí tức.

Có điều trước Ninh Phàm đã dùng hồn lực thăm dò quá ngọc thạch, thế nhưng cũng chưa hề đem ngọc thạch trên người bí mật mở ra, vào lúc này Ninh Phàm lại nắm ở trên tay thường thức một hồi, phát hiện không được pháp.

Rất là nghi hoặc rù rì nói: "Lẽ nào ở lam bảo thạch này bên trong cũng không có cất giấu bí mật gì?" Có điều Ninh Phàm tiềm thức tự nói với mình lam bảo thạch này nhất định sẽ có gì đó quái lạ.

Dù sao ngọc thạch là ở Lôi Nhai sơn mạch phát hiện, phát hiện thời điểm chung quanh đây cũng không có cái khác ngọc thạch, mà ôn ngọc, lò luyện đan đều là ở Lôi Nhai bên trong dãy núi tìm được, trong này tự nhiên có nó liên hệ.

Vào lúc này Ninh Phàm lại nghĩ đến (cơ sở đan pháp), dùng bên trong pháp quyết bắt đầu vận công, một tay nắm Luyện Phàm Lô, một tay nắm ngọc thạch.

Cũng chính là vào lúc này, Luyện Phàm Lô phát sinh từng trận kim quang, mà ngọc thạch phát sinh u lam sóng nước ánh sáng, hai người ánh sáng hợp hai làm một, trên không trung dĩ nhiên xuất hiện một đoạn ngắn một đoạn ngắn văn tự, xuất hiện tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Thế nhưng đến Ninh Phàm cảnh giới này, chỉ cần không phải mấy triệu tự đồng thời xuất hiện, Ninh Phàm đều có thể đã gặp qua là không quên được.

Xích vũ vô tận thần quyết.

Tên bá đạo cực kỳ, Ninh Phàm chỉ thấy này một tên tự tự nhiên liền biết công pháp này nói không chắc lợi hại đến mức nào, lại té nhìn thật kỹ, tầng thứ nhất liền để Ninh Phàm có chút trở mắt ngoác mồm, đối ứng chính là Luyện Thể kỳ, mà tầng thứ hai chính là Luyện Khí kỳ, tầng thứ ba chính là luyện hồn kỳ. Tầng thứ tư tầng thứ năm tầng thứ sáu sau khi công pháp cũng dần dần đối ứng tương đồng đẳng cấp, mãi cho đến tầng thứ chín cũng là tối cứu cực cảnh giới.

Nhìn hồi lâu, Ninh Phàm yên lặng đem công pháp nhớ cho kỹ, ngay ở Ninh Phàm xem xong toàn bộ công pháp thời gian, ngọc thạch ánh sáng nhưng là đột nhiên vừa thu lại, trở nên hơi âm đạm.

Trong nháy mắt Ninh Phàm liền cảm thấy được lam bảo thạch này xác thực huyền diệu cực kỳ, thông qua bên trong công pháp đối chiếu, Ninh Phàm phát hiện này cùng cơ sở đan pháp đều có chút liên hệ, bởi vì đợi được Luyện Khí kỳ thời điểm, dùng xích vũ vô tận thần quyết có thể chuyển hóa ra vô tận thần hỏa, ngọn lửa này có thể hòa tan vạn vật, nhưng một mực sẽ không làm thương tổn đến Luyện Phàm Lô, không thể nghi ngờ là vì luyện đan mà chuẩn bị.

Ninh Phàm lúc này mới thở dài một hơi, ni non nói: "Thật không biết là hình dáng gì nhân vật, đem những thứ đồ này cho tập cùng kiếm, sau đó lại làm cho những thứ đồ này lưu lạc đến Lôi Nhai sơn mạch đây?"

Phải biết những thứ đồ này, mặc cho bất kỳ hạng nào, bất được hưng thịnh trong thành đều có thể gọi ra gió tanh mưa máu, sợ ý một chút vậy thì là giang sơn biến hóa, máu chảy thành sông.

Có điều những này đều tiểu nhân không phải Ninh Phàm vào lúc này nếu muốn, nắm tâm công pháp, xích vũ vô tận thần quyết, Ninh Phàm đương nhiên phải đi tới nghiên cứu một chút, xem có hay không có thể thật cùng công pháp tầng thứ nhất như vậy miêu tả giống như vậy, có chất tăng lên.

Khoanh chân mà làm, toàn thân hồn lực y theo xích vũ vô tận thần quyết vận công đồ lưu chuyển, ngón tay không ngừng đóng đưa, nặn ra một lại một pháp quyết, trong khoảnh khắc Ninh Phàm cảm giác được chính mình hồn lực không ngừng ở trong thân thể của mình bị tinh luyện, mà chính mình hút vào hồn lực cũng trong khoảnh khắc gia tăng, đang không ngừng mà ở chỗ khuyết này cô đọng sau đó chỗ trống hồn lực.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Điểm thi đấu

Chương 62: Điểm thi đấu

Tinh kỳ phản phạt, Đại Hưng Đế Quốc cùng Lôi Nhai thành tổng cộng có cờ xí lay động ở Lôi Nhai thành phủ thành chủ trước quảng trường nơi.

Trên quảng trường đứng thẳng rất rất nhiều người, liếc mắt nhìn qua, cũng không thấy giới hạn, đâu đâu cũng có đầu người. Kỳ thực mỗi cái thế gia đều sẽ phái ra tinh nhuệ nhất người lại đây, dù sao này không chỉ là một hồi Đại Tỷ Đấu, mà là thế gia thế lực môn lợi ích phân chia.

Ninh Phàm cũng ở trong đám người, nhìn nhiều như thế người dự thi, không khỏi có chút não động mờ ra, nếu tới một người luyện hồn cường giả, đem nơi này trên quảng trường người một đốn giết hết, có phải là liền mạng ý nghĩa Lôi Nhai thành sau này sẽ xuất hiện một mười năm cao thủ đứt gãy? Có điều Ninh Phàm lại nhìn chung quanh, cảm thấy không quá thực tế, dù sao một ngàn trong đó đều ít có mấy cái có thể đột phá đến Luyện Khí kỳ.

Luyện Khí kỳ đối lập với Luyện Khí kỳ tới nói nhiều chính là một loại biến chất, chính là từ thân thể ngoại bộ chuyển tới bên trong thân thể đến tu luyện, tu luyện chính là một loại khí cảm, vào lúc ấy hồn lực liền có thể ở ngoài thả ra. Hiện tại Luyện Thể kỳ chỉ là đem hồn lực bám vào ở một phần thân thể tới tiến hành công kích mà thôi.

"Thật là nhiều người a." Ninh Phàm ni non nói rằng.

Bạch Phượng ngay ở Ninh Phàm bên người, nghe được Ninh Phàm lời nói, không khỏi nở nụ cười, nói rằng: "Dù sao người biết đến, đây là đoàn thể tái, thêm một cái người tham gia đều sẽ nhiều một cơ hội, bình thường các gia tộc lớn đều sẽ đem trong gia tộc mình tinh nhuệ nhất thiếu niên mang tới, ta Bạch Trần không cũng là như thế?"

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm đúng là cười cọt, đúng là chính mình như.

"Đến thời điểm đến cá nhân tái trong lúc liền sẽ ít đi rất nhiều người, dù sao đao kiếm không có mắt, sau khi lên đài chịu thua trễ sẽ làm mất mạng, không người nào dám đi dễ dàng thử nghiệm." Bạch Phượng hướng về Ninh Phàm giải thích nói rằng.

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm gật gật đầu nói rằng: "Đến thời điểm người cần trọng một chút, nghe được sao?"

Bạch Phượng hơi đỏ một chút mặt, thật không tiện nhẹ giọng nói rằng: "Ta... Biết."

Vào lúc này trên đài chủ tịch đã có người đi tới, Ninh Phàm mắt sắc, một chút liền vọng đến Bạch Nam Nguyên, ở Bạch Nam Nguyên đối diện chính là ngày hôm trước gặp Lôi Thiên, chu vi còn có những người khác, hai nam một nữ.

Ở lên đài trong nháy mắt, Ninh Phàm liền có cảm giác, ba người này tu vi đều không thấp hơn Bạch Nam Nguyên.

"Trên đài cái kia nữ chính là chủ nhà họ Hà, Hà Tú Niên. Phòng chừng ngày hôm qua đang đấu giá hành đập xuống Liệt Dương đan nữ tử chính là nàng." Bạch Phượng hướng về Ninh Phàm giải thích, "Cái kia hai người nam, tôi gần phụ thân ta chính là chủ nhà họ Ngô ngô địch, tôi gần Lôi Nhai thành thành chủ Lôi Thiên là Vương gia gia chủ Vương Tranh, cũng chính là ngày hôm qua người kia."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm đại thể rõ ràng nhân vật ở phía trên, tự nhiên là Lôi Nhai thành ngũ đại cự đầu đều ở nơi này.

"Lần này đến người rất nhiều a, Lôi huynh?" Bạch Nam Nguyên nhìn Lôi Thiên, rất là trào phúng nói rằng, dù sao từ này nhìn xuống, liền mấy chính mình Bạch Trần cùng Ngô gia người làm đến ít nhất, mà Lôi Thiên cùng Hà gia Vương gia đều đến rồi vượt qua gấp đôi bọn họ người, có âm mưu gì, Bạch Nam Nguyên không cần suy nghĩ nhiều liền biết.

Nghe được Bạch Nam Nguyên nói như vậy, Lôi Thiên nhưng là cười cợt, khá có một chút ngoài cười nhưng trong không cười ý tứ ở bên trong.

"Bạch huynh a, ta đã nói với người, chúng ta chỉ là muốn nhiều mang một ít lại đây mà thôi, không muốn nghĩ nhiều như thế mà." Vương Tranh cười cùng Bạch Nam Nguyên nói rằng.

"Hanh." Ngô địch một tiếng hừ nhẹ, tọa ở một bên không nói nữa.

Có điều Lôi Thiên nơi nào sẽ quản nhiều như vậy, thấy rõ hai người không có làm tiếp ra cái gì quá khích sự tình, liền mở miệng nói rằng: "Lần này đoàn thể tái chúng ta liền lựa chọn tìm vật."

"Tìm vật?" Bạch Nam Nguyên nhìn Lôi Thiên, lại nhìn Vương gia cùng Hà gia gia chủ đều không có phản ứng gì, liền biết bọn họ đã sớm biết được tin tức này.

Lôi Thiên gật gật đầu, nói rằng: "Bên này chúng ta chuẩn bị 1,000 con phổ thông Trường Nhĩ Thỏ, đã cho chúng nó nhét vào ghi điểm bài, tổng cộng có năm ngàn điểm. Đến lúc đó thả về Lôi Nhai sơn mạch chủ mạch, 1,000 con Trường Nhĩ Thỏ trên căn bản ở Lôi Nhai sơn sinh tồn không tới, tìm tới ghi điểm bài nhiều đội ngũ đạt được thắng lợi."

"Bạch huynh, trước chúng ta đánh cho đánh cược người sẽ không đổi ý chứ?" Lôi Thiên lại hỏi tiếp.

"Bạch huynh mà, nói chuyện đi ra một chữ đáng giá nghìn vàng, chắc chắn sẽ không đổi ý." Vương gia gia chủ Vương Tranh cười nói, một câu nói dĩ nhiên là đem Bạch Nam Nguyên bức đến tuyệt lộ.

"Hừ, các người lúc đó đều không có dính dưới đánh cược đoàn thể tái còn là một người tái, ta cảm thấy đánh cược này vẫn là coi như thôi đi." Bạch Nam Nguyên không nói gì, ngược lại là ngô địch đứng ra phụ họa nói rằng.

Nghe được ngô địch như vậy giải thích, Lôi Thiên cười cợt, nói rằng: "Chỉ là không nói rõ ràng là đoàn thể còn là một người mà thôi, vậy cho dù chu toàn tích đi. Đây không có vấn đề chứ?" Lôi Thiên cười nói.

Nghe được Lôi Thiên nói như vậy, Bạch Nam Nguyên tựa hồ cũng là bất đắc dĩ, thế nhưng trên mặt vẻ mặt nhưng một chút bất biến, một mặt quân tử diễn xuất, nói rằng: "Ta Bạch Nam Nguyên lời nói tự nhiên là lời hứa đáng giá nghìn vàng, sao lại sẽ làm ra đổi ý cử chỉ."

"Được!" Không đợi Bạch Nam Nguyên nói hết lời, Vương Tranh hợp lại bàn tay của chính mình hét lớn, "Vậy cứ như thế chắc chắn rồi, nếu như Bạch Trần không có vượt qua Lôi gia, như vậy Bạch Trần liền muốn thua trận ngũ cửa hàng."

"Hà gia chủ cũng nghe thấy đi." Vương Tranh càng làm lời nói chuyển tới Hà Tú Niên trên người.

Hà Tú Niên khẽ mỉm cười, cũng không có tỏ thái độ, nhưng mà này nọ cười lại làm cho Vương Tranh cảm giác được một loại hấp dẫn. Dù sao chủ nhà họ Hà Hà Tú Niên vừa mới vừa tới trung niên, quanh năm tập võ để dung mạo duy trì rất khá, bên ngoài tự nhiên không kém, này nọ cười nhưng là để những người khác đều cảm giác được một tia cảm động.

Bên này Bạch Nam Nguyên nhất thời nghẹn lời, bị Vương Tranh đánh gãy, đang ngồi nhiều như vậy bá chủ lại không cho đổi ý, chỉ là hơi cười yếu ớt, nói rằng: "Không hẳn ta Bạch Trần thất bại."

"Được rồi, nếu thảo luận đến gần đủ rồi, bọn tiểu bối ở phía dưới cũng phải sốt ruột chờ, tuyên bố đi." Chủ nhà họ Hà Hà Tú Niên khẽ vuốt lông mày, hơi nói rằng, tựa hồ không gặp hôm qua buổi tối loại kia đối chọi gay gắt.

Mọi người thấy rõ cục diện này, nói thêm gì nữa cũng không có kết quả, đều dồn dập gật gật đầu. Chỉ thấy được Lôi Thiên vung tay lên, để thủ hạ đem những kia Trường Nhĩ Thỏ cho thả về núi rừng, lúc này mới chậm rãi đứng dậy, quay về trong quảng trường bọn tiểu bối nói rằng: "Ta là Lôi Nhai thành thành chủ, Lôi Thiên."

"Lần này đoàn đội tái lấy điểm hình thức, điểm ở Trường Nhĩ Thỏ trong bụng, bắt được điểm bài phân trị nhiều nhất đoàn đội thu được đệ nhất." Lôi Thiên rất nói đơn giản đạo, "Hi vọng chào mọi người vận, vì là thi hai ngày." Dứt lời, Lôi Thiên liền cùng mấy cái gia chủ dồn dập rời khỏi, vào nhà lại nói chút những chuyện khác.

"Làm sao có thể như vậy!" Bạch Phượng có thể nói là ở trong Bạch Trần nhìn vấn đề tối nhạy cảm, trong nháy mắt liền phát giác được vấn đề không đúng, loại này điểm hình thức thi đấu, đặc biệt vẫn không có quy định đến cùng có bao nhiêu người, chỉ cần hơi có chút thực lực ở Lôi Nhai son mạch tiếp tục sinh sống người cũng có thể đi tìm kiếm.

Ninh Phàm vào lúc này nghĩ đến tương đối sâu khắc một điểm, lắc lắc đầu, nói rằng: "Không nhất định, dù sao Lôi Nhai son mạch nguy hiểm như thế. Hiện tại đã lần này đáng đáp, nói thêm gì nữa đều không có tác dụng, qua xem một chút lại nói."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Tầng tầng âm mưu

Chương 63: Tầng tầng âm mưu

"Xuất phát!" Ninh Phàm nhìn thấy những người khác đội ngũ cũng đã xuất phát, liền vung tay lên, rất là chính kinh nói rằng.

Bạch Trần một đám thiếu niên liền ôm quyền đầu, cùng kêu lên quát to: "Nặc!"

Vào giờ phút này Ninh Phàm rất là ít có chính kinh. Dù sao vào lúc này trách nhiệm tâm đầy rẫy Ninh Phàm nội tâm, dĩ nhiên biết rồi cái gì là không công bằng chính mình, đột nhiên thì có một loại muốn chống lại tâm tư.

Bạch Phượng lúc này cũng dùng một loại rất ánh mắt kỳ quái nhìn Ninh Phàm, dù sao như vậy Ninh Phàm ở nàng đến trong ký ức là chưa từng xuất hiện.

"Làm sao?" Ninh Phàm nhìn thấy mọi người xuất phát, lại gặp được Bạch Phượng như vậy đang nhìn mình, không khỏi có chút cảm giác thấy hơi không đúng lắm.

Bạch Phượng vào giờ phút này cũng vèn vèn chỉ là vừa sững sốt, nghe được Ninh Phàm lời nói trong nháy mắt trở về quá thần, thế nhưng là phát hiện Ninh Phàm vẫn là cái kia Ninh Phàm chỉ là mình nghĩ quá nhiều, không khỏi lắc lắc đầu, nói rằng "Không có cái gì, chỉ là cảm giác người thay đổi."

Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng lời nói, thầm khẽ lắc đầu một cái, nói rằng: "Không, chỉ là ta nghĩ nếu đến rồi, như vậy liền nỗ lực đi tranh thủ đi. Dù sao ta cũng muốn Bạch Trần vinh quang ở đây bày ra, cũng không nghĩ đến thời điểm trở lại một ít người nói ta cái gì."

"Ai sẽ nói người a?" Bạch Phượng mang theo một tia trêu tức ngữ khí nói rằng.

Ninh Phàm lắc lắc đầu nói rằng: "Người làm sao có khả năng sẽ không nghĩ tới những này đây? Dù sao ta là đã thương người kia, làm hại người kia đến hiện tại còn chưa thể tới tham gia Đại Tỷ Đấu, nếu lần này Đại Tỷ Đấu xuất hiện hình dáng gì bất ngờ, này lại là ta có thể đàm xứng đáng sao?"

Bạch Phượng lắc lắc đầu, nói rằng: "Người cả nghĩ quá rồi, này Bạch Trần còn tiểu nhân không phải bọn họ Trương gia một tay che trời địa phương. Tất lại còn có phụ thân ta."

"Người cũng biết phụ thân người chỉ là một người, mà toàn bộ Bạch Trần bọn họ Trương gia chiếm không ít, càng không cần phải nói nhân thân quan hệ." Ninh Phàm rất chính kinh nói rằng. Ở Ninh Phàm trong nội tâm sớm đã có một cây cân đem những này lợi hại quan hệ cho cân nhắc được rồi, dù sao Ninh Phàm ở Bạch Trần còn có em gái của chính mình, vậy là ai cũng không có thể thương tổn!

Nghe được Ninh Phàm như vậy rất rõ ràng nói, trong lúc nhất thời Bạch Phượng nhắm lại miệng mình, ngậm miệng không nói, kỳ thực ở Bạch Phượng nội tâm của chính mình bên trong cũng rất rõ ràng tất cả những thứ này, thế nhưng một mực Bạch Phượng nhưng ký túc xá như vậy yêu thích Ninh Phàm, tự nhiên không muốn để Ninh Phàm chịu đến ủy khuất gì loại hình, nhưng là rất nhiều chuyện dĩ nhiên vượt qua tầm kiểm soát của mình.

Nhìn Bạch Phượng như vậy ngậm miệng không nói, Ninh Phàm cũng rất rõ ràng Bạch Phượng ở trong nội tâm đến cùng đang suy nghĩ cái gì, cũng là

không được an ủi Bạch Phụng, nói: "Kỳ thực cũng không có cái gì, chỉ cần lần này ta đem thứ tự cho cảm về là tốt rồi."

"Thứ tự?" Bạch Phụng rất là chần chờ, dù sao nàng biết dù cho Ngô gia không quấy rối, cái kia Vương gia cùng Hà gia cũng sẽ dây dưa đến cùng chính mình, dù sao ngày hôm qua hai người mới phát sinh tranh chấp, mà vừa vặn Vương gia cùng Hà gia mang đội lại chính là cái kia hai người, cái gọi là Lôi Nhại nhị thiếu.

Ninh Phàm gật gật đầu, nói rằng: "Nếu như không thể nắm một thứ tự trở lại, làm sao có thể đi đối mặt từng người đây? Không thể tiếp tục như vậy, bằng không rất nhiều chuyện đều rất bị động, ta không quen bị động."

"Vậy làm sao bây giờ?" Bạch Phụng trong lòng đột nhiên có chút nôn nóng, hỏi Ninh Phàm biện pháp giải quyết.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói rằng: "Đi một bước xem một bước, xem đến thời điểm có thể đi đến mức nào."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phụng nội tâm là nguội nửa đoạn, không biết đến cùng Ninh Phàm phải làm sao? Nếu đúng là đi một bước xem một bước, cái kia thế tất sẽ không sánh được đối phương nhiều người như vậy, dù sao nhân gia cũng gọi lên nhiều như vậy người đi tìm, hơn nữa cũng so với mình muốn động trước thân.

Có điều Ninh Phàm không mở miệng, Bạch Phụng cũng không có tiếp tục hỏi tới, vào lúc này biện pháp tốt nhất chính là tin tưởng Ninh Phàm, bởi vì Bạch Phụng vào lúc này cũng nghĩ, có lúc Ninh Phàm tỉnh cờ cũng có thể thay đổi tất cả những thứ này, để tất cả những thứ này đều trở nên cục diện chuyển biến tốt.

Một đường không nói chuyện, dài lâu đội ngũ qua lại ở Lôi Nhại trong thành, Ninh Phàm nhìn phía trước người, suy nghĩ một hồi, quay về một Bạch Trần thiếu niên nói rằng: "Người phân phó, liền nói đề cập thận những gia tộc khác thôn trấn người."

Thiếu niên này gật gật đầu, nói rằng: "Được rồi."

Rất nhanh thiếu niên lại trở về Ninh Phàm bên người, mở miệng nói rằng: "Ninh Ca nhi, muốn hỏi một chút đến cùng tại sao muốn phòng bị những gia tộc khác, này tiểu nhân không phải thu thập điểm bài sao?"

Ninh Phàm vào giờ phút này hơi trùng xuống mặt, không biết như thế nào cùng thiếu niên này nói, suy nghĩ một chút mở miệng nói rằng: "Người suy nghĩ một chút, nếu như trên người người bày đặt trăm phần điểm bài, như vậy những người khác nhìn thấy người thời điểm người có phải là con kia loại cỡ lớn Trường Nhĩ Thỏ, chỉ có điều người so với cái kia Trường Nhĩ Thỏ có thêm một điểm tính chất công kích mà thôi, ở đông đảo chiến thuật biển người trước mặt, người điểm ấy tính chất công kích lại có thể bảo vệ mình bao lâu đây?"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, thiếu niên trong lúc nhất thời nhưng là trầm mặc, một lát sau nói rằng: "Vậy chúng ta có muốn hay không đem bọn họ điểm bài cho đoạt tới."

Nghe được thiếu niên nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là có chút động lòng, thế nhưng là lại cảm thấy làm như vậy có chút không đạo nghĩa, có điều nghĩ tới nghĩ lui, đều là cảm thấy như vậy tóm lại là đúng, dù sao Ninh Phàm biết, dù cho không tự mình ra tay, những người khác cũng sẽ xuất thủ, không tự mình ra tay, cái kia cái gọi là Hà gia, Vương gia cũng sẽ hướng về tự mình ra tay, dù sao trước như vậy đầu tức cũng không được game.

Kỳ thực Ninh Phàm nghĩ đến cũng không sai, vào lúc này Vương Kiệt cùng Hà Hải cũng đã tụ tập ở cùng nhau, thỉnh thoảng nhìn phía sau, tựa hồ mặt sau có món đồ gì như thế.

"Người biết không? Ngày hôm qua tiểu tử kia là Bạch Trần, hơn nữa còn mang theo Bạch Trần đội ngũ." Vương Kiệt mạnh mẽ cùng Hà Hải nói rằng, trong nội tâm đã sớm nhắc lên lửa giận ngập trời, hôm qua Ninh Phàm như vậy đối xử chính mình, đã sớm để cho mình nổi nóng, nếu không là bận tâm đến so với bối cảnh không sánh bằng Ninh Phàm, so với năng lực cũng không sánh bằng Ninh Phàm, Vương Kiệt hận không thể tự tay chặt Ninh Phàm.

Hà Hải vào lúc này lại có vẻ rất là bình tĩnh, nghe được Vương Kiệt nói như vậy, nhưng là cười cợt, gật gật đầu, sắc mặt bình thản nói rằng: "Ta biết rồi."

Vương Kiệt la lớn, hết sức kinh ngạc: "Người làm sao có thể biết đây? Người không nên ở biết sau đó làm ra một điểm mạnh mẽ phản ứng đi ra không?"

Hà Hải cười cợt, nói rằng: "Lẽ nào chính người không có làm ra phản ứng? Ta xem người đã sớm phân phó, nơi nào còn muốn ta tới nói?" Nói Hà Hải cái kia ánh mắt không biết có cỡ nào khinh bỉ Vương Kiệt.

Vương Kiệt vào lúc này nhưng là cười cợt, nói rằng: "Vốn là chúng ta liền biết tin tức, lần này chúng ta muốn đem Bạch Trần cho khanh đến gặt gao, để bọn họ biết cái gì gọi là hung hăng đánh đổi. Ta đã phân phó, đến thời điểm chúng ta ngoại trừ tìm kiếm điểm bài, chúng ta còn muốn chém giết Bạch Trần thiếu niên."

Nghe được Vương Kiệt nói như vậy, Hà Hải sắc mặt cũng không có gì thay đổi, chỉ là rất tán thành gật gật đầu, nói rằng: "Thế nhưng phải cẩn thận chớ bị Ngô gia người phát hiện, Bạch Trần cùng Ngô gia rất thân cận."

Nghe được Hà Hải nói rằng điểm này, Vương Kiệt cũng rất là coi trọng, không khỏi gật gật đầu, nói rằng: "Người phía dưới sẽ chú ý."

Hà Hải gật gật đầu, nhìn cách đó không xa Lôi Nhại sơn, rất là cười khinh bỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Hãm sâu thế yếu

Chương 64: Hãm sâu thế yếu

Ninh Phàm vào giờ phút này cũng nhìn Lôi Nhai sơn thế núi không khỏi lắc lắc đầu, bởi trường kỳ không dấu chân người tắm hơi, nơi này hai bên đường đi cũng đã mọc đầy cỏ dại, một bên đến con đường đều bị phía trước người cho dẫm đạp ra một cái rừng rậm tiểu đạo.

"Đã có người trước tiên lại đây?" Bạch Phượng nhìn Ninh Phàm rất là bình tĩnh hỏi, kỳ thực đáp án này đã hiểu rõ ở Bạch Phượng đến trong lòng.

Ninh Phàm chỉ là gật gù, nói rằng: "Chúng ta đổi trên một con đường đi, bọn họ trước tiên chúng ta một bước, không nói phía trước điểm bài đã bị bọn họ cầm được gần đủ rồi."

Bạch Phượng vào lúc này cũng không nói gì thêm, mọi người về mặt đều có chút trầm trọng, bởi vì mỗi người trong nội tâm đều có nghĩ tới nên vì Bạch Trần cầm lại cái kia phân nên có vinh dự.

Trên đường là bụi cỏ hoang sinh, Ninh Phàm nhưng là không nói một tiếng nắm chặt quả đấm của chính mình đẩy ra ngăn cản ở trước mắt mình rom rạ.

"Những kia điểm bài sẽ ở nơi nào?" Ninh Phàm ở nội tâm của chính mình bên trong suy nghĩ vấn đề này.

Rất nhanh Ninh Phàm liền phát hiện ở một bên có một con chim nhỏ ở ăn một ít đồ ăn, trong nháy mắt, Ninh Phàm thì có chút tự nhiên hiểu ra cảm giác.

Nếu chim nhỏ sẽ đem sâu xem là đồ ăn ăn thịt, như vậy Trường Nhĩ Thỏ ở Lôi Nhai bên trong dãy núi cũng mang ý nghĩa là cái khác Ma Thú đồ ăn. Mà những kia điểm bài sẽ không bị tiêu hóa hết, như vậy sẽ ở Ma Thú trong bụng, hoặc là ở Ma Thú tiêu hóa sau đó đến trong phân và nước tiểu.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm cũng là khó khăn, bởi vì Ninh Phàm biết này Lôi Nhai trong núi Ma Thú không biết có bao nhiêu, lại có nhiều như vậy mạnh mẽ Ma Thú, không cẩn thận vậy thì sẽ hãm sâu trùng vây bên trong, đêm này mười mấy Bạch Trần thiếu niên đều cho thâm hãm tại chỗ này, đến thời điểm Ninh Phàm chính là có tất cả công lao đều không cho phép lương tâm mình bên trong khiến trách, nhưng mà Ninh Phàm cũng hãm sâu đến trong này, như vậy Ninh Phàm có thể hay không hoàn hảo không chút tổn hại rời khỏi đều là một vấn đề.

Đột nhiên vào lúc này, Ninh Phàm chỉ thấy được trước mắt thoát ra một con Trường Nhĩ Thỏ, trong ánh mắt không khỏi sáng ngời, trong tay nắm đấm đã nghĩ cái kia Trường Nhĩ Thỏ kích đánh tới.

Mau lẹ cực kỳ bước tiến trong nháy mắt rồi cùng Trường Nhĩ Thỏ rút ngắn khoảng cách, trong tay nắm đấm một quyền liền đem Trường Nhĩ Thỏ cho đánh thành một mảnh máu thịt be bét tồn tại, trong không khí đầy rẫy Ninh Phàm trên người bạo lực mỹ học.

Vào lúc này mọi người mới phát hiện Ninh Phàm làm chuyện gì, cái kia Trường Nhĩ Thỏ liền bộ dáng này xuất hiện, điểm bài cũng như vậy bất ngờ xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Bạch Phượng đầu tiên là đi mấy bước, một cái thăm dò vào đến máu thịt be bét Trường Nhĩ Thỏ trong thân thể, lôi kéo liền tìm thấy điểm bài, vừa nhìn, không khỏi lại có chút thất vọng, sắc mặt ít nhiều gì có chút thất vọng, đi tới Ninh Phàm bên người, rất là thất vọng nói đến: "Chỉ là một điểm điểm bài."

Một ngàn cái điểm bài, có năm ngàn cái điểm, cứ việc đại đa số đều là một phần điểm, có điều vẫn có cái khác phân trị điểm ở trong này, Bạch Phượng vừa đang sờ thời điểm không biết cầu khẩn bao lâu muốn sờ ra một phân trị cao điểm bài đi ra, kết quả không nghĩ tới sẽ là bộ dáng này, thất vọng khuôn mặt không khỏi hiện lên ở trên mặt của chính mình.

Nhìn thấy Bạch Phượng bộ dáng này, Ninh Phàm làm sao sẽ không biết Bạch Phong vào giờ phút này là thất vọng cực kỳ, Ninh Phàm không khỏi đi tới Bạch Phượng bên người, tiếp nhận cái viên này điểm bài nói rằng: "Đây là chúng ta cái thứ nhất điểm bài, bước thứ nhất, như vậy sẽ có bước thứ hai! Có khối thứ nhất điểm bài, như vậy sẽ có khối thứ hai điểm bài!"

Mọi người nghe được Ninh Phàm nói như vậy, không khỏi bầu không khí cũng là nhiệt liệt lên, mang theo một tia ồn ào chúc mừng cảm giác ở bên trong mọi người là nghị luận sôi nổi.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này đã đem mục chỉ nhìn Bạch Phượng, nhỏ giọng khẽ nói giống như nói rằng: "Tại sao lại điểm không vui?"

"Nhân gia muốn nắm một điểm cao hơn một chút điểm bài mà! Kết quả không nghĩ tới là một phần nhân hiệu, làm sao sẽ làm vì là có thể hài lòng lên mà!" Bạch Phượng trong giọng nói nói nói liền từ làm nũng biến hóa đến oan ức.

Ninh Phàm vào lúc này chỉ là cười sờ sờ Bạch Phượng đầu nói rằng: "Được rồi, vừa vì là không phải nói à? Có bước thứ nhất sẽ có bước thứ hai, này cũng không phải chúng ta bước cuối cùng a! Vì lẽ đó còn có càng nhiều điểm bài ở phía sau chờ chúng ta đây!"

Nghe được Ninh Phàm lời nói, Bạch Phượng cũng không nhiều hơn nữa thoại, chỉ là gật gật đầu, cứ việc tràn ngập đầu chí, thế nhưng trong ánh mắt vẫn viết một ít không cam lòng cảm giác ở trong này.

Ninh Phàm thấy rõ Bạch Phượng lần này đáng đáp cũng chỉ là cười cợt, bởi vì biết Bạch Phượng vào lúc này cũng chỉ là tát làm nũng, đợi lát nữa liền sẽ tới.

Có điều vào lúc này mọi người bầu không khí cũng đã bị Ninh Phàm điều động lên, đầu chí hiển hiện đến vô cùng dâng trào.

Vào giờ phút này Ninh Phàm thấy rõ lần này đáng đáp, trong nội tâm nhưng là âm thầm gật gật đầu, tự nhiên biết có lần này đầu chí liền có càng nhiều phần thắng.

Xa xa, Lôi Nhai son mạch trong rừng cây bay lên từng trận điều quân, vừa thấy liền biết nơi đó có rất nhiều người. Ninh Phàm tự nhiên cũng nhìn thấy lần này đáng đáp, không khỏi nghĩ đến, nơi đó có người, như vậy liền nói rõ sẽ có một ít Trường Nhĩ Thỏ ở chỗ nào, mình đã ẩn giấu ở chỗ tối, tự nhiên có thể lên lút quá khứ.

Nghĩ đến làm thế nào, Ninh Phàm liền cũng sẽ không đi quá do dự xoắn xuýt một ít chuyện, Tiểu Tiểu thanh đem ý nghĩ của chính mình cùng bên người này người nói rồi. Mọi người tự nhiên là đồng ý Ninh Phàm ý nghĩ, lặng yên không một tiếng động theo Ninh Phàm mà đi.

Ninh Phàm cũng là lặng lẽ vượt quá khứ, nghe phương xa âm thanh càng ngày càng không đúng, Ninh Phàm không khỏi chính là trong lòng căng thẳng.

Bởi vì Ninh Phàm chính mình trong nội tâm đã giả tưởng quá rất nhiều đối địch hoàn cảnh, nghe được này phương xa âm thanh, rõ ràng chỉ có là nhân tộc giao chiến mới có thể phát ra âm thanh.

Ninh Phàm làm ra một cái đình chỉ thủ thế, lặng lẽ thanh nói đến: "Đều đình một hồi, ta qua xem một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì."

"Ừm." Mọi người dùng rất thanh âm trầm thấp đáp lời nói đến.

Giờ khắc này Ninh Phàm đã lặng lẽ tìm thấy rừng cây một mặt khác, vào lúc này chiến trường còn giao chiến kịch liệt, có điều có một bên người đã rơi vào thế yếu.

Lại nhìn một chút, Ninh Phàm dĩ nhiên phát hiện thế yếu một bên là nhân số trên căn bản so với không nhiều đối phương.

"Vương Kiệt! Hà Hải! Các người dĩ nhiên như vậy vô liêm sỉ!" Đột nhiên trong đám người có người đột nhiên hô to lên tiếng.

Nghe được hai người này tên quen thuộc, Ninh Phàm trong nội tâm chính là căng thẳng, theo âm thanh đến nơi nhìn tới, Ninh Phàm mới phát hiện hóa ra là Vương Kiệt cùng Hà Hải hai người ở vây quanh một người đánh.

"Này vùng hoang dã, chỉ có Ma Thú ở, lẽ nào Ma Thú sẽ đem chúng ta những chuyện này tuyên dương ra ngoài sao? Ngô Hùng, ngày hôm nay chúng ta liền muốn người Ngô gia tương lai chôn vùi ở đây!" Vương Kiệt âm âm nói rằng.

Nghe được câu này, Ninh Phàm không khỏi lạnh lẽo, Vương gia cùng Hà gia dĩ nhiên đối với Ngô gia động thủ, như vậy chính mình Bạch Trán tất nhiên là mục tiêu của bọn họ! Trong nháy mắt Ninh Phàm mồ hôi lạnh liền từ trên lưng chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Viện trợ đến

Chương 65: Viện trợ đến

Không chờ một lúc, Ninh Phàm liền bình tĩnh lại, trong lòng rất là rõ ràng, mình đã phát hiện tất cả những thứ này, đương nhiên sẽ không xuất hiện cái khác bất ngờ, chính mình Tiểu Tiểu tâm phòng bị liền được rồi.

Hà Hải cùng Vương Kiệt đã sớm chuẩn bị kỹ càng, tự nhiên vào lúc này tất nhiên sẽ không liền như thế dễ dàng buông tha Ngô Hùng, mặc cho Ngô Hùng thực lực cường đại đến mức nào, Vương Kiệt đã sớm đem yếu tố này cho cân nhắc đi vào, ngay lập tức liền đem Ngô gia những người khác cho

vây giết đi, mình và Hà Hải đem Ngô Hùng lôi, đến thời điểm những người khác để trống tay đi ra, dù cho Ngô Hùng đột phá đến Luyện Khí kỳ đều không có khả năng trở mình.

Ngô Hùng tự nhiên cũng nghĩ đến như vậy một điểm, nhìn Ngô gia người từng cái từng cái chết thảm ở trước mắt của chính mình, thống khổ liên tục hô lớn: "Vương Kiệt! Hà Hải! Các người dĩ nhiên tính toán như thế ta Ngô gia!"

"Được làm vua thua làm giặc, chờ bọn hán chết xong liền đến phiên người!" Vương Kiệt đắc ý nói đến, chỉ thấy được Vương Kiệt một quyền liền hướng Ngô Hùng đầu lâu mà đi, Ngô Hùng chỉ được đỡ lấy Vương Kiệt cú đâm này, muốn giáng trả lại bị Hà Hải một quyền ngăn lại, bất đắc dĩ trong lúc đó, chỉ có thể nhìn như vậy bọn họ muốn làm gì thì làm.

Nhìn thấy lần này cảnh tượng, Ninh Phàm liên tục lui sang một bên, hướng về Bạch Trần thanh niên tụ tập địa phương.

Nhìn thấy Ninh Phàm trở về, Bạch Phượng sẽ rất tò mò hỏi: "Làm sao? Phía trước chuyện gì xảy ra?"

Ninh Phàm trong ánh mắt mang theo một ít nghiêm nghị, nhìn Bạch Phượng nói rằng: "Ngô gia bị tập kích, tiểu nhân không phải đơn giản cướp giật điểm bài."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng ánh mắt chính là căng thẳng, tự nhiên rõ ràng mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Ninh Phàm nói tiếp: "Được rồi, ta đã nói với người, Hà gia Vương gia muốn tiêu diệt Ngô gia, phỏng chừng Bạch Trần cũng là ở mục tiêu của bọn họ bên trong, hơn nữa ngày hôm qua giữa chúng ta cũng có chút quan hệ, nói vậy là sẽ không bỏ qua cho chúng ta."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Bạch Phượng rất là quả đoán hỏi Ninh Phàm, "Ngô gia cùng ta Bạch Trần từ trước đến giờ giao du thân mật, bọn họ gặp nạn chúng ta không thể không ra tay."

Ninh Phàm gật gật đầu nói rằng: "Tự nhiên là như vậy, huống hồ giữa bọn họ mục tiêu nhất định không chỉ là Ngô gia, nhất định còn có chúng ta."

"Kêu lên Bạch Trần những người khác, chúng ta tìm tới tốt nhất thời gian ra tay." Ninh Phàm quả đoán địa nói tiếp, trong ánh mắt né qua một tia ngưng lệ, vẻ mặt bên trong để lộ ra đến chính là một tia nghiêm túc.

Một bên mang người hướng về bên kia chạy đi, Ninh Phàm một bên ở trong lòng tính toán, từ bắt đầu đến hiện tại cũng có rất nhiều thời gian, như vậy bọn họ ba gia trong tay đều có một ít điểm bài, đến lúc đó chính mình có thể tranh thủ đến một phần điểm bài, như vậy đến thời điểm Bạch Trần liền có thể đoạt được đệ nhất!

Khoảng cách càng ngày càng gần, xé tiếng la trái lại càng ngày càng nhỏ, Bạch Trần thanh niên sắc mặt bên trong đều viết tràn đầy trầm trọng, tự nhiên rõ ràng, là Ngô gia người đã rất đau đớn vong rất nghiêm trọng.

"Đi tới chính là được! Mục tiêu chính là Vương gia cùng Hà gia người!" Ninh Phàm cũng biết vào lúc này hình thức có cỡ nào nghiêm túc, vung cánh tay lên một cái, mang theo Bạch Trần thiếu niên liền xông lên trên.

Thuận miệng Ninh Phàm phân phó nói: "Bạch Phượng, người sức chiến đấu là cường đại nhất, đến thời điểm liền giao cho đem nơi này cho quét sạch ba "

Bạch Phượng biết vào lúc này không có lời nói của hán nói, nghe theo mệnh lệnh là được rồi, gật gật đầu, tự nhiên rõ ràng Ninh Phàm ý tứ.

Dẫn đầu xuất hiện ở trong đám người chính là Ninh Phàm, mang theo nam độ quyền sáo trong nháy mắt phát lực, đánh ở Hà gia cùng Vương gia trên người thiếu niên.

"Nam độ! Độ Nhân!" Ninh Phàm trong tay quyền sáo né qua một tia mờ sáng, trực tiếp hướng về bên người Hà gia vương gia con cháu mà đi, một bên gào lên: "Ngô Hùng! Ta Bạch Trần đến trợ người!" Nói xoay người đã nghĩ Ngô Hùng bên người Vương Kiệt cùng Hà Hải mà đi.

Nhìn thấy Ninh Phàm, Vương Kiệt còn không có bao nhiêu phản ứng, thiếu thoát Hà Hải nhưng là bính ra một câu, nói rằng: "Tại sao là người!"

Có điều trả lời Hà Hải nhưng là Ninh Phàm một quyền hướng về chính mình mà đến, Ninh Phàm cú đâm này dùng tới chính mình trường quyền, uy lực tuy nói không có nam độ quyền lớn như vậy, thế nhưng thắng ở ra chiêu nhanh, ngay ở Hà Hải chưa kịp phản ứng thời điểm, Ninh Phàm đã liên tiếp hai quyền đánh vào Hà Hải trên người, tuy nói không phải là chỗ yếu, thế nhưng để Hà Hải rất là khó chịu.

"Đa tạ." Ngô Hùng tuy rằng chưa từng thấy Ninh Phàm, thế nhưng Bạch Phượng cũng gia nhập chiến đoàn, Bạch Phượng là hán nhận thức, tự nhiên biết Ninh Phàm là có thể tin tưởng.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là gật gật đầu, không có càng nhiều đối thoại, bởi vì Vương Kiệt cùng Hà Hải nhìn thấy Ninh Phàm, tự nhiên ra tay chăm chú lên, không có trước muốn ngăn cản Ngô Hùng loại kia tàn mạn tâm tư, liên tiếp hai thanh phi đao liền hướng Ninh Phàm liền như vậy bay đến.

Ninh Phàm đã sớm chú ý Vương Kiệt phi đao, gây hấn lực phi đao không biết có cỡ nào mau lẹ.

Ninh Phàm chỉ là theo bản năng trốn một chút tránh, chính mình cuối sợi tóc liền bị tước mất không biết bao nhiêu cái. Nếu Ninh Phàm không có né tránh, Ninh Phàm không hoài nghi chút nào hai quả kia phi đao sẽ phải mạng của mình.

Nhìn phi đao sát qua, trong khoảnh khắc Ninh Phàm liền đem trước loại kia khinh địch cảm giác thu hồi đến rồi, nhìn Vương Kiệt cùng Hà Hải, Ninh

Phạm trong ánh mắt cũng viết một ít nghiêm nghị, đột nhiên cảm giác được ngày hôm qua bọn họ cũng không có xuất toàn lực, mà là còn có một ít bảo lưu.

Nghĩ đến nơi này, Ninh Phạm đột nhiên chính là một trận bộc phát ra, thét lên: "Nam độ! Độ Nhân! Độ kỷ! Độ!" Lời nói mới ra, Ninh Phạm trong tay nắm đấm đã hướng về Vương Kiệt đập tới.

Vào lúc này Hà Hải nhìn Ninh Phạm hướng về Vương Kiệt công kích quá khứ, hướng về Ninh Phạm liền muốn ngăn cản quá khứ. Ngô Hùng vào giờ phút này dừng cảm đứng ra, quát to một tiếng nói: "Người đoạt được đối thủ là ta! Tim ai!" Phi một cước liền đập hướng về phía Hà Hải đầu lâu.

Hà Hải tự nhiên biết đây chính là muốn ngăn trở mình ra tay, nhưng là Hà Hải lại không thể không để ý tất cả những thứ này, dù sao dù cho chính mình trọng thương Ninh Phạm cũng không có bao nhiêu tác dụng, dù sao vào lúc ấy chính mình liền bị Ngô Hùng một chân cho đập chết.

Niệm đến nơi này, Hà Hải xoay người chính là một chưởng hướng về Ngô Hùng chân vỗ tới, bàn tay cùng xương đùi đụng vào nhau, đột nhiên liền trên không trung bùng nổ ra một trận tia sáng.

Ngô Hùng một cái xoay người từ không trung văng vàng rơi trên mặt đất, vào lúc này Hà Hải cũng cũng không hơn gì, trong tay còn đang phát run, dù sao Ngô Hùng thực lực còn muốn so với mình hơi hơi cường lớn một chút, cứ việc cách chặn lại rồi Ngô Hùng một chân, tiếc là không làm gì được mạnh mẽ lực xung kích để Hà Hải bàn tay cũng không không để chịu.

Vào lúc này Ninh Phạm đã tiếp cận Vương Kiệt, trong tay nắm đấm không nói hai lời đã nghĩ Vương Kiệt trên đầu bắt chuyện mà đi.

Uất ức Vương Kiệt chỉ có thể chặt vật né tránh, dù sao hấn một thân công phu đều ở chính mình phi đao trên, không có viễn trình phi đao, Vương Kiệt thực lực đều nhỏ yếu một nửa. Có điều có thể kế hoạch ra kế sách như thế, Vương Kiệt tự nhiên không có như thế nhược.

Ngay ở Ninh Phạm một quyền chặn đánh đánh vào Vương Kiệt trên mặt thời điểm, Vương Kiệt đột nhiên từ trong lòng một đao, một thanh phi đao liền xuất hiện ở Vương Kiệt trên tay, trong nháy mắt chính là vạch một cái để Ninh Phạm quần áo đều rách nát ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Lại sinh biến cố

Chương 66: Lại sinh biến cố

Có điều vào lúc này Ninh Phạm nhưng là không có cỡ nào nóng lòng, dù sao Vương Kiệt lần này Ninh Phạm cũng là né qua.

Tuy nói Vương Kiệt lần này để Ninh Phạm hơi phát có chút chặt vật, có điều lại làm cho Ninh Phạm trong lòng có một chút sức lực, dù sao ở Ninh Phạm trong mắt xem ra, Vương Kiệt đã bộc lộ ra chính mình sát chiêu.

"Không nghĩ tới, người phi đao chơi đến không sai, gần người ám sát cũng coi như đại thành a." Ninh Phạm rất là ngưng liệt nói rằng, trong ánh mắt né qua một tia hàn mang, Vương Kiệt ẩn giấu quá sâu.

Vương Kiệt thấy rõ vừa cái kia một chiêu không có cho Ninh Phạm mạng đến bao lớn thương tổn, chỉ là cười cợt, trên mặt thịt mỡ đều tựa hồ chồng ở cùng nhau, nói rằng: "Dù cho ta để lại nhiều như vậy sát chiêu không giống nhau bị người hóa giải, kỳ thực người ngày hôm nay mang theo Bạch Trần người xuất hiện thì thế nào, đến thời điểm các người còn chưa chắc chắn đều phải chết."

"Ai chết ai sống, còn chưa chắc chắn đây!" Ninh Phạm mặt chính kinh nói rằng, trong tay đầu ngón tay cảm thật chặt nắm đấm, một quyền hướng về Vương Kiệt thân thể mà đi.

Có quyền sáo, lại tăng thêm hồn lực vận chuyển, Ninh Phạm chút nào đều không úy kỵ Vương Kiệt trong tay phi đao có thể phá tan chính mình quyền sáo, dù sao vũ khí trừ phi cách biệt quá lớn, mới sẽ có bị hư hao tình hình.

Nhìn Ninh Phạm, Vương Kiệt rất là bình tĩnh né tránh quá Ninh Phạm thế tiến công, cũng không dám cùng Ninh Phạm quyền đầu cứng gang, dù sao Vương Kiệt ngoại trừ phi đao chính là ám sát, hai người này đều tiểu nhân không phải một chọi một chính diện đối địch phương thức, Vương Kiệt cũng không ngốc, cũng biết cùng Ninh Phạm đánh không thể có nề nếp.

Mà là một bên vây quanh Ninh Phạm đi khắp, một bên đang tìm kiếm Ninh Phạm kẻ hở đến cùng ở nơi nào. Vương Kiệt còn rất là tối tăm nói rằng: "Đến thời điểm đem Bạch Trần cùng Ngô gia thanh niên một lưới bắt hết, khi đó chính là ta Vương gia, Hà gia, Lôi gia chia cắt Lôi Nhai thành thời điểm!"

Đối với như vậy một cái đáp án, Ninh Phàm cũng không ngoài ý muốn, sớm lúc trước đã nhiên nghĩ đến, có điều ngay ở Vương Kiệt cùng Hà Hải nói ra trong chớp mắt này, Ninh Phàm vẫn còn có chút khiếp sợ.

Trong nháy mắt, chính là này linh điểm vài giây thất thần, Vương Kiệt nhưng là nắm lấy cơ hội này, trong tay phi đao liền dường như một cái sợi bạc như thể trên không trung mang theo chút ánh sáng xẹt qua.

Có điều Ninh Phàm cũng rất nhanh nhìn thấy này một cái dị dạng sợi bạc, vền vền là con mắt hơi híp lại, tập trung tinh thần nhìn này một cái sợi bạc, một thuần bộ nhưng là vừa vận từ Vương Kiệt thủ hạ rời khỏi.

Nhưng mà vào lúc này Ninh Phàm nhưng cảm giác được bờ vai của chính mình lúc ẩn lúc hiện có chút làm đau, lại vừa nhìn càng là bờ vai của chính mình nơi quần áo dĩ nhiên bị cắt ra, lộ ra da thịt hơi có một cái nhỏ bé hồng tuyến, chính là một Tiểu Tiểu vết thương.

Vương Kiệt một đòn chưa bên trong, Ninh Phàm như thế nào sẽ bỏ qua cơ hội này, thuận lợi một quyền liền hướng về bên cạnh chính mình quăng tới, hóa quyền vì là chuy, chuy kính đem Ninh Phàm trên người hồn lực cũng gây đi tới, lần này liền để Vương Kiệt cảm giác được lưng của mình bộ tựa hồ bị món đồ gì cho tăng tăng chuy một chút.

"Phốc" chính là một ngụm máu tươi phun ra, Vương Kiệt về phía trước chuyển hai bước, đi được càng ngày càng có chút lảo đảo.

Ninh Phàm tự nhiên rõ ràng lúc nào là tốt nhất ra tay thời cơ, trong tay nắm đầm không chút nào bỏ qua cơ hội này, một cái trường quyền đánh ra, vừa vận đánh vào Vương Kiệt trên bụng.

Vương Kiệt đột nhiên chính là liên tiếp lui vài bộ, trong tay phi đao xem đều không có xem Ninh Phàm, một cái không biết ném ra ngoài bao nhiêu.

Chỉ thấy được Ninh Phàm trước người là cái kia che ngợp bầu trời phi đao, hơn nữa mỗi một chiếc đều mau lẹ cực kỳ, cho dù Ninh Phàm dùng hồn lực đi tập trung tinh thần bắt giữ những này phi đao quý tích, đều là miễn cưỡng phát hiện đến cùng sẽ hướng về phương hướng nào mà đi.

Bất đắc dĩ, Ninh Phàm chỉ có thể từ bỏ tiếp tục đuổi đánh tới cùng Vương Kiệt ý nghĩ, một lược thân hướng về một bên mà đi tránh thoát phi đao.

Vương Kiệt thật vất vả có một cơ hội thở lấy hơi, một cái liền từ chính mình trong lòng móc ra đan dược ném tới trong miệng chính mình, thở hồng hộc suy yếu nhìn Ninh Phàm.

Ninh Phàm vào lúc này cũng ở nhìn Vương Kiệt, trong ánh mắt viết một ít kiên nghị, bởi vì Ninh Phàm biết nếu bọn họ thật sự muốn đối với Bạch Trần ra tay, như vậy Bạch Trần dân trấn nhất định trốn có điều độc thủ của bọn họ, vào lúc ấy em gái của chính mình phải làm gì?

"Người có phải là đang nghĩ, chúng ta đối với Bạch Trần cùng Ngô gia ra tay có hay không có khiến người ta đem những người khác cho tiêu diệt?" Vương Kiệt vào lúc này phảng phất là nhìn thấu Ninh Phàm tâm tư, cũng hay là nằm ở muốn nhiều loạn Ninh Phàm, âm lãnh hướng về Ninh Phàm nói rằng: "Đúng, chúng ta là khiến người ta đi tới Bạch Trần, đến thời điểm bọn họ sẽ trước tiên các người một bước đến Địa phủ chờ các người."

Nghe được câu này, Ninh Phàm trong nháy mắt cũng cảm giác được thân thể của chính mình bị đá tảng bắn trúng như thế, toàn thân đều nằm ở một loại chấn động bên trong, Vô Danh hóa không biết từ đâu mà lên, trong tay nắm đầm nắm chặt, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều cảm giác được một loại muốn phóng thích sức mạnh kích động.

Đột nhiên vừa thu lại nắm đầm, hướng về Vương Kiệt chạy như bay, dường như phi như thế, trên một giây còn ở tại chỗ, một giây sau dĩ nhiên liền đến Vương Kiệt bên người, nắm đầm đột nhiên đánh đi ra ngoài, mới nhìn liền dường như Ninh Phàm trên nắm tay bao trùm một tầng hỏa điểm giống như vậy, chỉ nghe phản phật tiếng xé gió.

"Xích vũ vô tận!" Ninh Phàm quát ầm, khắp toàn thân từ trên xuống dưới sức mạnh đều bị Ninh Phàm cho phát tiết đi ra.

Vương Kiệt thấy rõ Ninh Phàm lần này đáng đáp, trong ánh mắt tất cả đều viết sợ hãi, trừng lớn mắt muốn né tránh, nhưng phát hiện động tác của chính mình thật sự quá chậm, thậm chí là liền Ninh Phàm động tác đều không có nhìn rõ ràng, một giây sau liền thấy rõ Ninh Phàm nắm đầm xuất hiện ở con mắt của chính mình bên trong.

Rất là nặng nề âm thanh, Vương Kiệt theo âm thanh cúi đầu nhìn lại, phát hiện Ninh Phàm một quyền đã đem thân thể của chính mình cho đánh cái đối với xuyên. Từng trận chấn động cảm giác để Vương Kiệt khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều có một loại mất đi tri giác cảm giác, nhường thân thể của chính mình, lại nhìn Ninh Phàm, Vương Kiệt nhưng phát giác được thân thể mình tựa hồ đều đang run rẩy.

Vào giờ phút này Ninh Phàm hai mắt đã là như hỏa màu sắc, tóc cũng tất cả đều dựng thẳng lên, liền dường như nổi giận như thế.

Đột nhiên nghe được Ninh Phàm một tiếng gào thét, Vương Kiệt cũng cảm giác được thân thể của chính mình dòng máu chính như cùng mở ngăn nước sông bình thường ào ào chảy xuôi.

Ninh Phàm chút nào đều không có tránh né, trên người nguyên bản vẫn tính sạch sẽ trên y phục nhiễm không biết bao nhiêu thẳng dòng máu, góc áo nơi còn ở chảy xuống từ trên y phục chảy xuống máu tươi. Quần áo hấp Thủy Năng lực đã không đủ để hấp thụ những này phun ra dòng máu.

"A..." Vương Kiệt nhìn tình cảnh này, tự giễu nở nụ cười, nặng nề ngã trên mặt đất.

Vào lúc này một bên rơi vào hạ phong Hà Hải nhìn thấy cảnh tượng như thế này, không khỏi mà hô lớn: "Vương Kiệt!" Nhất thời thất thần, lại bị Ngô

Hùng bắt được cơ hội, tăng tăng đập bay đến một bên.

Nhưng mà Hà Hải cũng không bị đau, chỉ là bị thương nhìn Vương Kiệt, hướng về Vương Kiệt phương hướng liên tục lăn lộn bình thường chạy đi, trên đất liên tiếp quăng ngã hai lần, nhưng đều từ chối dùng sức hướng về Vương Kiệt mà đi, ôm đã không còn sinh cơ Vương Kiệt, thống khổ hô: "Vương Kiệt! Chúng ta không phải nói được rồi muốn làm Lôi Nhai nhị thiếu danh chấn hưng thịnh sao? !"

Gọi thôi, Hà Hải nhưng là thống khổ nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Là nguoi! Là nguoi hại chết Vương Kiệt!" Nói liền muốn động thủ.

Nhưng mà vào lúc này, xa xa lại truyền tới từng trận tiếng vang, mặt đất cũng bắt đầu chấn động chuyển động, mọi người ở đây không khỏi biến sắc mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Lôi gia người đến

Chương 67: Lôi gia người đến

Cứ việc mỗi người sắc mặt đều có biến hóa, có điều biến hóa nhưng đều có chút bất đồng.

Hà Hải cùng một ít Vương gia, Hà gia tàn dư trên mặt tất cả đều là một ít dữ tợn, mà Ngô Hùng cùng Ngô gia nhưng là một loại mờ mịt cùng kinh hoàng thất thố, Ninh Phàm cùng Bạch Trần thiếu niên nhưng là có vẻ hơi bình tĩnh.

Dù sao ở này Lôi Nhai trong núi xuất hiện như vậy chấn động, ngoại trừ động vật di động, vậy thì là người tiếng vang. Đùng mơ tới nữa, nếu có nhiều như vậy động vật di động, cái kia thể tất không chỉ là như vậy ngân ây tiếng vang, mà như vậy cũng chỉ có thể là người.

Ở này Lôi Nhai bên trong dãy núi còn có ai, đùng mơ tới nữa, chỉ có người của Lôi gia ở nơi đó.

Bởi vậy sắc mặt của mọi người nhưng là đột nhiên biến đổi, Ngô gia nguyên vốn cũng không sợ Lôi gia, nhưng là vào lúc này dĩ nhiên là tổn thất nặng nề, không có mấy cái hoàn hảo không chút tổn hại người, chỉ có thể nói có thể chiến đấu người chỉ có số ít.

Ninh Phàm bên này nhưng là quân đầy đủ sức lực, hơn nữa Bạch Phượng mang theo Bạch Trần thiếu niên, rất nhanh sẽ đem Vương gia cùng Hà gia người cho tiêu diệt, tự nhiên là không ngại lại đánh nhau một trận. Huống hồ có Bạch Phượng cái này Luyện Thể kỳ đỉnh cao cao thủ, tự nhiên không sợ cái gì chiến đấu.

Đương nhiên Lôi gia Lôi Thích cũng phải là xuất hiện, như vậy này chiến đấu liền khó nói.

"Lúc nào kết thúc cuộc thi đấu này?" Ninh Phàm lên lút hỏi Bạch Phượng, bởi vì ở Ninh Phàm trong lòng đã đem cùng Lôi Thích chiến đấu định ở cá nhân tái bên trong, đoàn thể tái không thể tổn thất quá nhiều Bạch Trần hảo thủ, dù sao bọn họ đều là hảo hán tử.

Bạch Phượng lắc lắc đầu nói rằng: "Còn muốn một trận."

Ninh Phàm vào lúc này trong lòng tự nhiên rõ ràng, nếu Lôi Thích xuất hiện vậy chỉ có thể là từng làm một hồi.

"Trước thu hoạch làm sao?" Ninh Phàm nhớ tới trước còn để Bạch Phượng đem điểm bài cho thu tới.

"Thu hoạch rất nhiều, Hà gia, Vương gia, Ngô gia điểm bài đều đến chúng ta trên tay, đại thể tính toán có sáu trăm viên." Bạch Phượng chỉ là đơn giản tính toán một chút, dù sao chuyện đột nhiên xảy ra, rất nhiều điểm bài trên điểm đều không có thống kê.

"A. Các nguoi còn có tâm sự thống kê những này!" Đột nhiên vào lúc này Hà Hải cũng nghe được Ninh Phàm hỏi dò, đột nhiên bùng nổ ra một tiếng thống khổ tiếng la, nắm chặt ngực mình đã sớm không biết chết đi khi nào Vương Kiệt.

"Các nguoi đều phải chết!" Nghe âm thanh càng ngày càng gần, Hà Hải hai mắt cũng càng ngày càng đỏ chót, trong tay càng là run rẩy cực kỳ.

Thấy rõ Hà Hải lần này phát rõ đáng đáp, Bạch Phượng cũng là lắc lắc đầu, không thể lý giải Hà Hải trong nội tâm rốt cuộc là tình hình gì tình cảm.

Ngô Hùng thấy rõ Hà Hải lần này đáng đáp trong nội tâm cũng là thở dài một tiếng, Lôi Nhai nhị thiếu danh tiếng hầu như Lôi Nhai trong thành đều có người nghe qua, cũng có người đồn quan hệ của bọn họ cũng tiểu nhân không phải vẹn vẹn chỉ là bộ dáng này, có điều Ngô Hùng cũng vẫn cho là là đồn đại mà thôi, thấy rõ ngày hôm nay lần này đáng đáp, tự nhiên cho rằng quan hệ không phải bình thường.

Có điều Ninh Phàm nhưng không thêm đề ý nhiều như vậy, hai người này ở Ninh Phàm trong mắt tự nhiên chính là kẻ địch giống như vậy, thấy rõ Hà Hải như vậy cuồng loạn, Ninh Phàm càng là không hợp mắt đi, nói một cách lạnh lùng: "Vậy thì như thế nào, hấn chết rồi, ai cũng cứu không được ngươi." Nói Ninh Phàm hướng về phía Hà Hải chính là một quyền đánh đi ra ngoài.

Ở Ninh Phàm xem ra, người của Lôi gia lập tức liền muốn đến, sớm đem Hà Hải cái này mới họa giải quyết, đến thời điểm Lôi Thích đến thì đã có sao, một Luyện Khí sơ kỳ cũng gang không được hai cái luyện thể đỉnh cao cùng Ninh Phàm cái này nguy luyện thể đỉnh cao đám người ầu.

Nhìn thấy Ninh Phàm còn dám như vậy bắt nạt chính mình, Hà Hải không khỏi nộ từ tâm lên, quay về Ninh Phàm nắm đầm chính là một chưởng đánh tới, có điều Ninh Phàm mấy ngày trước đây liền có thể đánh bại Hà Hải, được xích vũ vô tận thân quyết sau khi Ninh Phàm thực lực lại có tăng lên, tuy rằng không có bao nhiêu hiển hiện, thế nhưng Ninh Phàm nhưng là đem xích vũ vô tận thân quyết công pháp hòa vào quả đầm của chính mình bên trong.

Một lui bước, càng là lâm thời biến chiêu, cánh tay duỗi thẳng, một chiêu rất phổ thông trường quyền liền Ninh Phàm trong thân thể hồn lực đánh mà ra.

Bí phần bên trong Hà Hải nơi nào lo lắng phòng ngự, toàn thân tâm đều vui đầu vào trong công kích, đánh là lấy công đại thủ chú ý, nhưng mà chưa hề nghĩ tới Ninh Phàm sẽ như vậy lâm thời biến chiêu dịch ra chính mình chưởng pháp, một quyền đánh vào chính mình ngực ra.

Cảm giác được thân thể đụng phải mạnh mẽ lực xung kích, Hà Hải nhưng là hơi cười cợt, hướng về một bên bay qua, đột nhiên chính là một ngụm máu tươi phun ra ngoài. Tiếp theo nhìn Vương Kiệt phương hướng, khẽ cười cười: "Vương Kiệt... Ta... Ta đến tiếp ngươi."

Tiếp theo Hà Hải nhưng là không hề chú ý thân thể của chính mình có hay không còn có thể chống đỡ một quãng thời gian, hướng về Vương Kiệt phương hướng nhưng là bỏ qua.

Vương gia cùng Hà gia mọi người thấy rõ lần này tình hình, nhưng là đột nhiên hô to lên tiếng: "Thiếu chủ!"

"Nha! Các ngươi khỏe lớn mật!" Vừa lúc đó một bên trong rừng cây lại truyền tới khác một trận âm thanh.

Ninh Phàm xem cũng không cần xem, liền biết là người của Lôi gia đến. Không khỏi cảm giác được cười khinh bỉ, dùng chỉ có mình mới có thể nghe được lời nói ni non nói rằng: "Hiện tại mới đến, không cảm thấy hơi trễ sao?"

"Các ngươi! Các ngươi!" Nói chuyện người kia cũng là kinh ngạc với Vương gia cùng Hà gia hai vị thiếu chủ đều nằm trên đất sống chết không rõ, một bên cũng là tử thương vô số, càng là giật mình có chút nói không ra lời ngữ đến.

Người của Lôi gia tự nhiên cũng là hiểu rõ Vương gia cùng Hà gia kế hoạch, cũng là trong đó người tham dự, tự nhiên biết bọn họ đánh chính là cái gì chú ý, theo lý thuyết vào lúc này nằm trên đất hẳn là Ngô gia hoặc là người của Bạch gia, kết quả hiện tại nhưng là đáng đáp này, trong lúc nhất thời nhưng là rối loạn chính mình trận tuyến.

Nhìn thấy lần này đáng đáp, Ninh Phàm làm sao không biết Lôi gia cũng có tham dự, không khỏi giành nói trước: "Tôi nhưng là Lôi thành chủ đội ngũ, trước ta đi ngang qua nơi này thấy rõ Vương gia cùng Hà gia liên hợp đánh lên Ngô gia, liền ra tay giúp đỡ, vừa vặn các ngươi tới, muốn các ngươi phải phủ thành chủ đến chủ trì một hồi công đạo."

"Công đạo? A." Ngô Hùng tồn thất nặng nề, tự nhiên biết là Vương gia, Hà gia còn có Lôi gia giờ trò quỷ, nghe được Ninh Phàm nói như vậy, không khỏi mang theo một ít trào phúng.

Mà người của Lôi gia nghe được Ninh Phàm nói như vậy, cũng là không khỏi có chút rối loạn, chưa từng có nghĩ tới đến lúc này nên làm sao đi trả lời vấn đề này.

Có điều Lôi gia cũng coi như là có mấy cái có thể người, một người trong đó liền nói rằng: "Thi đấu quy tắc sống chết có số, tự nhiên đánh lên cũng là một loại phương thức, nơi này là Lôi Nhai sơn, cũng tiểu nhân không phải Lôi Nhai thành, ta phủ thành chủ cũng là dự thi một phương, bởi vậy... Ta phủ thành chủ một mạch sẽ không nhúng tay."

"Ồ?" Nghe được vừa nói như thế, Ninh Phàm nhưng là cười ni non tự nói, "Như vậy ta hiện tại đem Vương gia cùng Hà gia giết đều không có chuyện gì?"

"Không có chuyện gì." Đột nhiên một trận rất là bình thản nhưng là vừa mang theo bất phàm âm thanh từ trong đám người truyền đến, nói rằng: "Ngược lại ta hiện tại cũng sẽ đem các ngươi đều giết sạch, ta cảm thấy cá nhân tái không cần thiết bắt đầu rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Giao thủ Lôi Thích

Chương 68: Giao thủ Lôi Thích

Mọi người theo âm thanh đến nơi, đột nhiên vừa nhìn, nhưng là cả kinh.

Ninh Phàm chỉ nghe Bạch Phượng ni non nói rằng: "Lôi Thích." Chính là cả kinh, lúc này mới lại một lần lượng lớn trước mắt nói chuyện người này, nhìn cùng bình thường người không có cái gì khác biệt, chỉ là trong tay cầm lấy một thanh trường kiếm, bộ tay từ nơi bàn tay kéo dài tới cánh tay nơi, một bộ da giáp bao vây trên người mỗi một nơi.

Thấy rõ Lôi Thích, Ninh Phàm cũng nắm thật chặt quả đấm của chính mình, mà trên người tiên mẫn vết máu, để Ninh Phàm có thêm một phần hơi thở sát phạt.

"Lôi Thích?" Ninh Phàm mang theo một tia hồi ý thái độ nói rằng, trong giọng nói tiết lộ một tia khinh bỉ, nhưng là vì đó trước Lôi Thích như vậy nói mà cảm giác được không phục, trong ánh mắt nhưng là âm thầm lộ ra một ít đề phòng.

Ninh Phàm hiểu rất rõ Lôi Thích thực lực, Luyện Khí kỳ sơ cấp, ít nhất cũng đến cấp ba trình độ. Mà Ninh Phàm vào lúc này mới miễn cưỡng chạm được Luyện Thể kỳ cấp bảy, vẫn chưa hoàn toàn đột phá, giữa hai người không biết chênh lệch bao nhiêu.

"Người xuất thủ trước đi." Lôi Thích rất là lạnh nhạt nói rằng, trong ánh mắt càng là viết một ít bỗng nhiên, lộ ra đều là xem thường.

Nhìn thấy Lôi Thích đáng đáp như vậy, Ninh Phàm còn không hề nói gì, Bạch Phượng nhưng là giận dữ, vẻ mặt trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo lên, trong tay chín tiết tiên chính là vung một cái, trên không trung phát sinh phần phật tiếng xé gió.

Nhẹ giọng hét một tiếng nói: "Xem chiêu! Thuần băng!" Trong nháy mắt hồn lực thôi thúc, hơi bao trùm ở Bạch Phượng roi bên trên.

Nhìn thấy Bạch Phượng hướng về chính mình ra chiêu, Lôi Thích khoe miệng chỉ là nhẹ nhàng giương lên, rất là lãnh đạm nhìn một cái Bạch Phượng, dương lên trường kiếm trong tay của chính mình, hướng về Bạch Phượng vẩy một cái, một tiếng bá đạo cực kỳ âm thanh ở trong rừng vang lên: "Bôn Lôi!"

Tiếng nói còn trên không trung, mọi người lúc này lại là nghe được từng trận Bôn Lôi thanh ở trong không khí vang vọng, trong nháy mắt chính là một tia chớp ở Lôi Thích trước người xẹt qua, từng đường địa roi trên mặt đất nổ tung một lại một hố nhỏ, trực tiếp chạy Bạch Phượng mà đi.

Bạch Phượng thấy rõ lần này đáng đáp, trong tay chín tiết tiên lại là run lên, quát to một tiếng: "Đăng Long! Phượng Vũ! Tiên Khôi!" Trong nháy mắt ở Bạch Phượng roi mặt trên băng lăng hóa thành từng đạo từng đạo đóng băng, ở giữa không trung bắt đầu xoay quanh, nhất thời hóa thành Chân Long, nhất thời lại làm Phượng Vũ, hai người ở trong lúc nhất thời hoà lẫn, che chở Bạch Phượng ở trong sấm sét qua lại, hướng về Lôi Thích tiếp cận mà đi.

Nhưng mà Lôi Thích cái này nhưng là xem đều không có liếc phượng có hay không cách mình nhiều gần, chỉ là dùng một rất chậm chậm động tác, trên không trung một vệt trường kiếm, nhẹ giọng lạnh ngữ nói: "Tấn Lôi!" Dứt lời, một tia chớp vẽ ra trên không trung một đạo dấu vết, như bay hướng về phía trước lập loè.

Lại lóe lên, chớp giạt trong nháy mắt liền va chạm ở Bạch Phượng Phượng Vũ tiên trên, Bạch Phượng sắc mặt nhất thời biến đổi, hướng về phía sau bay ngược ra ngoài.

Nhìn thấy tình cảnh này, Ninh Phàm vẫn không có lên đường (chuyển động thân thể), Ngô Hùng nhưng là một xoay quanh trên không trung tiếp được Bạch Phượng, nhưng mà Ngô Hùng nhưng là một ngụm máu tươi phun ra ngoài, nhìn Lôi Thích, một lúc lâu điều tức nói rằng: "Thật mạnh hồn lực..."

"Ngô Hùng! Người không sao chứ!" Bạch Phượng một phát bắt được Ngô Hùng vai, không cho Ngô Hùng ngã trên mặt đất. Trước Ngô Hùng cùng Vương Kiệt, Hà Hải hai người không biết đánh bao lâu, thân thể vốn là có một ít thương, nhưng mà Bạch Phượng nhận được chiêu kiếm đó, nhưng là mang theo Lôi Thích một ít tiêu nham hiểm, để tiếp theo người chịu đến chôn dấu âm thương.

Ngô Hùng chống đỡ thân thể của chính mình, lắc lắc đầu, không nói gì, âm thầm khôi phục chính mình thể lực.

Mà vào lúc này Lôi Thích nhưng là hướng về phía trước đi mấy bước, nhìn cả đám người, không khỏi cười lạnh nói: "Ta nói rồi, ngày hôm nay các ngươi đều phải chết, sau này gia tộc của các ngươi xoá tên."

Nghe được câu này, phía dưới những thiếu niên kia môn nhưng là liên tục biến sắc, vào giờ phút này mọi người thực lực đều có một ít tổn thương, mà Lôi gia nhưng không có bao nhiêu thương tổn, nếu giao chiến, như vậy nhất định đánh không lại người của Lôi gia.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm nhưng là đứng dậy, vẻ mặt viết một chút kiên nghị, nghiêm nghị nhìn Lôi Thích nói rằng: "Không hẳn, ta nghĩ đến thời điểm các gia chủ nên đến rồi."

Nghe được Ninh Phàm một câu nói này, Lôi Thích vẻ mặt nhưng là có chút thay đổi, thế nhưng rất nhanh liền bị Lôi Thích rất tốt che giấu quá khứ, nhìn Ninh Phàm, trờ cười nói: "Nhưng là trước các ngươi cũng đã chết rồi."

"Vậy phải xem xem rốt cục sẽ vẫn là không biết." Ninh Phàm nắm chặt nắm đấm, một thức mở đầu hướng về Lôi Thích bày ra, nói rằng: "Liên đề ta Ninh Phàm cùng ngươi quá so chiêu."

"Nghe nói ngươi là tên rác rưởi, Bạch Trần có tiếng rác rưởi. Các ngươi trấn nhỏ Trương Lệ không tới sao?" Lôi Thích cười nói, trong ánh mắt nhưng là viết một ít tội tẩm.

"Vậy ngươi đến thử xem." Ninh Phàm cười thần bí, bày ra một phen tiến công tư thái.

"Ta để ngươi ba chiêu." Lôi Thích rất là khinh bỉ nói rằng.

Ninh Phàm chỉ là cười cợt, nói rằng: "Đến đây đi." Nói nhưng là trợn mắt, hướng về Lôi Thích chính là một quyền quá khứ.

"Nam độ! Nam độ vô tận!" Ninh Phàm đột nhiên một quyền, nhưng là chen lẫn một tia xích vũ vô tận thần quyết chuyển hóa đi ra hồn lực, trong lúc nhất thời trên cánh tay quyền sáo đều hiển hiện lồi lõm dấu vết.

Lôi Thích vào lúc này ánh mắt hướng về phía Ninh Phàm chính là nhắm lại, tự nhiên biết rõ Ninh Phàm cú đấm này thực lực, nhưng cũng là không tiếp, chỉ là giẫm một cái dưới chân vút qua thân thể chính mình, hướng về phía sau mà đi.

Mà Ninh Phàm vào lúc này liền mục tiêu chạy Lôi Thích đầu mà đi, muốn bức ra Lôi Thích ra tay.

Vào lúc này Lôi Thích cũng thấy không thể tránh khỏi, trường kiếm trong tay nhưng là hướng về Ninh Phàm nắm đấm đón đỡ mà đi, vậy một cái mượn lực đem Ninh Phàm quyền thế cho đấm tới không trung.

Ninh Phàm vào lúc này tựa hồ đã sớm dự liệu được sẽ có kết quả như thế, chân bỏ công sức nhưng là không có một chút nào thả lỏng, hồn lực vận chuyển, một chân dường như roi bình thường hướng về Lôi Thích quát tới.

Lôi Thích tựa hồ cũng chưa hề nghĩ tới Ninh Phàm sẽ có như vậy một chiêu, nhất thời chưa sẵn sàng, chỉ có thể vươn tay trái ra quán quanh chụp vào Ninh Phàm đùi phải.

Thừa cơ, Ninh Phàm lại là nhảy lên, khoảng chừng : trái phải chân đều mang theo Lôi Thích cánh tay, đột nhiên nhảy một cái, trong tay quyền sáo chiếu Lôi Thích liền bắt chuyện quá khứ, đột nhiên một tiếng quát chói tai: "Trường quyền!"

Trong nháy mắt Lôi Thích cũng cảm giác được chính mình ngực bị vật nặng cho đánh tới, liên tục lui lại mấy bước.

Nhìn Ninh Phàm, Lôi Thích trong ánh mắt đã toát ra mãnh liệt sát ý, trong nháy mắt trong thân thể sát khí hướng về Ninh Phàm bức bách tới.

"Ba chiêu! Chịu chết đi!" Lôi Thích nhìn Ninh Phàm, đột nhiên chính là một tiếng quát chói tai, trường kiếm trong tay xoay một hồi liền hướng về Ninh Phàm mà đi.

"Tấn Lôi!"

Không trung một đạo tia chớp màu bạc, một giây sau liền lấp loé đến Ninh Phàm trước người.

Ninh Phàm đã sớm đề phòng này một chiêu, ở liếc phượng cùng Lôi Thích thời điểm chiến đấu, Ninh Phàm liền phát hiện Luyện Khí kỳ to lớn nhất khác biệt chính là có thể sử dụng hồn lực tiến hành tấn công từ xa.

Vào giờ phút này Lôi Thích lại dùng ra này một chiêu, Ninh Phàm tự nhiên biết tránh né phương pháp.

Có điều Lôi Thích thấy rõ Ninh Phàm như vậy né qua, nhưng cũng không vội, một thuận tức nỗ lực hướng về Ninh Phàm liền trượt quá khứ, trường kiếm trong tay rất là êm dịu ở Ninh Phàm trước người trượt một hồi.

Ninh Phàm né tránh không kịp, nhưng là nghe đến y phục của chính mình xé tan một tiếng dĩ nhiên là vỡ ra đến.

Thấy được bản thân chật vật như vậy, Ninh Phàm nhưng là đột nhiên cả kinh, liền tiếp lui về phía sau.

Mà Lôi Thích vào lúc này nhưng là chưa hề nghĩ tới muốn buông tha Ninh Phàm, đột nhiên thanh trường kiếm giờ lên, quát to một tiếng: "Bôn Lôi!" Trong nháy mắt so với công kích Bạch Phượng còn lớn hơn trắng chớp giật hướng về Ninh Phàm xung kích quá khứ, từng đạo từng đạo chớp giật ở Ninh Phàm trước người bỏ ra một lại một cái lỗ thủng to.

Nhiên mà ngay tại lúc này, toàn bộ Lôi Nhai sơn mạch cũng bắt đầu phát sinh rung động dữ dội thanh đến, để người nhất thời chính là cả kinh.

Có điều, này chấn động nhưng là tựa hồ không có ảnh hưởng đến Ninh Phàm cùng Lôi Thích, Ninh Phàm thấy rõ Lôi Thích lại là này một chiêu, nhưng là hướng về bên người một thuận bộ, tránh thoát cái kia từng đạo từng đạo nhanh có phải hay không chớp giật.

Nhìn Lôi Thích nói: "Ngươi rất mạnh, đáng tiếc ngươi đánh không tới ta."

"Xem chiêu!" Nghe được Ninh Phàm như vậy nói chuyện, Lôi Thích nhưng là mang theo một tia phẫn nộ, đột nhiên nhú mày, tức sát hướng về phía Ninh Phàm điên cuồng hét lên nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Thú triều đột kích

Chương 69: Thú triều đột kích

Nhất thời, Lôi Thích tiếng nói còn chưa rơi xuống, đao trong tay của hắn cũng đã vung lên, đột nhiên vẩy một cái liên quan bùn đất đánh bay đến không trung.

Phá tan mặt đất trong nháy mắt liền xuất hiện từng đường chớp giật, từ mặt đất trực tiếp địa hướng về không trung mà đi, chớp giật dường như cột nước bình thường thô, không nhường chút nào người hoài nghi trúng rồi như vậy một tia chớp là còn có hay không mệnh sống sót.

Ninh Phàm vào lúc này thấy rõ tia chớp này thời gian hai mắt đã hơi híp, tập trung tinh thần phòng bị Lôi Thích, cũng là hướng về bên người xẹt qua, muốn tránh né đi tia chớp này.

Nhưng mà Ninh Phàm chưa hề nghĩ tới Lôi Thích này một chiêu tốc độ là như vậy nhanh, hầu như là sát Ninh Phàm thân thể mà đi, hơn nữa trên đường còn có thể chuyển hướng.

"Ta sát! Đây món đồ gì! Lại vẫn có thể khóa chặt ta!" Ninh Phàm tự nhiên cũng phát hiện này không đúng, chỉ có thể lại một lần nữa biến hướng hướng về một bên lao đi.

Lôi Thích thấy rõ Ninh Phàm đã chặt vật đến lần này đáng đáp, nhưng là nhẹ nhàng một hừ, hai tay nắm trường kiếm trong tay, nắm ngang nắm nắm ở giữa không trung, đột nhiên trên không trung vung lên hai lần, hai cái vết kiếm trong nháy mắt liền xuất hiện ở Lôi Thích trước người, xoạt một hồi liền khóa chặt đến Ninh Phàm trước người.

Ninh Phàm ánh mắt căng thẳng, không lo được phía sau mình điện trụ, hai tay liền hướng về Lôi Thích đưa tới này hai cái vết kiếm trên đón đỡ mà đi.

Trong lúc nhất thời, Ninh Phàm chỉ cảm thấy hai tay của chính mình có chút tê dại tê dại cảm giác, điện lưu ở Ninh Phàm trên cánh tay không ngừng truyền. Đồng thời Ninh Phàm còn cảm giác được một trận mạnh mẽ phản xung lực trùng kích hai tay của chính mình, dù cho là có nam độ quyền sáo phân tán một áp lực nén, nhưng vẫn để cho Ninh Phàm có chút không chịu nổi.

"Hừ!" Lôi Thích thấy rõ Ninh Phàm lần này đáng đáp, căn bản là không muốn lại ra tay.

"Ha ha! Ninh Phàm! Để người giết ta Vương Kiệt, hiện tại người biết sai rồi đi." Vào lúc này một bên Hà Hải đã dần dần tỉnh lại, vừa vặn thấy cảnh ấy, không khỏi hài lòng đại cười nói.

"Hà Hải, đợi lát nữa người sẽ biết tay." Bạch Phượng trừng Hà Hải một chút, lớn tiếng nói rằng, vào lúc này ai cũng không muốn đi quấy rối đến Ninh Phàm cùng Lôi Thích đối chiến.

Ninh Phàm vào lúc này bay ngược ra ngoài, cũng ở một bên, không khỏi một ngụm máu liền phun ra ngoài. Rất nhanh lại trạm dừng đứng lên, nhưng mà vào lúc này ai cũng không quá xem trọng Ninh Phàm có thể ở chiến thắng tất cả những thứ này.

"Ninh Phàm, người không sao chứ!" Bạch Phượng nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói rằng, "Thực sự không được người đi tìm phụ thân ta vì chúng ta báo thù."

Ninh Phàm vào lúc này âm thầm ở dùng Luyện Phàm Lô khôi phục thân thể của chính mình, muốn nói Ninh Phàm vào lúc này duy nhất có thể chiến thắng Lôi Thích phương pháp chính là cùng Lôi Thích hao tổn nữa, dù sao mình có thể rất nhanh khôi phục chính mình thể lực.

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm vẫn là rất cảm động, có điều Ninh Phàm cũng biết mình chạy cũng vô dụng, huống chi mình không nhất định đánh không lại Lôi Thích, kết quả là hướng về Bạch Phượng khoát tay áo một cái, nói rằng: "Người nhìn, ta cảm thấy ta còn có sức đánh một trận."

"Ninh Huynh..." Ngô Hùng vào lúc này cũng muốn đối với Ninh Phàm nói cái gì, thế nhưng Ninh Phàm nhưng là khoát tay áo một cái, đánh gãy nói rằng: "Không có chuyện gì, hừ Lôi Thích muốn đánh thì đánh, nhiều lắm cũng chính là so với Giang Phong cường một điểm."

"Trước đây không lâu ta luyện thể cấp năm không đến ta liền có thể cùng luyện khí cấp một Giang Phong tiếp vài chiêu, lẽ nào ta hiện tại nhanh luyện thể cấp bảy ta còn chưa thể cùng Lôi Thích một trận chiến sao? Võ giả phải làm không có gì lo sợ!" Ninh Phàm đột nhiên quát to một tiếng, nhưng là đang ám chỉ Bạch Phượng chính mình không có chuyện gì.

Bạch Phượng vào lúc này còn muốn nói thêm gì nữa, cũng chỉ là âm thầm trầm mặc lo lắng nhìn Ninh Phàm. Dù sao trước Ninh Phàm cùng Giang Phong quá mấy chiêu, đó là suýt chút nữa bị Giang Phong cho đánh chết, có điều Ninh Phàm trên người có chút bí mật Bạch Phượng cũng là biết, dù sao nhiều

lần Ninh Phàm khôi phục thân thể tốc độ muốn nhanh hơn không ít.

Có điều Ninh Phàm trong lòng mình cũng rất là rõ ràng, trước mắt Lôi Thích nhưng là phải so với Giang Phong càng lợi hại một ít, hơn nữa lần này quyết đấu độ nguy hiểm cũng so với ngày đó phải lớn hơn. Dù sao ngày đó dù như thế nào từ còn có Đông Phương Vân còn đầu phía sau chính mình chống đỡ lấy chính mình, nhưng là hiện ở không có bất kỳ người nào có thể đáp cứu mình, chính mình còn muốn đáp cứu phía sau mình nhiều người như vậy.

"A, chờ chết đi." Lôi Thích vào lúc này rất là thô bạo nói rằng, không chút nào nghĩ tới Ninh Phàm còn có biện pháp gì đến trở mình, hay là ở Lôi Thích trong nội tâm Ninh Phàm dù cho chính là lại có biện pháp gì, ở thực lực tuyệt đối bên dưới cũng không thể phiên thiên.

Nói Lôi Thích hướng về Ninh Phàm lại là một chiêu kiếm đâm tới, tốc độ nhưng là mau lẹ cực kỳ.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này nhưng là nhanh chóng hướng về Lôi Thích mà đi, đây là Ninh Phàm có thể nắm cơ hội tốt nhất, bởi vì Lôi Thích cùng mình gần kề khoảng cách, bắt đầu gần người.

Ninh Phàm trong tay nắm chặt quả đấm, đột nhiên chính là một tiếng quát lên: "Nam độ quyền! Nam độ vô tận!" Trong khoảnh khắc Ninh Phàm đã cảm giác được chính mình hồn lực bị rút khô hết sạch, cánh tay đã bắt đầu tê dại, thậm chí là có chút tưởng đến phát đau đớn.

Đây là Ninh Phàm kết hợp xích vũ vô tận thần quyết dùng đến mạnh mẽ nhất một chiêu, cứ việc hôm qua mới bắt được xích vũ vô tận thần quyết, thế nhưng môn công pháp này cùng (cơ sở đan pháp) có cùng nguồn gốc, Ninh Phàm rất nhanh sẽ có thể thông hiểu đạo lý, vào giờ phút này càng là ở bên bờ sinh tử, tự nhiên Ninh Phàm càng thêm là không có ý kiến gì, trong lúc nhất thời liền cảm lấy môn công pháp này bắt đầu sử dụng.

Một quyền xuống, Lôi Thích trong ánh mắt cũng tỏa ra một trận khó mà tin nổi, dù sao trước Lôi Thích cảm thấy Ninh Phàm không có hình dáng gì sức mạnh, nhưng là ngay ở Ninh Phàm hướng về chính mình mà đến thời điểm, Lôi Thích cảm giác được một trận cảm giác nguy hiểm, đột nhiên một triệt chính mình trường kiếm, đón đỡ ở Ninh Phàm nắm đấm bên trên.

Nhưng mà Ninh Phàm nắm đấm nhưng là hầu như muốn đem Lôi Thích trường kiếm cho tạp đến tuột tay trình độ, chỉ có Lôi Thích mình mới có thể cảm giác được chính mình hồ khẩu đã có chút rạn nứt.

Vào lúc này Ninh Phàm cũng là phi thân qua một bên, thờ hồng học nhìn Lôi Thích, có điều Ninh Phàm thân thể mang theo Luyện Phàm Lô nhưng là ở sử dụng tốt nhất vận chuyển cho Ninh Phàm cung cấp hồn lực, không ngừng chữa trị Ninh Phàm thân thể.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm đã cảm giác được Luyện Phàm Lô kỳ thực ở thời gian nhất định bên trong là có nhất định tiêu hao hạn mức tối đa, trước Luyện Phàm Lô nhiều lần chữa trị Ninh Phàm thân thể, vào lúc này đã có chút tốc độ chữa trị biến chậm.

Mồ hôi lạnh không ngừng từ Ninh Phàm sau lưng lưu lại, dù sao Luyện Phàm Lô là Ninh Phàm to lớn nhất lá bài tẩy. Nhưng nếu không có Luyện Phàm Lô khôi phục, Ninh Phàm cũng không thể vượt cấp một mình đấu Lôi Thích, trừ phi là (cơ sở đan pháp) hoặc là (xích vũ vô tận thần quyết) có đột phá.

Có điều Lôi Thích vào lúc này cũng đã phát hiện Ninh Phàm khó đối phó, cho rằng không thể cho Ninh Phàm quá nhiều thời gian, nắm trường kiếm cũng không để ý chính mình hồ khẩu rạn nứt, một thuận bộ, hướng về Ninh Phàm chính là một quay về chém, mang theo bên cạnh chính mình tịnh là chút chớp giạt đánh xuống.

Ninh Phàm vào lúc này kỳ thực đã khôi phục đến gần đủ rồi, thế nhưng cảm giác được chính mình Luyện Phàm Lô tốc độ khôi phục biến chậm, cũng không dám cùng Lôi Thích lại mặt đối mặt bính trên một ván.

Nhiên mà ngay tại lúc này, một bên nhưng là chạy tới mấy người, ngoại trừ Bạch Trần thiếu niên còn có Lôi gia thiếu niên, không ngừng ở một bên cao giọng hô to: "Thú triều! Thú triều đến rồi!"

Nghe được thanh âm này, Ninh Phàm cùng Lôi Thích đều không tự chủ được về mặt một bên, dừng lại công kích nhìn một mặt, cảm giác mặt đất rung động mạnh mẽ, so với trước Lôi gia chạy tới chấn động tiếng còn phải lớn hơn nhiều.

"Thú triều đến rồi! Thú triều!" Càng ngày càng nhiều người phát hiện đến điểm này, bắt đầu hô to lên.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Tông môn chi uy

Chương 70: Tông môn chi uy

Ninh Phàm cùng Lôi Thích vào lúc này tự nhiên cũng lại không tranh đấu chi tâm, đều đưa ánh mắt chuyển hướng cái kia thú sóng triều hiện chỗ.

Chỉ thấy được phương xa rừng cây liên miên sụp đổ, không trung không ngừng bay lên tối om om điều quần, còn mang theo một đám lớn một đám lớn Trần Yên cuộn cuộn, mặc cho ai nhìn thấy cảnh tượng như vậy đều biết đại sự không ổn.

Ninh Phàm tự nhiên là ngay lập tức phản ứng lại, có thể nói ở Bạch Trần sinh hoạt thiếu niên đều có nghe nói thú triều uy lực, Bạch Trần trăm nghìn năm trong lịch sử diện cũng bất phàm có từ Bạch Yên bên dưới ngọn núi đến mãnh thú, tự nhiên ngay lập tức liền bắt đầu tà hướng về bên dưới ngọn núi lao nhanh.

"Chạy!" Ninh Phàm vào lúc này cũng là quyết định thật nhanh, lôi kéo Bạch Phượng liền hướng bên dưới ngọn núi lao nhanh, vào giờ phút này cái gì đều không có lo lắng.

Mà Lôi Nhai thành mấy cái con cháu thế gia còn chưa kịp phản ứng, có điều ngay ở Ninh Phàm mang theo Bạch Phượng chạy trong nháy mắt, Ngô Hùng cũng phản ứng lại, bắt đầu theo Ninh Phàm bọn họ chạy, một bên chạy một bên cũng hô lớn: "Nhanh! Đuổi tới!" Cứ việc Ngô gia thanh niên con cháu từ thương gần đủ rồi, thế nhưng Ngô Hùng vẫn là không đành lòng chính mình tộc nhân chết ở chỗ này.

Cũng trong lúc đó phản ứng lại còn có Hà Hải, Hà Hải Đích Ô Trần tự nhiên cũng là ở Lôi Nhai son mạch dư mạch, cũng đã từng nghe nói những này thú triều truyền thuyết, bởi vậy đang đối mặt loại này thú triều đột kích trong quá trình cũng là ngay lập tức nghĩ đến chạy trốn.

Có điều Hà gia vào lúc này cũng không có còn lại bao nhiêu người, lẻ loi tán tán không chắc so với Ngô Hùng Ngô gia tốt hơn bao nhiêu. Nhưng mà vào lúc này Hà Hải còn ôm Vương Kiệt thi thể, không chút nào nhân tâm để Vương Kiệt thi thể ở này trong rừng núi bị dã thú dẫm đạp.

Lôi Thích vào lúc này nhưng là có chút không thể thích ứng đến cùng phát sinh cái gì, trong lúc nhất thời chỉ thấy được Ninh Phàm những người này làm chim muông quần tán, trong lúc nhất thời căn bản đều chưa kịp phản ứng.

Có điều Lôi gia cũng là có người thường xuyên qua lại ở trong rừng núi, rất nhanh liền đem tất cả những thứ này giải thích cho Lôi Thích nghe xong, Lôi Thích ngay lập tức cũng phản ứng lại, lôi kéo đại gia hướng về bên dưới ngọn núi liền bắt đầu chạy như điên.

Thế nhưng phải biết này thú triều liền dường như chân chính hải triều như thế, chỉ là một hồi dưới do dự, liền có thể làm cho những này mãnh thú môn rút ngắn rất nhiều khoảng cách. Cũng chính là Lôi Thích do dự chuyển trong nháy mắt, những này thú triều đã sắp muốn tiếp cận đến Lôi Thích bên người.

Thậm chí đều có thể cảm nhận được phía sau cuộn cuộn bụi mù, cùng cây cối sụp đổ bắn lên bùn đất, cùng với mãnh thú liều lĩnh va chạm ở cây cối trên bắn lên dòng máu. Đứng mặc kệ là mãnh thú vẫn là Ma Thú, đều dồn dập liều lĩnh hướng về Lôi Thích phương hướng của bọn họ lao nhanh, chút nào đều không có sợ hãi quá trước người cây cối có phải là sẽ cho những này mãnh thú sinh mệnh tạo thành nhất định ảnh hưởng.

Có điều vào lúc này, ai cũng không nghĩ muốn quay đầu nhìn tất cả những thứ này tâm tư, muốn đi nghiên cứu tất cả những thứ này đến cùng là làm sao phát sinh, đều tại triều bên dưới ngọn núi nhanh chóng lao nhanh.

Ninh Phàm là trước hết chạy xuống đi, càng là dùng một nghiêng góc độ chạy. Hắn không biết thú triều đến cùng có cỡ nào rộng, thế nhưng chỉ có như vậy nghiêng chạy, mới có to lớn nhất độ khả thi sống sót.

Bởi vì như vậy thú triều bình thường đều là hướng về nào đó một phương hướng mà đi, nếu như nhất định phải hướng về chúng nó cái hướng kia đi, không thể nghi ngờ chính là chịu chết. Dù sao những này mãnh thú tốc độ muốn so với người chạy tốc độ nhanh, phải biết người chỉ có hai cái chân, những này mãnh thú đều là có bốn cái chân.

Vào lúc này Lôi gia con cháu liền đang cầu khẩn chính mình tại sao không có nhiều sinh một cái hai cái chân đi ra, ở chạy bộ trong quá trình căn bản không chạy nổi những này mãnh thú, trong lúc nhất thời không biết có bao nhiêu lôi gia con cháu chết ở mãnh thú dưới chân.

Lôi Thích chạy tốc độ có thể nói là nhanh nhất, một bên chạy hắn một bên từ chính mình trong lòng móc ra một ngòi nổ ném tới không trung. Chỉ thấy được không trung ngòi nổ đột nhiên nổ tung, trên không trung dấy lên xán lạn sắc thái.

Cách đó không xa Lôi Nhai trong thành, Lôi Thiên thấy rõ bầu trời biến sắc, không khỏi về mặt biến đổi, đột nhiên lướt ra khỏi phủ thành chủ hướng về ngoài thành nhìn tới.

Chỉ thấy được Lôi Nhai ngoài thành Lôi Nhai son có một cái khoảng rộng con đường, liền dường như bị tông đơ đẩy quá tốc như thế, như thế liền có thể vọng đến, hơn nữa cuộn cuộn bụi mù, Lôi Thiên nơi nào không biết chuyện gì xảy ra, không khỏi về mặt lại là biến đổi, hét dài một tiếng: "Các đại gia chủ mau tới cửa thành, xin mời tông môn đại biểu mau tới cửa thành."

Vào lúc này toàn bộ Lôi Nhai thành bách tính cũng bắt đầu cầm khẩu, nhìn ở cửa thành bên trên Lôi Thiên. Chỉ thấy được Lôi Nhai trong thành cấp tốc né qua mấy cái bóng người, Bạch Trần Bạch Nam Nguyên, Hà gia Hà Tú Niên, Vương gia Vương Tranh, Ngô gia Ngô Địch ngay lập tức đều đến nơi cửa thành.

Vương Tranh cùng Hà Tú Niên sớm đã có mặt mưu, thời gian này thấy rõ Lôi Thiên kêu gọi, mang theo một tia nghi hoặc nhìn nhau một cái Bạch Nam Nguyên, lúc này lại không dám lên tiếng.

Ngô Địch trái lại ngay lập tức hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

"Xem Lôi Nhai son." Lôi Thiên vào lúc này rất là bất đắc dĩ nói.

"Tại sao lại như vậy!" Bạch Nam Nguyên tu vì không thua kém một chút nào Lôi Thiên, vào lúc này vừa nhìn Lôi Nhai son tự nhiên là không hề che giấu chút nào chính mình trong nội tâm gắt mình.

"Còn không mau ra tay!" Vương Tranh vào lúc này lo lắng con của chính mình.

"Đứng đấy! Chúng ta xuất thủ một lượt đi." Hà Tú Niên hài tử cũng ở trong núi, tự nhiên cũng là lo lắng cực kỳ.

Nhiên mà ngay tại lúc này, Lôi Nhai trong thành lại né qua hai bóng người, nếu Ninh Phàm ở đây liền có thể nhận ra, một chính là Đông Phương Vân An, một nhưng là trước ở trong rừng núi gặp phải thần bí thiếu nữ.

"Làm sao?" Đông Phương Vân An vào lúc này rất không nể mặt mũi không vui nói.

"Lôi thành chủ kêu gọi không biết có chuyện gì quan trọng?" Thần bí thiếu nữ nhưng là có vẻ vô cùng lạnh nhạt, nhưng là vừa không thất lễ tiết hỏi.

"Lôi Nhai son xuất hiện vấn đề lớn, e sợ sẽ làm lỡ thí luyện, mấy người chúng ta gia tộc không cách nào xử lý chuyện này, rất xin mời tông môn ra tay." Lôi Thiên vào lúc này nhưng là có vẻ hơi khiêm tốn, nhìn hai người này, đặc biệt thần bí thiếu nữ.

"Cùng ta vô can." Đông Phương Vân An nhìn bên cạnh chính mình thiếu nữ, không vui nói, "Nữ oa oa, năm nay là đến phiên các ngươi tông môn, ngươi còn không ra tay."

Thần bí thiếu nữ vào lúc này nghe được Đông Phương Vân An lời nói, cũng không nói lời nào, chỉ là hơi liếc mắt nhìn Lôi Thiên, một lát sau mới nói nói: "Thật thôi."

Vào lúc này thần bí thiếu nữ lại quay đầu lại nhìn Đông Phương Vân An nói rằng: "Các ngươi hoàng tộc ở ta tông môn trong mắt cũng không tính là gì, sau đó dùng một phần nhỏ như vậy ngữ khí nói chuyện với ta, ta hiện tại đại biểu chính là tông môn." Nói nhưng là đột nhiên trừng Đông Phương Vân An.

Đông Phương Vân An còn không phục, muốn muốn giáo huấn một chút trước mắt cái này nữ oa oa, đã thấy thần bí thiếu nữ phía sau bóng dáng xuất hiện một người áo đen, kiếm chỉ vạch một cái, ở Đông Phương Vân An trước người liền xuất hiện một đạo sâu sắc khe hở.

"Ra tay thôi." Vào lúc này thần bí thiếu nữ vẫn chưa quên Đông Phương Vân An, chỉ là dặn dò phía sau mình bóng dáng, đi vào Lôi Nhai son.

Lời gửi độc giả:

Ta gần nhất ở thu dọn người thiết, 15W tự. Có chút khanh muốn ở 25W tự thời điểm chôn một hồi

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Sóng ngầm phun trào

Chương 71: Sóng ngầm phun trào

Nghe được thiếu nữ nói như vậy, trốn ở thiếu nữ phía sau người mặc áo đen kia chỉ là rất biết điều gật gật đầu, hướng về không trung một vút đi.

Nhìn thấy lần này tình hình, người ở chỗ này sắc mặt tuy rằng không có thay đổi, thế nhưng trong ánh mắt nhưng là mỗi người có các tính toán. Đặc biệt mọi người nhìn Lôi Thiên ánh mắt cũng không khỏi phát sinh thay đổi, trong lúc nhất thời đại gia cũng là yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Mà cô gái bí ẩn cái này tựa hồ nhưng là không chút nào lo lắng mọi người ý nghĩ, chỉ là rất lạnh nhạt nói rằng: "Được rồi, việc nơi này, ta nghĩ ngày mai Đại Tỷ Đầu có thể như thường lệ tiến hành, ta sẽ chọn một, hai cái có tiềm lực thiếu niên mang về tông môn."

Nhìn thấy thần bí thiếu nữ rời đi, vào giờ phút này Lôi Thiên tuy có tâm theo sau, thế nhưng bởi Lôi Nhai son biến động, nhưng cũng là không dám rời đi.

Lôi Nhai trên núi, Lôi Thích vào giờ phút này phát hiện chính mình chút thực lực này căn bản không tính là gì, vốn cho là mình tới luyện khí cấp một sẽ có rất nhiều tông môn muốn cướp chính mình, thế nhưng ở này thiên nhiên trong con giận dữ, Lôi Thích lần thứ nhất phát hiện chính mình thật sự rất là nhỏ bé, đặc biệt cảm giác được phía sau mình người một lại một chết đi.

"A! Lôi Nhai son! Sẽ có một ngày ta Lôi Thích nhất định sẽ đến đây báo thù!" Lôi Thích một bên chạy còn không quên một bên hô to, gọi đến toàn bộ Lôi Nhai Son Son chân người đều có thể nghe được, điều quần đã nhanh chóng bay đến bầu trời bay nhảy cánh, nhưng mà vào lúc này nhưng là không có một người đi quân Lôi Thích.

Ninh Phàm ở một bên rất sớm tạm thời tính thoát ly này thú triều phạm vi, ở một bên tạm thời tính nghỉ ngơi, vào giờ phút này nghe được Lôi Thích tiếng gào, Ninh Phàm sắc mặt đều một chút kỳ quái, cảm giác tại sao có thể có ngu như vậy khí người.

Đảo mắt nhìn tới, Ngô Hùng vào lúc này cũng là một mặt quái dị, có loại không cười nổi cảm giác.

Bạch Phượng nhưng là không có như vậy bận tâm, phù phù bật cười, nói rằng: "Này Lôi Thích làm gì đó? Ta liền không tin hắn sẽ có một ngày vẫn có thể đem này Lôi Nhai trên núi Ma Thú đều cho giết xong."

"Nói không chắc nhân gia muốn trụ đến Lôi Nhai son đến, mỗi ngày giết ma thú đây." Ngô Hùng cũng là một mặt quái cười nói.

Ninh Phàm nhưng là lắc lắc đầu, nói rằng: "Hắn chính là Lôi Nhai trên núi hầu tử mời tới đậu bức đi!"

"Được rồi, hiện tại chúng ta cũng không gặp nguy hiểm, cái khác không nói nhiều, nói một chút nên làm sao bây giờ?" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là cái thứ nhất chính kinh lên người.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng cùng Ngô Hùng cũng bắt đầu chính kinh lên, có điều Bạch Phượng nhưng vẫn là không hiểu đến Ninh Phàm ý tứ, một mặt kỳ quái nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Làm sao?"

Ninh Phàm vào lúc này nhìn Ngô Hùng nói rằng: "Vương gia cùng Hà gia như vậy mai phục Ngô gia, sau đó lại bị chúng ta Bạch Trần như vậy quấy rối, như vậy bọn họ tương ứng gia chủ cũng sẽ làm ra điều chỉnh..."

"Ninh Huynh ý tứ là bọn họ vẫn không có động thủ?" Ngô Hùng vào lúc này nhưng là nói rằng.

Ninh Phàm gật gật đầu, nói rằng: "Bọn họ chỉ có đem chúng ta này một nhóm hạt giống giết chết sau khi, mới sẽ hướng về gia tộc của chúng ta động thủ."

Răng rắc.

Mọi người hướng về Ngô Hùng nhìn tới, chỉ thấy được Ngô Hùng bài đứt đoạn mắt trong tay cành cây, một mặt tàn nhẫn nói rằng: "Đến thời điểm ta nhất định phải gọi bọn họ Vương gia, Hà gia trả giá thật lớn!"

Ninh Phàm lắc lắc đầu, nói rằng: "Cái này ngược lại không gấp, nếu như lần này có thể trở lại, nhất định phải dặn Bạch trần trường cùng Ngô gia chủ cẩn thận hai nhà bọn họ, hơn nữa phải cẩn thận Lôi gia..."

Vừa lúc đó, Ninh Phàm lại nghe bầu trời truyền đến một trận to lớn tiếng vang, mọi người ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy được là một người áo đen xẹt qua không trung.

"Lôi Nhai thành các gia con cháu nghe rõ, mau chóng trở về thành!" Người mặc áo đen trên không trung khởi động hồn lực hướng về phía dưới hô.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này nhập thần cũng không phải là bởi vì người mặc áo đen này lời nói, mà là Ninh Phàm nhìn thấy người mặc áo đen trên không trung lại có thể trệ không như vậy trường thời gian, trong lúc nhất thời không khỏi nghĩ nổi lên Đông Phương Vân An trước nói tới bên trong cấp ba ba cái cảnh giới.

Nhưng là Ninh Phàm cũng chưa từng thấy Luyện Khí kỳ trở lên cường giả ra tay sẽ là làm sao đáng đáp, trong lúc nhất thời cũng không tốt phán đoán.

Nhưng mà chỉ thấy được vào lúc này người mặc áo đen duỗi một cái tay của chính mình, trên không trung vạch một cái, không trung vào giờ phút này liền né qua một trận chùm sáng, nếu đứng người mặc áo đen cái góc độ này đến xem, liền có thể nhìn thấy từ người mặc áo đen ngón tay nơi đột nhiên xuất hiện một vết sáng, đem thú triều cùng thế lực của Lôi gia phân cách ra, phía trước mãnh thú lo ngại này chùm sáng không dám đi tới, dừng lại bước chân của chính mình, nhưng là bị mặt sau mãnh thú cho vỡ thành thịt nát.

Lôi Thích vào lúc này nơi nào quân phía sau chính mình chuyện gì xảy ra, chỉ nghe được phía sau chính mình phát sinh từng trận nổ tung âm thanh, mới phát hiện phía sau không có mãnh thú, không khỏi mang người liên tục lẫn lộn hướng về Lôi Nhai thành chạy đi.

Nhưng mà một bên Ninh Phàm nhưng là không nhìn thấy cảnh tượng này, chỉ có thể nghe được từng trận âm thanh phát sinh, cũng không biết ở đây dĩ nhiên phát sinh những chuyện này.

Có điều Ninh Phàm cũng biết vào lúc này Lôi Nhai thành đã làm ra phản ứng, nói như vậy ở Lôi Nhai trong thành bọn họ vẫn không có động thủ, thấy như vậy, Ninh Phàm vội vã mang theo Bạch Trần người hướng về Lôi Nhai thành mà đi.

Một lát sau, tựa hồ cảm giác mình đã vì là Lôi Nhai thành người thắng được thời gian, người mặc áo đen nhưng là vừa thu lại chính mình hồn lực, nhìn mãnh liệt không ngừng thú triều, lắc lắc đầu, hướng về Lôi Nhai trong thành mà đi.

"Là thú triều." Vào lúc này Lôi Nhai thành trên các vị gia chủ cũng thu được tình báo, biết được là thú triều đột kích, Bạch Nam Nguyên cùng Hà Tú Niên là dòn dập biến sắc, dù sao này Lôi Nhai thành phát sinh thú triều, cứ việc là Lôi Nhai son mạch chủ mạch phát sinh, thế nhưng ai biết cái kia Lôi Nhai son mạch dư mạch có phải là cũng sẽ xảy ra chuyện như thế đây? Dù sao Bạch Nam Nguyên Bạch Trần cùng Hà Tú Niên ô trấn là ở Lôi Nhai son mạch

đur mạch vị trí.

Lôi Thiên vào lúc này cũng phát giác được hai người này không đúng, đưa tay ra hơi ngăn lại, nói rằng: "Không có chuyện, hiện tại tông môn cường giả ở đây, phát chuyện gì cũng có thể chống đối, nếu này thú triều đã phát sinh, hai người người lại há có thể chống đối?"

Nghe được Lôi Thiên nói như vậy, Hà Tú Niên cũng biết mình vào lúc này muốn những thứ này cũng hết tác dụng rồi.

Bạch Nam Nguyên nhưng nhìn Lôi Nhai son mạch còn đang dâng trào thú triều, nói rằng: "Vừa người cường giả kia cũng chỉ là ngăn cản một hồi, ta nhìn này thú triều cuối cùng vẫn là muốn tới này Lôi Nhai thành a?"

"Vậy cũng tiểu nhân không phải này trong thời gian ngắn sự tình, trước tiên chờ các gia thiếu niên trở về, chúng ta làm tiếp thương nghị, làm sao đến bảo vệ này Lôi Nhai thành chứ?" Lôi Thiên vào lúc này nhưng là mang theo một ít tối tăm nói rằng.

Nghe được Lôi Thiên lời nói, Hà Tú Niên cùng Vương Tranh nhìn nhau một cái, trong ánh mắt đều viết một ít không biết làm sao, thế nhưng là lại tâm mang ý xấu.

Dù sao hai người gia tộc có muốn tiêu diệt Bạch Trần cùng Ngô gia, vào lúc này nói không chắc đã đắc thủ, đến thời điểm làm sao để giải quyết tất cả những thứ này đây? Trong lúc nhất thời sóng ngầm phun trào, chỉ được đợi được mọi người lúc trở lại.

Bên này, phát hiện thú triều chỉ là đình trệ một hồi, mọi người nào dám thả lỏng.

Ninh Phàm mang theo Bạch Trần cả đám người nhanh chóng chạy trốn, không ngừng nói rằng: "Nhanh! Nhanh lên một chút! Phía trước chính là Lôi Nhai thành!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Ma Thú vây thành

Chương 72: Ma Thú vây thành

"Nhanh! Nhanh lên một chút!"

Ngoài thành mặc kệ là gia tộc nào người đều ở giục gia tộc mình thiếu niên nhanh chóng hướng về Lôi Nhai thành chạy như điên, mọi người đột nhiên phát hiện này thú triều đến tốc độ là càng lúc càng nhanh.

Vào giờ phút này Ninh Phàm nhìn không ngừng tiếp cận Lôi Nhai thành tường thành, trong nội tâm không khỏi sinh ra một ít cảm giác an toàn, dù cho Ninh Phàm biết trở lại Lôi Nhai trong thành khả năng là cuộn cuộn sóng ngầm, mỗi cái gia tộc đều ở câu tâm đầu giác, nhưng là so với đã ngoại thú triều, trong thành hay là muốn an toàn nhiều lắm.

Dù cho là có trước cái kia hắc y cường giả một đòn, thú triều tốc độ có chút đình trệ, nhưng mà lập tức liền nhắc lên tốc độ thú triều lại là rất nhanh xuống núi, mục tiêu tựa hồ chính là rất rõ ràng chính là Lôi Nhai thành.

Lôi Thiên vào lúc này đứng trên thành tường, hai tay đều có chút run, làm nhiều như vậy năm thành chủ, chính mình phát hiện nguyên lai còn có như thế khảo nghiệm nghiêm trọng đang đợi chính mình.

"Mở cửa thành ra, đợi được các gia con cháu trở về lập tức đóng cửa thành." Lôi Thiên vào lúc này cố gắng trấn định phân phó.

Vào lúc này Hà gia gia chủ Hà Tú Niên cùng của Bạch gia gia chủ Bạch Nam Nguyên sắc mặt đều khá là khó coi, có điều cũng biết vào lúc này chính mình cũng cản không trở về chính mình trong trấn, cũng chỉ có thể tạm thời ở Lôi Nhai trong thành yên lặng nhìn tình thế biến hóa.

Rất nhanh, mấy gia tộc lớn thanh niên đều tiến vào Lôi Nhai trong thành, chuyện thứ nhất chính là mang theo mọi người hướng về mấy vị gia chủ vị trí mà đi.

Nhưng mà Hà gia cùng Vương gia nhìn thấy nhà mình người chỉ còn dư lại nhiều như vậy về mặt bên trong viết đầy mặt kinh ngạc.

"Hùng nhì! Đây là làm sao? !" Nhưng mà Ngô Địch nhìn thấy gia tộc mình người chỉ có như thế chút, càng là đầy mặt không chịu nhận.

Trở lại trong thành Ngô Hùng nhìn cha của chính mình, hướng về Ngô Định chính là rằm một quỳ, mang theo một chút khóc nước nở nói rằng: "Phụ thân! Đều là Hà gia cùng Vương gia, hai nhà bọn họ liên thủ muốn phải trừ hết chúng ta a!"

Nghe được Ngô Hùng vừa nói như thế, Hà Tú Niên cùng Vương Tranh sắc mặt chính là biến đổi, trước vốn là muốn muốn ra tay trước giết chết Ngô Hùng, chỉ là bởi vì Ngô Định cùng Bạch Nam Nguyên đều ở không tiện nhúng tay, nhưng không nghĩ tới sẽ tạo thành kết quả như thế.

"Người đừng vội nói vậy!" Vương Tranh vào lúc này cũng không cố trên nét cười của chính mình, vậy một cái chính mình râu mép, vẻ giận dữ nói rằng: "Vương Kiệt! Vương Kiệt! Người đi ra cho ta giải thích một chút." Kêu lên con trai của chính mình tên, còn muốn muốn con trai của chính mình để che dấu tất cả những thứ này.

Ngô Hùng vào lúc này hai mắt đỏ chót, trong ánh mắt viết đầy ngập sự phẫn nộ, lớn tiếng nói rằng: "Vương Kiệt đã chết rồi. Cũng là bởi vì vậy công chúng ta Ngô gia!"

"Người ngấm máu phun người! Còn con trai của ta mệnh đến!" Vương Tranh nghe được Ngô Hùng lời nói chính là sững sờ, không chút nào tin tưởng Ngô Hùng theo như lời nói, còn đang lớn tiếng kêu lên: "Vương Kiệt! Kiệt nhi! Người mau ra đây!"

"Khục... Khục khục... Vương bá phụ, kiệt ca thật sự đã đi tới." Hà Hải vào lúc này từ trong đám người rất là chật vật đi ra, y phục trên người tất cả đều là chút vết máu, thỉnh thoảng còn phun ra một ngụm máu tươi.

Nhìn thấy Hà Hải dáng dấp này, Hà Tú Niên nhưng là sững sờ, nói rằng: "Là ai đem người đã thương?"

"Con trai của ta ở đâu?" Vương Tranh vào lúc này rất là nghiêm túc nói.

Nghe được trước mắt hai người ở hỏi mình, Hà Hải lại là ho khan một tiếng, nói rằng: "Vâng..."

"Là ta!" Ninh Phàm nhưng là không muốn bọn họ như vậy xoắn xuýt xuống, trước tiên đứng dậy, nhìn trên đài Hà Tú Niên cùng Vương Tranh nói rằng: "Vương Kiệt cùng Hà Hải trước tiên đánh lên Ngô gia, sau nói muốn tiêu diệt đi ta Bạch Trần, vào lúc này Vương Kiệt đã bị ta cho giết, đây là lúc đó tất cả mọi người tại chỗ cũng nghe được, hai nhà các người muốn diệt vong ta Bạch Trần cùng Ngô gia."

Nghe được Ninh Phàm vừa nói như thế, Bạch Nam Nguyên nhưng là cá kinh, nói rằng: "Quả thực như vậy?"

"Tiểu tử! Người ngấm máu phun người!" Vương Tranh vào lúc này rất là tức giận nói, chỉ vào Ninh Phàm lớn tiếng quát lên: "Đi chết!" Nói trong tay chính là một thanh phi đao hướng về Ninh Phàm phi ném qua.

Trong nháy mắt Ninh Phàm liền cảm giác mình bị Tử Thần khóa chặt giống như vậy, một không thể động đậy được đạn, càng không biết mình rốt cuộc muốn hướng về phương hướng nào đi mới được.

"Dừng tay!" Bạch Nam Nguyên vào lúc này một tiếng quát chói tai, nhưng là ra tay hướng về phi đao chặn lại quá khứ.

Nhưng mà Lôi Thiên động tác càng thêm nhanh, Bạch Nam Nguyên vừa mới vừa lên đường (chuyển động thân thể) thời điểm, Lôi Thiên đã kẹp lấy phi đao, nói rằng: "Vương gia chủ làm sao có thể cùng một tiểu bối như vậy trí khí, có đạo là sống chết có số, huống hồ này Lôi Nhai thành Đại Tỷ Đầu cũng không có nói không thể ở trong rừng núi giết người. Ta xem Vương Kiệt bọn họ nói như vậy, là vì cướp giật điểm bài chứ? Đúng không, Hà Hải?"

Nghe được Lôi Thiên nói như vậy, Hà Hải nơi nào không biết Lôi Thiên rốt cuộc là ý gì, lại liếc mắt một cái Hà Tú Niên, Hà Tú Niên nhưng là gật gật đầu, Hà Hải mới nói nói: "Đúng là như thế, là ta cùng kiệt ca ngu dốt." Nói xong nhưng là lui qua một bên ngậm miệng không nói.

Hà Tú Niên chủ ý chính là đem chuyện này cho bỏ qua đi, dù sao Hà Tú Niên cùng Vương Tranh tu vi cũng không sánh bằng Ngô Định cùng Bạch Nam Nguyên, lúc này đối đầu bọn họ càng là không sáng suốt cách làm.

Nghe được Hà Hải nói như vậy, Vương Tranh vào lúc này cũng không có ra tay lý do, trước bị lửa giận làm choáng váng đầu óc, vào lúc này nhìn thấy Lôi Thiên ngăn chính mình, Bạch Nam Nguyên lại đối với mình ra tay rồi, nơi nào không biết là có ý gì, cũng là lui sang một bên, thế nhưng là một câu nói cũng không chịu nói.

Vào giờ phút này Lôi Thiên cũng thu hồi cái viên này phi đao, rất là có thâm ý nhìn Ninh Phàm một chút, sau đó đi tới đài cao nói rằng: "Lôi Nhai thành Đại Tỷ Đầu phát sinh biến cố, lúc này Ma Thủ đã hướng về Lôi Nhai thành mà đến rồi."

Nghe được câu này, mọi người nhưng là nghị luận sôi nổi, lúc này càng là có người từ một bên hướng về Lôi Thiên chạy trốn mà đi.

Dưới đài, Bạch Phụng lời kéo Ninh Phàm một mặt lo lắng nói: "Người cũng thật là lớn胆, người liền không sợ Vương Tranh ra tay giết người sao? Dù sao hần nhưng là lâu năm cao thủ, tuy rằng còn chưa đạt tới phụ thân ta trình độ đột phá đến luyện hồn kỳ, thế nhưng cũng là ở Luyện Khí kỳ đỉnh cao không biết ở lại : sững sờ bao nhiêu năm."

Ninh Phàm mang theo một tia ánh mắt phức tạp nhìn Vương Tranh nói rằng: "Ta giết con trai của hần, một ngày nào đó hần sẽ biết, tất lại còn có người của Vương gia ở. Nếu như ta vào lúc này không nói ra, đến thời điểm hần tìm ta lúc báo thù, bên cạnh ta sẽ có người nào có thể ngăn cản, ở đây còn có phụ thân người a. Chỉ có điều ta chưa hề nghĩ tới này Lôi Nhai thành thành chủ dĩ nhiên sẽ xuất thủ giúp ta, có điều hần cuối cùng cái ánh mắt kia nhưng là có chút thâm ý ở bên trong."

Bạch Phụng lắc đầu nói rằng: "Liên người cái kia đáng về, còn cái gì thâm ý, có thể có cái gì thâm ý a."

Ninh Phàm cười cợt, nói rằng: "Được rồi, lần này Đại Tỷ Đầu thật sự xem như là kinh tâm động phách, gặp phải nhiều như vậy bất ngờ, ta nghĩ trước đây ca ca ngươi Bạch Long ở thời điểm cũng không có nhiều như vậy bất ngờ chứ?"

Nghe được Ninh Phàm nhắc tới Bạch Long, Bạch Phượng nhưng là có chút trầm mặc nói rằng: "Ca ca ta cũng mau trở lại, gần như sẽ ở vài ngày sau đến Lôi Nhai thành, cũng không biết đến thời điểm hân có thể hay không tách ra thú triều."

Ninh Phàm vỗ một cái chính mình ngực nói rằng: "Cái này ngươi phải tin tưởng ca ca của ngươi, ta nhớ tới vào lúc ấy Bạch Long ca đã là luyện khí cấp ba bị tông môn tuyển chọn, vào lúc này nên có luyện khí cấp năm cấp sáu đi."

Bạch Phượng ánh mắt tối sầm lại, nói rằng: "Nơi nào có như vậy nhanh a, bất quá lần này ca ca ta trở về rất có thể sẽ dẫn ta đi."

"Đi!" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là nghe được một tia tin tức xấu, kỳ thực rất sớm trước đây Ninh Phàm liền biết Bạch Phượng trở lại tông môn, thế nhưng Ninh Phàm vẫn luôn đem tin tức này cho ẩn giấu ở nội tâm của chính mình, xong tất cả cũng không có nghĩ tới chuyện này.

"Nhanh như vậy!" Ninh Phàm nói tiếp.

"Cũng không tính nhanh hơn, trước đã nói, ở Lôi Nhai thành Đại Tỷ Đầu sau khi ta sẽ đi." Bạch Phượng tốc độ nói rất chậm nói rằng, có thể nghe được trong giọng nói viết đều là một ít phiền muộn ở bên trong.

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm cũng là có chút trầm mặc, gật gật đầu, nói rằng: "Ta biết rồi, có điều ta sẽ cố gắng."

"Nỗ lực?" Bạch Phượng có chút không hiểu Ninh Phàm ý tứ, này cùng nỗ lực có quan hệ gì.

"Ta sẽ cố gắng tiến vào tông môn a, đến thời điểm ta sẽ đi tìm ngươi a." Ninh Phàm toét miệng cười nói.

"Tông môn tiểu nhân không phải tốt như vậy tiến vào, toàn bộ Đại Hưng Đế Quốc có thể đủ số được với tông môn có điều hai tay chỉ mấy, không biết yêu cầu có cỡ nào cao." Bạch Phượng rất là phiền muộn nói rằng.

"Khó hơn nữa, vì ngươi và ta cũng đồng ý a." Ninh Phàm cười nói, về mặt bên trên viết tràn đầy Nguyên Khí.

"Khặc!" Một bên Hà Hải nhìn thấy Ninh Phàm cười đến như vậy hài lòng, trong nội tâm nhưng là tràn ngập cực kỳ sự phẫn nộ, trong ánh mắt đều mang theo một chút cừu thù, giả như con mắt có thể phun ra cực nóng hỏa diễm, như vậy Hà Hải trong ánh mắt hỏa diễm liền có thể thiêu xuyên Ninh Phàm.

"Đây là ngươi buộc ta, đánh không lại ngươi, thế nhưng vì Vương Kiệt, ta sẽ đi luyện cái kia môn tà công." Hà Hải ni non hướng về Ninh Phàm nói rằng.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm nhưng là cái gì cũng không biết, chỉ nghe trên đài Lôi Thiên nói rằng: "Ma Thú vây thành!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Mọi người thủ thành

Chương 73: Mọi người thủ thành

"Ma Thú vây thành! Làm sao có khả năng!" Lôi Thiên ở trên đài trường lớn con mắt của chính mình rất là giật mình nói, âm thanh cứ việc không lớn, thế nhưng người phía dưới lại có mấy cái tiểu nhân không phải luyện gia từ đây? Thực lực kém cỏi nhất đều có luyện thể cấp năm, thánh giác nhạy bén, trong nháy mắt liền bắt lấy then chốt tin tức.

"Làm sao bây giờ? Ma Thú vây thành!" Một bên Lôi gia con cháu đang sôi nổi nghị luận, trong lời nói để lộ ra đến tất cả đều là sợ sệt.

Ninh Phàm vào lúc này cũng nghe được này một tin tức, rất là lo lắng nói: "Không biết Bạch Trần thế nào?"

"Sẽ không có chuyện gì đi." Bạch Phượng biết Ninh Phàm ở trong nội tâm lo lắng ai, mang theo một vẻ lo âu an ủi Ninh Phàm.

"Làm sao bây giờ? Mấy vị gia chủ, hiện nay Ma Thú vây thành, nhất định phải giải ta Lôi Nhai nguy hiểm." Lôi Thiên vào lúc này cũng biết không phải là mình một người có thể giải quyết vấn đề thời điểm.

"Này không trả có vị kia mặc vũ môn thiếu nữ có ở đây không? Ngươi còn sợ gì?" Ngô Dịch vẫn không có từ gia tộc mình bị vây công phiền muộn bên trong đi ra, mang theo một chút chế nhạo hướng về phía Lôi Thiên nói rằng.

"Còn có hoàng tộc cái kia mấy cái sản nghiệp, luyện đan các, phòng đấu giá cái gì, không đều có trấn thủ người ở? Tương truyền luyện đan các phó Các chủ Đông Phương Vân An đã có luyện hồn đỉnh cao thực lực, cái kia luyện đan các Các chủ nếu đi ra, này Lôi Nhai nguy hiểm tiểu nhân không phải lập tức sự tình sao?" Vương Tranh vào lúc này nhìn Ngô Dịch trong ánh mắt cũng là một chút thống khổ, con trai của chính mình dĩ nhiên liền như vậy chết rồi, hiện tại lại đối mặt chuyện như vậy.

"Con trai của ta không lâu sẽ trở về, ta đến thời điểm phát truyền tin cho hắn, để hắn mang tới đại dịch cung trường bồi đến đây trợ giúp." Bạch Nam Nguyên vào lúc này cũng mở miệng nói rằng, dù sao ngoài thành vào giờ phút này đã phát hiện có cấp năm Ma Thú cùng ma thú cấp sáu tồn tại, nói không chắc còn có ma thú cấp bảy tồn tại.

Phải biết ma thú cấp bảy là khái niệm gì, nếu nói ma thú cấp sáu là luyện hồn kỳ cường giả tới đỉnh có thể ngang hàng đối thủ, như vậy ma thú cấp bảy thì tương đương với thức tỉnh kỳ cường giả sơ kỳ trạng thái.

Nghe được mọi người này nói, Lôi Thiên vào lúc này mới thoáng an tâm xuống, nói rằng: "Ta Lôi Nhai thành cũng có dự bị xảy ra chuyện như vậy, có điều những thứ đó nhất thời bắt đầu dùng rất là phiền phức, cần kéo dài thời gian."

"Ta hiện tại có một biện pháp, vậy thì là làm cho cả Lôi Nhai thành võ giả đều ra khỏi thành cắn giết Ma Thú." Hà Tú Niên vào lúc này đứng ra nói rằng, "Sau đó dựa theo công lao cho bọn họ từng cái khen thưởng."

"Vậy này thứ Đại Tỷ Đầu không bằng liền đổi thành ai giết nhiều ma thú, ai chính là đệ nhất chứ?" Lôi Thiên mang theo thương lượng ngữ khí hỏi, thế nhưng trong giọng nói nhưng là toát ra không thể hoài nghi.

Mọi người cũng lười cùng Lôi Thiên tranh, chỉ có thể nói một câu: "Thiên."

Có điều vừa lúc đó, Bạch Nam Nguyên nhưng là ngắt lời nói rằng: "Lôi huynh, ta nhớ tới trước hai ta có ước hẹn, vừa nghe tiểu nữ nói cho ta nói, ta Bạch Trần đã thu được 2,600 dư điểm, hắn là không có ai vượt qua ta Bạch Trần, không biết cuối cùng tiền đặt cược có phải là nên giữ lời?"

Nghe được Bạch Nam Nguyên nói như vậy, Lôi Thiên nhưng là biến sắc mặt, nói rằng: "Chờ lần này Ma Thú vì trong thành quyết ra thành tích, ngươi và ta lại nói thương thảo." Nói quét qua tay áo, liền đem chuyện lúc trước phân phó.

Nhận được tân nhân vật, Ninh Phàm về mặt bên trong nhưng là có chút nghi nan, chần chờ nói rằng: "Hiện tại lại muốn chúng ta ra khỏi thành giết những ma thú này, ta có chút lo lắng..."

"Lo lắng cái gì?" Bạch Phượng rất là nghi hoặc, dù sao Bạch Phượng cũng hiểu rõ Ninh Phàm, biết Ninh Phàm thực lực cũng không chỉ là như vậy.

"Trước người cường giả kia đều không thể lắng lại này một hồi Ma Thú đột kích, dựa vào chúng ta có thể được không?" Ninh Phàm lo lắng nói rằng: "Hơn nữa ta vẫn là lo lắng Thi nhi, dù sao Bạch Trần phụ cận Bạch Yên sơn tuy nói chỉ là Lôi Nhai sơn mạch dư mạch, nhưng là vậy cũng là Lôi Nhai sơn mạch một nhánh a, nếu trên núi Ma Thú xuống núi."

"Nhưng là hiện tại đã như vậy, chúng ta có thể làm cái gì đây? Không bằng giết nhiều điểm Ma Thú, đến thời điểm thật sớm điểm về Bạch Trần." Bạch Phượng cấp tốc nói rằng.

Ninh Phàm gật gật đầu, nói: "Vào lúc này cũng chỉ có thể như vậy."

Tiếp theo Ninh Phàm cùng Bạch Phượng đoàn người lại đi mua sắm một chút lương khô, lưu lại người bị thương, hướng về cửa thành đi đến.

Vào lúc này vẫn chưa đi đến cửa thành, Ninh Phàm liền nghe đến mãnh thú gào thét âm thanh, mấy cái kẻ nhát gan đã sợ hãi rụt rè không dám về phía trước, thấy rõ lần này tình hình, Ninh Phàm cũng cảm giác được một trận bất đắc dĩ.

"Các ngươi đứng lại." Đột nhiên đến rồi một đám binh sĩ gọi lại Ninh Phàm đoàn người.

Ninh Phàm sửng sốt một chút, quay đầu nhìn lại, nhưng là thành vệ quân.

"Đứng, chính là các ngươi." Lúc này lại đây một tướng quân trang phục nhân vật, nói rằng: "Thành chủ có lệnh, trong thành võ giả toàn bộ tạm thời gia nhập quân đội, phân tán thành mỗi cái tiểu đội tiến hành tác chiến."

"Chúng ta là Bạch Trần võ giả, là tới tham gia Lôi Nhai thành Đại Tỷ Đầu." Bạch Phượng vào lúc này đứng ra nói rằng.

Trước mắt người tướng quân này nhưng là sờ sờ tác tác từ chính mình trong lòng móc ra một khối da dê, mặt trên viết các đại gia chủ tên, nói rằng: "Đây là các gia tộc lớn gia chủ kí tên, các ngươi có thể nhìn có hay không nhà các ngươi chủ, hiện ở ngoài thành nguy cơ, có người nói có ma thú cấp bốn qua lại, còn có phi hành Ma Thú, nhất định phải tập hợp lên thủ thành."

Nghe được trước mắt người tướng quân này nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là gật gật đầu, rõ ràng như vậy là tốt nhất, có điều nhìn thấy Bạch Phượng ở bên cạnh chính mình, liền dò hỏi: "Như vậy chúng ta đến thời điểm gia nhập quân đội còn có thể là ở một chỗ sao?"

"Không được, các ngươi muốn tách ra, đây là quy định! Nhanh! Tùy cơ phân phối, ngươi, ngươi, ngươi, ngươi..." Trước mắt tướng quân lớn tiếng nói

chuyện đến, chỉ vào mấy người trong đó có Ninh Phàm, nói rằng: "Các người gia nhập thứ ba mươi hai tiểu đội, những người còn lại gia nhập ba mươi ba tiểu đội."

Bắt đầu dĩ Ninh Phàm nhìn một chút Bạch Phượng, chỉ có thể nói nói: "Đến thời điểm người cần trọng một chút."

Không sai, Ninh Phàm cho phân phối đến thứ ba mươi hai tiểu đội đi tới, cùng Bạch Phượng tách ra.

"Nhanh lên một chút! Các người không có bao nhiêu thời gian! Báo lên các người tu vi, thứ ba mươi hai tiểu đội đi theo ta!" Vào lúc này một bên lại đi tới một người thân mang khôi giáp người, quay về Ninh Phàm đám người nói rằng: "Ta là đội trưởng của các người trần chính, luyện thể đỉnh cao."

"Ta, Bạch Hoa, luyện thể cấp bảy."

"Ta, Trương Quảng, luyện thể cấp bảy."

"Ta, Trương Lăng, luyện thể cấp sáu." Nói chuyện, chính là trước ở Lôi Nhai trong núi cùng Ninh Phàm trò chuyện thiếu niên

"Ta, Ninh Phàm, luyện thể cấp sáu."

"Tiên sư nó, đến rồi hai tên rác rưởi." Trần chính không vui nói.

Nghe được câu này Ninh Phàm nhưng là sắc mặt tối sầm lại, nhưng là vừa không có cách nào phản bác, không có cách nào, chẳng lẽ mình còn có thể trực tiếp cùng trước mặt người đội trưởng này giải thích mình có thể đánh thắng được luyện thể đỉnh cao người sao?

"Mặc kệ, hiện tại khuyết nhân thủ. Mấy người các người, nhanh lên một chút đuổi tới ta, không muốn đi đội, lập tức liền muốn đến phiên tiểu đội chúng ta lên!" Trần chính rất là nhiệt huyết nói rằng, nhìn hơi có chút bắp thịt run rẩy trần chính, ai có thể biết hắn vừa mới trải qua sinh tử.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là không nói một tiếng theo trần chính, đến thời điểm tự nhiên có chứng minh chính mình thời điểm.

"Hai người các người năng lực kém, đến thời điểm chính các người chú ý một chút, phía trên chiến trường, những ma thú này lại làm đến tàn nhẫn, ta cũng hộ người không được." Trần chính vào lúc này suy nghĩ một chút, vẫn là đi tới Ninh Phàm cùng Trương Lăng bên người, rất là lo lắng căn dặn bọn họ.

Cảm giác được trần chính quan tâm, Ninh Phàm đột nhiên có chút ấm áp, cảm thấy trước mặt người đội trưởng này chính là nói năng chua ngoa nhưng mềm yếu.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Mười người tiểu đội

Chương 74: Mười người tiểu đội

Dưới tường thành không biết có bao nhiêu cái tiểu đội ở tụ tập, liếc mắt nhìn qua, không gặp giới hạn tường thành nơi là liền với một loạt đầu người, các loại thanh âm huyền ảo ở lỗ tai một bên phát sinh, mỗi cái tiểu đội trưởng đều đang lớn tiếng hò hét, tựa hồ chỉ có như vậy những này tiểu đội người mới có thể nghe được ra đến đề đang nói cái gì.

Thứ ba mươi hai tiểu đội trưởng Trần Chính tự nhiên cũng không ngoại lệ, dùng chính mình cái kia khá là trầm trọng âm thanh ở hô: "Bốn người các người người tới chỗ của ta, nơi này là chúng ta ba mươi hai tiểu đội nơi ở tạm thời! Nơi này còn có mặt khác năm người là các người đội viên!"

Nghe được Trần Chính âm thanh, Ninh Phàm mấy cái rất là nhanh chóng liền đi tới, vào lúc này đại gia cũng nhìn thấy tình cảnh như vậy hỗn loạn cùng bận rộn, còn có ngoài thành từng trận thú hồng cùng chạy chồm tê tiếng la, để mấy người bọn hắn căn bản không dám mang theo.

"Yêu hắc, đến người mới." Vào lúc này vừa đi đến rồi một khối ngô đầu trọc, Ninh Phàm phóng tầm mắt nhìn lại, người này lại vẫn còn cao hơn chính mình ra mấy phân, gần như có một mét tám một mét chín đáng vẻ, trong tay nắm là ít có người sẽ dùng búa lớn.

"A, người cũng không phải không biết, lần này Ma Thú vây thành, thành vệ quân căn bản không đủ dùng, chỉ có thể như vậy mang người mới, nếu thật sự chiến tồn nghiêm trọng, nói không chừng một tiểu đội chỉ có một lão già đây." Theo âm thanh đầu nguồn, Ninh Phàm thấy rõ là một trên mặt có vết sẹo nam tử gầy gò, cứ việc gầy gò, thể nhưng Ninh Phàm không thể không biết trên tay hắn cung tên là dễ đối phó.

"Được rồi!" Trần Chính vào lúc này nhưng là quát to một tiếng, đem thứ ba mươi hai tiểu đội người đều chiêu lại đây, "Tiểu đội người ở đây tập hợp một hồi."

Vào lúc này từ một bên lại đi tới ba người, Ninh Phàm vẫn không có nhìn kỹ, liền nghe được Trần Chính nói rằng: "Lên chiến trường! Như vậy chúng ta liền muốn đem chúng ta phía sau lưng giao cho chiến hữu của chúng ta, vì lẽ đó các người trước tiên làm quen một chút từng người!"

Nghe được Trần Chính nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là ánh mắt sáng ngời, tự nhiên biết Trần Chính thuyết pháp này rất là chính xác.

"Ta là Hứa Cường, luyện thể cấp sáu, am hiểu cây búa. Biệt hiệu đầu trục, các người liền gọi ta đầu trục được rồi!" Vào lúc này trước nắm cây búa cái kia đầu trục mở miệng nói rằng:

"Trần Hạo, luyện thể cấp bảy, cung tiễn thủ." Đào Ba Nam hơi nhíu con mắt của chính mình nói rằng, "Bọn họ cũng gọi ta vết sẹo." Nói chỉ chung quanh một cái mấy người.

"Ta là Khang Bàn Vũ, các người gọi ta tên Béo là tốt rồi. Luyện thể cấp bảy, dùng lưỡi búa." Nói chuyện chính là một tên béo, ánh chừng chính mình cái bụng vùng vẫy trong tay mình trường phù.

"Lư Hoảng Minh, đao khách, luyện thể cấp sáu, gọi ta đao găm." Dao găm rất lạnh nói rằng:

"Lư Hoảng Khắc, kiếm khách, luyện thể cấp sáu, gọi ta cô kiếm." Cô kiếm cùng đao găm như thể phong cách nói chuyện đến.

Ninh Phàm nhìn thấy hai người này nhưng là trường xê xích không nhiều, hơn nữa tên, muốn cũng nghĩ ra được, biết hai người bọn họ là sinh đôi huynh đệ.

"Bọn họ không cũng đều không khác mấy là luyện thể cấp sáu sao? Có tư cách gì nói chúng ta a?" Vào lúc này Trương Lăng Tiểu Tiểu thanh ở Ninh Phàm bên tai nói nhỏ.

Nhưng mà Trần Chính khoảng cách Trương Lăng cũng không coi là xa xôi, lông mày nhưng là vẩy một cái nói rằng: "Người là cái gì mặt hàng, bọn họ là người nào? Giữa các người có thể so với sao?"

Nghe được đội trưởng Trần Chính nói như vậy, vết sẹo nhưng là một tiếng hừ nhẹ. Đầu trục đi ra đột nhiên đem cây búa hướng về Trương Lăng trước người đập một cái, trong nháy mắt khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều toả ra một loại sát khí.

Trong nháy mắt Trương Lăng ở đầu trục trước mặt không dám lại làm càn, chỉ có thể có chút sợ hãi rút rờ nhìn đầu trục.

"Được rồi, đầu trục người trước tiên tạm trở lại." Trần Chính vào lúc này nhìn thấy hiệu quả đã đi ra, liền để đầu trục đi trở về đi, quay đầu quay về Trương Lăng cùng Ninh Phàm nói rằng: "Nói các người là rác rưởi vì lẽ đó các người đừng không phục, các người bộ dáng này lên chiến trường, nhiều lắm cũng chính là một luyện thể cấp bốn trình độ."

"Ta nghĩ không hẳn." Ninh Phàm vào lúc này nhìn Trần Chính, Trương Lăng là chính mình từ Bạch Trần mang ra đến người, không thể vào lúc này bị Trần Chính bọn họ liền như vậy cho thấy rõ.

Nhìn thấy Ninh Phàm đứng dậy, Trần Chính cũng là mang theo một ít cười nhạt, nói rằng: "Một mình người luyện thể cấp sáu không như thường cũng là rác rưởi."

Ninh Phàm nghe được Trần Chính như vậy xem thường chính mình, cũng chỉ là khóe miệng hơi giương lên, trong tay sáng ngời, chỉ nghe không trung một tiếng tiếng xé gió, Trần Chính phía sau trên đất liền sâu sắc cắm vào một thanh phi đao. Nếu dưới tuổi vàng có biết Vương Kiệt nhìn thấy tình cảnh này, sẽ lập tức từ dưới nền đất đụng tới nói đến: "Kim Phong Đao."

Không sai, này chính là Vương Kiệt hoàng cấp thượng phẩm vũ khí Kim Phong Đao.

"Nhìn người cổ áo." Ninh Phàm vào lúc này rất là trêu tức nói rằng:

Trần Chính vào lúc này còn không có cảm giác gì, rất là nghi hoặc một màn chính mình cổ áo, trong nháy mắt cổ áo cùng quần áo chia ra làm hai.

"Tiểu tử người!" Đầu trục vào lúc này nhìn thấy đội trưởng lại bị tiểu tử này như vậy cợt nhả, nhìn không được từ trong đội ngũ vọt ra hung thần ác sát đến Ninh Phàm bên người, lớn tiếng trách cứ, "Lại dám đối với đội trưởng như vậy!"

Đột nhiên lại là một thân sát khí bên ngoài, so với trước đối với Trương Lăng sát khí còn muốn ác liệt mấy tầng.

Có điều Ninh Phàm há lại là có thể bị luyện thể cấp sáu sát khí cho uy hiếp đến người, cũng là trùng, con mắt đột nhiên trùng mắt đầu trục, trên người tự nhiên mà lên sát khí cũng hướng về đầu trục mà đi, trong lúc nhất thời còn pha tạp vào một tia hồn lực uy lực ở bên trong.

Dù sao xích vũ vô tận thần quyết tu luyện sau khi, Ninh Phàm hồn lực một cách tự nhiên mang theo một loại thần quyết lực uy hiếp lượng.

Đầu trục trong lúc nhất thời càng là bị Ninh Phàm cho làm cho khiếp sợ, liền tiếp lui về phía sau.

Trần Chính vào lúc này sắc mặt cũng là một bên, bị chính mình cho rằng là rác rưởi Ninh Phàm, vào lúc này dĩ nhiên sẽ bùng nổ ra lực uy hiếp như thế, thế nhưng Trần Chính vào lúc này vẫn cũng không coi trọng Ninh Phàm chờ người, dù sao ở đây làm dữ cùng lên chiến trường đối mặt che ngợp bầu trời

Ma Thú lại là một chuyện khác.

"Được rồi. Các người không muốn còn như vậy từ từ đến từ từ đi tới, người không mệt ta đều mệt mỏi." Tên Béo vào lúc này nhưng là chạy đến đem hai người cho phân ra, nói rằng: "Tiểu tử không sai yêu, người tên gì?"

"Ta tên Ninh Phàm, luyện thể cấp sáu, vũ khí nắm đấm." Ninh Phàm vào lúc này cũng cũng không muốn cùng tiểu đội người làm lộn tung lên, nhìn thấy có người đi ra điều đình, liền cũng xuống bậc thang.

"Luyện thể cấp sáu..." Mấy cái tiểu đội thành viên cũng là bị Ninh Phàm tuân ra đến tu vi cho sợ hết hồn, mang theo một tia quái dị ánh mắt nhìn Ninh Phàm cùng đội trưởng của chính mình, bọn họ cũng gần như biết Ninh Phàm tại sao như vậy không phục, dù sao luyện thể cấp sáu có thể có sát khí như vậy cũng là không kém.

"Ta, Trương Lăng, luyện thể cấp sáu, vũ khí nắm đấm." Trương Lăng vào lúc này còn có chút sợ hãi đầu trực sát khí, nói chuyện ngữ khí đều hơi yếu.

Bạch Hoa tính tình có chút lạnh, mang theo một chút lạnh nhạt ngữ khí nói rằng: "Bạch Hoa, luyện thể cấp bảy, trường kiếm."

"Ta Trương Quảng, luyện thể cấp bảy, am hiểu đao." Nói Trương Quảng còn rất tao bạo ra trong tay mình mạch đao vũ một hồi.

"Được rồi, chúng ta mười người tiểu đội đã đến đông đủ, hiện tại trên tường thành tình thế nguy cấp, lúc nào cũng có thể muốn chúng ta đi tới! Chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!" Trần Chính vào lúc này một mặt nghiêm túc cùng chính kinh nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Ba mũi tên cùng phát

Chương 75: Ba mũi tên cùng phát

"Vâng." Mọi người rất nghiêm túc trả lời đến, liền ngay cả Bạch Trần đi ra bốn người đều rất chính kinh nghiêm túc trả lời.

Nghe được mọi người như vậy mạnh mẽ trả lời rành mạch âm thanh, Trần Chính gật gật đầu, nhìn trên tường thành lang yên cuộn cuộn, không khỏi thở dài một hơi, là một người đội trưởng, Trần Chính nghĩ tới là tiểu đội cuối cùng có thể lưu lại bao nhiêu người.

"Đây là làm sao a?" Trương Lăng vào lúc này rất là nghi hoặc, nhìn Ninh Phàm, hơi nói thăm nói rằng.

"Liền người nói nhiều." Cùng Trương Lăng một gia tộc Trương Quảng không vui nói, trước cũng là Trương Lăng nói nhỏ bị đầu trực mắt.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này cũng biết Bạch Trần những thiếu niên này vẫn là rất nghi hoặc, không khỏi ra để giải thích nói rằng: "Trước Lôi Nhai sơn mạch Ma Thú truy ở chúng ta phía sau, vào lúc này đã đem toàn bộ Lôi Nhai thành vây nốt, rất khả năng chính là Ma Thú công thành, chỉ là bây giờ nhìn lên hình thức càng thêm nghiêm túc."

Nói Ninh Phàm đưa ánh mắt hướng về Trần Chính thoáng nhìn, dù sao Trần Chính làm thành vệ quân, vào lúc này hiểu rõ đồ vật muốn so với từ bản thân nhiều hơn.

Nhìn thấy Ninh Phàm đang nhìn mình, Trần Chính sắc mặt cũng là một mặt nghiêm túc nói rằng: "Hiện tại tình hình cũng không tốt lắm, bởi vì trước nói bên ngoài có ma thú cấp bốn, thậm chí có cấp năm Ma Thú, chỉ có điều vào lúc này đều còn chưa có xuất hiện, duy nhất có thể nhìn thấy chính là trên trời cấp ba Ma Thú." Tiếng nói vừa đến, chỉ nghe không trung là một tiếng gào thét, mọi người vội vã ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy được ba con lớn vô cùng doi giống như điều mở ra cánh khổng lồ trên không trung bay lượn mà qua, từ Lôi Nhai thành một con bay đến một đầu khác, dường như điều vô dương oai.

"Chuyện này... Đây là cái gì!" Trương Lăng có vẻ rất sợ sệt, hơi run, nói rằng: "Là món đồ gì?"

"Người nên vui mừng nó chỉ là đến điều vô dương oai, mà tiểu nhân không phải giết người." Trương Quảng vào lúc này sắc mặt cũng có chút trắng bệch, thể nhưng so với Trương Lăng lại thực sự tốt hơn nhiều một điểm, tựa hồ mang theo an ủi ngữ khí nói rằng: "Nó không có lực công kích chứ?" Không biết câu nói này là đang an ủi Trương Lăng vẫn là chính hấn.

Kết quả bên này Trương Quảng lời nói vừa mới vừa ra dưới, không trung ba con lớn vô cùng điều một lao xuống, không biết từ nơi nào liền bỗng dưng

xuất hiện mấy cái quả cầu sét, ở trên thành tường lại đột nhiên muốn nổ tung lên, trên tường thành binh lính không biết có bao nhiêu bị nổ tổn thương. Chỉ là nhìn, liền thấy rõ trên tường thành mười mấy người lính từ trên thành tường bay lên, không biết rơi xuống tới nơi nào.

Rơi xuống đến trong thành cũng còn tốt, chỉ cần có một hơi như vậy liền có thể đã cứu đến, mà nếu như ở ngoài thành, cái kia đúng là không chết cũng bị Ma Thú giẫm chết.

"Súc sinh!" Đầu trục vào lúc này cảm chính mình cây búa rất là phần nộ nói rằng.

Trương Lăng vào lúc này rút đầu một cái, muốn từ bản thân mấy người đợi lát nữa còn muốn trên cái kia trên thành tường, nói không chừng chính mình sẽ bị này khủng bố chim nhỏ cho bắt đi.

Nhưng mà này vẫn không có xong, chỉ thấy được này chim nhỏ lại là một lao xuống, đuổi ra chính mình nhanh vuốt, trực tiếp bắt đi trên tường thành thật mấy người lính. Mọi người dùng trường thương trong tay, trường côn đi đâm Đại Điều, đều không có tác dụng. Thậm chí còn có một chút ngoại lai võ giả, nhảy lên đến dùng trường kiếm trong tay của chính mình, đại đao đi chém giết này Đại Điều.

Nhưng mà Đại Điều ở giữa không trung một bay nhảy cánh, liền đem trên thành tường dày đặc phòng thủ nhân viên cho phiến đến trên mặt đất, trong lúc nhất thời thương vong nặng nề.

Có điều này chim nhỏ cũng không có kết quả tốt, trên người không biết tăng thêm bao nhiêu vết thương, dưới cơn nóng giận trên không trung đột nhiên một trảo, trên móng vuốt mấy người tộc binh sĩ, trong nháy mắt liền hóa thành huyết nhục rơi xuống từ trên không, liền dường như rơi xuống một hồi mưa máu giống như vậy, nhuộm đỏ mặt đất.

Nhìn lần này tình hình, Bạch Trần mấy người nơi nào gặp như vậy, chính là thứ ba mươi hai tiểu đội mấy người khác sắc mặt cũng không tính là đẹp để, đầu trục cùng tên Béó trên mặt đều viết phần nộ, mà Lưu Hoàng Minh, Lưu Hoàng Khắc huynh đệ về mặt bên trong đã mang theo một tia sát khí.

Vào lúc này Ninh Phàm nhưng là đem sự chú ý đặt ở vết sẹo trên người, bởi vì Ninh Phàm từ vết sẹo trên người cảm giác được một trận bình tĩnh, cùng với bình thường so ra có chút không giống.

"Uống!" Vết sẹo một tiếng quát nhẹ, chỉ thấy được từ trên lưng của chính mình giờ xuống Trương Cung, cái tên, chuyện trong nháy mắt, mọi người còn chưa kịp phản ứng, dây cung đã bị kéo đầy.

Thấy rõ Trương Cung trên mơ hồ còn có một chút hồn lực ở thôi thúc, Ninh Phàm đừng mơ tới nữa liền biết đây là một môn cung tên võ kỹ.

Giờ khắc này vết sẹo bắp thịt đã toàn bộ nhô lên, khắp toàn thân từ trên xuống dưới mỗi một khối bắp thịt đều bị điều chuyển động.

Mấy cái Bạch Trần thiếu niên, nhìn thấy vết sẹo như vậy, cũng là trợn mắt ngoác mồm nhìn, lần thứ nhất nhìn thấy dùng cung tên làm vũ khí người. Dù sao người bình thường cất bước Lôi Nhai son mạch dựa vào vẫn là cận chiến đấu, dùng cung tên nói không chừng vẫn không có đáp cung nhân gia đã đến người trước người. Nhưng là nhìn vết sẹo bộ dáng này, Bạch Trần mọi người mới phát hiện dùng cung tên người cũng không thể khinh thường.

Chỉ ít mũi tên này, mọi người cảm giác mình tránh không thoát.

"Hạo ca tưởng thật rồi." Trần Chính vào lúc này nỉ non nói rằng.

Trần Chính tiếng nói còn chưa rơi xuống, vết sẹo một mũi tên đã buông ra tay của chính mình, không trung Đại Điều còn chưa kịp phản ứng, còn trên không trung bay nhảy.

Đột nhiên một mũi tên tăng tăng trát ở trong đó một con chim nhi cánh bên trên, đột nhiên chính là một truy xuống, nhưng mà cái khác hai con chim nhỏ cũng là phản ứng cấp tốc, trong nháy mắt liền nâng đỡ này một con bị thương chim nhỏ.

"Súc sinh! Lại vẫn sẽ như vậy." Tên Béó phần nộ gào lên.

"Uống!" Nhưng mà vào lúc này Trần Hạo nhưng không có lên tiếng, chỉ là quát to một tiếng, chỉ thấy được không trung xẹt qua ba cái kim tuyến, một giây sau liền va chạm ở Đại Điều trong thân thể, sâu sắc đi vào chỉ còn dư lại cây tiễn.

"Được!" Trương Lăng không nhịn được hoan hô một tiếng.

Nhưng mà vết sẹo vào lúc này vẫn không có bất kỳ vẻ mặt, chỉ là nhìn thấy mồ hôi trên trán hơi hiện lên, Ninh Phàm cũng biết vừa ba mũi tên cùng phát để vết sẹo có chút không nhỏ tiêu hao.

Có điều dù cho là bộ dáng này, này không trung Đại Điều vẫn chưa hoàn toàn mất đi sức sống, chỉ là trọng thương bị cái khác hai con chim nhỏ nâng hướng về ngoài thành bay đi.

"Đáng tiếc..." Trương Quảng nói thầm nói rằng, thời dài chưa hề đem này Đại Điều cho bắn xuống đến.

Trần Chính vào lúc này lắc lắc đầu, nói rằng: "Này đã đầy đủ, các người cũng biết này Đại Điều đến cùng là cái gì không?"

"Lôi Viêm Ưng." Vào lúc này một bên vẫn không nói gì Bạch Hoa mở miệng nói rằng, "Cấp ba Ma Thú, tương đương với Luyện Khí sơ kỳ, có Lôi Viêm năng lực. Cánh thì có ba, bốn mét, có thể chế tạo con lốc, da dễ ngăn đen bóng loáng."

Nghe được Bạch Hoa lời nói, Trần Chính ánh mắt sáng ngời, nhìn Bạch Hoa nói rằng: "Đúng là như thế, không nghĩ tới người kiến thức như vậy phong phú."

Bạch Hoa vào lúc này trên mặt không có bao nhiêu vẻ mặt, chỉ là gật gật đầu.

"Trước đây từ trước tới nay chưa từng gặp qua, không nghĩ tới nơi này sẽ xuất hiện ba con. Vì lẽ đó Trần Hạo có thể bắn bị thương một con đã tính là không tồi rồi" Trần Chính nói rằng, "Ta hiện đang lo lắng chính là, đến cùng còn có thể có bao nhiêu Lôi Viêm Ứng a."

Lời gửi độc giả:

Đây là xin nghỉ, bù đắp. Tháng 8 1 sẽ có 6000 từ, ta hiện tại chính đang viết.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Lôi Tiến Âm Mưu

Chương 76: Lôi Tiến Âm Mưu

Nhưng mà Trần Chính lời nói không có hạ xuống, không trung lại bay tới một đoàn không rõ sinh vật.

Chỉ nghe không trung là một mảnh gào thét âm thanh, mọi người vội vã ngẩng đầu nhìn lên, tối om om một đám, có vừa bay đi Lôi Viêm Ứng, còn có cái khác không chút nào biết đến chủng loại.

"Làm sao... Tại sao có thể có nhiều ma thú như vậy a." Trương Lăng đã có chút mang theo rung động âm thanh ở nói chuyện.

"Chuyện này..." Trần Chính cũng là một mặt nghiêm túc nhìn không trung, này một đoàn xuất hiện Ma Thú không biết sẽ cho thành vệ quân mang đến bao nhiêu thương tổn a!

"Liệt Ma Tước!" Bạch Hoa vào lúc này đột nhiên kinh hô.

"Liệt Ma Tước là món đồ gì?" Đầu trọc không hiểu hỏi.

"Đúng đấy! Là cái gì? Nghe tên là lạ." Tên Béó cảm giác cũng có một chút không đúng.

"Là trên bầu trời những kia rất nhỏ chim nhỏ." Vết sẹo vào lúc này rất lạnh nói rằng, tựa hồ trong giọng nói không mang theo một ít cảm tình, mặc cho ai tới nghe ngữ khí của hắn đều có thể nghe ra một ít lạnh lẽo.

Nhưng mà Ninh Phàm cũng rất là cảm giác nhạy cảm đến vết sẹo trong giọng nói có chút run động bất an, có điều Ninh Phàm cũng không có nói cái gì, mỗi người đều có mỗi người bí mật, thế nhưng vết sẹo cái kia từng tia từng tia bất an, để Ninh Phàm cảm giác được lần này hay là đúng là nguy hiểm.

"Chính là những kia Tiểu Tiểu cái chim nhỏ." Bạch Hoa chỉ vào không trung cái kia một mảnh tối om om chim nhỏ, nói rằng: "Liệt Ma Tước chỉ là một cấp Ma Thú, thế nhưng nó số lượng có thể nói là phi hành trong ma thú diện nhiều nhất, nó sinh sôi nảy nở nhanh, "

"Ta sát nhếch! Nhiều như vậy, như vậy tại sao chỉ có như thế điểm a?" Tên Béó vừa nghe thì có điểm phạm truat.

"Đó là bởi vì chúng nó phe tán công thức." Bạch Hoa rất bình tĩnh trả lời nói rằng, "Sở dĩ gọi danh tự này là nhân vì chúng nó là dùng thân thể của chính mình đi công kích, tạo thành thương tổn bù đắp được ma thú cấp hai uy lực."

Nói nói, trên bầu trời Liệt Ma Tước liền hướng về tường thành đâm đến, trong lúc nhất thời giữa không trung nổ tung các loại ánh lửa, ầm ầm ầm âm thanh ở giữa không trung vang vọng.

Ninh Phàm con mắt hít lại nhìn không trung, không chỉ là Liệt Ma Tước trên không trung nổ tung, còn có Lôi Viêm Ứng không ngừng ở trên tường thành càn quấy, trong lúc nhất thời trên tường thành không biết chết đi bao nhiêu người tộc binh lính.

"Chuyện này... Làm sao những kia lợi hại người không ra tay a!" Đầu trọc rất là tức giận nói.

Lưu Hoàng Minh, Lưu Hoàng Khắc hai người liếc đầu trọc một chút, quai gờ dùng biến điệu lời nói nói rằng: "Người là đang chỉ trích thành chủ không làm sao?"

Nghe được câu này, đầu trọc liền hơi co lại đầu, không nói nữa.

"Thứ ba mươi hai tiểu đội!" Đột nhiên một người hướng về Trần Chính chạy tới.

Nhìn thấy người này, Trần Chính chấp hai chân lại, đứng thẳng người nói rằng: "Thứ ba mươi hai tiểu đội ở đây!"

"Người bộ mau chóng tiếp viện phương Bắc cửa thành, bên kia đã sắp muốn bị phá!" Người đến nhanh chóng nói rằng, nói xong nhưng là hướng về một hướng khác chạy trốn.

Trong lúc nhất thời Ninh Phàm hai tay nắm chặt, mọi người biểu hiện cũng là một mặt chăm chú, mọi người đều biết này xác thực là đến chân chính muốn ra chiến trường thời điểm!

Phương Bắc đại gia cũng biết là nơi nào, chính là trước đống phải phi hành Ma Thú tập kích khốc liệt nhất địa phương chính là phương Bắc, thậm chí phương Bắc đều trở nên trống không một đám lớn, mà phía dưới còn có các loại lục địa Ma Thú ở oanh kích cửa thành.

"Đại gia cũng nghe được mệnh lệnh này, hiện tại chúng ta cần phải làm là đi phục tùng mệnh lệnh! Đều theo ta lên!" Trần Chính vào lúc này vừa kéo chính mình trường thương, vung lên quay về mọi người nói.

Mọi người giận dữ hét: "Phải!"

Ở bên cạnh bọn họ cũng không ngừng hô: "Phải!" âm thanh, vào giờ phút này đã sắp muốn đến khản yếu thời khắc.

Phi hành Ma Thú còn không ngừng ở càn quấy, vào lúc này còn có thể nắm lên trên mặt đất Ma Thú ném đến trên tường thành.

Nguyên bản dựa vào tường thành độ cao, vẫn có thể tiêu hao những ma thú này, giờ khắc này lên tường thành, những ma thú này liền như cùng là con chuột tiến vào mét kho, đánh mọi người một trở tay không kịp.

"Tiến lên! Tiến lên! Tiến lên!" Trần đang không ngừng địa hô, có thể nhìn ra hắn cũng có chút sốt sắng, cái thứ nhất nhảy lên tường thành.

"Mấy người các ngươi cẩn thận một chút, các ngươi là ta từ Bạch Trần mang ra đến, mặc kệ đến cùng là của Bạch gia vẫn là Trương gia, vào lúc này chúng ta đều là Bạch Trần một thành viên, cẩn thận là người thứ nhất." Ninh Phàm ở phía dưới dặn dò Trương Lăng Trương Quảng Bạch Hoa ba người, sinh sợ bọn họ bị nguy hiểm gì.

Vào giờ phút này Ninh Phàm dùng mạnh mẽ lực lượng tinh thần đã cảm giác được trên thành tường còn có không ít mạnh mẽ Ma Thú, theo Trần Chính chính là thứ hai leo lên tường thành.

Phóng tầm mắt nhìn liền nhìn thấy trên tường thành vài con lôi lang, còn có một con Lôi Lang Vương đang bị mọi người vây công, mấy người ở đối phó không trung phi hành Ma Thú, mấy người còn muốn đối phó dưới tường thành công kích cửa thành Ma Thú.

"Thái ~!" Mới vừa lên tường thành, Ninh Phàm chính là một quyền hướng về lôi lang trên người bắt chuyện quá khứ.

Đây là Lôi Nhai son mạch thường thấy nhất Ma Thú, phía dưới trên căn bản đều là lôi lang bóng người, Ninh Phàm tự nhiên cũng sẽ không xa lạ, hắn còn sâu sắc nhớ tới lần thứ nhất được Luyện Phàm Lô tình huống chính là ở cùng những này lôi lang chiến đấu sau khi.

Vén vén là một quyền, Ninh Phàm liền đem trên tường thành lôi lang đánh cho óc đều banh mở ra, hồng Bạch ở Ninh Phàm trước người nổ tung một chỗ.

Vào lúc này Ninh Phàm mới phục hồi tinh thần lại nhìn mình thứ ba mươi hai tiểu đội thành viên, Trần Chính cùng vết sẹo còn có tên Béo rất có hiểu ngầm cầm lấy binh khí của bọn họ ở đối phó không trung Ma Thú, cùng trước ở trên thành tường thành vệ quân phối hợp hết sức tốt, mà Trương Lăng Trương Quảng Bạch Hoa nhưng là có chút chen vào không lọt tay.

Ninh Phàm cũng biết là xảy ra chuyện gì, có điều vào lúc này lập tức đem trên tường thành Ma Thú quét sạch là đệ nhất chuyện gấp gáp.

"Nhanh lên một chút, đem những ma thú này giết chết!" Trên thành tường không biết ai hô một câu, "Cửa thành! Cửa thành lập tức liền muốn phá tan!"

Vào lúc này Ninh Phàm vừa lúc ở cửa thành phụ cận, nhìn trước cửa thành diện có mấy cái trên cánh tay có cự tăng đá lớn đứng thẳng cất bước Ma Thú, cũng không gọi ra tên đến, đang không ngừng mà oanh kích cửa thành, cửa thành đã loáng một cái loáng một cái.

"Nhanh lên một chút thả Đoạn Long thạch! Thả Đoạn Long thạch! Đóng kín cửa thành a!" Trần Chính rất hiển nhiên nghe được đối phương la lên, vội vã lấy sạch quay đầu liếc mắt nhìn bên dưới thành, lập tức dữ tợn chính mình về mặt đại thần quát.

"Ta là Trần Chính! Thứ ba mươi hai tiểu đội trưởng! Hiện tại trên tường thành còn có những đội trưởng khác sao? Chúng ta liên hợp ra lệnh thả xuống Đoạn Long thạch!" Trần Chính còn ở lôi kéo cổ họng hô, trường thương trong tay không ngừng ở bên cạnh chính mình hoa chống đối trên bầu trời phi hành Ma Thú.

"Đoạn Long thạch không bỏ xuống được đến! Kẹp lại! Kẹp lại!" Vào lúc này không biết ai ở hô.

Trần Chính vừa nghe liền cuống lên, vội vã hướng về Đoạn Long thạch địa phương mà đi, nói rằng: "Xảy ra chuyện gì?"

"Quá lâu vô dụng, xích sắt không bỏ xuống được đến, Đoạn Long thạch cũng xuống không được a!" Ở Đoạn Long thạch phụ cận một người mang theo tiếng khóc nức nở cùng sợ hãi không biết làm sao trả lời đến.

Trần Chính vừa nghe, trong nháy mắt kinh hãi đến biến sắc, có một loại trời sập xuống cảm giác, một tiếng quát chói tai nói rằng: "Đừng động cái khác, nhanh lên một chút trước tiên thanh thành trống không môn phụ cận Ma Thú!"

Trong nháy mắt trên thành tường chính là mũi tên phát sinh, các loại đá tảng cự mộc hướng xuống đất trên Ma Thú ném tới.

Không có đến cấp ba Ma Thú, những này đá tảng cự mộc trước sau đều có thể đối với những ma thú này tạo thành rất lớn thương tổn.

Này Biên thành chủ phủ, vội vội vàng vàng vọt vào tới một người, vào cửa liền hô: "Báo nguy! Báo nguy! Thành Bắc môn báo nguy! Đoạn Long thạch không bỏ xuống được đến!"

Trong nháy mắt phủ thành chủ vị trí mấy người kinh hãi đến biến sắc, Lôi Thiên cùng một đám gia chủ cũng không ở trong phủ thành chủ, tọa trấn phủ thành chủ chính là Lôi Thích.

"Xảy ra chuyện gì?" Lôi Thích cũng là kinh hãi đến biến sắc, tự nhiên rõ ràng nếu như những ma thú này vào thành, đại gia cũng phải cùng chết.

"Đoạn Long thạch niên đại quá lâu, không bỏ xuống được đến! Cần thời gian! Nhưng là thành Bắc môn hiện tại không chịu được nữa!" Tới báo tin người vào lúc này đã mang theo tiếng khóc nức nở.

"Cần thời gian! Cần thời gian!" Lôi Thích vào lúc này cũng là gấp đỏ mắt, nói liên miên cần nhân lập lại lời nói của chính mình, đột nhiên tựa hồ nghĩ tới điều gì, vừa nghe nói nói: "Cần thời gian! Như vậy liền nói rõ này Đoạn Long thạch là có thể buông ra!"

"Đúng thế." Người phía dưới cũng nghĩ đến này một tra, liền vội vàng gật đầu nói rằng.

"Như vậy chỉ cần đứng vững thành Bắc môn Ma Thú, không cho chúng nó vào thành là tốt rồi." Lôi Thích cũng nghĩ đến điểm mấu chốt, một chuy bàn nói rằng: "Được rồi, ta tự mình đi!"

"Thiếu chủ hà tất tự mình đi!" Vào lúc này Lôi gia đứng ra tới một người, nếu Ninh Phàm ở đây, liền có thể nhận ra người này chính là trước đây không lâu mới gặp Lôi Tiến.

Trước ở phía dưới Lôi Tiến nghe được Lôi Thích muốn đích thân đi, không khỏi kinh hãi đến biến sắc, trước ở Lôi Nhai trên núi diện Lôi Tiến suýt chút nữa đem tính mạng của chính mình cho ném mất, nếu như Lôi Thích vào lúc này đi thành Bắc môn, như vậy thành phá, cuối cùng chính mình như thường cũng là bia đỡ đạn. Trong nháy mắt Lôi Tiến ở phía dưới liền cuống lên, quỳnh lên một ý kiến xuất hiện ở Lôi Tiến trong đầu, vội vã đứng ra nói rằng.

Nhìn thấy Lôi Tiến đứng ra, Lôi Thích nghi hoặc nói rằng: "Làm sao?"

Lôi Thích vào lúc này rất là nghi hoặc, đã đến cái này vô cùng lo lắng thời điểm, người này còn có lời gì nói.

"Thiếu chủ, thành Bắc môn thực sự là quá nguy hiểm, này ta không đáng dùng mạng của mình đi bính, không bằng để cái kia Bạch Trán Bạch gia, ô trấn Hà gia, còn có cái kia Ngô gia đồng thời dẫn người đi lấp cái này khanh?" Lôi Tiến mang theo một tia nham hiểm ngữ khí cho Lôi Thích chỉ một chiêu.

Lôi Thích vừa nghe, lại ngồi xuống, nói rằng: "Nếu như bọn họ không nghe làm sao bây giờ?"

"Hừ hừ, bọn họ không nghe vào lúc ấy bọn họ chính là toàn bộ Lôi Nhai thành tội nhân, huống hồ trước bọn họ đã bị đánh tan đến chúng ta thành vệ quân bên trong, chúng ta hi sinh một phần thành vệ quân không có chuyện, chỉ cần bọn họ có thể làm chúng ta bia đỡ đạn là tốt rồi. Dù sao thành vệ quân không còn, chúng ta còn có thể lại huấn luyện, nếu như thiếu chủ cùng ta Lôi gia không còn, như vậy liền thật không có biện pháp!" Lôi Tiến mang theo một tia kích động hộ chủ ngữ khí nói rằng.

Nghe được Lôi Tiến như vậy mấy lời nói này, Lôi Thích lẳng lặng ngồi ở trên ghế, gõ bên người bàn.

Mà vào giờ phút này, Lôi Tiến đã mồ hôi hột chảy ròng, chỉ lo Lôi Thích không đáp ứng đề nghị của chính mình, vào lúc ấy liền thật sự xong đời.

"Cái này..." Lôi Thích mang theo một tia chần chờ nói rằng.

Chương 77: Gian nan nhiệm vụ

Chương 77: Gian nan nhiệm vụ

"Được!" Lôi Thích vỗ bàn một cái, trạm lên, nói rằng: "Chuyện này không tiện lan truyền ra ngoài, người đi dặn dò người xuống."

Lôi Tiến nghe được Lôi Thích dùng chính mình kiến nghị, gật gật đầu nói rằng: "Tự nhiên."

Nói xong, Lôi Tiến liền rất nhanh sẽ sắp xếp chuyện này đi tới, bên trong đại sảnh Lôi Thích lại ngồi xuống, mang theo một tia tối tăm nhìn bên ngoài, trong ánh mắt không biết trong tâm mắt cái gì, trong nội tâm đang suy nghĩ cái gì đồ vật.

Ninh Phàm vào lúc này còn ở trên thành tường, mặt trên Ma Thú tựa hồ là làm sao giết đều giết không xong.

"Làm sao nhiều như vậy!" Vào lúc này Bạch Trần mấy người thiếu niên cũng đã vì đến Ninh Phàm bên người, bốn người tụ tập cùng nhau, cách đó không xa chính là thứ ba mươi hai tiểu đội mấy cái thành viên, hai hai, ba ba cùng nhau vây quanh ở bốn phía.

"Hết cách rồi, không trung phi hành Ma Thú không thanh trừ đi, chúng ta giết lại cửu đều không có tác dụng!" Tên Béo vào lúc này lôi kéo cổ họng ở hô to.

Trên tường thành người có rất nhiều, tuy rằng giờ nào khắc nào cũng đang chết mấy người, thế nhưng rất nhanh lại từ phía dưới tường thành điều phối một hồi người tới tiếp viện.

"Vậy làm sao bây giờ? Cửa thành muốn phá!" Trương Quảng đại thanh hô.

"Còn có thể làm sao?" Đầu trục tàn nhẫn mà nói rằng, "Phía sau là Lôi Nhai thành, các người có thể lùi bước sao? Dù cho lùi, chúng ta cũng là một chết! Nếu như cửa thành phá chúng ta cái thứ nhất trên cửa thành lấp lấy đi!"

"Đầu trục! Người nói đúng!" Trần Chính vào lúc này nhưng là không biết từ nơi nào đi tới.

"Làm sao?" Thứ ba mươi hai tiểu đội mấy người lè loi tán tán hỏi.

Trần Chính sắc mặt cũng không dễ nhìn, nói rằng: "Vừa mới lên điện truyền đạt một hản phải chết nhiệm vụ."

"Sẽ không thật sự bị đầu trục nói trúng rồi chứ?" Tên Béo liên tưởng đến Trần Chính trước câu nói kia, còn có đầu trục trước nói những lời nói kia, mang theo một tia giật mình nói rằng.

"Đúng thế." Trần Chính mặt âm trầm nói rằng, "Cấp trên ra lệnh cho chúng ta hiện tại liền lùi tới cửa thành đi, trên tường thành sẽ có những tiểu đội khác tới đón."

"Làm sao có thể như vậy? !" Trương Quảng vung một cái trong tay chính mình Trường Dao nói rằng, "Tại sao có thể như vậy! Đồ cửa thành đó là bia đỡ đạn! Trường trấn biết không?"

"Đây là thành chủ mệnh lệnh!" Cứ việc Trần Chính cũng biết nhiệm vụ này là chắc chắn phải chết, cũng là âm trầm mặt của mình hướng về phía Trương Quảng nói rằng, "Là Lôi Nhai thành thành chủ ra lệnh! Chúng ta muốn làm chỉ có đi chấp hành."

Có điều vào lúc này Bạch Trần ba người đều nhìn Ninh Phàm, không có một chút nào muốn nhúc nhích một tia.

Trần Chính nhìn thấy dáng dấp này khí liền không đánh một chỗ đến, nói rằng: "Các người cho rằng ta nghĩ như vậy phải không? Thế nhưng đây là mệnh lệnh, các người hiện tại là thành vệ quân một thành viên các người liền muốn phục tùng mệnh lệnh!"

Vào lúc này Ninh Phàm nhưng là mở miệng, dùng hơi hơi khàn giọng cổ họng nói rằng: "Đội trưởng nói không sai, đây là mệnh lệnh, bằng vào chúng ta muốn đi chấp hành. Huống hồ đầu trục trước cũng nói rồi, phía sau chúng ta là Lôi Nhai thành, Lôi Nhai thành xong đời, chúng ta như thường cũng là nơi nào đều đi không được!"

"Nhưng là rõ ràng người phía dưới có thể đi đồ cửa thành a! Chúng ta cũng đã ở trên tường thành! Đây rõ ràng chính là bắt chúng ta làm con cò thí!" Trương Quảng vén lên chính mình Trường Dao, ra sức nói rằng.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là nổi nóng, trừng mắt Trương Quảng nói rằng: "Người lẽ nào không hề nghe rõ, đây là thành vệ quân mệnh lệnh sao? Chúng ta hiện tại ở thành vệ quân bên trong, người hỏi một chút Trần Chính, nếu như chúng ta cãi lời quân lệnh sẽ có kết cục gì! ?"

"Kết cục chỉ có chết." Trần Chính vào lúc này nói chuyện rất là tối tăm, quay về Trương Quảng giải thích, "Quân lệnh đã truyền đạt, còn có giám quân ở một bên, nếu cãi lời quân lệnh, bên người những chiến hữu này đợi lát nữa sẽ đem vũ khí trong tay hướng về trên người chúng ta bắt chuyện."

Nghe được Trần Chính nói như vậy, Trương Quảng vào lúc này mới ý thức tới vấn đề tính chất nghiêm trọng, có điều vẫn tức giận nhặt lên chính mình

Trường Dao, tức giận nhìn Trần Chính.

"Được, đi xuống đi." Trần Chính vào lúc này cũng cảm giác được sĩ khí trầm thấp, không khỏi rất là bình thản nói rằng.

Mọi người tùy tùng Trần Chính tiếp tục đi, đi tới đi tới tên Béo nhưng là khỏi xurong bức tức, nói rằng: "Đây rõ ràng chính là ở châm đối với chúng ta, lẽ nào là đội trưởng đắc tội rồi người?"

Trần Chính sầm mặt lại nói rằng: "Đây là phủ thành chủ trực tiếp ra lệnh, thành chủ vào giờ phút này không ở trong phủ thành chủ, hẳn là mệnh lệnh của người khác, nếu ta biết là ai ra lệnh, ta nhất định phải giết chết hẳn."

"Vậy cũng đến muốn chúng ta có mệnh sống sót trở về." Tên Béo không vui nói.

"A, tên Béo, ngươi sợ?" Lưu Hoàng Minh cười hi hi nói.

"Đúng đấy, tên Béo ngươi sợ a? Nhận tưng!" Lưu Hoàng Khắc cũng cười nói.

Nghe được này lời của hai người, tên Béo lăm bầm miệng nói rằng: "Ta chỉ là hỏi một chút mà thôi a! Ai nói ta nhận tưng! Đi tới chính là được!"

"Các ngươi cho là chúng ta còn có đường lui?" Vết sẹo cũng là âm cái mặt, lăm trong này lớn tuổi nhất người, đương nhiên phải trầm ổn không ít.

Ninh Phàm cũng là gật gật đầu, vào lúc này hẳn đã mơ hồ cảm thấy đây là ở nhắm vào Bạch Trần một hồi âm mưu, nhưng mà đến cùng có phải là, Ninh Phàm vào lúc này cũng không dám quá mức khẳng định.

Đi xuống tường thành, mọi người vào lúc này mới có thời gian lẫn nhau nhìn ngó, mỗi người trên người đều nhiều hơn một vết máu, Trương Lăng trên người còn nhiều mấy cái vết thương. Cứ việc Ninh Phàm có rất chú ý Bạch Trần mấy người thiếu niên, thế nhưng dù sao mặt trên Ma Thú quá hơn nhiều, hơn nữa toàn bộ đều là người, ma thú này tùy tiện phun một quả cầu sét đi ra đều có thể suýt đến thật mấy người.

Lại nhìn tới, nơi cửa thành vào lúc này đã đổ không ít người.

"Xem cửa thành nơi đó, đã có nhiều người như vậy." Bạch Hoa vào lúc này chỉ vào cửa thành nói rằng.

Ninh Phàm gật gật đầu, nói rằng: "Bạch Hoa, các ngươi còn nhận thức sao? Đây nơi cửa thành phần lớn người ta đều biết."

Vào lúc này Trương Quảng, Trương Lăng cùng Bạch Hoa đều rất chú ý nhìn nơi cửa thành.

"Nhận thức người?" Tên Béo vào lúc này lại đây vỗ Ninh Phàm nói rằng, "Ta tại sao không có nhìn thấy người quen biết a?"

"Ngươi lại không thể nhận thức toàn bộ người!" Dao găm Lưu Hoàng Minh nói rằng.

"Đúng đấy, này Lôi Nhai thành người người đều có thể nhận thức?" Cô kiếm Lưu Hoàng Khắc bù đao nói rằng.

"Hừ hừ, các ngươi làm sao biết mật gia bản lĩnh." Tên Béo hừ hừ đạo, "Nói thế nào này Lôi Nhai thành ta đều là tàn phá rất lâu, ngươi xem bên kia tên tiểu tử kia, chính là Ngô gia người. Đúng, ngươi lại nhìn bên này, bên này cái này là Hà gia! Còn có bên kia cái kia, Vương gia. Nhìn thấy sao?"

"Tên Béo, có hay không người của Lôi gia?" Ninh Phàm vào lúc này tới thăm cả khuôn mặt nói rằng, đại thể Ninh Phàm đã biết được đây là một hình dáng gì âm mưu.

Tên Béo vừa cẩn thận nhìn một chút, lắc lắc đầu, nói rằng: "Không có, không có! Không có người của Lôi gia! Những thành vệ quân này cũng không thể xem như là Lôi gia dòng chính!"

"Thật ác độc phủ thành chủ!" Vào lúc này Trần Chính cũng dĩ nhiên nhìn ra không đúng, trên mặt tối tăm đã có thể hóa thành mực nước như thế rơi xuống.

"Thế nhưng đây là mệnh lệnh." Ninh Phàm mang theo một tia quái dị ngữ khí nói rằng, nhìn Trần Chính, lại nhìn một cái cửa thành.

"Không có cách nào! Con giận này ta nuốt!" Trần Chính hung hãn nói.

"Thế nhưng không có nghĩa là ta thứ ba mươi hai tiểu đội nuốt." Trần Chính lại nói tiếp, chuyện này hiểu rõ, ta cùng bọn họ Lôi gia không dễ yên!

Vết sẹo Trần Hạo đem cánh tay khoát lên Trần Chính trên bả vai nói rằng: "Nhiều năm như vậy, ra sao nhiệm vụ chúng ta còn tiểu nhân không phải như thường đi tới, hiện tại nhiệm vụ này làm sao có thể khó đến chúng ta! Huynh đệ chúng ta mấy cái đồng thời giang!"

Ninh Phàm vào lúc này cũng đem tay của chính mình đưa ra ngoài, nói rằng: "Đúng, có vấn đề gì chúng ta đồng thời giang!"

"Đồng thời xông!"

"Đồng thời xông!"

"Chúng ta đồng thời giang!"

"Đám mẹ kiếp đồng thời giang!"

...

"Giang!"

Trong nháy mắt mười người đều ra sức hô.

"Có điều, Ninh Phàm, Trương Lăng hai người ngươi thực lực yếu kém, trốn ở chúng ta phía sau." Trần Chính vào lúc này vẫn là lo lắng Ninh Phàm cùng Trương Lăng an toàn.

Nghe được Trần Chính nói như vậy, Ninh Phàm trong nội tâm dĩ nhiên muốn chứng minh cho Trần Chính nhìn.

Vào lúc này vết sẹo bàn tay cũng khoát lên Ninh Phàm trên người, nói rằng: "Nơi này liền hai người các ngươi thực lực yếu nhất, tuổi tác nhỏ nhất, các ngươi chính là hi vọng, không muốn quá mạo hiểm."

"Được rồi! Chúng ta cùng lên đi!" Trần Chính vào lúc này vừa liếc nhìn cửa thành, vào lúc này cửa thành đã là lao đà lao đảo.

"Chúng ta nhất định phải kiên trì đến Đoạn Long thạch buông ra!" Trần Chính vừa đi một bên luôn mãi căn dặn.

"Dù cho không có mệnh lệnh, ta đầu trục cũng phải làm trên một chiếc! Dù sao này phía sau là Lôi Nhai thành, ta lão bà hài tử còn ở này Lôi Nhai trong thành đây!" Đầu trục vào lúc này vỗ chính mình ngực, ra sức hô to nói rằng.

Nghe được đầu trục nói như vậy, mọi người cũng biết vào lúc này không cho lùi bước, mười người trên mặt đều tràn trề một loại vẻ mặt nghiêm túc, loại vẻ mặt này nghiêm túc chăm chú, mang theo một loại cực kỳ mãnh liệt ý thức trách nhiệm.

Ninh Phàm một đám người đi tới trong cửa thành, tả nhìn sang hữu nhìn sang, Ninh Phàm ở liếc phượng có phải là ở trong đội ngũ.

Có điều để Ninh Phàm thất lạc lại an tâm chính là, Bạch Phượng không có ở trong đội ngũ. Ninh Phàm thất lạc chính là không có nhìn thấy Bạch Phượng, an tâm sự tình là Lôi gia vẫn không có lớn mật đến đem Bạch Nam Nguyên con gái khanh chết ở này nơi cửa thành.

Không chỉ là Bạch Phượng không ở đây, Ninh Phàm còn nhìn thấy Ngô gia Ngô Hùng cùng Hà Hải đều không ở.

"Phàm ca! Phàm ca đến rồi!" Ninh Phàm vừa lộ diện, mấy cái Bạch Trần thiếu niên cũng đã nhìn thấy Ninh Phàm, lớn tiếng kêu lên Ninh Phàm tên.

Ninh Phàm cũng nghe được mấy cái Bạch Trần thiếu niên la lên, hướng về phía bọn họ phát phát tay, la lên nói rằng: "Các ngươi phải chú ý an toàn!"

Vào lúc này cửa thành truyền đến mãnh liệt oanh kích âm thanh, từng tiếng đều như cùng là nện ở mỗi người ngực trong miệng.

Mỗi người vào lúc này đều cảm giác được thân thể của chính mình tựa hồ đang run, nặng trĩu đang không ngừng mà nhảy lên, trái tim của chính mình liên phóng phát cùng này và môn âm thanh như thể phù hợp.

"Dưới lầu cẩn thận! Tê Giáp Thú ở xung phong!" Thành lầu bên trên có người lớn tiếng la lên báo tin, bên dưới thành phần lớn người không biết Tê Giáp Thú là cái gì.

Nhưng mà Bạch Hoa nhưng là hoàn toàn biến sắc, hô lớn: "Mau lui lại!"

"Làm sao?" Ninh Phàm hỏi.

"Là Tê Giáp Thú!" Bạch Hoa rất kích động nói, "Là Tê Giáp Thú, cửa thành không chống đỡ được!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Đắm máu cửa thành

Chương 78: Đắm máu cửa thành

"Mau lui lại! Mau lui lại!" Mọi người cũng là nhìn thấy cửa thành vào lúc này đã lao đà lao đảo, đang không ngừng mà la to.

Dù sao cái cửa thành này cũng cao to cực kỳ, thép luyện rèn đúc, nếu đón đầu nện xuống, chính là một Luyện Khí kỳ cao thủ đều khó thoát khỏi cái chết, mọi người nơi nào sẽ không khủng hoảng.

Có điều dù cho mọi người lo lắng không ngớt, lui ra tiết tấu vẫn có trật tự, không có mọi người cùng nhau tiến lên, đợi lát nữa còn không thấy Ma Thú người mình đem mình người đập cho chết.

"Cẩn thận! Cẩn thận!" Trên thành tường lại truyền tới mọi người thanh âm hoảng sợ, "Tê Giáp Thú! Tê Giáp Thú muốn đụng vào!"

Trong nháy mắt nơi cửa thành mọi người cũng cảm giác được một tiếng dường như đạn pháo nổ tung âm thanh, tựa hồ là ở Khai Sơn liệt thạch, lỗ tai một bên cảm giác là đình tai nhức óc.

Trên tường thành người cũng cảm giác được đại địa đang run rẩy, mọi người đứng thẳng địa phương là lao đà lao đảo, cảm giác trạm đều không đứng thẳng được.

Cứ việc vào lúc này cảm giác được trạm đều có chút không đứng thẳng được, Ninh Phàm vẫn là nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn nơi cửa thành, vào giờ phút này cửa thành phịch một tiếng liền bị va ngã xuống đất, hướng về trong thành sụp đổ, đột nhiên lại là một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Lôi Nhai trong thành đều có thể nghe thấy.

Một trận bụi mù tràn ngập, mọi người chỉ có thể xem thấy trước mắt của chính mình là một mảnh trắng xóa, tựa hồ còn có cái gì bóng đen tại triều chính mình nhanh chóng bốn chạy tới.

"Nhanh! Nhanh! Phòng ngự a!" Người phía sau không có bị chấn động đến, dĩ nhiên phát hiện này bốn chạy tới chính là mặt sau Tê Giáp Thú.

"Tê Giáp Thú! Là Tê Giáp Thú! Nhanh lên một chút chống đỡ trụ! Nhanh lên một chút!" Người phía sau đã không ngừng ở hô to.

Nhưng là tất cả mọi người không có thủ thành kinh nghiệm, hàng trước người đã bị cửa thành sụp đổ chấn động phải thất điên bát đảo, cứ việc người phía sau đang không ngừng mà nhắc nhở bọn họ, nhưng là bọn họ vào lúc này còn đánh nữa thôi lên tinh thần đến.

"Ầm" tựa hồ bị món đồ gì va vào ** âm thanh, rất là nặng nề, nhưng là tùy theo mà đến chính là từng tiếng bị vút lên hạ xuống chấn động thanh.

"A! A!"

"A! Cứu ta!"

...

"Cứu ta!" Phía trước người cảm nhận được mình bị Tê Giáp Thú cho xuyên thủng mà qua, lại không hề chết hết loại đau này sở, hướng về người phía sau đang lớn tiếng la lên.

Nhưng là xếp sau người vào lúc này nơi nào vẫn có thể đem bọn họ cấp cứu dưới đây? Liền ở tại bọn họ phản ứng lại thời điểm, con thứ nhất Tê Giáp Thú đã nhảy vào đến trong đám người. Đầu lâu trên đầu thân thể hai người, không biết đẩy ngã bao nhiêu người.

Nhưng phía sau người cũng coi như là phản ứng nhanh chóng, giờ tay chính là một đao hướng về Tê Giáp Thú chém xuống. Dù sao Tê Giáp Thú cũng mới là ma thú cấp hai, tuy rằng sức phòng ngự rất mạnh mẽ, thế nhưng cũng không nhịn được nhiều như vậy người vây quanh nó một người một đao.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là một tiếng gào thét, tổ chức lên bên cạnh mình Bạch Trần thiếu niên, làm thành một vòng, giậm dứ hét: "Đều cẩn thận! Đều cẩn thận! Không muốn tách ra."

"Đều đẩy lên, đẩy lên!" Vào lúc này phía sau mấy cái thành vệ quân đội trưởng gào thét hô, tựa hồ là nhìn thấy đại gia đã có chút sợ hãi rụt rè, gào thét nói rằng, "Nếu ai dám làm đảo bình, đối mặt Ma Thú chết rồi các ngươi là anh hùng, hơn nữa không nhất định sẽ chết, thế nhưng người nếu như xoay người chạy trốn, như vậy nhất định sẽ chết ở đó chiến đội trên tay!"

"Ta sát nhếch, vẫn còn có đó chiến đội!" Trương Lăng vào lúc này kinh ngạc hô.

Vết sẹo vào lúc này không biết từ nơi nào chui ra, trong tay đã xách một cây chủy thủ, mặt âm trầm nói rằng: "Đó chiến đội, này Lôi Nhai thành là nhiều năm rồi không có phái đó chiến đội tới đi."

"Người cũng không nhìn một chút đây là lúc nào, đặc biệt thành vệ quân cũng tiểu nhân không phải trước đây thành vệ quân, huống chi còn có một chút tiểu nhân không phải thành vệ quân gia tộc con cháu, ở cá nhân sinh tử cùng tập thể thời khắc sống còn bọn họ nhất định sẽ lựa chọn cá nhân a." Trần Chính không vui nói, trường thương trong tay đã khấn nắm trong tay, một con hướng về cửa thành, một con chăm chú cắm trên mặt đất, chỉ có bộ dáng này mới có thể chống đỡ trụ này Tê Giáp Thú xung kích.

Hàng trước người đã chết trận đến gần đủ rồi, Trần Chính nơi này chính là hàng trước.

Ninh Phàm vào lúc này xoa xoa quả đấm của chính mình, nói rằng: "Đều vào lúc này! Liền đường như đầu trục nói như vậy, nếu như chúng ta không thủ được nơi này, toàn bộ Lôi Nhai thành đều muốn xong đời."

Tên Béo liếc mắt nhìn trên đầu Đoạn Long thạch, nói rằng: "Ta chỉ hy vọng này Đoạn Long thạch có thể rất nhanh điểm bùng ra, bùng ra thời điểm sẽ không đập trúng ta."

"Ta nói tên Béo người nếu như bị này Đoạn Long thạch cho ngăn cản ở ngoài thành làm sao bây giờ?" Đầu trục quay đầu cười nhạo tên Béo nói rằng.

Chưa kịp tên Béo trả lời, đầu trục nhưng là đột nhiên một tiếng quát lên: "Hắc! Đến rồi!" Nói trong tay cây búa liền hướng về phía trước Tê Giáp Thú đập xuống, trong lúc nhất thời hồng Bạch đều ở tại trong đám người.

Ninh Phàm vào lúc này cũng đối đầu một đám lôi lang, có điều đây đối với Ninh Phàm đến nói không có chút khó khăn gì, đột nhiên vừa đề khí, trong thân thể hồn lực vận chuyển, một quyền.

"Trường quyền! Uống!" Ninh Phàm cánh tay đột nhiên về phía trước duỗi một cái, một đạo mờ sáng ánh sáng trán phóng ra, trong lúc nhất thời phảng phất là thời không đều đình trệ giống như vậy, chỉ có thể nhìn thấy Ninh Phàm nắm đấm nhanh chóng nện ở lôi lang đầu lâu trên.

Thời gian lại dường như khôi phục lại bình thường, cái khác vài con lôi lang còn ở giữa không trung, mà có một con lôi lang nhưng là ở giữa không trung nổ tung đầu của nó, âm máu bắn tung tóe, nếu là một hồi điện ảnh vậy không biết đạo muốn dùng đi bao nhiêu sót cả chưa.

Ninh Phàm chính diện quay về lôi bày sói, trong lúc nhất thời trên mặt tiền đến độ là chút vết máu, nhưng không thấy Ninh Phàm nháy mắt mấy cái, một lui bước, trong tay quyền sáo lại một lần hướng về lôi lang bắt chuyện đi tới. Thời không đình trệ, lôi bày sói căn bản không có di động bao nhiêu, dõn đập bị Ninh Phàm bạo đầu.

Trong lúc nhất thời Ninh Phàm giết đến hưng khởi, đột nhiên hướng phía trước đập xuống, trong tay nắm đấm hướng về lôi lang sau khi Tê Giáp Thú mãnh liệt một đòn.

Một tiếng nặng nề âm thanh, Ninh Phàm trong nháy mắt cảm giác được một trận mạnh mẽ phản xung lực hướng về thân thể của chính mình tấn công tới, có điều Ninh Phàm đột nhiên giậm chân một cái, liền đem này một trận sức mạnh cho tã lại đi.

Nhưng mà Ninh Phàm trước người cường tráng Tê Giáp Thú nhưng cũng không hơn gì, đột nhiên bị Ninh Phàm một quyền cho đánh ngã xuống đất, còn bay ngược không biết bao nhiêu khoảng cách, nằm trên đất không ngừng gầy gầy, nhưng mà làm sao gầy dựa đều không có gầy dựa lên.

Vào giờ phút này Tê Giáp Thú phía sau Ma Thú nhưng là không kiềm chế nổi hướng về mở ra cửa thành không ngừng trùng kích, một cước lại một cước trực tiếp đâm đập Tê Giáp Thú thân thể hướng về trong thành vọt tới.

Vào lúc này Ninh Phàm cũng cảm giác được một trận vất vả, dù sao lôi lang tuy nói dễ giải quyết, thế nhưng thỉnh thoảng còn có một chút ma thú cấp hai cũng vọt vào, nếu Ninh Phàm không có Luyện Phàm Lô đang không ngừng mà cho hắn cung cấp hồn lực, Ninh Phàm vào lúc này cũng sẽ chỉ không chịu đựng nổi ,

Hướng hồ vào lúc này Ninh Phàm còn cảm giác được chính mình Luyện Phàm Lô đã có chút tốc độ chậm lại, Ninh Phàm cái này cũng là biết, rất khả năng là Luyện Phàm Lô cực hạn cũng phải sắp đến rồi, vào lúc ấy phải chờ tới Luyện Phàm Lô có đầy đủ thời gian nghỉ ngơi mới có thể tiếp tục sử dụng.

Nhưng mà Trần Chính vào lúc này cũng cũng không hơn gì, đứng ở phía trước nhất, có thể nói Ma Thú trùng vào trong thành ngay lập tức sẽ hướng về Trần Chính trên người đập tới.

Có điều Trần Chính hiển nhiên cũng có rất lợi hại thương pháp, tình cờ Ninh Phàm nhìn lại, liền thấy rõ Trần Chính trường thương trong tay dường như một cái Du Long như thế ở Ma Thú trung gian xen kẽ, màu u lam màu sắc hỗn tạp ở màu đỏ tươi bên trong, phàm là trường thương màu xanh lam chỗ đi qua, tất nhiên là một cái cột máu trùng thiên.

Nhưng là dù cho thực lực ở mạnh mẽ, Ninh Phàm cũng nhìn ra Trần Chính hồn lực có chút theo không kịp đến rồi. Một con Tiểu Tiểu lôi lang tùy thời mà động, một trào đã bắt ở Trần Chính trên người, lợi trào xuyên thấu khỏi giáp, trong nháy mắt liền chạm được Trần Chính da dẻ.

Cứ việc vào lúc này Trần Chính phản ứng lại, cầm trường thương đột nhiên vừa phát lực, dùng trường vĩ quét trúng lôi lang, đem lôi lang từ trên người chính mình quét đến ở địa, một súng đem lôi lang đóng đinh ở trên mặt đất.

Nhưng mà ở lôi lang phía sau vẫn là ma thú khổng lồ quần, tiền phó hậu kế, như thế nào đều giết không xong này một đám Ma Thú.

Ninh Phàm nhìn thấy lần này tình hình, có ý thức hướng về Trần Chính áp sát quá khứ. Dù sao cũng là một tiểu đội, hai người cách xa nhau khoảng cách cũng không có bao nhiêu.

Trần Chính nhìn thấy Ninh Phàm hướng về chính mình dựa vào, lớn tiếng hô: "Người tới đây làm gì! Người cho ta trốn đến mặt sau đi!"

Ninh Phàm nhìn Trần Chính mặt mũi dữ tợn, nghe trong giọng nói nội dung, không khỏi cảm giác được một loại bị quan tâm ám áp, lớn tiếng hỏi đáp: "Người là chúng ta thứ ba mươi hai tiểu đội trưởng, chúng ta thứ ba mươi hai tiểu đội tất yếu cộng cùng tiến lùi! Chúng ta muốn đồng thời tác chiến!"

"Vậy cũng là người ở phía sau, ta ở mặt trước giúp các người đẩy!" Trần Chính vùng lên chính mình trường thương, một ánh hào quang phát sinh, đẩy lui trước nhào tới lôi lang, nói rằng: "Người cái này luyện thể cấp sáu! Người có thể có tác dụng gì!"

Ninh Phàm mặc dù biết Trần Chính ở quan tâm chính mình, thế nhưng nghe lời nói như vậy, trong nội tâm vẫn còn có chút không tốt lắm được, lớn tiếng nói: "Dù sao cũng hơn lên người hiện tại tôi nói ít phải tốt hơn nhiều, người hồn lực đã không đủ! Người cần nghỉ ngơi!"

"Nói káo!" Trần Chính vào lúc này xem đều không có xem Ninh Phàm, liền một tiếng quát chói tai, nói: "Nghe, hướng về mặt sau chậm rãi di động, không nên bị độc chiến đội nhìn ra!"

"Ta không đi!" Ninh Phàm vào lúc này đã sắp muốn di chuyển đến Trần Chính bên người.

Trần Chính cũng phát hiện đến Ninh Phàm động tác, không vui nói: "Nghe lệnh khiến! Đi mau! Người không có phát hiện ma thú này quần cuộn cuộn không ngừng, căn bản giết không xong, trời mới biết này Đoạn Long thạch lúc nào rơi xuống!"

"Người cũng biết ma thú này quần là cuộn cuộn không ngừng! Người ở đây tử chiến không lùi, cuối cùng tạo thành kết quả là chỉ có người chiến tử ở đây!" Ninh Phàm hướng về Trần Chính rống to.

Nhưng mà Trần Chính vào lúc này căn bản không để ý Ninh Phàm, lớn tiếng nói: "Người liền như vậy chút thực lực, người đến rồi thì thế nào!" Vào lúc này Trần Chính đột nhiên quét qua, ở trước người của chính mình quét ra một mảnh trống rỗng, hướng phía trước đạp xuống, một lần trường thương quát lên: "Mau cùng trên, đem này quần súc sinh cho áp chế đi ra ngoài!"

"Trần Chính!" Ninh Phàm vào lúc này cũng là quýnh lên, có thể nhìn ra được Trần Chính vào lúc này đã hồn lực tiêu hao hơn nửa.

"Người đi!" Trần Chính không quan tâm chút nào Ninh Phàm nói gì đó.

Nhưng mà Ninh Phàm vào lúc này trên mặt nhưng là viết một ít kinh hoàng, la lớn: "Cẩn thận!" Nói nhưng là đột nhiên hướng về Trần Chính vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Cấp ba Ma Thú

Chương 79: Cấp ba Ma Thú

"Cẩn thận!"

Nghe được Ninh Phàm hô to một tiếng, Trần Bình không nói hai lời chính là một lui nhanh, không thèm nhìn nắm chặt trường thương trong tay liền hướng trước người quét qua.

Đột nhiên vừa quay đầu lại, trong nháy mắt cũng cảm giác được trong tay đột nhiên một trận mãnh liệt phản chấn, có điều Trần Chính trong nội tâm nhưng là lòng tràn đầy chấn động.

"Uống!" Ninh Phàm vào lúc này đã giành trước đến Trần Chính bên người, đột nhiên lôi kéo, trong tay đột nhiên chính là một quyền kích đánh ra ngoài, trong nháy mắt liên tục lui vài bộ mới ổn định lại.

Trần Chính trừng lớn mắt, thẳng tắp địa thờ hồn hèn, nói rằng: "Lôi Nham Hồ! Cấp ba Ma Thú!" Trong giọng nói lộ ra không biết bao nhiêu sợ hãi, vừa Ninh Phàm đang gọi cẩn thận, Trần Chính chỉ bằng dựa vào chính mình ý thức cách cản lại, nhưng chưa hề nghĩ tới sẽ là một con cấp ba Ma Thú.

"Vù vù." Trần Chính còn ở thờ hồn hèn, nói rằng: "Nhanh! Nhanh... Mau rời đi!"

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là không có quần Trần Chính, mà là che ở Trần Chính trước người, nói rằng: "Không thời gian!"

"Đây là mệnh lệnh, ta ngăn cản nó! Không có thời gian!" Trần Chính đưa tay đi kéo Ninh Phàm, thế nhưng là không có kéo động Ninh Phàm.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là nhìn chòng chọc vào trước mắt Lôi Nham Hồ, một thân hiện ra bộ lông màu xanh lam còn mang theo một tia màu đen đường nét, trong hai mắt để lộ ra đến chính là vô tận sát khí, nhìn thấy trước người vô tri nhân loại chính đang đang nhìn mình, không khỏi đột nhiên hét dài một tiếng.

Nghe này hét dài một tiếng, Ninh Phàm đều có chút nhút nhát, cảm giác được thanh âm này có một ít kinh sợ linh hồn cảm giác.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này cũng không có bất kỳ buông lỏng, nhìn trước mắt Lôi Nham Hồ nói rằng: "Đội trưởng, người nghỉ ngơi trước."

"Đi mau..." Trần Chính vào lúc này còn ở khuyên Ninh Phàm rời đi.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là đột nhiên gào thét: "Chúng ta là một tiểu đội!"

"Đứng! Chúng ta là một tiểu đội!" Vào lúc này thứ ba mươi hai tiểu đội những người khác cũng là xúm lại lại đây, vào giờ phút này ở thứ ba mươi hai tiểu đội trước người không chỉ là Lôi Nham Hồ còn có cái khác Ma Thú.

"Này Lôi Nham Hồ giao cho ta!" Ninh Phàm vẻ mặt nghiêm túc nhìn Lôi Nham Hồ, cứ việc cùng tiểu đội mình thành viên nói chuyện cũng không dám có chút lười biếng.

Mọi người vào lúc này còn muốn nói gì, nhưng mà vết sẹo nhưng là một cái ngăn lại những người khác nói rằng: "Giao cho hắn."

"Vết sẹo, chuyện này..." Đầu trục còn muốn nói gì.

Nhưng mà vết sẹo nhưng là thật lòng nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Tin tưởng hắn một lần." Không có giải thích quá nhiều, vào lúc này bốn phía Lôi Lang cũng hướng về bọn họ đánh tới, vết sẹo cầm ngược chủy thủ, một lao xuống chủy thủ hướng lên trên vạch một cái, một ánh hào quang trong nháy mắt ở cửa thành cửa động lóe lên, Lôi Lang bụng chính là một cái vết thương, ào ào ào ruột toàn bộ đều từ trong bụng rút xuống.

Ninh Phàm vào lúc này căn bản không lo được nhìn những người khác, khắp toàn thân từ trên xuống dưới lực lượng tinh thần đều tăng lên nhìn trước mắt này con Lôi Nham Hồ, Lôi Nham Hồ đặc tính Ninh Phàm không rõ lắm, thậm chí cũng chỉ có Trần Chính nhận lúc đi ra Ninh Phàm mới biết đây là Lôi Nham Hồ, thế nhưng Ninh Phàm nhưng là biết chỉ cần mình bình tĩnh là được, hồn lực tiêu hao đối với hiện tại Ninh Phàm còn tiểu nhân không phải vấn đề gì.

"Hồng!" Lôi Nham Hồ vào lúc này cũng là chăm chú nhìn chăm chăm Ninh Phàm, tựa hồ đang tìm Ninh Phàm lỗ thủng giống như vậy, một người một thú liền như vậy chăm chú lẫn nhau đối diện. Vào giờ phút này Ninh Phàm mồ hôi lạnh không ngừng từ chính mình ngách hướng về hai bên trượt xuống, ngay ở mồ hôi hột sắp từ dưới cằm rơi xuống thời điểm, Lôi Nham Hồ đột nhiên chính là bỏ một cái hướng về Ninh Phàm mà tới.

Trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được một trận kinh phong thổi quét ở trước người của chính mình, để cho mình có chút đứng không vững lắm. Cảm giác được là hồn lực hiệu quả, Ninh Phàm liền rõ ràng đây là Lôi Nham Hồ một kỹ năng.

Có điều giờ khắc này Ninh Phàm không có một chút nào muốn lùi bước **, hướng phía trước chính là đạp xuống, trong tay nắm đầm hướng về Lôi Nham Hồ bụng chính là một đao, đột nhiên chính là một tiếng hét lớn: "Thái!"

Nhưng mà Lôi Nham Hồ vào lúc này nhưng là không có một chút nào muốn tránh né Ninh Phàm ý nghĩ, trên không trung chính là dùng bụng của chính mình thẳng tắp hướng về Ninh Phàm nắm đầm đánh tới.

Ninh Phàm đột nhiên một đòn Lôi Nham Hồ bụng, hô lớn: "Vô tận nam độ! Độ Nhân! Độ Kỳ! Độ Vạn vật! Độ!" Khắp toàn thân từ trên xuống dưới hồn lực đều ở co rúm hướng về quả đầm của chính mình mà đi, nhìn đáng sợ muốn một quyền đem này Lôi Nham Hồ cho đánh đối với xuyên.

Cái tay còn lại đột nhiên cũng là chộp vào Lôi Nham Hồ bên hông, đột nhiên nhấc một cái Lôi Nham Hồ, muốn từ bên cạnh chính mình đem này Lôi Nham Hồ cho thả ngã xuống đất.

Nhưng mà Ninh Phàm không nghĩ tới chính là, này Lôi Nham Hồ thực lực quá mức mạnh mẽ, trên người mang theo sức lực cỡ này đem Ninh Phàm hướng về nó quỹ tích dẫn tới, trong nháy mắt liền có một ít không đứng thẳng được cảm giác.

Kết quả là Ninh Phàm chính là một lùi bước, triệt đến Lôi Nham Hồ bên cạnh, âm thầm chữa trị chính mình vừa đánh đi ra ngoài tay phải. Vừa cú đầm kia tuy rằng đánh vào Lôi Nham Hồ trên người, nhưng là mình nhưng là chịu đựng gần như phản xung lực. Tuy rằng Ninh Phàm có cái này chuẩn bị, thế nhưng này một trận phản xung lực vẫn để Ninh Phàm có chút không tốt lắm được.

"Ninh Phàm! Người không sao chứ!" Vào lúc này Trần Chính rất là quan tâm hồ, bởi tiểu đội nguyên nhân, cái khác mấy người đem Trần Chính cùng Ninh Phàm tách ra, trái lại Trần Chính đến mặt sau, chỉ có thể khôi phục chính mình hồn lực, nhìn Ninh Phàm ở trước người của chính mình chiến đấu.

"Vẫn được!" Ninh Phàm vào lúc này đã có chút căng thẳng đang nói, dù sao trước Ninh Phàm cũng cùng cấp ba Ma Thú chiến đấu quá, nhưng là liền một phút đều không có chịu đựng được, dù cho vào lúc này Ninh Phàm đã tăng lên tới luyện thể cấp sáu tiếp cận luyện thể cấp bảy, còn có xích vũ vô tận thần quyết tác dụng, thế nhưng Ninh Phàm vẫn là cảm giác được rất vất vả, tinh thần lực của mình đã tăng lên tới cực đại.

Mỗi giờ mỗi khắc ở chú ý trước mắt Lôi Nham Hồ, muốn hậu phát chế nhân, như vậy nhất định phải phải thấu hiểu đến nó lúc nào ra chiêu. Ninh Phàm vào lúc này chính là ở tập trung tinh thần lực của mình quan sát này Lôi Nham Hồ nhất cử nhất động, chỉ cần nó động Ninh Phàm liền bắt đầu ra chiêu.

"Hồng!" Đột nhiên Lôi Nham Hồ đột nhiên lại là hét lên một tiếng, Ninh Phàm chính là hơi động.

Đúng như dự đoán liền nhìn thấy Lôi Nham Hồ hướng về Ninh Phàm bỏ một cái, vậy mà lúc này giờ khắc này Ninh Phàm đã sớm chuẩn bị kỹ càng, một nghiêng người liền tránh khỏi đi, trong tay nắm đầm càng là không sẽ bỏ qua cơ hội này, có quyền sao có thể hơi hơi giảm thiểu một hồi phản xung lực, Ninh Phàm càng là dùng tới chính mình bú sữa kính, một quyền vận chuyển mình có thể vận chuyển to lớn nhất hồn lực tăng tăng đánh vào Lôi Nham Hồ trên eo.

Nhưng mà Lôi Nham Hồ nhưng là thừa cơ dùng đuôi quét qua Ninh Phàm chân nhỏ, lại một quyền đem Ninh Phàm chân nhỏ cho quán lấy.

Nguyên bản Ninh Phàm sẽ không có làm tốt Lôi Nham Hồ chiêu này chuẩn bị, hơn nữa vừa ra chiêu đánh Lôi Nham Hồ dùng hết sức mạnh của chính mình, trong lúc nhất thời nằm ở lực cũ dùng hết lực mới chưa sinh thời điểm, bị Lôi Nham Hồ như vậy quét qua nhưng là ngã trên mặt đất, chân nhỏ còn bị Lôi Nham Hồ quán lấy mạnh mẽ kéo ra ngoài vài mét.

"Ninh Phàm!" Nhìn thấy Ninh Phàm bị đẩy vào bầy ma thú, trong lúc nhất thời thứ ba mươi hai tiểu đội cùng Ninh Phàm cùng nhau Bạch Trần thiếu niên nhưng là cuống lên, cái thứ nhất xông lên nhưng là thực lực yếu nhất Trương Lăng, dùng quả đấm của chính mình nổ ra bên cạnh mình Lôi Lang, hướng về Lôi Nham Hồ chính là một trào.

Chưa từng biết Lôi Nham Hồ xem đều không có xem Trương Lăng một chút, hất đầu chính là một hòn đá hướng về Trương Lăng mà tới. Trương Lăng cũng không từng lưu ý, một quyền liền hướng về hòn đá mà đi.

Bạch Hoa nhìn thấy cảnh tượng này, đột nhiên hô lớn: "Cẩn thận! Không được!"

Nhưng mà vào lúc này Trương Lăng đã đánh lên cái hòn đá này, đột nhiên đạn bay ra ngoài.

Dao găm nhìn thấy cảnh tượng như vậy, một phi thân liền đem Trương Lăng từ không trung tá lực nhận được trong lồng ngực, vừa nhìn Trương Lăng, Trương Lăng đột nhiên chính là một ngụm máu phun ra ngoài.

"Đây là Lôi Nham Hồ kỹ năng, Lôi Nham. Chớ xem thường này một hòn đá, mang theo lời hệ hồn lực." Bạch Hoa vào lúc này đã xông vào đến ma trong bầy thú, dùng chính mình trường kiếm xoạt xoạt liền giết ra trống rỗng, nhưng mà lại là một đám Ma Thú xông tới.

"Phá cho ta!" Nhưng mà cô kiếm vào lúc này lạnh lẽo nhẹ giọng nói, chỉ thấy được một vệt bóng đen, một bên Ma Thú lại xuất hiện trống không.

Ninh Phàm vào lúc này cũng phản ứng lại, nhanh chóng đánh chính mình trên bắp chân đuôi, nhưng mà nhưng lại không biết này Lôi Nham Hồ đến cùng là ra sao kết cấu, hẳn là không có phản ứng chút nào, Ninh Phàm chỉ có thể kéo đuôi, nhưng mà nhân vì chính mình ngã trên mặt đất không có cách nào phát lực chỉ có thể bị bắt đi.

"Hắc! Lúc mấu chốt hay là muốn xem ta mập gia!" Tên Béo vào lúc này cảm trường phù không biết từ nơi nào trốn ra, đột nhiên chính là một búa chém xuống.

Nhưng mà để mọi người giật mình chính là, này dĩ nhiên không có một chút nào tác dụng, ngay ở đại gia đều muốn lúc tuyệt vọng, Lôi Nham Hồ nhưng là đột nhiên vừa thu lại chính mình đuôi.

Ninh Phàm nhân cơ hội bò lên lui trở về, có điều vào lúc này tiểu đội cũng gần như đột kích đến cửa thành động một nửa vị trí.

Vào lúc này Lôi Nham Hồ hồng hai mắt nhìn tiểu đội thành viên, tựa hồ là bị đau muốn đem những này nhân loại ngu xuẩn toàn bộ ăn thịt bình thường cừu hận ánh mắt.

Có điều tên Béo nhưng là không có tim không có phổi, giờ chính mình trường phù nói rằng: "Ha, ta còn tưởng rằng người Đại lão này hồ không cảm giác đây! Hóa ra là phản ứng trì độn a!"

Tựa hồ là ở đáp lại tên Béo lời nói như thế, Lôi Nham Hồ vào lúc này đột nhiên chính là hét lên một tiếng, hướng về mọi người liền vọt tới, liền tiếp phun ra vài cái "Lôi Nham" hướng về phía mọi người bay tới.

Trong lúc đó đã gặp Trương Lăng thảm trạng, còn ai dám tiếp này Lôi Nham, đều là từng cái từng cái đánh bay ra ngoài, sợ bị đụng chạm đến.

Nhưng mà Lôi Nham Hồ nhưng là tiếp theo cơ hội này nhào tới, lại một lần một bổ nhào, mang theo kinh phong vũ vũ, thổi thổi mạnh mọi người da dẻ cũng bắt đầu nứt ra.

Phải biết đại gia đều là luyện thể hậu kỳ, thân thể đã tương đương kiên cố, không ngờ quá dĩ nhiên sẽ phải chịu bị thương ngoài da.

Nhưng mà Ninh Phàm vào lúc này nhưng là không chút nào lo lắng những này, một vọt mạnh, trong tay nắm đấm hướng về Lôi Nham Hồ liền đánh tới, đột nhiên hô lớn:

"Xích vũ vô tận! Nam độ! Độ Nhân! Độ kỷ! Độ vạn vật! Phá cho ta! Phá! Phá! Phá ra cho ta! A!"

Đỏ chót hai mắt tựa hồ là muốn xé rách vạn vật bình thường đáng sợ, trong tay quyền sáo càng là phát sinh một loại màu đỏ thẫm chen lẫn hào quang màu u lam, dường như Quỷ Hỏa bình thường quý dị, nhưng mà lại là như vậy Hạo Nhiên Chính Khí.

"Phá!"

Chương 80: Đoạn Long thạch lạc

Chương 80: Đoạn Long thạch lạc

"Phá! A! Phá cho ta!" Ninh Phàm đột nhiên chính là hét lên một tiếng, tiếng la tựa hồ có thể xé rách tất cả tồn tại, để tất cả mọi người có chút sửng sốt.

Nhưng mà này Lôi Nham Hồ Ma Thú mới mặc kệ người nhiều như vậy, thấy rõ Ninh Phàm giờ nắm đầm mà đến, nơi nào không nhận ra đây chính là trước dăm đánh chính mình nhân loại, đối với như vậy hung hăng mà lại nhân loại ngu xuẩn, Lôi Nham Hồ bình thường đều là hai chữ "Giết chết" !

"Hống!" Bỏ một cái liên hướng về Ninh Phàm trên người ép đi, tựa hồ muốn dùng thân thể của chính mình cùng cái kia hồn lực đem Ninh Phàm cho giết chết ở dưới người của chính mình.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là không có quản nhiều như vậy, trên người không tính trang bị quần áo đã bị Lôi Nham Hồ hồn lực kinh phong thổi thổi đến dường như một cái ăn mây trang, từng đạo từng đạo dấu vết để bộ y phục này chỉ có một quần áo đường viền mà thôi. Căng thẳng bắp thịt không ngừng đang vận vẹo, tựa hồ đang chịu đựng rất đa kích cường liệt.

Có điều những này đối với Ninh Phàm tới nói đều tựa hồ không có bất kỳ vấn đề gì, gào thét âm thanh hướng về Lôi Nham Hồ mà đi.

"Ninh Phàm!" Bạch Trần mấy người thiếu niên lo lắng kêu gào.

"Cẩn thận!" Đầu trục vào lúc này cũng rất là lo lắng nhìn Ninh Phàm, lớn tiếng gào thét, ai cũng không có phát hiện đầu trục nắm chặt đầu búa bàn tay đã đều là chút mồ hôi.

"Không có chuyện gì." Trần Chính vừa nghiêng đầu, trường thương trong tay vừa đảo qua lọt lưới Ma Thú, nhìn Ninh Phàm, quay về tiểu đội người nói rằng, "Ta tin tưởng Ninh Phàm sẽ không có chuyện."

"Đội trưởng..." Tên Béó vào lúc này nhưng phát hiện mình đội trưởng ánh mắt cũng tiểu nhân không phải trước lạnh lùng như vậy.

Trước Trần Chính không biết có cỡ nào ghét bỏ Ninh Phàm, vào lúc này lại phát hiện Ninh Phàm cũng không có như vậy rác rưởi, đặc biệt cứu mình trong nháy mắt đó, Trần Chính thừa nhận chính mình không biết có cỡ nào cảm động, Ninh Phàm lại có thể liều lĩnh cấp ba Ma Thú nguy hiểm đem mình cấp cứu dưới.

Ninh Phàm vào lúc này cũng không nghe được bọn họ âm thanh, không phải nói Ninh Phàm lỗ tai xuất hiện vấn đề gì, mà là vào lúc này Ninh Phàm tinh thần sự chú ý đều tập trung ở trước mắt Lôi Nham Hồ trên người.

Dù cho này Lôi Nham Hồ động tác có cỡ nào cấp tốc, trong giây lát này ở Ninh Phàm trong ánh mắt, động tác của nó đều trở nên chậm chậm không ngớt, tựa hồ Ninh Phàm vừa ra quyền liền có thể ở này Lôi Nham Hồ trên người đánh tới mấy trăm quyền.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này nắm đầm ở trong mắt chính mình cũng rất là chậm chậm, tốc độ chưa từng có thay đổi qua, mà là Ninh Phàm tập trung lực lượng tinh thần để tất cả những thứ này ở Ninh Phàm trong mắt trở nên rất là chậm chậm.

"Phá!" Cuối cùng một tiếng hò hét, Ninh Phàm âm thanh dĩ nhiên có chút khàn giọng, biểu hiện bên trong viết một ít liều lĩnh, mãnh liệt đánh ở Lôi Nham Hồ trên người.

Cũng không biết này Lôi Nham Hồ mấy ngày nay đến cùng đi rồi hình dáng gì vận xui, ngày hôm nay cũng không biết bị Ninh Phàm đánh bao nhiêu quyền bụng dưới, cũng may nhờ không có nhiều ăn bao nhiêu đồ ăn, không phải vậy Ninh Phàm cú đầm này liền đem Lôi Nham Hồ ăn qua đều đánh ra đến rồi.

Nhưng mà vào lúc này Ninh Phàm cũng không có kết quả tốt, Lôi Nham Hồ mạnh mẽ liền ăn Ninh Phàm cú đầm này đầu, chính mình căn bản không có lui ra, ý vào sức phòng ngự của chính mình khá là mạnh mẽ, mạnh mẽ gánh vác Ninh Phàm cú đầm này đầu, Hồ chương dùng một hồi liền bắn trúng Ninh Phàm phần lưng.

"Phốc!"

Trong nháy mắt Ninh Phàm chính là một cái phun ra ngoài, tiền bắn ra dòng máu tựa hồ so với trước chảy xuống dòng máu còn nhiều hơn. Trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được ngũ tạng lực phù của mình đều đựng phải mãnh liệt thương tổn, không biết có vài chỗ địa phương đã vỡ tan rơi mất.

"Ninh Phàm!" Lần này tất cả mọi người dồn dập hô to lên, tự nhiên nhìn ra Ninh Phàm đựng phải rất mạnh mẽ một cái công kích, còn không biết Ninh Phàm có thể hay không chống đỡ lần này công kích.

Ninh Phàm chính hẳn một thời điểm cũng cảm giác được một trận đả kích cường liệt, không khỏi về phía trước chuyển hai bước, lại là một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Nhưng mà vào lúc này Lôi Nham Hồ nơi nào sẽ buông tha cơ hội như vậy, hướng về Ninh Phàm lại là một tiếng gào thét, trong nháy mắt liền muốn hướng về Ninh Phàm lại một lần nữa nhào tới.

Vào lúc này Ninh Phàm dĩ nhiên có chút không chống đỡ nổi, không dám sẽ cùng Lôi Nham Hồ ngạnh làm, chỉ có thể ở Lôi Nham Hồ quanh thân đi khắp, âm thầm dùng Luyện Phàm Lô đang khôi phục thực lực của chính mình.

Có điều Lôi Nham Hồ nhưng không ăn Ninh Phàm cái trò này, tựa hồ không ở Ninh Phàm tính toán bên trong, đột nhiên chính là vài khối "Lôi Nham" từ trong thân thể của mình mà ra, thẳng tắp chạy Ninh Phàm mà đi, trong nháy mắt thời gian khóa lại Ninh Phàm bên người thật mấy nơi, để Ninh Phàm mặc kệ từ chỗ đó chạy đều sẽ phải gánh chịu đến "Lôi Nham" công kích.

"Ha! Phá cho ta! Xích vũ vô tận! Nam độ!" Ninh Phàm nắm chặt nắm đấm liền hướng về phía bên cạnh mình một khối "Lôi Nham" gọt đi quá khứ, tựa hồ chính là muốn bằng dựa vào lần này đem này "Lôi Nham" cho đánh vỡ.

Nhưng mà Trương Lăng trước như vậy đụng vào "Lôi Nham" liền đụng phải như vậy thương tổn, mọi người nhìn thấy Ninh Phàm muốn đi dựa vào nắm đấm đi oanh kích này "Lôi Nham" không khỏi lo lắng kêu gào.

"Cẩn thận!" Tên Béo hô to một tiếng.

"Không muốn đi chạm!" Bạch Hoa theo cũng là một tiếng hô, "Này không thể chạm vào!"

"Ninh Phàm!" Trần Chính đột nhiên đột nhiên hô một câu, đại gia đều nhìn Trần Chính, vào lúc này Trần Chính ngữ khí nhưng là nhược đi, nói: "Ninh Phàm. Không để cho ta xem thấp người..."

Vào lúc này Ninh Phàm nắm đấm đã chạm được "Lôi Nham" đầu tiên cảm giác được chính là một trận mạnh mẽ kinh lực, xông lên Ninh Phàm cánh tay, để Ninh Phàm cánh tay có một loại bẻ gãy ảo giác, ngay sau đó là hồn lực sức mạnh, còn có một loại sấm sét cảm giác tê dại giác.

Cũng may nhờ Ninh Phàm đã sớm chuẩn bị, không phải vậy vào lúc này nên cũng phải rơi vào cùng Trương Lăng là đồng dạng một kết cục. Nhưng là vẫn như vậy, Ninh Phàm vẫn là cảm giác được thân thể của chính mình vào lúc này đã có chút chịu đến thương tích, cứ việc có Luyện Phàm Lô đang vì chính mình chữa trị thương tích, thế nhưng rất rõ ràng "Lôi Nham" đụng chạm sau khi, tốc độ không biết chậm lại bao nhiêu.

"Hồng!" Lôi Nham Hồ lại là hét lên một tiếng, lập tức có hướng về Ninh Phàm chạy như điên tới.

Lần này không có ở giữa không trung bay nhảy, mà là lựa chọn một loại rất nguyên thủy biện pháp, thân ra bản thân miệng lớn muốn đi cắn xé Ninh Phàm.

Ninh Phàm vào lúc này bị "Lôi Nham" đã kích thương, vào lúc này lại nhìn Lôi Nham Hồ hướng về chính mình mà đến, tự biết là khó thoát khỏi cái chết, trong lòng đột nhiên nghĩ đến trước ở trong rừng gặp phải Lôi Lang Vương, vào lúc ấy đánh không lại có trong rừng thiếu nữ khôi phục sức mạnh đến giúp đỡ chính mình, nhưng là vào lúc này có thể có ai đây? Ninh Phàm không khỏi cảm giác được một loại bi ai, lại một lần nữa giác đến thực lực của chính mình còn muốn tăng cao.

"A!" Ninh Phàm thống khổ hét lên một tiếng, vào lúc này Lôi Nham Hồ đã vọt tới Ninh Phàm trước người, một cái liền muốn đem Ninh Phàm cho cắn bị thương.

Đột nhiên Ninh Phàm cảm giác được tựa hồ có món đồ gì nhanh chóng hướng về chính mình mà đến, lại vừa nhìn, lại phát hiện là Trần Chính nắm chặt trường thương, một lao xuống liền hướng về Lôi Nham Hồ mà đến, không khỏi tâm thần chấn động, kinh ngạc có chút nói không ra lời.

Đột nhiên vẩy một cái, Trần Chính trường thương trong tay, đầu súng bốc lên Lôi Nham Hồ, đột nhiên chính là vừa phát lực, lại có thể rõ ràng thấy rõ Trần Chính trường thương trong tay đã có chút uốn lượn, khiến người ta lo lắng trong giây lát này sẽ đứt rời.

"Thái! Lên cho ta!" Trần Chính vào lúc này dĩ nhiên nổi gân xanh, toàn thân bắp thịt đều ở hồn lực điều động bên dưới đột nhiên phát lực, bốc lên Ninh Phàm trước người Lôi Nham Hồ.

"Trần Chính..." Ninh Phàm đột nhiên ni non nói rằng, "Đội trưởng..."

"Hắc! Chúng ta là đội hữu!" Vào lúc này một mũi tên từ trong đám người xuyên qua, chạy Lôi Nham Hồ mà tới.

Một tiếng nặng nề âm thanh phát sinh, mũi tên đi vào Lôi Nham Hồ thân thể.

Ninh Phàm xem cũng không cần xem người bắn tên liền biết là vết sẹo, còn mũi tên này càng thêm không cần suy nghĩ nhiều, phải biết vết sẹo tiền cách như vậy xa đều có thể bắn vào Lôi Viêm Ưng thân thể, tuy rằng Lôi Nham Hồ sức phòng ngự so ra hơn nhiều cường một điểm, da lông khá là thâm hậu một điểm, nhưng là như thế gần, mũi tên uy lực còn cường đại hơn mấy phần.

Vào lúc này thứ ba mươi hai tiểu đội người dùng không muốn sống đầu pháp cấp tốc bức lui bên cạnh mình Ma Thú hướng về Lôi Nham Hồ mà đi.

"Lên!" Vào lúc này Trần Chính ở vết sẹo mũi tên bên dưới mới đem này Lôi Nham Hồ cho chống lên.

Lôi Nham Hồ tựa hồ chưa từng có nghĩ tới mình có thể phi như thế cao, hơn nữa còn là ở một cái nhân loại ngu xuẩn trợ giúp bên dưới phi. Còn trên người mũi tên, đã để Lôi Nham Hồ rất tức tối, này vô tri nhân loại lại vẫn dùng ám khí.

Có điều những này đều hóa thành Lôi Nham Hồ giữa không trung hét lên một tiếng: "Hống!"

Ninh Phàm vào lúc này cũng khôi phục gần như sáu phần mười thực lực, không giống nhau: không chờ những người khác, một đạp bước liền hướng về không trung nhảy lên, bên hông uốn một cái, hồn lực cội nguồn mãnh liệt vận chuyển tới Ninh Phàm tứ chi, một nghiêng người Ninh Phàm liền tăng tăng hướng về Lôi Nham Hồ đề lên, một khuỷu tay nặng nề đánh ở Lôi Nham Hồ trên người.

Người thường đạo Ninh ai mười quyền không ăn một khuỷu tay, cứ việc Ninh Phàm trên tay có nam độ quyền sáo, thế nhưng ở Ninh Phàm xích vũ vô tận thần quyết hỗ trợ bên dưới, tay của chính mình trừ sức mạnh cũng thị phi phạm.

Trong nháy mắt này Lôi Nham Hồ liền ở giữa không trung bị Ninh Phàm cho đánh ở trên mặt đất, bốn phía mặt đất không tên nhô ra, mới nhìn mới phát hiện là Ninh Phàm một khuỷu tay đem Lôi Nham Hồ cho đánh vào đến mặt đất bên trong, sâu sắc lún vào đến bên trong, bốn phía đều là rạn nứt thổ địa.

Có điều dù cho như vậy Ninh Phàm cũng không yên lòng, ra trừu chỉ là trong nháy mắt thời gian, những người khác còn không có theo tới, càng không cần nhắc tới có thể trên đến giúp đỡ, còn Trần Chính vào lúc này đã sắp cùng phế bỏ gần như.

Không chút suy nghĩ, Ninh Phàm một phi thân liền vượt ngòi vào Lôi Nham Hồ trên người, một quyền lại một quyền hướng về Lôi Nham Hồ trên đầu bắt chuyện.

Không thể không nói Lôi Nham Hồ sức phòng ngự đến cùng là có cường đại cỡ nào, Ninh Phàm mỗi một quyền đều dùng hồn lực, không biết mấy ngàn cân sức mạnh gia trì ở Ninh Phàm trên tay, một quyền lại một quyền toàn bộ oanh kích ở Lôi Nham Hồ đầu lâu bên trên, này Lôi Nham Hồ còn thanh âm gì đều không có phát ra.

"Chuyện này..." Mặt sau đến người đều tròn mắt ngoác mồm nhìn Ninh Phàm, nhìn thấy Ninh Phàm cười Lôi Nham Hồ ở đánh đập, không khỏi giật mình nhìn.

"Đoạn Long thạch! Đoạn Long thạch... Đoạn Long thạch được rồi!" Đột nhiên vào lúc này thành lâu bên trên người lớn tiếng kêu gào, "Đoạn Long thạch muốn rơi xuống!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Sinh tử ngăn cách

Chương 81: Sinh tử ngăn cách

"Đoạn Long thạch muốn rơi xuống! Muốn rơi xuống!" Vào lúc này thành lâu bên trên người đang không ngừng mà hô to, cửa thành cửa động đám người cũng đang không ngừng mà kêu gào cùng kinh ngạc thốt lên.

Ninh Phàm vào lúc này cũng cảm giác được trên đỉnh đầu phát sinh âm ầm ầm máy móc âm thanh, ngẩng đầu nhìn lên chính là một tảng đá lớn ở lão đà lão đảo.

Trần Chính vào lúc này không để ý suy yếu thân thể, vọt tới Ninh Phàm bên người, kéo một cái còn ở Lôi Nham Hồ trên người Ninh Phàm, lớn tiếng hô: "Nhanh lên một chút! Chúng ta phải nhanh lên một chút đi!"

"Ừm!" Ninh Phàm vào lúc này mới phản ứng lại, chính mình dưới thân Lôi Nham Hồ đã bị mình đánh cho chết đến mức không thể chết thêm, chỉ là hiện tại đi đáng tiếc trên người nó này một thân da lông.

"Không có sao chứ?" Tên Béo vào lúc này xông lên đỡ lấy Ninh Phàm, trước thấy rõ Ninh Phàm từ Lôi Nham Hồ thân thể chi bên trên xuống tới dĩ nhiên có chút lão đà lão đảo, chỉ lo Ninh Phàm liền như vậy ngã xuống.

Dù sao đầu lâu bên trên Đoạn Long thạch không biết lúc nào sẽ hạ xuống, nơi này cửa thành động đều sẽ bị phong phá hỏng.

"Không nghĩ tới nơi này sẽ trở thành cái thứ nhất thả xuống Đoạn Long thạch cửa thành, đến thời điểm thế tất cái khác ba cái cửa thành áp lực sẽ lớn hơn nhiều." Một bên quét sạch bên người Ma Thú, đầu trục một bên nghiêm túc nói.

Mọi người khác cũng là yên lặng không nói gì, tăng nhanh tốc độ hướng về trong thành chạy đi. Dù sao trận này Ma Thú vây thành dĩ nhiên trở thành Lôi Nhai thành một con hạo kiếp, ai đều muốn ở trường hạo kiếp này bên trong tiếp tục sinh sống. Hướng chỉ vào lúc này thứ ba mươi hai tiểu đội có thể nói đã giết đến rất thâm nhập, gần như đã đến hai phần ba cái nơi cửa thành.

"Nhanh lên một chút! Nhanh lên một chút!" Người bên trong thành cũng đang không ngừng mà hướng về thứ ba mươi hai tiểu đội người ở hô to, bầy ma thú càng là đuổi theo thứ ba mươi hai tiểu đội người ở chạy trốn.

"Ta sát nhếch, làm sao nhanh như vậy liền buông ra, một điểm cũng không có chuẩn bị." Trương Quảng cùng Bạch Hoa đỡ Trương Lăng. Trương Lăng suy yếu kêu gào.

"Đừng nói, tên Béo phía sau đều là chút Ma Thú, muốn chết! Muốn chết!" Tên Béo cùng Trần Chính đỡ Ninh Phàm ở cuối cùng, tên Béo một bên kêu gào, một bên về mặt đưa đám đỡ Ninh Phàm bước nhanh hướng về phía trước bốn ba.

"Đừng nói, tên Béo ta cảm thấy ngươi nói thêm gì nữa, cái mộng của ngươi liền không gánh nổi!" Dao găm vào lúc này ở mặt trước trâu đùa tên Béo, vô tình bù dao.

"Ha ha, ngươi cũng không nhìn một chút cái kia Lôi Lang đã sắp muốn cắn đến tên Béo cái mộng, sau đó tên Béo chính là không có cái mộng người." Cô kiểm ở một bên âm âm nói rằng, thế nhưng tốc độ dưới chân nhưng là không dám có chút thả lỏng.

Tên Béo vốn là mập không có khí lực chạy, vào lúc này nghe được dao găm nói như vậy, suýt chút nữa chính là nhảy lên, mang theo Ninh Phàm ngay lập tức hướng về chạy phía trước.

Đương nhiên Ninh Phàm vào lúc này mặc dù có lòng muốn cho tên Béo bị này Lôi Lang cắn được, nhưng là cũng không dám có chút kéo dài, dù sao chết người nhất tiểu nhân không phải này Lôi Lang không Lôi Lang sinh vật, mà là trên đầu cái kia tràn ngập nguy cơ lập tức liền muốn rút xuống Đoạn Long thạch.

Nặng đến không biết bao nhiêu vạn cân Đoạn Long thạch nếu hạ xuống, coi như là luyện hồn kỳ cường giả ở đây phỏng chừng cũng là khó thoát khỏi cái chết, càng không cần phải nói Ninh Phàm vào lúc này điểm ấy căn bản thực lực. Một Đoạn Long thạch đè xuống, vậy không biết đạo lúc nào mới có thể thu đến về, đợi được vào lúc ấy nói không chắc Ninh Phàm vết máu đều XXX, trực tiếp từ phía trên thế giới này bốc hơi lên rồi mất.

"Nhanh! Nhanh!" Mọi người còn ở hô to.

Nhưng là vào lúc này thứ ba mươi hai tiểu đội mang theo hai cái trọng thương thực sự là nhanh không đứng lên, hướng chỉ những người khác cũng là người người mang thương, huyết dịch cũng không biết chảy bao nhiêu, thế nhưng có thể nói toàn bộ bắc môn Ma Thú phần lớn đều là bởi vì thứ ba mươi hai tiểu đội ngăn cản mới có thể giải thoát.

"Lập tức!" Trên lầu người đột nhiên gào lên.

Trong nháy mắt Ninh Phàm chờ người chính là cả kinh, bước tiến không khỏi lại tăng nhanh vài bước, hướng về cửa thành chính là bỏ một cái.

Lập tức!

Mọi người nhìn thấy động tác của bọn họ cũng là trong lòng không khỏi quynh lên, càng nhiều Ma Thú đã đuổi theo bước tiến của bọn họ, sắp chui vào đến trong thành.

Nhanh lên một chút!

Thành lầu bên trên xích sắt không ngừng co rút, ào ào ào âm thanh càng lúc càng nhanh, âm thanh càng ngày càng gấp rút, ầm ầm ầm âm thanh chấn động bụi trần không ngừng ở cửa thành trong động hạ xuống.

Vừa lúc đó, Ninh Phàm đột nhiên con mắt vừa thu lại, không biết nhìn thấy cỡ nào kinh ngạc đồ vật mới có thể để Ninh Phàm con ngươi như vậy co rút lại.

Ninh Phàm đột nhiên muốn mở Trần Chính cùng tên Béo đỡ cánh tay, lại làm cho tên Béo cảm giác được một mặt kinh ngạc: "Làm sao?"

Trần Chính vào lúc này phát hiện Ninh Phàm về mặt không đúng, giương mắt nhìn lên, nhưng chỉ thấy được một người bóng người xoay một hồi từ trước người của chính mình chợt lóe lên.

"A! Thái!" Chỉ nghe một rất quái dị âm thanh, lại vừa nhìn chính là một cước đá vào Ninh Phàm nơi ngực.

"Ninh Phàm!" Trương Lăng vào lúc này đã ra khỏi cửa thành động, liền như vậy trở mắt nhìn Ninh Phàm bị đập trúng, bay ngược ra ngoài, từng miếng từng miếng máu tươi rơi ra.

"A! A! A!" Đầu trục vào lúc này đã cuồng lên, trong tay cây búa hướng về người kia liền đập tới.

Nhưng mà người kia nhưng là xoay một hồi, lại không biết đi nơi nào.

Trần Chính vào lúc này không có hai lời, lời kéo tên Béo về phía trước đập xuống bộ, một súng liên hướng về bên cạnh đâm tới, một tiếng quát chói tai: "Hà thiếu chủ! Không biết người có ý gì!"

Vào lúc này Trần Chính mũi thương bên loé ra một thanh âm, chính là Hà Hải. Trước Ninh Phàm cũng là nhìn thấy Hà Hải, mới sẽ kinh ngạc như vậy.

Vào giờ phút này chỉ nghe Hà Hải quát nói rằng: "Ta vì là có ý gì, này toàn bộ Lôi Nhai thành đều biết Vương Kiệt cùng ta quan hệ, Ninh Phàm giết Vương Kiệt, người nói ta là có ý gì? Hấn, cùng ta có thù không đợi trời chung." Nói Hà Hải vào lúc này chỉ một hồi cửa thành động.

Vừa lúc đó, tựa hồ đang phối hợp Hà Hải câu nói kia giống như vậy, Đoạn Long thạch tầng tầng rơi xuống, phát sinh một tiếng vang thật lớn, chấn động đến mức trên mặt đất mọi người làm sao trạm đều không đứng thẳng được.

"Ninh Phàm!" Vào lúc này Trần Chính mới phát sinh một trận khốc liệt âm thanh, hai mắt dĩ nhiên có chút đỏ chót, quay về Hà Hải đại tiếng rống giận nói: "Vào lúc này ta cùng người Hà Hải có thù không đợi trời chung! Giết ta đội hữu! Chịu chết đi!" Nói Trần Chính xách chính mình trường thương hướng về Hà Hải liên vọt tới, không chút nào bận tâm đến mình và Hà Hải trong lúc đó thực lực chênh lệch.

Hà Hải một phen cười gằn, nhưng là hào không nói.

Lúc này lại không người đang suy nghĩ Ninh Phàm đến cùng là sống hay chết, chẳng qua là cảm thấy mãnh liệt như vậy một cước còn có sau khi Đoạn Long thạch đại khái là chết rồi đi.

Xác thực, nếu Ninh Phàm không có Luyện Phàm Lô, trước Hà Hải cái kia một cước liền muốn để Ninh Phàm chết cái thông suốt. Một phen đại chiến hạ xuống, Ninh Phàm hồn lực vốn là còn lại không nhiều, nhờ có Luyện Phàm Lô tồn tại, để Ninh Phàm hồn lực ở ai Hà Hải cái kia một cước thời điểm khôi phục lại năm phần mười, vừa có thể hơi hơi yếu bớt một hồi đối với thương tổn của chính mình.

Bất quá đối với thân thể thương tổn yếu bớt, thế nhưng Ninh Phàm vẫn vẫn là bay ngược ra ngoài thật xa, vừa vặn ngược đầu trông thấy Đoạn Long thạch đã bắt đầu kịch liệt bùng nổ muốn rơi xuống, Ninh Phàm nhưng là không chút nào dám lười biếng, một phi thân liền hướng ngoài thành lao đi.

Dù cho ngoài thành đều là chút Ma Thú, dù cho còn có ma thú cấp bốn cấp năm Ma Thú tồn tại, thế nhưng so với ở cửa thành cửa động trong lúc đó bị Đoạn Long thạch sống sờ sờ đè chết, chỉ ít còn có một chút hi vọng sống.

Cửu tử vô sinh!

Thế nhưng Ninh Phàm dứt khoát kiên quyết dùng hết thân thể mình cuối cùng một điểm sức mạnh, đập mặt đất, hướng về ngoài thành lao đi, không để ý bên cạnh mình Ma Thú cắn xé, mục tiêu chỉ là ngoài thành.

Vào lúc này Ninh Phàm nếu có rảnh rỗi xem y phục của chính mình, nhưng là có thể phát hiện liền một điểm đường viền cũng không thấy, chỉ có thể nhìn thấy quần áo đôi chiều ở quần của chính mình trên, dường như vậy như thể rải rác.

Sinh tử một đường!

Ninh Phàm vào lúc này đã dùng mắt thường nhìn thấy trên đầu mình Đoạn Long thạch hướng về phía dưới rơi xuống, chỉ là một giây không tới thời gian, nhưng là Ninh Phàm vẫn không có đi ra ngoài.

"Chỉ thiếu một chút điểm!" Ninh Phàm vào lúc này trên mặt đều là chút mồ hôi, mặc kệ đi ra ngoài thời điểm sẽ như thế nào, vào lúc này Ninh Phàm đã dùng hết khí lực toàn thân, gần như đã xem như là tiêu hao.

"Hống!" Ninh Phàm một tiếng gào thét, la lớn: "Xích vũ vô tận! Mau!" Tốc độ không biết tăng lên bao nhiêu.

Nhưng mà vào lúc này Ninh Phàm đã có chút thoát lực, hấn chưa từng có nghĩ tới chính mình dĩ nhiên sẽ rơi xuống mức độ như vậy. Nhìn thấy Hà Hải trong nháy mắt đó, Ninh Phàm tuy rằng có chuẩn bị, thế nhưng không nghĩ tới Hà Hải tốc độ quá nhanh, lập tức liền đến đến trước người của chính mình, một cước chính mình liền cảm giác hết thấy xương đều muốn đứt đoạn mất.

"Àm!"

Một tiếng nổ vang, Ninh Phàm hiềm hiềm nhìn phía sau cửa thành cửa động. Bên trong đã bị Đoạn Long thạch chặn lại, nơi cửa thành còn có vết máu loang lổ, một ít bị Đoạn Long thạch đè ép đi ra thịt nát chồn chất ở một bên.

Ngoài thành đâu đâu cũng có thi thể của ma thú, còn có một chút mũi tên gãy, cùng với nhân tộc thi thể, này chút thi thể của con người đều là từ trên tường thành chết trận ngã xuống ở đây. Ở vừa nhìn, thành trì một bên liền dường như một cái lại một cái dòng suối nhỏ như thế, từ từ tụ tập, không khỏi để Ninh Phàm cảm thấy, đây chính là chân chính máu chảy thành sông.

Trên tường thành người cầm bản mặc kệ Ninh Phàm đến cùng là sinh vẫn là chết, bên dưới thành là có người vẫn là không ai, không được hướng về bên dưới thành ném mạnh vũ khí sát thương, gắng đạt tới có thể quá nhiều giết chết một con ma thú.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là cẩn thận từng li từng tí một tránh né, thế nhưng mặc kệ hướng về phương hướng nào quay đầu đều có thể nhìn thấy hướng về chính mình mắt nhìn chăm chăm Ma Thú, có Lôi Lang, còn có một chút không biết tên Ma Thú, rất xa vẫn có thể nhìn thấy Lôi Nham Hồ.

Nhìn thấy tình cảnh này, Ninh Phàm dù cho làm tốt chuẩn bị tâm lý cũng không khỏi sợ nổi da gà, nhìn ngó bốn phía, nhưng phát hiện bên cạnh chính mình

cũng đã tràn ngập Ma Thú.

Đương nhiên thỉnh thoảng còn có một hai con Lôi Viêm Ứng biết bay quá nơi này, bắt đi một con hai con ma thú, đem chúng nó cho ném mạnh đến Lôi Nhai trong thành đi.

Ninh Phàm nhìn Lôi Viêm Ứng, đang suy nghĩ chính mình có phải là cũng có thể dựa vào này Lôi Viêm Ứng trở lại Lôi Nhai trong thành đi đây?

Có điều Ninh Phàm nghĩ đến Lôi Viêm Ứng trước bắt đi thành vệ quân trên không trung bóp chết cảnh tượng, không khỏi co rụt lại đầu của chính mình, cũng biết ý đồ này căn bản đừng có mơ, sinh tử một đường, không thể khống chế đến trong tay người khác.

"Ta mệnh không do trời!" Ninh Phàm đột nhiên chính là hô to một tiếng, lúc này sinh tử một đường, càng là phải tìm được đào nương địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Dục huyết phản chiến

Chương 82: Dục huyết phản chiến

Bốn phía Ma Thú bóng người không ngừng, tại mọi thời khắc đều muốn đối với Ninh Phàm tạo thành một đòn trí mạng. Dữ tợn ánh mắt cùng vẻ mặt tựa hồ đối với trước mắt kẻ nhân loại này không có bao nhiêu hoan nghênh, chỉ muốn bắt hắn cho cắn xé ra. Đây là Ma Thú bản năng, cũng là tự nhiên pháp tắc.

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?" Ninh Phàm một quyền quật ngã bên cạnh chính mình vài con một cấp Ma Thú, vào lúc này mới phát hiện quyền sáo so với một ít binh khí tới nói cũng không quá thích hợp ở bên trong chiến trường này sử dụng, cũng tiểu nhân không phải quét qua một mảnh.

"Ninh Phàm! Ninh Phàm!" Đột nhiên trên tường thành truyền đến một trận la lên âm thanh, Ninh Phàm theo âm thanh nhìn sang, lại phát hiện trên tường thành nhân loại cùng Ma Thú đều quá hơn nhiều.

Này trên tường thành tự nhiên là Bạch Phượng, từ lúc Ninh Phàm trèo ra khỏi cửa thành trong nháy mắt, Bạch Phượng liền chú ý tới nơi cửa thành người kia, chỉ có điều Ninh Phàm cùng Bạch Phượng cách một đoạn tường thành, tự nhiên không có nhìn thấy.

Ở Bạch Phượng té nhìn thật kỹ phát hiện là Ninh Phàm thời điểm, nhưng là không khỏi quỳnh lên. Phải biết từ Bạch Phượng tầm nhìn nhìn sang khu vực bỏ hơn nhiều lắm, phía dưới đâu đâu cũng có Ma Thú, kéo dài đi ra ngoài có thể mãi cho đến Lôi Nhai sơn, đây chính là thật mấy cây số khoảng cách, phóng tầm mắt nhìn tới một mảnh tối mờ mờ, Ninh Phàm chỉ có điều là này một mảnh tối mờ mờ bên trong một điểm nhỏ.

Đứng trên tường thành, Bạch Phượng có một loại muốn nhảy xuống kích động, nhưng là tường thành quá cao, nhảy xuống đừng nói cứu Ninh Phàm, chính mình trực tiếp liền chết đi.

"Nhanh lên một chút, tìm dây thừng! Tìm dây thừng a!" Bạch Phượng ở trên tường thành đẩy lùi Ma Thú, mang theo cuồng loạn tâm tình lớn tiếng la lên: "Nhanh lên một chút đem dây thừng đi tìm đến! Ngã xuống, phải cứu Ninh Phàm a!"

Thành vệ quân người tuy nói không biết Ninh Phàm là ai, thế nhưng Bạch Phượng bên người còn có lượng lớn Bạch Trần thiếu niên, nghe được Bạch Phượng câu này chính là cả kinh. Trước còn đang suy nghĩ đến cùng là ai trèo ra khỏi thành ở ngoài, đang suy nghĩ có phải là thập tử vô sinh, này sẽ nghe được Bạch Phượng la lên, mọi người mới rõ ràng đây là bên cạnh mình nguyên lai cái kia bị cho rằng vô dụng Ninh Phàm, không khỏi chính là sửng sốt.

"Còn ngại người làm cái gì? Nhanh lên một chút a!" Bạch Phượng vào lúc này diện như băng sương, nhìn thấy mọi người còn đang ngần ngại, không khỏi lớn tiếng hô. Thành vệ quân, Bạch Phượng tuy rằng chỉ huy bất động, thế nhưng Bạch Trần người còn đều là nghe Bạch Phượng lời nói.

"Bạch Phượng, nơi này, nơi này có xích sắt, dùng cái này!" Vào lúc này một thành vệ quân nhưng là cầm một đoạn xích sắt chạy tới nói rằng.

"Được! Hay dùng cái này! Đội trưởng cảm tạ người!" Bạch Phượng nhìn người trước mắt nói rằng, "Này xích sắt là dùng làm gì?"

Thành vệ quân đội trưởng nắm xích sắt cười nói: "Đây là trên tường thành dùng để liên tiếp cái khác thành lâu dùng, có chừng cái mười mấy hai mươi mét có thể điều đến phía dưới tường thành một điểm."

"Nhanh!" Bạch Phượng vào lúc này rất gấp, cầm xích sắt liền đến ở vào tìm có thể buộc chặt địa phương, lại nhất thời luống cuống tay chân.

"Chúng ta đến đây đi." Vào lúc này Bạch Phượng bên người thành vệ quân dồn dập nói rằng, "Hắn dù sao cũng là đang vì Lôi Nhai thành mà chiến, như vậy anh hùng chúng ta phải cứu hắn trở về. Hiện ở cửa thành đã đóng kín, ta nghĩ trước nên chính là thiếu niên này ở từ thủ cửa thành đi."

Nghe được thành vệ quân nói như vậy, Bạch Phượng nhưng là chấn động, thầm nghĩ trong lòng: Ninh Phàm làm sao sẽ mạo hiểm như vậy, hắn lại đến cùng làm sao đến thực lực... Trong lúc nhất thời Bạch Phượng dĩ nhiên là có chút lo được lo mất.

"Người đến đem xích sắt cột chắc! Cứu người!" Thành vệ quân đội trưởng lớn tiếng la lên, có thể nhìn ra được, trên thành tường thành vệ quân đều khá là nghe lời nói của hắn.

"Nhất định phải chống đỡ a!" Bạch Phượng vào lúc này nhưng là đưa ánh mắt đặt ở bên dưới thành trì Ninh Phàm, kỳ thực Ninh Phàm khoảng cách Bạch Phượng một đoạn này tường thành vẫn có một khoảng cách nhỏ, đầu đầu cũng có Ma Thú, khắp nơi đều hướng về Ninh Phàm mà tới.

"Súc sinh!" Ninh Phàm vào lúc này mắng thầm, trong thân thể hồn lực không biết đã thay đổi bao nhiêu, nhưng nếu không có Luyện Phàm Lô Ninh Phàm vào lúc này đã xem như là chết rồi cái thông suốt.

Giả như có hữu tâm nhân chú ý Ninh Phàm thân thể hồn lực phóng thích, như vậy tất nhiên liền có thể phán đoán ra Ninh Phàm trên người có kỳ dị bảo vật, dù sao Ninh Phàm thả ra ngoài hồn lực là thân thể hắn phải làm có hồn lực không biết mười mấy lần.

"Nam độ!" Ninh Phàm lại là một quyền hướng về trước người của chính mình đánh ra, một con Lôi Lang lơ lửng giữa trời mà lên, mang theo một mảnh Ma Thú.

Nhưng mà rất nhanh sẽ có cái khác Ma Thú bù đắp vị trí này, dán vào Ninh Phàm chính là gần người cắn xé, vào lúc này Ninh Phàm chỉ có thể phòng vệ một mặt, không phòng ngự được phía sau chính mình.

"A!" Đột nhiên Ninh Phàm cũng cảm giác được phía sau chính mình là một mảnh đau đớn, cảm giác được phía sau chính mình dòng máu không ngừng chảy xuôi, không khỏi chính là sửng sò, tự nhiên rõ ràng thân thể của chính mình đã bị thương.

"Đi chết!" Vào lúc này cảm nhận được đau đớn Ninh Phàm, nhưng là càng đánh càng phong, bị đau sau đó Ninh Phàm không sợ hãi chút nào, hai tay ở ma trong bày thú múa lên.

"Xích vũ vô tận! Nam độ múa tung!"

Bạch Phượng nhìn Ninh Phàm, từ cái kia góc độ nhìn lại Ninh Phàm liền như cùng là một vị Ma Thần hạ phàm, ở phía dưới Ma Thú phàm là đến gần rồi Ninh Phàm cũng không biết bị Ninh Phàm đánh bay tới nơi đâu đi. Chỉ có thể nhìn thấy Ninh Phàm bên người là một mảnh ánh sáng cùng máu tanh, không biết bao nhiêu Ma Thú dòng máu ở Ninh Phàm Thánh thương bạo phát.

"A!" Ninh Phàm lại là hét lên một tiếng, bên người bốn tán mát, khắp toàn thân từ trên xuống dưới hồn lực đều ở phân tán, vết máu đã sớm đem Ninh Phàm thân thể thanh tẩy một lần lại một lần, dường như một vị đẫm máu Ma Thần.

Thế nhưng Ninh Phàm nhưng là biết mình trạng thái này cũng không thể đủ lâu dài, nếu tiếp tục như vậy, mình nhất định sẽ bởi vì uể oải, sống sờ sờ bị luy chết ở chỗ này.

Nhưng mà Ninh Phàm vào lúc này cũng không thể đủ tìm tới rồi đi nơi này biện pháp, cửa thành đã bị giam đóng, lẽ nào chỉ có thể tìm những cửa thành khác trở lại sao? Ninh Phàm trong lòng rất là rõ ràng, dù cho là nhưng những cửa thành khác chính mình cũng không hề tác dụng, dù sao cửa thành sẽ không nhân vì chính mình một người mà mở. Thành cửa vừa mở ra một cửa muốn thời gian hoàn toàn có thể làm cho những người khác đều chết ở Lôi Nhai trong thành.

"Làm sao bây giờ!" Ninh Phàm lại một lần quét ra bên cạnh mình Ma Thú, nhưng là tự thân ở thú triều bên trong làm sao có thể có thời gian rảnh thời điểm, Ma Thú liền dường như làn sóng như thế đến rồi một làn sóng rồi lại một làn sóng, không ngừng trùng kích Ninh Phàm.

"Hà Hải! Nếu trở lại, ta định giết ngươi!" Ninh Phàm đột nhiên một tiếng gào thét, nhưng mà âm thanh khàn giọng Ninh Phàm chỉ có thể gọi ra bản thân mới có thể nghe thấy âm thanh.

"Ninh Phàm! Ninh Phàm! Nhanh lên một chút, nắm lấy xích sắt! Nhanh lên một chút lại đây!" Vào lúc này Ninh Phàm lại nghe thấy trước chính mình nghe thấy âm thanh, trong nháy mắt nghĩ hoặc không thôi.

Nhưng mà tùy theo Ninh Phàm vừa cẩn thận lắng nghe âm thanh, phát hiện thanh âm này là chính mình lại quen thuộc không ngờ âm thanh, lúc này mới xoay người vừa nhìn, lại phát hiện là mặt khác một bên tường thành có một cái xiềng xích.

"Ninh Phàm! Nhanh lên một chút!" Thanh âm này tự nhiên Bạch Phượng ở trên tường thành âm thanh, việc quan hệ sinh mệnh, tự nhiên đại gia động tác đều rất nhanh, một cái xiềng xích điều lại đi, không thêm quan tâm có phải là có Ma Thú sẽ dọc theo này một cái xiềng xích nhanh chóng bò lên uy hiếp đến trên tường thành an nguy, chỉ cầu có thể đem Ninh Phàm cho bình an cứu viện tới.

Ninh Phàm vào lúc này nhìn thấy này một cái xiềng xích, liền dường như nắm lấy nhánh cỏ cứu mạng giống như vậy, hướng về cái hướng kia ngay lập tức chạy trốn mà đi.

Thế nhưng dọc theo đường đi nhưng là có không ít Ma Thú, tự nhiên vào lúc này Ninh Phàm không chút nào sẽ để ý những ma thú này ngăn cản, phát như điện tiêu hao trong thân thể của mình diện hồn lực, hướng về Bạch Phượng phương hướng chạy tới.

"Xích vũ vô tận!" Ninh Phàm đột nhiên quát to một tiếng, bên người liền để trống một mảnh, Ma Thú dồn dập bị Ninh Phàm cho đánh bay, hướng về bốn phía bay đi, huyết dịch không ngừng trên không trung tùy ý thành một mảnh lại một mảnh sương máu.

Mọi người nhìn thấy Ninh Phàm lần này đáng sợ, đều không khỏi rụt đầu một cái ló. Một thành vệ quân nhìn thấy Ninh Phàm lần này đáng sợ, không khỏi cảm khái nói: "Này thật Mạnh Sĩ!"

Nhưng mà Bạch Phượng vào lúc này nhưng là một mặt lo lắng, so với mọi người xem thấy Ninh Phàm uy phong, Bạch Phượng rất là lo lắng Ninh Phàm thể lực cùng hồn lực có thể không cùng được với.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm a-đrê-na-lin đã đến mạnh mẽ nhất thời điểm, thể lực ở Ninh Phàm trong mắt đã không cảm giác được, trong thân thể hồn lực có Luyện Phàm Lô cũng đang nhanh chóng khôi phục cùng vận chuyển.

Hai tay đột nhiên hướng về hai bên giao giết tới, đột nhiên hô lớn: "Nam độ! Vô tận! Độ vạn vật!" Đột nhiên hồn lực dĩ nhiên có chút ở ngoài thả ra, lại là trên mặt đất đột nhiên một nổ, không biết bao nhiêu Ma Thú đều bay đến trên bầu trời.

Từ tường thành nhìn lại, Ninh Phàm dĩ nhiên ở ma trong bày thú giết ra một con đường máu, mạnh mẽ chính là một con đường máu, toàn bộ từ đầu đến chân đều là Ma Thú dòng máu. Phía sau lưng chính mình còn đang chảy xuôi dòng máu của chính mình, chỉ có điều vào lúc này ai cũng không nhận rõ đến cùng là Ninh Phàm chính mình, vẫn là Ma Thú?

Cuối sợi tóc nhỏ xuống Ma Thú sền sệt dòng máu, Ninh Phàm không có một chút nào cảm giác, trong tay nắm đấm đã thành rất cơ giới hóa động tác, ra quyền, thu quyền, nhanh chóng lao nhanh, chỉ có một phương hướng, vậy thì là phía trước xích sắt.

"Ninh Phàm! Nhanh lên một chút! Nhanh lên một chút!" Vào lúc này Bạch Phượng đã nhìn thấy Ninh Phàm phía sau tựa hồ có rất mạnh mẽ Ma Thú ở truy đuổi Ninh Phàm giống như vậy, tốc độ rất nhanh, bốn phía một cấp Ma Thú tránh không kịp cho phía sau này nhanh chóng Ma Thú nhường con đường.

Ninh Phàm vào lúc này cũng cảm nhận được phía sau mình sát cơ, không khỏi trên chân tốc độ lại thêm nhanh thêm mấy phần, đột nhiên lại là hét lên một tiếng, nói: "Xích vũ vô tận! Nam độ! Lên!"

Trong nháy mắt chính là hướng phía trước đập xuống, một quyền đánh đi ra ngoài, đánh bay không biết bao nhiêu Ma Thú, Ninh Phàm vào lúc này bay lên trời, đập lên bị chính mình đánh bay Ma Thú liền hướng trên tường thành mà đi.

Vào lúc này Ninh Phàm phía sau Ma Thú cũng truy đuổi tới, Bạch Phượng vào lúc này mới nhìn rõ ràng đây là vẫn toàn thân đỏ chót con cạp, chính hướng về Ninh Phàm đánh tới!

"Ninh Phàm! Cần thận a! Cần thận!" Bạch Phượng hô lớn.

Trên thành trì mũi tên cũng nhanh chóng hướng về Ninh Phàm phương hướng vọt tới, vào lúc này cũng không phải là muốn ngăn cản Ninh Phàm, mà là muốn phải bảo vệ Ninh Phàm, đem Ninh Phàm phía sau con cạp kia cho xạ mìn.

Nhưng là vào lúc này con cạp tốc độ lại không biết tăng lên bao nhiêu, hướng về Ninh Phàm bỏ một cái, dĩ nhiên muốn bắt được Ninh Phàm.

Vào lúc này Ninh Phàm đã ở giữa không trung rất nhanh muốn bắt được khoá sắt, trong lúc nhất thời để chúng lòng người thu lên.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Bất nam bất nữ

Chương 83: Bất nam bất nữ

Ninh Phàm vào lúc này nhìn thấy này một cái xiềng xích, liền dường như nắm lấy nhánh cỏ cứu mạng giống như vậy, hướng về cái hướng kia ngay lập tức chạy trốn mà đi.

Thế nhưng dọc theo đường đi nhưng là có không ít Ma Thú, tự nhiên vào lúc này Ninh Phàm không chút nào sẽ để ý những ma thú này ngăn cản, phát như diên tiêu hao trong thân thể của mình diện hồn lực, hướng về Bạch Phượng phương hướng chạy tới.

"Xích vũ vô tận!" Ninh Phàm đột nhiên quát to một tiếng, bên người liền để trống một mảnh, Ma Thú dồn dập bị Ninh Phàm cho đánh bay, hướng về bốn phía bay đi, huyết dịch không ngừng trên không trung tùy ý thành một mảnh lại một mảnh sương máu.

Mọi người nhìn thấy Ninh Phàm lần này đáng sợ, đều không khỏi rụt đầu một cái ló. Một thành vệ quân nhìn thấy Ninh Phàm lần này đáng sợ, không khỏi cảm khái nói: "Này thật Mạnh Sĩ!"

Nhưng mà Bạch Phượng vào lúc này nhưng là một mặt lo lắng, so với mọi người xem thấy Ninh Phàm uy phong, Bạch Phượng rất là lo lắng Ninh Phàm thể lực cùng hồn lực có thể không cùng được với.

Có điều vào lúc này Ninh Phàm a-đrê-na-lin đã đến mạnh mẽ nhất thời điểm, thể lực ở Ninh Phàm trong mắt đã không cảm giác được, trong thân thể hồn lực có Luyện Phàm Lô cũng đang nhanh chóng khôi phục cùng vận chuyển.

Hai tay đột nhiên hướng về hai bên giao giết tới, đột nhiên hô lớn: "Nam độ! Vô tận! Độ vạn vật!" Đột nhiên hồn lực dĩ nhiên có chút ở ngoài thả ra, lại là trên mặt đất đột nhiên một nổ, không biết bao nhiêu Ma Thú đều bay đến trên bầu trời.

Từ tường thành nhìn lại, Ninh Phàm dĩ nhiên ở ma trong bày thú giết ra một con đường máu, mạnh mẽ chính là một con đường máu, toàn bộ từ đầu đến chân đều là Ma Thú dòng máu. Phía sau lưng chính mình còn đang chảy xuôi dòng máu của chính mình, chỉ có điều vào lúc này ai cũng không nhận rõ đến cùng là Ninh Phàm chính mình, vẫn là Ma Thú?

Cuối sợi tóc nhỏ xuống Ma Thú sền sệt dòng máu, Ninh Phàm không có một chút nào cảm giác, trong tay nắm đấm đã thành rất cơ giới hóa động tác, ra quyền, thu quyền, nhanh chóng lao nhanh, chỉ có một phương hướng, vậy thì là phía trước xích sắt.

"Ninh Phàm! Nhanh lên một chút! Nhanh lên một chút!" Vào lúc này Bạch Phượng đã nhìn thấy Ninh Phàm phía sau tựa hồ có rất mạnh mẽ Ma Thú ở truy đuổi Ninh Phàm giống như vậy, tốc độ rất nhanh, bốn phía một cấp Ma Thú tránh không kịp cho phía sau này nhanh chóng Ma Thú nhường con đường.

Ninh Phàm vào lúc này cũng cảm nhận được phía sau mình sát cơ, không khỏi trên chân tốc độ lại thêm nhanh thêm mấy phần, đột nhiên lại là hét lên một tiếng, nói: "Xích vũ vô tận! Nam độ! Lên!"

Trong nháy mắt chính là hướng phía trước đập xuống, một quyền đánh đi ra ngoài, đánh bay không biết bao nhiêu Ma Thú, Ninh Phàm vào lúc này bay lên trời, đập lên bị chính mình đánh bay Ma Thú liền hướng trên tường thành mà đi.

Vào lúc này Ninh Phàm phía sau Ma Thú cũng truy đuổi tới, Bạch Phượng vào lúc này mới nhìn rõ ràng đây là vẫn toàn thân đỏ chót con cạp, chính hướng về Ninh Phàm đánh tới!

"Ninh Phàm! Cần thận a! Cần thận!" Bạch Phượng hô lớn.

Trên thành trì mũi tên cũng nhanh chóng hướng về Ninh Phàm phương hướng vọt tới, vào lúc này cũng không phải là muốn ngăn cản Ninh Phàm, mà là muốn phải bảo vệ Ninh Phàm, đem Ninh Phàm phía sau con cạp kia cho xạ mìn.

Nhưng là vào lúc này con cạp tốc độ lại không biết tăng lên bao nhiêu, hướng về Ninh Phàm bỏ một cái, dĩ nhiên muốn bắt được Ninh Phàm.

Vào lúc này Ninh Phàm đã ở giữa không trung rất nhanh muốn bắt được khoá sắt, trong lúc nhất thời để chúng lòng người thu lên.

Một giây thời gian, ở mọi người trong mắt tựa hồ quá khứ cả đời, Bạch Phượng lúc này mới mang theo một tia lo lắng hô to đến: "Ninh Phàm!" Âm thanh cuồng loạn có chút bị ai giống như hô hét: "Ninh Phàm!"

"Hô! Hô!" Đáp lại Bạch Phượng chỉ có Ninh Phàm treo ở khoá sắt bên trên tiếng thờ đốc âm, cùng vậy chỉ có Ninh Phàm mình mới có thể nghe được tiếng tim đập âm, phảng phất thời khắc này Ninh Phàm tâm đều muốn nhảy ra.

"Ninh Phàm..." Bạch Phượng vào lúc này lại gọi Ninh Phàm một tiếng, trong giọng nói đã để lộ ra đến rồi một loại uể oải, không khỏi ngồi trên mặt đất. Tựa hồ cảm giác Bạch Phượng mới là ở bên ngoài thành trì dục huyết phấn chiến rất lâu người kia, mà Ninh Phàm chỉ là một khán giả như thế.

"Không có chuyện gì!" Ninh Phàm ngẩng đầu nhìn cao vót tường thành, không khỏi nứt ra hàm răng cười cợt, lại hơi liếc nhìn phía dưới, không khỏi hơi co lại đầu.

Con kia đỏ chót bộ lông con cạp chính ở phía dưới đó mắt đang nhìn mình, tựa hồ là đang suy nghĩ chính mình vừa tại sao không có ăn đi Ninh Phàm.

Ninh Phàm vào lúc này cũng rất là may mắn, vào lúc ấy đã cảm giác được màu đỏ con cạp nhiệt độ, tựa hồ còn kém cái kia mấy may khoảng cách liền muốn bắt được Ninh Phàm, nhưng không nghĩ tới bị Ninh Phàm hiểm hiểm né qua.

Hơn nữa vào lúc đó Ninh Phàm cảm giác được trong thân thể của mình tựa hồ có một gông xiềng bóc ra, không cần nghĩ chính là Ninh Phàm từ luyện thể cấp sáu lên cấp luyện thể cấp bảy gông xiềng đã phá tan rồi.

Kỷ thực trước Ninh Phàm liền có cảm ứng, vậy thì là mỗi giết chết một Ma Thú thời điểm, chính mình đều sẽ tăng cường một tí tạo như thể đột phá thực lực, trước giết chết cái kia cấp ba Ma Thú thời điểm, Ninh Phàm đã cảm giác được thực lực của chính mình tăng lên rất nhiều, khoảng cách luyện thể cấp bảy liền chỉ thiếu một chút điểm, sau khi lại ở ngoài thành giết nhiều như vậy Ma Thú, ở dưới áp lực, trong khoảnh khắc Ninh Phàm liền thuận theo tự nhiên đột phá đến cảnh giới này.

Vào giờ phút này Ninh Phàm đang suy nghĩ chính mình nên bởi vì nguyên nhân gì đột phá, có điều nghĩ tới nghĩ lui, Ninh Phàm nhưng là cảm thấy (cơ sở đan pháp) là tối có hiềm nghi. Dù sao trước Ninh Phàm lĩnh ngộ (cơ sở đan pháp) thời điểm từng có như vậy một câu, đại ý là hóa chính mình vì là đan, đến cô động tự thân. Như vậy này thiên nhiên những vật khác, không đúng là mình được liệu sao?

"Hồng!" Màu đỏ con cộp vào lúc này nhưng là đột nhiên một tiếng gào thét, hướng về Ninh Phàm leo lên xích sắt chính là đột nhiên trùng, trong miệng phun ra một trận hỏa diễm, thoán đến một hồi liên hướng về Ninh Phàm đốt đi tới.

Trong nháy mắt Ninh Phàm không dám suy nghĩ nhiều, theo này xích sắt ngay lập tức leo lên.

Nhưng mà chính mình dưới mông diện hỏa diễm muốn tới đến so với mình bò đến nhanh hơn nhiều, trên tường thành đám người cũng thấy cảnh ấy, không khỏi lớn tiếng hô: "Nhanh lên một chút! Nhanh lên một chút!"

Bạch Phượng cũng thấy cảnh ấy, lớn tiếng gào lên: "Nhanh lên một chút mang nước lại! Nhanh lên một chút nắm thủy!"

Vào lúc này mọi người mới nhớ tới muốn dùng thủy đến dập tắt lửa, nhưng là này trong thời gian ngắn nơi nào có thể tìm tới thủy đây?

Ninh Phàm vào giờ phút này đã cảm giác được hỏa diễm muốn đốt tới cái mông của chính mình, hơn nữa Ninh Phàm dám vỗ cái mông của chính mình nói, này hỏa tiêu nhân không phải bình thường hỏa. Có điều người khác nếu như nghe được Ninh Phàm câu nói này nhất định không phản đối, dù sao một trận có thể thiêu đốt xích sắt hỏa năng đủ là phổ thông hỏa sao? Huống hồ thiêu đốt quá khứ, xích sắt đều hóa thành hồi.

Đương nhiên vào lúc này Ninh Phàm cũng không biết tất cả những thứ này, hấn chút nào cũng không dám quay đầu lại, chỉ có thể toàn tâm toàn ý hướng về trên thành trì leo lên, dù sao ngọn lửa này lại cuồng, đến trên thành trì lại có thể nắm Ninh Phàm thế nào?

Đặc biệt này từng trận hỏa diễm nhiệt độ không khỏi để Ninh Phàm phải nhanh chóng bò, dù sao Ninh Phàm không muốn chính mình đi tới cái mông quen, đặc biệt còn muốn liên lụy một món ăn, hỏa thiêu chim nhỏ.

"Ha!" Ninh Phàm vào lúc này đã cảm giác được, hỏa diễm đốt tới dưới chân của chính mình, vào giờ phút này khoảng cách tường thành còn có một phần ba khoảng cách, Ninh Phàm quyết định mạo hiểm một lần, đột nhiên vừa phát lực vừa kéo trong tay xích sắt, đột nhiên hướng lên trên nhấc lên, trong thân thể của mình hồn lực đem mình hướng lên trên đưa tới, Ninh Phàm vào lúc này buông ra xích sắt không biết bay lên bao nhiêu mét.

Nhưng mà vào lúc này khoảng cách trên thành tường còn có một đoạn khoảng cách, Ninh Phàm lại là đột nhiên một giẫm tường thành, một vượn mình, hướng về bầu trời lại đi tới không ít khoảng cách.

Nhưng là theo trệ không thời gian càng mạnh, Ninh Phàm cảm giác được chính mình muốn xuống trận kia sức hút lại càng lớn. Nhưng là bên cạnh chính mình xích sắt vào giờ phút này đã là toàn bộ thiêu đốt, căn bản không có bất kỳ đồ vật mượn lực.

"Ninh Phàm! Nắm lấy ta!" Vào lúc này Bạch Phượng nhưng là thả người nhảy một cái, thân tay nắm lấy Ninh Phàm, nhưng mà hai người đều hướng phía dưới rớt xuống.

Đột nhiên đột nhiên hai người ở giữa không trung ngưng lại, Ninh Phàm vào lúc này giật mình nhìn Bạch Phượng nói rằng: "Ngươi! Ngươi... Ngươi không muốn sống!"

"Có thể cứu ngươi, cái gì đều đồng ý." Bạch Phượng hai con mắt nhìn Ninh Phàm, trong lời nói tiết lộ là một loại cực nóng cảm tình.

"Các ngươi nhanh lên một chút đừng sức nói một chút! Ta không chống đỡ nổi!" Trên lầu thành thành vệ quân đội trưởng rất là căng thẳng nói rằng, biệt hồng gò má có thể nhìn ra nắm lấy Ninh Phàm cùng Bạch Phượng vẫn còn có chút vất vả.

Có điều bay sức của chín trâu hai hổ, Ninh Phàm cùng Bạch Phượng vẫn bị cứu tới.

"Hô, cuối cùng cũng coi như sống lại!" Ninh Phàm vào lúc này cảm giác được khí lực toàn thân phảng phất bị điều đi như thế, đặt mông an vị ở trên lầu thành, chẳng muốn quản trên trời phi Lôi Viêm Ung cùng trên lầu thành cái khác Ma Thú, ở dưới thành gặp vô số Ma Thú cảnh tượng hoành tráng, vào lúc này ở thành lầu bên trên nhìn thấy những thứ đồ này đối với Ninh Phàm tới nói căn bản là không tính là gì.

"Cảm ơn mọi người." Ninh Phàm vào lúc này chú ý tới mọi người vì mình cũng là suýt chút nữa hao hết khí lực của toàn thân, không khỏi cảm tạ lên.

"Phải nói chúng ta muốn cảm tạ ngươi, ngươi thủ hộ Lôi Nhai thành." Thành vệ quân đội trưởng vào lúc này vỗ Ninh Phàm vai nói rằng, "Ta là này đội trưởng thành đội trưởng, Vạn Vũ."

Ninh Phàm nhìn Vạn Vũ, đột nhiên muốn từ bản thân ném ra thời điểm, Hà Hải cùng Trần Chính bọn họ đối đầu, không khỏi suột một hồi trộm lên, nói rằng: "Ta hiện tại có chuyện quan trọng! Chờ chiến hậu đại gia tìm đến ta, ta mời mọi người ăn cơm uống rượu!"

"Làm sao? Ninh Phàm!" Bạch Phượng vào lúc này phát hiện Ninh Phàm rất là kích động, không khỏi lo lắng hỏi.

"Đúng đấy? Làm sao? Có chuyện gì ta có thể giúp đỡ được việc, cứ việc nói!" Vạn Vũ vào lúc này vỗ chính mình bộ ngực nói rằng.

Ninh Phàm cau mày nói rằng: "Ta trước trấn thủ ở cửa thành, cửa thành phá, chúng ta thứ ba mươi hai tiểu đội mạnh mẽ ở phía dưới ngăn chặn rất lâu, nguyên bản ta có thể bình yên lui về, kết quả Hà Hải một cước đem ta cho đá ra ngoài. Vào lúc này Hà Hải nên vẫn cùng ta tiểu đội người đối đầu đây!"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng hận không thể vào lúc này liền giết Hà Hải, một mặt âm trầm.

Vạn Vũ càng là vô cùng phẫn nộ, đại gia đều đang vì bảo vệ Lôi Nhai thành mà phấn đấu chảy máu, này ô trấn Hà gia Hà Hải nhưng là vì bản thân tư dục dĩ nhiên nội chiến, này sẽ còn ở cùng thành vệ quân tranh đấu, càng làm cho Vạn Vũ cảm giác được càng thêm sự phẫn nộ, không khỏi nói rằng: "Ta cùng đi với ngươi."

"Ta cũng là!" Bạch Phượng rất là kiên định nói rằng, dù sao theo : đề đẳng cấp tới nói, Bạch Phượng vào lúc này còn muốn Hà Hải phải cường đại.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Hai người tranh chấp

Chương 84: Hai người tranh chấp

"Ai nói ta chết rồi!" Ninh Phàm đột nhiên chính là hô to một tiếng, trong tay nắm đấm đột nhiên nắm chặt, một bay lên không hướng về Hà Hải liền kích đánh tới.

Lúc này mọi người nghe được Ninh Phàm âm thanh, quay đầu chính là vừa nhìn nhìn về phía Ninh Phàm phương hướng, phát hiện dĩ nhiên là Ninh Phàm.

Mọi người dồn dập về mặt biến sắc, Trần Chính, Bạch Hoa chờ thứ ba mươi hai tiểu đội người dồn dập trên mặt lộ ra vẻ mặt vui mừng, trong ánh mắt tràn ngập tâm tình vui sướng.

"Làm sao! Làm sao có khả năng!" Hà Hải vào lúc này có vẻ giật mình hết sức, nhìn thấy Ninh Phàm nắm đấm hướng về chính mình bất chuyển lại đây chút nào đều không có tránh né ý tứ.

"Chết đi cho ta!" Ninh Phàm vào lúc này đột nhiên lại là hô to một tiếng, trên người hồn lực đã điều động đến Ninh Phàm nắm đấm bên trên, chỉ thấy được ánh sáng phóng xạ, từng đạo từng đạo ánh sáng, Ninh Phàm mãnh nói: "Xích vũ vô tận! Nam độ!"

"Uống!" Vào lúc này Hà Hải không có một chút nào tránh né ý đồ, bàn tay thành trào hướng về Ninh Phàm chính là trào kích mà đi, muốn đi như vậy ngăn cản Ninh Phàm.

Ninh Phàm vào lúc này thấy rõ Hà Hải đã là kẻ thù gặp lại, đương nhiên sẽ không liền như vậy buông tha Hà Hải, trong tay nắm đấm càng là gia tăng sức mạnh.

"Cẩn thận!" Vào lúc này Trần Chính đột nhiên trầm thấp phát ra tiếng, nhưng mà âm thanh nhưng là rất nhỏ giọng, chỉ có thể để chính hắn nghe được rõ ràng, rất hiển nhiên Trần Chính rất là lo lắng Ninh Phàm. Tuy rằng không biết Ninh Phàm đến cùng là làm sao từ ngoài thành trở về, nhưng là Trần Chính đối với Ninh Phàm thực lực còn rất là lo lắng, dù sao Hà Hải trước đều là thương tổn tới mình.

Ninh Phàm không có đi nghe Trần Chính lời nói, vào lúc này ở Ninh Phàm trong mắt chỉ có Hà Hải một người, đối với Ninh Phàm tới nói, để Hà Hải đi chết chính là mục tiêu duy nhất.

Đột nhiên bính đụng vào nhau, trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được ở trên tay mình truyền đến một trận rất mãnh liệt phản chấn sức mạnh, vừa vặn là Hà Hải tu thành hồn lực. Trong nháy mắt Ninh Phàm cảm giác cảm giác được này trận hồn lực âm tà cực kỳ, không ngừng kích thích Ninh Phàm thân thể.

Trong nháy mắt Ninh Phàm liền hướng về phía sau thối lui, muốn thoát khỏi Hà Hải lần này công kích, lần này lẫn nhau giao thủ, Ninh Phàm cũng cảm giác được Hà Hải tựa hồ có đột phá đến luyện thể đỉnh cao.

"Uống! Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên không có chết ở bên ngoài, thế nhưng ngươi hiện tại còn dám xuất hiện ở trước mắt ta, ngươi phải chết!" Hà Hải vào lúc này chỉ là hơi hơi lỏng ra cánh tay của chính mình, tựa hồ vừa Ninh Phàm cho Hà Hải tạo thành công kích chỉ là nạo ngứa.

"Ninh Phàm!" Vào lúc này Bạch Phượng cùng Vạn Vũ đều chạy tới Ninh Phàm bên người, nhìn Ninh Phàm cùng Hà Hải đối đầu tình cảnh đó, tự nhiên hiểu rõ đến Ninh Phàm hẳn là Hà Hải có chút chênh lệch, trong nháy mắt lo lắng hô, "Ninh Phàm! Ngươi không sao chứ? Nơi này liên giao cho chúng ta chứ?" Nói Bạch Phượng liền muốn ra tay.

"Bạch Phượng! Hẳn rất quý dị!" Vào lúc này Bạch Hoa đột nhiên mở miệng nói rằng.

"Bạch Hoa!" Bạch Phượng vào lúc này cũng rất là cả kinh, Bạch Hoa thực lực Bạch Phượng tự nhiên cũng rõ ràng, vào lúc này rơi vào chột vật như vậy kết cục, lại vừa nhìn Bạch Hoa bên người còn nằm Trương Quảng cùng Trương Lăng không khỏi đối với Hà Hải trong ánh mắt có thêm một tia kiêng kỵ.

"A, các người tất cả lên ta đều không úy kỵ!" Hà Hải vào lúc này rất khinh bỉ nói rằng, trong tay móng tay vào lúc này đã bốc ra dị dạng huyết quang.

"Ta có thể hành." Ninh Phàm vào lúc này nhìn Hà Hải trong ánh mắt tiết lộ cừ hận, trước như vậy bị Hà Hải cho đánh lên, để Ninh Phàm trong nháy mắt đều có loại trở về từ cõi chết cảm giác, vào giờ phút này chỉ có muốn đem Hà Hải cho đưa vào chỗ chết ý nghĩ.

"A, người cho rằng bọn họ muốn trên liền có thể tới?" Hà Hải vào lúc này rất là khinh bỉ nói rằng, vung hai tay lên, hiem hơi còn sót lại người nhà họ Hà từ hai bên vọt ra. Tuy nói Hà gia trước ở Lôi Nhai trên núi bị chết đều không khác mấy, thế nhưng vào lúc này Bạch gia người ở chỗ này cũng không nhiều, trong lúc nhất thời liền bị ngăn cản ở một bên.

"Ninh Phàm, người phải biết, ở người giết chết Vương Kiệt trong nháy mắt đó, người đã trở thành một kẻ đã chết, chỉ ít ở trong mắt ta đã là như thế. Nói người chết, người phải chết!" Hà Hải đột nhiên chính là một tiếng gào thét, vẻ mặt bên trong để lộ ra đến toàn bộ đều là một ít thống khổ, âm thanh sắc bén dường như một người phụ nữ như thế, mang theo không biết cỡ nào cừ hận mãnh liệt, trong tay năm ngón tay trực tiếp hướng về Ninh Phàm mà đi.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là đột nhiên một tiếng quát chói tai, ngửa mặt lên trời thét dài, quát to một tiếng: "Đến hay lắm!" Một bước xa lao ra, trong tay nắm đầm nắm chặt, đột nhiên hô to: "Nam độ! Nam độ vô tận! Độ Nhân! Độ kỷ! Độ vạn vật!"

Nam độ quyền vừa ra, trong nháy mắt Ninh Phàm trong thân thể hồn lực đang nhanh chóng vận chuyển, đặc biệt Ninh Phàm trong thân thể mang theo (xích vũ vô tận thần quyết) càng làm cho Ninh Phàm uy lực gia tăng rồi gấp mấy lần, vào lúc này dùng đến càng làm cho Hà Hải không có một chút nào biện pháp, chỉ có thể dựa vào thân pháp tốc độ đi đánh lên Ninh Phàm.

Dù sao vừa cú đầm kia Hà Hải đã có thể hiểu đến Ninh Phàm thực lực, tuy nói vẫn là hai người kém ba đẳng cấp, thế nhưng Ninh Phàm dùng (xích vũ vô tận thần quyết) thời điểm, đã cùng Hà Hải khác biệt không lớn bao nhiêu.

"Dù cho như người vậy thì lại làm sao!" Hà Hải sắc bén cổ họng, một lược thân, chỉ có thể trên không trung nhìn thấy một trận tàn ảnh, rất sáng suốt không có lựa chọn cùng Ninh Phàm cứng đối cứng, mà là xoay người muốn đối một cái khác phương thức đi tìm đến Ninh Phàm bạc nhược địa phương.

Ninh Phàm một quyền đánh ở Hà Hải trên người, vào lúc này mới phát hiện là Hà Hải trên người từng đạo từng đạo tàn ảnh, không khỏi trong lòng căng thẳng, trước không có ở đây từng trải qua Hà Hải bóng người, tự nhiên không biết Hà Hải đến cùng có cỡ nào cấp tốc, vẫn không có chuẩn bị sẵn sàng.

Nhưng mà vào lúc này phát hiện thời điểm, Ninh Phàm mới biết nguyên lai đã có một chút chậm, Hà Hải động tác cấp tốc đi tới bên cạnh chính mình. Cứ việc Ninh Phàm đã có cái này ý thức, thế nhưng rất rõ ràng Ninh Phàm vào lúc này tránh không thoát Hà Hải này một chiêu công kích, chỉ có thể là nói hiem hiem nghiêng người, để Hà Hải tiểu nhân không phải đối với mình tạo thành thương rất nặng hại.

Xé tan một hồi!

Ninh Phàm trong nháy mắt cũng cảm giác được thân thể của chính mình dòng máu đang không ngừng mà lưu động, không biết bao nhiêu huyết nhục bị Hà Hải cho vỡ ra đến, từng trận âm hàn cảm giác ở phá hoại Ninh Phàm thân thể trong lúc đó huyết nhục.

Vào lúc này Ninh Phàm trong đầu đã âm thầm cẩn thận, trong tay quyền sáo đã nắm chặt, có thể cảm giác được ra Hà Hải vào lúc này chỉ có điều là ngăn ngừa tăng cao thực lực của chính mình mà thôi, cùng Ninh Phàm như vậy đối cứng ngành phần đầu vẫn có một điểm nguy hiểm.

"Ha! Người không phải nói muốn lấy tính mạng của ta sao? Vậy người liền quang minh chính đại đến a? !" Ninh Phàm vào lúc này lớn tiếng hô, cùng thời gian ở Tiểu Tiểu tâm đề phòng, phòng bị Hà Hải đột nhiên tập kích.

"Người nói!" Hà Hải vào lúc này hô to một tiếng, không biết từ Ninh Phàm bên người phương hướng nào liền trốn ra, trong tay móng vuốt hướng về Ninh Phàm đầu lâu liền vồ tới, muốn trong nháy mắt này trong thời gian liền đem Ninh Phàm cho đánh gục.

Nhưng là Ninh Phàm vào lúc này liền phòng bị Hà Hải này một chiêu, sớm đã có chuẩn bị.

Trong tay quyền sáo hướng về không trung chính là mãnh liệt oanh kích, trong nháy mắt Ninh Phàm cũng cảm giác được một trận mạnh mẽ kinh lực đem quả đấm của chính mình ở đi xuống đè lên. Thế nhưng Ninh Phàm vào lúc này nhưng là biết mình không thể lùi bước.

Hướng hồ Ninh Phàm rất là rõ ràng, chính mình có nam độ quyền sáo, không biết có thể ngăn cách bao nhiêu thương tổn, mà cái kia Hà Hải chỉ là một thân thể, tự nhiên không cách nào cùng mình như vậy cứng đối cứng.

Nếu Ninh Phàm lựa chọn ra tay, như vậy Ninh Phàm tự nhiên rõ ràng mình và Hà Hải là có sức đánh một trận.

"Phá cho ta!" Hà Hải vào lúc này cũng là cảm giác được một trận vất vả, đột nhiên chính là hô to một tiếng, gào thét nói rằng.

Ninh Phàm vào lúc này trong nháy mắt cũng cảm giác được cánh tay của chính mình ép một chút, tựa hồ là Hà Hải lập tức liền muốn chạm được đầu của chính mình giống như vậy, chỉ cần khoảnh khắc thời gian, chính mình sẽ nổ chết với này.

Có điều Ninh Phàm nhưng là biết mình nếu yếu thế, như vậy tất nhiên đúng là chết không có chỗ chôn. Lập tức cũng không có lùi bước, đột nhiên cũng là hô to một tiếng, "Chết đi cho ta!" Trong nháy mắt Ninh Phàm phần eo phát lực, đột nhiên chính là một tha duệ, hai tay kiềm trụ Hà Hải hai trao, hồn lực

đột nhiên phá thế mà ra, lôi kéo liền muốn đem Hà Hải hướng về một bên khác ném đi.

Vào lúc này Hà Hải nơi nào sẽ cho Ninh Phàm như vậy, thấy rõ Ninh Phàm muốn như vậy, nhưng là một xoay quanh, chân nhỏ hướng về Ninh Phàm đầu lâu kích đánh tới.

Mọi người chung quanh vào lúc này đã nhìn ra hơi kinh ngạc, đặc biệt Trần Chính nhìn Hà Hải này một chiêu lại một chiêu thế tiến công không khỏi trực đồ mồ hôi lạnh, cảm thấy vừa nếu như Hà Hải như vậy, bất chính mình tuy nói đã thành công, thế nhưng muốn mạng của mình cũng là chuyện rất đơn giản tình.

"Có chút ý nghĩa? !" Vạn Vũ vào lúc này nhưng là nhìn Ninh Phàm cùng Hà Hải tranh đấu, ở một bên mang theo một vết nộ cười quái dị nói rằng.

Có điều vào lúc này Hà Hải cùng Ninh Phàm cũng không biết chu vi phản ứng của mọi người là cái gì, giữa hai người chỉ có lẫn nhau nhìn đối phương, muốn đem đối phương cho đưa vào chỗ chết.

Ninh Phàm thấy rõ Hà Hải chân nhỏ hướng về chính mình đá tới, nhưng là đột nhiên vung một cái liền đem Hà Hải cho văng ra ngoài, đột nhiên chính là hô to một tiếng: "Ngày hôm nay tiểu nhân không phải ngươi chết chính là vong!"

"Như vậy ngươi chết chắc rồi!" Hà Hải vào lúc này âm thanh sắc bén có phải hay không, đột nhiên hướng về Ninh Phàm phương hướng chính là một lao xuống, nhanh chỉ có thể nhìn thấy Hà Hải bóng người trên không trung không ngừng đình trệ, chỉ có thể nhìn thấy Hà Hải tàn ảnh ở tại chỗ, vào lúc này chân thân đã hướng về Ninh Phàm mà đến, trong tay móng tay đã muốn bắt được Ninh Phàm trong thân thể.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này đã sớm hiểu rõ tất cả những thứ này, nhưng là cô ý muốn Hà Hải để tới gần chính mình. Bởi vì chỉ có ở Hà Hải đối với mình ra chiêu thời điểm Ninh Phàm mới có thể đem Hà Hải cho kích thương, dựa vào Hà Hải tốc độ như vậy, Ninh Phàm nhưng là gần người đều gần không được.

"Thực sự là không biết Hà Hải vì sao lại quý dị như thế, thực lực của hắn cũng tăng lên quá mức không thể tưởng tượng nổi!" Ninh Phàm vào lúc này ở thâm nghĩ trong lòng, cẩn thận đề phòng Hà Hải nổi lên.

Đột nhiên chính là một quyền hướng về Hà Hải nện cho quá khứ: "Thái Cực Chuy! Vô tận! Chuy!" Đột nhiên chính là tàn nhẫn một hồi hướng về Hà Hải mà đi.

Hà Hải vào lúc này cũng không ngờ rằng Ninh Phàm sẽ bộ dáng này, ánh mắt đột nhiên căng thẳng, lớn tiếng hô: "Ngươi dám!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Đâm Hà Hải

Chương 85: Đâm Hà Hải

"Ngươi dám!" Hà Hải hô to một tiếng.

Ninh Phàm vào lúc này căn bản tiểu nhân không phải có dám hay không vấn đề, mà là có muốn hay không mệnh thời điểm, nhưng là tựa hồ không có chịu đến Hà Hải ảnh hưởng, trong tay nắm đấm vẫn là nhanh thêm mấy phần.

"Này chuy..." Tên Béa vào lúc này cười khở nhìn Ninh Phàm cùng Hà Hải chiến đấu, bất đắc dĩ nói: "Chính là tên Béa ta đều có chút sợ hãi này cây búa a. Này cây búa so với ta sái đến độ tốt."

"A, tên Béa ngươi này hai lần có thể lấy ra a, ta xem không có Ninh Phàm trở về, chúng ta ngày hôm nay như thường đến qua đòi ở đó." Dao găm ánh mắt vậy một cái nói rằng.

"Hừ, người như vậy dù cho ta chết rồi cũng phải giết hắn." Cô kiểm nhìn Hà Hải, trong ánh mắt viết không nói ra được căm ghét.

"Chết." Vết sẹo vào lúc này cũng là niệm nhắc tới thao nói rằng.

Hà Hải vào lúc này nhưng là cảm nhận được Ninh Phàm cây búa lợi hại, trong lòng biết cũng là không ổn, chạp đều không có dám chạp Ninh Phàm, chính là thu tay lại hướng về một bên khác xoay quanh mà đi, thoát thân rồi đi chiến trường.

"Lẽ nào người đây là tự biết đánh không lại muốn như vậy tự sát mà đi sao?" Ninh Phàm nhìn chạy trốn Hà Hải chăm chọc nói rằng, đối với muốn giết mình người, Ninh Phàm vẫn là không có sắc mặt tốt cho đối phương xem.

"A. Người còn chưa chết, nhà ta tiểu Kiệt kiệt vẫn không có nhắm mắt, người có thể nói ta có thể buông tha người sao?" Hà Hải vào lúc này rất là nữ tính hóa hướng về Ninh Phàm lệ tàn nhẫn nói rằng.

Trong nháy mắt để chu vi nghe được một câu nói này người không khỏi cảm giác được trong lòng tê rần, cả người đều có một loại cảm giác xấu.

Ninh Phàm vào lúc này tự nhiên càng thêm là buồn nôn không ngớt, nhìn Hà Hải nói rằng: "Vương Kiệt đến cùng là người người nào, từ các người ở tính toán ta thời điểm các người cũng đã tuyên cáo giờ chết."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Hà Hải nhưng là đột nhiên nhảy một cái, hướng về phía Ninh Phàm mà đến, lớn tiếng nói: "Vương Kiệt cùng ta cùng là Lôi Nhai nhị thiếu, chúng ta cùng ăn cùng uống cùng ngủ, nói xong rồi đời này vĩnh viễn không chia cách! Người dĩ nhiên như vậy giết hân!"

Nghe được Hà Hải vừa nói như thế, Ninh Phàm trong đầu dường như vô số đầu fuck your mother đang lao nhanh, đám người chung quanh cũng dồn dập bị Hà Hải lời nói cả kinh nói, không khỏi chính là vừa sững sốt, thậm chí là liên Hà gia cùng Bạch Trần chiến đấu người đều ngừng lại, ở tiêu hóa Hà Hải mang đến cái này tin tức động trời.

Nhưng mà đại gia đều ngừng, Ninh Phàm bên này nhưng cũng không dám có chút dừng lại, nhìn hướng về chính mình giết tới mà đến Hà Hải, không khỏi nói rằng: "Mẹ trứng! Đầu điên rồi!" Bàn tay đột nhiên hướng về Hà Hải kích đánh tới, lớn tiếng hô: "Xích vũ vô tận!"

"Mau!" Vào lúc này Hà Hải cũng là quát to một tiếng, tốc độ không biết từ nơi nào lại tăng lên rất nhiều, chân chính khiến người ta xem ra là ở teleport giống như vậy, trong nháy mắt liền đến Ninh Phàm trước người, Ninh Phàm vào giờ phút này liền tránh né thời gian đều không có.

Một trào ngay ở Ninh Phàm trên bả vai xé rách ra một tầng lớn huyết nhục.

"A!"

Ninh Phàm trong nháy mắt chính là hô to một tiếng, thân thể trong lúc đó huyết nhục không ngừng hướng về một bên tùy ý, bị đau cánh tay vào lúc này đã bắt đầu đang run rẩy, hai mắt đỏ chót nhìn Hà Hải, hận không thể đem Hà Hải ăn thịt.

Thế nhưng Hà Hải nhưng là không có một chút nào động tác, không có chút nào vì là Ninh Phàm lay động, ở Hà Hải trong nội tâm Ninh Phàm vào lúc này đã là một kẻ đã chết.

"Người ở trong mắt ta đã là một kẻ đã chết, người biết không?" Hà Hải nhanh chóng vọt đến Ninh Phàm lỗ tai vừa nói chuyện, trong giọng nói đối với Ninh Phàm vào lúc này đã là một loại trêu tức tâm tình ở trong này, muốn đem Ninh Phàm cho hành hạ đến chết ở đây.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là không khỏi vừa sững sốt, cảm giác được chính mình lại bị Hà Hải chế trụ, không khỏi một cắn môi mình, đột nhiên chính là hô to một tiếng nói: "Người chết đi cho ta!"

Nói, Ninh Phàm cánh tay nhưng là không biết tại sao nhanh chóng cực kỳ, so với Hà Hải tốc độ tới nói dĩ nhiên cũng là gần như, trong lúc nhất thời dĩ nhiên bắt giữ Hà Hải vai, thiếu một chút liền muốn đem Hà Hải vai cho vỡ ra.

"Phá cho ta!" Ninh Phàm đột nhiên quát to một tiếng, trong tay bỗng dưng xuất hiện một đại ánh sáng, hướng về Hà Hải vai liền phá quá khứ.

Vào lúc này Hà Hải còn chưa kịp phản ứng Ninh Phàm tốc độ tại sao nhanh như vậy, vào lúc này nhưng là đã bị Ninh Phàm nắm đầm cho kích bên trong.

Không có một chút nào cảm giác đau, thế nhưng Hà Hải vào lúc này đã cảm giác được cánh tay của chính mình mất đi tri giác, ở vừa nhìn trong nháy mắt chính là cả kinh, cánh tay của chính mình dĩ nhiên bị Ninh Phàm đánh ra một to lớn động không, huyết nhục cũng đã bị đun sôi.

Mọi người cũng cảm giác được không hiểu ra sao, nguyên bản là Hà Hải chiếm cứ thượng phong mà Ninh Phàm vô cùng chật vật, vào lúc này nhưng là làm sao bỗng dưng phát sinh nghịch chuyển, Ninh Phàm vào lúc này dĩ nhiên đem Hà Hải bị thương mức độ như vậy, mọi người cũng là tròn mắt ngạc nhiên.

Tất cả những thứ này chỉ có Ninh Phàm mới có thể rõ ràng, nhưng là Ninh Phàm liều mạng thân thể mình hồn lực không ngừng tuôn ra, hơn nữa (xích vũ vô tận thần quyết) áp súc, dĩ nhiên là đột nhiên sử dụng ra như vậy quyền pháp, đòn nghiêm trọng Hà Hải. Nhưng là vào lúc này Ninh Phàm kỳ thực cũng cũng không hơn gì, có thể nói bởi vì áp súc thân thể mình hồn lực, để Ninh Phàm gân mạch hoặc nhiều hoặc ít đều đụng phải tổn thương thật lớn.

"Hô! Lần này người biết nếu muốn giết hại ta, là ngu xuẩn cỡ nào chứ?" Ninh Phàm vào lúc này mạnh mẽ đề lên thân thể mình thương tổn, nhìn trước mắt Hà Hải, đột nhiên nói rằng.

Hà Hải vào lúc này còn muốn phản kháng, thế nhưng Ninh Phàm lại tựa hồ như không ngớt, biết vào lúc này mình đã chiếm cứ thượng phong, dù cho chính mình bị thương rất nghiêm trọng hại, cũng nhất định phải ngay đầu tiên giết chết Hà Hải.

Trong nháy mắt Ninh Phàm chính là hô to một tiếng, "Đi chết đi!" Nói liền giờ lên quả đấm của chính mình, hướng về Hà Hải ngực đánh tới. Nguyên bản Ninh Phàm là muốn oanh kích Hà Hải đầu lâu, thế nhưng suy nghĩ một chút vạn nhất bị Hà Hải tránh thoát, mới đổi thành trái tim, như loạn làm sao đều muốn ở đòn đánh này đem Hà Hải cho giết chết!

"Không! Người không thể giết ta! Sự phụ của ta là tông..." Hà Hải lời nói vẫn chưa nói hết, liền bị Ninh Phàm một quyền đánh tan trái tim, to lớn chỗ trống xuất hiện ở Hà Hải nơi ngực, trong lúc nhất thời Hà Hải dĩ nhiên là ít đi gần như một phần ba nửa người trên, tiếng nói còn chưa rơi xuống cũng đã chết đến mức không thể chết thêm.

Ninh Phàm cũng không muốn nghe Hà Hải uy hiếp, dù sao Hà Hải nói rồi Ninh Phàm cũng muốn giết hắn, còn không bằng thiếu một ít phí lời, chỉ có điều Ninh Phàm biết, Lôi Nhai thành thủ triều kết thúc sau đó, chính mình nhất định phải mang theo em gái của chính mình rời đi nơi này, dù sao tông môn chỉ uy dù cho là Bạch Nam Nguyên cũng không ngăn được.

Tuy nói Bạch Nam Nguyên nhi tử Bạch Long cũng là tông môn người, nhưng là cũng sẽ không bởi vì Ninh Phàm cũng dẫn đến hai cái tông môn trong lúc đó không hài hòa.

Vào lúc này Ninh Phàm còn không biết, Bạch Nam Nguyên nhi tử Bạch Long đã hướng về Lôi Nhai thành chạy tới.

Hà Hải bên này vừa ngã xuống, Hà gia người tự biết cũng đánh không lại Bạch Phượng cùng Ninh Phàm hai người, hướng về bốn phía bỏ chạy chạy đi đi, Bạch Phượng một chạy vội liền hướng về Ninh Phàm mà đến, nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Sau đó đừng như vậy! Quá nguy hiểm!"

Ninh Phàm vào lúc này hướng về phía Bạch Phượng cười cợt, phốc một cái chính là một đại than máu tươi phun ra ngoài, nói rằng: "Này có vấn đề gì đây, ta tiểu nhân không phải thắng sao?"

"Người bị thương!" Vào lúc này Trần Bình vây quanh, kéo lại Ninh Phàm cánh tay, nhìn Ninh Phàm nói rằng.

Ninh Phàm lắc đầu nói, "Không có chuyện gì, chỉ là một chút nội thương, rất nhanh sẽ có thể chữa trị."

"Trương Lăng! Trương Lăng!" Vào lúc này Bạch Hoa lớn tiếng gào thét.

Nghe thấy Bạch Hoa âm thanh, Ninh Phàm nhanh chóng đi tới Trương Lăng bên người, nhìn Bạch Hoa nói rằng: "Làm sao? Phát chuyện gì?"

Bạch Hoa nhìn Ninh Phàm, lại nhìn Trương Lăng nói rằng: "Thương thế của hắn quá nghiêm trọng..."

"Có thể đã cứu tới sao?" Ninh Phàm rất là lo lắng nói.

"Có thể... Chỉ sợ đến thời điểm vẫn chưa tỉnh lại." Bạch Hoa không khỏi lắc đầu.

Nghe được Bạch Hoa nói như vậy, Bạch Phượng cùng Ninh Phàm còn có thứ ba mươi hai tiểu đội người đều rất là thống khổ, Ninh Phàm đột nhiên một chuy mặt đất, lớn tiếng hô: "Ô trời! Hà gia!"

Hà Hải tuy rằng bỏ mình, thế nhưng Ninh Phàm nhưng là đem món nợ này cho tính tới Hà gia trên người, dù sao không có Hà gia cùng Vương gia ở tính toán Bạch Trần, như vậy Trương Lăng cũng sẽ không chết.

"Ninh Phàm..." Vào lúc này Bạch Phượng rất là lo lắng nói.

Ninh Phàm hướng về Bạch Phượng khoát tay áo một cái, nói rằng: "Ta không có chuyện gì, ta tin tưởng Trương Lăng cát nhân tự có thiên tương, tất cả những thứ này khổ ác cũng có thể vượt qua đi."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng nắm chặt rồi Ninh Phàm bàn tay, hướng về Ninh Phàm gật đầu.

"Đội trưởng..." Ninh Phàm vào lúc này nhìn Trần Chính, tự nhiên muốn biết ở chính mình lúc rời đi đại gia có bị thương không.

"Ta không có chuyện gì." Trần Chính vào lúc này vừa sững sờ, không khỏi lại nghĩ đến trước đem Ninh Phàm cho từ chối ra tiểu đội sự tình, âm thầm dờ ra.

Vào lúc này một cái tát vỗ vào Trần Chính trên bả vai, lại vừa nhìn nhưng là bị thương đầu trực."A, đại gia có cái gì bị thương không bị, chỉ là Hà Hải tiểu tử này thân pháp quá quý dị, căn bản gần người đều gần không được."

Bạch Hoa vào lúc này cau mày nói rằng: "Hà Hải trước thân pháp quý dị, mà lại nói thoại có chút bất nam bất nữ, công pháp này tựa hồ là tà công a."

"A, có cái gì tà không tà! Chờ tên Béó ta xem một chút kẻ này đến cùng là nam vẫn là nữ!" Tên Béó nói thời điểm cầm lấy lưỡi búa hướng về Hà Hải quần áo chính là một rầm, mọi người phản ứng đều chưa kịp phản ứng.

Nhưng mà trong nháy mắt tên Béó nhưng là không nói lời nào, rất là giật mình nhìn Hà Hải.

Mọi người nhìn thấy tên Béó vẻ mặt, cũng là không rõ nhìn tên Béó.

Tên Béó nhìn sang đại gia, lại nhìn sang Hà Hải thì thế, lại thường thường đại gia, vẻ mặt bên trong viết giật mình thần sắc quái dị.

Mọi người cũng là sững sờ, dao găm nói rằng: "Đến cùng người ở làm cái gì a?"

"Chính người tới xem một chút." Tên Béo ngửi khi đã có chút không tự nhiên.

Cô kiểm đem người bên cạnh mình đều cho lay mở ra, đi tới tên Béo bên người đẩy một cái tên Béo nói rằng: "Ta tới xem một chút, có cái gì tốt giật mình."

Vừa nhìn, cô kiểm cũng ngây ngốc ở tại chỗ.

Trong nháy mắt đại gia đều vây quanh, vừa nhìn, toàn bộ đều sùng sốt.

"Ta... Ta sát nhếch! Đây Hà Hải cũng là tàn nhẫn! Đem mình cái kia cho cắt xuống! Chẳng trách bắt nam bắt nữ a!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Gia chủ ra tay

Chương 86: Gia chủ ra tay

Tất cả mọi người ở giật mình ở trong, cũng chỉ có Bạch Hoa vào lúc này rơi vào sâu sắc trầm tư.

"Làm sao?" Ninh Phàm vào lúc này phát hiện Bạch Hoa cũng là có gì đó không đúng, mang theo một tia nghi hoặc nói rằng.

"Công pháp này tựa hồ là Vân Hư Tông công pháp." Bạch Hoa cau mày nói rằng.

Ninh Phàm biết Bạch Hoa là trong Bạch Trấn ít có có thể thông hiểu những tri thức khác người, không khỏi hỏi tới: "Đây Vân Hư Tông lại là lai lịch ra sao?"

Bạch Hoa lắc lắc đầu nói rằng: "Nếu như Hà Hải là Vân Hư Tông đệ tử vậy thì không tốt, dù sao Hà Hải hiện vào lúc này luyện tập công pháp xem ra chính là Vân Hư Tông vô thượng công pháp."

"Vô thượng công pháp?" Ninh Phàm rất là nghi hoặc nói rằng, trên mặt hiện lộ một mặt hoang mang cảm giác.

"Hừm, tên khác không biết, chỉ biết là môn công pháp này quý dị cực kỳ, yêu cầu nam tử cắt xuống cái kia một cái **, sau đó luyện tập đến mức tận cùng có thể hóa dương vì là âm."

Bạch Hoa vào lúc này nói tiếp: "Hơn nữa sau khi luyện tập nhân thân pháp trở nên vô cùng cấp tốc, khiến người ta làm sao đều không thể bắt giữ được."

Nghe được nơi này, Ninh Phàm vào lúc này mới có hiểu ra nói rằng: "Vậy này Vân Hư Tông lại là như thế nào tồn tại?"

Bạch Hoa lắc lắc đầu, nói rằng: "Có thể nói cái này tông môn huyền diệu cực kỳ, không người nào biết hần tông môn đến cùng ở nơi nào, chỉ có số ít người cất bước đến ngoại giới, từ điển tịch trên nhìn thấy, lần trước Vân Hư Tông người xuất hiện ở Lôi Nhai sơn mạch thời điểm đã là hơn trăm năm trước đây."

Ninh Phàm vào lúc này gật gật đầu, tự nhiên hiểu rõ đến Hà Hải chết quả nhiên là một gieo vạ, thế nhưng Ninh Phàm nhưng là chưa hề đem điểm này cho quá mức đề ở trong lòng, dù sao dù cho tự mình biết sẽ phát sinh tất cả những thứ này, chính mình vẫn là sẽ làm ra bộ dáng này quyết định đem Hà Hải giết chết.

"Cẩn thận một chút." Bạch Hoa vào lúc này cũng đại thể biết Ninh Phàm ý nghĩ, nhìn thấy Ninh Phàm vào lúc này trong nội tâm rất là kiên định, một cách tự nhiên biết Ninh Phàm sẽ cùng này Vân Hư Tông đối kháng trên.

Bạch Phượng vào lúc này cũng nghe thấy Ninh Phàm cùng Bạch Hoa đối thoại, không khỏi xen vào nói nói: "Thực sự không được còn có ta ca ca Bạch Long, hần lập tức liền phải quay về, đến thời điểm chúng ta cùng đi hần tông môn."

Nghe được Bạch Phượng lời nói, Ninh Phàm cùng Bạch Hoa đều có chút đánh đánh, cảm thấy Bạch Phượng quá mức chắc hần phải vậy, dù sao một tông môn thu người độ khó quá to lớn, tổng cộng toàn bộ Lôi Nhai sơn mạch không có một tông môn, hơn nữa gia nhập tông môn cũng không có nhiều người.

Bạch Nam Nguyên nếu không là ở mấy chục năm trước đã cứu một tông môn người, Bạch Long cũng sẽ không tiến vào trong tông môn.

Nghĩ đến đây, Ninh Phàm lại không tốt đi thương Bạch Phượng tâm, đi bỏ đi năng tính tích cực, chỉ có thể quay về Bạch Phượng cười cợt nói rằng: "Đến thời điểm lại nói, này Lôi Nhai thành uy hiếp còn ở ngoài thành đây, ai tới đều vô dụng."

Bạch Phượng vào lúc này lăm bằm miệng nói rằng: "Cái kia ca ca trở về có thể bị nguy hiểm hay không a?"

Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng nói như vậy, không khỏi trầm tư nói rằng: "Sẽ không có chuyện gì đi."

"Hắn là không có chuyện gì, hiện tại Ma Thú cũng không có trước công kích như vậy hung mãnh, ta nghĩ cái này thú triều lập tức liền sẽ tới chứ?" Vạn Vũ vào lúc này quay về Ninh Phàm cùng Bạch Phượng nói rằng, trên mặt hiện lên nụ cười khiến người ta cảm thấy ôn hoà ánh mặt trời giống như ấm áp.

Nghe được Vạn Vũ nói như vậy, Bạch Phượng cùng Ninh Phàm đều gật gật đầu, tự nhiên biết bên ngoài tuy rằng có nhiều như vậy Ma Thú, thế nhưng dù sao trong thành mấy cái gia chủ đều vẫn không có ra tay đây, liền năm Ninh Phàm biết đến Đông Phương Vân An tới nói, tuy nói không biết tu vi của hắn, thế nhưng Ninh Phàm có thể biết, nếu hắn muốn ra tay như vậy thành này ở ngoài Ma Thú tất nhiên ngăn cản hắn không được, huống chi Ninh Phàm cũng kiến thức trước Lôi Nhai sơn người mặc áo đen uy lực.

Đối với thú triều giải quyết Ninh Phàm căn bản một điểm áp lực đều không có, vào lúc này chỉ coi như đại gia còn đang thăm dò tính xuất kích.

Nếu Ninh Phàm biết ngoài thành vẫn còn có mạnh mẽ như vậy Ma Thú thời điểm, hay là sẽ không cười nổi, so với luyện hồn kỳ cường giả còn cường đại hơn Ma Thú, toàn bộ Lôi Nhai sơn mạch quanh thân thành trì cũng không tìm tới có thể đối kháng loại này, Ma Thú tồn tại, đến bao nhiêu người đều là nói suông.

"Đón lấy làm sao bây giờ?" Ninh Phàm nhìn một bên hướng về chính mình đi tới Trần Chính nói rằng.

Trần Chính vào lúc này nhưng là rơi vào trầm tư, nói rằng: "Hiện vào lúc này chúng ta cũng không có nhận được cái khác mệnh lệnh, đại gia đều bị thương đến gần đủ rồi, chúng ta vẫn là trước tiên đi nghỉ ngơi một, hai đi."

"Trần Chính, nguyên lai người này là người tiểu đội." Vạn Vũ vào lúc này nhìn Trần Chính, chỉ vào Ninh Phàm không khỏi gật gật đầu nói rằng.

Trần Chính nhìn một chút Ninh Phàm, lại nhìn một chút Vạn Vũ, không vui nói: "Trước người ở bên cạnh cũng không ra tay, hại ta hiện tại chật vật như vậy."

Vạn Vũ cười cợt nói rằng: "Ha ha, này tiểu nhân không phải Ninh Phàm xuất thủ trước sao? Một điểm chỗ trống đều không có để cho ta. Có điều này Hà Hải cũng là đáng ghét, dĩ nhiên vào lúc này chôn giết giữ lấy, ta đến thời điểm muốn đem chuyện này trên báo lên, muốn hắn Hà gia cho một công đạo đi ra."

Nghe được Vạn Vũ nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là âm trầm sắc mặt của chính mình, nhìn một bên Hà Hải chết đi thi thể nói rằng: "Chuyện này không cần đại gia nhúng tay, đến thời điểm ta tự nhiên sẽ tìm hắn Hà gia muốn một câu trả lời hợp lý."

"Ninh Phàm," Bạch Phượng vào lúc này nghe ra Ninh Phàm trong giọng nói lạnh lùng, xem ra là khủng bố không ngớt, không khỏi muốn bình phục Ninh Phàm sự phản nộ.

Ninh Phàm nhưng là khoát tay áo một cái, nói rằng: "Hắn muốn hại chết ta, ta liền muốn làm cho cả Hà gia đều phải trả giá thật lớn."

"Ta không có khuyến ý của người, chỉ là ta nghĩ nói đến thời điểm chúng ta Bạch Trần đều là đứng ở người bên này, dù cho những người khác không giúp người, ta cũng sẽ giúp người." Bạch Phượng nhìn Ninh Phàm, rất là nói thật.

Nghe được Bạch Phượng nói như thế, Ninh Phàm nhưng là có chút động dung nói: "Được rồi, thế nhưng chuyện này xem như là ta chuyện của một cá nhân."

"Này cũng không chỉ chỉ là chuyện của cá nhân người, có thể nói là chúng ta toàn bộ thứ ba mươi hai tiểu đội sự tình." Trần Chính vào lúc này trong ánh mắt viết một ít tàn nhẫn, dù là ai nhìn đều có chút sợ hãi dao động.

"Đúng! Là chúng ta toàn bộ thứ ba mươi hai tiểu đội sự tình, tuy rằng chúng ta cùng nhau thời gian không lâu, thế nhưng chỉ cần là ta thứ ba mươi hai tiểu đội người, liền không cho phép những người khác dùng thủ đoạn như vậy đến hại! Huống hồ đầu trục ta bị thương cũng nhận được rất thăm a!" Đầu trục vào lúc này nói chen vào đi vào, tàn nhẫn nói, nhưng mà nói nói tựa hồ tác động vết thương của chính mình, lộ ra mặt cười khổ, nhìn Ninh Phàm.

Nghe được đại gia nói như vậy, Ninh Phàm không khỏi toát ra một loại ám áp cảm động, nói rằng: "Đúng! Chúng ta là một đoàn đội, đến thời điểm chúng ta thứ ba mươi hai tiểu đội đồng thời cộng cùng tiến lùi!"

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Vạn Vũ trong mắt nhưng là toát ra một loại phức tạp tâm tình, nói rằng: "Được rồi, ta còn muốn trấn thủ cái kia đoạn tường thành, các người đi xuống trước nghỉ ngơi. Thế nhưng Trần Chính người thời khắc quan tâm trên tường thành biến cố."

"Phải!" Trần Chính vào lúc này ánh mắt cũng là rất sắc bén nhìn phía trước, gật gật đầu, mang theo mọi người đi vào nghỉ ngơi.

Vào lúc này Ninh Phàm cùng Bạch Phượng cũng không có bao nhiêu lời nói, chỉ là âm thầm nói rằng: "Cẩn thận."

Bạch Phượng cũng biết Ninh Phàm cùng mình tạm thời không ở một cái trong tiểu đội, vẫn có một ít không tiện, cũng là gật gật đầu, ánh mắt theo Ninh

Phàm mà đi.

Liên tiếp mấy ngày, Lôi Nhai thành đều phát sinh một ít tiểu chiến đấu, theo thành Bắc môn lồm vào, cái khác mấy cái cửa thành áp lực bỗng dưng liền tăng lớn, cửa tây tùy theo cũng ở ngày thứ hai thời điểm thả xuống Đoạn Long thạch. Có điều cũng còn tốt có thành Bắc môn dẫm vào vết xe đổ, mọi người cũng biết đem cái khác mấy cái cửa thành đều kiểm tu một hồi.

Lôi Thiên vào lúc này đứng phủ thành chủ đỉnh cao nhất, nhìn ngoài thành phát sinh tất cả, nhìn mình bên người Lôi Thích nói rằng: "Chỉ sợ ta Lôi Nhai thành tới hôm nay liền muốn diệt vong..."

"Phụ thân..." Lôi Thích vào lúc này không khỏi vừa sùng sốt, Lôi Thiên trong giọng nói đã để lộ ra một loại vẻ mệt mỏi, điều này làm cho Lôi Thích rất là giật mình, tất cả cha của chính mình vẫn không có ra tay, này Lôi Nhai thành lẽ ra nên tới nói còn thủ được.

Huống hồ ai cũng biết cái này Lôi Nhai thành hoàn toàn chính là Lôi gia tài sản riêng, Lôi Thiên càng là dùng một tiếng tâm huyết ở xây dựng toà thành trì này.

Lôi Thiên vào lúc này không có cùng Lôi Thích giải thích quá nhiều, chỉ là đem cánh tay của chính mình khoát lên Lôi Thích trên bả vai, nói rằng: "Đến thời điểm người sẽ theo tông môn người cùng rời đi nơi này."

"A!" Lôi Thích vào lúc này rất là kinh ngạc nhìn Lôi Thiên, nói rằng: "Phụ thân ngài đây?"

"Ta muốn cùng toà thành trì này đồng thời." Lôi Thiên rất là dữ tợn nói rằng, "Ta muốn cùng Lôi Nhai thành đồng thời diệt vong!"

"Diệt vong!" Lôi Thích đột nhiên cả kinh, nhìn cha của chính mình nói rằng: "Để tông môn người ra tay không được sao?"

Lôi Thiên vào lúc này lắc lắc đầu nói rằng: "Tông môn... A... Bọn họ Mặc Vũ Môn cách nơi này quá xa quá xa, người cảm thấy này Lôi Nhai thành vẫn có thể chống đỡ thêm mấy ngày đây?"

Lôi Thích cũng là một mặt nghiêm nghị nhìn Lôi Nhai thành tường thành bên ngoài, mấy ngày, toàn bộ Lôi Nhai thành chết đi vô gia đã đi tới một phần năm, người bị thương càng thêm nhiều, nếu như còn tiếp tục như vậy, mặt sau thương vong người sẽ càng thêm nhiều.

"Nhưng là phụ thân ngài tiểu nhân không phải vẫn không có ra tay a!" Lôi Thích vào lúc này nhìn Lôi Thiên, nói rằng, "Còn có bọn họ Ngô gia, Vương gia, Ô Trần Hà gia, Bạch Trần của Bạch gia mấy cái gia chủ vẫn không có ra tay a! Còn có luyện đan các Đông Phương Văn An còn có tông môn cường giả."

Lôi Thiên vào lúc này nhìn con trai của chính mình, lắc lắc đầu nói rằng: "Ai, người không biết bên ngoài đến cùng có hình dáng gì sự tình, ở ngoài thành có không ít cấp sáu Ma Thú, nói không chắc còn có ma thú cấp bảy tồn tại, người cảm thấy ta cùng cái khác mấy cái gia chủ có thể chống đối bao lâu thời điểm đây?"

Nghe được Lôi Thiên lời này, Lôi Thích ngậm miệng không nói, nhưng là không biết đến cùng làm sao bây giờ.

"Nhớ kỹ, nhất định phải bảo vệ tốt chính mình." Lôi Thiên vào lúc này nhưng là rất trịnh trọng vỗ vỗ Lôi Thích vai.

"Phụ thân..." Lôi Thích vào lúc này rất khó hiểu nhìn Lôi Thiên.

Lôi Thiên cái này là nhưng là khẽ mỉm cười, nói rằng: "Này Lôi Nhai thành uy hiếp chung quy phải liều một phen, ta muốn cùng mấy cái gia chủ thử một lần."

"Phụ thân..."

"Lôi huynh."

"Bạch huynh, mấy vị, chuẩn bị xong chưa?" Lôi Thiên vào lúc này đứng mấy cái gia chủ bên trong nói rằng, "Chuẩn bị kỹ càng liền ra tay đi."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Có đàn bình lam

Chương 87: Có đàn bình lam

"Lôi thành chủ..." Vào lúc này Hà Tú Niên nhưng là đứng dậy nói rằng, "Các vị... Đại gia nghĩ rõ ràng sao? Ngoài thành không phải là một con hai con ma thú, mà là lên tới hàng ngàn, hàng vạn, phóng tầm mắt nhìn tới liên miên không ngừng, cuối cùng còn có cấp năm Ma Thú cùng ma thú cấp sáu, nơi này có ai ni địch nổi?"

Nghe được Hà Tú Niên vừa nói như thế, Vương Tranh cũng là hơi co lại đầu mình nhìn mọi người không nói gì, thế nhưng về mặt bên trong nhưng là ở tự thuật sợ sệt.

Bạch Nam Nguyên cũng biết hai người này lo lắng chính là cái gì, cũng cùng Ngô Dịch nhìn nhau mà nhìn, ánh mắt của hai người bên trong đều viết một tia kiên định.

Mọi người đều biết Hà Tú Niên cùng Vương Tranh sợ sệt chính là cái gì, hai người gia tộc thanh niên trên căn bản đều chôn vùi ở Lôi Nhai sơn bên trên, tuy nói là hai người quá mức lòng tham, nhưng là nếu lúc này bọn họ chết ở thành này ở ngoài, có thể nói hai cái gia tộc đều sẽ ở trong khoảnh khắc hủy diệt.

"Ta cùng Vương gia chủ hai người chậm chạp đều không có đột phá đến luyện hồn kỳ, chỉ có thể miễn cưỡng địch nổi cấp năm Ma Thú." Hà Tú Niên vào lúc này tiếp tục nói, "Huống hồ Bạch gia chủ cùng Ngô gia chủ cũng chỉ có thể địch nổi cấp năm Ma Thú, cùng ma thú cấp sáu so ra còn có một chút chênh lệch."

"Nhưng là các ngươi cũng nhìn thấy này Lôi Nhai ngoài thành nguy cơ." Lôi Thiên vào lúc này đứng ra nói rằng, chỉ vào Lôi Nhai trong thành còn ở chiến đấu đám người, nói rằng, "Vào lúc này các ngươi còn muốn lùi bước sao? Các ngươi cũng là làm gia chủ, tự nhiên rõ ràng ta Lôi Nhai thành vẫn có thể chống đỡ bao lâu, không đủ nửa tháng, Lôi Nhai thành liền chôn vùi ở đây! Ba ngày! Ba ngày! Lôi Nhai thành cũng đã tử vong một phần năm người, thương vong bất kể!"

Nghe được Lôi Thiên nói như vậy, tất cả mọi người trầm mặc không ngớt.

"Tiểu nhân không phải còn có tông môn người sao?" Vương Tranh vào lúc này đột nhiên nghĩ tới điều gì, đứng ra nói rằng.

Lôi Thiên vào lúc này nhưng là lắc lắc đầu nói rằng: "Nhân gia dù sao vẫn là địa vị ở nơi đó, trước đã ra tay rồi một lần, sợ là cũng lại không mời nổi, chúng ta đi ra ngoài trước thăm dò một hồi. Tổng không cho chúng ta còn không dám thăm dò đây."

Nghe được Lôi Thiên vào lúc này đã nói như vậy, Ngô Dịch cũng là gật gật đầu nói rằng: "Nếu thành chủ đã nói như vậy, ta Ngô gia tự nhiên cũng phải thử một lần, dù sao ta Ngô gia cũng là ở này Lôi Nhai trong thành!" Nói Ngô Dịch còn đặc biệt liếc mắt nhìn đồng dạng ở Lôi Nhai trong thành Vương Tranh.

"Đúng thế. Ta Bạch Trần tự nhiên cũng phải tận ta này một phần tâm lực, vốn là Lôi Nhai thành cùng ta Bạch Trần chính là một thể, đương nhiên sẽ không lùi bước!" Bạch Nam Nguyên vào lúc này một mặt quân tử diễn xuất, đứng ra quay về mọi người nói, ánh mắt bất thiên bất ý, trực tiếp nhìn ngoài thành đông môn, vào lúc này đông môn đã trở thành Ma Thú cùng nhân loại tranh cướp thảm thiết nhất địa phương.

Ninh Phàm vào lúc này trong tay quyền sáo sớm đã trở thành màu đỏ sẫm, đã không biết thanh tẩy bao nhiêu lần, nhưng là theo mỗi một lần đi ra chiến trường, trong tay quyền sáo tất nhiên sẽ trở thành đậm máu nhiều nhất vị trí.

"Ta sát! Những ma thú này cũng quá có thêm!" Vào lúc này tên Béo không ngừng oán giận, trong tay lưỡi búa cũng đã có chút độn, nguyên bản sắc bén lưỡi búa không biết chém ngã bao nhiêu Ma Thú, một cách tự nhiên để trong tay sắc bén lưỡi búa trở nên độn.

Ninh Phàm vào lúc này không có nói nhiều, mỗi ngày sinh hoạt đều là ngoại trừ giết ma thú, chính là buổi tối đi nhìn một chút Trương Lăng. Trương Lăng vào lúc này đã thoát ly nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng làm sao đều không có tỉnh lại. Ninh Phàm vị trí khoảng cách đan được các có một chút khoảng cách, nhưng là không có tìm được Đồng Phương Vân An muốn nghĩ biện pháp.

"Làm sao những gia chủ này còn không ra tay!" Đầu trục vào lúc này cũng có chút oán giận, vài lần chiến đấu hạ xuống, hầu như là người người mang thương liên thời gian nghỉ ngơi đều không có, chính mình chiến hữu bên cạnh không biết thay đổi bao nhiêu cái, mỗi một người đều chết oan chết uổng, trên bầu trời phi hành Ma Thú chưa từng có thiếu quá, nếu không là thứ ba mươi hai tiểu đội người vẫn tính thực lực không sai, bằng không đại gia cũng đã đến cõi âm đoàn tụ.

"Quân bọn họ!" Trần Chính vào lúc này đột nhiên một tiếng quát chói tai, trường thương hướng phía trước đưa tới, trực tiếp xuyên chết rồi vẫn phi hành Ma Thú.

"Uống!" Ninh Phàm vào lúc này có là một quyền, một con ma thú cấp hai trong nháy mắt liền chết thảm ở Ninh Phàm trước người. Kỳ thực Ninh Phàm trái lại cảm thấy thú triều mang đến cho mình không ít cơ hội, dù sao (cơ sở đan pháp) môn công pháp này lại có thể chút ít hấp thu Ma Thú chết đi mang cho sức mạnh của chính mình, vèn vèn ba ngày thời gian Ninh Phàm liền đã tới luyện thể cấp tám.

Tuy nói từ luyện thể cấp bảy đến luyện thể cấp tám so với luyện thể cấp sáu đến luyện thể cấp bảy độ khó thì nhỏ hơn nhiều, thế nhưng dù sao cũng tiêu nhân không phải tốt như vậy đột phá, Ninh Phàm nhưng là mạnh mẽ dựa vào sát thương Ma Thú, để cho mình thăng cấp. Nếu lại giết thêm mấy ngày, đột phá đến luyện thể đỉnh cao cũng là ngay trong tầm tay.

"Xem! Xem trên bầu trời!" Vào lúc này dao găm trầm thấp chính mình âm thanh nói rằng.

"Tựa hồ có người!" Cô kiểm tiếp theo dao găm lời nói nói rằng.

"Là thành chủ cùng mấy cái gia chủ." Vết sẹo con mắt nhất là sắc bén, liếc mắt liền phát hiện đến bọn họ.

"Mau nhìn! Bên kia, là mạnh mẽ Ma Thú!" Trương Quảng vào lúc này nắm dao của chính mình tựa hồ có hơi run, cảm giác được trên bầu trời Ma Thú thực lực mạnh mẽ.

"Là Dị Cân Phệ Ma Điều!" Bạch Hoa vào lúc này lớn tiếng kêu lên, trong lời nói khó có thể che giấu hấn và giật mình, "Cấp năm Ma Thú! Là cấp năm Ma Thú!"

"Cấp năm Ma Thú!" Vào lúc này Trần Chính cũng là giật mình kêu lên, "Cùng luyện hồn sơ kỳ so với cấp năm Ma Thú? !"

Bạch Hoa vào lúc này gật gật đầu, nói rằng: "Ngươi xem này con chim lớn gần mạch, đều là hiện lên ở nó mặt ngoài, còn có nó móng vuốt, này Là Dị Cân Phệ Ma Điều đặc điểm!"

"Không!" Bạch Hoa vào lúc này tựa hồ lại nhìn thấy cái gì, không khỏi la lớn: "Lôi Minh Diễm Viêm Hồ!"

Ninh Phàm nhìn thấy con cọp này cũng là ánh mắt căng thẳng, chỉ rõ ràng chính là trước đuôi theo chính mình con cọp, chỉ có điều nhìn thấy chính mình trở lại trên thành tường liền không có truy kích. Trong nháy mắt Ninh Phàm mồ hôi lạnh không biết chảy bao nhiêu, xoay một hồi phía sau đều là một ít mồ hôi lạnh.

"Đây là ma thú cấp bốn, Lôi Minh Hồ cùng Diễm Viêm Hồ kết hợp thể." Bạch Hoa vào lúc này giải thích cho đại gia nói rằng, "Cũng chính là nhân như vậy, nó muốn so với lên bình thường ma thú cấp bốn phải cường đại nhiều lắm."

Nghe được Bạch Hoa vừa nói như thế, sau khi mọi người cũng là trong lòng căng thẳng, nhìn lên bầu trời bên trong chỉ lo còn ra đến cái gì Ma Thú.

Nhưng mà sợ cái gì, một mực liền đến cái gì, trong nháy mắt trên bầu trời xoay lại xuất hiện mấy con ma thú, chỉ có điều vào lúc này Bạch Hoa không nói tiếng nào, đại gia tự nhiên rõ ràng là Bạch Hoa kiến thức không đủ.

Thế nhưng vào lúc này trên bầu trời Lôi Thiên cùng mấy người kia nhưng là giật nảy cả mình, nhìn trong đó một con sư tử nói rằng: "Xích Lôi Phạm Điện Sư!"

"Chuyện này... Chuyện này..." Vương Tranh trong lời nói đều là phát sinh thanh âm run rẩy.

"Ma thú cấp sáu!" Bạch Nam Nguyên lạnh lùng nói.

"Giao cho ta tới đối phó! Cái khác vài con, các ngươi tới ứng phó khỏe không? !" Lôi Thiên vào lúc này cũng không nói thêm nữa, một lao xuống hướng về Xích Lôi Phạm Điện Sư mà đi, tự nhiên biết vào lúc này chỉ có mình mới có thể đối phó đối thủ như vậy.

Bạch Nam Nguyên cùng mọi người lẫn nhau nhìn mấy lần nói rằng: "Như vậy ma thú cấp bốn liền giao cho vương gia chủ cùng Hà gia chủ. Ngô huynh! Chúng ta tiến lên!" Dứt lời nhưng là đột nhiên một vận công, hướng về Lôi Minh Diễm Viêm Hồ mà đi, trong tay nhưng là dùng nam độ quyền, nhưng nhìn lên uy lực muốn so với Ninh Phàm lớn hơn nhiều lắm.

"Chuyện này..." Ninh Phàm vào lúc này đứng trên tường thành, nhìn Bạch Nam Nguyên, giật mình có chút nói không ra lời, chỉ có thể ní non nói rằng: "Đây chính là nam độ quyền..."

Vào lúc này đã được kiến thức Bạch Nam Nguyên nam độ quyền, Ninh Phàm mới càng ngày càng cảm giác mình nam độ quyền còn thiếu một chút hỏa hầu, căn bản không có Bạch Nam Nguyên uy lực như vậy. Thực không gặp Bạch Nam Nguyên một dư âm liền có thể đem bốn phía ma thú cấp hai đánh cho vụn vặt.

Nhưng mà không đến bao lâu, mọi người nhưng là cảm giác được ngoài thành gia chủ có chút không ổn, dĩ nhiên là nằm ở liên tục bại lui bên trong, phương xa còn có một chút mạnh mẽ Ma Thú hướng về bọn họ tới rồi, chỉ là Lôi Minh Diễm Viêm Hồ lập tức liền đến năm con.

"Làm sao... Tại sao có thể có nhiều như vậy!" Trương Quảng vào lúc này đã hoảng rồi.

"Bởi vì Lôi Nhai sơn phía trên dãy núi Ma Thú vốn là rất nhiều." Tên Béo vào lúc này không vui nói.

Trong lúc nhất thời Ninh Phàm nhưng là chú ý tới ở tường thành một bên khác đứng một cô thiếu nữ cùng một người áo đen.

Người mặc áo đen tự nhiên chính là ngày đó đem Ninh Phàm chờ người từ Lôi Nhai trên núi cứu được người mặc áo đen, mà thiếu nữ kia nhưng là để Ninh Phàm thực tại lấy làm kinh hãi, đây rõ ràng chính là ngày đó ở trong rừng núi gặp phải thần bí thiếu nữ, dễ dàng có thể hành hạ đến chết một con cấp ba Ma Thú thiếu nữ.

Vào lúc này Ninh Phàm tự nhiên rõ ràng bọn họ chính là trong tông môn người, không khỏi ní non nói rằng: "Này tông môn quả nhiên là mạnh mẽ." Trong nháy mắt Ninh Phàm thì có một loại muốn bước lên đến trong tông môn ý nghĩ, không vào tông môn trước sau là muốn bị trở thành chó rom.

"Làm sao? Đang nhìn cái gì?" Trần Bình vào lúc này đi tới Ninh Phàm bên người, nhìn Ninh Phàm xuất thần nhìn một bên, không hiểu hỏi.

Ninh Phàm lắc lắc đầu, tự nhiên không nói tiếng nào.

Thế nhưng thiếu nữ kia nhưng là đem ánh mắt nhìn về phía Ninh Phàm, đột nhiên cũng là có chút thất thần, tự nhiên chưa hề nghĩ tới lại ở chỗ này còn nhìn thấy Ninh Phàm.

"Tiểu thư, làm sao?" Người mặc áo đen đột nhiên hỏi.

Thiếu nữ lắc lắc đầu, nói rằng: "Không có gì, chỉ là nhìn thấy một không nên xuất hiện ở đây người."

"Hả?" Người mặc áo đen rất nghi hoặc nhìn Ninh Phàm cái hướng kia, mang theo từng tia từng tia sát khí.

"Không có gì, đừng loạn tưởng." Thiếu nữ bỏ đi người mặc áo đen sát khí, nói rằng: "Trước hắn đã cứu ta, ta trước đi Lôi Nhai sơn dư mạch bị thương, là hắn cứu ta."

"Vậy cũng không đáng tiểu thư như vậy." Người mặc áo đen rất là lạnh nhạt nói.

"Ta tuy rằng cho hắn một viên đan dược, thế nhưng ta cảm thấy hắn có phần này thực lực vào ta tông môn." Thiếu nữ thần nhiên nói, "Nhiều ngày như vậy, hắn lại vẫn có thể sinh tồn hạ xuống, liền rất tốt."

"Tiểu tử này không đáng tiểu thư lo lắng." Người mặc áo đen không đáp lời của thiếu nữ, mà là đem ánh mắt nhìn về phía không trung, chính là mấy cái gia chủ giao chiến địa phương.

"A, ta có đàn binh lam đương nhiên sẽ không lo lắng loại này tiểu nhân vật." Thiếu nữ nói rằng: "Thế nhưng ta cũng tiểu nhân không phải tri ân không báo đáp người."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Tiếp viện đột đến

Chương 88: Tiếp viện đột đến

Nghe được lời của thiếu nữ, người mặc áo đen nhưng là rơi vào rồi trong trầm mặc, không nói nữa.

Cầm Bình Lam lời nói tới chỗ này, cũng biết người mặc áo đen có chính hấn suy tính, không khỏi chuyển đổi một đề tài nói rằng: "Hiện tại này Lôi Nhai thành chỉ vì làm sao bây giờ?"

Người mặc áo đen vào lúc này nhưng là trầm thấp đầu của chính mình nói rằng: "Ừm... Tiểu thư, Lôi Nhai thành đã không thể thủ vững, trừ phi ta Mặc Vũ Môn điều động một nhiều hơn phân nửa môn nhân, nhưng là chạy tới thời gian liền không đủ. Vẫn là ta che chở người đi ra ngoài đi."

"Nhưng là này Lôi Nhai thành là tông môn một cứ điểm, làm sao có thể dễ dàng buông tha..." Cầm Bình Lam nặng nề nói rằng, nhìn ngoài thành lít nha lít nhít Ma Thú, cũng không biết muốn nói thế nào xuống.

Người mặc áo đen nhìn ở giữa không trung cùng Ma Thú giao chiến Lôi Nhai thành mọi người, thở dài một hơi nói rằng: "Trừ phi có thể có ngoại viện..."

"Trừ phi có ngoại viện a..." Ninh Phàm vào lúc này cảm khái nói rằng: "Bên ngoài nhiều như vậy Ma Thú, chúng ta thủ vững không xuống đi."

"Chúng ta Bạch Trần người đã thương vong quá bán." Bạch Hoa đứng Ninh Phàm bên người, đánh giết một con ma thú nói rằng: "Chiến đấu như vậy tàn suất khiến người ta có chút không chịu nổi."

Ninh Phàm vào lúc này gật gật đầu, nói rằng: "Trương Lăng khá một chút sao?"

Bạch Hoa vào lúc này chỉ là lắc lắc đầu, kìm nén miệng mình không nói gì.

"Ai..." Ninh Phàm vào lúc này thở dài một hơi, cũng không nói nữa.

"Giết!" Cứ việc không nói nữa, thế nhưng Ninh Phàm trong tay nắm đấm càng thêm bạo lực, đột nhiên một quyền đánh đi ra ngoài một con ma thú cấp hai ngay ở Ninh Phàm trước người bề mặt.

Theo thời gian chiến đấu tăng trưởng, một ít một cấp Ma Thú đã là càng ngày càng ít, ma thú cấp hai trở thành Ma Thú đại quân bia đỡ đạn, tình cờ còn có thể tới một con cấp ba Ma Thú, điều này làm cho Ninh Phàm đám người đã có chút không chịu nổi, phải biết thành vệ quân bình thường đều là Luyện Thể kỳ tu sĩ, mà một con cấp ba Ma Thú đã có thể ngang hàng luyện khí sơ kỳ tu sĩ.

"Ninh Phàm? !" Đột nhiên Ninh Phàm nghe có người đang gọi chính mình, không khỏi vừa nghiêng đầu, lại phát hiện là Giang Phong một bộ lam bảo cầm trong tay một cái cây quạt xuất hiện ở trước người của chính mình.

"Người làm sao đến rồi?" Ninh Phàm cau mày nói rằng, trong tay giết địch động tác nhưng là không dừng lại chút nào.

Giang Phong vào lúc này sắc mặt mặc dù có chút bình thản, thế nhưng là che giấu không được nội tâm hân hoan cùng bất an, Ninh Phàm chú ý Giang Phong cây quạt vỗ tần suất quá mức nhanh chóng.

"Lại đây nói cho người một chuyện." Giang Phong bước nhanh đi tới Ninh Phàm bên người, nói rằng, "Việc này không thể tiết ra ngoài, người và ta mượn một bước nói chuyện."

Nghe được Giang Phong nói như vậy, Ninh Phàm là càng thêm nghi hoặc, người chung quanh cũng biết Giang Phong thân phận, không tự chủ được để một chỗ cho Ninh Phàm.

Giang Phong nhìn một chút chu vi, biết đại gia đã nhường ra nơi này, không nghe được mình rốt cuộc cùng Ninh Phàm nói cái gì, mới nhỏ giọng nói nói: "Đông Phương Các chủ nói muốn từ bỏ Lôi Nhai thành, hỏi người cùng không cùng đi với chúng ta."

"Cái gì?" Ninh Phàm vào lúc này đột nhiên chính là cả kinh, lớn tiếng gọi gọi ra.

"Nhỏ giọng. Nhỏ giọng..." Giang Phong xòe bàn tay ra, đè ép Ninh Phàm âm thanh, nói rằng, "Lôi Nhai thành đã không thủ được, Các chủ hoài nghi đây là người vì là chế tạo ra sự kiện."

"Cái gì? !" Ninh Phàm vào lúc này đã hơi kinh ngạc, thiên toán vạn toán chưa hề nghĩ tới dĩ nhiên là người khác điều động nơi này Ma Thú đến vây công Lôi Nhai thành, như vậy nói như vậy Lôi Nhai thành quanh thân cũng khó có thể may mắn thoát khỏi.

Nghĩ tới đây, Ninh Phàm nội tâm không khỏi bắt đầu nôn nóng bất an, tất cả em gái của chính mình cũng ở trong Bạch Trần, hơn nữa là ở Bạch Trần ngoại vi. Tuy nói Ninh Phàm ở trong nội tâm nhiều lần an ủi mình không có chuyện gì, thế nhưng bất luận làm sao Ninh Phàm đều nằm ở bất an bên trong.

"Vì lẽ đó Các chủ nói muốn rút đi nơi này." Giang Phong không có cổ Ninh Phàm lúc này biểu hiện, mà là nói tiếp, "Dù sao Các chủ cũng không trực tiếp ở Lôi Nhai thành, mà là ở Đại Hưng Đế Quốc Đại Hưng Thành trong, lần này Đông Phương Các chủ sẽ mang theo Lôi Nhai thành phân bộ trở lại Đại Hưng thành đi."

"Khi nào lên đường (chuyển động thân thể)?" Ninh Phàm mở miệng hỏi, không có bất cứ lúc nào so với vào lúc này còn muốn muốn rời đi Lôi Nhai thành.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Giang Phong cũng biết Ninh Phàm đây là dự định theo chính mình rời đi Lôi Nhai thành, không khỏi gật gật đầu nói rằng: "Đông Phương Các chủ nói, sẽ ở ngũ đại gia chủ bị thua thời điểm." Nói xong liếc mắt nhìn không trung, ngũ đại gia chủ cùng mấy chục con Ma Thú nơi giao thủ, vào lúc này Ma Thú đã đem bọn họ tầng tầng vây rồi.

"Ta nghĩ về Bạch Trần cứu em gái của ta." Ninh Phàm trầm mặc một chút nói rằng.

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Giang Phong nhưng là có chút trầm mặc, một lúc lâu nói rằng: "Ta đây phải mời kỳ Các chủ, tốt nhất người đến thời điểm đi theo ta một chuyến, tựa hồ Các chủ có lời gì muốn nói."

Ninh Phàm gật gật đầu, nói rằng: "Chờ ta đêm nay liền đi bãi phỏng Đông Phương Các chủ." Ninh Phàm cũng biết Đông Phương Vân An muốn cùng tự mình nói chính là cái gì, không ra Ninh Phàm dự liệu hẳn là phía sau mình vị kia giả dối không có thật nhân vật thần bí.

Nhìn thấy Giang Phong rời đi, Ninh Phàm vào lúc này có vẻ là tâm sự nặng nề, nhìn trên bầu trời ngũ đại gia chủ cùng Ma Thú đại chiến, trong nội tâm có vẻ rất là phức tạp.

Phóng tầm mắt nhìn tới, ngũ đại gia chủ vào lúc này xu hướng suy tàn rõ ràng, mặc cho luyện hồn đỉnh cao cao thủ cũng không chống đỡ được nhiều như vậy Ma Thú vây công.

"Lôi huynh! Chúng ta triệt đi!" Trên mặt đất Vương Tranh hướng về phía giữa không trung Lôi Thiên lớn tiếng hô, cười diện dụ dỗ Vương Tranh vào lúc này làm sao đều không cười nổi, vẻ mặt có vẻ khá là căng thẳng cùng kinh hoàng.

Tuy nói Vương Tranh cùng Hà Tú Niên đối mặt Ma Thú chỉ có điều là ma thú cấp bốn, thế nhưng chậm chạp không có đột phá đến luyện hồn kỳ hai người chỉ có thể ngẩn ngơ lơ lửng giữa trời, trên mặt đất còn có đông đảo cấp ba Ma Thú cùng ma thú cấp bốn ở vây công bọn họ.

Trên bầu trời Lôi Thiên cùng Bạch Nam Nguyên đều chật vật không nổi, thậm chí tuyệt đối muốn chúc Ngô Định. Trên bầu trời Ma Thú càng là có cấp sáu tồn tại, này nhất định phải đã có thể ngang hàng luyện hồn kỳ đỉnh cao, mà ba người bọn họ bên trong chỉ có Lôi Thiên tu vi đến luyện hồn bên trong kỳ, làm sao có thể gắng gượng chống đỡ ma thú cấp sáu.

Bạch Nam Nguyên ý vào Nam Độ Quyền đại thành chỉ uy, miễn cưỡng có thể trên không trung cùng Ma Thú đấu cái lực lượng ngang nhau, Ngô Dịch nhưng là trên không trung không chỗ triển khai, toàn thân sức chiến đấu đều ý lại chân của mình pháp, nhưng là triển khai không ra.

"Đều đến lúc này! Còn có cái gì tốt lùi bước!" Bạch Nam Nguyên vào lúc này đột nhiên lớn tiếng la lên, Lôi Thiên vào lúc này đều còn chưa mở lời.

Kỳ thực vào lúc này Lôi Thiên đã rất là chật vật, muốn mở miệng cũng không có cách nào. Trường kiếm trong tay không ngừng trên không trung đón đỡ, vẫn bị ma thú cấp sáu Xích Lôi Phạm Điện Sư đè lên ở đánh. Nếu không là dựa vào Lôi Thiên tự thân công pháp tiếp cận thuộc tính Sét, đối với thuộc tính Sét có một loại kháng thể, vào lúc này đã không biết phơi bày ở nơi đó.

Nghe được Bạch Nam Nguyên lời nói, Vương Tranh vào lúc này nhưng là ngậm miệng không nói, cũng biết đến lúc này đại gia đều là lực kiệt, nếu như không thể đem những ma thú này cho giết chết, chính mình dù cho trở lại Lôi Nhai thành cũng là tri hoãn từ vong thời gian, trừ phi này Lôi Nhai thành không muốn, thế nhưng gia tộc của chính mình cơ nghiệp đều ở nơi này, lại có thể trốn tới nơi nào đây?

"A! Phá cho ta! Thiên Phong!" Vào lúc này Vương Tranh nhưng là đánh điên rồi, tự biết không có cách nào chạy trốn, trong tay phi đao không ngừng hướng về bên cạnh chính mình xoay quanh mà đi, trong nháy mắt bên cạnh chính mình liền thanh ra một mảnh đất trống.

"Vù vù!" Vương Tranh không ngừng thở hỗn hển, nhìn bên cạnh chính mình.

"Lão Vương! Ngươi đây là đem gia tộc của các ngươi Kim Phong Đao cho dùng mất rồi không ít đi!" Hà Tú Niên vào lúc này nhích lại gần nói rằng.

"A, tính mạng còn không giữ nổi, này Kim Phong Đao muốn thì có ích lợi gì." Vương Tranh bắt đầu dĩ nhiên nói.

Chỉ thấy được bên cạnh mình thật vất vả thanh trở nên trống không đất trống, trong nháy mắt liền bị Ma Thú cho lấp kín không khỏi cảm giác được một trận bất đắc dĩ.

"Gào!" Bên người Lôi Minh Diễm Viêm Hồ không ngừng ở bên tai gào thét, cũng không biết giết chết bao nhiêu chỉ như vậy con cạp, thế nhưng là vẫn không có đoạn tuyệt quá.

Hà Tú Niên vào lúc này nắm chặt trường kiếm trong tay của chính mình, đến lúc này trường kiếm lưỡi kiếm đều có một ít cuốn lên đến, tuy nói là huyền cấp vũ khí, thế nhưng ma thú này cũng không kém.

Đột nhiên chính là một tia chớp bổ vào Hà Tú Niên trước người, nếu không là lần đi nhanh, trong giây lát này liền đem Hà Tú Niên cho đánh chết, lập tức Lôi Minh Diễm Viêm Hồ lại phun ra từng trận đỏ chói hỏa diễm thẳng đến Hà Tú Niên cùng Vương Tranh mà đi.

Hà Tú Niên đột nhiên một vận may, trong tay chính là một đạo khí tường cản đi ra ngoài, nhưng là dùng trong thân thể hồn lực ngăn cách đi ra một đạo không gian.

Nhiên mà ngay tại lúc này chỉ thấy được một trận bóng đen từ Hà Tú Niên bên người thoáng qua, đột nhiên liền tiên ra một vòi máu, Hà Tú Niên cũng là bị đau không ngớt, liên tục lui bước.

Vương Tranh vào lúc này cũng lập tức bảo vệ Hà Tú Niên, nhấc lên trên đất cánh tay nói rằng: "Tú Niên! Ngươi tay!" Trong giọng nói mang theo run rẩy cùng bất an, ai cũng biết đến cái này mức xác thực là không chịu đựng nổi.

Hà Tú Niên vậy một cái chính mình một cánh tay khác nói rằng: "Đây là số mệnh."

"Phốc!" Không trung Ngô Dịch vào lúc này nhưng cũng là một vệt máu từ trong miệng chính mình phun ra, rơi ra đi ra, rơi trên mặt đất trên, không biết đè chết bao nhiêu Ma Thú.

Bạch Nam Nguyên thừa cơ hạ xuống, bảo vệ Ngô Dịch.

Vừa trong nháy mắt đó Ngô Dịch nhưng là bị hai con dị gân phệ ma điều vây công, nhất thời không cẩn thận đã bị đánh ở nơi ngực, trong nháy mắt liền cảm giác được ngũ tạng lục phủ đều có chút vị đi.

"Không có sao chứ." Bạch Nam Nguyên chăm chú ôm Ngô Dịch, cũng là có chút suy yếu hỏi.

Nhưng mà Ngô Dịch vào lúc này ra khí nhiều, tiến vào khí ít, rất là gian nan vậy vậy cánh tay của chính mình, Trương há mồm nhưng là một câu nói không nói ra được.

Vào lúc này Lôi Thiên cũng đến bên cạnh bọn họ, bảo vệ mọi người nói: "Chư vị, hôm nay liền để chúng ta trước tiên Lôi Nhai thành rồi đi thôi." Về mặt bên trong kiên nghị cực kỳ, đã làm tốt sắp chết về.

"Xảy ra chuyện gì!" Trương Quảng vào lúc này đã nhìn thấy Ngô Dịch bị đánh rơi, mấy cái gia chủ đã bị nhấn chìm ở ma trong bày thú.

Ninh Phàm thấy đến chỗ này, không khỏi mồ hôi lạnh ứa ra, tự nhiên biết mấy cái gia chủ đã không địch lại.

Đột nhiên phương xa nhưng là có cuốn cuộn bụi mù, hướng về bày ma thú liền vọt vào, không khỏi về mặt sững sờ.

Lời gửi độc giả:

Cầu cái nguyệt phiêu cùng đặt mua.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Đại Dịch Cung Bạch Long

Chương 89: Đại Dịch Cung Bạch Long

Ninh Phàm thấy rõ nơi này cũng là sừng sờ, vẫn không có chờ Ninh Phàm phản ứng lại, bên người tên Béo nhưng là bắt đầu la to lên: "Ta sát! Này còn đánh cái gì? Đối diện Ma Thú viện quân lại tới nữa rồi! Hiện tại còn không chạy, đến thời điểm đem chúng ta bao tròn!"

Trương Quảng vào lúc này cũng có chút sừng sờ, nhìn thấy trận thế như vậy cũng là có chút run rẩy, dù sao xem ra bụi mù cuồn cuộn, khiến người ta cảm thấy có chút thanh thế hùng vĩ.

Trần Chính vào lúc này cũng là không nói một lời, tuy nói tên Béo lời nói rất không chịu trách nhiệm, thế nhưng hiện tại gian nan chiến đấu đại gia đều là có một ít chuẩn bị tâm lý, cũng rõ ràng tiếp tục như vậy lâu dài không được.

"Tên Béo! Phải đi người đi! Đầu trục ta muốn cùng này Lôi Nhai thành đồng sinh cộng tử!" Đầu trục vào lúc này run rẩy lay động chính mình cây búa, một luồng muốn tìm tên Béo liều mạng đáng vẽ.

Tên Béo nhìn thấy đầu trục như vậy, cũng là hơi co lại đầu của chính mình, lẩm bầm nói rằng: "Ta cũng không hề nói gì mà..."

Nhưng mà vào lúc này để mọi người giật mình chính là, cái kia một trận bụi mù cuồn cuộn nhưng là đột nhập trong bầy thú, liền dường như va vào trong biển rộng đá tảng giống như vậy, trong nháy mắt liền tạc mở ra một lỗ hổng, rất là rõ ràng đem những chỗ này cho phân ra.

"Tại sao lại như vậy!" Bạch Hoa vào lúc này cũng rất là giật mình nói.

Ninh Phàm vào lúc này trong ánh mắt tựa hồ nhiều hơn một chút hào quang, biết này rất khả năng chính là viện quân.

"Là viện quân." Người mặc áo đen vào lúc này ở một bên ngơ ngác nói rằng.

Cầm Bình Lam vào lúc này ngăn người, lại đột nhiên sắc mặt vừa nói: "Nhanh lên một chút khiến người ta điều tra rõ đây rốt cuộc là cái kia một phần người? Có phải là những tông môn khác muốn nhúng tay ta Mặc Vũ Môn ở Lôi Nhai sơn mạch bố trí?"

Người mặc áo đen nghe được Cầm Bình Lam lời nói, nhưng là ngăn người, thế nhưng rất nhanh sẽ phản ứng lại. Trước là bởi vì nói rồi trừ phi có viện quân mới có thể giải quyết Lôi Nhai thành chi vi, vào lúc này tự nhiên là bởi vì trước câu nói kia mới sừng sờ, nhưng là vào lúc này có Cầm Bình Lam đề điểm, người mặc áo đen rất nhanh liền phản ứng lại, biết như vậy thanh thế ngoại trừ Đại Hưng Đế Quốc cũng chỉ có cái khác tông môn.

Nơi này Đại Hưng Đế Quốc sẽ không bận tâm, tông môn thậm chí đều rất ít quan tâm đến như vậy, nếu không là Mặc Vũ Môn ở đây phát hiện một vài thứ, cũng sẽ không tới đến nơi này.

Vào lúc này Giang Phong cũng tới đến một bên tường thành, phát sinh chuyện lớn như vậy, toàn bộ Lôi Nhai trong thành thế lực cũng biết, nhưng mà đợi được Giang Phong đi tới thời điểm, liền nhìn thấy cái kia cuồn cuộn bụi mù xé rách bầy ma thú, dĩ nhiên tạc ra một con đường, hướng về chư vị gia chủ mà đi.

Thấy rõ nơi này, Giang Phong không khỏi vừa thu lại quạt giấy, lòng mày chăm chú cau lên đến.

Lôi Thích vào lúc này cũng quan tâm chiến cuộc, ngay ở chính mình Lôi Thiên chờ người bị vây nhốt lúc thức dậy, nội tâm cũng cảm giác được nôn nóng không ngớt, suýt chút nữa mệnh lệnh hết thảy thành vệ quân đem Lôi Thiên cho cứu ra. Thế nhưng Lôi Thích mạnh mẽ nhịn xuống này một tia kích động, biết Lôi Nhai thành không có Lôi Thiên có thể, thế nhưng không có nhiều như vậy thành vệ quân, như vậy Lôi Nhai thành sẽ ở trong khoảnh khắc bị công phá.

Thế nhưng vào lúc này, nhìn thấy có như vậy một nhánh thế lực hướng về Lôi Nhai thành mà đến, cũng không kịp nhớ là địch là hữu, chỉ cần có thể đối kháng Ma Thú, đem cha của chính mình cho cứu ra, vậy thì là vô cùng tốt.

Không khỏi niệm đến chỗ này, Lôi Thích đột nhiên một rút chính mình trường kiếm bên hông, đột nhiên một lần nói rằng: "Truyền mệnh lệnh của ta, Lôi

Nhai thành tới gần Tây Môn thành vệ quân, toàn quân xuất kích!"

"Toàn quân xuất kích!" Nghe được Lôi Thích ra lệnh, trong thành không ngừng bắt đầu hô to truyền lệnh.

"Tây Môn! Toàn quân xuất kích!"

"Tây Môn! Toàn quân xuất kích!"

...

"Tây Môn! Xuất kích!"

Trong thành trong lúc nhất thời đều là âm thanh như thế, phàm là bị thương nhẹ có thể ra chiến trường thành vệ quân cũng nhanh chóng hướng về Tây Môn tụ tập mà đi, trong thành vào lúc này chỉ có thể nghe được hò hét âm thanh cùng các binh sĩ đi dạo chạy âm thanh.

"Thiếu chủ, chúng ta có phải là bàn bạc kỹ càng, để những gia tộc khác người đi đầu à?" Vào lúc này Lôi Tiến vẫn không quên ký để những gia tộc khác người tới làm bia đỡ đạn, khuyên bảo Lôi Thích nói rằng.

Nhưng mà Lôi Thích vào lúc này lo lắng cha của chính mình, nơi nào còn nhớ được tiêu hao gia tộc của hắn, Lôi Thích cũng tiểu nhân không phải một gian hùng, vào lúc này còn muốn tính toán những gia tộc khác, nắm cha mình sinh mệnh đùa giỡn, không khỏi khoát tay chặn lại nói rằng: "Hiện ở nơi nào còn nhớ được nhiều như vậy! Nhất định phải đem phụ thân cứu trở về! Mặc kệ những gia tộc khác! Bọn họ đến thời điểm cũng sẽ theo chúng ta động."

Nghe được Lôi Thích nói như vậy, Lôi Tiến cũng biết mình khuyên bảo là không có cách nào, không khỏi trầm mặc một chút, âm thầm quyết định chủ ý mình nhất định không thể vọt tới quá phía trước đi.

"Tây Môn! Toàn quân xuất kích!" Vào lúc này mệnh lệnh ban xuống đến Ninh Phàm vị trí Tây Môn, vừa vặn Ninh Phàm ngay ở Tây Môn.

Vào lúc này Trần Chính sững sốt một chút, nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Ninh Phàm, các người là theo chúng ta cùng đi ra thành vẫn là lưu lại?" Trần Chính cũng biết này cũng không làm những gia tộc khác sự tình, chỉ là mệnh lệnh thành vệ quân xuất kích, tuy rằng tạm thời Ninh Phàm chờ người bị sắp xếp thứ ba mươi hai tiểu đội, nhưng là Trần Chính vẫn là phân đến rất rõ ràng.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là sững sốt một chút, không phải là bởi vì chính mình, mà là không muốn mang Bạch Trần những người này đi mạo hiểm. Vào lúc này Ninh Phàm nhìn một chút thứ ba mươi hai tiểu đội những người khác, lại suy nghĩ một chút chính mình trước bị Hà Hải cho đánh đi ra ngoài thời điểm, thứ ba mươi hai tiểu đội cũng là đang giúp chính mình, không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Bạch Hoa cùng Trương Quảng.

Vào lúc này Bạch Hoa cùng Trương Quảng cũng sững sốt một chút, tự nhiên biết Trần Chính lời nói ý tứ cùng Ninh Phàm trong ánh mắt hàm ý, do dự hồi lâu, nói rằng: "Chúng ta cùng Ninh Phàm người đồng thời cùng tiến cùng lui."

Nghe được bọn họ nói như vậy, vào lúc này Ninh Phàm trùng hợp nhìn thấy Bạch Phượng hướng về cửa thành chạy tới, tự nhiên biết Bạch Phượng nhất định phải ra khỏi thành cứu viện cha của nàng, không khỏi vỗ một cái Trần Chính vai nói rằng: "Thứ ba mươi hai tiểu đội đồng sinh cộng tử."

"Đồng sinh cộng tử!" Trương Quảng cùng Bạch Hoa cũng nói theo.

Trần Chính và những người khác cũng là sững sờ, không khỏi lớn tiếng quát chói tai nói rằng: "Đồng sinh cộng tử!"

Trong nháy mắt đều hướng về bên dưới thành đi đến, vào lúc này đều quyết định xuất kích, cửa thành thủ không tuân thủ lại có quan hệ gì?

"Mở cửa thành!" Vào lúc này bên dưới thành đột nhiên chính là một gọi, hô to một tiếng liền nghe được cửa thành ca chi ca chi âm thanh bị mọi người cho mở ra.

Trong nháy mắt mở cửa thành ra, liền dường như mở nước khổ đập lớn, trong nháy mắt ngoài thành Ma Thú liền hướng trong thành tràn vào.

Thế nhưng trong thành thành vệ quân đã sớm chuẩn bị kỹ càng, đầu tiên là cung tên bắn một vòng, sau đó là năm này binh khí dài thành vệ quân đột nhiên xông về phía trước phong.

Trường thương, đại kích mặt trên trong nháy mắt liền hiện lên một trận hồn lực ánh sáng, hướng về phía trước chính là một đợt thứ, chỉ có thể nghe được từng tiếng nặng nề âm thanh, binh khí đi vào từng bộ từng bộ Ma Thú trong thân thể, không thèm nhìn đến cùng chết rồi không chết, đột nhiên dùng sức liền hướng về phía trước đẩy đi.

Vào lúc này còn có một chút Ma Thú không hề chết hết, hướng về công kích thành vệ quân đột nhiên liền phóng xạ ra mạnh mẽ hồn lực công kích, mà những thành vệ quân này trốn đều không có tránh né, chỉ là mạnh mẽ giáng đi, có mấy người không có gánh vác trong nháy mắt liền chết trận tại chỗ, nhưng mà người phía sau lập tức liền tiếp nhận người chết trong tay binh khí dài, tiếp tục hướng phía trước tiến lên, mạnh mẽ đem Ma Thú cho kích ra khỏi thành ở ngoài.

"Giết!" Không biết ai hô một tiếng, mọi người hướng về ngoài thành liền xông ra ngoài, hình dáng gì binh khí đều có người sử dụng, trong lúc nhất thời liền dường như thuốc nhuộm nhỏ vào tính khiết trong nước, trong nháy mắt liền ở cửa thành tàn ra.

Ma Thú gào thét, nhân loại giết gọi, trong lúc nhất thời đều hỗn làm một đoàn, mọi người cũng ở ma trong bày thú bắt đầu cắn giết.

Ninh Phàm vào lúc này mang theo quyền sáo, xen kẽ ở trong đám người, khoảng cách thứ ba mươi hai tiểu đội cũng không tính quá xa, hướng về bọn họ áp sát quá khứ, một chút quá khứ, trong tay nắm đám mang theo hồn lực một quyền liền có thể đem bên cạnh mình Ma Thú cho bạo đầu.

Mấy người cũng là giết ra một con đường máu.

Ngoài thành Ma Thú mặc dù nhiều, thế nhưng có thể tiếp xúc được mặt của mọi người tích cũng chính là nhiều như vậy, trong lúc nhất thời dĩ nhiên cũng không đỡ nổi trong thành trào ra đám người.

"Bạch Phượng!" Vào lúc này Ninh Phàm đã tiếp cận đến Bạch Phượng bên người, một quyền lôi chết rồi nhảy lên một con ma thú cấp hai, hướng về Bạch Phượng kêu lên, "Đến bên cạnh ta, ngươi cần trọng một chút!"

Bạch Phượng vào lúc này xem là Ninh Phàm, rất là ủy khuất nói: "Đi! Ta muốn đem phụ thân ta cứu ra."

"Ta biết! Chúng ta đồng thời!" Ninh Phàm vào lúc này lôi kéo Bạch Phượng, mang theo Bạch Phượng hướng về Bạch Nam Nguyên phương hướng đột đi, kỳ thực đây là cũng đại bộ đội phương hướng.

Vào lúc này các đại gia chủ cũng là ngăn người, tự nhiên phát hiện hai bên không đứng.

Lôi Thiên vào lúc này khải mở Xích Lôi Phạm Điện Sư một trào, không khỏi hô to một tiếng oán giận nói: "Này Thích Nhi ở làm cái gì? Lôi Nhai thành hẳn không muốn? Cho tới Lôi Nhai thành bách tính với nơi nào?"

Vương Tranh cùng Hà Tú Niên vào lúc này nhưng là không có quân nhiều như vậy, chỉ biết mình hay là còn có thể cứu.

"Không đúng, các người xem một bên khác! Có một cái khác thế lực hướng về chúng ta đến rồi!" Bạch Nam Nguyên vào lúc này chú ý tới chiến trường một bên khác, cũng là bụi mù cuộn cuộn, thanh thế hùng vĩ hướng về mọi người mà tới.

"Nói không chắc Lôi Thích tiểu tử kia chính là nhìn cái thế lực này mới tới cứu chúng ta!" Vương Tranh vào lúc này nói rằng.

"Chúng ta có cứu!" Hà Tú Niên vào lúc này đã có chút bị quan, chính mình suýt chút nữa sẽ chết, còn làm mất đi một cánh tay đã rất bị thảm.

"Hi vọng đi." Ngô Dịch vào lúc này cũng biết mình chút thực lực này cũng chính là ở mảnh đất nhỏ nhảy nhót, đến một con cấp năm cũng đã rất chật vật, nếu không là Lôi Thiên đứng vững con kia mạnh mẽ nhất ma thú cấp sáu, nói không chắc liền bàn giao ở trong này.

"Chỉ sợ 'lại giả bất thiện', thiện giả không đến a." Lôi Thiên vào lúc này cau mày nói rằng.

"Được rồi! Đều vào lúc này người cũng đừng nghĩ người Lôi Nhai thành này điểm cơ nghiệp!" Vào lúc này Vương Tranh không vui nói, "Cũng không nhìn một chút lúc nào!"

"Xin hỏi người tới người phương nào?" Vào lúc này Ngô Dịch hướng về ngoại lai thế lực lớn tiếng hỏi.

"Xin hỏi tới người phương nào!" Vào lúc này Lôi Thiên cũng là đột nhiên hướng phía trước một đòn, tìm cái cơ hội, lớn tiếng hỏi.

"Người tới Đại Dịch Cung Bạch Long!"

Lời gửi độc giả:

Nghe biên tập nói, hai ngày sau sẽ có một cánh cửa đề cử, hay là đây là quyền sách to lớn nhất đề cử. Hi vọng đại gia có thể ủng hộ nhiều hơn mình Ninh, ta là một tác giả viết chuyên nghiệp, có lúc thật sự sinh hoạt rất gian khổ, hi vọng đại gia có thể tán đồng ta quyền sách này, tán đồng ta, cho cái bình luận, đặt mua, vé tháng, nói cho ta có người đang ủng hộ ta. Cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Ngăn trở đường Ma Thú

Chương 90: Ngăn trở đường Ma Thú

"Long nhì!" Vào lúc này Bạch Nam Nguyên đột nhiên một tiếng thét kinh hãi, có đến mấy năm không có nhìn thấy Bạch Long, lại một lần nữa gặp lại không nghĩ tới sẽ là cảnh tượng như vậy.

Mà Bạch Nam Nguyên bên người mọi người cũng là mang theo một loại kỳ dị ánh mắt nhìn Bạch Nam Nguyên, trong ánh mắt tiết lộ từng tia một ước ao cùng kinh ngạc, tựa hồ là ở nơi mình tại sao không có như vậy một đứa con trai xuất hiện vào lúc này.

"Long nhì! Ta là phụ thân!" Bạch Nam Nguyên vào lúc này cũng là có chút không chống đỡ nổi, tuy rằng Bạch Long mang người đến trợ giúp, thế nhưng trước mắt mấy con ma thú nhưng là đúng Bạch Nam Nguyên tiến công đến càng thêm lợi hại.

"Phụ thân!" Bạch Long vào lúc này cũng là bỗng nhiên kinh ngạc, mặc dù biết Lôi Nhai thành vào lúc này ở cử hành Đại Tỳ Đâu, mang người trở về cũng là có những chuyện khác, sạ vừa thấy Ma Thú vây thành, hơn nữa còn có người ở bên ngoài chiến đấu, nhưng chưa hề nghĩ tới ở bên ngoài chiến đấu người dĩ nhiên là cha của chính mình.

Vào lúc này phát hiện cha của chính mình nơi ở trong đó rất là tình cảnh nguy hiểm, không khỏi hét dài một tiếng nói: "Súc sinh! Đi chết!" Nói, Bạch Long trường thương trong tay đột nhiên ở trước người của chính mình phát sinh một trận tia sáng, chuyển trong nháy mắt, Bạch Long trước người nhưng là bị thanh để trống một cái hành lang, hướng về Bạch Nam Nguyên chính là bước nhanh chạy tới, hai bên Ma Thú đều bị Bạch Long cho một súng thuận sát.

"Bạch Long!" Vào lúc này Bạch Long phía sau có người đang gọi lại Bạch Long, thế nhưng vào lúc này Bạch Long một thân tâm quan tâm cha của chính mình, nơi nào có thể nghe thấy phía sau chính mình đến cùng ai đang gọi lại chính mình, trường thương trong tay Như Long hướng về phía bốn phía Ma Thú mà đi.

"Chuyện này..." Ngô Dịch vào lúc này nhìn Bạch Long, dĩ nhiên có một loại nói không ra lời cảm giác, nhìn Bạch Nam Nguyên và những người khác, chần chờ nói rằng: "Chuyện này... Đây là Luyện Thể đỉnh cao."

Vương Tranh thấy rõ nơi này, cũng là không khỏi lắc đầu, nói rằng: "Này thật sự có thể nói ta cả đời đều sống uổng phí!" Nói xong nhìn một chút Hà Tú Niên, không khỏi cười khổ lắc đầu.

Hà Tú Niên vào lúc này cũng là buồn khổ không ngớt, tu vi đến hiện tại vẫn là Luyện Khí đỉnh cao, nhưng mà chính hắn một thời điểm còn thân hãm trùng vây, nghĩ đến nơi này càng là liên tục lắc đầu.

Nhưng mà một bên khác Ninh Phàm nhưng cảm giác được áp lực tầng tầng, tuy rằng vừa bắt đầu ý vào ra khỏi thành người có rất nhiều, áp chế lại Ma Thú, thế nhưng theo đoàn người đều từ trong thành đi ra, vào lúc này tiếp xúc được Ma Thú phạm vi rộng rãi, dĩ nhiên mọi người là bị Ma Thú chế trụ.

"Làm sao bây giờ?" Trương rộng rãi vào lúc này cũng là phát hiện vấn đề này, cùng Ninh Phàm chờ người thể ở trong đám người tiến thối lưỡng nan.

Ninh Phàm vào lúc này còn chờ nói cái gì, Bạch Phượng nhưng là chỉ tay phía trước nói rằng: "Mau nhìn phía trước! Có một con rất mạnh mẽ Ma Thú!"

"Ma thú cấp bốn! Lôi Viêm Cương Dương Hùng!" Bạch Hoa vào lúc này chẳng mấy chốc sẽ nhớ tới trước mắt Ma Thú rốt cuộc là tình hình gì sinh vật.

Nghe được Bạch Hoa vừa nói như thế, Ninh Phàm nhưng là đột nhiên cả kinh, dù sao như vậy ma thú cấp bốn bình thường chỉ có Luyện Khí đỉnh cao người mới có thể khiêu chiến, mà Ninh Phàm bên này thành vệ quân hầu như đều là Luyện Thể kỳ người, nếu rơi vào tay này Lôi Viêm Cương Dương Hùng vọt vào, cái kia đến chết đi không biết bao nhiêu người đi tới.

Kỳ thực vào lúc này này Lôi Viêm Cương Dương Hùng đã nhảy vào trong đám người, hét lên một tiếng, trên người sấm sét không ngừng hướng về bốn phía lấp bắp, tiên bắn ra sấm sét lại vẫn có thể làm cho người cảm nhận được một loại nóng bức nhiệt độ.

Hùng cuồng quét qua, chính là một loạt nhân loại đều nằm ở trên mặt đất, nhân cơ hội Lôi Viêm Cương Dương Hùng phía sau ma thú cấp hai cũng nhảy vào trong đám người bắt đầu chém giết. Đây Lôi Viêm Cương Dương Hùng liền như cùng là mũi tên bình thường hướng về thành vệ quân bên trong va chạm đi vào.

Ninh Phàm chờ người ánh mắt nhỏ bé híp, rất rõ ràng này Lôi Viêm Cương Dương Hùng nhất định sẽ hướng về chính mình mà đến, trong tay quyền sáo cũng là âm thầm súc lực.

Bạch Phượng tự nhiên nhìn ra Ninh Phàm phải làm gì, không khỏi nói rằng: "Quá nguy hiểm, chúng ta đối phó không được."

"Không có cách nào, Bạch Phượng cô nương người nhìn một chút phía sau." Trần Chính vào lúc này ngăn cản Bạch Phượng, vẻ mặt nghiêm túc nói rằng.

Vết sẹo vào lúc này nhưng là một tiếng đều không nói, gỡ xuống chính mình cung tên, chính là liên tiếp vài tiễn hướng về cái kia Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi.

Ninh Phàm thấy đến chỗ này, không khỏi nhìn Bạch Phượng nói rằng: "Còn muốn cứu phụ thân người, vào lúc này đã không thể lùi bước."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Phượng cũng là bình tĩnh lại, gỡ xuống chính mình chín tiết tiên, rất là trấn định nhìn về phía trước Lôi Viêm Cương Dương Hùng, nói rằng: "Có thể bởi vì ta, để cho các người như vậy mạo hiểm"

"Vi Lôi Nhai thành!" Đầu trục rất là nghiêm túc nói, tựa hồ là đang hoàn thành cái gì thần thánh khẩu hiệu.

Dao găm cùng cô kiếm vào lúc này cũng là gật gật đầu, tên Béot cũng là hiếm thấy không có phản bác đầu trục, tựa hồ đang nội tâm của bọn họ bên trong

"Vi Lôi Nhai thành" đã trở thành trong lòng bọn họ một niềm tin.

"Ra tay đi!" Trần Chính vào lúc này âm trầm mặt của mình nói rằng, hẳn là thực sự không muốn để cho đại gia ở đây thương vong quá nặng, nhưng mà phía trước thành vệ quân đã tử thương gần đủ rồi, tuy rằng trúng rồi một kẻ hùng cường không nhất định sẽ chết, thế nhưng ở đây trong loạn quân bị thương ngã xuống đất liền mang ý nghĩa không đứng lên nổi,

Lời nói sa sút, vết sẹo mũi tên cũng đã thẳng đến Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi tới, nhưng mà dữ tợn Lôi Viêm Cương Dương Hùng nhưng là không chút nào quan tâm quá này mũi tên đến cùng sẽ đối với mình tạo thành hình dáng gì thương tổn, bốn chân rơi xuống đất, không ngừng lao nhanh hướng về vết sẹo mà tới.

Trong nháy mắt mũi tên liền đóng ở Lôi Viêm Cương Dương Hùng trên người, thế nhưng dù cho là đi vào vài phân, này mũi tên đều không có đối với này Lôi Viêm Cương Dương Hùng tạo thành hình dáng gì thương tổn, trái lại có chút làm tức giận ma thú này.

"Hồng!" Lôi Viêm Cương Dương Hùng hét lên một tiếng, tựa hồ là muốn xé nát hết thấy trước mắt như thế, nỗ lực tốc độ vừa nhanh lên mấy phần.

Thấy rõ Lôi Viêm Cương Dương Hùng lần này mô dạng, mọi người cũng là ánh mắt hơi căng thẳng, vũ khí trong tay hướng về Lôi Viêm Cương Dương Hùng liền chống đỡ mà đi.

"Hắc! Đi chết!" Tên Béo vào lúc này xác thực cái thứ nhất suất xuất thủ trước, trong tay trường phù trong nháy mắt liền hướng về Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi.

Ầm

Một tiếng vang thật lớn, tên Béo trong nháy mắt cũng cảm giác được hai tay của chính mình tựa hồ liền không thuộc về mình như thế

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là nhân cơ hội hướng về tên Béo trước mắt con kia Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi, quyền sáo từng cú đâm thấu thịt, thế nhưng mạnh mẽ lực phản chấn để Ninh Phàm tự thân đều có chút không chịu nổi,

Bạch Phụng chín tiết tiên vừa đứng xuất kích, trong tay run lên chính là quát to một tiếng: "Đóng băng!" Mang theo từng tia một thuộc tính "Băng" hồn lực liền hướng về phía Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi, trong ánh mắt viết một tia kiên định cùng bất khuất.

"Đao kiếm kết hợp!" Vào lúc này dao găm cùng cô kiếm nhưng là một cùng ra tay, thấy rõ lần này tình hình Ninh Phàm nhưng là đột nhiên cả kinh, phát hiện hai người này sinh đôi hóa ra là có như vậy cùng đánh công pháp, không biết muốn so với lên đơn độc hai người đến phải mạnh hơn bao nhiêu lần.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này tuy rằng đụng phải ngăn trở, thế nhưng cũng vẫn không hề từ bỏ công kích cái này Lôi Viêm Cương Dương Hùng. Dù sao Ma Thú đẳng cấp ở nơi đó, nếu chỉ đơn giản như vậy bị đối phó rồi, vậy cũng không gọi là ma thú cấp bốn.

"Vô tận nam độ!" Ninh Phàm đột nhiên hô to một tiếng, Nam Độ Quyền cùng xích vũ vô tận thần quyết vừa đứng dung hợp, không biết mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần thế lực, mãnh liệt liền đánh ở Lôi Viêm Cương Dương Hùng trên người.

Ninh Phàm liền tiếp lui bảy, tám bộ mới đem trong thân thể phản xung lực cho tá lại đi, này Lôi Viêm Cương Dương Hùng cũng là liên tục lui hai, ba bước, xem ra tựa hồ là Ninh Phàm lần này giao chiến là không bằng Lôi Viêm Cương Dương Hùng, nhưng là cân nhắc đến hai người chênh lệch, cũng tự nhiên là Ninh Phàm công pháp hay là muốn cường một điểm.

"Hồng!" Nhưng là vào lúc này Lôi Viêm Cương Dương Hùng nhưng là một chút chuyện đều không có, Ninh Phàm mấy người cũng không khỏi há hốc mồm. Trái lại là càng đánh này Lôi Viêm Cương Dương Hùng càng ngày càng cuồng, hướng về bốn phía là điên cuồng hét lên loạn nắm tới, không biết bao nhiêu thành vệ quân chết ở hàng này trên tay, nhưng là nhưng là không ai có thể làm sao đạt được nó.

"Ta Giang Phong đến vậy!" Vào lúc này nhưng là nghe được Giang Phong hô to một tiếng, không trung bay tới một vệt bóng đen, Ninh Phàm cẩn thận yêu xem, nhưng là một cái quạt giấy, tự nhiên biết là Giang Phong trong tay cái kia một cái.

Lại quay đầu vừa nhìn, Giang Phong dĩ nhiên lại đây, trong tay quạt giấy đánh vào Lôi Viêm Cương Dương Hùng trên người, hơi hơi bắn ra, bị Giang Phong khăn nắm trong tay, một lui bước kích đánh ra ngoài.

Nhưng mà Lôi Viêm Cương Dương Hùng nhưng là ở Giang Phong trong công kích vẫn không nhúc nhích, trái lại là một hùng trào hướng về Giang Phong đầu lâu liền vỗ lại đây.

Mượn cơ hội, Giang Phong vội vã hướng về một bên tránh thoát khỏi đi, rất là chật vật oán giận nói rằng: "Như thế như vậy khó có thể đối phó?!"

Ninh Phàm tức giận khinh thường nhìn Giang Phong, thần nhiên nói: "Thằng nếu không phải là như thế phòng ngự cao, ta cũng có thể đối phó này một con ma thú."

Nghe được Ninh Phàm nói chuyện như vậy, Giang Phong nhưng cũng không nói nữa, tự nhiên rõ ràng Ninh Phàm cùng mình khí thế chênh lệch cũng không hề lớn.

"Đồng loạt động thủ đi?" Giang Phong hỏi Ninh Phàm, trong tay quạt giấy đã ở lần thứ hai tiến công chuẩn bị.

"Lôi mỗ cũng tới!" Vào lúc này Lôi Thích cũng là hô to một tiếng, hướng về mọi người mà tới.

Làm toàn bộ thành vệ quân tạm thời thống lĩnh, Lôi Thích tự nhiên biết nơi này đến rồi một con ma thú cấp bốn, nếu không đem con ma thú này giết chết, toàn bộ thành vệ quân cũng đừng nghĩ lại tiến lên trước một bước.

Trường kiếm trong tay đột nhiên trên không trung xẹt qua một cái dấu vết, âm thanh không đến, trên bầu trời Tần Lôi nhưng là trước một bước đến Ninh Phàm trước người của bọn họ.

Ninh Phàm cùng Giang Phong cũng rất là kinh ngạc nhìn Lôi Thích, bởi vì chiêu kiếm này dĩ nhiên cũng chưa hề đem ma thú này cho như thế nào.

Lôi Thích kiếm pháp Ninh Phàm là lĩnh giáo qua, tự nhiên cũng biết hấn uy lực đến cùng là như thế nào, nhưng mà liền ngay cả Lôi Thích cũng không có đem cái này Lôi Viêm Cương Dương Hùng như thế nào, trong lúc nhất thời trong năm mua phòng cùng Giang Phong cũng không nói gì.

"Một cùng ra tay đi!" Ninh Phàm vào lúc này hỏi Lôi Thích, vào lúc này cũng chỉ có cái biện pháp này, hơn nữa hai người cũng không bao nhiêu thành kiến, tự nhiên cũng có thể đáp ứng.

Lôi Thích gật gật đầu, nói rằng: "Tự nhiên như vậy!" Lôi Thích cũng biết trước mắt cái này Ma Thú thật sự quá vướng tay chân.

Nhưng mà mọi người ở đây không bắt được này con Lôi Viêm Cương Dương Hùng thời điểm, phương xa Lôi Thiên mọi người vị trí nhưng là tuân ra từng trận tiếng vang, khiến người ta không thể không nhìn quá khứ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Lắng lại thú triều

Chương 91: Lắng lại thú triều

"Đừng xem những nơi khác!" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là giận tím mặt, vào lúc này vẫn có thể lo lắng xem những nơi khác sao? Trước mắt Lôi Viêm Cương Dương Hùng đã sắp muốn đến phụ cận, toàn bộ thứ ba mươi hai tiểu đội đều đình ở phía trước nhất, một bước cũng không có thể lùi.

Nghe được Ninh Phàm lời nói, Giang Phong cùng Lôi Thích mới ý thức tới, vào lúc này đưa ánh mắt nhìn thấy địa phương xa như vậy là căn bản không phù hợp thực tế, vào lúc này nhất định phải đưa ánh mắt đặt ở trước người của chính mình.

Lôi Thích cùng Giang Phong đều là gần như cũng trong lúc đó phản ứng lại, nhưng mà vào lúc này Ninh Phàm Nam Độ Quyền bộ đã tầng tầng đánh ở Lôi Viêm Cương Dương Hùng ngực, chỉ có thể nghe được từng trận nặng nề âm thanh, tiếng nói của hắn nhưng là một điểm đều không có.

"Ta đến!" Giang Phong vào lúc này nhưng là hơi nheo mắt lại, hô to một tiếng, trong tay quạt giấy phát sinh từng trận ánh sáng, hướng về phía Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi.

Lôi Thích vào lúc này một tiếng không phát, chỉ là nhìn Lôi Viêm Cương Dương Hùng, trường kiếm trong tay bí ẩn mà ra, hướng về phía Lôi Viêm Cương Dương Hùng con mắt.

Cùng lúc đó, Bạch Nam Nguyên cùng Lôi Thiên chờ người nhưng là đưa ánh mắt đặt ở Bạch Long trước mắt, nhìn nhau không nói gì chỉ là hai người trong ánh mắt đều viết khiếp sợ.

"Làm sao sẽ như vậy..." Lôi Thiên vào lúc này rất là kinh ngạc nói, cùng mình đánh nhau chết sống hồi lâu Xích Lôi Phạm Điện Sư dĩ nhiên chết vào Bạch Long tông môn vậy nhốt bên trong.

Chỉ có thể nhìn thấy những võ giả này tới gần phối hợp, ba cái Luyện Hồn Sơ Kỳ cao thủ bày ra trận thế, trong nháy mắt liền bộc phát ra mạnh mẽ lực sát thương đem này Xích Lôi Phạm Điện Sư cho đánh giết với mọi người trước người.

Vào lúc này Bạch Long trong ánh mắt vẫn là không ngừng được sự phẫn nộ, quay về Bạch Nam Nguyên nói rằng: "Phụ thân, hài nhi tới chậm..."

Bạch Nam Nguyên vào lúc này nhưng là sững sờ, ngăn cản Bạch Long cánh tay nói rằng: "Này thú triều người có thể giải trừ sao?",

Bạch Long vào lúc này không nói gì, mà phía sau một ông lão mặc áo trắng nhưng là muốn nói cái gì, nhưng mà là bị Bạch Long khoát tay chặn lại ngừng lại.

"Thú triều, ta Đại Dịch Cung có thể giải." Bạch Long vào lúc này rất là thô bạo nói rằng, "Thế nhưng!" Nói đến "Thế nhưng" hai chữ thời điểm, Bạch Long nhưng là đem ánh mắt nhìn về phía Lôi Thiên.

Trong nháy mắt Lôi Thiên liền bị Bạch Long nhìn ra lông mày căng thẳng, trong lòng hơi hồi hộp một chút, trong nháy mắt liền biết có chuyện gì đó không hay. Phàm là phía trước là lời hay, mà nói rằng "Thế nhưng" hai chữ câu nói, bình thường đều không có chuyện tốt.

"Này cùng ta Đại Dịch Cung có quan hệ gì đâu? Cùng cùng ta Bạch Trần Bạch gia không quan hệ." Bạch Long vào lúc này rất là bình tĩnh nói, dù cho là ở ma trong bày thú, dù cho vào lúc này bày ma thú đã đem Bạch Long chờ người bao vây một tầng lại một tầng, thế nhưng Bạch Long nhưng là không có một chút nào đem những này cho để vào trong mắt ý nghĩ, liền như vậy nhìn Lôi Thiên,

Vương Tranh, Hà Tú Niên cùng Ngô Dịch chờ chờ vị gia chủ nơi nào nghe không ra Bạch Long lời nói ý tứ, bọn họ chỉ là Lôi Nhai thành một gia tộc, muốn nói đạo Lôi Nhai thành, vậy chỉ có thể nhìn Lôi Thiên quyết định.

"Đương nhiên, ta Đại Dịch Cung sau này muốn đóng quân ở Lôi Nhai thành." Bạch Long vào lúc này đem cái cuối cùng yêu cầu nói ra.

Nhưng mà Lôi Thiên vào lúc này phản thật không có thư một hơi, lông mày nhưng là trứ càng chặt, rất là do dự nói rằng: "Mặc Vũ Môn... Mặc Vũ Môn, ta đã đáp ứng bọn họ."

Nghe được Lôi Thiên nói như vậy, Bạch Long phía sau mọi người dùng ánh mắt quái dị lẫn nhau nhìn, Bạch Long cũng là nhủ mảy.

Một lúc lâu, Bạch Long mới nói nói: "Mặc Vũ Môn sự tình làm hết sức giao cho ta Đại Dịch Cung, chuyện này chỉ cần người đáp ứng là tốt rồi."

Nghe được Bạch Long nói như vậy, Lôi Thiên nơi nào vẫn có thể không đồng ý, vừa bắt đầu không đồng ý chỉ là bởi vì chính mình đáp ứng rồi Mặc Vũ Môn, dùng Lôi Thích tiền đồ đem đổi lấy Lôi Nhai thành. Thế nhưng nếu Đại Dịch Cung đi tới Lôi Nhai thành, Lôi Thiên biết Lôi Thích như thường có thể đi này trong tông môn.

"Như vậy liền y các hạ." Lôi Thiên vào lúc này hướng về phía Bạch Long chấp tay nói rằng.

Nghe được Lôi Thiên lời nói, Bạch Long nhưng là vỗ vỗ Lôi Thiên vai, hướng về phía phía sau mấy người nói rằng: "Truyền cho ta môn phái khiến, cần quét thú triều, dẹp yên!"

"Dẹp yên!" Mọi người âm thanh trong nháy mắt liền truyền khắp bốn phía.

Bạch Long mang đến những người kia, trong phút chốc ngay ở bốn phía tản ra, dường như nở rộ đóa hoa giống như vậy, thu gặt bốn phía Ma Thú sinh mệnh, trong nháy mắt bắn lên chính là từng trận vết máu.

Vào lúc này Lôi Thiên mới phát hiện, Bạch Long mang đến những người này, tu vi thấp nhất đều có Luyện Khí kỳ, cao nhất vẫn còn có luyện hồn kỳ tồn tại.

Trong lúc nhất thời không khỏi cảm giác được một trận bị ai từ trong lòng mà lên, Lôi Nhai thành ngũ bá chủ mới chỉ có ba cái đến luyện hồn kỳ, lần này liền đến nhiều như vậy, không khỏi cảm giác được áp lực.

Bạch Nam Nguyên vào lúc này nhưng là không có cảm giác đến nhiều như vậy, chỉ là dùng một loại vui mừng ánh mắt nhìn trước mắt cái này đi ra ngoài đến mấy năm hải tử, nói rằng: "Long nhi, lần này trở về muốn ngốc bao lâu?"

Bạch Long vào lúc này mới dùng ôn hoà mục quang nhìn cha của chính mình, nói rằng: "Không biết, mãi cho đến tông môn triệu hoán. Hôm nay tới đây, ta còn dự định mang tiểu muội rồi đi."

Nghe được Bạch Long nói như vậy, Bạch Nam Nguyên cũng là gật gật đầu nói rằng: "Phượng Nhi cũng có mười sáu tuổi thành niên, chỉ có điều tu vi không có người năm đó cao như vậy, đến nay vẫn là Luyện Thể đỉnh cao."

"Không ngại, hiện tại hải nhi ở Đại Dịch Cung địa vị cũng từ từ cao lên, tiểu muội sự tình ở trong mắt ta không có vấn đề gì." Bạch Long vào lúc này nói rằng Bạch Phượng, nhưng là cười cợt, trong ánh mắt tất cả đều là một ít cưng chiều.

"Như vậy cũng được, có điều này thú triều các người hay là muốn cẩn thận a." Bạch Nam Nguyên vào lúc này rất là lo lắng Bạch Long mang đến người, tuy nói thực lực rất mạnh, thế nhưng này thú triều xem ra giết chết không kiệt.

Bạch Long nhưng là lắc lắc đầu, nói rằng: "Không ngại." Về mặt bên trong nhưng là mang theo nụ cười, đạo, "Ta cũng tới đi giết chút Ma Thú!" Nói liền một nhóm trường thương rồi đi.

Vào lúc này một Bạch y nhân theo Bạch Long liền lên đến rồi, nói rằng: "Bạch sư huynh, này thú triều rất là quái dị không tìm được nguyên nhân."

Bạch Long cau mày nói rằng: "Quái dị là được rồi, đừng quên chúng ta đến Lôi Nhai thành nhiệm vụ." Nói Bạch Long liền đưa ánh mắt phóng tới Lôi Nhai thành tường thành phương hướng, trường thương trong tay khẽ hất, trong nháy mắt một con ma thú liền bị Bạch Long cho đâm tới không trung, không biết bị Bạch Long đâm bao nhiêu thương.

Lôi Nhai bên dưới thành, Ninh Phàm đối mặt Lôi Viêm Cương Dương Hùng cũng đã rất là đau đầu, cánh tay bấp thịt cũng đã hơi tê tê, không biết mình ra quyền đánh bao nhiêu dưới, nhưng là này Lôi Viêm Cương Dương Hùng chính là vẫn không nhúc nhích.

Vừa Lôi Thích một chiêu kiếm tuy rằng đâm trúng Lôi Viêm Cương Dương Hùng, thế nhưng là bị Lôi Viêm Cương Dương Hùng một hùng chương bắn trúng lưỡi kiếm, trong nháy mắt Lôi Thích trường kiếm trong tay liền bị đánh rơi, suýt chút nữa liền mọi người muốn chôn vùi ở này Lôi Viêm Cương Dương Hùng thủ hạ.

"Làm sao bây giờ?" Lôi Thích vào lúc này đã có chút thờ hồng học, bốn phía thành vệ quân cũng vây quanh, dự định vây giết đây chỉ có Luyện Khí đỉnh cao mới có thể giết chết Ma Thú.

Ninh Phàm vào lúc này vẻ mặt kiên nghị, chút nào đều không hề từ bỏ ý nghĩ, quay về Lôi Thích nói rằng: "Vẫn có thể làm sao bây giờ? Một chữ được! Hai chữ chính là được!"

"Chuyện này... Ninh Phàm.. Đây là ba chữ chứ?" Giang Phong sùng sốt một chút, ngây ngốc nói rằng.

Ninh Phàm không khỏi thoáng nhìn Giang Phong, nói rằng: "Quản nó vài chữ, cái kia đều tiểu nhân không phải sự! Tiến lên!" Nói Ninh Phàm liền đột nhiên một quyền hướng về Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi, đột nhiên một thân giận dữ hét: "Vô tận! Nam độ! Độ vạn vật!" Trong nháy mắt Ninh Phàm nắm đấm hiện lên màu tím hồng lực hướng về phía Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi.

"Bôn Lôi! Tấn Lôi!" Vào lúc này Lôi Thích cũng rất là cấp tốc rút kiếm mà ra, hồ quang trên không trung hướng về Lôi Viêm Cương Dương Hùng mà đi.

"Đi!" Vào lúc này Giang Phong cũng là một tiếng gào lên giận dữ, chưa từng có bị người làm cho chật vật như vậy, tuy nói là một con thú loại, thế nhưng trong nội tâm sự phân nộ vẫn là không khỏi truyền lời, trong tay quạt giấy đã bị đánh cho còn có phiền cốt, mặt quạt đã sớm tàn tạ không thể tả.

Ba người công kích đồng thời đánh ở Lôi Viêm Cương Dương Hùng trên người, sau đó còn có vết sẹo ba cái mũi tên trực tiếp cắm vào.

Vào lúc này Lôi Viêm Cương Dương Hùng loạn choà loạn choạng, tựa hồ liền muốn ngã xuống.

Mọi người trong ánh mắt hiện ra vẻ vui mừng, nhưng không ngờ tới, Lôi Viêm Cương Dương Hùng vào lúc này nhưng là đột nhiên gầm lên giận dữ, toàn bộ hùng đều cuồng nổi hẳn lên, bên người không ngừng thả ra sấm sét giống như hỏa diễm, một đôi không lồ hùng chương ở bên người múa tung lên, mang theo đến từng trận kinh phong không thua gì có thể thổi tới một khu nhà phòng ốc con lốc.

Ninh Phàm vào lúc này liên tục phạm thuật, trong ánh mắt cũng là mang theo một tia sợ hãi, đầu tiên hô một tiếng: "Trước tiên trốn!" Nói nhưng là vừa thu lại quả đấm của chính mình.

Nhưng mà vào lúc này Lôi Thích cùng Giang Phong còn chưa kịp phản ứng, nhưng là bị hùng chương một cái tát liền đánh tới đầu, trong nháy mắt Giang Phong không biết bay ngược ra ngoài bao nhiêu mét, trong lúc nhất thời là sống hay chết đều không người hiểu rõ.

Lôi Thích cảm giác được Giang Phong này một trận thảm kịch, lập tức phản ứng lại, không khỏi cũng là một triệt, thế nhưng vào lúc này đã hơi trễ.

Chỉ thấy được Lôi Viêm Cương Dương Hùng hùng chương hướng về Lôi Thích mà đến, đầu tiên một cái tát kia liền muốn đem Lôi Thích cho đánh thành phế nhân.

Nhưng mà chính là vào lúc này, Bạch Phượng chín tiết tiên nhưng là văng ra ngoài, kéo lại Lôi Viêm Cương Dương Hùng hùng chương, vát và nói rằng: "Đi mau!"

Lôi Thích nơi nào không biết vào lúc này là tốt nhất rời đi thời cơ, lập tức đột nhiên vừa kéo thân.

Trong nháy mắt vừa lúc đó, Lôi Viêm Cương Dương Hùng hùng chương liền xả đứt đoạn mắt Bạch Phượng chín tiết tiên, thấy đến mục tiêu của chính mình cái kia cầm kiếm ngu xuẩn nhân loại Lôi Thích không ở, quay đầu liền đem mục tiêu nhìn về phía Bạch Phượng, đột nhiên liền hướng về Bạch Phượng mà đi.

Ninh Phàm nhìn thấy lần này đáng đáp, hướng về phía Bạch Phượng liền vọt tới, trong tay quyền sáo cũng không để ý có phải là có thể ngăn cản Lôi Viêm Cương Dương Hùng, cũng là hướng về nó cách cản lại.

"Không muốn a!" Bạch Phượng vào lúc này bị người quá đáng bảo vệ, nhìn thấy Lôi Viêm Cương Dương Hùng hướng về phía Ninh Phàm mà đi, không khỏi hô to lên tiếng.

"Súc sinh! Đam dám bắt nạt muội muội ta! Đi chết!" Vào lúc này bên người một thanh âm đột nhiên tuôn ra, một thanh trường thương trong nháy mắt liền đem Lôi Viêm Cương Dương Hùng cho bóc lên đến không trung, đột nhiên vung một cái, dĩ nhiên là trên không trung đem Lôi Viêm Cương Dương Hùng cho xé rách thành hai nửa.

"Ca ca!" Bạch Phượng đột nhiên kinh ngạc kêu lên.

Chương 92: Lần đầu gặp gỡ thiếu nữ

Chương 92: Lần đầu gặp gỡ thiếu nữ

"Muội muội!" Bạch Long vào lúc này một cái xoay người, trường thương trong tay trong nháy mắt hồn lực bên ngoài, một đạo lóe sáng ánh sáng xuất hiện ở Bạch Long mũi thương, trong nháy mắt liền bị Bạch Long cho văng ra ngoài.

Nhìn thấy lần này tình hình, Giang Phong cùng Lôi Thích còn có Ninh Phàm đều có chút há hốc mồm nhìn Bạch Long, trước Bạch Long một chiêu giết chết Lôi Viêm Cương Dương Hùng thời điểm, Ninh Phàm chờ người thì có chút há hốc mồm, lần này Bạch Long này một chiêu càng là trực tiếp đem bên người Ma Thú đều cho thanh hết rồi.

"Ca ca!" Bạch Phượng vào lúc này nhưng là hơi kinh ngạc nhìn Bạch Long, nói rằng, "Thật là lợi hại a! Đúng rồi! Nhanh lên một chút đi cứu phụ thân! Phụ thân ở bên ngoài bị nhốt rồi!"

Bạch Long vào lúc này nhưng là thu hồi trường thương, nhìn Bạch Phượng nói rằng: "Ta đến trước đã gặp phải phụ thân, đem phụ thân cho cứu lại."

"Người cũng nhìn thấy phụ thân ta?" Lôi Thích vào lúc này nghe nói Bạch Long dĩ nhiên đem mấy cái gia chủ cho cứu lại, không khỏi kích động nói.

Bạch Long vào lúc này rất là nghi hoặc nhìn Bạch Phượng nói rằng: "Đây là?"

"Lôi Thích. Lôi gia vị kia." Bạch Phượng vào lúc này biết ca ca rồi đi có chút năm tháng, Lôi Nhai Thành trong đã là cảnh còn người mất.

"Ồ. Lôi Thiên rất tốt." Bạch Long vào lúc này mới biết hẳn hỏi chính là ai, không khỏi gật gật đầu nói rằng, "Không nghĩ tới ta Bạch Long rồi đi mấy năm, này Lôi Nhai Thành trong nhưng là nhiều hơn không ít người a."

Trong ánh mắt nhìn Lôi Thích, Bạch Long nói tiếp: "Tu vi không sai, có thể vào ta Đại Dịch Cung."

"Đại Dịch Cung?" Lôi Thích rất là nghi hoặc nói rằng.

"Đại Dịch Cung?" Bạch Phượng vào lúc này cũng là ngắt lời nói rằng, "Ca ca lần này cần từ tông môn trở về bao lâu a?"

Bạch Long nhìn Bạch Phượng, gật gật đầu, nói rằng: "Nên rất lâu, lần này tông môn là cho ta một lịch luyện nhiệm vụ, tự nhiên lần này ta chính là vì rèn luyện nhiệm vụ đến."

"A." Bạch Phượng vào lúc này rất là thất vọng nói rằng, "Vậy ta lúc nào có thể cùng người đi tông môn a?"

Bạch Long vào lúc này liếc mắt một cái Bạch Phượng nói rằng: "Phải đợi ta kết thúc chuyện này hay là quá lâu, đến thời điểm ta sẽ an bài người đi đầu đi Đại Dịch Cung."

"Được rồi, các người trở về thành đi, ngoài thành giao cho ta Đại Dịch Cung người, lần này thú triều dĩ nhiên lắng lại." Bạch Long rất là chính kinh nói rằng, "Ta còn muốn đi trong thành có một số việc, Lôi Thích đứng không?"

Nghe được Bạch Long kêu lên tên của chính mình, Lôi Thích sửng sốt một chút, vội vã đáp ứng nói: "Phải! Là! Là! Là ta!"

"Người dẫn ta đi thấy Mặc Vũ Môn người." Bạch Long không nói hai lời, trực tiếp chạy vội tới chủ đề.

Lôi Thích vào lúc này Phụng Tài(lúc này) muốn từ bản thân Lôi Nhai trong thành đã đến rồi một tông môn người, đặc biệt đối phương thiếu nữ kia còn mỹ không gì tả nổi.

"Bên này." Có điều Bạch Long có thể biết được tất cả những thứ này, Lôi Thích cũng muốn lấy được là cha của chính mình sắp xếp, không khỏi cho Bạch Long dẫn đường.

Vào lúc này Ninh Phàm chờ người mới phản ứng được, thú triều dĩ nhiên là như vậy lắng lại.

"Các người về thành trước, ta nghĩ trước về một chuyến Bạch Trăn." Ninh Phàm vào lúc này cau mày nói rằng, bên này Lôi Nhai thành thú triều đã lắng lại, Ninh Phàm nhưng là đứng trong nhà mình muội muội lo lắng không thôi.

"Chờ đã." Bạch Phượng vào lúc này kéo Ninh Phàm, nói rằng, "Hiện tại thú triều vừa mới mới vừa lắng lại, trên đường nguy hiểm, cũng không vội này trong thời gian ngắn, đợi được phụ thân trở về, ngày mai chúng ta Bạch Trăn người một cùng lên đường."

"Huống hồ ta nghĩ dẫn người đi thấy một hồi ca ca ta, đợi được bên này sự tình kết thúc người cùng đi với ta tông môn khỏe không?" Bạch Phượng trong

ánh mắt mang theo từng tia một không muốn cùng cầu xin.

Ninh Phàm vốn là muốn tìm một tông môn gia nhập, hơn nữa Bạch Phượng trong giọng nói cũng nói chính xác, tự nhiên đồng ý hạ xuống, đang nhìn mình bên người mấy cái thành vệ quân nói rằng: "Việc nơi này, như vậy chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt, chờ lúc rỗi đi chúng ta tái tụ một lần!"

Trần Chính vào lúc này vỗ Ninh Phàm vai một hồi, nói rằng: "Ta hiện tại biết ngươi là một hán tử! Sau đó có cơ hội tái tụ!"

"Sành ăn tụi!" Tên Béo hướng về phía Ninh Phàm cười.

Đầu trục nhếch hàm răng, đầu đầy máu tươi nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Đến thời điểm nhất định không thể quên chúng ta."

"Tình ta một người." Vết sẹo rất lạnh nhạt nói rằng, thế nhưng trong đó tình cảm nhưng là ai đều có thể nghe thu được.

Dao găm cùng cô kiếm cũng là nhìn Ninh Phàm, trong đó tình cảm mọi người đều biết, không nói gì, vỗ vỗ Ninh Phàm ngực.

Ninh Phàm nhìn Bạch Phượng, nói rằng: "Như vậy chúng ta cùng đi chứ?"

"Ừm." Bạch Phượng gật gật đầu, không biết trong lòng đang suy nghĩ gì đó, dĩ nhiên là có chút thẹn thùng.

"Bạch Trần người mau chóng trở lại Bạch Trần trụ sở, kiểm tra thương vong!" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là không quên Bạch Trần người, đối với mình bên người Bạch Trần thiếu niên rơi xuống một mệnh lệnh, Phương Tài(lúc này) tùy tùng Bạch Phượng trở lại trong thành.

Theo đoàn người tản đi, Ninh Phàm vào lúc này mới phát hiện, ngoài thành nhiều như vậy Ma Thú, dĩ nhiên đang không ngừng mà lui bước, một ít bạch y võ giả đang không ngừng mà chém giết Ma Thú, trên người áo bào trắng cũng là nửa bên tinh hồng.

Bên này Bạch Long nhưng là hướng về Lôi Nhai Thành trong đi đến, lúc này Lôi Nhai thành tường thành tràn ngập một luồng mùi máu tanh, trên thành tường còn có một ít cháy đen, bên dưới thành rải rác ngói vỡ tường đổ, không biết là từ người nào trên người rơi xuống cánh tay cùng đầu lâu rải rác đầy đất đều là, mà Ma Thú thì thể càng là nhiều không tính toán, nơi cửa thành nhưng là đứng hai người.

Một người áo đen, trước người nhưng là đứng một thiếu nữ, phiêu nhu tóc dài phía dưới sấn màu xanh lục quần dài, quần áo màu xanh nhạt ở một mảnh màu máu bên trong hoàn toàn không hợp, trên cánh tay quấn quanh roi dài, một mặt tức sát nhìn Bạch Long.

"Cầm Bình Lam?" Bạch Long mang theo một tia khẳng định nghi hoặc hỏi.

"Chính vâng." Cầm Bình Lam vào lúc này trong giọng nói nhưng là lạnh như băng khiến người ta cảm thấy ghê tởm.

"Ta suy đoán Mặc Vũ Môn khẳng định sẽ để ngươi tới." Bạch Long mang theo một tia điều cười nói, "Đây là không phải nói rõ hai ta rất hữu duyên phân a?"

"Ít nói phí lời." Cầm Bình Lam đột nhiên nắm lên trong tay mình roi dài, nhìn Bạch Long nói rằng, "Các ngươi Đại Dịch Cung là có ý gì?" Trong lời nói dĩ nhiên là mang theo một loại giọng hét sức nghiêm túc đang chất vấn.

Bạch Long nghe được câu này, nhưng là cười cợt, run run người trên sạch sẽ cực kỳ áo bào trắng, nói rằng: "Ngươi nói ta Đại Dịch Cung là có ý gì? Các ngươi Mặc Vũ Môn là có ý gì ta Đại Dịch Cung chính là có ý gì lạc? Nếu không, ngươi và ta cùng nhau, sau này Mặc Vũ Môn có ý gì, ta Đại Dịch Cung liền có ý gì a!"

"Vọng tướng!" Nói Cầm Bình Lam trong tay roi dài liền muốn vung lên, lại bị phía sau mình người mặc áo đen ngăn cản.

"Tiểu thư." Người mặc áo đen dùng rất thanh âm khàn khàn nói rằng, "Ngoài thành đều là hán Đại Dịch Cung người, lúc này không thể."

Cầm Bình Lam vào lúc này nhưng là mạnh mẽ đè lên lửa giận của chính mình, nhìn trước mắt cười hi hi Bạch Long, nói rằng: "Ta Mặc Vũ Môn còn biết được ngươi."

"Không đáng kể." Bạch Long ánh mắt nhìn Cầm Bình Lam nói rằng, "Nói chung ta Đại Dịch Cung sẽ tiến vào Lôi Nhai thành, Lôi Nhai sơn mạch cũng đem vào ở, ngươi biết đến. Đây Lôi Nhai sơn mạch lớn như vậy, một tông môn còn thiếu rất nhiều, thế nhưng các ngươi Mặc Vũ Môn có thực lực này cùng ánh mắt sao?"

Nghe được Bạch Long vừa nói như thế, Cầm Bình Lam nhưng là sững sờ, nhìn Bạch Long, sắc mặt trong nháy mắt trắng xanh. Bạch Long nói tới Cầm Bình Lam chỗ đau, Mặc Vũ Môn làm sao đều không có Đại Dịch Cung hung hăng như vậy, còn nữa Đại Dịch Cung càng là so với Mặc Vũ Môn coi trọng nơi này muốn coi trọng nhiều lắm, bằng không cũng sẽ không để cho hai người tới nơi này.

"Hơn nữa, ngươi cảm thấy ngươi ở Mặc Vũ Môn vẫn có thể an thân sao?" Bạch Long rất là trêu tức nhìn Cầm Bình Lam nói rằng.

Nghe được câu này, Cầm Bình Lam sắc mặt càng thêm trắng, thậm chí là không cần sát phần đều có như thế Bạch, trong lòng mình rõ ràng nhất, chính mình kỳ thực ở tông môn tuy rằng địa vị cao quý, là chương môn sư tôn sùng ái nhất đồ đệ, nhưng là dù sao Mặc Vũ Môn muốn phát triển, chính mình thì lại muốn thông gia.

"Ha ha ha ha!" Bạch Long làm càn cười to.

"Ca ca, người đang cười cái gì a?" Bạch Phượng vào lúc này cũng là từ ngoài thành đi tới, vừa vặn nghe thấy Bạch Long tiếng cười, rất là hiếu kỳ nói rằng,

"Muội muội, người trước mắt vị này Mặc Vũ Môn mỹ nữ làm ca ca người chị dâu như thế nào a?" Bạch Long vẫn Cầm Bình Lam nói rằng,

"Bạch Long!" Cầm Bình Lam vào lúc này dù như thế nào đều nhẫn không chịu được chính mình nội tâm sát khí, mang theo một mặt khí tức xơ xác nhìn Bạch Long.

Bạch Long nhưng là cười che ở Bạch Phượng, trong lúc nhất thời Bạch Phượng nhưng là không cảm giác được Cầm Bình Lam sát khí. Đần độn nói rằng: "Ca ca đây chính là người tìm cho ta chị dâu sao? Thật là đẹp a!"

Mà Ninh Phàm vào lúc này cũng đi tới, một chút nhìn Cầm Bình Lam, nhưng là sững sờ, này tiểu nhân không phải trước mình đã từng thấy thiếu nữ kia sao?

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Cầm Bình Lam kiềm nén không được nữa chính mình kích động, trong tay roi dài run lên, thẳng đến Bạch Long mà đi.

Bạch Long nắm chặt trường thương chính là một đón đỡ, lớn tiếng nói rằng: "Người và ta chẳng lẽ muốn ở cái môn này khẩu tụng làm một hồi, người mới đồng ý sau này tiến vào ta môn sao?"

"Ít nói nhảm!" Cầm Bình Lam nhưng là giận tím mặt, trong tay roi dài dường như một cái Chân Long bình thường hướng về Bạch Long triển đi vòng qua, một tiếng quát lên: "Thiên Triển!"

"Du Long!" Bạch Long vào lúc này vẻ mặt thành thật phần nộ quát: "Cho ta lui ra!" Đột nhiên, Bạch Long trường thương trong tay dường như Chân Long bình thường ở Cầm Bình Lam roi dài bên trong quán quanh, mới nhìn liền dường như hai cái Chân Long ở đầu vô.

Có điều hai người cũng là thăm dò giống như giao thủ một cái, Bạch Long một xoay quanh nhưng là thoát ly cùng Cầm Bình Lam vòng chiến, nhìn Cầm Bình Lam nói rằng: "Thời gian còn dài lắm."

Dứt lời, Bạch Long nhưng là hướng về trong thành đi đến, vừa đi vừa nói: "Phượng Nhi, người theo ta đồng thời đến."

Bạch Phượng vào lúc này vội vàng đuổi theo Bạch Long bước chân, đi qua Cầm Bình Lam thời điểm còn rất quái dị nhìn một chút Cầm Bình Lam.

Vào lúc này Cầm Bình Lam rất là chán nản đứng ở một bên, nhưng là có chút vô thần nhìn về phía trước, trong ánh mắt tịnh là chút chỗ trống.

Ninh Phàm vào lúc này đi theo Bạch Phượng phía sau, đi tới Cầm Bình Lam bên người thời điểm, nhưng là dừng một chút bước chân của chính mình, nhìn Cầm Bình Lam lúc này trạng thái, cẩn thận từng li từng tí một nói rằng: "Người có khỏe không?"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Hấn không tư cách

Chương 93: Hấn không tư cách

Nghe được Ninh Phàm lời nói, Cầm Bình Lam mới phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy là Ninh Phàm, cũng là sững sờ. Tuy nói đã sớm biết Ninh Phàm ở cái này Lôi Nhai Thành trong, thế nhưng Cầm Bình Lam nhưng là chưa hề nghĩ tới gặp mặt lại sẽ là lần này đáng đáp, không khỏi trong thần sắc có chút lúng túng.

Thế nhưng chung quy Cầm Bình Lam vẫn là Cầm Bình Lam, trong nháy mắt liền khôi phục điều chỉnh tốt tâm tình của chính mình, nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Không có chuyện gì." Dứt lời nhưng là xoay người rời đi, một điểm tâm tình của hắn đều không bại lộ cho Ninh Phàm xem.

Đi ra một khoảng cách, người mặc áo đen nhưng là rất kỳ quái hỏi: "Tiểu thư không phải nói để trước mắt người này gia nhập ta Mặc Vũ Môn sao?"

Cầm Bình Lam nhưng là vẻ mặt bất biến nói rằng: "Ta tự có chính mình dự định, lúc này còn tiểu nhân không phải thời cơ, đến thời điểm lại nói."

Nhìn thấy Cầm Bình Lam đi xa, Ninh Phàm cũng là hơi ngẩn ngơ, có chút không tìm được manh mối, thế nhưng trước cùng Cầm Bình Lam đánh qua kêu

lên, tự nhiên vào lúc này biết Cẩm Bình Lam tính cách, nhìn bóng lưng của nàng, ní non nói rằng: "Cẩm Bình Lam... Rất thú vị tên."

Lúc này Bạch Long nhưng là theo Lôi Thích ở trong thành đi tới, không chỉ là một mình hắn muốn tìm nơi ở, mà là muốn đem toàn bộ Đại Dịch Cung cho dàn xếp ở đây, kết quả là cần thời gian nhất định.

Bạch Phượng vào lúc này cũng đi theo Bạch Long bên người, có chút nhẩn nhó nhìn Bạch Long.

Bạch Long tự nhiên rõ ràng Bạch Phượng nhất định là có thoại cùng mình nói, nhưng là vừa cảm thấy Bạch Phượng bộ dáng này rất đáng yêu, đáng yêu dĩ nhiên là có chút buồn cười, không khỏi lại là nhiều đầu đầu Bạch Phượng.

Đi rồi một khoảng cách, Bạch Phượng nơi nào còn không nhìn ra Bạch Long là ở trên đùa chính mình, không khỏi giậm chân một cái, e thẹn nói rằng: "Ca ca!"

Bạch Long nghe được Bạch Phượng âm thanh, vừa nghiêng đầu nói rằng: "Hà? Làm sao rồi? Tiểu muội còn có thể làm nữa?"

Nghe được Bạch Long nói như vậy, Bạch Phượng mặt nhưng là xoay một hồi đỏ lên, nhìn trước mắt Bạch Long nhưng là làm sao đều nói không ra lời, chỉ có thể nữa nhẩn nhó nắm nói rằng: "Ca ca người xấu!"

"Ha ha!" Bạch Long cười cợt, nói rằng: "Làm sao? Có chuyện gì liền nói thẳng."

"Ca ca a." Bạch Phượng đi tới Bạch Long bên người, rất là thân cận nói rằng: "Không biết các người Đại Dịch Cung có thể chiêu thu bao nhiêu người a?"

Nghe được Bạch Phượng hỏi vấn đề này, Bạch Long nhưng là căng thẳng, nhìn Bạch Phượng nói rằng: "Muội muội ngốc, làm sao đột nhiên hỏi ca ca ta vấn đề này a?"

Bạch Phượng nắm bắt chính mình góc áo, lại nhìn một chút phía sau chính mình, phát hiện Ninh Phàm còn ở gần quá trên đường tới, tự nhiên là không nghe được chính mình nói cái gì, há mồm nói rằng: "Ta nghĩ... Ta nghĩ, để Ninh Phàm cũng theo ta đi Đại Dịch Cung."

"Ninh Phàm?" Nghe thấy Bạch Phượng lời nói, Bạch Long nhưng là rất nghi hoặc lặp lại đến Ninh Phàm tên, ở trong đầu đối chiếu đến cùng ai mới là Ninh Phàm.

"Chính là trước đi theo ta phía sau người kia." Nói Bạch Phượng còn chỉ chỉ Ninh Phàm.

Bạch Long theo Bạch Phượng ngón tay nhìn sang, nhìn lại một chút Bạch Phượng trên mặt vậy có chút thẹn thùng vẻ mặt, nơi nào không biết Bạch Phượng đến cùng là tâm tư gì, nhưng mà vào lúc này Bạch Long nhưng là không có tò thái độ, quay đầu vọng đến Lôi Thích nói rằng: "Lôi Thích, tông môn trụ sở có địa phương thích hợp không? Ta Đại Dịch Cung sau này muốn ở Lôi Nhai trường thành kỳ đóng quân."

"Bên này, ở chỗ này có một chỗ, có thể cung 300 người ở bên trong sinh hoạt." Lôi Thích cho Bạch Long chỉ tay, sau đó khom người nói rằng.

"Sau này người gọi sư huynh của ta liền vâng." Bạch Long vào lúc này nhưng là như vậy đối với Lôi Thích nói rằng.

Bạch Phượng biểu hiện một loại nhưng là tràn ngập một loại thiếu kiên nhẫn tâm tình, nói rằng: "Ca ca!"

"Hà?" Bạch Long quay đầu nhìn Bạch Phượng nói rằng: "Chuyện này ta suy nghĩ một chút nữa."

"Lôi Thích?" Bạch Long lại kêu lên Lôi Thích tên.

"Vâng, sư huynh." Lôi Thích phản ứng rất nhanh, chấp tay nói rằng: "Chuyện gì?"

Bạch Long lắc lắc đầu, nói rằng: "Không lâu sau đó, người cùng Bạch Phượng cùng đi Đại Dịch Cung bá sư."

"Phải!" Lôi Thích vào lúc này đã rất là hài lòng.

Nhưng mà Bạch Phượng vào lúc này nhưng là một mặt không vui, biết Bạch Long nói như vậy nhưng là đang biến tướng từ chối chính mình.

"Làm sao?" Ninh Phàm vào lúc này đã theo tới, vừa vặn là nhìn Bạch Phượng một mặt không vui đáng vẻ.

Bạch Long vào lúc này nhưng là không thêm để ý Ninh Phàm, theo Lôi Thích đi tới.

Bạch Phượng liền đứng tại chỗ đột nhiên giậm chân một cái, nhìn Bạch Long rất không vui.

"Làm sao?" Ninh Phàm lại một lần hỏi.

Nghe được Ninh Phàm âm thanh, Bạch Phượng nhưng là tiêu người giận, thế nhưng nhìn Ninh Phàm ánh mắt nhưng là có chút phức tạp, nói rằng: "Không có gì."

"Ừm." Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng vào lúc này lời nói cũng là rơi vào nặng nề bên trong.

Bạch Phượng nhưng là âm thầm làm dự định, đến thời điểm lại tìm cha của chính mình nói.

"Đi thôi, nhìn phụ thân trở về sao?" Bạch Phượng nói rằng.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là nói rằng: "Ta trước tiên đi tìm một hồi đan dược các Đông Phương Vân An."

Bạch Phượng toàn tâm đều đang suy nghĩ Ninh Phàm sự tình, nhưng là không có quá nhiều tâm tư cùng Ninh Phàm nói chuyện, chỉ là gật gật đầu.

Ninh Phàm nhưng là bước nhanh hướng phía trước mà đi, phương hướng nhưng là vừa vặn cùng Bạch Long phương hướng cùng đường.

Đi ra một khoảng cách nhỏ, Lôi Thích nhưng là rất nghi hoặc nhìn Bạch Long nói rằng: "Sư huynh, không biết tại sao không có đáp ứng?"

"Ngươi là nói muội muội ta nói Ninh Phàm chuyện kia?" Bạch Long rất là lạnh nhạt nói.

Lôi Thích gật gật đầu, nói rằng: "Đúng, Ninh Phàm cũng là có một ít thiên tư, trước cùng ta có thể tranh đấu mấy hiệp."

"Ngươi mấy hiệp có thể bại hắn?" Bạch Long rất là đột nhiên hỏi.

Lôi Thích suy nghĩ một chút ngày đó ở Lôi Nhai trên núi cùng Ninh Phàm tranh đấu, không khỏi nói rằng: "Trong vòng mười chiêu."

"Đúng đấy." Bạch Long không vui nói, "Cũng không nhìn một chút hắn tu vi bây giờ, Luyện Thể cấp bảy, một điểm thiên phú đều không có."

Lôi Thích nghe được Bạch Long đã có chút tức rồi, tự nhiên không dám nói chen vào.

Nói rồi một hồi, Bạch Long lại nói tiếp: "Huống hồ, muội muội ta có chút yêu thích cái này Ninh Phàm, ta là có thể nhìn ra được. Tiểu tử này liền điểm ấy thiên tư, hắn phối sao?"

"Đại Dịch Cung thủ tịch đệ tử là ta, sau này muội muội ta vào ta Đại Dịch Cung, tự nhiên địa vị không thua gì những đệ tử khác, anh tài đạt được nhiều là, toàn bộ Đại Hưng Đế Quốc mạnh hơn hẳn người không biết có bao nhiêu." Bạch Long rất là ngọt ngào lừa gạt của chính mình nói rằng, "Liền muội muội ta coi trọng người này, cũng chính là ở này Lôi Nhai thành một vùng, nàng không có cái gì kiến thức mà thôi. Đợi được Đại Dịch Cung, nàng tự nhiên có thể tỉnh ngộ."

"Cái kia, đến thời điểm Bạch Phượng hỏi lại lên làm sao bây giờ?" Lôi Thích vừa chấp tay, rất là do dự nói rằng.

Bạch Long nhưng là khoát tay chặn lại nói rằng: "Quá trần sẽ đưa các ngươi đi, hỏi lại lên ta cũng không đến nỗi thương nàng tâm, liền như vậy sống chết mặc bay đi. Có điều nếu ta nói Ninh Phàm, không hề có một chút tư cách! Hắn không tư cách!" Nói nói, nhưng là giận không chỗ phát tiết.

Thấy rõ Lôi Thích cùng Bạch Long đi xa, Ninh Phàm vào lúc này nhưng là mới từ chỗ ngoặt đi ra, về mặt bên trong không biết bao hàm bao nhiêu phụ trách ánh mắt, trong tay nếu không có quyền sáo cách trở, hay là bàn tay đã bị Ninh Phàm cho cào nát.

Vào giờ phút này Ninh Phàm bàn tay chăm chú nắm nắm đấm, nhìn Bạch Long, cắn răng ni non nói rằng: "Ta Ninh Phàm một ngày nào đó muốn để cho các ngươi đều kinh ngạc." Nói nhưng là đột nhiên một chuy bên cạnh mình vách tường, trong nháy mắt Ninh Phàm bên người vách tường liền bị Ninh Phàm đánh ra một cái lỗ thủng.

Trước Ninh Phàm nói muốn đi tìm Đông Phương Vân An, mà đan dược các nhưng vừa vặn ngay ở trên đoạn đường này, lời nói này nhưng là vừa vặn bị Ninh Phàm cho nghe được, tự nhiên Ninh Phàm rõ ràng chính mình ở Bạch Long trong lòng là cái hình dáng gì địa vị, chỉ có điều Ninh Phàm chưa hề nghĩ tới, Bạch Phượng vẫn đứng là vì là mình nói chuyện, để cho mình gia nhập vào trong tông môn.

"Các ngươi này Đại Dịch Cung, ta Ninh Phàm không vào cũng được." Ninh Phàm ở trong lòng âm thầm nhắc tới.

Đi tới đan dược các trước, nơi này nhưng là liền môn đều không có mở, bên trong đan dược sớm đã bị phủ thành chủ chọn mua hết sạch, dùng để trị liệu thành vệ quân thương thế, dù sao thú triều ở mấy ngày trước đây nếu là không có đan dược đây, không biết phải thương vong bao nhiêu người.

Nhẹ nhàng thủ sẵn môn, lập tức có một người đến mở cửa, Ninh Phàm vừa nhìn nhưng là trước chính mình buông tha cái kia nhân viên bán hàng.

"Là ngươi a." Ninh Phàm không khỏi mở miệng nói rằng, về mặt bên trong phần hận nhưng là từ từ đặt ở đáy lòng.

Người kia nhìn thấy là Ninh Phàm, không khỏi hài lòng nói rằng: "Hóa ra là Ninh Công Tử, ta tưởng là ai gia quý nhân muốn lên môn, sáng sớm lên nghe thấy Phượng Hoàng ở bên ngoài kêu vài thanh đây."

Nghe được người này nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là cười cợt, nói rằng: "Trước ta nghe các ngươi Đông Phương Các chủ tìm ta, lần này ta là đặc biệt tới gặp hắn."

"Các chủ ở trong phòng, ngài xin mời." Người kia đem vừa đóng cửa, nhưng là mang theo Ninh Phàm trong triều đi đến.

"Là Ninh Phàm chứ?" Trong nhà truyền đến Đông Phương Vân An âm thanh, "Vào đi."

Ninh Phàm nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, chỉ thấy được Đông Phương Vân An ở lò lửa trước chậm rãi rán trà.

"Tọa." Đông Phương Vân An không quay đầu nhìn Ninh Phàm, chỉ là Tiểu Tiểu thanh dần dò đến Ninh Phàm ngồi xuống, liền không nói thêm nữa bất kỳ thoại, ở một bên rán lá trà.

"Cho." Một lúc lâu, Đông Phương Vân An cho Ninh Phàm bưng tới một chén nước trà phóng tới Ninh Phàm trước người, lúc này mới ở Ninh Phàm đối diện ngồi xuống.

"Uống." Đông Phương Vân An một cái nhẹ nhàng mím môi trong miệng nước trà, phất tay áo che chắn, quay về Ninh Phàm nói rằng.

Ninh Phàm vào lúc này Phụng Tái(lúc này) tinh tế thường thức trước mắt nước trà, thanh u cực kỳ, một loại đặc biệt mùi vị khẩu mở ra Ninh Phàm cánh cửa lòng, trong nháy mắt Ninh Phàm trước trong lòng nổi giận khí tức bị bình tĩnh lại.

"Trước ta cho rằng này Lôi Nhai thành muốn phá, kêu Giang Phong đi tìm người, là muốn cho người theo ta về Đại Hưng thành. Người là một khối luyện đan vật liệu tốt, chỉ tiếc có người vừa ý người." Đông Phương Vân An vào lúc này thân nhiên nói, "Hiện nay, này Lôi Nhai thành không có phá, thế nhưng ta hay là muốn đi rồi."

"Là bởi vì... Là bởi vì cái kia Đại Dịch Cung sao?" Ninh Phàm dò hỏi, Đại Dịch Cung dù sao làm đến hung hăng, liền ngay cả cái kia Cẩm Bình Lam cũng đến đứng ở bên.

Đông Phương Vân An vào lúc này nhưng là ha ha không nói, một lúc lâu mới nói nói: "Hắn không tư cách. Bọn họ không có tư cách này, chỉ có điều chủ thượng không muốn còn như vậy hao tổn nữa."

"Chủ thượng?" Ninh Phàm rất là nghi hoặc nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Uống từng ngụm lớn tửu

Chương 94: Uống từng ngụm lớn tửu

Đông Phương Vân An vào lúc này gật gật đầu, thế nhưng là không có lập tức trả lời Ninh Phàm vấn đề, mà là nhấp một miếng lá trà.

Trong phòng ánh nến lúc sáng lúc tối, trong lúc nhất thời hai người đều rơi vào trầm mặc bên trong.

Ninh Phàm vào lúc này cũng cảm giác được cả người không dễ chịu, thế nhưng đối mặt Đông Phương Vân An, vẫn cố gắng trấn định, thỉnh thoảng nắm lên trước người mình chén trà tinh tế thường thức.

"Ta đan dược các là Đại Hưng hoàng thất một phần." Đông Phương Vân An một lúc lâu mới mở miệng nói rằng, vừa lên tiếng nhưng là để Ninh Phàm hơi kinh ngạc.

Tuy rằng liên quan với đan dược các huyền bí Ninh Phàm từ Bạch Phụng nơi đó nghe nói qua một ít, thế nhưng từ Đông Phương Vân An trong miệng nói ra nhưng là có chút không giống.

Nhưng mà Đông Phương Vân An vào lúc này nhưng là lại một lần nữa gật gật đầu, nói tiếp: "Kỳ thực người nên cũng đã từng nghe nói, ta đan dược các mở khắp cả toàn bộ Đại Hưng Đế Quốc, thành lập không biết bao nhiêu năm, tự nhiên phía sau có hoàng thất bồi cảnh."

"Thế nhưng này cùng ta có quan hệ gì?" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là không muốn lại đi phán đoán đến cùng Đông Phương Vân An cùng mình nói chút những thứ đồ này có tác dụng gì, mà là hỏi thẳng Đông Phương Vân An.

"Người biết vì sao đại gia đều đến rồi Lôi Nhai sơn mạch sao?" Đông Phương Vân An vào lúc này không có trực tiếp trả lời Ninh Phàm vấn đề, mà là lại hỏi Ninh Phàm một vấn đề.

Ninh Phàm vào lúc này nghĩ đến Cẩm Bình Lam tông môn, còn có Bạch Long tông môn, cũng là ở trong nội tâm cảm giác được một loại khó mà tin nổi, nội tâm không khỏi sùng sốt một chút, một lớn mặt ý nghĩ xuất hiện ở trong lòng.

"Vì sao?" Cứ việc trong nội tâm có một chút ý nghĩ, thế nhưng Ninh Phàm vẫn là không dám khẳng định, mang theo một tia nghi hoặc hỏi Đông Phương Vân An.

Đông Phương Vân An hơi mở miệng, nói rằng: "Ta muốn gấp gỡ phía sau ngươi vị lão giả kia."

"A!" Ninh Phàm vào lúc này đột nhiên hơi kinh ngạc đến, đồng thời còn có một chút chột dạ, tự nhiên rất là rõ ràng ông lão kia chỉ là chính mình bịa chuyện đi ra, không khỏi nói rằng: "Ta cũng liên lạc không được hần."

"Không có chuyện gì, đến thời điểm ngươi nhất định lưu lại hần." Đông Phương Vân An nói, liếc mắt nhìn Ninh Phàm, nói rằng: "Tu vi của ngươi gần nhất tăng trưởng tốc độ khá nhanh, ta nghĩ không ngoài một năm ngươi liền có thể đến Luyện Khí kỳ thực lực, vào lúc ấy ngươi nên có thể nhìn thấy đi."

"Ngươi biết những này tông môn đến Lôi Nhai sơn mạch cái gọi là chuyện gì sao?" Đông Phương Vân An chậm chậm rãi nói, "Mấy năm gần đây có người phát hiện ở Lôi Nhai sơn mạch có đan thần truyền thừa."

"Đan thần? !" Ninh Phàm giật mình nói, trong nháy mắt đã nghĩ đến chính mình Luyện Phàm Lô cùng (cơ sở đan pháp), có điều trên mặt cũng là một mặt vẻ giật mình, vì là tiểu nhân không phải đan thần truyền thừa, mà là chính mình được này một phần.

Đông Phương Vân An gật gù đầu, trần chính mình trong chén trà lá trà, nói rằng: "Truyền thừa cái này đan thần giấu trong lòng thượng cổ đan pháp, một lần đạt đến cấp chín Luyện Đan Sư tư cách, được gọi là đan thần. Nhiên mà sau đó hần nhưng lại không biết lúc nào ngã xuống, sau đó gần nhất có người phát hiện hần đã từng lưu lại một chút tung tích, chỉ về Lôi Nhai sơn mạch."

"A!" Ninh Phàm vào lúc này mới biết mình được đồ vật rất ghê gớm, trước cảm thấy cũng gần như chính là chuyện như vậy, vào lúc này nhưng không nghĩ tới đây là thời kỳ thượng cổ lưu lại đồ vật.

"Vi lẽ đó những này khoảng cách Lôi Nhai sơn mạch gần tông môn dồn dập đến nơi này, ta luyện đan các phó Các chủ cũng ở mấy năm trước đến nơi này, thế nhưng hiện tại tựa hồ có một chút biến động." Đông Phương Vân An vào lúc này nhưng là đưa ánh mắt chuyển hướng Ninh Phàm, cẩn thận nhìn chăm chăm Ninh Phàm, nói rằng: "Ta suy đoán, phía sau ngươi vị lão giả kia được phần này đan pháp."

Ninh Phàm vào lúc này hoàn toàn sửng sốt, nếu trước chính mình không có tác dụng một ông già đến làm có, vào lúc này Đông Phương Vân An liền muốn đem ánh mắt hoài nghi nhìn mình. Trong nháy mắt cũng cảm giác được phía sau mình mồ hôi lạnh không ngừng ở ra bên ngoài liễu lĩnh.

"Đừng sợ." Đông Phương Vân An liếc mắt một cái Ninh Phàm, nói rằng: "Từ ngươi trong giọng nói ta cảm giác được vị lão giả kia thực lực mạnh hơn quá mức ta, vừa nhưng đã là có chủ đồ vật, ta cũng không mạnh hơn đoạt."

Nói, Đông Phương Vân An nhưng là bắt đầu dĩ cười cợt, nói rằng: "Hay là cũng cướp có điều đi. Bởi vậy ta dự định cùng ngươi kết một thiện duyên."

"Thiện duyên?" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là sửng sốt, trước nghe được Đông Phương Vân An lời nói thời điểm còn tưởng rằng Đông Phương Vân An đem ánh mắt hoài nghi chuyển hướng chính mình, nhưng không nghĩ tới vào lúc này Đông Phương Vân An sẽ như vậy nói.

"Theo chúng ta cùng rời đi, ta thu ngươi vào đan dược các, cuối cùng gia nhập ta Đại Hưng hoàng thất Bảo Long Nhất mạch." Đông Phương Vân An ngừng đầu quay về Ninh Phàm nói rằng, "Đến thời điểm tài nguyên tu luyện nguyên ngươi lấy dùng, chỉ cần ngươi có thể giữ gìn giả Đại Hưng Đế Quốc liền tốt."

Nghe được Đông Phương Vân An vừa nói như thế, Ninh Phàm nhưng là vừa ngừng đầu nói rằng: "Có như thế chuyện tốt?"

Đông Phương Vân An nhưng là khẽ mỉm cười không có đáp lại, chỉ là nhìn Ninh Phàm chờ Ninh Phàm làm quyết định của chính mình.

"Ta có thể không mang tới em gái của ta?" Ninh Phàm vào lúc này nhớ tới Ninh Thi, không biết nàng vẫn khỏe chứ.

"Ai cũng có thể." Đông Phương Vân An nói rằng, "Chỉ có điều ta nghĩ đến thời điểm ngươi có thể giúp ta dẫn tiến vị lão giả kia, đồng thời ngươi cũng thỉnh thoảng vì ta đan dược các luyện đan."

Nghe được Đông Phương Vân An vừa nói như thế, Ninh Phàm lại có chút không dám đáp ứng rồi, phía sau mình ông lão là chính mình hồ biên đi ra, vào lúc này nhưng là không có cách nào mạng cho Đông Phương Vân An xem.

"Ta nghĩ đi về trước Bạch Trăn, nhìn một chút em gái của ta sau đó ra quyết định sau." Ninh Phàm quay về Đông Phương Vân An có chút lo sợ bất an nói rằng.

Đông Phương Vân An nhưng là khoát tay chặn lại, nói rằng: "Tùy tiện ngươi, có điều ngươi muốn nhanh một chút, chúng ta quá trận liền sẽ rời đi. Này Lôi Nhai sơn mạch theo bọn họ tông môn tranh đấu đi thôi!"

Ninh Phàm vào lúc này rời đi Đông Phương Vân An gian nhà, nhưng là trong nội tâm có chút phức tạp, có chí khí bùng bùng, cũng có lo sợ bất an. Nghĩ tới là mình có thể rời đi cái này địa phương nhỏ đi đến cái kia Đại Hưng Đế Quốc Đô thành Đại Hưng Thành trong, lo sợ bất an chính là phía sau mình cũng không có như vậy một ông già, đồng thời Ninh Phàm còn cảm giác, thân thể của chính mình ngay ở Đại Hưng Thành trong.

"Mặc kệ!" Ninh Phàm vào lúc này hơi nhắc tới, "Đi một bước xem một bước đi."

Đi tới đi tới, Ninh Phàm liền trở lại Bạch Trăn trụ sở, đại gia đều hai hai, ba ba tụ tập cùng một chỗ, nhìn thấy Ninh Phàm đi vào, dồn dập cùng Ninh Phàm vấn an.

Ninh Phàm vào lúc này mới chú ý tới đại gia tựa hồ đang chúc mừng cái gì, không khỏi một cười nói: "Làm sao, đại gia ngày hôm nay làm sao có này nhân rồi tâm uống rượu mua vui a?"

"Còn tiểu nhân không phải đại gia cảm thấy thú triều đầy lùi, hài lòng a!" Trương Quảng vào lúc này cầm bầu rượu lên cho Ninh Phàm rót một chén nói rằng.

"Đúng đấy, lần này Bạch Long lại trở về, ở Đại Dịch Cung thân phận còn như vậy hiển hách, tự nhiên vì chúng ta Bạch trấn trưởng mặt a, lần này chúng ta Bạch Trấn địa vị muốn lên đến rồi!" Bạch Hoa vào lúc này đã uống đến có chút vi huân, quay về Ninh Phàm hài lòng cười lớn nói.

Nghe được Bạch Hoa nhắc tới Bạch Long, Ninh Phàm nhưng là có chút hơi phân hân, có điều nhưng là ở trước mặt người bên trong không có biểu hiện ra, càng là kiên định Ninh Phàm muốn tìm cái tông môn, khỏe mạnh học một ít cơ sở đồ vật, dựa vào (cơ sở đàn pháp) cùng (xích vũ vô tận thần quyết) xong ra một thế giới.

Đột nhiên chính là một chén rượu rót vào miệng mình bên trong, không chút nào thương thức uống một hớp tiến vào trong bụng, nói rằng: "Thoải mái! Ngày mai đại gia đồng loạt về Bạch Trấn!"

"Đại gia đồng loạt về Bạch Trấn!" Đại gia hài lòng nâng chén nói rằng.

"Đại gia đồng loạt về Bạch Trấn." Nhưng mà có mấy người nói nói, nhưng là bắt đầu khóc lớn.

Nhìn thấy khóc người, có người không khỏi hỏi: "Làm sao, làm sao khóc?"

"Ta đang nghĩ, đại gia là đồng loạt từ trong Bạch Trấn đi ra, nhưng là ở này trong thú triều diện không biết chết rồi bao nhiêu Bạch Trấn đồng bạn." Trong đám người có người mang theo tiếng khóc nước nỡ nói rằng, trong lúc nhất thời Bạch Trấn mọi người nhưng là không cao hứng nổi, trong giọng nói đều là mang theo một tia bi thương.

Ninh Phàm vào lúc này cũng là thả xuống chén rượu của chính mình, nhưng mà là cầm lấy bầu rượu ngã vào trong bát, giọng lên bát nói rằng: "Để chúng ta mời bọn họ!"

"Mời bọn họ!" Đại gia cũng là dồn dập gào thét rót một chén rượu.

Ninh Phàm đem rượu trong tay của chính mình cho ngã trên mặt đất, sau đó lại bị chính mình rót một chén rượu đột nhiên chính là uống một hớp rơi xuống cái bụng.

Đại gia theo cũng là học theo rầm rập ngược lại tửu, một cái hướng về chính mình trong bụng mãnh quán, nhưng là muốn mượn tửu quên mất chính mình bi thương.

Có điều Ninh Phàm vào lúc này tâm sự nhưng là muốn so với bọn họ trầm trọng nhiều lắm, trong miệng tửu nhưng là vẫn luôn chưa từng thiếu.

Bạch Hoa cùng Trương Quảng sớm liền cảm thấy Ninh Phàm không đúng lắm, vội vội vàng vàng đi tới Ninh Phàm bên người muốn đem Ninh Phàm bát rượu lấy đi.

Ninh Phàm nhưng là túy nói rằng: "Không muốn, ta còn muốn uống! Trong lòng ta phiền!"

"Chúng ta đều biết trong lòng ngươi phiền! Chúng ta cũng phiền!" Trương Quảng vào lúc này còn tưởng rằng Ninh Phàm là vì Bạch Trấn huynh đệ tử thương quá nhiều chuyện đang phiền não, không khỏi khuyên bảo Ninh Phàm nói rằng.

Bạch Hoa vào lúc này không nói thêm gì, dĩ nhiên là cho Ninh Phàm rót một chén rượu.

"Ngươi!" Trương Quảng muốn đi lấy, thế nhưng là bị Bạch Hoa dùng ánh mắt ngừng lại, nghe được Bạch Hoa nói rằng: "Uống đi."

"Làm sao, Ninh Ca đều hết thành bộ dáng này." Trương Quảng tức giận quay về Bạch Hoa nói rằng.

Bạch Hoa vào lúc này nhưng là lắc lắc đầu, nói rằng: "Ngươi cho rằng Ninh Phàm trong lòng chỉ là bởi vì này một chút chuyện? Hấn nổi khổ trong lòng cần tửu đến giảm bớt."

"Hấn khổ cái gì?" Trương Quảng không vui nói.

"Bạch Long trở về." Bạch Hoa vào lúc này không nói thêm gì.

"Ngươi nói cần thận một chút?" Trương Quảng không hiểu hỏi.

Bạch Hoa vỗ vỗ Ninh Phàm vai, sau đó Tiểu Tiểu thanh đối với Trương Quảng nói rằng: "Bạch Long bây giờ ở môn phái địa vị cao như thế, Bạch Phụng lại sẽ là địa vị gì, Ninh Phàm lại sẽ là địa vị gì? Ta là người của Bạch gia, tự nhiên rõ ràng. Trước Bạch Long không có tin tức gì, hay là Ninh Phàm còn có cơ hội, chỉ cần đoạt lấy các ngươi Trương gia Trương Lệ là tốt rồi, nhưng là hiện tại."

Nghe được Bạch Hoa vừa nói như thế, Trương Quảng nhưng là bỗng nhiên tỉnh ngộ, nắm lên chén rượu trong tay của chính mình liền buông xuống, đổi thành tửu vai.

Cầm lấy hai cái tửu vại, đưa một cái cho Ninh Phàm.

Ninh Phàm nhìn một chút tửu vại, lại nhìn một chút Trương Quảng, cười hì hì nói: "Đủ huynh đệ!"

Trương Quảng nhưng là không có hai lời, đưng vào nói rằng: "XXX!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Suốt đêm không nói chuyện

Chương 95: Suốt đêm không nói chuyện

Ninh Phàm không biết buổi tối chính mình uống bao nhiêu bát, cũng không biết đại gia cuối cùng là làm sao bình tĩnh lại, chỉ biết mình ở không biết lúc nào bò lên giường phở.

Tửu hơi có chút tỉnh táo, đầu còn có một chút đau đớn, ngoài cửa sổ chỉ là rải rác một ít nguyệt quang, giữa bầu trời nhưng không có bao nhiêu Vân Đóa.

Tỉnh cò có một hai con chim nhỏ bay nhảy bay qua Ninh Phàm phía trước cửa sổ, thế nhưng là chỉ có thể nghe thấy cánh vung lên âm thanh, toàn bộ Lôi Nhai thành yên tĩnh có chút khiến người ta say mê, thế nhưng càng nhiều người nhưng là ở ngột ngạt cao hứng bên trong.

"A..." Ninh Phàm nỉ non thuận miệng ỏi ra một âm tiết, theo lý thuyết đến Ninh Phàm cái này tu vi, bất kỳ còn đều gây tê không được Ninh Phàm, nhưng là Ninh Phàm lần này nhưng là ở phóng túng chính mình.

"Nhất định phải nỗ lực, muốn nỗ lực..." Ninh Phàm túy đến có chút ăn nói linh tinh, nhưng là chưa hề hoàn toàn tỉnh lại, cứ việc Ninh Phàm muốn túy trên một hồi, thế nhưng thân thể hoặc nhiều hoặc ít có chút chống lại loại rượu này tỉnh, nhưng là để Ninh Phàm có chút nửa tỉnh nửa say.

"Thùy..." Ninh Phàm có chút cảm giác được khát nước nỉ non nói rằng, cứ việc trong phòng không có ai, nhưng mà Ninh Phàm vẫn là đang không ngừng mà nỉ non: "Thùy."

"Thùy..."

...

"Thùy..."

Chi dát

Vào lúc này nhưng là nghe được trong phòng cửa phòng bị nhẹ nhàng đẩy ra âm thanh, một bóng người rón ra rón rén đi vào trong phòng, nghe được Ninh Phàm ở thanh âm rên rỉ, nhưng là bước nhanh đi tới Ninh Phàm trước người, nhẹ nhàng giơ lên Ninh Phàm cái cổ, cho Ninh Phàm quán một chút thủy đi vào.

Ninh Phàm môi lưỡi trong lúc đó đụng chạm trong ly thủy, liền dường như khô cạn thổ địa gặp phải một cơn mưa lớn, ừng ực ừng ực hấp thu lượng nước đến bỏ thêm vào làm sao.

"Người này lại là tội gì?" Một rất là khổ sở nữ tử âm thanh ở Ninh Phàm bên tai truyền đến, nhưng là để Ninh Phàm có chút dị động.

Ninh Phàm không khỏi mở miệng nỉ non nói rằng: "Phượng Nhi... Phượng Nhi..." Âm thanh nhưng là có chút khí như huyền tia, nếu là người bình thường gần như không nghe thấy Ninh Phàm lời nói.

Thế nhưng Ninh Phàm bên người cô gái này nhưng là nghe được rất là cẩn thận, nắm cái chén nhưng là có chút run rẩy, ngồi ở Ninh Phàm bên người nhìn Ninh Phàm trong ánh mắt nhưng là có chút phức tạp.

Đột nhiên một cánh tay ngọc nhỏ dài từ rộng lớn trong ống tay áo đưa ra ngoài, da dẻ trơn bóng như ngọc, bồng như trên trời mỡ đồng, tựa hồ nhẹ nhàng sờ một cái liền có thể nặn ra thủy giống như vậy, khiến người ta cảm thấy cũng không còn cách nào tăng thêm một ít vẻ đẹp, càng là mười phần vẹn mười da dẻ.

Nhưng mà là không chút do dự nào xoa xoa ở Ninh Phàm trên gương mặt, nắm ngón tay khép lại, nhưng là nắm tại Ninh Phàm trên gương mặt, cảm thụ Ninh Phàm trên da thịt diện cực nóng, nhẹ nhàng dán vào.

Lại một lúc, bàn tay nhẹ nhàng giờ lên, ngón trở từ từ xoa xoa Ninh Phàm gò má, tựa hồ là muốn cảm giác được Ninh Phàm da thịt mỗi một tắc.

Ninh Phàm vào lúc này cũng cảm giác được tựa hồ có người ở đụng vào chính mình, không ngừng vờn mình, trong miệng nỉ non: "Nhiệt... Nhiệt..."

Xác thực, uống tửu lại say rồi, trong thân thể tựa hồ cũng không bị khống chế, nơi nào lại có thể bắt giác nhiệt đây?

Khó chịu bên dưới Ninh Phàm nhưng là bắt đầu vô ý thức kích thích y phục của chính mình, lôi kéo suy nghĩ muốn cởi ra, để mình có thể càng thêm lương mau một chút.

Nữ tử tựa hồ cũng không nghĩ tới Ninh Phàm biết cái này giống như nhúc nhích, nhưng là dường như giống như bị chạm điện thu về tay của chính mình, nhìn Ninh Phàm, trong lúc nhất thời nhưng cũng là trầm mặc không nói gì.

Nhìn một lúc, lại phát hiện Ninh Phàm là ở vô ý thức lôi kéo y phục của chính mình, hơn nữa Ninh Phàm trong miệng không ngừng nỉ non "Nhiệt", nơi nào còn không rõ Ninh Phàm lúc này muốn phải làm những gì, nhưng là e thẹn hồng mặt của mình, giúp Ninh Phàm lau đi trên người y vật.

Trong nháy mắt Ninh Phàm thân thể rõ ràng bắp thịt nhưng là hiện ra, trường kỳ ở thác nước phía dưới cô đọng thân thể, Ninh Phàm lúc này da thịt liền dường như đá cuội bình thường ánh sáng lộng lẫy trong suốt, tựa hồ là thời gian dài dùng thác nước đánh bóng đi ra.

Chỉ là ở Ninh Phàm trên thân thể còn có mấy đạo vết thương, nữ tử cẩn thận từng li từng tí một vuốt lên Ninh Phàm vết thương trên người ba, động tác rất là mềm mại, tựa hồ sợ làm đau Ninh Phàm. Cứ việc Ninh Phàm vết thương đã vậy, lộ ra thịt non, thế nhưng nữ hài tử chỉ vẫn là không đành lòng dùng sức.

"A..." Ninh Phàm vào lúc này lại nỉ non kêu ra tiếng, nữ tử nhưng là cả kinh, thu hồi cánh tay của chính mình, nhưng là biết Ninh Phàm vào lúc này nên vẫn là ở say rượu bên trong.

Không khỏi nhìn Ninh Phàm dĩ nhiên là có chút dờ ra, vào lúc này Ninh Phàm y phục trên người dĩ nhiên không có, chỉ để lại một cái tiết khố bám vào ở Ninh Phàm trên người.

Nữ tử nhẹ nhàng hướng về Ninh Phàm phương hướng bám thân, nhưng là dùng gò má của chính mình dán sát vào Ninh Phàm. Trong khoảnh khắc nữ tử cũng cảm giác được Ninh Phàm trên người cực nóng nhiệt độ, đang không ngừng mà thiếu đốt gò má của chính mình, thế nhưng là có chút nể người ảm áp.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng cũng là không ngừng nỉ non một ít không có chút ý nghĩa nào âm tiết, tựa hồ là bởi vì nữ tử lạnh lẽo để cho mình cảm giác được một trận thư thích.

Nữ tử liền như vậy nằm ở Ninh Phàm bên người, dựa vào Ninh Phàm vai, ngón tay một bên một bên từ Ninh Phàm trên thân thể xẹt qua, xẹt qua Ninh Phàm cơ bụng, xẹt qua Ninh Phàm cơ ngực, nhưng là ở cơ ngực mặt trên từ từ dừng lại, tinh tế ngón tay dường như một nghịch ngợm hài tử đùa Ninh Phàm thân thể.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là bởi vì túy không ra hình thù gì, nhưng là như mộng như ảo, theo tay của cô gái chỉ cũng đang không ngừng mà chuyển động thân thể của chính mình.

"Hi." Nữ tử vào lúc này nhưng là không nhận được vui cười sinh ra, thế nhưng là mềm mại đến để ai cũng nghe không ra là ai, chỉ là như vậy đùa Ninh Phàm.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là nỉ non nói rằng: "Phượng Nhi... Một ngày nào đó, ta Ninh Phàm muốn xứng với ngươi..."

"Xứng với ngươi..." Nhưng lại không biết Ninh Phàm là mơ thấy cái gì, vẫn là nghĩ tới điều gì, đột nhiên một trào bên cạnh mình nữ tử, không ngừng nỉ non nói rằng.

Nữ tử lúc này lại là có một loại cảm giác giống như điện giật, muốn rời đi, nhưng mà vào lúc này Ninh Phàm bàn tay nhưng là hướng trên khe vuốt, từ cánh tay đến thân thể trên, trong nháy mắt nữ tử cũng cảm giác được toàn thân sức mạnh đều ở trong khoảnh khắc bị Ninh Phàm cho thanh hết rồi giống như vậy, chỉ có thể như vậy e thẹn nằm ở Ninh Phàm bên người.

Hoặc là nói là, nằm ở Ninh Phàm trong lòng ngực. Nữ tử vào lúc này nhưng là cuộn mình ở Ninh Phàm nửa bên trên giường, tùy ý Ninh Phàm bàn tay ở trên người chính mình lung tung đụng vào.

Chỉ là chân mày nhìn Ninh Phàm ánh mắt không ngừng biến hóa, nếu là Ninh Phàm mở mắt ra đối diện nữ tử chân mày, nhưng là có thể biết nữ tử đối xử tình cảm của chính mình là như vậy không giống nhau.

Hồi lâu, nữ tử nhưng là muốn đứng dậy rời đi Ninh Phàm, vén vén chỉ là nâng lên. Ninh Phàm nhưng là miễn cưỡng lôi kéo nữ tử, để nữ tử rơi vào rồi chính mình trong lòng.

"Phượng Nhi, không đi... Không đi... Được chứ..."

Nữ tử vào lúc này đã có thể cảm nhận được Ninh Phàm trên người mùi rượu xông tới mặt, tựa hồ nồng nặc để cho mình đều có chút say rồi, trên mặt ửng đỏ không biết là thẹn thùng hay là bởi vì Ninh Phàm mùi rượu, thế nhưng là lại vô lực khi đi rồi đi Ninh Phàm.

Nhìn Ninh Phàm lúc này đáng đáp khả ái, nữ tử nhưng là hơi cười yếu ớt, không biết đang suy nghĩ gì đồ vật, nhẹ nhàng hôn lên Ninh Phàm cái trán.

Trong nháy mắt Ninh Phàm vào lúc này liền dường như trúng rồi định thân bùa chú giống như vậy, đại ra ở trên giường, một tiếng không phát, một hồi bất động.

Nhưng mà thiếu nữ vào lúc này nhưng là nhẹ nhàng xoa xoa Ninh Phàm gò má, một lần lại một lần, dường như trước động tác giống như vậy, nhưng là không nỡ lòng bỏ Ninh Phàm cảm giác.

Ninh Phàm vào lúc này trên mặt nhưng là không có khó chịu như vậy, càng là có một ít cảm giác thoải mái, chăm chú tựa sát bên cạnh mình nữ tử, tựa hồ cùng nàng phẳng phát chính là một thể.

Nữ tử vào lúc này tựa hồ cảm giác được chính mình là muốn đến lúc đó rồi đi, nhưng là muốn buông ra Ninh Phàm.

Thế nhưng là không nghĩ tới Ninh Phàm bàn tay chăm chú lôi kéo y phục của chính mình, thiếu nữ thử muốn vận dụng ra Ninh Phàm bàn tay, nhưng chưa hề nghĩ tới Ninh Phàm lôi kéo phải là như vậy khấn.

Muốn rời khỏi, nhưng là muốn cho Ninh Phàm buông tay ra. Nếu vẫn cứ dùng sức, có lẽ sẽ để Ninh Phàm chuyển tình lại, đây là nữ tử không muốn. Liền như vậy nhìn Ninh Phàm, một lúc lâu, nữ tử nhưng là một cắn môi mình, mở ra chính mình quần dài, một bộ quần dài rơi xuống đất.

Nguyệt quang từ ngoài cửa sổ xuyên vào, một cái vóc người như yêu bóng dáng ẩn trên đất, yêu kiều thướt tha bóng người ở trong phòng đi động, đầu đầy tóc dài thanh sủy, khiến người ta cảm thấy mỹ không gì tả nổi.

Nữ tử nhìn một chút ngoài cửa sổ, lại nhìn một chút Ninh Phàm bàn tay lôi kéo quần áo, thử một chút muốn đem váy cho xả đi ra, mà là cảm giác Ninh Phàm quá mức dùng sức không có một chút nào biện pháp, không khỏi có chút nhụt chí.

Tựa hồ lại nghĩ đến là, nữ tử nhẹ nhàng nắm chặt rồi Ninh Phàm bàn tay, đột nhiên hơi dùng sức nhưng là đem mình quần áo cho vờ ra đến, chỉ để lại một chút góc áo cho Ninh Phàm nắm.

Lúc này nữ tử nhưng là thở phào nhẹ nhõm, liền muốn rời đi.

Nhưng chưa hề nghĩ tới Ninh Phàm vào lúc này cảm giác được một tia lạnh lẽo, không khỏi nghĩ cần nhờ nữ tử, một vron mình nhưng là đem nữ tử cho đặt ở dưới thân.

Mùi rượu khê nhà, pha tạp vào Ninh Phàm trên người một loại đặc biệt mùi vị, để nữ tử dĩ nhiên là có chút say mê.

Nhưng mà say mê sau khi, nữ tử nhưng là có chút bối rối, chính là như vậy nhìn Ninh Phàm, lại không dám nhúc nhích.

Tựa hồ sợ sệt cái gì, chăm chú nhắm hai mắt của chính mình, nhưng mà một lúc lâu phát hiện Ninh Phàm dĩ nhiên ngủ, vào lúc này Phương Tái(lúc này) thở phào nhẹ nhõm.

Đang nhìn mình trước người Ninh Phàm, nữ tử không biết dừng khí từ đâu tới cùng ý nghĩ, nhẹ nhàng dùng chính mình đôi môi hôn lên Ninh Phàm môi.

Đôi môi nhẹ chút, cứ việc dường như như chuồn chuồn lướt nước (vô cùng hơi hột) giống như vậy, nhưng là vừa có mấy người có thể nhìn không động tâm đây? Môi ôn hòa, liền dường như một khối nhuận ngọc, còn tỏa ra một ít thủy quang, ở dưới ánh trăng lại vẫn có thể lôi kéo ra từng tia một giọt sáng.

Dường như ngẫu tia giống như vậy, lôi kéo trong suốt.

Ninh Phàm lúc này lại là ở đây lăm bằm rên rỉ, đè lên chính mình dưới thân nữ tử, không biết đang làm những gì.

Toàn bộ Lôi Nhai Thành trong đều là một trận yên tĩnh, chỉ có mấy gian phòng còn đèn sáng.

Không biết là khi nào, nữ tử nhưng là đi tới bên giường, khinh chính mình váy, đỡ song lan, nhìn lại Ninh Phàm, trong ánh mắt nhưng là viết không muốn, nhưng mà là đôi môi khê nhà, dùng chính mình môi mới có thể nghe được âm thanh ở đây nam: "Tạm biệt..."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Bạch Phượng rời đi

Chương 96: Bạch Phượng rời đi

Chương 96: Bạch Phượng rời đi

Sáng sớm, Ninh Phàm nhưng là rất sớm chuyển tỉnh lại. Trong phòng một mảnh mùi thơm, tựa hồ còn lưu lại hôm qua dư ôn.

Ninh Phàm không giống với tầm thường rời giường, mà là đứng thẳng ngồi ở đầu giường, tựa hồ đang trầm tư suy nghĩ gì đó, theo bản năng thân ra bàn tay của chính mình nhẹ nhàng xoa xoa một hồi gò má của chính mình.

"Là ai..." Ninh Phàm nỉ non nói rằng, nhưng là không biết hôm qua đến cùng là ai, manh mối gì đều không có, lưu lại chỉ có trong phòng Khi Lệ mùi thơm khí tức, cùng bàn tay mình tâm cái kia mảnh to bằng lòng bàn tay đều không có lực bố.

Có điều niệm đến chỗ này, Ninh Phàm nhưng là không có tra cứu, dù sao hôm qua sự tình liên đường như mộng một hồi, mấy ngày liên tiếp biến hóa, để Ninh Phàm đều có chút không phân biệt được mộng cùng hiện thực. Nếu không là trong tay khối này "Chứng cứ", Ninh Phàm hầu như coi chính mình chính là làm một hồi "Mộng xuân".

"Ninh Phàm!" Vào lúc này ngoài cửa lại truyền tới Bạch Hoa tiếng gõ cửa.

Ninh Phàm vào lúc này mới bỗng nhiên thức tỉnh, chính mình ngày hôm nay đây là muốn trở lại Bạch Trần đi, không khỏi kéo cửa ra, nói rằng: "Đã khi nào?"

"Đã đem gần buổi trưa, mọi người chuẩn bị xuất phát. Thấy Ninh Phàm ngơ ngác vẫn không có lên, mấy người bọn hắn để cho ta tới gọi gọi ngươi, ngày hôm qua là uống nhiều rồi chứ?" Bạch Hoa hướng về Ninh Phàm cười nói.

Ninh Phàm vào lúc này gãi gãi đầu của chính mình, nói rằng: "Cũng không nghĩ tới này Lôi Nhai thành say rượu kính to lớn như thế, uống nhiều mấy bát."

"Ngươi cái kia không phải mấy bát a, ngươi biết không? Ngươi tối ngày hôm qua rồi cùng ta uống ba vại, chớ nói chỉ là ngươi cùng Trương Quảng tiểu tử kia lại uống bao nhiêu!" Bạch Hoa vào lúc này mang theo cười nhạo quay về Ninh Phàm nói rằng, "Được rồi, đừng nhiều lời, muốn khởi hành."

Ninh Phàm gật gật đầu, nhưng là đi đi xuống lầu, đoàn người cũng đã thu thập xong.

Nhưng mà Ninh Phàm quét qua, nhưng là hỏi: "Bạch Phượng đi nơi nào? Nàng làm sao không có ở?"

"Ngươi nói Bạch Phượng a!?" Bạch Hoa vào lúc này nhưng là mang theo một tia quái dị ngữ khí.

Ninh Phàm gật gật đầu, nói rằng: "Đúng đấy, nàng ngày hôm qua còn nói với ta muốn cùng ta đồng thời về Bạch Trần a."

"Này sẽ Bạch Phượng nên cùng ca ca của nàng Bạch Long cùng nhau, ngày hôm qua nghe nói Bạch Long ngày hôm nay liền muốn đưa đi Bạch Phượng." Vào lúc này làm Bạch Trần ít có nữ tính chiến sĩ Hạ phi đi tới quay về Ninh Phàm nói rằng, "Ta cũng là nghe Bạch Phượng nói, Bạch Phượng rất là không nữ, thế nhưng không có cách nào."

"Ở nơi nào? Ngày hôm nay đi? !" Ninh Phàm vào lúc này rất là kích động nói, "Các ngươi đi trước, ta đi tìm Bạch Phượng!"

"A." Bạch Hoa nhưng là có chút há hốc mồm, thế nhưng Hạ phi lại là rất nhanh phản ứng lại, nói rằng: "Hiện tại đi nên vẫn tới kịp, bọn họ sẽ từ Tây Môn đi, nói là buổi trưa khởi hành."

"Được!" Ninh Phàm nghe được Hạ phi nói như vậy, nơi nào còn không mau nhanh điểm hướng về Lôi Nhai thành Tây Môn chạy như điên, chỉ lo bỏ qua đưa Bạch Phượng thời gian.

Trong lòng không ngừng âm thầm nói rằng: "Làm sao nhanh như vậy! Nhanh như vậy liền muốn đi rồi! Một chút thời gian đều không có để cho ta."

...

Lôi Nhai Thành Tây môn, Bạch Phượng nhưng là theo Lôi Thích còn có mấy cái Đại Dịch Cung đệ tử hướng về thành đi ra ngoài, Bạch Long cùng Bạch Nam Nguyên còn có Lôi Thiên vào lúc này cũng theo ở phía sau.

"Bạch Phượng, lần đi Đại Dịch Cung, ngắn thì một tháng, lâu là ba tháng ta thì sẽ trở về, đến thời điểm ngươi trước tiên đi, tự nhiên có sự phụ ta trông nom ngươi. Nguyên vốn còn muốn lưu ngươi ở lâu thêm mấy ngày, nhưng là không nghĩ tới, ta Đại Dịch Cung sẽ ở sau ba ngày tạm dừng thu đồ đệ, mà từ nơi này đến Đại Dịch Cung, khẩn cần chậm cần đều muốn ba ngày." Bạch Long vào lúc này một thân áo bào trắng, cầm chính mình trường thương, trong khi nói chuyện lòng tựa hồ còn mang theo một tia sát khí.

"Ở Đại Dịch Cung hào hào ở lại, Bạch Trần bên này, ta lão già vẫn có thể sống hơn 100 năm tãi, thời gian đạt được nhiều vàng." Bạch Nam Nguyên vào lúc này thấy đến con gái của chính mình cũng muốn rời khỏi chính mình đi tông môn, tự nhiên có chút không muốn, thế nhưng cũng sẽ không đem Bạch Phượng cho lưu lại, dù sao ở trên đại lục này, chỉ có vào tông môn mới có bảo đảm.

Lôi Thiên vào lúc này cũng ở một bên giao cho Lôi Thích, có điều tiến vào tông môn cũng là Lôi Thiên trong nội tâm rất muốn một chuyện, bây giờ tâm nguyện đã thành, bên trong lòng mình cái tia từng tia không muốn lại đáng là gì đây?

"Phụ thân..." Bạch Phượng mới đi ra vài bước, nhưng là quay đầu lại nhìn Bạch Nam Nguyên, nói rằng: "Phượng Nhi không nỡ phụ thân, không nỡ Bạch Trần..."

Bạch Nam Nguyên vào lúc này nhưng là lôi kéo Bạch Phượng, tự nhiên là phụ nữ tình thâm. Mà Bạch Long vào lúc này nhưng là đem lông mày cho chăm chú nhìn, trước Bạch Phượng cái kia mấy câu nói, nghe vào Bạch Long trong tai, một cách tự nhiên để Bạch Long nghĩ đến Ninh Phàm tên tiểu tử kia.

Nhìn lại một chút Bạch Phượng, cẩn thận mỗi bước đi, quay đầu lại nhìn tới chính là Lôi Nhai Thành Tây môn, lọt vào đi nhưng là toàn bộ Lôi Nhai thành.

"Muội muội, chuẩn bị đi thôi." Bạch Long quyết định vào lúc này không muốn lại cho Bạch Phượng bất kỳ nhớ nhưng, nói rằng: "Người đi tới Đại Dịch Cung người liền biết rồi, đi tới người sẽ không lại nghĩ trở về."

Nghe được Bạch Long nói như vậy, Bạch Phượng nhưng là mang theo một tia buồn bực, nói rằng: "Ca ca, ta nhất định sẽ trở về, này Bạch Trần là ta gia!"

Bạch Long nhưng là lắc lắc đầu, nói rằng: "Đi thôi, đi thôi, không phải vậy không đuổi kịp canh giờ."

Vào lúc này nghe được Bạch Long lại nói như vậy, Bạch Phượng nhưng là cắn hàm răng của chính mình, nói rằng: "Ca ca... Ta... Ta biết rồi!"

Lôi Thiên lúc này cũng cùng Lôi Thích nói lời từ biệt xong, không khỏi phát phát tay.

"Tiểu thư, người liền như vậy làm cần bọn họ Lôi gia ở đây nương nhờ vào Đại Dịch Cung sao?" Người mặc áo đen lại lôi kéo hần cái kia thô dày tiếng nói nói, đề thấp sau khi âm thanh càng làm cho người nghe tới truyền hình trực tiếp ma.

Cầm Bình Lam vào lúc này nhưng là đứng ở một bên nhìn Lôi gia cùng Bạch Long, nói rằng: "Hiện tại Mặc Vũ Môn tình thế không ổn, tranh bắt quá bọn họ Đại Dịch Cung, thì có biện pháp gì? Chỉ có thể đi một bước xem một bước, này Lôi Nhai sơn mạch ta Cầm Bình Lam vẫn là sẽ trở về! Hiện tại... Chỉ có đi trước. Há?" Vào lúc này Cầm Bình Lam muốn đi sự tình, nhưng là nhìn thấy trên đường có một bóng người hướng về Tây Môn chạy như điên tới.

Dựa vào Cầm Bình Lam tu vi, làm sao có thể không thấy rõ này người trước mắt ảnh là ai đó, không khỏi kinh ngạc mở miệng nói rằng: "Hắn làm sao đến rồi!"

Bóng người này tự nhiên là Ninh Phàm, nghe được Bạch Phượng phải đi tin tức, Ninh Phàm nhưng là khẩn cấp chậm chậm hướng về Tây Môn mà đến, một giới Luyện Thể kỳ cấp bảy tu sĩ, dĩ nhiên ở này Lôi Nhai thành chạy trốn thở hồng hộc.

Nhìn người trước mắt ảnh, Ninh Phàm biết mình cuối cùng cũng coi như đuổi tới, cũng không kịp nhớ có những người khác ở, không khỏi hô to một câu: "Bạch Phượng!"

Nghe được Ninh Phàm âm thanh, Bạch Phượng nhưng là giống như nở nụ cười, trên mặt băng sương ở trong khoảnh khắc liền hóa chuyển thành hư ảo, cách Bạch Long bóng người, hướng về Tây Môn nhìn lại, hướng về phía Ninh Phàm phát phát tay.

Mà Bạch Long vào lúc này sắc mặt không biết đã âm trầm thành hình dáng gì, có điều cũng chính là như vậy trong nháy mắt, lại khôi phục thành bình thường dáng dấp.

Bạch Nam Nguyên nhưng là không có bất kỳ biểu hiện gì, tựa hồ tất cả những thứ này đều cùng hắn Bạch Nam Nguyên không có chút quan hệ nào.

"Hắn làm sao đến rồi?" Lôi Thích vào lúc này trong ánh mắt mang theo một chút nghi vấn cùng địch ý, nhìn Ninh Phàm không rõ lắm lắm bầm nhói.

Lôi Thiên vào lúc này nhưng là bình chân như vại, tự nhiên rõ ràng Bạch Phượng cùng Ninh Phàm trong lúc đó không có đơn giản như vậy, thế nhưng thông hiểu đạo lý đối nhân xử thế hắn càng là rõ ràng Bạch Long cùng Ninh Phàm trong lúc đó càng là một khe, không khỏi mang theo một tia tiếc hận nhìn trước mắt thiếu niên này.

"Đáng tiếc..." Lôi Thiên vào lúc này nhưng là dùng chỉ có mình mới có thể nghe được lời nói nói rằng, thế nhưng là mang theo từng tia một cười trên sự đau khổ của người khác.

"Ninh Phàm!" Bạch Phượng vào lúc này không để ý chính mình sắp muốn rời khỏi, hướng về Ninh Phàm chính là chạy như bay, nói rằng: "Ninh Phàm! Người làm sao đến rồi!"

"Vù vù..." Ninh Phàm vào lúc này còn ở thở hổn hển, nói rằng: "Vâng... Là Hạ phi nói cho ta, nàng không nói cho ta, ta còn không biết, người làm sao đột nhiên liền muốn rời khỏi?"

Bạch Phượng vào lúc này mang theo một tia áy náy nói rằng: "Cái này cũng là ca ca tối ngày hôm qua mới nói cho ta, ta không biết như thế nào cùng người nói, cũng không kịp nói cho người... Nghe nói người tối ngày hôm qua uống rất nhiều rượu, càng là không dám đánh quây nhiều người."

Ninh Phàm nhìn Bạch Phượng một thân lục y, nhưng là có chút ý động, ở trong đầu không ngừng đem tới ngày hôm qua bóng người cho áp đặt đến Bạch Phượng trên người, thế nhưng là ở Bạch Phượng trên người không tìm được một khối tổn hại địa phương, tự nhiên Ninh Phàm ở trong nội tâm lại phủ

định như vậy một ý nghĩ điên cuồng.

"Ngươi còn có thể trở về sao?" Ninh Phàm vào lúc này trầm mặc một hồi, sau khi hỏi tiếp Bạch Phượng, trong ánh mắt tiết lộ biểu hiện nhưng là muốn Bạch Phượng tự nói với mình "Sẽ".

Nhưng mà Bạch Phượng vào lúc này nhưng là nhìn Ninh Phàm thật lâu không nói gì, bắt đầu thao túng chính mình góc áo, nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Ta cũng không biết, ca ca nói muốn cực kỳ lâu..."

"Ta chờ ngươi trở lại được chứ?" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là không lo được cái khác, đầu óc đều là một mảnh trống không.

Nghe được Ninh Phàm như vậy trắng ra nói chuyện, Bạch Phượng nhưng là ngăn người, theo bản năng nói rằng: "A! ?"

Nhưng mà vào lúc này Bạch Long nhưng là đứng dậy, nói rằng: "Tiểu tử, ngươi không cần mơ hồ, muội muội ta nàng là sẽ không trở về, phàm là rời đi Lôi Nhai sơn mạch liền không có người muốn lại trở về, nơi này chính là chỗ man di mọi rợ."

Bạch Long trong giọng nói mang theo nồng đậm xem thường, đầy vẻ khinh bỉ biểu hiện nhìn Ninh Phàm.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là bị Bạch Long lời nói một kích, không vui nói: "Ngươi còn tiểu nhân không phải như thường trở về, đừng quên ngươi là một Bạch Trần người."

Nghe được Ninh Phàm nói như vậy, Bạch Long nhưng là một hanh nói rằng: "Ta là Bạch Trần người thời điểm, ngươi tựa hồ còn không phải chứ, nếu không là ta Bạch Trần thu nhận giúp đỡ ngươi, còn không biết ngươi ở đâu cái sơn oa oa bên trong, chính mình khỏe mạnh chiếu soi gương!"

"Cách muội muội ta xa một chút." Bạch Long dùng ngón tay đâm Ninh Phàm ngực nói rằng.

"Uống!" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là đột nhiên một nhóm Bạch Long cánh tay nói rằng: "Đừng tưởng rằng ngươi có Đại Dịch Cung thân phận ngươi liền rất ghê gớm."

"Ca." Bạch Phượng vào lúc này quay về Bạch Long làm nũng nói rằng, lại nhìn Ninh Phàm nói rằng: "Hai người các ngươi có thể không náo loạn sao? Ta đều phải đi."

Nghe được Bạch Phượng nói như vậy, Ninh Phàm nhưng là thu hồi tính tình của chính mình, thế nhưng vẫn nhìn Bạch Long nói rằng: "Ta sau này không thể so với ngươi kém."

"Ngươi hiện tại cách muội muội ta xa một chút là tốt rồi!" Bạch Long quét qua ống tay áo, tựa hồ có một lời không hợp liền muốn bạt thương đối mặt bầu không khí.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Rách nát Bạch Trần

Chương 97: Rách nát Bạch Trần

"Ca ca!" Bạch Phượng vào lúc này chu mỏ ra, giậm chân một cái, nhưng là phiên diện đầu không tiếp tục đề ý ca ca của chính mình.

Trong lúc nhất thời Bạch Long cũng nắm Ninh Phàm không có biện pháp gì, chỉ là dùng một loại hung tợn ánh mắt nhìn chăm chăm Ninh Phàm, tựa hồ là ở nhắc nhở Ninh Phàm không muốn đem mình trước lời nói coi như trò đùa.

Nhưng mà Ninh Phàm vào lúc này nhưng là không sợ hãi chút nào, liền đứng tại chỗ, tàn nhẫn mà quay đầu lại nhìn phía Bạch Long, nói rằng: "Sẽ có một ngày ta ra mặt, ta muốn thiên hạ vì ta tôn!"

Ninh Phàm từng chữ từng chữ nói rằng, trong ánh mắt tất cả đều là chăm chú.

Mà Bạch Long vào lúc này nghe được Ninh Phàm lời nói, nhưng là phình bụng cười to, cảm giác mình nghe được một chuyện cười lớn như thế, không khỏi chỉ vào Ninh Phàm nói rằng: "Ngươi nhanh lên một chút đi bờ sông tẩy rửa mặt, thuận tiện đi chiếu một chiếu chính ngươi! Cũng không nhìn một chút ngươi là cái gì đáng dấp! Còn ngươi ra mặt! Ngươi có thể ra mặt sao? Ta Đại Dịch Cung ngày hôm nay đánh giết ngươi, ta xem có ai dám nói hai lời! Vì ngươi tôn! Ta gọi ngay bây giờ giết ngươi!"

Nói Bạch Long đã nghĩ đào ra vũ khí của chính mình, hướng về Ninh Phàm đâm quá khứ, một súng muốn Ninh Phàm mạng nhỏ.

Vào lúc này Bạch Phượng nhưng là phát hiện Bạch Long tức giận, không khỏi kéo Bạch Long, nói rằng: "Ca ca! Ta đều đáp ứng ngươi ngày hôm nay đi theo ngươi! Ngươi muốn xin thề, ngươi không thể thương tổn Ninh Phàm, cũng không thể để cho người khác đi thương tổn hắn!"

"Muội muội! Ngươi!" Bạch Long nhất thời nghẹn lời, nhìn em gái của chính mình trong lúc nhất thời càng là nói không ra lời, chỉ có thể quay về Ninh Phàm không vui nói: "Ninh Phàm ngươi muốn vẫn là một người đàn ông liền không muốn dựa vào nữ nhân bảo vệ!"

"Ca ca!" Bạch Phượng vào lúc này hầu như đã là chính diện quay về Bạch Long, về mặt rất là nghiêm túc nói, "Ngươi nếu như dám, đừng trách muội muội không tiếp thu ngươi!"

"Bạch Phượng! Không nên hồ nháo!" Bạch Long vào lúc này cũng là nghiêm trang nói.

"Ca ca, ngươi không đáp ứng yêu cầu của ta cũng coi như! Ngươi nếu như thật sự dám đối với Ninh Phàm làm những gì, ta nhất định sẽ làm cho ngươi thống khổ!" Bạch Phượng vào lúc này quay về Bạch Long lớn tiếng nói.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là đứng dậy, đứng ở Bạch Long trước mặt, chống đỡ Bạch Phượng, hướng về phía Bạch Long nói rằng: "Ta biết, ngươi cảm thấy ta kém, ngươi cũng không muốn ta cùng Bạch Phượng có bao nhiêu liên lụy, vì lẽ đó ngươi từ chối ta gia nhập Đại Dịch Cung, nhưng là trên đời này lại tiểu nhân không phải một nhà tông môn!"

"Ha ha." Bạch Long nghe được Ninh Phàm lời nói nhưng là cười gằn, không vui nói: "Ninh Phàm, ta mời ngươi một một hán tử không có trốn ở muội muội ta phía sau, như vậy coi như ta giết ngươi cũng sẽ chề ngươi tằng."

Nói, Bạch Long nhưng là một trận, vỗ một cái bàn tay của chính mình nói rằng: "Nếu như vậy, ta cũng sẽ không tới gây sự với ngươi, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút ngươi có thể có cái gì tiền đồ."

"Phượng Nhi! Ngươi phải đi!" Bạch Long vào lúc này lời nói xoay một cái, lại chuyển tới Bạch Phượng trên người, nhưng là vọng cũng sẽ không tiếp tục vọng Ninh Phàm một chút, phía sau mình áo choàng sát Ninh Phàm gò má.

Nghe được Bạch Long nói như vậy, Bạch Phượng Phụng Tái(lúc này) oan ức đáp một tiếng, lại một lần quay đầu lại nhìn Ninh Phàm, nói rằng: "Đi Đại Dịch Cung tìm ta."

"Ta hiểu rồi." Ninh Phàm nhìn Bạch Phượng, lại nhìn Bạch Long một chút, nói rằng, "Ta nhất định sẽ đi Đại Dịch Cung."

Nghe được Ninh Phàm vừa nói như thế, Bạch Long nhưng là quý dị nở nụ cười, cười đến rất lạnh, rất khinh bỉ đối xử này Ninh Phàm, vốn không hề để ý Ninh Phàm này trong giọng nói tầm quan trọng.

"Ngươi đi về trước đi, ta nhìn ngươi đi ta lại đi." Bạch Phượng vào lúc này nhìn Ninh Phàm nói rằng, "Ngươi ở thời điểm ta không đành lòng đi. . ."

"Ừm." Ninh Phàm nghe được Bạch Phượng vừa nói như thế, nhưng là gật gật đầu, không có một chút nào phản đối cùng phản bác, liền như vậy hướng về trong cửa thành đi đến.

"Ninh Phàm!" Bạch Phượng đột nhiên quát to một tiếng nói rằng, "Ngươi nhất định nhất định phải tới Đại Dịch Cung tìm ta!" Dứt lời, nhưng là tùy tùng Đại Dịch Cung đệ tử cùng rời đi.

Vào lúc này Ninh Phàm nhưng là liền không hề quay đầu lại, chỉ là ở nội tâm của chính mình bên trong dùng mình mới có thể nghe được âm thanh, nỉ non nói rằng: "Ta nhất định nhất định sẽ đến Đại Dịch Cung tìm ngươi! Nhất định nhất định sẽ!"

Mà Bạch Nam Nguyên vào lúc này nhìn theo Bạch Phượng rời đi, cũng là nhìn lại Bạch Long nói rằng: "Ngươi đối xử với ngươi như thế muội muội, cũng không sợ muội muội ngươi hận ngươi a?"

Bạch Long lắc lắc đầu nói rằng: "Đội được nàng đi tới Đại Dịch Cung, kiến thức bên ngoài nơi phồn hoa, đương nhiên sẽ không cảm thấy Ninh Phàm tốt chỗ nào bên trong, này hận lại có thể vì sao lại nói thế? Ta tất cả còn không phải là vì nàng. Ai, lần này Lôi Nhai thành nhiệm vụ ta cũng không biết lúc nào có thể kết thúc."

"Ta trước tiên cần phải mang theo bọn họ về Bạch Trấn, ngươi rảnh rồi trở về một chuyến." Bạch Nam Nguyên vỗ vỗ Bạch Long vai nói rằng.

"Phụ thân. . ." Bạch Long vào lúc này nhưng là gọi lại Bạch Nam Nguyên.

Bạch Nam Nguyên quay đầu lại nhìn Bạch Long nói rằng: "Làm sao?"

"Ta sợ. . . Ta sợ này thứ thú triều bạch trấn cũng không thể may mắn thoát khỏi." Bạch Long vào lúc này rồi mới nói, trong giọng nói nhưng là mang theo một tia thăm dò, chỉ lo kích thích đến Bạch Nam Nguyên.

Bạch Nam Nguyên cũng là sững sờ thần nói rằng: "Hết thảy đều là định số." Dứt lời nhưng cũng là rời đi.

Mà Bạch Long vào lúc này nhưng là rõ ràng nhìn thấy cha của chính mình trước nghe được lời nói của chính mình thời điểm, đánh lao đảo một cái, tự

hiển rõ ràng cha của chính mình cũng cũng không hơn gì.

"Tiểu thư, tiểu tử này cũng thật là can đảm, lại dám ngay ở trước mặt hắc Đại Dịch Cung nói nếu như vậy, sẽ có một ngày ta ra mặt, nhất định phải thiên hạ vì ta tôn. Câu nói này quá mức thô bạo, quá mới vừa dịch chiết a!" Vào lúc này người mặc áo đen nhưng là mở miệng nói rằng.

Cầm Bình Lam dùng một loại thần tình phức tạp nói rằng: "Lôi Nhai thành bên này chúng ta cũng nhúng tay không tiến vào, không bằng theo bọn họ đi Bạch Trần nhìn, tựa hồ luôn cảm giác này thú triều nên cũng đi tới những nơi khác."

"Tiểu thư!" Vào lúc này người mặc áo đen nhưng tựa hồ có hơi lo lắng kêu lên.

"Không có chuyện gì." Cầm Bình Lam khoát tay chặn lại nói rằng, "Nói chung này Lôi Nhai thành chúng ta không có cách nào, trong thời gian ngắn cũng không vội về tông môn."

"Ta biết, chỉ là tiểu thư đối với tiểu tử này quá mức quan tâm. . ." Người mặc áo đen há mồm lo lắng nói rằng, trong giọng nói tựa hồ còn mang theo một tia suy đoán.

"Làm càn!" Cầm Bình Lam một tiếng quát chói tai, vội vã quát bảo ngưng lại ở người mặc áo đen.

"Thuộc hạ biết sai!" Người mặc áo đen hướng về Cầm Bình Lam vừa chấp tay nói rằng.

"Chuyện của ta, ngươi thiếu đến nhúng tay, nhớ kỹ vị trí của ngươi!" Cầm Bình Lam vừa nói, một bên hướng về Ninh Phàm trụ sở đi đến, gió thổi lên, mang theo một trận lục y.

Ninh Phàm vào lúc này đã trở lại trụ sở, mọi người nhìn thấy Ninh Phàm về mặt cũng biết Ninh Phàm tâm tình cũng tiểu nhân không phải như vậy thông thuận.

Bạch Hoa vào lúc này chủ động đi tới Ninh Phàm bên người, nhẹ nhàng vỗ vỗ Ninh Phàm vai, nhưng không có một tiếng ngôn ngữ.

Trương Quảng vào lúc này cũng đi tới, nói rằng: "Nên đi."

"Đúng, nên khởi hành!" Vào lúc này mọi người mới phát hiện Ninh Phàm âm thanh dĩ nhiên là khàn giọng cực kỳ.

Chỉ có điều đại gia đều nhìn ra Ninh Phàm tâm tình không đúng lắm, cũng không dám nói nhiều một câu.

"Nhưng là trường trấn vẫn không có đến a?" Hạ phi vào lúc này đứng ra nói rằng.

Đây là Hạ phi lần thứ hai nói chuyện, Ninh Phàm mới phát hiện liền Hạ phi này Luyện Thể cấp năm tu vi, lại vẫn tiếp tục sống sót, đúng là không dễ, há mồm hỏi đáp: "Trường trấn ở ta mặt sau, lập tức liền muốn đi qua, chuẩn bị đi thôi."

Đoàn người hướng về trở thành đi tới, đi không bao xa đúng như dự đoán liền nhìn thấy Bạch Nam Nguyên, Ninh Phàm vào lúc này tâm tình hạ cũng chỉ là hướng Bạch Nam Nguyên gật gật đầu, nhưng là không có nói nhiều.

Đến thời điểm đại gia đều thật vui vẻ đi tới, nhưng là chưa hề nghĩ tới lúc trở lại sẽ là đáng đáp này. Dù cho là thảm thiết nhất một hồi Đại Tỳ Đẩu, chết đi cũng chỉ là rất ít mấy người.

Mà lần này Bạch Trần nhưng là thương vong quá bán, không ít người người đều là bị cang cứu thương giờ lên trở lại. Ninh Phàm vào lúc này lại gặp được Trương Lăng, so với trước ở Lôi Nhai trên núi Trương Lăng, vào giờ phút này Ninh Phàm nhưng là cảm giác được một tia đau đớn, không khỏi nhớ tới trước hắc nhiều lời như vậy.

"Đừng nghĩ, hắc có thể có cái mạng trở về là tốt lắm rồi." Trương Quảng vào lúc này nhưng là nhìn Ninh Phàm, biết Ninh Phàm đang suy nghĩ gì.

Ninh Phàm vừa sùng sốt lắc lắc đầu, nói rằng: "Cũng là, sống sót tổng còn có hi vọng."

"Đi thôi!"

Khoảng cách Bạch Trần càng ngày càng gần, mọi người tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, tựa hồ Quy gia loại kia tâm lý ở thúc đẩy đoàn người không ngừng quá khứ.

Chỉ có điều theo Bạch Trần càng ngày càng gần, Ninh Phàm trong nội tâm nhưng là hiện ra một tia bất an. Nhìn Bạch Nam Nguyên, vào lúc này Ninh Phàm cũng phát hiện Bạch Nam Nguyên trên mặt mang theo một tia nghiêm túc, nhứt chặt này không có triển khai thời điểm.

"Trường trấn, làm sao?" Ninh Phàm vào lúc này cũng không kiềm chế nổi trong lòng mình cái kia tia bất an, mở miệng hỏi.

Bạch Nam Nguyên vào lúc này nhưng là không có mở miệng, chỉ là nhìn Bạch Trần.

Ninh Phàm cũng theo Bạch Nam Nguyên ánh mắt nhìn tới, chỉ thấy được Bạch Trần không có bay lên bất kỳ khói bếp.

Theo lý thuyết hiện tại đã đến lúc xế chiều, từng nhà đều nên chuẩn bị buổi tối bữa tối, không khỏi Ninh Phàm trong nội tâm chính là hơi hồi hộp một chút.

Tự nhiên rõ ràng Bạch Nam Nguyên ở nhìn cái gì, nội tâm của chính mình bất an lại khởi nguồn với nơi nào.

"Ta nghĩ trước tiên đi Bạch Trần vừa nhìn đến tột cùng." Ninh Phàm vào lúc này ngẩng đầu nhìn Bạch Nam Nguyên nói rằng.

Bạch Nam Nguyên cũng là gật gật đầu, không chút nào hỏi Ninh Phàm tại sao, chau mày đến khiến người ta cảm thấy căn bản là không có cách triển khai.

"Người đi đi." Bạch Nam Nguyên nói rằng, "Có chuyện gì lập tức trở về báo cho ta."

Nghe được Bạch Nam Nguyên câu nói này, Ninh Phàm nhưng là đạp xuống mặt đất, hướng về Bạch Trần chính là bay vút qua, dọc theo đường đi bất an vào lúc này hóa thành hiện thực, dọc theo đường đi đều là Ma Thú tử thi, kéo dài tới Bạch Trần cửa.

Song gỗ lan đã sớm rách nát không ra hình thù gì, từng nhà phòng ốc không có toà nào là hoàn hảo không chút tổn hại, khắp nơi đều rải rác Ma Thú thi thể bên người cũng không có thiếu là Bạch Trần binh sĩ.

Lại phóng tầm mắt nhìn lại, bốn phía đều bị đạp lên đến không ra hình thù gì.

Ninh Phàm đột nhiên chính là hét dài một tiếng: "Ninh Thi! Thi nhi!" Nguyên bản giọng khàn khàn vào đúng lúc này vô cùng thống khổ!

Vào giờ phút này Ninh Phàm liền dường như giống như bị điên, ở tại chỗ làm càn lớn tiếng điên cuồng gào thét.

"Ninh Thi! Thi nhi!" Chấn động tới

Một bên chim nhỏ bay nhảy cánh, hướng về Bạch Yến sơn phương hướng bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Ninh Phàm phát điên

Chương 98: Ninh Phàm phát điên

"Ninh Thi!" Ninh Phàm vào lúc này đã không biết rống lên bao nhiêu thanh, nguyên bản thanh âm khàn khàn, vào lúc này liền như là chiêm vờ.

Cũng quên Bạch Nam Nguyên bản giao sự tình, hướng về chính mình phòng nhỏ mà đi.

"Không thể! Không thể!" Ninh Phàm ở nội tâm của chính mình bên trong nhiều lần phủ định chính mình nhìn thấy tất cả cùng với chính mình liên tưởng đến tất cả, nhưng mà Bạch Trần đã thành lần này đáng dấp, này hay là vẫn là Bạch Trần người liều mạng thủ hộ đáng dấp, mà ngoài thôn phòng nhỏ lại sẽ là cái gì đáng dấp đây? Mười tuổi Ninh Thi một điểm tự mình năng lực bảo vệ đều không có!

Nghĩ đến đây, Ninh Phàm tốc độ càng ngày càng nhanh hơn, thật giống như mình có thể về sớm đến phòng nhỏ một giây, chính mình liền có thể đem Ninh Thi cho chừng cứu được.

Phòng nhỏ khoảng cách Bạch Trần cũng không có bao xa khoảng cách, ở Ninh Phàm nhanh chóng như vậy lao nhanh dưới, càng là muốn không mất bao nhiêu thời gian, mấy phút sự tình, nhưng là để Ninh Phàm đối mặt một chính mình không chịu nhận hình ảnh.

Phòng nhỏ đã vụn vặt, chỉ còn dư lại một ít tấm ván gỗ, trên mặt đất là một ít rải rác vật cũ, đều là trong phòng nhỏ nguyên bản một ít gia cụ cùng những thứ đồ khác, còn có một chút rơi xuống đất y vật.

Ninh Phàm nhìn thấy lần này tình cảnh, muốn muốn tan vỡ giống như vậy, đột nhiên lớn tiếng hướng về phía Bạch Yến sơn phương hướng hô: "Ninh Thi! Thi nhi! A! A a a!"

Âm thanh ở vùng hoang dã bên trong không ngừng vang vọng, bốn phía chim nhỏ xoạt xoạt bay lên, trong nháy mắt lại hạ xuống đến hoàn toàn yên tĩnh bên trong, tựa hồ nơi này chuyện gì đều chưa từng xảy ra.

Ninh Phàm từ từ hướng về phòng nhỏ đi tới, vào giờ phút này Ninh Phàm cảm giác được chính mình khí lực toàn thân tựa hồ cũng bị hút ra giống như vậy, bước đi bước tiến so với tuổi già già không có khác biệt.

"Tại sao!" Ninh Phàm từng bước một hướng về phòng nhỏ đi tới, vừa đi một bên vô lực ní non, "Tại sao! Nói cho ta vì sao lại như vậy!"

Lạch cạch rồi

Ninh Phàm trong tay bao vây rơi xuống ở trên mặt đất, rải rác một chỗ em bé cùng kẹo. Cứ việc ở Lôi Nhai thành nhiều lần sinh tử, lại tổng biệt Bạch Phượng, nhưng là Ninh Phàm trước sau nhớ tới đem những thứ đồ này mang về cho Ninh Thi, nhưng là trở về nhưng là nhìn thấy một màn.

Bao vây rơi xuống đất, Ninh Phàm vào giờ phút này nhưng là cũng không khống chế mình được nữa tâm tình, đột nhiên một chuy mặt đất, lớn tiếng gào thét: "Ninh Thi!" Vào lúc này không còn chim nhỏ bay nhảy, toàn bộ phòng nhỏ trong lúc đó chỉ có Ninh Phàm hô to thanh.

Nhẹ nhàng nâng lên trên mặt đất rải rác y vật, Ninh Phàm biết đây là trong nhà Ninh Thi đã sớm tắm rửa quá, lúc này đều bị Ma Thú cho đạp lên đến dưới nền đất.

Phía trước còn có một chút vết máu, đủ mọi màu sắc, Ninh Phàm cũng biết đây là Ma Thú dòng máu.

"Ninh Thi!" Ninh Phàm vào lúc này nhưng là đột nhiên cả kinh, phát hiện mình dĩ nhiên không có ở đây phát hiện Ninh Thi thi thể, như vậy há không phải nói Ninh Thi khả năng còn có thể cứu!

Trong nháy mắt Ninh Phàm liền trạm lên, thân thể trong lúc đó cũng không biết nơi nào đến rồi sức mạnh, trong lòng biết Ninh Thi rất khả năng ngay ở trong Bạch Trần, chỉ có điều chính mình đến quá gấp, cũng không có đợi được Ninh Thi nghe được chính mình âm thanh ra tới gặp mình!

"Chờ, Ninh Thi! Ca ca lập tức liền trở về gặp ngươi!" Ninh Phàm vào lúc này lại vội vã hướng về Bạch Trần chạy đi, tốc độ lại một lần tăng lên tới to lớn nhất, tựa hồ hồn lực là không muốn tu luyện đến.

Vào lúc này Bạch Trần đã có một nhóm người đang đi lại, trước Ninh Phàm điên cuồng hét lên, không những là Bạch trong trần cư dân nghe thấy, Bạch Nam Nguyên cũng nghe thấy.

Tất cả mọi người biết Ninh Thi dĩ nhiên là Ninh Phàm thân nhân duy nhất, như Ninh Phàm lớn như vậy gọi Ninh Thi tên, như vậy chỉ có một khả năng, Bạch Trần xảy ra vấn đề rồi! Kết quả là ở Bạch Nam Nguyên lo lắng bên dưới, Bạch Trần người lại thêm nhanh hơn một chút tốc độ, vừa vận tình cờ gặp Bạch Trần đi ra người.

"Ninh Phàm?" Vào lúc này Bạch Nam Nguyên cũng nhìn thấy Ninh Phàm, hướng về phía Ninh Phàm nói rằng.

Ninh Phàm ngăn người, nhìn Bạch Nam Nguyên nói rằng: "Trương trần, không biết ở Bạch Trần có nhìn thấy hay không muội muội ta Ninh Thi?"

"Ninh Thi?" Bạch Nam Nguyên vào lúc này cũng là sửng sốt, vừa nghe được Ninh Phàm lớn tiếng kêu gào, còn tưởng rằng Ninh Thi có chuyện gì xảy ra, này sẽ nghe được Ninh Phàm hỏi như thế, nhưng là biết Ninh Phàm không có tìm được Ninh Thi, cho rằng ở trong Bạch Trần.

"Ta cũng không biết, nếu không ngươi hỏi lại hỏi?" Bạch Nam Nguyên vào lúc này rất là bình thản nói rằng, nhìn thấy Bạch Trần đã lui bại đến đáng đáp này, Bạch Nam Nguyên trong nội tâm cũng là rất khó chịu, lòng mảy đã nhú chặt đến sắp ninh cùng nhau.

"Trương lão." Ninh Phàm vào lúc này lại gặp được Đại Tỷ Đẩu thời điểm trên đài Trương thị tộc lão, không lo được cùng hần Trương gia có cái gì ân oán oán, không khỏi mở miệng hỏi: "Có thể hay không gặp muội muội ta?"

Trương thị tộc lão nhưng là lắc lắc đầu, nói rằng: "Ồ Bạch trong trần chưa từng thấy Ninh Thi tên tiểu nha đầu kia, thú triều làm đến quá nhanh, đại gia đều chưa kịp phản ứng, đợi được phản ứng lại thời điểm, đoàn người đã tử thương quá bán."

Nghe được Trương thị tộc lão vừa nói như thế, Ninh Phàm liền đột nhiên cả kinh, trong nội tâm trong nháy mắt cũng cảm giác được trong thân thể của mình món đồ gì bị hút ra giống như vậy, thống khổ không ngớt nhìn Trương lão, hết thấy trước mắt tựa hồ cũng hóa thành hư vô.

"Ninh Phàm!" Vào lúc này Bạch Hoa cùng Trương Quảng chống đỡ ở Ninh Phàm bên người, đỡ lấy Ninh Phàm, nói rằng, "Ninh Phàm! Ngươi không sao chứ! Không có tìm được người, nói rõ sẽ không có chết a! Đây là chuyện tốt! Ngươi như thế bị thương làm cái gì?"

Bạch Hoa vào lúc này khuyên bảo Ninh Phàm, nhưng mà trong giọng nói chính mình cũng không quá tin tưởng.

Nhưng là Ninh Phàm nghe được Bạch Hoa nói như vậy, ánh mắt nhưng là sáng ngời, không khỏi nhìn Bạch Trần mọi người nói: "Thú triều như vậy mãnh liệt, Bạch Trần lại là làm sao thủ hạ xuống?"

Bạch Nam Nguyên cũng cảm giác rất kỳ quái, ở Lôi Nhai thành nhìn thấy thú triều như vậy mãnh liệt, theo lý thuyết vào lúc này Bạch Trần nên bách không tồn một, không khỏi cũng hỏi vấn đề này.

Trương lão lúc này mới mặt lộ vẻ bi thương thở dài một tiếng, nói rằng: "Bách không tồn một, tuy nói khuếch đại điểm, thế nhưng vào giờ phút này Bạch Trần gần như tồn thất một nửa nhân thủ. Có điều may là Tăng Thư Các hoàn hảo không chút tổn hại, ta Bạch Trần còn có sống yên phận, Đông Sơn tái khởi thời cơ!"

"Này còn nhiều thiệt thòi Trương Lê mấy người bọn hần không có đi Lôi Nhai thành." Trương thị tộc lão nói thời điểm còn liếc mắt nhìn Ninh Phàm, nhưng là Ninh Phàm chút nào đều không có quan tâm ánh mắt của hần. Chỉ nghe Trương thị tộc lão tiếp tục nói: "Bạch Yến bên dưới ngọn núi đến Ma

Thú đại đa số là một cấp cấp hai, nhưng là mặt sau đến rồi một con ma thú cấp sáu..."

"Ma thú cấp sáu!" Trương Quảng vào lúc này nhưng là mảnh mà kinh ngạc hô to một tiếng.

Trương thị tộc lão gật đầu bất đắc dĩ, nói rằng: "Đúng thế."

Bạch Nam Nguyên vào lúc này cũng cảm giác được rất là không rõ, phải biết ma thú cấp sáu chính là toàn bộ Lôi Nhai thành đều rất khó đi đối mặt, Lôi Thiên luyện hồn trung kỳ thực lực cũng vẹn vẹn là ngăn cản ma thú cấp sáu, này Bạch Trần lại là làm sao có thể đem này ma thú cấp sáu cho tiêu diệt.

"Là Tàng Thư Các Bạch lão, Bạch lão ra tay rồi." Trương thị tộc lão vào lúc này liếc mắt một cái Tàng Thư Các, "Nhưng mà này cũng tiểu nhân không phải giải cứu tràng nguy cơ này nguyên nhân, càng nhiều chính là Bạch lão một sư huynh đến nơi này."

Ninh Phàm vào lúc này đột nhiên có một ý nghĩ, ở suy đoán có thể hay không là cái này cái gọi là Bạch lão sư huynh mang đi Ninh Thi đây?

"Cái kia Bạch lão sư huynh có hay không mang theo những người khác?" Ninh Phàm vào lúc này mở miệng hỏi.

"Ta không biết..." Trương thị tộc lão cũng chỉ là lắc lắc đầu, nói rằng: "Thế nhưng hần đem Trương Lệ, Trương Bưu cho mang đi, nói này hai hài tử cùng hần hữu duyên."

"A?" Bạch Nam Nguyên vào lúc này trên mặt có một loại không nói ra được vẻ mặt, tựa hồ là nhân vì là cơ hội này không có để cho Bạch thị con cháu.

Có điều rất nhanh Bạch Nam Nguyên lại khôi phục vẻ mặt, vào lúc này Bạch Trần mọi người nhưng là dồn dập đi ra.

"Ta nhìn thấy." Vào lúc này Ninh Phàm nhưng là nghe được một tiếng thô cuồng âm thanh, lại vừa nhìn đi, lại phát hiện là Hạ Phi mẫu thân đi tới.

"Mẹ!" Hạ Phi nhìn thấy mẹ của chính mình nhưng là nhào tới, khóc rống không ngớt.

Vào lúc này Ninh Phàm mới phát hiện mình bên người đoàn người tựa hồ cũng là bộ dáng này, ở cùng thân nhân của chính mình ôn chuyện, không khỏi buồn bã ừ ừ.

Nhưng mà chỉ thấy được vào lúc này Hạ Phi nàng nương đi tới, nói rằng: "Ninh Phàm tiểu tử, ta gặp được Ninh Thi, nàng là bị người kia mang đi."

"Mẹ! Này cũng không thể nói lung tung a." Hạ Phi vào lúc này hướng về mẹ của chính mình nói rằng.

Nhưng mà Ninh Phàm vào lúc này nhưng là nắm lấy một cái nhánh cỏ cứu mạng giống như vậy, nhìn phía sau lục tục đi ra Bạch Trần mọi người, hỏi: "Là thật sao?"

Một ít nghe được Hạ Phi nàng mẹ lời nói người, cũng nhìn thấy tình cảnh đó người, đều dồn dập gật đầu nói: "Đúng!"

Vào lúc này Ninh Phàm đã dường như giống như bị điên, làm càn hô lớn: "Ninh Thi! Thi nhi!" Một bên hô còn một bên hướng về Tàng Thư Các chạy đi.

"Chờ đã..." Phía sau mọi người muốn gọi lại Ninh Phàm, vào lúc này Ninh Phàm không biết đã chạy đi ra ngoài bao xa.

Vọt vào Tàng Thư Các, Ninh Phàm liền hô lớn: "Bạch lão!"

"Bạch lão!" Liên tiếp hô vài thanh, đều không có ai trả lời.

"Không cần hô." Vào lúc này một thanh âm từ góc phát sinh, nói tiếp: "Bạch lão đã không ở nơi này!"

Nghe được tin tức này, trong nháy mắt Ninh Phàm thì có chút phát điên nói rằng: "Bạch lão đi nơi nào? Nói cho ta Bạch lão đến cùng đi nơi nào!"

"Ta... Ta không biết, Bạch lão là cùng hần sư huynh cùng đi." Người kia nhọc nhọc nói rằng, tựa hồ bị Ninh Phàm hù dọa đến có chút sợ sệt.

Nghe được tin tức này, Ninh Phàm có một loại không nói ra được cảm giác, nhìn người này, nói rằng: "Vậy người biết Bạch lão cùng hần sư huynh lúc đi đều dẫn theo ai?"

"Trương Bưu, Trương Lệ, còn có một mười tuổi bé gái, thật giống là Ninh Thi chứ?" Người kia không xác định nói rằng.

Nghe được tin tức này, Ninh Phàm nhưng là thờ phào nhẹ nhõm, nhìn trước mắt người này nói rằng: "Cảm ơn..."

Nói xong Ninh Phàm nhưng là đi ra Tàng Thư Các, nhìn bên ngoài, nhưng là thống khổ hô to nói rằng: "Ninh Thi!"

Âm thanh đã khàn giọng không được hiểu rõ, thế nhưng Ninh Phàm vẫn phát điên hô to, sống sót, thế nhưng tầm tích nhưng là không rõ.

"Người đến cùng ở nơi nào a..." Ninh Phàm hô hô, vô lực nói rằng: "Trên đời này nhiều như vậy cái tông môn..."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Vào Mặc Vũ Môn

Chương 99: Vào Mặc Vũ Môn

"Nhiều như vậy cái tông môn ngươi liền từng cái từng cái đi tìm." Vào lúc này một lạnh lạnh âm thanh xuất hiện ở Ninh Phàm bên người.

Lúc này Ninh Phàm vừa quay đầu lại, nhưng là nhìn thấy một chính mình không tưởng tượng nổi bên trong người, không khỏi ngăn người một chút nói rằng: "Cầm Bình Lam? !"

"Làm cần!" Cầm Bình Lam phía sau người mặc áo đen lớn tiếng quát lớn.

Nhưng mà Cầm Bình Lam nhưng là khoát tay chặn lại, trừng người mặc áo đen một chút, nói rằng: "Kỳ thực này trên đời này tông môn cũng không nhiều, toàn bộ Đại Hưng Đế Quốc có thể đủ số đến tông môn không đủ hai tay chỉ mấy, ngươi lại có cái gì sàu đây?" Nói ánh mắt hướng về phía Ninh Phàm thoáng nhìn.

Ninh Phàm cùng Cầm Bình Lam bỗng nhiên vừa đối mắt, nhưng là có một loại điện giật cảm giác, không chỉ là bởi vì Cầm Bình Lam khuôn mặt đẹp, còn có chính là Cầm Bình Lam cái kia mấy câu nói xúc động Ninh Phàm.

Đúng, trên đời này nhiều như vậy tông môn thì lại làm sao? Huống hồ còn chưa đủ hai tay chỉ mấy, chính mình làm sao có thể không tìm được Ninh Thi, thiên hạ to lớn như thế, chính mình luôn có thể tìm tới.

"Cảm ơn, cô nương." Ninh Phàm vừa chấp tay cúi cung bái tạ nói rằng, đây là Ninh Phàm duy nhất có thể làm một chuyện, xoay người nhưng là muốn hướng về Bạch Trần lối ra : mở miệng phương hướng mà đi.

"Ngươi muốn đi làm cái gì?" Cầm Bình Lam nhìn thấy Ninh Phàm động tác, vội vã gọi lại Ninh Phàm.

Ninh Phàm vừa quay đầu lại, rất là kiên định nói rằng: "Ta muốn hành khắp thiên hạ, đi tìm tìm Ninh Thi vị trí. Ta tin tưởng, một ngày nào đó ta có thể tìm tới em gái của chính mình."

"Hừ!" Vào lúc này người mặc áo đen nhưng là một tiếng hừ nhẹ, nói rằng: "Chỉ bằng dựa vào thực lực của ngươi bây giờ, ngươi muốn đi tới chỗ nào đi? Phóng chừng ngươi vẫn chưa ra khỏi thạch lâm Lôi Nhai sơn mạch, ngươi sẽ chết ở Lôi Nhai trên dãy núi!"

"Dư tâm tuy chín chết mà không hối." Ninh Phàm vào lúc này kiên định nói rằng, "Ta Ninh Phàm muốn làm được sự tình, dù cho là lên núi đao xuống chảo dầu, ta cũng sẽ dựa vào ta kiên định niềm tin tiến lên xuống, huống hồ là Lôi Nhai sơn mạch."

"Ngươi là không biết Lôi Nhai bên trong dãy núi có cái gì chứ?" Người mặc áo đen vào lúc này rất là khinh bỉ nói rằng, "Dù cho ngươi đi thương đạo, cũng chưa chắc ngươi có thể chạy trốn những kia ma thú cấp cao."

Nghe được người mặc áo đen vừa nói như thế, Ninh Phàm nhưng là dừng lại một hồi, thế nhưng cũng chỉ là dừng lại một hồi, liền hướng về phía trước lại đi tới, nói rằng: "Vậy thì như thế nào?"

Nghe được Ninh Phàm câu nói này, Cầm Bình Lam nhưng là sững sờ nói rằng: "Thật một câu, vậy thì như thế nào!"

Ninh Phàm nghe được Cầm Bình Lam nói như vậy, nhưng là hướng về phía Cầm Bình Lam vừa quay đầu lại, khẽ cười nói: "Đừng, ta không có gì lo sợ. Ninh Thi là ta cuối cùng người thân, ta đã mất đi rất nhiều, ta không thể mất đi càng hơn nhiều."

"Ngươi Bạch Phượng?" Cầm Bình Lam vào lúc này mang theo trên tức giận khí nói rằng.

Nghe được Cầm Bình Lam nói như vậy, Ninh Phàm vào lúc này nhưng là cũng không còn biện pháp tiếp tục đi, chỉ là đứng tại chỗ, vừa sững sờ lại vừa quay đầu lại nhìn Cầm Bình Lam nói rằng: "Ta không biết, thế nhưng ta nghĩ, nàng nên quá càng tốt."

"Vậy ngươi Đại Dịch Cung ước hẹn làm sao bây giờ?" Cầm Bình Lam vào lúc này thân nhiên nói.

"Làm sao ngươi biết? !" Ninh Phàm hô to một tiếng, có một loại bị người nhìn thấu nội tâm chột dạ.

Cầm Bình Lam nhưng là một tiếng cười yếu ớt, nói rằng: "Ta lúc đó ngay ở bên cạnh ngươi, ta đối với ngươi cuối cùng câu nói kia cảm thấy rất hứng thú, ta nghĩ nhìn ngươi đến thời điểm làm sao để người trong thiên hạ này lấy ngươi làm đầu."

Ninh Phàm nghe được Cẩm Bình Lam câu nói này, nhưng là làm càn đại cười nói: "Một ngày nào đó."

"Cái kia một ngày nào đó là lúc nào?" Cẩm Bình Lam nhìn Ninh Phàm, ánh mắt tựa hồ muốn xuyên thủng Ninh Phàm linh hồn.

Ninh Phàm nhưng là sững sờ, chỉ nghe Cẩm Bình Lam tiếp tục nói: "Dựa vào ngươi tu vi bây giờ? Ngươi coi như tu luyện nữa mười năm trăm năm ngươi đều không đuổi kịp Bạch Long."

Nghe đến đó, Ninh Phàm rất muốn phản bác chính mình có (cơ sở đan pháp) có thể hấp thu Ma Thú hồn lực, chính mình có (xích vũ vô tận thần quyết) có thể lay động đất trời, chính mình có (cơ sở quyền pháp) bao dung các loại quyền kỹ, nhưng là đến bên mép, Ninh Phàm nhưng là một câu nói đều không nói ra được.

Không phải là bởi vì những thứ này đều là bí mật không thể nói, mà là Ninh Phàm nghĩ đến Bạch Long cũng là lớn hơn mình ra cái năm, sáu bảy, tám tuổi, vào lúc này dĩ nhiên mạnh hơn chính mình nhiều lắm, đây chính là một tông môn thực lực, chỉ có tông môn mới có thể bồi dưỡng được một thiên tài, dù sao đó là hệ thống hóa huấn luyện.

Nghĩ đến đây, Ninh Phàm nhưng là trầm mặc không nói.

Cẩm Bình Lam thấy rõ Ninh Phàm vào lúc này dĩ nhiên là trầm mặc không nói, coi chính mình nói đến Ninh Phàm tâm khảm bên trong, để Ninh Phàm nói không ra lời.

Không khỏi cũng là trong lòng một thương, nhìn Ninh Phàm, lại nói: "Vậy ngươi vào lúc này nghĩ rõ ràng, muốn đi nơi nào sao?"

Nghe được Cẩm Bình Lam hỏi lên như vậy, Ninh Phàm nhưng là ngậm miệng không nói, một lúc lâu mới lắc lắc đầu, phun một cái chính mình trong lòng ngực hờn dỗi nói rằng: "Đại Dịch Cung ta hiện tại không đi được, ta rồi đi Lôi Nhai sơn mạch đi tìm một tông môn."

Vào lúc này Ninh Phàm nhớ tới Đông Phương Vân An hứa hẹn, mặc dù mình phía sau không có cái kia cái gọi là giả lập ông lão, thế nhưng Ninh Phàm vẫn là sẽ nghĩ biện pháp đưa cái này cho viên quá khứ.

"Ta Mặc Vũ Môn đồng ý tiếp nhận ngươi." Vào lúc này Cẩm Bình Lam rất là bình thản nói rằng.

"Cái gì?" Ninh Phàm vào lúc này tựa hồ nghe thấy Cẩm Bình Lam lời nói, không khỏi sững sờ, coi chính mình là ở huyền nghe, không khỏi vừa sững sờ, theo bản năng hỏi tới.

"Tiểu thư nhà ta nói, để ngươi vào Mặc Vũ Môn, ngươi có thể hay không đồng ý?" Vào lúc này người mặc áo đen hướng về phía Ninh Phàm nói, ngữ khí vô cùng thiếu kiên nhẫn, "Đời này đều chưa từng thấy như vậy ngu dốt người! Thực sự là ngu không thể nói."

Cẩm Bình Lam vào lúc này không có bất kỳ biểu hiện gì, chỉ là liền như vậy nhìn Ninh Phàm, tựa hồ đang chờ Ninh Phàm lựa chọn.

Ninh Phàm vào lúc này sững sờ một chút, đúng là sững sờ một chút, Đông Phương Vân An nơi đó là rút củi đáy rồi, mà Mặc Vũ Môn tuy nói so với Đại Dịch Cung tới nói hơi hơi kém một chút, thế nhưng chỉ ít hần cũng là một tông môn, hơn nữa cùng Đại Dịch Cung quan hệ còn cũng tiêu nhân không phải như vậy hòa hợp.

Vào lúc này Ninh Phàm có thể nói tìm tới một ô dù, có thể lấy bảo vệ mình ô dù. Mặc Vũ Môn sao? Ninh Phàm trong lòng không khỏi hơi động.

"Tiểu tử, ngươi còn do dự cái gì?" Người mặc áo đen tựa hồ rất bất mãn Ninh Phàm, không khỏi tìm cơ nói rằng, "Này còn có cái gì do dự?"

"Đồng ý! Đồng ý! Ta đồng ý!" Vào lúc này Ninh Phàm mới phát hiện người trước mắt còn đang đợi chính mình tỏ thái độ đây, đối phương chủ động thu nhận chính mình, chính mình lại có cái gì tốt chọn ba kiểm bốn đây? Vào lúc này chính mình còn có tư cách gì chọn ba kiểm bốn.

"Vậy hãy cùng ta đồng thời trở về núi chứ?" Cẩm Bình Lam vào lúc này rất là bình thản nói rằng, trên mặt một tia vẻ mặt cũng không hề biến hóa. Thế nhưng Ninh Phàm luôn cảm giác, chính mình đáp ứng Cẩm Bình Lam trong nháy mắt, Cẩm Bình Lam có một lúc cười yếu ớt.

"Tiểu thư!" Vào lúc này người mặc áo đen nhưng là đứng dậy, mang theo một tia căn dặn nghi vấn gọi vào Cẩm Bình Lam, nói rằng: "Lôi Nhai thành bên này..."

"Bên này đã không tranh nổi Đại Dịch Cung, ta cần gì phải ở đây đồ phí công phu?" Cẩm Bình Lam ánh mắt trừng người mặc áo đen, bất mãn nói.

"Ta chỉ là sợ sệt tông môn bên kia sẽ đối với tiểu thư có cái gì bất mãn." Người mặc áo đen vào lúc này có chút sợ hãi quay về Cẩm Bình Lam nói rằng.

Cẩm Bình Lam hất đầu nói rằng: "Những người kia, cho là như vậy là chuyện của bọn họ, thế nhưng ta Cẩm Bình Lam quyết định, ngươi gặp lúc nào có thay đổi? Dù cho là môn chủ ở, ta cũng sẽ không cái, huống hồ ngươi phải nhớ kỹ thân phận của ta."

"Nhưng là ta nghe nói trong tông môn đã có người..." Người mặc áo đen vào lúc này nói, nhưng là bị Cẩm Bình Lam ngăn lại.

"Những câu nói này sau đó không nên nói nữa." Cẩm Bình Lam đánh gãy người mặc áo đen lời nói, nói rằng, "Nói chung Mặc Vũ Môn là đại gia, có người nói thì lại làm sao."

Người mặc áo đen nghe được Cẩm Bình Lam dĩ nhiên nói như vậy, liền lui sang một bên nhìn Cẩm Bình Lam không nói nữa.

Ninh Phàm vào lúc này cũng cảm giác được một trận không hiểu ra sao, tựa hồ là ở Mặc Vũ Môn bên trong còn có không ít mâu thuẫn, không khỏi chỉ mình, quay về Cẩm Bình Lam nói rằng: "Ta... Ta đi Mặc Vũ Môn sẽ không cho các người thêm phiền toái gì chứ?"

"Biết thêm phiền phức là tốt rồi!" Người mặc áo đen dùng đại gia đều có thể nghe rõ ràng lời nói lầm bầm nói rằng.

"Không có!" Cẩm Bình Lam vào lúc này quét qua Ninh Phàm cùng người mặc áo đen nói rằng, "Người đừng nghe hán như vậy nói, lời của ta nói chính là quyết định, người đã đáp ứng rồi chuyện này liền không có thay đổi." Nói, Cẩm Bình Lam sắc mặt nhưng là giống như băng sương bình thường lạnh lẽo.

Ninh Phàm vào lúc này nhưng là vô vô đầu của chính mình, không rõ nhìn Cẩm Bình Lam, làm sao cảm giác của chính mình là Cẩm Bình Lam như vậy lạnh lẽo, nhưng mà có lúc nhưng là nhìn thấy Cẩm Bình Lam cười yếu ớt ôn nhu đây? Ninh Phàm luôn cảm giác gần nhất chính mình đều là ở nhìn lầm đồ vật.

Trước Cẩm Bình Lam nghe Ninh Phàm lời nói, Ninh Phàm liền cảm giác Cẩm Bình Lam trên mặt mang theo một tia nụ cười cùng ảm áp, nhưng mà một giây không tới nhưng là diện như băng sương, điều này làm cho Ninh Phàm rất là xem không hiểu.

"Đi thôi." Cẩm Bình Lam vào lúc này lên tiếng nói rằng, nói nhưng là hướng phía trước đi đến.

Ninh Phàm thấy vậy, vội vã đi theo.

Vẫn chưa đi đến cửa thôn, liền nhìn thấy Bạch Hoa Trương Quảng những người kia còn đều ở nơi đó.

Bạch Nam Nguyên vào lúc này nhìn thấy Cẩm Bình Lam nhưng là biến sắc mặt, nhìn thấy Ninh Phàm, lại là biến sắc mặt, nhưng mà trong nháy mắt càng làm sắc mặt cho điều chỉnh lại đây.

Khuôn mặt tươi cười tiến lên nghênh tiếp nói rằng: "Hóa ra là Mặc Vũ Môn giá lâm ta Bạch Trần."

"Ta chỉ là đi ngang qua, hiện tại phải đi." Cẩm Bình Lam rất lạnh nói rằng, một điểm sắc mặt tốt đều không có cho Bạch Nam Nguyên.

Vào lúc này Bạch Nam Nguyên nhưng là vừa sững sốt, nói rằng: "Vậy cũng là cực tốt đẹp."

"Ta phải đi." Ninh Phàm vào lúc này quay về Bạch Hoa cùng Trương Quảng nói lời từ biệt nói rằng, "Trương Quảng, người phải chăm sóc kỹ lưỡng Trương Lăng."

"Ta biết." Trương Quảng gật gật đầu, về mặt bên trong nhưng là hiển lộ ra lưu luyến không rời tình cảm nhìn Ninh Phàm, nói rằng: "Ninh Ca, người phải đi chạy đi đâu?"

"Đúng đấy? Tại sao không ở lại Bạch Trần, nói không chắc Ninh Thi ngày nào đó sẽ trở lại?" Bạch Hoa vào lúc này lôi kéo Ninh Phàm nói rằng.

Nghe được Bạch Hoa vừa nói như thế, Ninh Phàm nhưng là về mặt hơi động, nói rằng: "Nếu như Ninh Thi trở về, người nói cho nàng, ta đi Mặc Vũ Môn."

"A, Ninh Phàm! Có thật không? Người muốn đi Mặc Vũ Môn?" Trương Quảng vào lúc này rất là kinh ngạc nhìn Ninh Phàm, tựa hồ cảm giác được rất khó mà tin nổi.

Ninh Phàm gật gật đầu, nhìn Cẩm Bình Lam, nói rằng: "Đúng đấy! Ta muốn đi Mặc Vũ Môn."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cao Hoàng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.